ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANIS COMŒDIÆ.

ACCEDUNT

PERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE

G. DINDORFII.

TOMI IV. PARS III.

SCHOLIA GRÆCA EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.
MDCCCXXXVIII.

ΕΙΡΗΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἵρξας λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μέν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θρᾴκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοίδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους

1. Argumentum I. om. R.
2. *ἐπὶ* V. *ἐπὶ τοῦ* Ald.
3. *ἀναφέρεται*] *ἀναφερόμενος* V.
4. *ἀκούει* Gelenius. *ἀκούσας* V. Ald. *μετοικισαμένων*] Legebatur *μετοικησαμένων.*
5. *ἀνωτάτω* V. *ἀνώτατα* Ald.
6. *ἐνοικισάμενος*] *ἐνοικησάμενος* V. *ἐνοικίσας* Ald. *ἄντρον* V. *ἄντρον τὶ* Ald.
7. *εἵρξας*] *εἵρξας* V. *καθείρξας* Ald. *ἐπιφορήσειε* V. *ἐπεφόρησε* Ald.
8. *καὶ μέχρι μέν* V. *μέχρι μὲν οὖν* Ald.

8 – p. 4, 29. *ἐναγώνιος — αὐτοὺς ἐδίδασκον* V. Pro his in Ald. est *ἐπὶ ξυροῦ, φασὶν, ἀκμῆς τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκινδύνευε πράγματα. ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου παρ' Ἀθηναίων τοῦ Πολέμου δοίδυκα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων, κἀκείνων μὲν τὸν Κλέωνα, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν Θρᾴκῃ τὸν Βρασίδαν ἀπολωλέναι φασκόντων, οὓς ὁ ποιητὴς ὡς κυκῶντας τὴν Ἑλλάδα δοίδυξιν εἴκασεν, οὗτος μὲν εἰσέρχεται δοίδυκα ποιήσων αὐτοχειρί. ἐν τοσούτῳ δὲ μηχαναῖς τῶν περὶ Τρυγαῖον γεωργῶν τὴν Εἰρήνην ἀνελκυσάντων, οὐκ ἄνευ τῆς Ἑρμοῦ συνεργίας, τῶν χειροτεχνῶν ὅσοι μὲν ἢ λόφους ἢ ἀσπίδας ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ πόλεμον χρησίμων κατασκευάζοντες διέζων, κατηφείᾳ συνείχοντο, τῶν ὅπλων ἤδη διὰ τὴν Εἰρήνην γενομένων ἀξίων. ὅσοι δὲ βίον εἶχον ἐκ τῶν εἰρηνικῶς ἀσκουμένων ἐπιτηδευμάτων, οἷον εἰπεῖν δρεπανουργοὺς καὶ χαλκεῖς σμινυῶν καὶ ὅλως γεωργοὺς, Τρυγαίῳ συγχαιρήσοντες παραγίνονται· μεθ' οὗ κρεοσφαγήσαντες ὡς ἐπὶ δεῖπνον καὶ γάμον κωμάζουσιν.* Est hoc recentissimi supplementum grammatici, qui argumentum in codice suo mutilum invenerat.

ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεοῦ πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἃς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χἀτέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἱδρύεται, καὶ οὖσα ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. τοὐντεῦθεν οἵ τε τῶν εἰρηνικῶν ὅπλων δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοὔμπαλιν κλάοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῳδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα καθῆκεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἱππέας καὶ Ὁλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὁπόσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον. ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἄστει. πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστο-

6. τὰ περὶ] τε τὰ περὶ V.
7. δέοντα G. δέω V.
15. δημιουργοὶ] γεωργοὶ V.
17. γελλωτοποιούς V.
18. ἐπιτετευγμένων] Fort. ἐπιτετηδευμένων.
21. καθῆκεν] τέθεικεν V.
27. ποιηταί] Velut Theopompus, cujus fabula fuit Εἰρήνη.
31. πρῶτος—δεύτερος] πρῶτον—δεύτερον V.

φάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, ἡνίκα ἑρμῆν λοιοκρότης.

II.

Ἤδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανὸς γὰρ διιππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἑλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν, Τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ᾽ αὐτοῦ δι᾽ ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι᾽ αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

III.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις δεδιδαχὼς Εἰρήνην ὁμωνύμως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως "ἀλλ᾽ οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρ- "νεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ." καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

2. ἑρμῆν λοιοκρότης] Corrigendum videtur ἡνίκα ἔτ᾽ ἦν ὑποκριτής.

4. κεκμηῶτας R.V. κεκμηότας Ald.

7. αὐτὰς R.V. ἀλλήλους Ald.

8. πρότερον R.V. προτέρας Ald.

9. γεωργόν τινα Ald. τινα om. R.V.

11. ἐκτρύχει Kusterus. Legebatur ἐκτρέχει.

12. ποιήσας R.V. ποιήσαντα Ald.

13. ποιήσει R.V. ποιήσοι Ald.

16. δυσφοροῦντος V.

21. ἄλλως præscriptum in libris. Φέρεται] φαίνεται V.

δεδιδαχὼς R.V. ὅτι καὶ ἑτέραν δεδίδαχεν Ald.

εἰρήνην ὁμοίως ὁ ἀριστοφάνης R.V. ὁμοίως Ἀριστοφάνης εἰρήνην Ald. Correxi ὁμωνύμως.

24. οἶδε R.V. εἶπε Ald.

ἐν τοῖς R.V. ἐπὶ τοῖς Ald.

26. δέ] διά V.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους * *
Τρυγαῖος θέλων * * ὡς τοὺς θεοὺς
ἐξέτρεφεν ὄρνιθας· ὡς δ' ἀνέπτη, κατέλαβεν
Ἑρμῆν μόνον ἄνω. κᾆτ' ἐπιδείκνυσιν φράσας
τὸν πόλεμον βρύθηται ἀπηρτημένον
ἀέριος ἕτοιμόν τ' ὄντα πρὸς κακουχίαν,
τὴν πρότερον Εἰρήνην δὲ κατορωρυγμένην
ἱκέτευσαν οἱ κατ' ἀγρούς ἀνάπαλιν ποεῖν.
τὸ μέλ βαδ' ἐπένευσε, καὶ τότε
ἀπάγουσιν αὐτὴν τὴν ἐκ βερέθρου καὶ τἀγαθά.

2. Aristophanis grammatici argumentum corruptissimum locisque pluribus defectum accessit ex V.

3, 4. Indicavi lacunas.

4. θέλων] ἐλθὼν ?

5. ὄρνιθας] ὄρνιθ' ?

6. Ἑρμῆν] μὴν V. μὴ G. κατεπιδείκνυσι V.

7. Duorum hæc versuum reliquiæ esse videntur.

10. ἀγρούς] ἀγρὸν ?

11. Hæc quoque duorum versuum sunt laciniæ, ut videtur. τὸ μέλ βαδ'] τὸ μὲν καδδ' G.

12. Delendum τήν. Post τἀγαθά nonnulla exciderunt.

SCHOLIA IN PACEM.

Ἡ εἴσθεσις τοῦ δράματος ἐξ ἰαμβείων π′ συνήθων. τὸ μέντοι ξ′ μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος.

[Τοῦ δράματος πρῶτοι τρίμετροι ἴαμβοι ἀκατάληκτοι π′, ὧν τελευταῖος " ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ᾽ ἐπὶ τοῦ κανθάρου." μετὰ δὲ πεντήκοντα ὀκτὼ ἔστι προαναφώνημα τὸ ἔα ἔα, καὶ τὰ ἑξῆς ἰαμβικά. V.]

[1. αἶρε ἀντὶ τοῦ φέρε. καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἀξιοῦσι τὸ αἶρε ἀντὶ τοῦ διδόναι καὶ προσφέρειν λέγεσθαι ἐν τῷ " μή μοι οἶνον ἄειρε." R.V.] δύο δέ εἰσιν οἰκέται. ὧν ὁ μὲν τρέφει τὸν κάνθαρον, ὁ δὲ ἕτερος μάττει. ὁ τρέφων οὖν λέγει πρὸς τὸν μάττοντα. [ἐπαναδίπλωσις δὲ τὸ σχῆμα τοῦ λόγου· δὶς γὰρ τῇ αὐτῇ λέξει κέχρηται. V.]

μᾶζαν: Μᾶζα κυρίως ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ μάζεσθαι. τὸ δὲ μᾶζαν προπερισπαστέον, τουτέστι τροφήν. καταχρηστικῶς δὲ τῇ λέξει κέχρηται· οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυρασθεῖσαν νῦν θέλει δηλοῦν· οὐ γὰρ αὕτη κανθάρων τροφή· ἀλλὰ τὸ ἀπόπατημα, λέγω δὴ τὴν κόπρον· τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν κανθάρων τροφή. πίτυρα δέ τινα ῥυπαρὰ μάττουσιν οἱ οἰκέται. κόπρον γὰρ φυρᾶν ἀπίθανον.

1–3. Ἡ εἴσθεσις—παράγραφος om. R.V.

4. τελευταῖος G. τελευτὴ V.

7. Ὁμήρῳ] Il. Z, 264.

8. ἐν τῷ om. V.

10. πρὸς add. R.

τὸν μάττοντα R.V. τῷ μάττοντι G. et Ald.

11. σχῆμα] σχολιὸν V.

13. μάζεσθαι R. et Suidas s. μᾶζα. μάττεσθαι Ald.

τὸ δὲ μᾶζαν add. R, omisso quod post περισπαστέον addit Ald. δὲ.

ἄλλως. τὸ μᾶζα περισπατέον τουτέστι τρ. V.

προπερισπαστέον] περισπαστέον R.V. Ald.

τουτέστι τροφήν add. R.V.

14. τῇ λέξει κέχρηται add. R.V.

οὐ γὰρ R.V. γὰρ om. Ald.

φ. νῦν θέλει δηλοῦν (νῦν δηλοῦν [illegible] R.) οὐ γὰρ αὕτη κ. τροφή R.V. et similiter Suidas. φ., ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα λέγει Ald.

15. κανθάρων R. κανθάρου V.

15, 16. ἀλλὰ τὸ—κανθάρων τροφή addidi ex R. Similiter Suidas.

17. ἀπίθανον R.V. ἀδύνατον Ald. ἄπιστον Suidas.

ὡς τάχιστα: Ἢ τάχος, ἢ διὰ ταχέων. [διὰ δὲ τοῦ σπουδαίου τοῦ παρὰ τῶν οἰκετῶν πρὸς τὸν κάνθαρον ἐμφαίνει τὴν περὶ αὐτὸν τοῦ δεσπότου μεγίστην φροντίδα. R.V.] κάνθαρος δὲ εἶδος ζῴου παρὰ τὰς σίλφας τὸ μέγεθος. [ἀναβιβαστέον δὲ τὸν τόνον· οὕτω γὰρ Ἀττικοί. R.V.]

2. ἰδού: Παρεπιγραφή· ὁ γὰρ ἕτερος τῶν οἰκετῶν τὸ προσταχθὲν ποιῶν αὐτῷ παραφέρει καὶ ἐπιδίδωσι τὴν τροφήν.

τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ: Διὰ γὰρ τὸ ἀνάγκην ἔχειν ἅπτεσθαι καὶ ψηλαφᾶν τῆς κόπρου ἀπεχθάνεται πρὸς τὸν κάνθαρον.

3. μήποτ' αὐτῆς μαζαν: Οὐχ ὡς ὄντως τρώγοντος, ἀλλὰ πρὸς τὸ μυθευόμενον ἔπαιξεν. ὡς ἐπίτηδες γὰρ πεπλασμένα ἐστὶ τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα.

5. νῦν δή: Οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως. ἐν ἐρωτήσει τὸν λόγον νῦν προσάγει. ἐκείνου γὰρ αἰτήσαντος μᾶζαν ἑτέραν, φησὶν αὐτός, ἣν γὰρ νῦν αὐτῷ προσέφερες οὐ κατέφαγεν; ὥστε πῶς; διόπερ ἐκείνου ἀρνουμένου μὴ βεβρωκέναι τὸν πρότερον πέλεθον, τὸν κάνθαρον προστίθησι καὶ τὴν αἰτίαν, ὡς περικυλίσας ἐνέκαψεν.

6. ἄλλο φαγεῖν καὶ ἄλλο καταφαγεῖν καὶ ἄλλο καταπιεῖν. φαγεῖν μὲν γὰρ τὸ τάξει, καταφαγεῖν δὲ τὸ ἀθρόως, καταπιεῖν δὲ τὸ μηδὲ μασώμενον ἐσθίειν. τὸ οὖν ἀδηφάγον τοῦ ζῴου δεικνὺς λέγει ὅτι οὐ κατέφαγεν ἀλλὰ κατέπιεν μηδὲ μασησάμενος.

1. διὰ ταχέων R. διαταχέως Ald.

2. τὴν περὶ αὐτὸν R. τὰ περὶ αὐτῶν V. τὴν περὶ αὐτῶν G. Post αὐτὸν repetit R. πρὸς τὸν κάνθαρον, omittit vero τοῦ δεσπότου.

4. σίλφας] στίφεις R.

5. Ἀττικοί] ἀττικῶς R.

6. Scholia v. 2. om. R.

7. αὐτῷ om. V.

τὴν add. V.

8, 9. διὰ—κάνθαρον V. ἀπεχθάνεται τὸν κάνθαρον διὰ τὸ ἅπτεσθαι τῆς κόπρου Ald.

9. τῆς κόπρου G. τοῦ κόπρου V.

10, 11. οὐχ ὡς—ἔπαιξεν R.V. πρὸς τὸν μεθυόμενον ἔπαιξεν. οὐ γὰρ ὄντως ἤσθιεν Ald.

10. ὄντως] ὄντος R, in quibus hoc scholion iterum adscriptum post v. 6. Legebatur οὕτω.

ἀλλὰ καὶ R. loco priore, καὶ om. altero.

11. πεπλασμένα R.V. πεπλασμένως Ald.

ἐστὶ R. εἰσὶ V. εἰσάγεται Ald.

13. Lemma νῦν δὴ habet R, om. V.

ἀρτίως] Seqq. om. R.

13–15. ἐν ἐρωτήσει—προσέφερες V. ἐν ἐρωτήσει δέ. ἐκείνου γὰρ αἰτήσαντος —νῦν προσέφερες Ald.

15–17. ὥστε—ἐνέκαψεν add. V.

18. ἄλλο φ. R.V. ἄλλο δὲ φ. Ald.

καὶ ἄλλο καταπιεῖν add. R.V.

19, 20. καταπιεῖν δὲ—ἐσθίειν add. R.V.

19. μηδὲ] μήτε R.V.

20. μασώμενον] μασσώμενον G.

20, 21. ὅτι οὐ—μασησάμενος add. R.V.

21. μηδὲ] μήτε R.V.

7. *περικυλίσας*: Περιελκύσας καὶ περισύρας. ἔθος δὲ τοῖς κανθάροις τὰς ὀνίδας περικυλίειν. λέγεται ὁ κάνθαρος εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσὶν, ἕως ὅταν ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ καὶ ἐγγεννήσῃ. θῆλυς γὰρ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρρενες γεννῶνται.

τοῖν ποδοῖν: Πρὸς τὴν τάξιν τῶν ποδῶν ἀκολούθως τὸ δυϊκόν. [καὶ ἐν Νεφέλαις ἐπὶ τῆς ψύλλης "ἐνεβάψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ "πόδε." καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ τεσσάρων ἵππων ὄντων τῷ Ἕκτορι, δύο μὲν δεξιῶν, δύο δὲ ἀριστερῶν, πρὸς σύνταξιν ἀκολούθως ἐπήνεγκε "νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον." R.V.]

9. *κοπρολόγοι*: Τοῦτο ἤτοι πρὸς τοὺς ἄλλους ῥήτορας καίτοι χαριεντιζόμενος ἀποτείνεται, διαβάλλων αὐτοὺς ὡς μυσαροὺς καὶ λοιδόρους, ἢ διότι τὰς κόπρους τοῖς οἰκέταις προσετέτακτο βαστάζειν εἰς τροφὴν τοῦ κανθάρου. τοὺς συνεργοὺς οὖν τῶν ὁμοδούλων εἰς ἐπικουρίαν καλεῖ.

προσλάβεσθε: Βοηθήσατε. συνέχει γὰρ τῇ μιᾷ τὴν ῥῖνα, τῇ δὲ ἑτέρᾳ μάττει. ζητεῖν οὖν ἔοικε τοὺς διαδεξομένους.

10. *ἀποπνιγέντα*: Συνέχει γὰρ τὰς ῥῖνας διὰ τὸ φυρᾶν τὴν κόπρον ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀδωδέναι αὐτῷ. μήτε οὖν διεξιόντος ἔτι τοῦ πνεύματος μήτε τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σπωμένου, ἀλλ' ἀποκεκλειμένων τῶν ῥινῶν τῇ θλίψει τῶν δακτύλων, ἀνάγκη στενοχωρουμένου τοῦ πνεύματος πνίγεσθαι αὐτόν.

μασησάμενος R. *μασησώμενος* V. *μασσώμενος* G.

1, 2. Περιελκύσας—περικυλίειν om. R.

1. *περιελκύσας καὶ περισύρας* V. *περιειλήσας καὶ περισυρίσας* Ald.

2. *περικυλίειν* V. *παρακυλίειν* Ald.

ὁ R.V. *δὲ ὁ* Ald.

3. *ἕως ὅταν ἐγγ. τὸ σπ. ἀποδοθῇ* R. *ὡς ἂν τὸ σπ. ἐγγ. ἀποδοθείη* V. Ald.

4. *θῆλυς γὰρ κάνθαρος οὐ γίνεται*] Vid. Wyttenb. ad Plut. Mor. p. 355 B. p. 183.

ἐγγεννήσῃ] *ἐγγενήσῃ* R. *ἐγγενήσει* V.

5. *γεννῶνται* (*γενῶνται* V.) add. R.V. Post *γεννῶνται* addit V. *οὐχ ὡς ὄντως οὖν τρώγονται* (*τρώγουσιν* G.), *ἀλλὰ πρὸς τὸ μυθευόμενον ἔπαιξεν* ex scholio v. 3.

6. *καὶ* om. R.

7. *Νεφέλαις*] 150.

8. *ἵππων* om. V.

9. *μὲν* R. *ἐκ* V.

10. *νῦν μοι*] Il. Θ, 189.

11. Scholia v. 9. om. R.

ἤτοι V. *ἢ* Ald.

ἄλλους add. V.

ῥήτορας] *τε* add. V, non G.

καίτοι χαριεντιζόμενος addidi ex V.

13, 14. *διότι—τοῦ κανθάρου* addidi ex V.

13. *τὰς κόπρους*] *τοὺς κόπρους* V.

14. *οὖν* add. V.

17. *ζητεῖν οὖν ἔοικε* V. *ζητεῖ οὖν* Ald.

18–20. *Συνέχει—σπωμένου ἀλλ'* addidi ex R.V.

11. *ἑτέραν ἑτέραν*: Οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ πολλῶν λέγουσι τὸ ἑτέραν. ἡμεῖς δὲ ἐπὶ δευτέρας μόνης. ἐπὶ τῆς τρίτης ἑτέραν εἶπεν. ὅλως δὲ ἡ παρατετηρημένη ἐπί τε τοῦ ἑτέρου καὶ ἄλλου διαφορὰ παρ' Ἀττικοῖς οὐκ ἔστιν.

ἡταιρηκότος: Ἐπειδὴ ἐκείνων δοκεῖ ἡ κόπρος τετρίφθαι ὡς ἡταιρηκότων. ἐκ δὲ τοῦ ἑτοίμως καὶ προχείρως προσενεγκεῖν διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους, ὡς πολλῶν καὶ τοιούτων ὄντων παρ' αὐτοῖς καὶ πασχητιώντων.

[ἴσως ἵνα τοῦ τρίβειν ἀπαλλαγῇ διὰ τὸ τὴν τῶν παίδων τετριμμένην εἶναι καὶ ἑτοίμην ἐκ τῶν χρωμένων. R.V.]

13. *ἑνὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελύσθαι*: Τοῦ τρίβειν καὶ φυρᾶν τὴν κόπρον. ἐκέρδανα, φησὶ, διὰ τὸ μὴ ἴσως χρήζειν ἔτι τοιούτου πόνου τὴν τοῦ ἡταιρηκότος τούτου παιδὸς κόπρον, ἀλλ' ὥσπερ ἑτοίμην καθεστηκέναι τρίβειν καὶ ἀνατετρίφθαι ὑπὸ τῶν χρωμένων.

14. *οὐδεὶς φαίη*: Οὐ γὰρ ἄν τις ὑποπτεύσειε διὰ τὸ φυρᾶν ἐμὲ ἤδη καὶ τὴν κόπρον ἐσθίειν. [δυοῖν οὖν ὄντων τῶν περὶ ἐμὲ δυσχερῶν, τῆς τε δυσωδίας ἣν ἀπὸ τοῦ μαλάσσειν καὶ φυρᾶν τὴν κόπρον συνέβαινε πάσχειν, καὶ τῆς περὶ τῆς τροφῆς ὑποψίας, ἤδη φανερῶς τοῦ ἑνὸς ἀπαλλαγείς, τὸ μηκέτι καταναγκάζεσθαι φυρᾶν τὴν κόπρον, ἡγοῦμαι ἀπηλλάχθαι φησὶ καὶ τῆς ὑπονοίας τῆς ἐπὶ τῇ τροφῇ· οὐδένα γὰρ ὑμῶν πιστεύειν οἴομαι ὅτι ἐπιμάττων καὶ φυρῶν ἤδη καὶ ἐσθίω. δῆλον δὲ ὅτι πίτυρα ἦν· ἀπίθανον γὰρ κόπρον μάττειν. Ἀλ-

1, 2. Οἱ Ἀττικοὶ—*μόνης* om. R.G.
1. *πολλῶν* V. *πολλοῦ* Ald.
ἑτέραν] *ἑτέρας* V.
2. *τῆς* add. R.V.
τρίτης R.G. *τρίτης οὖν* V. Ald.
ἑτέραν R.V. *ἑτέρας* Ald.
3, 4. *ὅλως—οὐκ ἔστιν* om. R.
6–8. *ἐκ δὲ τοῦ—πασχόντων* infra post *ἐκ τῶν χρωμένων* R.
6. *ἑτοίμως* R.V. *ἑτοίμου* Ald.
καὶ προχείρως add. R.V.
7. *ὡς πολλῶν καὶ ποιούντων* (correxi *τοιούτων*) *ὄντων παρ' αὐτοῖς καὶ πασχόντων* (correxi *πασχητιώντων*) R. Bis hæc verba habet V, altero loco cum R. consentiens, nisi quod *ὄντων* omittit, altero sic *ὡς ποιοῦντας παρ' αὐτοῖς καὶ πάσχοντας*. In Ald. est *ὡς καὶ ποιοῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ πάσχοντας.*
9. *τρίβειν*] *πείθειν* R. Hoc quoque scholion bis scriptum in V, uno loco ut edidi, altero sic *διὰ τῶν παίδων τετριμμένην εἶναι καὶ ἑτοίμην τῶν χρωμένων* (*τῷ χρωμένῳ* G.)
11. Scholia v. 13. 14. om. R.
12, 13. *τοιούτου—κόπρον* V. *τοιούτου κόπου* (*κόπρου* Junt.) *ἐπὶ τῶν ἡταιρηκότων κόπρου* Ald.
13, 14. *ἀλλ' ὥσπερ — χρωμένων* add. V.
15. Οὐ] *οὐδὲ* V.
16. *ἤδη* om. V.
δυοῖν] *δυσὶν* V.
ὄντων τῶν] *ὄντοιν τοῖν* G.
22. *δὲ ὅτι*] *δὲ ἦν ὅτι* V.

λως. V.] εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἐσθίειν, [ἀφ' οὗ καὶ τὴν πανσικάπην ἐπενόησαν, τροχοειδές τι, δι' οὗ τὸν τράχηλον εἶρον πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τὴν χεῖρα προσάγειν. μέμνηται δὲ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης· "παύσειν ἔοιχ' ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε." V.]

17. ὑπερέχειν: Ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὀσμῆς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, ἅπερ κινδυνεύει τῆς ἀντλίας πληρωθείσης. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι νικῶμαι μάττων. ["Ἄλλως. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς νεὼς ἐξ οὗ τὸ ὕδωρ ἀρύουσιν. φησὶν οὖν ὅτι οὐ δύναμαι ὑποφέρειν, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ὑπεράνω μου γεγενημένου. διὰ δὲ τούτου τὴν ἀδηφαγίαν τοῦ κανθάρου δηλοῖ, ὡς ὑπερκεράσαντος ὕδατος τῆς ἀντλίας. V.]

[18. ἀντὶ τοῦ τὴν σκάφην. ταῦτα δὲ εἰπὼν προσφέρει τὸ ἀγγεῖον ἔνθα ἐφύρα. R.]

[19. ἀπόφερε τὴν ἀντλίαν καὶ σεαυτόν. R.V.]

20. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις: Πρὸς τοὺς ἀκροατὰς τὸν λόγον ὁ ποιητὴς ἄγαν εὐφυῶς ποιεῖται.

21. μὴ τετρημένην: Διὰ τὸ μὴ ὀσφραίνεσθαι τῆς κόπρου τῶν μυκτήρων ἀποκεκλεισμένων.

[24. ὗς καὶ κύων. κοπροφάγα τὰ ζῷα. R.]

ὥσπερ ἂν χέσῃ τις: Ἀντὶ τοῦ ἄτριπτον. ἀνθρώπων δηλονότι. ὥσπερ ἂν χέσῃ τίς, φησὶν, οὕτως ἐσθίει τὰ ἀποπατήματα καὶ ὗς καὶ κύων, μὴ δεόμενοι τοῦ μάττεσθαι αὐτά.

25. φαύλως ἐρείδει: Ἁπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. ἢ συντόνως

πίτυρα] Conf. ad v. 1.

2. πανσικάπην] πασικάην V.

τροχοειδές G. τριχοειδές V.

εἶρον] ἦρον G.

3. Ἥρωσιν Fragm. 287.

4. παυσικάπη] παυσικάη V. πασικάη G.

5. Ἀντὶ τοῦ om. R.

6. Post πλοίων addit Ald. οἷς προσφέρεται ἡ ἀντλία, καὶ τὸ ἀγγεῖον οὗτος λέγει, ἐν ᾧ ἐφύρα. ἀντλία δὲ ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. καὶ Πισίδης, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. quæ interpolata ex Suida s. ἀντλία omittunt R.V.

6, 7. ἅπερ — μάττων addidi ex R.V.

6. πληρωθείσης] πληρωθέντα Suidas s. οἷος.

15. Scholion v. 20. om. R.

17. τῆς om. R.

τῶν μ. ἀποκ. om. R.

20. Ἀντὶ τοῦ ἄτριπτον (codex ἀτρίπτων) addidi ex R.

ἀνθρώπων R. ἄνθρωπος Ald.

21. ὅπως ἂν χέσῃ οὗ ἐσθίει R.

τὰ ἀποπατήματα R. τὸ ἀποπάτημα Ald.

22. αὐτά add. R.

23–p. 12, 3. Ἁπλῶς—τὸ δὲ βρενθύεται om. R, nisi quod inferius habet φαύλως ἐρείδει, ἁπλῶς καὶ ἀπεριέργως ἐσθίει.

23–p. 12, 2. ἁπλῶς—γινόμενον V.

ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. ἐρείδειν δέ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως γινόμενον. τὸ δὲ βρενθύεται, ἀντὶ τοῦ [σεμνύνεται καὶ ἐπαίρεται R.] μέγα φρονεῖ. [οἱ μὲν ἀπὸ βρένθους τοῦ φυτοῦ, οἱ δὲ μύρου εἶδος, ᾧ χρίονται αἱ γυναῖκες καὶ ἐπ' αὐτῷ μέγα φρονοῦσιν. V.]

28. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην: Αἱ γὰρ γυναῖκες, ἵνα μὴ δοκοῖεν πολυφάγοι εἶναι, ἐκ τῆς πυκνότητος τῆς μάζης, μικρᾶς εἶναι δοκούσης, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι, στρογγύλας αὐτὰς ποιοῦσαι τὰς μάζας. γογγύλῃ δὲ παρείκασεν αὐτάς, ἐπειδὴ καὶ αἱ γογγύλαι στρογγύλαι παρ' αὐτοῖς. ἔστι δὲ λαχάνου εἶδος, ὃ παρά τισι ῥάφανον καλεῖται. [Ἄλλως. ὡς τῶν γυναικῶν ἑαυταῖς ἐπιμελέστερον τριβουσῶν, ὥστε μὴ διακεχύσθαι τὴν μᾶζαν διὰ τὸ ἄτριπτον εἶναι, ἀλλὰ συνεστράφθαι. παρατετήρηκε δὲ ταῦτα καὶ Σώφρων καὶ Καλλίμαχος. V.] γόγγυλος ἐστὶ λίθος.

29. ἀλλ' εἰ πέπαυται: Εἰ τῆς τροφῆς ἐπαύσατο δηλονότι κορεσθεὶς ὑπ' αὐτῆς. [νῦν δὲ τῇ ἐδωδῇ ἐχρήσατο παρὰ τὸ ἐδωδέναι τὴν κόπρον. πρὸς τὸν κάνθαρον λέγει πιθανῶς διὰ τὸ θαυμάζειν μὴ ὁρῶσι τοῖς θεαταῖς παρίστησι. V.]

30. παροίξας: Ὀλίγον διανοίξας τὴν θύραν, ὥστε ἰδεῖν μὲν τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενα, μὴ ὁραθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τοῦτο παρεπιγραφή ἐστι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἠρέμα ἀνοῖξαι καὶ κατανοῆσαι εἴτε ἐσθίει ὁ κάνθαρος εἴτε πέπαυται.

(nisi quod bis συντόμως scriptum pro συντόνως). Legebatur συντόμως ἐσθίει. οὕτω γάρ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν συντόμως γινόμενον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις.

23. (p. 11.) ἀπεριέργως R. et Suidas s. φαύλως. ἀπεριεργάστως Ald.

συντόνως Kusterus. συντόμως Ald. et Suidas.

1. ἐρεττόντων V. et Suidas. ἐρεσσόντων G.

2. συντόνως Suidas. Legebatur συντόμως.

3. ἀντὶ τοῦ om. V.

μέγα φρονεῖ om. R.

4, 5. οἱ μὲν—φρονοῦσιν] In R. est βρενθ δὲ εἶδος μύρου ᾧ χρώμεναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονοῦσιν. Gl. σεμνύνεται, ἐπαίρει est in V.

4. χρίονται] χρείονται V, non G.

6. γὰρ om. V.

8. αὐτὰς add. R.V.

9–11. μάζας. γογγύλῃ—καλεῖται V. μάζας γογγύλας, αἳ εἰσιν εἶδος λαχάνου. καὶ γογγυλίζειν τὸ μεταστρέφειν Ald.

9–14. γογγύλῃ—λίθος om. R.

14. γόγγυλος ἐστὶ V. ἔστι δὲ καὶ γογγύλος Ald.

15. Scholia v. 29–32. om. R, præter gl. v. 29. παρὰ τὸ ἐδωδέναι ἐχρήσατο.

Εἰ] ἐὰν V.

τῆς τροφῆς addidi ex V.

δηλονότι κορεσθεὶς] ἄρτου δηλονότι (δηλονότι om. G.) V.

17. ὁρῶσι] ὁρῶσαι V, non G.

20–22. αὐτοῦ—πέπαυται V. αὐτοῦ.

[31. ἔρειδε: Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων, ὅταν προσερείδωσι σφοδρῶς τῇ θαλάττῃ τὰς κώπας. V.]

[32. τέως ἕως: Ὅτι ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ ἕως καὶ τέως, καὶ ὅτι εἰς ὑπόδειγμα χρήσιμον. Ἄλλως. παρατηρητέον ὅτι ἐνταῦθα διαφόρως ἐχρήσατο τέως καὶ ἕως. ἔστι δὲ χρήσιμα εἰς ὑπόδειγμα. V.]

33. οἷον δὲ κύψας: Οἷον ἐγκύψας. διὰ δὲ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. [καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν. V.]

34. ὥσπερ παλαιστὴς: Τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο καὶ διὰ τὸ τοὺς κανθάρους μιμεῖσθαι τοὺς παλαιστὰς διαιρουμένους ἐν τῷ κυλίειν τὴν κόπρον. [Ἄλλως. ὁμοῦ μὲν ὡς τῶν παλαιστῶν ἀδηφαγούντων, ὁμοῦ δὲ τὸ ἐπιφερόμενον οἰκείως τῶν παλαιστῶν ἐμνημόνευσε καὶ τῇ εἰκόνι ἐχρήσατο. δοκοῦσι γὰρ οἱ κάνθαροι, ἐπειδὴ ἐφέλκονται τὰς κόπρους, τῶν παλαιστῶν μιμεῖσθαι τὸ σχῆμα, ᾧ ἐν ἀρχῇ χρῶνται τῆς πάλης. V.] παραβαλὼν δὲ, ἀντὶ τοῦ χαλάσας τοὺς ἐμπροσθίους ὀδόντας, ὥσπερ καὶ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.

[36. ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία: Οὕτως ἐστὶ, φησὶ, κινούμενος, ὥσπερ οἱ ἐργαζόμενοι τὰ σχοινία τὰ μεγάλα τῶν πλοίων, ὅτι ἐργαζόμενοι τῷ σώματι καὶ ὅλῃ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ δυνάμει ἐργάζονται ἐν τῷ πλέκειν· οὕτως ὅλῃ τῇ δυνάμει ὁ κάνθαρος, φησὶν, ἐσθίει κινούμενος. Ἄλλως. ἐπεὶ οἱ σχοινοπλόκοι συμπεριάγονται τῇ τῶν σχοινίων συμπλοκῇ διὰ τῆς τροχιλίας. παρέλκων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι δεῦρο κακεῖ ἐν τῇ πλοκῇ περιφέρουσι τὴν κεφαλήν. Ἄλλως. κινῶν γὰρ καὶ μεταβάλλων ἐσθίει ὁ κάνθαρος, ὥσπερ οἱ τὰ ὄργανα στρέφοντες τῶν σχοινίων. V.]

ἀνοίγει δὲ ἠρέμα καὶ βλέπει εἴτε ἐσθίει εἴτε πέπαυται Ald.

7. Οἷον ἐγκύψας et δὲ addidi ex V. τὴν add. V.

9. δοκοῦσιν ἀπλήστως Suidas s. οἷον. δοκοῦσι μάλιστα ἀπλήστως V.

11–17. Τῇ—παραβαλὼν δὲ om. R.

11. Τῇ μ. ἐ. καὶ addidi ex V.

11, 12. διὰ—διαιρουμένους] Legebatur διὰ τὸ τοὺς παλαιστὰς μιμεῖσθαι διαιρουμένους. In V. διὰ τοῦ κανθάρου (σκανθάρου G.) μιμεῖσθαι τοὺς παλαιστὰς διαιρούμενος.

17. ἐμπροσθίους R.V. προσθίους Ald.

18. ὥσπερ—παραβαλεῖν add. R.V.

24. τροχιλίας] τριχιλείας V.

παρέλκων G. παρακατεάσων -αρέλκων V. ....ων R, pra[illegible]edentibus syllabis obliteratis.

25–27. καὶ γὰρ—τῶν σχοινίων] Hæc sunt etiam in R.

[τὸν αὐτὸν τρόπον, ἢ οὕτως, ὁμοίως ἑλίσσων τὰς χεῖρας ἐκάλεσε. διὰ δὲ τὸ ἐφέλκεσθαι αὐτοὺς τὰς κόπρους ἀνάγκη τὸ σχῆμα τοῦτο ποιεῖν καὶ ἑνὶ παρ' ἑνὶ ἐφέλκεσθαι τῶν ποδῶν. χεῖρας δὲ ἐκάλεσε τοὺς ἐμπροσθίους πόδας. V.]

37. συμβάλοντες: Συμπλέκοντες [συνδέοντες V.]. τούτους δὲ ἐκάλουν καὶ σχοινιοσυμβόλους [σχοινιοσυνδέτας V.].

38. καὶ κάκοσμον: Δικαίως τὰ τοιαῦτα ἑστιώμενα κάκοσμά ἐστι. [βορόν: οὕτως ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀδηφάγον. R.V.]

39. χὤτου ποτ' ἐστί: Ἐπεὶ ἓν ἕκαστον τῶν ὀρνέων ἀνάκειται θεῷ τινὶ, ὡς ἀετὸς τῷ Διὶ καὶ ἡ γλαὺξ τῇ Ἀθηνᾷ, τίνος οὗτός ἐστιν; οὐκ ἔστιν οὖν, φησὶ, τῆς Ἀφροδίτης, ἐπεὶ αὕτη μὲν μύροις χαίρει, ὁ δὲ δυσώδης ἐστίν.

[ἀναφρόδιτον γὰρ τὸ ζῷον. V.]

προσβολή: Ἡ ζημία, ἡ τοῦ δαίμονος ὀργή. ἀντὶ τοῦ ζῷον εἰπεῖν, ζημίαν εἶπε, καταρώμενος ἑαυτῷ.

[40. μύροις μὲν γὰρ ἡ θεὸς ἥδεται. διὸ καὶ τοὺς ὕας ἀλλοτρίους εἶναί φαμεν τῆς θεοῦ, βορβορώδεις γὰρ, προσφιλεῖς δὲ τὰς πελειάδας διὰ τὸ τίθασον καὶ καθαρὸν αὐτῶν. R.V. (non G.)]

[41. ἑξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἀφροδίτην τῶν Χαρίτων ἐμνημόνευσε. δοκεῖ γάρ πως κοινωνία εἶναι τούτων τῶν θεῶν· οὐδὲν γὰρ ἐπαφρόδιτον, ὃ μή ἐστι Χαρίτων. V.]

[τίνος ἄρα. V.]

42. διὸς καταιβάτου: Ἀντὶ τοῦ Διὸς ἂν εἴη. καταιβάτης δὲ τιμᾶται ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κε-

5. Συμπλέκοντες om. V. Totum scholion om. R.

6. σχοινιοσυμβόλους om. V.

7. Δικαίως τὰ om. R. τὰ om. V. ἑστιώμενα R.V. ἐσθιόμενα Ald. τρώγοντα V. in gl.

ἐστι] εἰσιν V. in gl.

8. οὕτως om. R.

9. θεῷ R.V. θεῶν Ald.

10. καὶ ἡ γλαὺξ τῇ Ἀθηνᾷ addidi ex R.

τίνος οὗτός ἐστιν om. R.G. et spatio vacuo V.

11. φησὶ (φασὶ V.) add. R.V. om. G. Ald.

μὲν om. R.

12. ἐστίν om. V.

14. ἀντὶ R.V. ἀντὶ δὲ Ald.

ζῷον εἰπεῖν R.V. εἰπεῖν ζῷον Ald.

16. μὲν om. V.

ὕας R. καν^θ υἵας V.

18. τίθασον R. ἀτίθασον V.

20. ἑξῆς] οὐδὲ τῶν χαρίτων. ἑξῆς V, non G. Partem hujus scholii habet R, ἀφροδίτης μὲν γὰρ καὶ χαρίτων πολλὴ κοινωνία.

23. ἀντὶ—εἴη add. R.V.

δὲ add. R.V.

24. ὁ add. V.

παρὰ τοῖς (παρ' R.) ἀθηναίοις add. R.

παρὰ R.V. διὰ Ald.

ραυνούς. ἢ ἀπὸ τῶν κεραυνῶν τῶν ἄνωθεν πιπτόντων. ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν χθονίων γυναικῶν. παίζει δὲ καταιβάτην αὐτὸν καλῶν, ἐπεὶ σκάτοις τρέφεται ὁ κάνθαρος.

43. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν: Ἐνταῦθα θέλων τὴν ὑπόθεσιν δηλῶσαι, σκώπτει τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλολοιδόρους. φησὶ γὰρ, πάντως τὶς τῶν θεατῶν βλέπων τὸν κάνθαρον, ἀνίσταται λέγων πρὸς τί τὸν κάνθαρον πεποίηκεν Ἀριστοφάνης; εἶτα ἄλλος ἐλλόγιμος εἶναι δοκῶν, λέγει, πάντως τὸν Κλέωνα θέλει σκῶψαι ὁμοίως ὄζοντα αὐτῷ. ταῦτα δὲ λέγει τοὺς θεατὰς διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους πρὶν μαθεῖν τὴν ὑπόθεσιν. ἰστέον δὲ ὡς βυρσοπώλης ἦν ὁ Κλέων, αἱ δὲ βύρσαι δύσοσμοι.

[45. πρὸς αὐτόν τις. V.]

[46. Ἑλληνικὸς, Ἀθηναῖος. Ἴων γὰρ ἀρχαῖος Ἀθηναῖος. R.]

[47. διὰ τὸ δύσοσμον. καὶ γὰρ αἱ βύρσαι δύσοσμοι. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. ἐπειδὴ οἱ βυρσοδέψαι κάκιστον ὀδώδασιν. αἰνίττεται δὲ ἀντὶ τοῦ δηλοῖ. ἰδίως δὲ τὸ αἰνίττεσθαι δηλοῖ τὸ λεληθότως περί τινος λέγειν. R. ἐξ ἀφορμῆς θέλει εἰπεῖν τὴν ὑπόθεσιν διὰ τὸ δύσοσμον. καὶ γὰρ αἱ βύρσαι δύσοσμοι. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. V.]

48. τὴν σπατίλην ἐσθίει: Ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν· ἀποθανὼν γὰρ ἦν ὁ Κλέων. σπατίλη δὲ λέγεται ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος. διαβάλλει οὖν τὸν Κλέωνα ὡς σκατοφάγον. [Ἄλλως. τὰ μικρὰ ξύσματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. πῶς δὲ ἤσθιεν ὁ Κλέων ἤδη τεθνηκώς; Ἐρατοσθένης γὰρ ἐπὶ Θρᾴκης τὸν θάνατον Βρασίδου καὶ Κλέωνος ὀκτὼ μησὶ προγεγονέναι φησί· καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τούτοις φησίν " ἀπό-

1. ἢ ἀπὸ—πιπτόντων addidi ex V.
2. χθονίων add. R.V.
αὐτὸν add. R.V.
3. σκάτοις V. σκατοῖς R. κόπροις Ald.
5. ὡς φιλολοιδόρους R.V. ὡς φιλοκερδεῖς καὶ φιλοδίκους καὶ φιλολοιδόρους Ald.
φησὶ γὰρ om. R.
πάντως] πάντων R.
6. τις R. εἷς Ald.
θεατῶν R. θεωμένων Ald.
ἀνίσταται λέγων add. R.V.
7–11. εἶτα—δύσοσμοι om. R: habet σκώπτει δὲ τὸν κλέωνα.
7. ἄλλος V. ἄλλως Ald.
εἶναι δοκῶν V. δοκῶν εἶναι Ald.

8. ὁμοίως] διὰ τὸ κανθάρῳ ὁμοίως V, recte, si ὄζειν αὐτόν scribatur.
Post αὐτῷ addit V. ἢ καὶ ὡς βυρσοπόαις (scr. βυρσοπώλης) πνεῖ.
10. ὑπόθεσιν ὥσπερ οὐκ ἔδει φήσειν V.
13. Scholion v. 46. in V. ἑλληνι^κ^ ϑ α ἰὼν ἀρχαῖος. Om. G.
19. ἀποθανὼν γὰρ ἦν] ἀπέθανε γὰρ R.
20. λέγεται add. R.
ἀνθρωπίνη] τῶν ἀνδρῶν R.
20, 21. διαβάλλει—σκατοφάγον add. R.V. Post σκατοφάγον addit Ald. ἢ τὸ ἀπόξυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρὸν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν σκυτέων. quæ om. R.V.
24. ἐν τούτοις] V. 269.

“ λωλεν Ἀθηναίοις ἀλετρίβανος.” ῥητέον οὖν ὅτι τὸ ἐσθίει ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν. Ἄλλως. σπάτος τὸ δέρμα σπατίλη δὲ ὁ ῥύπος τοῦ δέρματος. V.]

[49. οὐχ ὡς πίνοντος τοῦ κανθάρου, ἀλλ' ὡς ἐπὶ ἱπποτροφίας. R.]

[52. τοῖς ὑπερβαίνουσι τὴν τῶν ἀνδρῶν ἡλικίαν. ἢ τοῖς ὑπερηφάνοις. ἢ τοῖς τούτων ἰσχυροτέροις καὶ μᾶλλον ἀκμάζουσι. καὶ Ὅμηρος ἠνορέῃ. V.]

55. οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς: Διαβάλλει αὐτοὺς ὡς μαινομένους μανίαν δικανικήν.

59. τὸ κόρημα: Τὸ κόσμητρον, τὸ σάρον, ᾧ εἰώθασιν ἀποκαθαίρειν τὸ πλῆθος τῶν ἐν τοῖς οἴκοις ῥύπων. μηκκόρει δὲ ἀντὶ τοῦ ἔρημον οἰκητόρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων. [ἦν δὲ καὶ ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις, ὥς που καὶ ὁ Μένανδρός φησι “ πολλάκις ἐκκορηθείης σύ “ γε,” βουλόμενος τὸ ἄρδην ἀπολέσθαι σημαίνειν. R.V.]

62. τί δρασείεις: Ἀντὶ τοῦ δρᾶν διανοῇ. εἰσιὼν δὲ ταῦτά φησιν ὁ Τρυγαῖος. τοῦτο δὲ ὄνομα κύριον, ὃ ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς προπερισπᾷ, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς τὸ Τίμαιος προπαροξύνουσι.

[Τρύγαιος ὄνομα κύριον ἀπὸ ῥήματος τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ προαναπέμπει τὸν τόνον. ὡς ἀπὸ τοῦ τιμῶ Τίμαιος, οὕτως ἀπὸ τοῦ τρυγῶ Τρύγαιος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς προπερισπᾷ τὸ Τρυγαῖος. R.V.]

63. λήσεις σεαυτὸν: Ἀντὶ τοῦ, ἀγνοεῖς τέλεον ἀπολέσας τὰς πόλεις. ἐκκοκκίσας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρημώσας καὶ ἀφανίσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν. [ὥσπερ γὰρ αἱ

2. σπατίλη] πάπλη V.
7. ἠνορέῃ] ἠνόρει V.
10. τὸ κόσμητρον, τὸ σάρον] τὸ σάρον τὸ κοσμητήριον R.
10, 11. ᾧ—ῥύπων om. R.
11. τὸ πλῆθος addidi ex V, om. G. τῶν ἐν τοῖς οἴκοις ῥύπων V. τοὺς ῥύπους τῶν οἴκων Ald. Post ῥύπων addit V. πᾶσαι ποτὲ (τί ποτε G.) οὖν ὦ ζεῦ. μηκκόρει δὲ R. τὸ δὲ κόρει V. τὸ δὲ μὴ κόρει Ald.
12. ποιῶν R.V. μὴ ποίει Ald. τῶν πολέμων R.V. et Suidas s. κόρημα. τὸν πόλεμον Ald. δὲ καὶ R. καὶ om. V.
13. ὥς που καὶ ὁ R. που καὶ ὁ om. V. πολλάκις om. Suidas.
14. βουλόμενος hic R, post ἀπολέσθαι V. σημαίνειν] σημαίνει R. συμβᾶναι V. συμβῆναι G.
15. ἀντὶ τοῦ δρᾶν διανοῇ R. ἆρα τί διανοῇ Ald. Seqq. om. R.V.
18. Τρύγαιος] τρυγαῖος R. ὄνομα κύριον om. R. δευτέρας] πρώτης R.
22, 23. ἀντὶ τοῦ et καὶ ἀφανίσας addidi ex R.
24. ἐκβαλλουσῶν R. et Suidas s. ἐκκοκκίσας. καθαιρομένων Ald. γὰρ om. R.

πόλεις σκέπαι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οὕτω καὶ αἱ ῥοιαὶ τῶν κόκκων. καλῶς οὖν ἐχρήσατο τῇ μεταφορᾷ, καὶ μάλιστα ἄγροικος ὢν ὡς πρέπον ἑαυτῷ τοῦτο εἴρηκεν. R.V.] Τρυγαῖος δέ ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων ἄνθρωπος γεωργός.

65. τῶν μανιῶν: Ἀντὶ τοῦ, τῆς μανίας. [καὶ ἐν Νεφέλαις "σὺ "δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας." R.V.] λέγεται δὲ καὶ ἑνικῶς ἡ μανία μ' ἐπέρχεται, ὡς ἐπιτοπλεῖστον δὲ πληθυντικῶς.

68. εὐθὺ τοῦ Διός: Ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Δία. καὶ διὰ τούτου τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ δηλοῖ. [οὐκ ἀρκεῖ ὅτι ἐπὶ κανθάρου ἐπιβῆναι τοῦ οὐρανοῦ προσδοκᾷ, ἀλλὰ καὶ εὐθὺ τοῦ Διὸς ἐβούλετο ἐλθεῖν, ὅ ἐστι πρὸς τὸν Δία, ὥσπερ εἰς ὡρισμένον τινὰ διατρίβοντος αὐτοῦ τόπον καὶ μὴ πάντα πληροῦντος τὸν οὐρανόν. R.V.]

70. ἀνερριχᾶτο: Τὸ πρὸς τοίχους ἀναβαίνειν καὶ χερσὶ καὶ ποσὶν, ἀναρριχᾶσθαι φασί. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀράχνης ἀραχνιῶ, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ ἀναρριχῶ.

[πρὸς τὸ ὕψος ἀνέβαινε. πρὸς δένδρα καὶ τοίχους ἢ σχοίνιον ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀναρριχᾶσθαι λέγεται. φησὶ δὲ Ἐρατοσθένης Κυρηναίους οὕτω λέγειν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρρίχων· εἶδος γάρ ἐστι κοφίνων, οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν, καὶ ἔστιν οἷον ἀραχνᾶσθαι. αἱ δὲ ἀράχναι πολλάκις νήθουσι κατὰ τὰς ἐναερίους ὁδούς. R.V. Ἄλλως. καὶ τὸ ἀναρριχᾶσθαι δὲ τοῖς Ἀττικοῖς παρὰ τὸ ἀρχαῖόν ἐστι γενόμενον ἀραχνιῶ, καὶ ἐν ὑπερθέσει

2, 3. ὡς—εἴρηκεν om. R.
3. πρέπον] πρέποντος V.
3, 4. Τρυγαῖος (ὁ τρυγαῖος V.)—γεωργός om. R.
δὲ—γεωργός V. δὲ ταῦτα λέγει Ald.
5. Νεφέλαις] 832.
6, 7. λέγεται—πληθυντικῶς om. R.
6. δὲ καὶ V. καὶ om. Ald.
7. μανία] μανίη Ald.
8. ἀντὶ—Δία add. R.V, om. G. Ald.
9. Post δηλοῖ add. Ald. τῷ θέλειν κανθάρῳ εἰς τὰς τοῦ Διὸς ἐλθεῖν αὐλάς. quæ om. R.V.
ἀρκεῖ R. ἀρκεῖ γὰρ V.
ἐ. τοῦ οὐρανοῦ R. τοῦ οὐρανοῦ ἐ. V.
10. ἐλθεῖν ἐβούλετο R.
11. τὸν Δία] τὸν om. R.
12. τὸν οὐρανόν R.G. τοῦ οὐρανοῦ V.
13–15. Scholion Aldinum v. 70. om. R.V.
16, 17. πρὸς τὸ—λέγεται] τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον R.
17, 18. φησὶ—λέγειν om. R.
18. εἶδος γάρ ἐστι] ὅ ἐστι R.
22. παρὰ τὸ—ἀραχνιῶ] Hujus etymologiæ gratia grammatici quidam ἀναριχᾶσθαι simplici ρ scribi jusserunt. Phrynich. in Bekk. Anecd. p. 19, 25. ἀναριχᾶσθαι: πάνυ Ἀττικὴ ἡ φωνή. σημαίνει δὲ τὸ τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν, οἷον ἀνέρποντα. οἱ δὲ δύο ρρ γράφοντες ἁμαρτάνουσι. Vid. Hemst. ad Thom. M. p. 61. Verbi simplicis ἀριχῶμαι

τῶν στοιχείων ἀναρριχῶ, τοῦ μὲν ν εἰς τὴν χώραν τοῦ ρ τεθέντος, τοῦ δὲ ι ἀμοιβαίως, καὶ τοῦ ρ εἰς τὴν χώραν τοῦ ν, τοῦ δὲ χ πλησίον τοῦ ω. ταῦτα Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ϛ′ τῆς καθόλου. Ἄλλως. τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. Ἑλλάνικος "ἀναρριχῶνται δὲ ὥσπερ οἱ πίθηκοι ἐπ' ἄκρα τὰ δένδρα." Ἄλλως. ἀνιέναι ἐπειρᾶτο εἰς τὸν οὐρανόν. ἐναργεῖ δὲ λέξει ἐχρήσατο τῷ ἀναρριχᾶται, ἐπεὶ διὰ τῶν χειρῶν δοκοῦσι μάλιστα ἀνέρχεσθαι ἐρειδόμενοι αὐταῖς καὶ ἑλισσόμενοι οἱ διὰ κλιμάκων τὴν ἄνοδον ποιούμενοι. V.]

[71. τῆς κεφαλῆς: Παρατετήρηται τοῦτο πολλάκις τὸ σχῆμα· Ἀττικοὶ γὰρ ἐπὶ γενικῆς τάττουσιν. V.]

72. ἐκφθαρεὶς: Ἐξελθών. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν που.

73. Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον: Ὑπερμεγέθη· μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ Αἴτνη. ἢ ὅτι διάφοροι κάνθαροι ἐκεῖ εὑρίσκονται. [Ἄλλως. μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡρακλεῖ τῷ ἐπὶ τὸν ζωστῆρα "Πυγμαρίων λοχαγὸς ἐκ τῶν κανθάρων τῶν μειζόνων, οὕς φασι τὴν Αἴτνην ἔχειν." τρόπον δέ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ "Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πόνων." Σοφοκλῆς

testem Hipponactem memorat Etym. M. p. 99, 20., compositique ἀναρριχᾶσθαι imperfectum non ἠναρριχώμην, sed ἀνηρριχώμην formari tradit. Mihi probabilius videtur Atticos, nulla habita obsoleti istius ἀριχῶμαι ratione, ἀναρριχᾶσθαι et ἀνερριχώμην dixisse.

ἀραχνιῶ] ἀραχνίω V. Correxi ex Etym. M. ubi Herodianus ἐν τῷ περὶ παθῶν citatur.

3. καθόλου] καθολικῆς V. καθολικῆς προσῳδίας G. Conf. ad schol. Av. 1679.

4. ἔλεγον] ἔλεγεν V.

5. ἀναρριχᾶται δὲ ὥσπερ πίθηκος Suidas s. ἀνερριχῶντο.

6. ἐναργεῖ δὲ λέξει] ἐναρτία δὲ λ^{ε} (λέγει G.) V. Correxi ἐναργεῖ, ut in schol. Equit. 403. Eodem sensu dictum ἐμφαντικῇ δὲ λέξει κέχρηται ibid. 281.

12. δὲ ἔλεγον R. γὰρ λέγεται Ald.

14. Scholia v. 73. om. R.

17. Ἡρακλεῖ τῷ ἐπὶ τὸν ζωστῆρα] Nomen fabulæ aliunde non cognitum. Intelligitur Hercules zonam Hippolytæ petiturus.

Πυγμαρίων] πυγμαρίωνι V. et G. Nomen suspectum, cujus ego satis habui terminationem correxisse metri indicio. Quod si Πυγμαρίων recte scripsi, comparandum nomen Πυγμαλίων.

18. λοχαγὸς] λοχαγωγὸς G.

ἐκ τῶν] Probabilius videtur ἦν τῶν.

19. Αἰσχύλος] Qui diu in Sicilia est commoratus.

20. πόνων] Fortasse πονῶν.

Δαιδάλῳ "ἀλλ' οὐ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως." λέγει δὲ πάντως εἰκάζων εἰς μέγαν. Πλάτων ἐν Ἑορταῖς "ὡς μέγα μέντοι "πάνυ τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι τεκμαίρου, ὅθεν τρέφεσθαι τὰς "κανθαρίδας τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν λόγος οὐδὲν ἐλάττους." V.] ἢ ἀντὶ τοῦ μέγαν ὡς τὴν Αἴτνην. ἢ ὅτι οἱ Αἰτναῖοι ἵπποι διαβόητοι καὶ τὸν δρόμον ἀξιόλογοι καὶ τὰ ζεύγη ἐπαινετοί. [καὶ Πίνδαρός φησιν "ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀγλαοκάρπου Σικελίας ὄχημα." V.]

75. καταψῶν: Καταπραΰνων, ὥσπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερσὶν ὁμαλίζομεν. [ἀντὶ τοῦ κολακεύων, πραΰνων. R.]

πωλίον: Πῶλος καὶ ἵππος. πῶλοι δὲ κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν. ἅπερ ἔθος ἔχομεν ψηλαφᾶν καὶ κολακεύειν οἱ ἄνθρωποι. [ὑποκοριστικῶς. R.]

76. ὦ Πηγάσιον: Παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμει εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. "ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν."

[διὰ τούτων τὴν περὶ τὸν δεσπότην πλέον ἄνοιαν καὶ μανίαν δείκνυσι, τιμίῳ ἵππῳ παραβάλλοντα, αὐτὸν ἀποφαινόμενος τὸν κάνθαρον. καὶ χάριν περιποιεῖ πολλὴν τῷ ποιήματι. V.]

77. διακύψας ὄψομαι: Βούλεται παραγενέσθαι καὶ θεάσασθαι. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ παρακῦψαι καὶ ἰδεῖν τὸ λοιπὸν μετέωρον αἰρόμενον πρὸς τὸν δεσπότην ταῦτά φησιν ὡς φοβούμενος.

[μετέωρος δὲ αἴρεται ἐπὶ μηχανῆς. τοῦτο δὲ καλεῖται ἑώρημα. ἐν αὐτῇ δὲ κατῆγον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἐν ἀέρι λαλοῦντας. V.]

1. ἀλλ' οὐ] ἀλλ' οὐδὲ V. Metrum est anapæsticum. Post κάνθαρος excidit οὗτος vel ἐστίν.

3. πάνυ] πάλαι V.

ὅθεν τρέφεσθαι] Reliquiæ tetrametri anapæstici in brevius contracti vel ab scholiasta vel ab librariis. Fortasse in fine versus positum fuit ὁπόθεν γε τρέφεσθαι.

4. ἐστὶν λόγος] λόγος ἐστὶν V.

5. μέγαν V. μέγα Ald.

τὴν αἴτνην V. ἡ Αἴτνη Ald.

5, 6. ἵπποι—ἐπαινετοί V. ἵπποι ταχεῖς καὶ διαβόητοι πρὸς τὸν δρόμον. ἢ ὅτι μεγάλοι οἱ Αἰτναῖοι κάνθαροι Ald.

6. Πίνδαρος] Fr. 33. p. 599. apud Athen. 1. p. 28 A. ἀπὸ τῆς (τᾶς Schweigh.) ἀγλαοκάρπου Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

8. Scholia v. 75. om. R.

11, 12. ψηλαφᾶν et οἱ ἄνθρωποι add. V.

13. τὰ R.V. τὸ Ald.

εὐριπίδου add. R.V. Post Εὐριπίδου add. R. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πηγάσου, sequentibus omissis.

14. εἰς V. καὶ εἰς Ald.

19. Scholia v. 77. 80. om. R.

Βούλεται om. V.

21. πρὸς add. V.

22. ἑώρημα] αἰώρα hæc machina dicitur a Polluce 4, 127.

23. λαλοῦντας] πολοῦντας Suidas s. ἑώρημα.

80. *ἐπὶ τοῦ κανθάρου*: Τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ κανθάρου τὸ γελοῖον μᾶλλον ἔδειξε καὶ τὸ ἀπίθανον ἤλεγξεν· οὐ γὰρ οἷόν τε ἱππεύειν ἐπὶ κανθάρου.

81. *ἥσυχος*: Τὰ ἑξῆς ιθ′ κῶλα ἀναπαιστικὰ, πλὴν τοῦ ι′, δίμετρα ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὁ δὲ Τρυγαῖος ἐπιβεβηκὼς τῷ κανθάρῳ ταῦτά φησιν.

[διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περιόδον ἀναπαιστικὴν τῶν ὑποκριτῶν Τρυγαίου καὶ τοῦ οἰκέτου ἐννεακαιτριακοντάμετρον εἴκοσι κώλων. ἔχει μονόμετρον τὸ δέκατον. Ἄλλως. V. ἀναγκαίως αὐτῷ παραινεῖ μὴ διώκειν εὐθὺς ἀπ᾿ ἀρχῆς τὰ μετέωρα τῶν ἀερίων, ἀλλ᾿ ἱδρώσαντα πρῶτον, ἵνα τὸ πυρῶδες κατάστημα τοῦ αἰθέρος ὑπομεῖναι δυνηθῇ τῇ νοτίδι παραμυθούμενος. R.V.]

ἠρέμα κάνθων: Κάνθων κυρίως ὁ ὄνος, νῦν δὲ ὑποκοριστικῶς ὦ κάνθαρε. ὁ Τρυγαῖός ἐστιν ἔνδοθεν ταῦτα λέγων καὶ παρακελευόμενος, ἐπιβεβηκὼς ἤδη τῷ κανθάρῳ καὶ μετέωρος ἀρθεὶς, ὥσπερ εὐλαβούμενος μὴ ἐξαρπάσῃ αὐτόν. καὶ τοῦτο δὲ γελοίου χάριν παρείληπται τῷ ποιητῇ. φησὶν οὖν ἀτρέμα μοι πέτου, ὦ κάνθων, ὡς δεδιώς. κάνθωνας δὲ ἔλεγον τοὺς ὄνους, νῦν δ᾿ ἔπαιξε τὸ κάνθων παρὰ τὸν κάνθαρον. κάνθαρος λέγεται παρὰ τὸν κάνθωνα, τουτέστι τὸν ὄνον καὶ παρὰ τὸν ὀρὸν τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίκτεται· ἐπὰν εὕρῃ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει, καὶ ἐκ τούτου ὁ κάνθαρος ζῷον γίνεται. [ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα τὸν

1, 2. τῇ—ἤλεγξεν V. ἔδειξε τὸ γελοῖον καὶ ἀπίθανον Ald.

4–6. Τὰ ἑξῆς—φησιν om. R.V.

7–12. διπλῆ—παραμυθούμενος om. G.

7. ἀναπαιστικὴν] ἀναπαιστικὴ V.

8. ἐννεακαιτριακοντάμετρον] ἐννέα καὶ τριάκοντα μέτρον V.

10. τὰ μετέωρα R. τῶν μετεώρων V.

13–23. κάνθων κυρίως—ζῷον γίνεται V. Legebatur ἀτρέμας μοι πέτου, ὦ κάνθαρε. τοῦτο δὲ λέγει ἐπιβεβηκὼς ἤδη ὁ Τρυγαῖος τῷ κανθάρῳ καὶ μετέωρος ἀρθεὶς καὶ δεδιώς. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. νῦν δὲ ὑποκοριστικῶς ὦ κάνθαρε. κάνθαρος δὲ εἴρηται παρὰ τὸν κάνθωνα τὸν ὄνον, καὶ τὸν θορὸν, τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι κάνθαρος οὕτω τίκτεται· ἐπὰν εὕρῃ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶν αὐτὴν καὶ τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει, καὶ ἐκεῖθεν οἱ κάνθαροι. Illa tantum κάνθαρος λέγεται—ζῷον γίνεται habet R.

18. ἔπαιξε τὸ κάνθων] ἔπαιξε τὸν κάνθον V.

19. τουτέστι τὸν ὄνον R. et Suidas s. κάνθαρος. τουτέστι παρὰ τὸν ὄνον V.

20. τὸν ὀρὸν R. et Suidas. τὸν ὄρον V.

21. οὕτω] τούτῳ V.

22. ποσὶ R.V. et Suidas. ποσὶν αὐτὴν Ald.

23. ζῶον γ. R. γ. ζῶον V. τὸ ζῶον γ. Suidas.

ὄνον καὶ παρὰ τὸν ὀρὸν τὸ σπέρμα, κάνθορός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸν θορὸν, ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θορῶν παρὰ τὸν κάνθωνα ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. ἢ ἐκ τοῦ κάνθωνος ὀρούων. V.]

82. μή μοι σοβαρῶς: Μὴ ἐκθύμως ἄγαν μηδὲ σπουδαίως. τὰ δὲ τῶν ἵππων πλεονεκτήματα περιτίθησι τῷ κανθάρῳ· ἁβρύνεσθαι γὰρ καὶ γαυριᾶν αὐτὸν, ὃ μάλιστα τοῖς καλλιστεύουσι τῶν ἵππων ἔθος. [Ὅμηρος "ὡς δ' ὅτ' ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ" καὶ "κυδιόων, "ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει." οὕτως οἱ σοβαροὶ θέουσιν ἵπποι. τοῦτο καὶ ἱππικῆς ἔμπειρος οὐ βούλεται αὐτὸν ἀθρόως διαδραμεῖν. V.]

[σοβαρῶς: Σεσοβημένος βαρέως. καὶ ἐν Νεφέλαις ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ "σοβαρῶς χωρεῖ διὰ τὴν πυκνότητα." V.]

84. πρὶν ἂν ἰδίῃς: Ἀντὶ τοῦ πρὶν ἱδρώσῃς. [Ὅμηρος "ἴδιον ὡς "ἐνόησα." καὶ τὸ καῦμα ἰδάλιμον, ἱδρῶτος περικαυστικόν. V.] οἱ γὰρ ἵπποι ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ οὐκ εἰσὶν ὀξεῖς ἐν τῷ δρόμῳ. καμόντες δὲ καὶ ἱδρώσαντες διαλυθέντων τῶν μελῶν ὀξύτεροι γίνονται. [τὸ δὲ σοβαρῶς μὴ ἄγαν σπουδαίως πέτου. R.]

86. καὶ μὴ πνεῖ μοι: Μὴ βδέσῃς. ἐκ γὰρ τῆς ἄνω πνοῆς καὶ τοῦ ἱδρῶτος ἡ δυσωδία μᾶλλον ηὔξετο τοῦ κανθάρου. δῆλον δὲ ὅτι καὶ αὐτὸ πρὸς τὰς τροφὰς αἰνίττεται.

89. ὦ δέσποτ' ἄναξ: Διὰ τὸ μετάρσιον αὐτὸν ἦρθαι καὶ προσδοκᾶν ἐπιβήσεσθαι τοῦ οὐρανοῦ θειοτέρᾳ αὐτὸν ἐτίμησε φωνῇ ἄνακτα εἰπών.

91. μετεωροκοπεῖς: Ποῦ δὴ περὶ τὰ μετέωρα πέτει, καὶ μάτην

1. ὀρὸν Suidas. ὄρον V.
κάνθορος Suidas. καθὸ ὄρος V.
2. ἢ ὁ θορὰν Suidas. ὁ θορῶν V.
παρὰ] περὶ Suidas. πρὸς in cod. Paris. A.
παρὰ τὴν] περὶ τὴν Suidas.
4. Scholia v. 82. om. R. præter hæc verba ἐπιβεβηκὼς τῷ κανθάρῳ τοῦτο λέγει. τὸ δὲ εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς λέγει ὡς ἵππους ἔμπειρος οὐ βούλεται αὐτὸν ἀθρόως διαδραμεῖν.
5. περιτίθησι V. παρατίθησι Ald.
γὰρ add. V.
6. ἔθος V. ἔθος ἐστίν Ald.
7. Ὅμηρος] Il. Z, 506. ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος—.
καὶ] Ibid. 509.
10. Νεφέλαις] 406. ubi φέρεται σοβαρός.
12. ἀντὶ τοῦ add. R.
Ὅμηρος] Od. Υ, 304.
13. περικαυστικόν G. παρακαυστικόν V.
13–15. οἱ γὰρ—γίνονται R.V. οἱ γὰρ ἵπποι οὐκ εἰσὶν ὀξεῖς ἐν τῇ ἀρχῇ εἰς τὸν δρόμον. καμόντες δὲ καὶ ἱδρώσαντες ὀξύτεροι γίνονται Ald.
17. μὴ βδέσῃς (codex βλέσῃς) addidi ex R.
ἄνω πνοῆς V. ἀναπνοῆς R. Ald.
18. ἱδρῶτος R.V. ἀέρος Ald.
18, 19. δῆλον—αἰνίττεται om. R.
21. τὸν οὐρανὸν V.
23. Ποῦ δὴ om. R.

καὶ ὡς ἔτυχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν δέ ἐστι κυρίως τὸ τῷ πλάτει τῆς κώπης ματαίως τὴν θάλατταν τύπτειν. [ἔφη δὲ καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις μετεωρολέσχας τοὺς φιλοσόφους, ὅτι τὰ οὐράνια περινοοῦσιν. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ "τί θαλασσοκοπεῖς καὶ πτε-"ρυγίζεις." V.]

93. παλαμησάμενος: Μηχανησάμενος καὶ ἐγχειρήσας, ἀπὸ τῆς παλάμης, ᾗ τὰ πολλὰ κατασκευάζομεν.

94. τί πέτει: Παρὰ προσδοκίαν, ὡσανεὶ ἔλεγε τί κάμνεις. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ μάτην, ἵν' ᾖ τί μάτην πέτει.

95. φλαῦρον: Ἀντὶ τοῦ φλύαρον, ἀηδὲς, δύσφημον.

96. ὀλολύζειν: Τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. [Ὅμηρος "αἱ δ' "ὀλολυγῇ πᾶσαι." ἀλλ' εὔχεσθαι. καὶ Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ "ὀλο-"λύζετ', ὦ γυναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεὰ, χρυσῆν ἔχουσα γοργόν' ἐπίκουρος "πόλει." V.]

98. λαύρας: Λαύρας ἐκάλουν τὰς στενὰς ῥύμας, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία ἐστὶν, ἢ τοὺς ῥυπαροὺς τόπους. ἀποφράξαι οὖν παρακελεύεται, καὶ πάντας τοὺς κοπρῶνας, ἵνα μὴ προσπνέοντα ἐρεθίσωσι τὸν κάνθαρον. μετέωρος δὲ ὢν ἐπὶ τοῦ κανθάρου ταῦτά φησι.

103. οὐκ ἔσθ' ὅπως: Τὰ ἑξῆς ιβ' ἰαμβεῖα, ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

πέτει V. πέτῃ Ald.

1. καὶ ὡς V. καὶ om. Ald. et Suidæ codex Paris. s. μετεωροκοπεῖς.

τὸ τῷ πλάτει R. et Suidas. τῷ πλάτει V. τὸ πλάτῃ Ald.

2. τύπτειν R.V. et Suidas. συγκόπτειν Ald.

3. Νεφέλαις] 360. ubi μετεωροσοφιστῶν.

περινοοῦσιν] περισκοποῦσι Suidas.

4. δὲ addidi ex Suida.

τί θαλαττοκοπεῖς Eq. 830.

πτερυγίζεις καὶ ἐντεῦθεν V.

6. Scholion v. 93. om. R.

9. δὲ om. R.

πέτει V. πέτῃ Ald.

10. ἀντὶ τοῦ add. R.

φλ. ἀηδὲς, δ. R. et Suidas s. φλαῦρον. ἀναιδὲς, δ. φλ. Ald. φλ. ἀναιδὲς, δ. V.

11. Ὅμηρος] Il. Z, 301.

ὅμηρος . . . δης ὀλόλυξαν R, reliquis omissis.

12. Ἐρεχθεῖ] Correxi codicis scripturam ἔρχεσθαι.

ὀλολύζετ'] Fortasse ὀλολύξατ', si quid tribuendum fragmento scholii Ravennatis ὀλόλυξαν.

13. ἔλθῃ θεὰ, χρυσῆν Seidlerus. ἐλέχθη (θελχθῇ anonymus) θεὰ ἡ χρυσὸν V.

15. Λαύρας] Scribebatur λαυρὰς.

ἐκάλουν om. R.

16. ἐστὶν, ἢ τοὺς R.V. ἦν. τοὺς Ald.

ῥυπαροτόπους V.

οὖν hic R.V, post ῥυπαροὺς Ald.

17. πάντας add. R.V.

προσπνέοντα add. R.V.

18. Post κάνθαρον add. Ald. καὶ κατασπάσωσι κάτω δυσωδίαν πνέοντα, quæ om. R.V.

φησι R.V. λέγει Ald.

19. Scholion metricum om. R.V.

106. γράψομαι: Ἀντὶ τοῦ κατηγορήσω. παίζει δὲ διὰ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, λέγων καὶ τοῦ Διὸς κατηγορήσω ὡς προδιδόντος τὴν Ἑλλάδα τοῖς Πέρσαις. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι Λακεδαιμονίοις ἐβοήθουν οἱ Πέρσαι ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Πελοποννησιακῷ. [ταῦτα δ' ἂν εἴη λέγων διὰ τοὺς αὐτομολοῦντας τῷ Μήδῳ καὶ ἀπαγγέλλοντας τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, οὓς καὶ λαμβάνοντες ἐκόλαζον. R.V.]

107. Μήδοισιν αὐτόν: Λεληθότως τῶν Ἑλλήνων καθάπτεσθαι βούλεται, ὡς συνορώντων μὲν τὴν βλάβην, καὶ ὅτι ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἐστὶ, διαφθείρεσθαι δὲ αὐτοὺς ἐώντων. ἄλλως τε καὶ φοβεῖν αὐτοὺς βούλεται, δεικνὺς ὅτι ἐφεδρεύοντας ἔχουσι πολεμίους τοὺς βαρβάρους, [καὶ ὅτι περ μετὰ πολλῶν χρημάτων καὶ πόνων ποιεῖν ἐκείνους ἔδει, ὥστε ἐμβαλεῖν εἰς φιλονεικίαν καὶ διάστασιν τὸ Ἑλληνικὸν, ταῦτα ἐπ' οὐδενὶ κέρδει ποιοῦσιν ἑαυτοῖς. ἃ γὰρ ὑπὲρ τῶν πολεμίων πράττεται, ταῦτα οὐκ ἄδηλον ὅτι κατὰ τῶν πραττόντων γίνεται. V.]

108. οὐδέποτε ζῶντος ἐμοῦ: Οὔτε πορεύσῃ οὔτε γράψῃ ζῶντος ἐμοῦ.

109. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα: Οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, εἰ μὴ ἀνελθεῖν εἰς οὐρανούς.

110. ὦ παιδία: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον. [ἔστι δὲ τετράκωλον, καὶ ἕκαστον δακτυλικὸν, τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον καταληκτικὸν, τὸ δὲ τρίτον καὶ τέταρτον ἀκατάληκτον. ἀναπαιστικὸν δὲ αὐτὸ οὔ φαμεν, ἐπεὶ ἀπό τινος τύχης οὐδὲ ἀνάπαιστον ἔσχεν, ἀλλὰ πάντας δακτύλους πλὴν τριῶν συλλαβῶν. V.]

ἀπέρχεται: Δηλονότι ἀπέπτη. ὁ δὲ οἰκέτης πρὸς τοὺς παῖδας ἐκείνου λέγει, πῶς καὶ αὐτοὶ δυνηθεῖεν πεῖσαι τὸν πατέρα μὴ ἀναπτῆναι.

113. ὦ πάτερ: Σύστημα ἕτερον εἰς δύο διῃρημένον περιόδους. καὶ εἰσὶ τῆς μὲν πρώτης περιόδου δακτυλικὰ τετράμετρα τετταρα, καὶ ἐν ἐκθέσει ἐπικὸν ἓν, μεθ' ὃ τὰ τῆς δευτέρας περιόδου ὅμοια

1. ἀντὶ τοῦ add. R.

3. λακεδαιμονίους R.

7. Scholia v. 107–110. om. R. τῶν V. καὶ τῶν Ald. καθάπτεσθαι βούλεται V. καθάπτεται Ald.

8. πολεμίων V. πόλεων Ald.

9. αὐτοὺς ἐώντων] αὐτοὺς οὔτε πορεύσει ὑφ' ἑαυτῶν V, ex scholio v. 108.

28–p. 24, 1. Σύστημα—παράγραφος om. R.

πέντε. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. τὰ τοιαῦτα παραχορηγήματα καλοῦσιν, οἷα νῦν τὰ παιδία ποιεῖ καλοῦντα τὸν πατέρα. εἶτα πρὸς οὐδὲν ἔτι τούτοις χρήσεται. [τὸ δὲ ἦ ῥ' ἔτυμός γε εἴρηται παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου "ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων Αἴολον εὐ"νάζειν τέκνα φίλτατα." R.V.]

116. ἐς κόρακας: Δέον εἰπεῖν εἰς οὐρανόν. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ὀρνέων. ἅμα δὲ καὶ ἐφ' ὕβρει. ἐδόκει γὰρ ἀνωφελῶς ἀπιέναι, ὥσπερ οἱ εἰς τὸ σκότος ἀπιόντες. ["Ἄλλως. πολλάκις εἴπομεν ὅτι εἰς κόρακας ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἱστορίαν διηγησάμενοι. ἀστείως δὲ, ἐπειδὴ δοκεῖ νῦν ἀναπτῆσθαι αὐτοῖς. τὸ δὲ μεταμώνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντο ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον, οἱ δέ φασιν ἰδίως μεταμώνιον τὸν ἑτέρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτως εἰπόντος "κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος "ἠέρθη." Ἄλλως. γελοίως, ἐπειδὴ ἤμελλε πρὸς τοὺς ὄρνιθας πορεύεσθαι. V. μεταμώνιος: Μάταιος ἀνεμοφόρητος, ἀχρεῖος. Gl. Victor.]

[118. καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος "δοξάσαι "ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν." R.V.] δοξάσαι οὖν ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι.

120. ψακὰς: Τὸ σμικρότατον, ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. Ἄλλως. μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν διὰ τὸν πόλεμον. [γεωργὸς γάρ ἐστι· διὸ καὶ τῇ ψακάδι ἁρμοδίως ἐχρήσατο. R.V.]

122. κολλύραν: Κολλύρα τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου. τινὲς δὲ τὴν

1. τοιαῦτα R. τοιαῦτα δὲ Ald.
παραχορηγήματα R.V. παραχωρήματα Ald.
2. νῦν τὰ R.V. νῦν τὰ τοιαῦτα Ald.
3. ἦ ῥ'] ἦρ' V.
4. τὰ R. τὸ V.
ἆρ' ἔτυμον] ἆρ' ἔτυμος V. Perierunt hæ literæ in R.
φάτιν R. φάτειν V.
ἔγνων] εὗρον R.
Αἴολον] αἴολος V. om. R.
6–8. Δέον—ἀπιόντες] ἀντὶ τοῦ μετὰ ὀρνέων—ἀπιόντες. δεὸν εἰπεῖν εἰς οὐρανόν R.
7. τῶν ὀρνέων V. τῶν om. R. Ald.
8. Addidi ὅτι.
9. τούτῳ] τοῦτο V.
διηγησάμενοι] Ad Nub. 133.
11. ματαίως] Hanc scholii partem habet etiam R, ματαίως, πρὸς οὐδὲν χρήσιμον. πρὸς (scr. παρὰ) τὴν ὑπόνοιαν δὲ ἐπήγαγεν. εἰς τὸ αὐτό. γελοίως, ἐπειδὴ ἤμελλεν εἰς τοὺς ὄρνιθας πορεύεσθαι.
18. δοξάσαι οὖν add. R.V.
20. τὸ—καλεῖται post ἐχρήσατο ponit R.
σμικρότατον R. μικρότατον Ald.
ἄλλως V. ἀντὶ τοῦ Ald. quod om. R.
23–p. 25, 1. τινὲς—ἄρτου om. V. Totum scholion om. R.

κολλύραν εἶδος ἄρτου, ὃ τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ λεγόμενον "εἰ δὲ οἶνον αἰτεῖ, κόνδυλον αὐτῷ δός," ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν ζητεῖν. [καὶ πρὸς τῇ κολλύρᾳ ἀντὶ τοῦ ὄψου κόνδυλον. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ λεγόμενον. Ἄλλως. V. φαίνεται τὸ ἐπὶ τῶν παιδίων λεγόμενον ἀρχαῖον ὄν· ἢν δ' οἶνον αἰτῇ, κονδύλους αὐτῷ δίδου, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν αἰτεῖν. Δημήτριος ὁ Ζηνοδότειος μεταγράφει κάνδυλον· εἶδος δέ ἐστι πλακοῦντος. ἀλλὰ διὰ τὸ ὄψον περιττὴ ἡ μεταγραφή. R.V.]

123. καὶ τίς πόρος σοι: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἰαμβείων λ' διπλῇ ἔξω νενευκυίᾳ περατουμένων.

[διπλῇ καὶ εἴσθεσις στίχους ἰαμβικοὺς τριμέτρους ἀκαταλήκτους κε'. V. πόρος ἀντὶ τοῦ διάβασις. R.]

124. ναῦς μὲν γὰρ: Ἀμηχανοῦμεν, φησὶν, ἐνθυμούμεναι πῶς εἰς οὐρανὸν παραγενήσῃ· οὐ γὰρ νεὼς ἐπιβὰς εἰς οὐρανὸν ἀνέλθῃς.

[ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρῳδῆσαι. ἔστι δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ τραγικῷ οὕτως "πέ- "λας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται κράτος ἔνθηρος ἢ ληστὴς φρουρεῖται κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει πτηνὸς πορεύσει." V.]

125. οὐ ναυσθλώσομαι: Οὐ νεὼς ἐπιβήσομαι. κυρίως δὲ τὸ ναῦν μισθώσασθαι. λέγεται δὲ καὶ πετεινὸν καὶ πτηνόν. πῶλον δὲ

5. Post λεγόμενον quæ exciderunt, ex scholio Aldino suppleri possunt. ἢν—αἰτῇ R. εἰ—αἰτεῖ V. ἢν ὁ παῖς οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου Suidas s. κόνδυλον.

7. αἰτεῖν R.V. et Suidas. ζητεῖν in scholio Aldino.

Δημήτριος—κάνδυλον om. R.

κάνδυλον] κόνδυλον V. Demetrii lectionem sequi videtur Photius p. 129, 15. κάνδυλος (κάνδυτος codex): σκευασία ὀψοποιικὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. 'οὕτως Ἀριστοφάνης. Quem locum fortasse non debebam inter fragmenta ponere 624.

8. Post μεταγραφή addit R. κολλύρα δὲ τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου.

10, 11. Εἴσθεσις — περατουμένων om. R.V.

15. οὐ γὰρ—ἀνέλθῃς om. R.

17. πέλας] Insanabilis est locus Euripidis, ex quo plura excidisse manifestum est.

18. κράτος] κρά$^{\tau}$ V.

19. πορεύσει] πορεύγει V. πορεύει G. πτηνὸς πορεύσει non liquet utrum tragici sint verba an Aristophanis ex versu proximo.

20. νεὼς R. νηὸς Ald.

ναῦν R. ναῦς Ald.

21–p. 26, 1. λέγεται—κάνθαρον om. R. λέγεται—πτηνόν infra post ὡς εἰς ναῦν ponit V, illa autem πῶλον—κάνθαρον om.

λέγει τὸν κάνθαρον. [διχῶς δὲ ἡ ἀνάγνωσις. ἢ ἀρνητικῶς, οὐ πλεύσομαι· ἢ οὕτως, ποῦ δὲ περαιωθήσομαι, ὡς εἰς ναῦν. R.V.]

128. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου: Τοῦ μυθοποιοῦ. φέρεται γὰρ αὐτοῦ μῦθος, ἐχθρεῦσαι ἀετὸν καὶ κάνθαρον ἐκ τοῦ ἑκάτερον αὐτῶν θατέρου τὰ ᾠὰ διασπᾶν.

129. μόνος πετεινῶν: Ὁ λόγος τοιοῦτός ἐστιν. ἁρπάζοντος τοῦ ἀετοῦ τοὺς νεοττοὺς τοὺς τοῦ κανθάρου, καὶ ὁ κάνθαρος τὰ ᾠὰ τοῦ ἀετοῦ ἐκκλέψας ἐξεκύλισεν ἕως τοσούτου, ἕως ἦλθε πρὸς τὸν Δία. κατηγοροῦντος δὲ τοῦ ἀετοῦ προσέταξεν ὁ Ζεὺς τῷ ἀετῷ ἐν τῷ αὐτοῦ τοῦ Διὸς κόλπῳ νεοττεύειν. ἐπειδὴ δὲ τὰ ᾠὰ εἶχεν ὁ Ζεύς, περιίπτατο τὸν Δία ὁ κάνθαρος, ὁ δὲ ἐκλαθόμενος ἀνέστη ὡς σοβήσων ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτόν, καὶ κατέαξε τὰ ᾠά. [ὁ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀδίκους ἐστίν, ὅτι οὐδεμία ἐστὶν αὐτοῖς ἀσφάλεια, οὐδ' ἂν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Διὸς καταφύγωσι, διαφεύξονται τὴν τιμωρίαν. R.V.]

133. ᾤ': Τὸ πλῆρες ᾠά.

κἀντιτιμωρούμενος: Ὁ κάνθαρος· πρῶτος γὰρ ὁ ἀετὸς ἠδίκησεν αὐτὸν φαγὼν τὰ νεοττία.

135. τραγικώτερος: Πρακτικώτερος ἢ ἀξιοπιστότερος, ἢ ἀτυχέστερος. αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Πήγασον καὶ τὸν Βελλεροφόντην Εὐριπίδου.

136. ὦ μελέα: Δυϊκῶς. λέγει δὲ πρὸς ἄμφω τὰ παιδία. [τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι εἰ εἶχον τὸν Πήγασον, δύο τροφῶν εἶχον φροντίζειν,

1. διχῶς δὲ] δὲ om. V.
2. ποῦ δὲ περαιωθήσομαι qui legerunt, πῶλος delere debuerunt.
ὡς εἰς ναῦν om. R.
3. Scholion v. 128. om. R.
τοῦ μυθοποιοῦ add. V.
αὐτοῦ μῦθος V. ἐν τοῖς αὐτοῦ μύθοις Ald.
4. ἐκ τοῦ add. V.
6. ὁ λ. τοιοῦτός ἐστιν add. R.V.
7. τοὺς τοῦ V. τοὺς om. Ald.
τὰ ᾠὰ τοῦ ἀ. R.V. τοῦ ἀ. τὰ ᾠὰ Ald.
8. ἕως ἦλθε R.V. ἕως οὗ ἦλθε Ald.
9. ὁ ζ. τῷ ἀετῷ R.V. αὐτῷ ὁ Z. Ald.
10. τοῦ Διὸς om. R.
11. ἀνέστη V. ἀνείη R. ἀνέστηκεν Ald.
ὡς σοβήσων ἐκ τ. κ. R. ἐκ τ. κ. ὡς ἀποσοβήσων Ald.
12. πρὸς] ὁ πρὸς R.
13. ἀσφάλεια R. ὠφέλεια V.
15. Scholia v. 133. om. R.
17. νεόττια V. νοσσία Ald.
18. πρακτικώτερος add. V.
ἢ ἀξ. R.V. ἢ om. Ald.
ἢ ἀτυχέστερος add. R: om. V. Ald.
19. δὲ om. R.V.
εὐριπίδου add. R.V.
21. δὲ om. R.V.
ἄμφω om. R.

τῆς τε ἐκείνου καὶ τῆς ἐμῆς. τὰ γὰρ ἐμὰ ἀφοδεύματα ἐσθίων τρέφεται ὁ κάνθαρος. V.]

140. ἐξολισθεῖν: Πῶς διανήξασθαι δυνήσεται, ἐπεὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἐμπεσόντα εἰς ὕδωρ ἐννήχεσθαι οὐ δύναται. [διὰ τοῦτο καὶ τὰ πλεῖστα οὐ κολυμβᾷ. Ἄλλως. τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατῆσαι ὡς ἕξων γυναῖκα, καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν. V.]

141. πηδάλιον: Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι παίζων. [πηδάλιον δέ ἐστι τὸ νῦν καλούμενον αὐχένιον. R.V.]

[142. Ναξιουργὴς κάνθαρος: Στοχάσασθαι ἔστιν οὐδὲν πλέον ἢ ὅτι πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα, ὡς νῦν σίλφας τινὰ λέγουσιν ἀκατίων εἴδη. ἀλλὰ καὶ Σαμιακὸν τρόπον φησὶν ὁ Κρατῖνος. καὶ ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις ἐπὶ πλέον. μᾶλλον δὲ οὕτω δεκτέον. κάνθαρον μὲν πρὸς τὰ προκείμενα εἴρηκεν, τὸ δὲ Ναξιουργὴς οὕτως. τῶν γὰρ πλοίων τὰς εὑρούσας πόλεις τὰς ἀρχιτεκτονίας ἐκάλουν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους, οἷον τοὺς νῦν λέμβους Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ τὸ Κνιδιουργεῖς καὶ τὸν κέρκυρον ἀπὸ Κερκύρας καὶ τὸν πάρωνα ἀπὸ Πάρου. ἄντικρυς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάν-

3. Πῶς—δυνήσεται om. R.V.
ἐπεὶ] ἐπειδὴ R.
4. ἐννήχεσθαι V. ἐκνήχεσθαι R. νήχεσθαι Ald.
Post δύναται addit Ald. διαβάλλει δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου παρὰ τῶν τραγικῶν λεγόμενα, quæ om. R.V.
8. ἀπατῆσαι] ἐξαπατῆσαι Suidas s. τραγικώτερος.
ὡς ἕξων] καὶ ἐξὸν V.
10. ἐστι τὸ R. ἐστι κῶς τὸ V. ἐστὶ κυρίως τὸ G.
12. Ad v. 142. scholion Aldinum est πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμένα τῇ νήσῳ. καὶ Κνιδουργεῖς δὲ ἄλλας ναῦς ἀπὸ Κνίδου. καὶ τὴν Κέρκυρον ἀπὸ Κερκύρας, καὶ τὴν Πάρωνα ἀπὸ Πάρου. quod om. R.V.
14. Σαμιακὸν τρόπον φησὶν] σωμικὸν (συμμικὸν G.) τρόπος τρόπων φησὶν V. Apud Suidam s. Ναξιουργὴς de hac scholii parte nihil superest præter verba Κρατῖνος δὲ λέγει. Σαμιακὸν τρόπον ex Archilochis Cratini memorat Photius p. 498, 10. quocum comparetur Hesychius. De utroque dixit Næk. de Chœrilo p. 155.
18. εὑρούσας correxi ex Suida. εὐρόπας V. εὐρίπας G.
πόλεις addidi ex Suida.
ἀρχιτεκτονίας correxi ex Suida. ἀρχιτεκτονικὰς V.
ἐκάλουν] ἐποίουν Suidas.
20. Κνιδιουργεῖς] ἀπὸ Κνίδου addunt libri Suidæ præter Paris. A.
καὶ τὸν κέρκυρον] καὶ κέρκυρα Suidas.
21. πάρωνα] μυοπάρων sæpius apud Plutarchum.

θαρος εἶπε πλοῖον εἶναι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου. Ἄλλως. V. εἶδος πλοίου ὁ κάνθαρος, ὡς αἱ τριήρεις. διὰ τούτων δὲ βούλεται δεῖξαι ὡς πανταχοῦ χρειώδης αὐτῷ ὁ κάνθαρος. R.V.]

144. ἐν Πειραεῖ: Ὁ Πειραεὺς λιμένας ἔχει τρεῖς, πάντας κλειτούς. εἷς μὲν ὁ Κανθάρου λιμήν, οὕτω καλούμενος ἀπό τινος ἥρωος Κανθάρου, ἐν ᾧ τὰ νεώρια, εἶτα τὸ Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ ε΄. [μέρος τοῦ Πειραιῶς, ὡς Καλλικράτης φησὶν ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφων οὕτως "ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς "λιμένας τρεῖς, πάντας κλειτούς. εἷς μέν ἐστιν ὁ Κανθάρου λιμὴν "καλούμενος, ἐν ᾧ τὰ νεώρια ἑξήκοντα, εἶτα Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ "τοῦ λιμένος στοαὶ πέντε." Ἄλλως. μήποτε ὅπου ἡ τῶν τοιούτων πλοίων στάσις ἦν, οὕτως ἐκράτησε καλεῖσθαι. τῷ ὄντι γὰρ ἔστιν ἐν τῇ Ἀττικῇ κώμη λεγομένη οὕτως, κανθάρου λιμήν, οὐχὶ κάνθαρος, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ, ἀπὸ ἥρωος ἐπιχωρίου τινός. οἰκείως δὲ τούτου ἐμνημόνευσε, καίτοι πλέονας λιμένας ἔχοντος τοῦ Πειραιῶς, διὰ τὸ ζῷον ᾧ ἐπωχεῖτο. V.]

[146. πρὸς τοὺς θεατὰς ὁ λόγος. V. λόγος ἡ ὑπόθεσις. λέγει δὲ περὶ Φιλοκτήτου καὶ Βελλεροφόντου. κωμῳδεῖ δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς χωλοποιόν. R.V. Ἄλλως.] τοῦτο πρὸς Εὐριπίδην ἀποτείνεται, ἐπειδὴ ἐκεῖνος δρᾶμα ἐποίησε τὸν Βελλεροφόντην, ἐν ᾧ χωλὸν εἰσή-

1. δὲ καὶ Suidas. καὶ om. V.
2. ὡς αἱ] ὡς καὶ R.
τούτων R. τούτου V.
4–6. Ὁ Πειραιεὺς—ἐν ᾧ] ἀπὸ κανθάρου ἐπιχωρίου ἥρωος οὕτω λιμὴν ἐκαλεῖτο ἐν τῷ πειραεῖ. ἔχει δὲ πειραεὺς λιμένας γ̄. εἷς μὲν οὖν ὁ κανθάρου λιμὴν καλούμενος, ἐν ᾧ R.
7, 8. Καλλικράτης—ἢ Μενεκλῆς] Conf. schol. Av. 395.
8. Ἀθηνῶν γράφων] αθ γράφει V. Fortasse corrigendum Ἀθηνῶν συγγράμματι.
9. Κανθάρου] κανθ V. κάνθαρος G.
10. ἑξήκοντα] ?
12. οὕτως] οὓ V.
13. κανθάρου λιμήν, οὐχὶ κάνθαρος] κανθ (κάνθαρος G.) λιμὴν οὐχὶ κανθ V.
17. πρὸς—ὁ λόγος] Præterea gl. πρὸς τοὺς θεατάς φησι habet V, quod om. G.
λόγος ἡ ὑπόθεσις. λέγει δὲ R. ἡ υπθ δὲ λέ V. λόγος, ἡ ὑπόθεσις ex h. l. Suidas s. λόγος.
18. καὶ Βελλεροφόντου om. R.
19. Ἄλλως addidi ex V.
19–p. 29, 3. τοῦτο πρὸς—τραγῳδία V. δεῖ σε, φησὶ, μὴ πεσεῖν, προσέχειν, μὴ διαθραυσθῇς καὶ γένῃ τραγῳδία. ἀποτείνει δὲ πρὸς Εὐριπίδην, ὃς ἐν δράματι χωλὸν εἰσάγει τὸν Βελλεροφόντην, διὰ τὸ πεπτωκέναι ὑπὸ τοῦ Πηγάσου Ald.
19. τοῦτο—ἀποτείνεται om. R.
20. ἐπειδὴ—ἐν ᾧ] διότι δρᾶμά ἐστιν εὐριπίδου βελλεροφόντης, ἐν ᾧ R, qui in seqq. consentit cum V.

γαγεν αὐτὸν διὰ τὸ πεπτωκέναι ἀπὸ τοῦ Πηγάσου, βουλόμενον εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν. δεῖ σε οὖν, φησὶ, προσέχειν μὴ πεσὼν διαθραυσθῇς καὶ γένῃ τραγῳδία.

[151. ὀσφρήσεται: Διασύρων τὴν ὅλην τοῦ κανθάρου πραγματείαν τοῦτό φησι. ποῖαι γὰρ ῥῖνές εἰσι κανθάρου, ἵνα καὶ ὀσφρανθῶσιν; R.V.]

152. κατωκάρα: Κατωφερῶς. ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν οὕτω λέγουσιν Ἀττικοὶ, οὐ διῃρημένως ἀλλ' ὑφ' ἕν. [Πίνδαρος "οἱ "μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται." Ἄλλως. ἐπίρρημά ἐστι σύνθετον, καὶ σὺν τῷ ι γράφει Ἡρωδιανός. οἱ δὲ, τὴν κεφαλὴν κάτω ποιήσας ῥίψει με βουληθεὶς καὶ δελεασθεὶς τῇ ὀδωδῇ τῶν ἀποπατημάτων. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων εἴληπται· πολλοὶ γὰρ αὐτῶν τὸν τρόπον τοῦτον εἰώθασι ποιεῖν, ἀποσείεσθαι τοὺς ἐπιβάτας. V.]

153. ἀλλ' ἄγε Πήγασε: Μετὰ τὸ παρακελεύσασθαι τῷ ὄχλῳ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παιδίοις κατὰ μηδὲν ἐρεθίσαι τὸν κάνθαρον, τότε παρακελεύεται αὐτῷ. [καὶ τάδε ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου "ἴθι χρυσο-"χάλιν', αἴρων πτέρυγας." τὸν κάνθαρον τῷ Πηγάσῳ ἀπεικάζων. διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον ἀναπαιστικὴν τοῦ πρεσβύτου ὀκτωκαιτριακοντάμετρος ιθ' κώλων. V.] εἴσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ τελευταίου. τοῦτο γὰρ ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβεῖα ζ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

154. ψαλίων: Τῶν χαλινῶν. [στομίων, χαλινῶν. R.]

4. τοῦ κ. π. R. π. τοῦ κ. V.
7. Κατωφερῶς om. R.V.
ὅτι om. R.
8. οὕτω λέγουσιν Ἀττικοὶ] οὕτω . . . . ἀττικοὶ R. κατωκάρα λέγουσιν ἀττικοὶ V. κατωκάρα λέγεται Ἀττικῶς Ald.
οὐ διῃρημένως, ἀλλ' om. R. Post ὑφ' ἕν in R. nonnulla sunt obliterata. Tum sequitur ἀντὶ τοῦ νεμηθήσεται, τρς φήσεται (στραφήσεται?).
Πίνδαρος] Fr. 134. p. 634.
9. δεσμοῖσι δέδενται Suidas s. κατωκάρα. δεσμοῖσιν δέδεντε V.
10. Ἡρωδιανός] Conf. Ioann. Alex. τον. παραγγ. p. 29, 23.
11. ὀδωδῇ] ὀδῷ ἢ V.
Post scholion de κατωκάρα sequitur in Ald. βουκολήσεται, ἀπατήσεται. καὶ βουκόλημα τὸ θέλγητρον· ὡς τὸ (Babriæ), καὶ ὅπως ἔχῃ τι βουκόλημα τῆς λύπης, ἀνέθηκε τοῖς τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων. Quæ inserta sunt ex Suida s. βουκολήσας.
14. Scholia v. 153. om. R.
15. τότε add. V.
16. χρυσοχάλιν'] χρυσεοχάλινε V.
18. καὶ εἴσθεσις] δὲ εἴσθεσις V. Fort. δὲ καὶ εἴσθεσις.
ἀναπαιστικὴν] ἀναπαίστους V.
19. ὀκτωκαιτριακοντάμετρος] ὀκτὼ καὶ τριακοντάμετρος V.
19–22. εἴσθεσις—κορωνίς om. R.V.
εἴσθεσις—ἐκθέσει] ἔκθεσις—εἰσθέσει Ald.

155. *φαιδροῖς ὠσὶν*: Πραέσι, μὴ ὀρθοῖς. τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ ἵπποι, ὥσπερ παροξυνόμενοι εἰς ἄκρατον δρόμον.

[158. ῥύμας, τόπους. R.]

161. *κάκκης*: Ἀντὶ τοῦ κακίας. ἔχει καὶ τὸ κακέμφατον. παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἀκαθαρσίαν κάκκην ἔλεγον, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα.

[162. ἀντὶ τοῦ θνητῶν καὶ ἐπιγείων πάντων. R.V. (non G.)]

164. *παρὰ ταῖς πόρναις*: Πορνεῖον γὰρ ἦν ἐκεῖσε. ἐμπόριον γάρ ἐστιν, καὶ διὰ τὸ κατωφερὲς τῶν ναυτῶν ἐκεῖσε ἔτρεχον αἱ πόρναι.

165. *οὐ κατορύξεις*: Ἀντὶ τοῦ οὐ συγχώσεις καὶ ἀποκρύψεις τὴν σαυτοῦ κόπρον. [ἐπιφορήσει δὲ, ἐπάξεις καὶ ἐπιβαλεῖς. λείπει κόνιν. R. Ἀττικῶς ἐν σχήματι εἶπεν. ἢ λείπει κόνιν. V.]

167. *ἕρπυλλον*: Εἶδος ἄνθους σαμψύχῳ ὅμοιον. μάλιστα δὲ παρὰ τοῖς ὕδασι θάλλει. [μέμνηται καὶ Θεόφραστος. R.V. Ἄλλως. βοτάνη εὔοσμος, ἣν εἰώθασι παρὰ τοὺς τάφους φυτεύειν. Ἄλλως. εἶδός τι πολύρριζον φυταρίου. τοῦτό φασι καὶ λέγεσθαι ἕρπυλλον παρὰ τὸ ἕρπειν ταῖς ῥίζαις. τοῦτο δὲ συμβουλεύει ἐπιφυτεῦσαι τῷ ἀποπατήματι ὡς δυνάμενον διὰ τῶν ῥιζῶν περικαλύψαι αὐτὸ καὶ ἀφανίσαι τὴν δυσωδίαν ὑπὸ τῆς εὐωδίας. ἐστὶ γὰρ καὶ εὐῶδες. V.]

168. *καὶ μύρον ἐπιχεῖς*: Καὶ ἐπιβάλλεις μύρον εἰς αὔξησιν. διὰ τὸ τελέως ἀφανισθῆναι τὴν ὀσμήν. [παρείληφε τοῦτο, διόπερ οὐδ' ἀτελῶς ἠρκέσθη ὀλίγον τῆς γῆς ἐπιβαλεῖν, ἀλλ' ἐπήγαγεν ἐκ πολλῶν. V.]

170. *ἡ πόλις ἡ Χίων*: Ἅμα μὲν ὡς Χίων διὰ μαλακίαν εὐρυτέρων ὄντων καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν, ἅμα δὲ ὡς ἐκ πάσης προφάσεως τῶν Ἀθηναίων συκοφαντούντων καὶ ζημιούντων τὰς πόλεις, καὶ λεγόντων ὅτι Χῖος ἦν ὁ ἀποπατῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κάνθαρος ἔπεσεν ἐπὶ τὴν ὀσμήν. ἢ μᾶλλον αὐτὸς κωμῳδεῖ διὰ τὸ ὑπονοεῖν αὐτοὺς ἀποστήσεσθαι τῶν Ἀθηναίων. [Ἄλλως. τούτους ὡς ἀκρασίαν μα-

1. Scholion v. 155. om. R.
4. *ἀντὶ τοῦ* add. R.
4, 5. *ἔχει—ὅτι καὶ* add. R.V.
5. *κάκκην*] *κάκην* R.
8. *ἐμπόριον* R. *ἐμπορεῖον* Ald.
10. *ἀντὶ τοῦ* add. R.
τὴν σαυτοῦ κόπρον om. R.
13. *παρὰ*] *ἐν* Suidas s. *ἕρπυλλος*.
21. *τελέως*] *τέλεον* V.
24–26. *Ἅμα μὲν—προφάσεως* R.V. *τοῦτο ὡς ἐκ παροιμίας τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως* Ald.
εὐρυτέρων R. *εὐρυκόπρων* V.
28, 29. *ἢ μᾶλλον—ἀθηναίων* R.V. *κωμῳδεῖ δὲ Χίους ὡς εὐρυπρώκτους ὄντας καὶ ἑτοίμους πρὸς τὸ ἀποπατεῖν* Ald.
29. *ἀθηναίων* V. *πολεμίων* R.

λακίας ἔχοντας σκώπτει. καὶ οἱ πάντες δὲ Ἴωνες τοιοῦτοί εἰσιν, οἱ δὲ Χῖοι ἐξαιρέτως. V.]

172. *πρόσεχε τὸν νοῦν*: Τουτέστιν ἀληθῆ λέξω, ἐπεὶ τὰ πρῶτα διασύρων δοκεῖ τὸν Βελλεροφόντην. πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιόν φησι.

[173. γρ. καὶ πρᾶγμα. λέγει δὲ τὴν γαστέρα. R.V.]

179. *πόθεν βροτοῦ*: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις ἀμοιβαία ἐξ ἰαμβείων νϛʹ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

[διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ρκϛʹ, ὧν τὸ τελευταῖον "καὶ νησιώτας· δεῦρ' ἴτ' ὦ πάντες λεῴ." ἐπ' ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις μετὰ στίχους ναʹ ἐστὶ κωλάριον τόδε "τί φησι;" καὶ μετ' ἄλλους ληʹ τόδε "ἰὴ ἰή." V. νοεῖν δεῖ τὸν Τρυγαῖον ἀπὸ τοῦ κανθάρου ἀποβεβηκότα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. ἔστι δὲ καί τι ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ λίθοι. G.]

πόθεν βροτοῦ με: Ἀντὶ τοῦ αἴσθησις ἀνθρώπου εἰσελήλυθεν, ἢ ὀσμὴ, ἢ φωνὴ, ἐλλειπτικῶς κατὰ τοὺς Ἀττικούς. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐστὶν ὁ ταῦτα λέγων, ἤδη Τρυγαίου προσπεπελακότος τῷ οὐρανῷ. [θεασάμενος τὸν κάνθαρον ὁ Ἑρμῆς καὶ ἐκπλαγείς φησι τὸ ἄναξ Ἡράκλεις. λείπει ὀσμὴ ἢ φωνή. R.V. (non G.)]

[180. *ἱπποκάνθαρος*: Ἔπαιξε παρὰ τὸ ἱπποκένταυρος. R.V.]

[184. τοῦτο μάλιστα μὲν πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ εἰρημένον "ὦ "μιαρὲ καὶ παμμιαρὲ καὶ μιαρώτατε" δοκεῖ ἐξ ἐκείνων λελέχθαι, τὸ δὲ ἀληθὲς τὴν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ Σκείρωνος παρ' Ἐπιχάρμου ἔχει, ἐπεὶ κἀκεῖνος πεποίηκε τὸν φορμὸν ἐρωτηθέντα "τίς ἐστι μήτηρ" ἀποκρινόμενον ὅτι σηκὶς, καὶ "τίς ἐστι πατήρ" εἰπόντα σηκὶς, καὶ "τίς "ἀδελφός" ὁμοίως σηκίς. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἔδοξε πρὸς τὸ ἐρωτώμε-

3, 4. Τουτέστιν—Βελλεροφόντην om. R.

4. διασύρων V. διασύρειν Ald. Ante hoc scholion legitur in Ald. οἴμ' ὡς δέδοικα, πρὸς τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιούς, quæ om. R.V.
δὲ om. R.

6. γρ. καὶ πρᾶγμα V. γρ. καὶ πνεῦμα R.

7, 8. om. R.V.

9. εἴσθεσις] ἔκθεσις V.

11. ναʹ] Post v. 230. post χρήσεται.

12. ληʹ] Post v. 268. post τὸ δεῖνα γάρ. Qui locus quum parum aptus videatur ejusmodi interjectioni, videtur in numero erratum esse.

12–14. νοεῖν—λίθοι] Hæc habet G. ad v. 237.: omittit V.

13. ἀποβ. ἐπὶ] ἀποβ. ἀπὸ G.

15–17. Ἀντὶ—οὐρανῷ om. R.

16. ἑρμείας V.

17. ἤδη καὶ V.

21. μάλιστα om. G.
ὑπὸ] ὑπὲρ V, non G.

νον καὶ τὸ ἑξῆς ἀποκρίνεσθαι· ἔστι γάρ τις τοῖς φορμοῖς συγγένεια πρὸς τὰς σηκίδας. ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι κατὰ τὸ συγγενὲς οὗτος ἀπεκρίθη. V.]

189. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς: Τὸ μὲν ὄνομα Τρυγαῖος παρὰ τὸ τρυγᾶν πεποίηται, ἁρμόζον γεωργῷ. τὸ δὲ Ἀθμονεὺς ἀπὸ δήμου Ἀττικῆς. [οἱ δὲ τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς, οἱ δὲ τῆς Κεκροπίδος. V.]

δεξιὸς: Ἐδόκουν γὰρ οἱ γεωργοὶ καὶ μάλιστα οἱ δεξιοὶ, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζεσθαι.

191. τὰ κρέα: Ὅτι κατὰ συστολὴν ἔλεγον, οὐ μόνον, ὥς φασί τινες, ἐν ἐκτάσει τὰ κρέα. ὡς πρὸς λίχνον δὲ τὸν Ἑρμῆν ταῦτα λέγει.

192. δειλακρίων: Ἀπὸ τῶν κρεῶν συνῆψε τὸ ὄνομα, οἷον ὦ ἄκρως δειλὲ, ἤγουν ἐπίπονε. ἰδὼν γὰρ τὰ κρέα καὶ λαβὼν αὐτὰ εὐθὺς κατακέκλασται, καὶ τὴν ὀργὴν μεταβαλλόμενος ἐλεεῖ αὐτόν. [συνέπλεξεν οὖν τοῖς κρέασι τὸ δειλόν. ἀπὸ τῶν κρεῶν. V.]

γλίσχρων: Ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητὰ, ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι. γλίσχρωνας δὲ τοὺς ἀτυχεῖς εἰώθασι λέγειν, καὶ γλισχρίαν τὴν ἀτυχίαν, καὶ γλίσχρως ὀλισθηρῶς. νῦν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπίπονε.

193. ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ: Ὅτι φιλοτίμως εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέβην.

194. ἲη ἲη ἲη: Τὸ μῆκος σημαίνων τοῦτό φησι. πρόσφθεγμα δέ ἐστι καταφρονοῦντος.

195. ὅτ' οὐδὲ μέλλεις: Οὐ μόνον, φησὶν, οὐκ εἶ πλησίον τῶν θεῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέλλεις. μετῴκησαν γὰρ δι' ὑμᾶς, ὅτι οὐ βλέπετε εἰρήνην.

197. ἰδοὺ γῆς: Χλευάζων φησὶν ὅτι εἶπε ποῖ γῆς, ἐν οὐρανῷ αὐτῶν οἰκούντων.

4. μὲν] μὲν γὰρ V.
τὸ τρυγᾶν R. τὴν τρύγα Ald.
5. γεωργῷ R. γεωργοῖς Ald.
9. ὥς φασί τινες add. R.V.
10. τὰ κρέα om. V.
12, 13. ὄνομα—ἐπίπονε R.V. ὄνομα, ἄκρως δειλὲ, ἢ ὦ ἐπίπονε Ald. Sequentia om. R.
13, 14. ἰδὼν—αὐτόν V. ἰδοὺ γὰρ διὰ τὰ κρέα εὐθὺς ἐλεεῖ αὐτόν Ald.
16. Lemma γλίσχρον in R.
ἀντὶ τοῦ add. R.
γλίχεσθαι] Sequentia om. R.
17. καὶ γλίσχρως ὀλισθηρῶς om. V.
18. οὖν V. δὲ Ald.
ἀντὶ τοῦ add. V.
19. Ὅτι] ἀντὶ τοῦ R.
23. Scholion ex R.V. restitutum. Solum μετῴκησαν γὰρ δι' ὑμᾶς habet Ald.
24. μετῴκισαν R.
γάρ δι' R. γάρ φησιν ὅθεν δι' V.
24, 25. ὅτι—εἰρήνην om. R.
26. φησὶν—ἐν R.V. φησὶν ὡς ἐν Ald.

198. *κύτταρον*: Κυττάρους καλοῦσι τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις. μεταφορικῶς δὲ τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον εἶπε τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ λόγος εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἀπόκρυφα μέρη τοῦ οὐρανοῦ. [τινὲς δὲ κύτταρόν φασι τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα. R.V. Λυκόφρονά φησιν Ἐρατοσθένης τὸ κύτταρον λέγειν ἐν ᾧ αἱ φηγοὶ ἐγκάθηνται, οὐκ ὀρθῶς. κυττάρους γὰρ καλοῦσι τὰς τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν κατατρήσεις, ὡς καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν εἴρηκεν "ὥσπερ οἱ σκώλη-" "κες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι." Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος, ἥτις ἐστὶν ὥσπερ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν. ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειῶδες. κύτταρον δὲ οὐρανοῦ λέγοι ἂν νυνὶ μεταφορικῶς τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον· προεῖπε γὰρ ὅτι πόρρω πάνυ ἀπῳκισμένοι εἰσὶν οἱ θεοί. ὁ δὲ λόγος, εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἀπόκρυφα μέρη ἀπεληλύθασι τοῦ οὐρανοῦ. V.]

201. *χυτρίδια*: Καὶ ταῦτα γελοίου χάριν. καὶ ἐπιδιασύρων ταῦτά φησιν. [μέγας γὰρ δὴ πλοῦτος, εἰ ἐν σκευαρίοις ἐστὶ τοῖς θεοῖς ἡ περιουσία. R.V.] ἀμφορεῖς δὲ ἐκάλουν τὰ μέτρα.

204. *ἵν' ἦσαν αὐτοὶ*: Ὅπου ᾤκουν πρότερον καὶ διέτριβον οἱ θεοῖ, κατῴκισαν τὸν πόλεμον.

[205. *τῷ πολέμῳ* δηλονότι. R.]

206. *ἀνῳκίσαντο*: Ἀντὶ τοῦ ἀπῳκίσαντο καὶ ἀνεχώρησαν, ὡς ἂν μὴ παρεῖεν αὐτοῖς τὰ δυσχερῆ.

ἀνωτάτω: Ἀντὶ τοῦ ἁπάντων ἀνωτάτω ὅσον δυνατὸν ἦν.

1–3. Κυττάρους—οὐρανοῦ om. R.
1. σφηκῶν] Legebatur σφηκίων.
2. κοιλότατον V. κοιλαίτατον Ald.
3. μέρη] μέχρι Ald. Correctum ex scholio inferiore.
4. τινὲς δὲ] δέ om. R.
φασὶ κύτταρον R.
7. σφηκῶν] σφηκίων V. σφηκῶν Suidas s. κύτταρος. σφηκιῶν in scholio Vesp. 1106.
9. Θεόφραστος] H. Pl. 3, 3, 8. Satis inepte florem masculum auctor scholii descripsit, nisi verba sunt vitiosa. SCHNEIDER. ad l. Theophrasti vol. 3. p. 145.
12. οἷον] οἱ V. Correxi ex Suida s. κύτταρος.
16. καὶ ἐπιδ. τ. φησιν om. R.
17. γὰρ δὴ] γὰρ om. V.
18. ἐκάλουν add. R.V.
19. Scholion v. 204. om. R.
22, 23. Ἀντὶ—δυσχερῆ om. R.
23. παροῖεν V, non G.
αὐτοῖσι V.
24. ὅσον] ἀντὶ τοῦ ὅσον R.

209. τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς: Τίνος χάριν καθ' ἡμῶν τοσαύτην ἔσχον ὀργήν.

210. ἐκείνων πολλάκις: Τῶν θεῶν ἢ τῶν Λακεδαιμονίων. ὅτι πολλάκις Λακεδαιμόνιοι βουλόμενοι εἰρήνην ἦλθον καὶ οὐκ ἐδέξασθε.

211. σπονδὰς ποιούντων: Τῶν θεῶν πρυτανευόντων ὑμῖν τὴν εἰρήνην ἀεί. [σφόδρα δὲ Ὁμηρικῶς τῶν μὲν ἀγαθῶν καὶ τῆς εἰρήνης δοτῆράς φησι τοὺς θεοὺς, τοῦ δὲ πολέμου οὐκέτι. "οἷον δὴ νῦν βροτοὶ θεοὺς αἰτιῶνται· ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ "σφῇσιν." ἢ ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ἐπιμαρτύρονται τοὺς θεούς. V.]

οἱ λακωνικοί: Ὡς φιλοπολέμων ὄντων τῶν Λακωνικῶν καὶ τὴν εἰρήνην οὐ προσιεμένων πρώτων ἐμνήσθη.

[ἐκ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων δῆλον ὅτι παρὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον συνετάχθη τοῦτο τῷ ποιητῇ τὸ δρᾶμα· δῆλον δὲ μάλιστα τοῦτο πεποίηκε νῦν φανερῶς τοῦ πολέμου τούτου μνημονεύσας. χρησίμως δὲ τῶν Λακώνων πρῶτον εἰς ἀδικίαν ἐμνημόνευσεν ὡς φιλοπολέμων ὄντων ἐκείνων ἀεὶ καὶ τὴν εἰρήνην οὐ προσιεμένων. εἰ γὰρ ἔτυχε τοὺς Ἀθηναίους προτάξας, πρῶτον μὲν εὐθὺς ἀπήχθετο τοῖς ἀκούουσιν, ἔπειτα διαβολὴν ἂν ἀπειργάσατο κατὰ τῆς πόλεως οὐ τὴν τυχοῦσαν. καὶ γὰρ εἰ μετὰ ταῦτα μνημονεύει καὶ τῶν Ἀθηναίων ὡς καὶ αὐτῶν ἀποπεμπομένων τὴν εἰρήνην, ὁπότε κρατήσειαν, ἀλλ' οὖν ἧττων ἡ διαβολὴ, μάλιστα τῷ τὸν πρῶτον λόγον λεχθέντα τῶν ἀκουόντων πλήττειν τὰς ἀκοάς. ἔπειτα τὸ ἀμύνεσθαι τοῖς ἴσοις τοὺς προηδικηκότας συγγνωστὸν παρὰ πᾶσι, κἂν τούτῳ τὴν αἰτίαν δικαίως ἀποφερομένων τῶν προηδικηκότων. τὸ αὐτὸ δὲ δὴ καὶ τὸ "Θουκυδί- "δης συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων," ἵνα αὐτῶν μᾶλλον τὸ ἔργον ᾖ. V.]

213. ναὶ τὼ σιώ: Τοὺς Διοσκούρους οἱ Λακεδαιμόνιοι σιοὺς ἔλεγον, ὡς Ἀθηναῖοι θεὼ Δήμητραν καὶ Περσεφόνην. [ἔθος δὲ τοῖς Λα-

1. Scholia v. 209. 210. om. R: habet gl. τῶν λακεδαιμονίων.
5, 6. Τῶν—ἀεὶ om. R.
7. οὐκέτι] οἰκέται V.
οἷον] Od. Α, 32. οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται—σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρμορον ἄλγε' ἔχουσιν.
9. Verba ἐπειδὴ ἐν ταῖς σπονδαῖς— τοὺς θεούς habet R.
15. ἐμνημόνευσεν post Λακώνων ponit G.
18. οὐ τὴν τυχοῦσαν G. οὐ γὰρ τυχοῦσα V.
27. τοὺς R. οὕτω τοὺς Ald.
28. θεὼ δήμητραν R.V. θεοὺς Δήμητρα Ald.

κεδαιμονίοις ἐπὶ τοῦ νὴ τὼ θεὼ τρέπειν τὸ θ̄ εἰς τὸ σ̄ καὶ τὸ ε̄ εἰς τὸ ῑ. R.V.]

νῦν ἀττικίων: Ἀντὶ τοῦ τοιοῦτό τι ἔλεγον. ἐὰν μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι μικρὸν ἐν τῇ μάχῃ κρατήσωσιν. εὐθέως λέγουσι, νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν οἱ Ἀθηναῖοι δώσουσι δίκας. καὶ πάλιν ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι νικήσωσιν, εἶτα Λακεδαιμόνιοι ἔλθωσιν εἰρήνην ποιῆσαι βουλόμενοι, εὐθέως ἀντιλέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἐξαπατῆσαι ἡμᾶς βούλονται, ἵνα ποιήσωμεν εἰρήνην, ἐπειδὴ νικῶμεν· διὸ οὐ δεῖ πεισθῆναι ἡμᾶς. σκώπτει δὲ τὸ ὑπερήφανον τῶν Ἀθηναίων.

214. ἀττικωνικοί: Οὕτως ἔλεγον ἐνυβρίζοντες καὶ εὐτελίζοντες καὶ εἰς ἧττον φέροντες ὑποκοριστικῶς τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῷ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ Ἴωνες ἔγκεινται. παίζει δὲ, ἐπειδὴ εἶπεν ἄνω Λακωνικοὶ ὑποκοριστικῶς· διὰ τοῦτο καὶ Ἀττικωνικοί.

217. νὴ Δί' οὐχὶ πειστέον: Ἐχρῆν μᾶλλον αὐτοὺς τὴν πάτριον ὀμόσαι, λέγω δὲ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ γὰρ τοὺς Λακεδαιμονίους τοὺς πατρίους αὐτῶν ἐποίησεν ὀμόσαντας θεούς. πλὴν εἰδέναι δεῖ, διὰ τοῦτο πεποίηκεν ὀμνύντας αὐτοὺς διὰ τὸ αὔξειν καὶ ἀποσεμνύνειν τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα καὶ ἐν τούτῳ ἐπαίρων τοὺς Ἀθηναίους, ὡς οὐκ Ἀθηνᾷ μόνῃ χρήσαιντο συμμάχῳ, ἀλλὰ καὶ Διί.

[218. κἢν ἔχωμεν τὴν πόλιν: Οἱ μὲν πολλοὶ ταύτην ἐξέβαλον

3. Ἀντὶ—ἔλεγον addidi ex V. Totum scholion om. R.
ἐὰν] Legebatur εἰ.
μὲν γὰρ οἱ add. V.
4. κρατήσωσιν V. κρατήσουσιν Ald.
5. νῦν οἱ α. δώσουσι V. νῦν δώσουσιν οἱ Ἀ. Ald.
5–7. δίκας—ἐξαπατῆσαι V. δίκας. εἰ δ' Ἀθηναῖοι νικήσουσιν, εὐθέως ἀντιφθέγξονται Λακεδαιμόνιοι. καὶ εἰ ἔλθωσι μετὰ τὴν ἧτταν εἰρήνην ζητοῦντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἐξαπατῆσαι Ald.
8. ἐπειδὴ] ἐπεὶ V.
διὸ—ἡμᾶς add. V.
10. Scholia v. 214. 217. om. R.
10–13. ἐνυβρίζοντες—Ἀττικωνικοί V. εὐτελίζοντες καὶ ἐνυβρίζοντες τοὺς Ἀθηναίους. ἢ πρὸς τὸ Λακωνικὸν ἔπαιξεν Ald.
14–19. ἐχρῆν—διί V. ἐχρῆν μόνον αὐτοὺς τὴν πάτριον ὀμόσαι. ἀλλ' ἐπαίρων τοὺς Ἀθηναίους τοῦτό φησιν, ὡς οὐκ Ἀθηνᾷ μόνῃ χρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ Διί Ald.
14. αὐτοὺς] αὐτὴν V.
15. γὰρ om. V.
20–p. 36, 9. οἱ μὲν—ἐπρέσβευσαν V. ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον: τοῦτο διὰ τοὺς ληφθέντας ἐν Σφακτηρίᾳ τριακοσίους καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ὅπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ. ὅτι ληφθείσης αὐτῆς, περὶ εἰρήνης πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπρέσβευον Ald. ἐὰν πόλιν γρ. λέγει ὅτι καὶ πάλιν ἥξουσι δεδεμένοι τῆς εἰρήνης τυχεῖν οἱ λακεδαιμόνιοι, ἐὰν ἔχωμεν ἀσφαλῶς τὴν πόλιν. ἄδηλον δὲ ποίαν πόλιν λέγει, τὴν λακεδαιμονίων ἢ τὰς ἀθήνας. ἐὰν δὲ γράφηται πύλος, ἀληθείας μᾶλλον ἔχεται διὰ τοὺς ληφθέντας τριακοσίους ἐν σφακτηρίᾳ, καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ὅπερ ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν πύλῳ καὶ ὅτι ληφθείσης—ἐπρέσβευσαν R.

τὴν ἀνάγνωσιν, ἵν' ᾖ δηλούμενον, καὶ πάλιν ἥξουσι τῆς εἰρήνης δεόμενοι τυχεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐὰν ἀσφαλῶς κατέχωμεν τὴν πόλιν. ἔστι δὲ ἀμφίβολος ἡ ἐξήγησις αὕτη, ποίαν πόλιν βούλεται, πότερον τῶν Λακεδαιμονίων ἢ τὰς Ἀθήνας. ἐν ἀντιγράφῳ δὲ εὗρόν ποτε "ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον," καὶ οὐκ ἄκαιρος αὕτη ἡ γραφή, ἐπεὶ καὶ ἀληθείας ἔχεται κατὰ πάντα, καὶ διὰ τοὺς ληφθέντας τριακοσίους ἐν Σφακτηρίᾳ, καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ὅπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ, καὶ ὅτι ληφθείσης αὐτῆς περὶ εἰρήνης πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπρέσβευσαν. Ἄλλως. οὐχ ὡς ὡρισμένην τινὰ πόλιν, ἀλλ' ὡς, ἐπειδὰν πόλιν τῶν Πελοποννησίων προσκείμενοι πιέζωσι, ταῦτα λεγόντων αὐτῶν. V.]

[219. ἡμεδαπὸς ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. R.]

[224. ἐπέβαλεν, ἐπεσώρευσεν. ὅπλον γὰρ πολέμου καὶ ὁ λίθος. R.] ἐπεφόρησεν, ἐπεσώρευσεν.

227. θυεία ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. [τὸ δὲ τρίβειν ἀντὶ τοῦ ἐν πολέμῳ βούλεται τὰς πόλεις ἐπὶ πολὺ διατρίβειν, καὶ ἅμα μὲν παρὰ τὸ τρίβειν ἐν θυείᾳ μυττωτὸν, ἅμα δὲ παρὰ τὸ ἐπιτρίβειν καὶ ὥσπερ αὐτοὺς δαπανᾶν. R.V.]

[230. καὶ γὰρ ἐξορμᾶν κατ' ἐμὴν γνώμην καὶ ὡς οἴομαι ἑτοίμως ἔχει. εἰώθασι γὰρ καὶ πληθυντικῶς τῇ συντάξει χρῆσθαι ταύτῃ· καὶ γὰρ ἐξιέναι μέλλει κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς. V.]

233. φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ: Νοεῖν δεῖ τὸν Τρυγαῖον ἀποβεβηκότα τοῦ κανθάρου ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταῦτα λέγειν. [ἔστι δέ τι καὶ ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. R.]

234. θυείας: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σάλπιγγος, θυείας εἶπεν.

235. ἰὼ βροτοί: Κορωνὶς ἑτέρα ἑτέρων εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ὅμοιοι τοῖς προφθάσασι ξγ'. καὶ ἐν ἐκθέσει τροχαϊκοὶ τοῖς ἑξῆς ὅμοιοι δύο. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. ὁ

1. τῆς εἰρήνης] τὴν εἰρήνην V. Correctum ex R.
5. ἔχομεν V.
ἀκαίρως V.
15. θυεία om. R.
ἀρτύματα om. R.
17. καὶ ἅμα μὲν V. καὶ om. R.
18. αὐτοὺς et ὥσπερ om. R.
23. τρυγαῖον ἀπὸ τοῦ κανθάρου ἀποβεβηκότα ἀπὸ τῆς σκηνῆς. ἔστι δέ τι καὶ ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. τὸ δὲ θυείας ἀντὶ τοῦ σάλπιγγος R.
27–29. Κορωνὶς — ὑποκριτῶν om. R.V.
29. τῶν ὑποκριτῶν Kusterus. τῶν om. Ald.

Πόλεμος ἐξέρχεται θέλων τρῖψαι μυττωτόν. σκευὴ δὲ αὕτη ἐκ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ μέλιτος καὶ πράσου. [τινὲς δέ φασι τὸν Δία ταῦτα λέγειν. V.]

236. τὰς γνάθους ἀλγήσετε: Ἢ τριβόμενοι ἐν τῇ θυείᾳ, ἢ τὸν μυττωτὸν ἐσθίοντες, ὃν τρίβειν παρασκευάζεται ὁ Πόλεμος. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐσθίουσιν, πολέμου δὲ ὄντος ἀργεῖ τὰ δικαστήρια. λέγει οὖν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λιμώττοντες. [διὰ τὸν πόλεμον τοῦτό φησιν· ἐν γὰρ τῷ πολέμῳ λιμώττουσι καὶ διὰ χρόνου ἐσθίουσι, καὶ συμβαίνει ἐκ τῆς ἀργίας τοῦ μὴ ἐσθίειν πάσχειν αὐτοὺς τὰς γνάθους ὕστερον ἐσθίοντας. V.]

240. ὁ δεινὸς: Συμβολικὸν ἀπὸ τῶν διὰ δειλίαν ἀποπηδώντων. ταῦτα δέ φησι θεασάμενος τὸν Πόλεμον μείζονα τὴν ὑπόνοιαν ἔχοντα τῆς πείρας τῆς διὰ τῆς ὄψεως.

ταλαυρίνος: Ὑπομονητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

241. Πρασιαὶ: Πόλις Λακωνική. ἅμα δὲ πράσα ἐμβάλλων ταῦτά φησιν. [ἔστι δὲ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἐπίνειον, ὥς φησι Θουκυδίδης καὶ Φιλόχορος. μή ποτε δὲ οὐχ οὕτως ἔχον· οὐκ ἂν γὰρ ἔλεγεν ἑξῆς "οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς αἱ Πρασιαί." V.]

[πεντάκις: Ἀντὶ τοῦ πολλάκις. V.]

243. οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμα: Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν φησὶ τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ Πρασιῶν, ὅτι ἡμεῖς τοῦ κακοῦ τούτου ἀλλότριοι ἐσμέν.

245. ὦ Μέγαρα: Σκόροδα ἐμβάλλων ταῦτά φησιν. ἡ γὰρ Μεγαρικὴ γῆ σκοροδοφόρος. σύμμαχοι δὲ Λακεδαιμονίων Μεγαρεῖς. καὶ ὅτι πᾶσα ἡ τοῦ πολέμου πρόφασις δι' αὐτοὺς δοκεῖ γεγονέναι χάριν τοῦ τὸ πινάκιον συνθέντος τὸ κατ' αὐτῶν εἰς τὴν Περικλέους χάριν, ὥστε μήτε γῆς μήτε λιμένων Ἀττικῶν ἐπιβαίνειν τοὺς Με-

1. αὕτη] Legebatur αὐτοῦ. αὐτὴ R.
2. καὶ πράσου V. καὶ πράσων Ald. om. R.
4–7. ἢ τριβόμενοι—λιμώττοντες V. et, qui verba πολέμου δὲ—λιμώττοντες omittit, R. τριβόμενοι ἐν τῇ θυείᾳ, ἢ τοῦτον τὸν μυττωτὸν ἐσθίοντες. ἢ ἐπεὶ πολέμου ὄντος ἀργεῖ τὰ δικαστήρια. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λιμώττοντες Ald.
11. συμβολικὸν (συμβολικοῖς V.)—ἀποπηδώντων addidi ex R.V.
ἀποπηδώντων R. ἀποτιλώντων V. ἀποτιλλόντων G.
12. ταῦτα δέ R. δέ om. Ald.
τὴν] γὰρ V.
14. om. R.
15. πράσα V. πράσον Ald.
16. Θουκυδίδης] 7, 18. 8, 95.
20. ὁμωνυμίαν R. ἐπωνυμίαν Ald.
22. σκόροδα ἐμβάλλων ταῦτά φησι (ταῦτα λέγει V.) om. R.
γὰρ om. R.
23. γῆ add. R.V.
24. γεγονέναι] Sequentia om. R.
25. τὸ κατ' V. τὸ om. Ald.
26. μήτε γῆς add. V.

γαρεῖς. εἰκότως οὖν εἰς τὸ κεχαρισμένον τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς τούτων ἐχθροὺς παρεισάγει ἐκ τοῦ πολέμου συντριβομένους εἰς τέλεον. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ὁ πόλεμος, σκόροδα βάλλει εἰς τὴν θυείαν, ὅθεν καὶ τὸ ἑξῆς οἰκείως ἐπαχθήσεται, τὸ ἀπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.

247. *βαβαὶ βαβαιάξ*: Σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ. δέον δὲ εἰπεῖν τὰ σκόροδα, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὰ κλαύματα.

248. *κλαύματα*: Ἀντὶ τοῦ σκόροδα. οὕτω δὲ εἶπε προσκαταρώμενος. τοῖς δὲ ἐσθίουσι τὰ σκόροδα δάκρυα ἔπεισι διὰ τὴν δριμύτητα. διό φησιν "ὡς δριμέα τοῖσι Μεγαρεῦσι."

249. *Σικελία*: Ταῦτα πάντα παρεπιγραφή ἐστι. τυρὸν δὲ ἐμβάλλων Σικελίας μέμνηται· πολὺς γὰρ ἐκεῖ τυρός. οὐκ ἄδηλον δὲ ὅτι καὶ ταύτης τὸ πλέον μέρος πολέμιον ἦν τοῖς Ἀθηναίοις. ἔνθα καὶ τὴν μεγάλην ἐδυστύχησαν ἧτταν.

[250. ὅτι πόλιν εἶπε τὴν Σικελίαν νῆσον οὖσαν. καὶ Ὅμηρος πολλάκις τὰς νήσους πόλεις καλεῖ, ὡς τὸ "Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος. καὶ Πίνδαρος δὲ περὶ τῆς Αἰγίνης "ἁ μὲν πόλις "Αἰακιδᾶν." καὶ Εὐριπίδης "Εὔβοι' Ἀθήναις ἐστί τις γείτων "πόλις." V.]

διακναισθήσεται: Ἀντὶ τοῦ διαφθαρήσεται. ὡς ἐπὶ τυροῦ τοῦτο. Ὅμηρος "ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ." διακναίειν δέ ἐστι κυρίως τὸ ξύειν τυρὸν τῇ κνήστιδι. [δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πάλιν

2. εἰς τέλεον V. εἰς om. Ald.
2–4. ἅμα—ἅπαξ ἅπαντα supra ante ἡ Μεγαρικὴ γῆ habet R.
3. θυείαν R. θύειαν Ald.
4. καταμεμυττωτευμένα] καταμεμυττωμένα Ald. μεμυττωμένα V. om. R.
7. σκόροδα] τὰ σκόροδα R.
οὕτω—προσκαταρώμενος add. V.
8. δὲ R.V. γὰρ Ald.
ἔπεισι] ὕπεισι V.
10. ταῦτα π. π. ἐστι addidi ex R.V.
δὲ add. R.V.
ἐμβάλλων V. ἐμβαλὼν R. βάλλων Ald.
11, 12. οὐκ—μέρος R.V. μέρος δὲ ταύτης Ald.
12. τοῖς add. R.
15. ὡς τὸ] Il. Ξ, 230.
16. Πίνδαρος] Nem. 7, 13. πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων Αἰακιδᾶν.
ἁ μὲν πόλις] ἁ μὲν πολλάκις V.
17. Εὐριπίδης] Ion. 297.
ἐστί τις γείτων] ἐστὶ γείτων V.
18. Post πόλις pergit V. ὡς ἐπὶ τυροῦ δὲ ὁ ἀριστοφάνης τῇ λέξει ἐχρήσατο. καὶ ὅμηρος (καὶ ὅμηρος om. G.) —χαλκείῃ. διαφθαρήσεται. διακναίω δέ ἐστι κυρίως τὸ τυρὸν —.
19. ἀντὶ τοῦ add. R.
19, 20. ὡς ἐπὶ—χαλκείῃ om. R.
20. Ὅμηρος] Il. Λ, 639.
κνῆ V. κνεῖ Ald.
κνήστι (κνήστῃ V. κνήστει G.) χαλκείῃ addidi ex V.
διακναίειν δέ R.V. κναίειν γὰρ Ald.
21. τὸ ξύειν τυρὸν R. τὸ τὸν τυρὸν ξύειν Ald.
κνήστιδι] κνίστιδι R. Scribebatur κνίστῃ.

ἐνταῦθα τυρὸν ἐπιξύων καὶ εἰς τὴν θυείαν ἐμβάλλων ταῦτα λέγει. V.]

251. φέρ' ἐπιχέω: Εὐφυέστατα τοῖς Ἀθηναίοις χαρίζεται, σεμνολογῶν τὰ κατ' αὐτούς. ὅσῳ γὰρ μέλι τιμιώτερον τῶν σκορόδων καὶ τῶν πράσων, τοσούτῳ ἀμείνων καὶ ἡ τοῦτο γεωργοῦσα γῆ. εἰπὼν δὲ τοῦτο ὁ Πόλεμος μέλι εἰς τὴν θυείαν βάλλει. ["Ἄλλως. θέασαι ὅτι καὶ ἡμεῖς εὐφυῶς, εἴγε μὴ σφαλῶμεν, παρετηρήσαμεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι τὴν ἐξήγησιν, εἴγε μειοῦν μὲν ἐν παντὶ σπουδάζει τὰ Λακωνικὰ, αὔξειν δὲ τὰ Ἀττικά. ἀμέλει κἀνταῦθα ποιῶν τοῦτο φαίνεται. διὸ τοῖς τε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐπαρώμενός τι φαῦλον, οἷον ἐπὶ μὲν τῶν Πρασιῶν "ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι "καὶ πεντάκις καὶ πολλάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον," καὶ ἐπὶ τῶν Μεγάρων "ὡς ἐπιτρίψεσθε αὐτίκα" καὶ "ἰὼ Σικελία καὶ σὺ δὲ ὡς "ἀπόλλυσαι" καὶ "οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται." ὁπότε περὶ Ἀθηνῶν δὲ λέγει, μηδὲν δυσχερὲς μηδὲ βλάσφημον ἐπήγαγέν τι, ὁποῖον περὶ ἐκείνων φασὶν αὐτὸν εἰρηκέναι. V.]

[252. παραινῶ σοι: Ἐν πολλοῖς κεῖται τὸ σοί. τάχα δὲ οὐκ ὠφελεῖ διὰ τὸ μέτρον εἶναι, εἰ μὴ ἄρα τὴν αι κοινὴν λάβοιμεν. V.]

253. τετρώβολον: Ἀντὶ τοῦ πολυτίμητον. οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον, τουτέστι τὸ τετρωβόλου πωλούμενον.

φείδου τἀττικοῦ: Οἷον φειδώ τινα καὶ πρόνοιαν ποίει τοῦ Ἀττικοῦ. [τουτέστι συντήρει καὶ διαφύλαττε τὸ Ἀττικόν. οὐκ ὀκνεῖ γὰρ ἔδει καὶ δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. V.]

255. οὑτοσὶ γὰρ κόνδυλος: Παρεπιγραφή· ἅμα γὰρ τῷ εἰπεῖν δίδωσιν αὐτῷ τὸν κόνδυλον.

[257. ἀντὶ τοῦ δριμύ. R.]

3, 4. εὐφυέστατα—κατ' αὐτοὺς V. χαριζόμενος ἀθηναίοις τὸ μέλι τούτοις προσένειμεν R. χαρίζεται τοῖς Ἀθηναίοις Ald.

4, 5, ὅσῳ—ἀμείνων V. ὅσῳ γὰρ καὶ τῶν σκορόδων καὶ πράσων καὶ τοῦ τυροῦ τὸ μέλιτος (scr. μέλι ἐστὶ) τιμιώτερον, τοσοῦτον ἀμείνων R. ὅσῳ γὰρ μέλι τιμιώτερον σκορόδου καὶ πράσων, τοσοῦτον ἀμείνων Ald.

6. ὁ πόλεμος add. R.V. μέλι εἰς τὴν θυείαν βάλλει R. μέλιτος εἰς τὴν θυείαν (μέλιτος τῇ θυείᾳ G.) ἐμβάλλει (βάλλει V.) Ald.

7. σφάλομεν V.

19. Scholia v. 253. 255. 258. om. R.

ἀντὶ τοῦ add. V.

δὲ V. γὰρ Ald.

τὸ τετρωβολιαῖον (τετραβολιαῖον codex) τουτέστι addidi ex V.

21. οἷον V. ἀντὶ τοῦ Ald.

258. *ἀλετρίβανον*: Οἱ μὲν δασέως παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν, οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἀλεῖν. καὶ δοῖδυξ μὲν Ἀττικὸν, ἀλετρίβανος δὲ Ἀσιανόν. λέγεται δὲ καὶ ἀλότριψ, ὡς ἐν ἐπιγράμματι "καὶ τοῦτον "δικάρανον ἀλότριβα." καὶ ἀλετρὶς ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ. [Κράτης παρατηρεῖν ἀξιοῖ πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ὁ μὲν δοῖδυξ Ἀττικὸς, ὁ δὲ ἀλετρίβανος Ἀσιανὸς, καὶ σκυτοδέψης μὲν Ἀττικὸς, βυρσοδέψης δὲ Ἀσιανός. V.]

259. *χθὲς εἰσῳκίσμεθα*: Συμβαίνει γὰρ τοῖς νεωστὶ εἰσῳκισμένοις μὴ εὐπορεῖν πάντων τῶν ἀναγκαίων.

260. *οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους*: Πάλιν λεληθότως σεμνολογεῖ τοὺς Ἀθηναίους ὡς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς, ἐκ τοῦ εὑρίσκεσθαι παρ' αὐτοῖς τὰ τῶν πάλαι εἰσῳκισμένων, ὧν ἠπόρουν οἱ ν. εἰσῳκισμένοι.

262. *ἀνθρώπια*: Ὑποκοριστικῶς. τοῦτο πρὸς τὴν παροῦσαν συμφορὰν μειῶν αὐτούς.

266. *ἀλλ' ὦ Διόνυσ'*: Ὡς οἰκείῳ θεῷ εὔχεται τῆς Ἀττικῆς, καὶ κυρίῳ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀγομένων.

267. *τὸ δεῖνα γὰρ ἀπόλωλ'*: Διὰ τούτου τὸ ῥηθησόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγει εὐθέως λέγειν. ὅτε γάρ τι δυσχερὲς μέλλομεν λέγειν, εἰώθαμεν τοῦτο προτάσσειν, ὡς μὴ εὐθυρημονοῦντες.

269. *ὁ βυρσοπώλης*: Τοῦτο αἰνίττεται πρὸς τὸν Κλέωνα, καὶ ὅτι μετὰ τὴν Κλέωνος τελευτὴν εἰσῆκται τὸ δρᾶμα· ἤδη γὰρ τεθνήκει. ὡς δὴ αἴτιον τοῦ πολέμου καὶ ὡς αὐτὸν συνέχοντα τὸν πόλεμον, ὡς καὶ Θουκυδίδης ἱστορεῖ.

1, 2. *παρὰ—παρὰ*] *ἀπὸ—ἀπὸ* V. *παρὰ* Suidas s. *ἀλετρίβανος*.
1. *τὸ τοὺς*] *τοῦ* V.
2. *τὸ ἀλεῖν*] *τοῦ ὑλεῖν* V.
3. *ἐπιγράμματι*] Aristonis Anth. Pal. 6, 306.
4. *Καλλιμάχῳ*] Fragm. 232. p. 525.
6. *ἀλετρίβανος*] *τρίβανος* V.
11. *καὶ γηγενεῖς* om. R.
αὐτοῖς R.V. *αὐτοῦ* Ald.
12. *εἰσῳκισμένων*] *εἰσοικισμένων* R. *εἰσῳκισθέντων* V.
ὧν—εἰσῳκισμένοι (*εἰσοικισμένοι* R.) R.V. *οἷς πρόνοια τῶν νεωστὶ εἰσοικισμένων* Ald.
13, 14. om. R.
15. *ὡς οἰ. θεῷ τ. ἀ. καὶ εὔχεται τῷ διονύσῳ* R, reliquis omissis.
16. *καὶ τῶν*] *καὶ* om. V.
17. Scholion v. 267. om. R.
17, 18. *διὰ—εὐθέως λέγειν* add. V.
18. *γάρ* add. V.
20–23. *τοῦτο—ἱστορεῖ* V. *τοῦτο διὰ τὸν Κλέωνα ὡς αἴτιον τοῦ πολέμου καὶ ὡς αὐτὸν συνέχοντα τὸν πόλεμον* Ald.
20, 21. *ὅτι μετὰ—τεθνήκει*] Hæc tantum verba habet R.
21. *τεθνήκει* R. *τέθνηκεν* V.
22, 23. *ὡς—ἱστορεῖ*] Conf. scholion v. 272.

270. εὖ γ' ὦ δέσποινα: Οὕτως τὴν θεόν. τὰς δὲ γυναῖκας Ἀττικὰς, ἵνα μὴ ὁμωνύμως. Ἄλλως. ταύτῃ εὔχεται ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἱερὰ ἡ θεός. τὸ δὲ ἑξῆς, εὖ γε ποιῶν ἀπώλετο ἐκεῖνος, εἴπερ πρὸ τοῦ ἀπολέσαι τὰ πράγματα ἡμῶν ἀπώλετο.

[271. τῷ χρησίμῳ τῇ πόλει. R.]

272. ἢ πρίν γε τὸν μυττωτόν: Ἀντὶ τοῦ πρὶν ἡμῖν τὸν πόλεμον ἐπεγεῖραι. ὡς αἴτιον δὲ αὐτὸν τοῦ πολέμου διαβάλλει. [ὡς καὶ Θουκυδίδης ἱστορεῖ. R.]

274. ἀνύσας τι: Ἀπελθὼν ὁ κυδοιμὸς ἐπανῆλθε, καὶ οὕτως τὴν ἐρώτησιν αὐτῷ προσφέρει ὁ Πόλεμος.

ἀνύσας τι: Ἀντὶ τοῦ ἤνυσάς τι καὶ διεπράξω καὶ φέρων ἥκεις.

275. τι πεισόμεσθα: Τί ἄρα παθεῖν μέλλομεν. ἢ ἐν ποίῳ κινδύνῳ καθεστήκαμεν.

276. ἐν Σαμοθρᾴκῃ: Ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακά τινα κινδύνων. ἐν δὲ τῇ Σαμοθρᾴκῃ τὰ τῶν Κορυβάντων ἦν μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης. καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἔνθα τὴν Ἑκάτην ὀργιάζειν ἐλέγετο, καὶ τελετὰς ἦγον αὐτῇ τινὰς καὶ κύνας ἔθυον. καὶ ὁ τὴν Ἀλεξάνδραν πεποιηκὼς μέμνηται "Ζήρινθον ἄντρον καὶ κυνοσφαγοῦς θεᾶς "λιπὼν ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον." ἐν κινδύνοις δὲ γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας, οἷς ἐδόκουν μεμνῆσθαι, ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι.

1–3. Οὕτως—ἡ θεός om. R.
1. Ἀττικὰς] Legebatur αὐτάς. Correctum ex noto grammaticorum præcepto.
2. Ἄλλως add. V.
ταύτῃ δὲ Ald. δὲ om. V.
3. ἱερὰ add. V.
τὸ ἑξῆς R.
ἀπώλετο R. ἀπώλετ' V. ἀπόλωλ' Ald.
4. ἡμῶν hic R.V. post ἀπολέσαι Ald.
6. Ἀντὶ] μυττωτὸν δὲ ἀντὶ τοῦ πράγματα ἡμῶν· ἀντὶ R.
7. ἐπεγεῖραι] ἐγεῖραι R.
διαβάλλει R.V. ἐπεγείρει καὶ διαβάλλει Ald.
9. Scholia v. 274. om. R.
ἀπελθὼν τοίνυν V.
10. Πόλεμος] ζεύς V. De quo conf. schol. v. 235.
14–22. ἐν σαμοθρᾴκῃ—ἀλεξῆσαι V. et, qui postrema καὶ ὁ τὴν—ἀλεξῆσαι omittit, R. οἱ ἐν κινδύνοις γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τούτους τοὺς δαίμονας τοὺς ἐν Σαμοθρᾴκῃ τούς τε Κορύβαντας καὶ τὴν Ἑκάτην. ἐξ ἧς καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἔνθα ταύτῃ ὠργίαζον καὶ ἠλευθεροῦντο Ald.
15. ἀλεξιφάρμακά τινα κινδύνων] ἀλεξιφάρμακον κινδύνων τινῶν Suidas s. ἀλλ' εἴ τις. ἀλεξιφάρμακα κ. τινῶν s. Σαμοθρᾴκη.
18. τινὰς om. R.
Ἀλεξάνδραν] ἀλεξάνδρειαν V. Est Lycophronis v. 77.
20. ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον] ἐρυμνὸν κυβάντων (κορυβάντων G.) σῶν V.

277. *μεμυημένος*: Τὰ *μυστήρια τῶν* Καβείρων. *δοκοῦσι δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα δίκαιοί τε εἶναι καὶ ἐκ δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων.*

278. *ἀποστραφῆναι*: Ὃ *ἡμεῖς διαστραφῆναι λέγομεν. ἀντὶ τοῦ κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοίδυκα.* [Ἄλλως. *ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδὸν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.* Ἄλλως. *εὐξώμεθα οὖν, φησὶ, τοῦ* Κυδοιμοῦ *τοὺς πόδας, ὥστε μὴ δυνηθῆναι ἐπανελθεῖν αὐτὸν μηδὲ χωλεύοντα, μηδὲ κομίσαι τὸν ἀλετρίβανον.* V.]

[279. *καὶ πάλιν. ἦλθεν γὰρ μηδὲν ἀγόμενος, δι' ὃ ἀσχάλλει.* R.V.]

281. *καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν*: Ὁ Βρασίδας ὁ Τέλλιδος *παῖς, ὃς ἦν* Λακεδαιμονίων *στρατηγός. καὶ οὗτος δὲ ἀνθίστατο τῇ εἰρήνῃ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν* Θρᾴκῃ.

282. *εἰς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία*: Καὶ *γὰρ εἰς συμμαχίαν πεμφθεὶς ὁ* Βρασίδας *ἐπὶ* Θρᾴκην, *κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον* Κλέωνι *τελευτᾷ.*

283. *χρήσαντες*: Ἐν Ἀμφιπόλει *γὰρ τῆς* Θρᾴκης *μονομαχήσαντες ὅ τε* Κλέων *καὶ ὁ* Βρασίδας *ἀλλήλους ἀνεῖλον.*

284. *Διοσκόρω*: Οὗτοι *παρὰ τοῖς* Λακεδαιμονίοις *ἐτιμῶντο. διὸ νῦν αὐτῶν μέμνηται, ὅτι* Βρασίδου *τοῦ* Λακεδαιμονίου *ἐμνήσθη, ἐπὶ δὲ* Κλέωνος *τῆς* Ἀθηνᾶς.

287. *ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν*: Ἐγὼ *ἀλετρίβανον εἰσιὼν ποιήσομαι.*

288. *τὸ Δάτιδος μέλος*: Δᾶτις *σατράπης* Περσῶν, *εὐδοκιμήσας κατά τινα χρόνον πολεμῶν. ἑλληνίζειν δὲ βουλόμενος εἶπεν ἥδομαι καὶ χαίρομαι, καὶ ἐβαρβάρισεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω. ἅμα δὲ*

1. *τῶν καβείρων* R.V. *τοῦ* Καβείρου Ald.

2. *δίκαιοί τε εἶναι καὶ* om. R.

δεινῶν] *τῶν κακῶν* R.

4. *ὃ ἡμεῖς* et *λέγομεν* et *ἀντὶ τοῦ* om. R.

ἀντὶ] *ἄλλως* (*ἀλλὰ* G.) *ἀντὶ* V.

5. *δοίδυκα*] *ὥστε μὴ ὑποστρέψαι αὐτόν* addit R.

12. *ὁ* Τέλλιδος (*τέλιδος* V. *πέλιδος* G.) *παῖς* addidi ex R.V. Conf. Thucyd. 3, 69.

13. *λακεδαιμονίων* R.V. Λακεδαιμονος Ald.

οὗτος δὲ add. R.V. *δὲ* om. G.

τῇ εἰρήνῃ R. *τῆς εἰρήνης* Ald.

15. Scholion v. 282. om. R.

18. *ὅ τε* R.V. *τε* om. Ald.

19. *τὴν* (*τῶν* G.) *λακεδαιμονίων* V.

20, 21. *ὅτι*—Ἀθηνᾶς add. R.V.

22. *ἐγὼ δὲ ἀλετρίβανον λαβὼν ποιήσομαι καὶ μηχανήσομαι* V.

23. Δᾶτις] Δάτις Ald.

περσῶν R.V. *περσῶν βασιλέως* Ald.

24. *πολεμῶν* om. R.

δὲ om. R.

οὗτος εἶπε πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον. οὐκ εἴρηται δὲ τὸ χαίρομαι· αὐτὸ γὰρ τὸ χαίρω αὐτοπαθὲς ὂν προϋφήρπασεν αὐτοῦ τὸ σημαινόμενον. λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτο δατισμός. [στοχάζεται ὅτι εἴη ἂν διαμνημονευόμενος περὶ Δάτιδος τοῦ Πέρσου, ὅτι εἶπέ ποτε παρά τινα συνουσίαν ἥδομαι καὶ χαίρομαι, ἑλληνίσαι τι θέλων. καὶ γὰρ καὶ παρὰ παλαιοτέρου τινὸς ἐμφαίνεται. εἴη δὲ ὕπαρχος τοῦ βασιλέως τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Μαραθῶνα, ὃν καὶ φυγεῖν φασὶ πολὺν χρυσὸν καταλιπόντα. Ἄλλως. Δᾶτις τῶν ἐν Μαραθῶνι παραταξαμένων Ἀθηναίοις στρατηγὸς Δαρείου, ὅν φασιν ἀντιποιήσασθαι τῆς Ἀττικῆς ὡς ἰδίας· ἀπὸ Μήδου γὰρ τοῦ Μηδείας καὶ Αἰγέως ἐδόκει εἶναι. Ἄλλως. Δᾶτις σατράπης Περσῶν βασιλέως, ὅστις συνεχέστερον πρεσβευόμενος εἰς Ἀθήνας ἠράσθη τῆς αὐτῶν πολιτείας, καὶ μείνας ἐκεῖ ἐβούλετο ἑλληνίζειν τῇ ὁμιλίᾳ, καὶ ἐβαρβάριζεν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους. τινὲς δὲ Δᾶτιν λέγουσι τὸν τραγικὸν, κακῶς ὑπονοοῦντες· ἐκεῖνος γὰρ υἱὸς ἦν Καρκίνου, οὗτος δὲ ὕπαρχος Περσῶν. V.]

[294. ἀντὶ τοῦ στρατηγόν. R.]

[295. καλῶς τοὺς χρῄζοντας τῆς εἰρήνης καλεῖ εἰς συμμαχίαν. δημιουργοὶ δὲ λέγονται κοινῶς οἱ δημόσιά τινα ἐργαζόμενοι· νῦν δὲ τοὺς ἀρχιτέκτονας λέγει, ἵνα ἐντέχνως ἑλκυσθῇ ἡ Εἰρήνη. Ἄλλως. V. πάντες γὰρ οὗτοι τῶν ἔργων ἐκωλύοντο πολέμου ὄντος καὶ ἠδικοῦντο, οἱ μὲν γεωργοὶ κωλυόμενοι γεωργεῖν, οἱ δὲ ἔμποροι ὑφ' ὧν ἂν περιέτυχον πονηρῶν, οἱ δὲ τέκτονες ἀναγκαζόμενοι ναυπηγεῖν τριήρεις, οἱ δὲ δημιουργοὶ στρατεύεσθαι καὶ φρουρεῖν ἀναγκαζόμενοι, οἱ δὲ μέτοικοι εἰσπραττόμενοι μετοίκιον, καὶ οἱ ξένοι ἀπελαυνόμενοι, καὶ οἱ νησιῶται τοὺς φόρους εἰσπραττόμενοι καὶ ναῦς παρέχοντες. ἢ σὺν τούτων χάριν ἐμνημόνευσεν αὐτῶν, ἢ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἐπιβλαβὴς καθόλου ὁ πόλεμος. R.V.]

[298. ἐργαλείων ἐμνημόνευσεν ἐπίτηδες εἰς τὸ ἀνελκύσαι τοὺς λί-

1–3. οὐκ εἴρηται—δατισμός] Scholion recens, quod om. R.V.

6. καὶ παρὰ] ὡς παρὰ V, non G.

8. Δᾶτις] δάτος V. δάτις G.

11. δάτις V.

14. Post λόγους sequitur in V. ἄλλως cum scholio Aldino, quod supra legitur Δᾶτις σατράπης Περσῶν—ὁμοιοκατάληκτον.

14, 15. τινὲς δάτιν—Περσῶν habet R.

15. Καρκίνου] Vid. schol. Ran. 86.

22. οἱ μὲν R. οἱ μὲν γὰρ V.

23. πονηρῶν G. τριήρων V. τριηρῶν R.

θους τοὺς ἐπὶ τῷ ὀρύγματι, ἐν ᾧ ἦν Εἰρήνη, ὡς ἔφη ὁ Ἑρμῆς, ἵνα ἐλευθερώσῃ αὐτήν. R.V.] ἅμας δὲ τὰς πυράμας. ἐργαλεῖά τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸ ἀνορύττειν. καὶ παροιμία "ἅμας ἀπῄτουν οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας."

299. ἀγαθοῦ δαίμονος: Φασὶ γὰρ ὅτι δειπνήσαντες μὲν ἐπερρόφουν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἀπαλλάττεσθαι δὲ μέλλοντες ἔπινον Διὸς σωτῆρος. ὡσεὶ ἔλεγε, νῦν γὰρ σπεῖσαι ἢ πιεῖν πάρεστιν ἡμῖν ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα. ["Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ νῦν γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὑπὲρ ἀγαθῆς τύχης καμεῖν καὶ ἁρπάσαι τὴν Εἰρήνην. V.]

300. δεῦρο πᾶς χώρει: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λη'. καὶ ἡ ἔκθεσις ταύτης κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ζ'. ὧν τὰ ε' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ϛ' παρατέλευτον. τὸ ζ' ἑφθημιμερὲς ἰαμβικόν. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

[διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς στίχους τροχαϊκοὺς τριμέτρους καταληκτικοὺς β', οὓς ἔτι ὁ πρεσβύτης λέγει. ὑφ' οὓς κορωνὶς τοῦ χοροῦ εἰσελθόντος, καὶ στίχοι ὁμοίως τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λϛ', ὧν τελευταῖος "μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς." V.]

301. ὦ Πανέλληνες: Λεληθότως εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς περιάγει, ὁμοφρονῆσαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀξιῶν καὶ ὁμοθυμαδὸν τῆς εἰρήνης ἀντιλαβέσθαι. διὰ τοῦτο καὶ μιᾷ προσηγορίᾳ αὐτοὺς περιέλαβε, δηλῶν τὸ συγγενές, καὶ δυσωπῶν αὐτοὺς ὡς οὐδὲ τῇ ὀνομασίᾳ διακεκριμένοι πολεμοῦσι πρὸς ἑαυτούς.

302. καὶ κακῶν φοινικικῶν: Οἷον αἱματωδῶν, ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. Ὅμηρος "φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα." λείπει δὲ τὸ ἡσυχάσομεν. Ἄλλως. τῶν πολεμικῶν· φοινικὶς δὲ χλαμὺς πολε-

1. ἔφη ὁ R. καὶ ἔφη V.
1–3. ἵνα—ἀνορύττειν om. R.
2. δὲ add. V.
2, 3. ἐργαλεῖα—ἀνορύττειν om. V.
3, 4. καὶ παροιμία—σκάφας om. R.V. In Ald. leguntur ad v. 288. post τὸ τοιοῦτο δατισμός.
5. Scholion v. 299. om. R. δειπνήσοντες Florens Christ.
7. ὡσεὶ] ὡς V.
ἔλεγε V. ἔλεγον Ald.
πιεῖν πάρεστιν V. πίνειν ἔστιν Ald.
10–14. Εἴσθεσις—διπλαῖ om. R.V.
15. εἴσθεσις] ἔκθεσις V.
19. εἰς ὁμόνοιαν ἄγει τοὺς ἕλληνας λεληθότως διὰ τοῦδε τοῦ ἔπους R, reliquis omissis.
20–23. καὶ ὁμοθυμαδὸν — ἑαυτούς add. V.
24. Scholia v. 302. 303. om. R. præter verba φοινικὶς χλαμὺς πολεμική et μισοπόλεμος. φιλοπόλεμος γὰρ ἦν ὁ λάμαχος στρατηγὸς ὤν.
25. Ὅμηρος—γαῖα add. V.
26. ἄλλως. τῶν V. ἢ ἀντὶ τοῦ Ald. δὲ V. γὰρ Ald.

μική. [*ἢ ἀντὶ τοῦ ναυμαχικῶν· Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις.* V.]

[303. *μισολάμαχος*: *Ἀλλοτρία τῶν Λαμάχου τρόπων· φιλοπόλεμος γὰρ οὗτος, ὡς καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσί φησιν.* V.]

[307. *φιλαμπελωτάτην*: *Συντόμως ἐκ τῆς ἀμπέλου τὴν περὶ τὰς γεωργίας ἐπιμέλειαν ἐδήλωσεν εἰρήνης οὔσης· πολέμου γὰρ ὄντος τὸ ἐναντίον ἠμελοῦντο.* R.V.]

309. *ἐκζωπυρήσετε*: *Ἀντὶ τοῦ ἀνάψετε τὸν πόλεμον ἤδη κατεσβεσμένον. ἐκζωπυρῆσαι δέ ἐστι κυρίως τὸ ἐκ μικροῦ πυρὸς φυσῶντα μεγάλην φλόγα κινῆσαι.* [*Ἄλλως. ἀνεγείρητε. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων· καὶ ὁ πόλεμος γὰρ καυστικός.* R.V.]

311. *οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν*: *Οὐ γὰρ, φησὶ, πολεμικὸν ἦν τὸ κήρυγμα, ἀλλ' εἰρηνικόν. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος δὲ τὸν πόλεμον δηλοῖ.* [*ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν. οἱ γὰρ πολεμοῦντες πρὸς τρεῖς ἡμέρας λαμβάνουσι σιτία εἰς τὸν πόλεμον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς στρατηγοῖς ἀναλογιζομένοις πόσας ἡμέρας ἔμελλον πολέμῳ σχολάζειν καὶ ἔξω κατέχειν τὸν στρατὸν, κηρύσσειν τοσούτων ἡμερῶν σιτία ἐπάγεσθαι, τριῶν μόνων ἡμερῶν ἐκ δημοσίων αὐτοῖς χορηγούντων.* R.V.]

312. *εὐλαβεῖσθε*: *Νῦν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετε, φησὶ, καὶ δεδίττεσθε τὸν Κλέωνα, μὴ ἐμποδὼν τῇ εἰρήνῃ γένηται.* [*καὶ Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς Κέρβερον αὐτὸν ὠνόμασεν.* V.]

[*φασὶ χωρὶς τοῦ ν τὸ κάτωθεν ἐπίρρημα λέγεσθαι, ἵνα ᾖ Δωριέων μᾶλλον οἰκεῖον. χρῆται δὲ τῷ ὁμοίῳ καὶ Πίνδαρος "ἄντροθε γὰρ "νέομαι παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλίνας."* V.]

313. *μὴ παφλάζων*: *Παφλάζειν ἐστὶ τὸ λαλοῦντά τινα κρα-*

1. *ἀντὶ τοῦ* Suidas s. *φοινικικῶν. ἀντὶ τῶν* V.
ναυμαχικῶν] *ναυτικῶν* Suidas.
3. *Ἀλλοτρία*] *ἀκολαμάχου* (fort. *ἀπὸ λαμάχου*) præmittit V, non G.
6. *ἐπιμέλειαν* R. *ἐπιμονὴν* V.
7. *ἠμελοῦντο* R. *ἠμέλουν* V.
8. *ἀντὶ τοῦ* add. R.
9. *δέ ἐστι κ.* R.V. *δὲ κ. ἐστὶ* Ald.
φυσῶντα R. *φυσῶντας* Ald.
10. *Ἄλλως. ἀνεγείρητε* om. R.
ἀνεγείρητε] *ἀναγείρητε* V. *ἀνεγείρετε* G.
δὲ om. R.
11. *καυστικός*] *ναυτικός* R.
12. *φησὶ* R.G. *φασὶ* V. Ald.
ἦν R. *εἴη* V. Ald.
13. *τὸν πόλεμον* R.V. *τὴν πόλιν* Ald.
15. *σιτία* R. *σῖτον* V.
16. *λογιζομένοις* V.
18. *χορηγούντων*] *χορηγοῦν* V.
19. Scholia v. 312. om. R.
23. *Πίνδαρος*] Pyth. 4, 180.
ἄντροθε] *ἀντρόθε* V. *πατρόθε* G.
24. *Φιλίνας*] Corrige *Φιλύρας*.
25–p. 46, 2. *παφλάζειν—φησιν. ἢ* add. R.V.

τεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι. ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος οὕτω διαλεγομένου τοῦτό φησιν. ἢ διὰ τὸ ταραχῶδες τοῦ Κλέωνος ἐχρήσατο τῷ παφλάζειν, κυρίως σημαίνοντι τὴν κεκινημένην θάλατταν.

ἐνθάδ' ἦν: Τουτέστιν ὅτε ἔζη, ὁπηνίκ' ἦν σὺν ἡμῖν.

314. μὴ ἑλκύσαι: Ὅτι περιττὸν τὸ μή. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἐμποδὼν γένηται ὥστε ἐξελκύσαι. ὅμοια καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀπαγορεύω σοι μὴ ἐξιέναι.

316. ἰοὺ ἰού: Ἡδομένων ἐστὶ τοῦτο, διὸ περισπᾶται. ὡς τοῦ χοροῦ τοῦτο λέγοντος.

[τὸ ἰοὺ ἰού τινες τοῦ χοροῦ φασὶν εἶναι, κατὰ στίχον εἶναι φάσκοντες τὸ ἀμοιβαῖον· καὶ οὕτω καὶ τῶν ἡδομένων ἐστὶ τὸ λέγειν αὐτό. ἐὰν οὖν εἴη τοῦ χοροῦ, περισπᾶται. R.V.]

323. οὐ σχηματίζειν: Οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν προαίρεσιν, φησίν, ἡ ὄρχησις γίνεται, ἀλλ' ἤδη διὰ τὴν ἄσχετον ἡδονὴν αὐτόματα χορεύει μου τὰ σκέλη. [χρησίμως δὲ πρὸς τὸ πεῖσαι αὐτοὺς τὴν εἰρήνην ἑλέσθαι οὕτως ὑπεράγαν αὐτῇ χαίροντα πεποίηκε τὸν χορόν. R.V.]

327. ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον: Ἓν σκέλος, δεικτικῶς. ὑφ' ἡδονῆς δὲ ὁ χορὸς εἰς ὄρχησιν ἐτράπη. ἓν μόνον, φησίν, ἐασόν με σχῆμα ποιῆσαι.

332. ὥστε μὴ λυπεῖν: Ἐμὲ δηλονότι. συγχωρῶ, φησί, τοῦτο ὑμῖν, ὥστε μετὰ τοῦτο μηκέτι ἐνοχλεῖσθαί μοι.

334. πέπορδα: Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων· χαίροντες γὰρ πέρδονται.

335. ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς: Ἥδομαι, φησίν, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων.

3. κυρίως—θάλατταν add. R.V.

4. Τουτέστιν et ὁπηνίκ'—ἡμῖν om. R.

5. Ὅτι om. V. Totum scholion om. R.

5–7. τὸ μή—ἐξιέναι V. τῷ μή χρῶνται Ἀττικοί.—ἐξελκύσαι Ald.

8, 9. Ἡδομένων—λέγοντος om. R.V.

10–12. κατὰ—λέγειν αὐτό om. R.

11. τὸ ἀμοιβαῖον] τὸ om. V: habet in alio scholio, βέλτιον ἂν εἴη καὶ ἀναγινώσκεσθαι καὶ τῷ ἑξῆς συνάπτεσθαι, ἵνα τοῦτο μὲν εἴη ὁ χορὸς λέγων. κατάστιχόν τε γάρ ἐστι τὸ ἀμοιβαῖον καὶ τῶν ἡδομένων ἀκούειν τὸ ἰοῦ ἰοῦ ἀναφωνῆσαι.

13. φησὶν hic R, φησὶ post ἐμὴν Ald. Omittit V.

15. σκέλη R.V. μέλη Ald. δὲ] γὰρ R.

17. Scholia v. 327. 332. 334. om. R, præter ἀντὶ τοῦ συγχωρῶ.

18. φησὶν om. V.

21. μοι om. V.

24, 25. ἥδομαι—τὸ γῆρας add. R.V.

24. ἢ] ἤτοι G.

341. ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν: Πέμπεσθαι θεωροὺς ἐς τὰς πανηγύρεις. θεωροὺς δὲ ἐκάλουν τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων δημοσίως ἐκπεμπομένους συνθύσοντας καὶ συμπανηγυρίσοντας.

342. κοτταβίζειν: Παίζειν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἳ καλοῦνται λάταγες, ἀνέρριπτον ἐμβάλλοντες τὸ πόμα. καὶ εἰ ἐγένετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. [κότταβος λέγεται τὸ λεῖμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς λάταγας. V.] Ἄλλως. κότταβος παίγνιον ἦν παρὰ Ἀθηναίοις τοιοῦτον. ῥάβδος ἦν μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου. εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλαστίγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριὰς ἦν χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῶν παιζόντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου, καὶ μηκόθεν ἱστάμενος ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ καὶ κατέλθῃ καὶ κατελθοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου, καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκχυθῇ ἐκ τοῦ οἴνου, ἐνίκα καὶ ᾔδει ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μή, ἡττᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένος μάνης.

343. συβαρίζειν: Παρὰ τὴν Συβαριτῶν τρυφήν· φασὶ γὰρ τοὺς

2. Post πανηγύρεις add. Ald. κατὰ θεωρίαν παραγίνεσθαι. ἀντὶ τοῦ παίζειν, quæ om. V. Totum scholion om. R.

ἐκάλεσε G.

δημοσίως] Legebatur δημοσίων.

3. συνθύσαντας καὶ συμπανηγυρίσαντας V.

4–8. Παίζειν—Ἄλλως. κότταβος om. R.

4. παίζειν Suidas s. κοτταβίζειν. Legebatur παίζειν, τρυφᾶν. τρυφᾶν spectat ad συβαρίζειν.

5. λάταγες] λαταγεῖα Suidas.

ἀνέρριπτον V. ἐνέρριπτον Ald. ἀνερρίπτουν Suidas.

τὸ] τι Suidas.

9. μακρὰ] μικρὰ (α supra) Suidæ cod. Paris. A.

γῇ] χειρὶ Suidæ cod. Paris. A.

10. εἶχε R.V. et Suidas. ἔχει Ald.

11. ὕδατος add. R. et Suidas.

ἦν χαλκοῦς] χαλκοῦν ἦν V. ἦν om. Suidas.

15. βαρυνθῇ] βαρηθῇ R.

κατελθοῦσα add. V. et Suidas.

16. τοῦ ὑπὸ R. et Suidas. τοῦ ὑπὲρ V. τοῦ om. Ald.

17. εἰ] ἢν Suidæ ed. Mediol.

μὴ add. R. et Suidas.

ἐκχυθῇ R. et Suidas. χυθῇ Ald.

ἐκ add. R.V. et Suidas.

18. αὐτὸς add. V. et Suidas.

19. κεκρυμμένος add. V. et Suidas.

μάνης Suidas. Scribebatur μανής.

20. Scholia v. 343. 347. om. R. præter ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς συβαριτικῆς τρυφῆς.

20–p. 48, 3. πεποίηται καὶ (dele καὶ) παρὰ τὰ συβάρια ἐπιφθέγματα (ἀποφθέγματα G. et deteriores libri Suidæ s. Συβαριτικαῖς,) ἅπερ ἐστὶ (ἃ

Συβαρίτας πολυτελέσι χρῆσθαι τραπέζαις. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν. ἢ παρὰ τὰ Συβάρεια ἐπιφθέγματα, ἅπερ ἐστὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ. [Καλλίστρατος τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς Συβαριτικῆς τρυφῆς· Ἀρτεμίδωρος ἁπλῶς θορυβεῖν. καὶ Φρύνιχος "πολὺς δὲ συβαρισμὸς "αὐλητῶν ἦν." φασὶ δὲ τοὺς Συβαρίτας εἰς τοσοῦτον τραπέζῃ πολυτελεῖ χρῆσθαι, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν φέρεσθαι ἐκνενίκηκεν ἡ Συβαριτικὴ τράπεζα, ἡ πολυτελὴς καὶ δαψιλής.]

345. εἰ γάρ μοι γένοιτο: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ στίχων καὶ κώλων ιε΄. ὧν ὁ πρῶτος τροχαϊκὸς τετράμετρος καταληκτικός. τὸ β΄ ἐφθημιμερές. ὁ τρίτος παιωνικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος ἐκ παιώνων καὶ κρητικῶν. καὶ ὁ ι΄ καὶ ιγ΄. οἱ ἑξῆς δύο ὅμοιοι τῷ πρώτῳ. τὸ ϛ΄ δὲ καὶ η΄ τῷ β΄. τὸ ζ΄ παιωνικὸν δίρρυθμον. καὶ τὸ θ΄ καὶ τὸ ιβ΄ καὶ ιδ΄. τὸ δὲ ια΄ δίμετρον τροχαϊκόν. τὸ τελευταῖον παιωνικὸν τρίρρυθμον. ὑφ' ὃ κορωνίς. [διπλῆ καὶ εἴσθεσις τῶν ὁμοίων ἑκκαίδεκα κώλων, ὧν ὁ μὲν πρῶτός ἐστι στίχος τροχαϊκὸς ἐκκείμενος, καὶ δεύτερος ἐν ἐκθέσει κώλων παιωνικῶν τετράρρυθμος ἀκατάληκτος, κἀν ἐπεκθέσει τροχαϊκοὶ β΄ τετράμετροι καταληκτικοὶ κῶλα ϛ΄, ὧν τὰ β΄ παιωνικὰ δίρρυθμα, τὸ δὲ τρίτον τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές, τὰ δὲ λοιπὰ τοῖς τρισὶν ὅμοια ἕκαστος ἑκάστῳ. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχος τροχαϊκὸς ὁ "ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου σὺν δορὶ σὺν "ἀσπίδι," κἀν ἐκθέσει κῶλα δ΄ παιωνικὰ τρίμετρα δίρρυθμα, τὸ δὲ δ΄ τρίρρυθμον τὸ "εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη." διπλῆ· ἕπεται γὰρ μέλος, οὗ ἡ μὲν προῳδός ἐστιν ἐκ διστιχίας ὁμοίως ἐκκειμένης καὶ ἐν ἐκθέσει κώλων λζ΄ τροχαϊκῶν μετὰ διμέτρων ἀκαταλήκτων ε΄. καταληκτικὰ δὲ τὰ τελευταῖα, μονόμετρον δὲ τὸ τελευταῖον. ἔστι δὲ τὸ τέλος "ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι." V.]

ἐστι G.) παρ' ἐπιχάρμῳ. ἢ παρὰ τὴν τῶν Συβαριτῶν τρυφήν· λέγουσι γὰρ τοὺς συβαρίτας πολυτελέσι τραπέζαις χρῆσθαι V.

2. Συβάρεια Suidas. Scribebatur Συβάρια.

4. συβαρισμὸς] συβαριασμὸς V. Ante ἦν deest syllaba una, velut ἄρ' ἦν vel ἐπῆν.

8–14. Κορωνὶς—ὑφ' ὃ κορωνίς om. V.

14. Addidi εἴσθεσις.

16. τετράρρυθμος] τετράρυθμος V. simplici ρ et reliqua hujusmodi infra.

18. παιωνικὰ] παιώνια διωνικὰ V.

22. τις om. V.

22, 23. διπλῆ·—ἡ μὲν] . . . . ρους οὗ ἡ μὲν V, erasis aliquot verbis. Idem supra ad v. 336. διπλῆ· ἕπεται γὰρ μέλος ἀπὸ προ . . . . reliquis erasis: unde veram lectionem concinnavi. Tota autem annotatio, quam om. G., referenda ad v. 336–344. μή τι—κεκραγέναι.

23. προῳδός] πρόοδος V. διστιχίας] διστι^χ V.

[Εἰκότως εἰπὼν ὅσα αὐτοῖς ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπάρχει, πάλιν ἐπανέδραμεν εἰς τὰ τοῦ πολέμου δυσχερῆ, προτρεπόμενος αὐτοὺς εἶξαι τῷ Τρυγαίῳ. V.]

347. στιβάδας ἃς ἔλαχεν: Ἰδίως στιβάδας τὰς χαμευνίδας ἐκάλουν οἱ παλαιοί. ὅπερ ἦν πάσχειν ἐπάναγκες τοῖς πολεμοῦσιν, ὑπαιθρίους ταλαιπωρεῖν καὶ χαμαικοιτεῖν. στιβάδας οὖν, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσι. λέγεται δὲ ὁ Φορμίων νικῆσαι ναυμαχίαις β' Λακεδαιμονίους στρατηγήσας. λιτὸς δὲ οὗτος καὶ στρατιωτικός. τὸ δὲ ἃς ἔλαχεν, ἀντὶ τοῦ ἃς ὑπέμεινε Φορμίων. [φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐστηρὸς ὁ Φορμίων. στιβάδας δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικῆσαι Λακεδαιμονίους στρατηγήσας. λιτὸς δὲ οὗτος καὶ στρατιωτικός. διὸ καὶ στιβάδας εἶπε Φορμίωνος. οἱ γὰρ τὰ πολεμικὰ ἐξασκησάμενοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχοις παρ' Εὐπόλιδι "μανθάνω παρὰ τῷ Φορμίωνι τοὺς τῶν στρατηγῶν καὶ πολέμων νόμους" φησὶν, "ὡς οὐκέτ' ἂν * * φάγοιμι στιβάδος ἐξ ὅσου 'φυγον." ὁ Φορμίων δὲ οὗτος Ἀθηναῖος τῷ γένει, υἱὸς Ἀσωπίου, ὃς καθαρῶς στρατηγήσας πένης ἐγένετο. ἀτιμωθεὶς δὲ τῷ μὴ δύνασθαι τὰς ῥάμνους τῆς εὐθύνης ἀποδοῦναι, ἐν ἀγρῷ διέτριβεν, ἕως Ἀκαρνᾶνες στρατηγὸν αὐτὸν ᾔτουν. ὁ δὲ οὐχ ὑπήκουσε, φάσκων μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἀτίμοις. ὁ δὲ δῆμος βουλόμενος λῦσαι τὴν ἀτιμίαν ἀπεμίσθωσεν αὐτὸν τῶν ῥάμνων τοῦ Διονυσίου, ὡς Ἀνδροτίων ἐν γ' Ἀττικῶν. αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις, Εὔπολις Ἀστρατεύτοις. ὁ

4. Scholia ad v. 347. om. R. præter postremum τὰς χαμευνίδας—ἐπίπονος.
5. οἱ παλαιοί add. V.
12. στρατηγήσας om. Suidas s. Φορμίων.
οὗτος] ἦν Suidas.
14. ἐξησκημένοι Suidas.
15. Ταξιάρχοις] Ταξιάρχαις Suidas.
15, 16. παρ'—φησὶν om. Suidas.
15. μανθάνω παρὰ τῷ Φορμίωνι] Fort. παρὰ Φορμίωνι μανθάνω.
17. Post ὡς οὐκέτ' ἂν indicavi lacunam. σκόροδα supplet Meinek. Quæst. scen. 3. p. 56.
φάγοιμι Suidas. φύγοιμι V.
ἐξ ὅσου V. ἐξόσου Suidæ cod. Paris. A: reliqui libri ἐξότου.
'φυγον] φύγον Suidas. φάγον V. Sequentia om. Suidas.
18. Ἀσωπίου] Ἀσώπου schol. Lysistr. 805.
19. ῥάμνους] ῥάμνας V.
εὐθύνης G. εὐθύμης V.
24. Ἱππεῦσι] 565.
Νεφέλαις] Memoriæ error. Nam Lysistr. 804. dicere voluit.
Βαβυλωνίοις] Fragm. 73.

δὲ δεύτερος ἦν κωφός· μέμνηται καὶ Στράττις Ἀταλάντῃ. τρίτος μοιχός· Κρατῖνος * * *. τέταρτος Κροτωνιάτης ἀρχαῖος· Κρατῖνος Τροφωνίῳ. πέμπτος ἀρχαῖος Ἀθηναῖος, μετὰ Σόλωνα ἄρξας· Εὔπολις ἐν Δήμοις. Ἄλλως. ἃς ὑπέμεινε Φορμίων. πολλάκις δὲ εἴρηται περὶ τούτου ὅτι ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. ἐν δὲ τοῖς Ταξιάρχοις φέρεται ὡς ἐπίπονος. V.]

351. *πολὺ νεώτερον*: Ἐπειδὴ γέρων ὁ χορὸς, οἱ δὲ γέροντες πραγμάτων καταδεέστεροι. λέγει δὲ ὅτι πολὺ νεώτερον ἔχοντα τρόπον θεάσῃ με, ὅ ἐστι παίζοντα.

352. *ἱκανὸν χρόνον*: ιγ΄ γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες. πολλὴν, φησὶ, θλίψιν ὑπεμείναμεν εἰς τὸ Λύκειον εἰσιόντες καὶ συναγόμενοι, καὶ πάλιν ἐξιόντες ἐκ τοῦ Λυκείου καὶ ἀπιόντες εἰς τὸν πόλεμον. τὸ Λύκειον δὲ γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκουν γυμνάζεσθαι. [πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει καὶ ἀποδείξει τῶν μᾶλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν. R.V. τὸ δὲ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ἀχαιοῦ ἐστιν ἐκ Μώμου. οὐδὲν δὲ χεῖρον ὁλόκληρον θεῖναι τὸ ἰαμβεῖον, ὅπερ οὕτως ἔχει "Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι." V.]

360. *φέρε δὴ κατίδω*: Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἰαμβείων κβ΄. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

361. *ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ*: Ὁ Ἑρμῆς ἐλθὼν καὶ καταλαβὼν τὴν

1. Ἀταλάντῃ infra post Κρατῖνος lectum huc transposui, indicata illic lacuna. Nam Atalanta Strattidis fuit, Cratini vero fabulæ nomen excidit.

4–6. ἃς—ἐπίπονος] τὰς χαμευνίδας ἃς ὑφίσταντο οἱ πολέμιοι. περὶ δὲ τοῦ φορμίωνος πολλαχοῦ εἴρηται ὅτι ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν ταῖς ταξιαρχαῖς δὲ φέρεται ὡς ἐπίπονος R.

7. Scholion v. 351. om. R.

7, 8. οἱ—καταδεέστεροι add. V.

8. δὲ ὅτι V. δὲ om. Ald.

9. ὅ ἐστι V. ἀντὶ τοῦ Ald.

10. ἔτη εἶχον R.V. εἶχον ἔτη Ald.

10–12. πολλὴν—πόλεμον om. R.

12. τὸν πόλεμον V. τὴν πόλιν Ald.

12, 13. τὸ et δὲ om. R.

14. τινὲς om. R. ἐγίνοντο R. et Suidas s. Λύκειον. ἐγένοντο V.

15. τὸ πᾶσα κεῖσθαι R.

μᾶλλον] μάλα libri Suidæ deteriores.

16. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι] δορὶ σὺν ἀσπίδι V.

Ἀχαιοῦ ἐκ Μώμου] Idem tradit schol. Vesp. 1076. Chœroboscus Bekkeri p. 1364. τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν. Achæi tragœdiam Μῶμον aliunde non novi: contra Sophoclis Μῶμος ex aliquot scriptorum testimoniis cognitus est.

18. δόρει] δορὶ V.

19. Scholion metricum om. R.V.

εἰρήνην ὡς δῆθεν ἀνασπωμένην καὶ ἐπὶ τούτῳ χαλεπαίνων λέγει τί τοῦτο τολμᾷς;

362. Κιλλικῶν: Τὴν νῆσον Μίλητον τοῦτόν φασι προδεδωκέναι τοῖς Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε πάντα ἀγαθά. Θεαγένη δέ τινα ἄνδρα Σύριον τῆς νήσου ταύτης ὑπὸ Κιλλικῶντος προδοθείσης, μετοικήσαντα εἰς τὴν Σάμον κρεοπωλεῖν. ἐπιστάντος οὖν τοῦ Κιλλικῶντος ὠνήσασθαι παρ' αὐτοῦ κρέας, δοῦναι κρατεῖν αὐτῷ, ἵνα ἀποκόψῃ τὸ περιττὸν, καὶ ἀποτεινάμενον τὴν κοπίδα κόψαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ Κιλλικῶντος, καὶ εἰπεῖν ὡς ταύτῃ τῇ χειρὶ ἑτέραν οὐ προδώσεις πόλιν.

[Οὐκ οἶδ' ὅπως φησὶν οὐδὲν πονηρὸν ποιεῖν ταῦτα πράττειν εἶναι ἅπερ καὶ Κιλλικῶν. οὐ γάρ τοι Κιλλικῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβόητός ἐστι. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ μὲν Σάμον ἢ Μίλητον προδοῦναι Πριηνεῦσι. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ ιγ' τῶν ἱστοριῶν τῶν ἑαυτοῦ Σύρον φησὶν αὐτὸν τὴν νῆσον προδεδωκέναι Σαμίοις. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλοι ποιεῖν, ἔλεγε πάντα ἀγαθά. πάντα οὖν ἀγαθά φησι ποιῶν, ὡς ἔφη καὶ Κιλλικῶν. τῆς δὲ προδοσίας τοιαύτην ὑποσχεῖν τιμωρίαν. Θεαγένην τινα ἄνδρα Σύριον, τῆς νήσου τῆς ὑπὸ τοῦ Κιλλικῶντος προδοθείσης πολίτην, πρὸ πολλοῦ μετοικήσαντα εἰς τὴν Σάμον κρεοπωλεῖν καὶ οὕτως ἀπάγειν τὸν ἑαυτοῦ βίον. ἀγανακτήσαντα δὴ ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ τῆς πατρίδος, ἐπιστάντος τοῦ Κιλλικῶντος ὠνήσασθαι παρ' αὐτοῦ κρέας, δοῦναι κρατεῖν αὐτῷ, ἵνα ἀποκόψῃ τὸ περιττόν. τοῦ δὲ πεισθέντος καὶ κρατοῦντος, τοῦ Κιλλικῶντος, προφάσει τοῦ πλεονάζον ἀποκόψαι τὸ κρέας, ἐπανατεινάμενον τὴν κοπίδα κόψαι τὴν χεῖρα τοῦ Κιλλικῶντος, καὶ εἰπεῖν ὡς ταύτῃ τῇ χειρὶ ἑτέραν οὐ προδώσεις πόλιν. μέμνηται δὲ Καλλίμαχος "μὴ σύ γε, "Θειόγενες, κόψῃς χεῖρα Κιλλικόωντος." ἱστορεῖ δὲ καὶ Λέανδρος

1. τούτῳ] τούτων R.
λέγει om. R.
3–10. Τὴν νῆσον—πόλιν] Scholion ex amplioribus quæ sequuntur annotationibus excerptum om. R.V.
7. κρεοπωλεῖν] κρεωπωλεῖν Ald.
12. Κιλλικῶν] κιλικῶν V. hic et infra præterquam in locis tribus postremis. Κιλλικών dicitur apud Suidam s. h. v., Καλλικῶν s. πονηροῖς, et Καλλίκων s. h. v.
14. Σύρον] εὗρων V. εὗρον G.
φησὶν αὐτὸν] φασὶν αὐτὸν V. αὐτὸν φησὶ G.
16. μέλλοι] μέλλει Suidas s. Κιλλικών.
20. κρεοπωλεῖν] κρεωπωλεῖν V.
26. Καλλίμαχος] Fragm. 227.
27. Θειόγενες] θεόγενες V. et Suidæ codex Paris. A. (qui θεογενές).

ἐν δευτέρῳ Μιλησιακῶν προδοῦναι Μίλητον, καὶ ὅτε ἀνέῳξε τὰς πύλας, τῶν πολεμίων πυνθανομένου τινὸς ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι ἀγαθὰ Κιλλικῶν. Ἄλλως. παρὰ τὴν πονηρίαν· ἐπὶ γὰρ πονηρίᾳ διαβάλλεται. Ἀπολλώνιος δὲ ὄνομα μὲν αὐτῷ φησὶν εἶναι Ἀχαιὸν παρωνύμως Κιλλικῶντα, τὸ γένος Μιλήσιον. οὗτός ἐστιν ὁ προδοὺς Μίλητον Πριηνεῦσιν. Ἄλλως. οὗτος Ἀχαιὸς ἐκαλεῖτο, Μέροπος υἱὸς, Μιλήσιος γένος, προδοὺς τὴν πατρίδα τοῖς Πριηνεῦσι. Κιλλικῶν δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Κιλίσσης τροφοῦ. Ἄλλως. V. ὅτι πονηρός. ἄδηλον δὲ πότερον κύριον ὄνομα ἢ ἐπώνυμον. Ἀμμώνιος δὲ ὄνομα ἀναγράφει, καί φησιν ὅτι Λάκων καὶ Κιλλικῶν ἐκαλεῖτο, ὃς προδέδωκε Σάμον· οἱ δὲ Μίλητον. εἰπὼν δὲ οὐδὲν πονηρὸν, παρὰ προσδοκίαν ἐπήγαγε τὸ ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν, ὡς εἰ εἶπεν οὐδὲν κακὸν ποιῶ ἀλλ' ἱεροσυλῶ. R.V.]

363. οὐκοῦν ἣν λάχω: Παίζει πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ἐπειδὴ ὅτε πολλοὺς κατεδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἐφονεύοντο, ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καθ' ἡμέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῄει. καθ' ἡμέραν οὖν εἷς μόνος ἐτελεύτα. ἔστι γὰρ ὅτε μετεμελοῦντο καὶ τοὺς λοιποὺς ἔσωζον. ἐπεὶ οὖν οἱ κλῆροι Ἑρμοῦ, παίζων τοῦτο λέγει. [παίζει λέγων ἀποθνήσκω, ἐὰν λάχῃ μοι, ὡς ἐπὶ τῶν καταδικαζομένων. οἶδα γὰρ ὅτι ὡς Ἑρμῆς ὑπάρχων ποιήσεις με κληρῶσαι. R.V.]

Correxi ex scholio Ravennate et tribus Suidæ (s. πονηροῖς) codicibus. Θειάγενες Suidæ ed. Mediol.

κόψῃς R. κόψας V. κόψαις Suidas.

Κιλλικόωντος] καλικόωντος V. Καλλικόωντος Suidas. Correxi ex scholio Ravennate.

2. πυνθανομένου Suidas. πυνθανόμενον V.

3. Κιλλικῶν] καλλίκων V. Καλλικῶν Suidas.

πονηρίαν] Fort. παροιμίαν.

8. Κιλλικῶν] Κιλίκων Suidas s. h. v.

τροφοῦ] τροφῆς G.

9. δὲ om. R.

10. ὃς R. οἷς V.

12. ἐπήγαγε τὸ] ἐπήγαγεν V.

13. Post ἱεροσυλῶ addit R. ὕστερον μὲν οὖν παρὰ θεαγένους εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέα, κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσεν πόθεν κόψαι θέλει. προτείνας δὲ τῇ χειρὶ (προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα Suidas s. πονηροῖς) ἀπέκοψεν πὴν ἑαυτοῦ (scrib. αὐτοῦ) χεῖρα καὶ εἶπεν, ταύτῃ σου τῇ χειρὶ οὐ μὴ προδώσῃς πόλιν ἑτέραν. μέμνηται καὶ καλλίμαχος, μὴ σύ γε θειόγενες κόψῃς χέρα κιλλικόωντος.

14–19. Παίζει—τοῦτο λέγει om. R.

14. ὅτε] Scribebatur ὅταν.

15. ἡμέραν om. V. spatio vacuo, G. sine spatio.

16. κληροῦντι V.

17. οὖν] δὲ V.

18. ἐπεὶ] ἐπειδὴ V.

19. παίζει—ἐὰν om. R.

20. καταδικαζομένων] δικαζομένων V. ὅτι om. V.

364. Ἑρμῆς γὰρ ὢν: Εἰ ὥρισται, φησὶ, πάντως ἀποθανεῖν, κληρωθῆναι πρότερόν με δεῖ. οἱ γὰρ κλῆροι τοῦ Ἑρμοῦ ἱεροὶ δοκοῦσιν εἶναι, ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον κληρούμενον Ἑρμῆν φασι δεῖν καλεῖν.

366. ἠμπόληκά πω: Ἐνεπορευσάμην. ἐμπολὴ δὲ φορτίον, ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος, ἡ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα ἐμπολᾶν.

367. ὡς ἀπολούμενος: Ὅρα ὅτι οὕτως ὑπήκουσεν ὡς εἰρηκότος αὐτοῦ ὅτι στρατεύει ἢ ἀποδημεῖς. οὐδὲν οὖν, φησὶν, ὠνησάμην ὡς ἀποδημήσων. Ἄλλως. ὡσεὶ ἔφη, ἀποδημῶν ἢ στρατευόμενος. χαριέντως δὲ καὶ παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὸ ὡς ἀπολούμενος. οἱ γὰρ στρατευόμενοι τυρὸν καὶ ἄλφιτα ἑαυτοῖς ὠνοῦντο.

368. ἐπιτέτριψαί γε: Τοῦτο τὸ ἐπιτέτριψαι ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίᾳ τάττεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρᾳ, ἐφ' ᾗ καὶ νῦν.

369. οὐκ ᾐσθόμην: Πάλιν ἐνταῦθα τῇ ἀστειότητι ἐχρήσατο, καὶ ὥσπερ χαριεντίζεται τὸν θεὸν, τῷ γελοίῳ αὐτοῦ τὴν ὀργὴν καταπραΰνειν πειρώμενος. παίζων οὖν εἶπεν τὸ ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών.

370. ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς: Ἀντὶ τοῦ ὥρισε, κατ' ἐρώτησιν.

[373. ἐς χοιρίδιον: Ὅτι ἡ Δημήτηρ χοιροκτόνος ἦν, ἢ ὅτι τοῖς μυουμένοις ἐστὶν ἔθος χοιρίδιον θύειν ἐξ ἀνάγκης, ἐπεὶ δοκοῦσιν οἱ μεμυημένοι ἐν Ἅιδου πλέον ἔχειν τῶν ἀμυήτων. ὥσπερ οὖν κἀν τοῖς Βατράχοις αὐτὸ λέγει· πρὶν μὲν οὖν ἀποθνήσκειν μυηθῆναι βούλομαι. καὶ πολλοὶ καὶ τοῦτο ἱστοροῦσι. V. ἢ ὅτι Δημήτηρ χοιροκτόνος, ἢ ἐπεὶ οἱ μυούμενοι χοῖρον ἔθυον. δοκοῦσι δὲ οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι, ὡς καὶ ἐν Βατράχοις λέγει. R.]

375. ὦ Ζεῦ κεραυνόβροντα: Τοῦτο ὁ Ἑρμῆς φησὶν ἐπιβοώμενος

ποιήσεις G. ποιήσης R.V.
1. Scholia v. 364. 366. om. R.
2. τοῦ et ἱεροὶ add. V.
3. τὸν] τὸ V.
φασι δεῖν καλεῖν] φησι δεῖν καλεῖ V. δεῖν φησι καλεῖν G. φησι καλεῖν δεῖ Ald.
7–9. Ὅρα—Ἄλλως om. R.
7. ὅρα—ὑπήκουσεν add. V.
8. στρατεύει V. στρατεύῃ Ald.
οὖν add. V.
10. γὰρ στρατ. R. στρατ. δὲ Ald.
12. Τοῦτο om. R.
τὸ ἐπιτέτριψαι R. τὸ ἐπιτρίψαι Ald.
14–16. Πάλιν—λαβών V. πάλιν—ἐχρήσατο, ὡσανεὶ τῷ τελείῳ, τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραΰνων. παίζων οὖν εἶπεν Ald. πάλιν ἀστειεύεται τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν καταπραῦναι διὰ τούτου βουλόμενος R.
15. τὸν θεὸν] τὴν θεὸν V.
τῷ γελοίῳ] τὸ γελοῖον V, non G.
17. Ἀντὶ—ἐρώτησιν om. R.
21. Βατράχοις] 454.
λέγει] δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι addit R.
25. ὁ om. R.

τὸν Δία διὰ τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβεῖν τοὺς ἀνασπῶντας τὴν εἰρήνην.

377. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν: Γέλωτος χάριν τοῦτο, ἵνα δείξῃ καὶ τοὺς θεοὺς ἡττωμένους ὑπὸ λήμματος.

379. ἀμαλδυνθήσομαι: Εἰ μὴ κατείπω ταῦτα τὰ πραττόμενα οὕτως ὑμῖν καὶ διαβάλω. τορῶς γὰρ, σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἐπίτηδες δὲ τραγικαῖς λέξεσιν ἐχρήσατο, τῷ τετορήσω καὶ λακήσομαι. τὸ δὲ ἀμαλδυνθήσομαι ἀντὶ τοῦ ἀφανισθήσομαι. παρατηρητέον οὖν πρὸς τοὺς παρ' Ὁμήρῳ ἐξηγουμένους "τεῖχος ἀμαλδύνας," ἀντὶ τοῦ ὁμαλίσας.

382. εἰπέ μοι: Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἑτερόστροφα καὶ εἰσὶ στίχων καὶ κώλων ιζʹ. ὧν οἱ πρῶτοι δύο καὶ ὁ τῆς στροφῆς αʹ τροχαϊκοὶ τετράμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ βʹ παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὁ γʹ παιωνικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος. ὁ δʹ καὶ ὁ ἑξῆς καὶ οἱ αʹ, ϛʹ τῆς δευτέρας στροφῆς ὅμοιοι τῷ πρώτῳ. τὰ δ' ἄλλα παιωνικὰ δίρρυθμα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τελευταίῳ κώλῳ, τῷ δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἀεὶ, δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

[Διπλῆ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχων τροχαϊκῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων βʹ, ὑφ' οὓς διπλαῖ βʹ. ἕπεται γὰρ ἡ ἀντιστρέφουσα τῇ ἑκκαιδεκακώλῳ, ἧς πρῶτος "μηδαμῶς ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ." τέλος δὲ "ἀγαλοῦ-" μεν ἡμεῖς." V.]

383. ὦ πόνηροι: Ὦ ἐπίμοχθοι. ἐπιτιμᾷ δὲ αὐτοῖς ὡς νῦν σιωπῶσι, δέον αὐτοὺς ἐν καιρῷ λαλεῖν.

385. εἴ τι κεχαρισμένον: Παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν "εἴποτέ τοι χα-" ρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα."

387. τοῦτο μὴ φαῦλον: Μὴ εὐτελὲς νομίζων τοῦ χοιριδίου τυχεῖν ἐν τῷ λαβεῖν ἡμᾶς τὴν εἰρήνην.

389. μὴ γένῃ παλίγκοτος: Ἀντὶ τοῦ ἐναντίος. μὴ ἐξ ὑποστρο-

5–8. Εἰ μὴ—ἀντὶ] ἐπίτηδες τραγι- αι κοῖς—λακήσομαι, ἀντὶ τοῦ σαφηνιῶ, ὅ ἐστι δηλώσω. τορῶς γὰρ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἀντὶ τοῦ R.

6. διαβάλλω V.

9. Ὁμήρῳ] Il. M, 32. ὁμαλίσας] ἀφανίσας R.

11–18. Τὰ τοιαῦτα—τὸ τέλος om. R.V.

25. Ὁμηρικὸν] Il. A, 39. Hoc scholion om. R.

27. Μὴ—τυχεῖν om. R.

28. ἡμᾶς om. R.

φῆς ὀργισθῇς πάλιν καὶ μετανοήσῃς, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετῆσαι προθυμῇ τε καὶ διανοῇ.

394. εἴ τι Πεισάνδρου: Ἴσως εἰρωνεύεται. ἐπὶ δειλίᾳ γὰρ ἐσκώπτετο παρὰ πολλοῖς. [οὗτος φιλοπόλεμος ἦν καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκεν. ἦν δὲ δειλὸς καὶ μέγας, καὶ ἐκαλεῖτο ὀνοκίνδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μὴ ὤν. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ἐπαχθῶς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται. R.V.]

398. ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί: Ὅτι περισσὸν τὸ ἀεὶ, ἤρκει γὰρ εἰπεῖν τὸ διὰ παντός. ἀγαλοῦμεν δὲ, ἐπικοσμήσομεν. ἴσως δὲ ταυτολογίᾳ ἐχρήσατο, τὴν ἀείμνηστον εὐεργεσίαν δεῖξαι θέλων.

399. ἴθ' ἀντιβολῶ σε: Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἐκ στίχων ἰαμβείων κς'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα: Ἀντὶ τοῦ ἐποίκτειρον αὐτῶν τὰς εὐχὰς καὶ τὰς λιτὰς, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὦ φιλανθρωπότατε.

401. κλέπται γὰρ νῦν εἰσιν: Παρ' ὑπόνοιαν. ἔπαιξε δὲ ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χαίροντος ταῖς κλοπαῖς. οὕτως γοῦν σε τιμῆσαι προαιρούμεθα, φησὶν, ὅτι ζηλωταὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσόμεθα τῶν σῶν, καὶ μᾶλλον ἢ πρότερον ἐν ταῖς κλοπαῖς προσέξομεν. ἐν δὲ τῷ προσθεῖναι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ, ἐπ' ἀμφοτέροις διέβαλεν, ὅτι καὶ πρότερον ἔχαιρον καὶ νῦν ἐπιδώσουσι μᾶλλον. Ἄλλως. αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλὰ κλέπτοντας.

403. τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς θεοῖς βουλεύεται.

405. ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος: Τοῦτο λέγει διὰ τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰς ἄλλας διοσημίας τὰς κατὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοπον-

1. εὐεργετήσας R.
3. Ἴσως om. R.
5. καὶ (prius) om. V.
6. ὑπὲρ R. ὑπὸ V.
7. ἐπιλαμβάνεται Suidas s. εἴ τι Πεισάνδρου. λαμβάνεται R.V.
9. τὸ add. V. Totum scholion om. R. præter verba ἀντὶ τοῦ κοσμήσομεν· ἐστὶ δὲ αὐτολογία.
11. Scholion metricum om. R.V.
13, 14. Ἀντὶ—φιλανθρωπότατε om. R.
15–21. Παρ'—κλέπτοντας] αἰνίττεται—κλέπτοντας. λέγει δὲ παρ' ὑπόνοιαν ὡς τοῦ ἑρμοῦ χαίροντος ταῖς κλοπαῖς. οὕτω γοῦν σε τιμῆσαι προαιρούμεθα φησὶν ὅτι—ἐν ταῖς κλοπαῖς προσέξομεν R.
16. σε τ. πρ. R.V. πρ. σε τ. Ald. προαιρούμεθα] προαιρούμενος V.
17. φησὶν R.V. φασὶν Ald.
18. ἐν (prius) add. R.V.
20. ἄλλως. αἰνίττεται V. αἰνίττεται δὲ Ald.
22. ἐπὶ om. R.
24. Τοῦτο λέγει om. R.
25. διοσημίας] Scribebatur διοσημείας.

νησιακὸν γενομένας. [*βαρβάροισι δὲ, εὐφυῶς πάλιν εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς προτρεπόμενος δείκνυσιν ὅτι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τοὺς* Ἕλληνας *διὰ τὰς στάσεις ἀλλήλους διαφθείρειν.* R.]

407. *τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον*: Δ*οκοῦσι γὰρ οἱ βάρβαροι τούτους μάλιστα θεραπεύειν τῶν θεῶν. σοφῶς δὲ ὑποβολῇ προσώπων εἰς ὁμόνοιαν προσάγει τοὺς ἀκούοντας. λεληθότως δὲ δείκνυσι πάλιν ὅτι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τοὺς* Ἕλληνας *τῇ οἰκείᾳ διαφθείρεσθαι στάσει.*

409. *τούτοισι δὲ*: Οἱ *βάρβαροι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην τιμῶσιν, ὡς* Ἡρόδοτος *ἱστορεῖ. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην θεῶν μᾶλλον πάντων σέβουσι. διὰ τοῦτο καὶ τὴν* Δῆλον *καὶ τὴν* Ἔφεσον *οὐ διελυμήναντο· ὁ μὲν γὰρ ἥλιος* Ἀπόλλων *ἐνενόμιστο, ἡ δὲ* Ἄρτεμις *σελήνη.*

412. *ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν*: Ἡ*μῶν ἀπολλυμένων καὶ τῶν βαρβάρων αὐτοῖς θυόντων. παρατηρητέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰς θυσίας κεῖται τὸ τελετάς.*

413. *ταῦτ᾽ ἄρα πάλαι*: Σ*υντίθεται ὁ* Ἑρμῆς, *καὶ φησὶν ὅτι ὁ μὲν ἥλιος παρέκλεπτε τῶν ἡμερῶν, ἡ δὲ σελήνη τοῦ κύκλου. ἐπὰν γὰρ ἴσαι αἱ ἡμέραι καὶ οἱ μῆνες γένωνται, ἔκλειψις γίνεται. τὸ φύσει οὖν γινόμενον κλέπτετον εἶπε παίζων.*

414. *ὑφ᾽ ἁρματωλίας*: Οὕτως *ἡ γραφή. μέμνηται* Ἡρωδιανὸς

τὸν π. τὸν πελοπ. R.V. τὸν Πελοπ. π. Ald.

1. γενομένας om. R.V.

5. τῶν om. V. Totum scholion om. R.

εἰς om. V.

6. ὁμόνοιαν] Legebatur ἀπόνοιαν. Correxi ex scholio Ravennate.

9. Οἱ] ὅτι οἱ V.

10. Post ἱστορεῖ addit Ald. εὐφυῶς δὲ (δὲ om. V.)—διὰ (τὰς add. V.) στάσεις—διαφθείρει, quæ scholio v. 405. addidi auctore R.

10–13. ἐπιεικῶς—σελήνη] Hæc duobus locis habet V.

11. μᾶλλον om. V. loco primo.

τοῦτο] τούτου V. loco primo.

καὶ] δὲ καὶ V. utrobique.

13. νενόμιστο V. loco primo.

14. ἀπολλυμένων] τῶν ἀπολομένων R.

15. θυόντων] Sequentia om. R, addit autem διὰ (id est λείπει διά in verbis ταῦτ᾽ ἄρα) ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα.

16. τὸ V. τὰς Ald.

17, 18. Συντίθεται—κύκλου om. R, sequentia autem τοῦ κύκλου δὲ ὅτι ἐπειδὰν ἴσαι—παίζων infra post ἡνιοχείας ponit.

17. ὅτι V. ὅτι διὰ ταῦτα Ald. διὰ ταῦτα glossema est ad ταῦτ᾽ ἄρα adscriptum.

18. ἐπὰν] ἐπὰν V. ἐπᾶν G. ἐπειδὰν R. Ald.

20. φύσει οὖν R.V. οὖν φύσει Ald. κλέπτετον R.V. ἐκλέπτετον Ald.

21–p. 57, 3. Οὕτως—Ἄλλως om. R.

21. Ἡρωδιανὸς] ἡρόδοτος V.

ἐν τῇ ια´ καὶ Φρύνιχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ οὕτω τίθησι τὴν λέξιν. δέον δὲ εἰπεῖν ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ὑφ᾽ ἁρματωλίας, ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Ἄλλως. *τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας.*

417. *καὶ σοὶ τὰ μεγάλα*: Οὐχ *ὡς καὶ μικρῶν ὄντων τοῦτό φησιν, ἀλλ᾽ αὔξων τὴν χάριν. τῇ δὲ* Ἀθηνᾷ *ἤγοντο διὰ πέντε ἐτῶν, ὅτε καὶ ἡ ναῦς ἐπὶ γῆς πλέει παρ᾽ αὐτοῖς. σοί, φησίν, ἄξομεν τὰ* Παναθήναια *καὶ οὐ τῇ* Ἀθηνᾷ, *ἐὰν τῆς εἰρήνης τύχωμεν διὰ σοῦ.*

418. *πάσας τε τὰς τελετὰς*: Καὶ *τοῦτο πρὸς τὰς ἄλλας τελετάς. σαφέστερον δὲ ἐν τούτοις μᾶλλον, ὅτι οὐ περιγεγραμμένως ἐπὶ τῶν θυσιῶν εἴρηκε.*

τὰς τῶν θεῶν: Τὰ *τῇ* Δήμητρι *καὶ* Κόρῃ *ἀγόμενα οὐκέτι ταύταις, φησίν, ἄξομεν, ἀλλὰ σοί, ὥσπερ καὶ τὰ* Παναθήναια. Διπόλεια *δὲ ἑορτὴ* Ἀθήνησιν *ἐν ᾗ* Πολιεῖ Διὶ *θύουσι σκιρροφοριῶνος τετάρτῃ ἐπὶ δέκα. ἔστι δὲ ἀπομίμημα τῶν περὶ τῶν πελάνων καὶ τὰς βοῦς συμβάντων.*

419. *τὰ Διπόλεια*: Τὰ Διπόλεια *τῷ* Διί, *τὰ* Ἀδώνια *τῷ* Ἀδώνιδι *καὶ τῇ* Ἀφροδίτῃ.

420. *ἄλλαι τέ σοι πόλεις*: Τοῦτο *φησίν, ἵνα μὴ δόξῃ καταισχύνειν τὸ ἀξίωμα τῶν* Ἀθηναίων, *ὡς διὰ τὸ ἀποκαμεῖν μόνων ἐρώντων τῆς εἰρήνης. οὐ μόνοι γὰρ αὐτοί, φησί, τὸν* Ἑρμῆν *τιμήσουσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς εἰρήνης τυγχάνουσαι, διὰ τὸ χρησιμεύειν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων.*

421. *ἀλεξικάκῳ*: Καὶ *τὸ ἐπὶ τῷ* Ἡρακλεῖ *μόνῳ σοὶ ἐπιθήσομεν. ἀλεξίκακος γὰρ* Ἡρακλῆς *παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐτιμᾶτο.* Ἄλλως.

1. *τιθέασι* V.
3. *φειδόμενος* V.
5. *ὡς καὶ*] *καὶ* om. V.
6. *πέντε*] *δύο* R.
7. *σοὶ—Παναθήναια* om. R, sequentia ut novum scholion habet.
9–11. *Καὶ—εἴρηκε* om. R.
13. *ἄγομεν* R.V.
Παναθήναια] Sequentia om. R.
Διπόλεια] *Διιπόλεια* Ald. *διιπόλια* V.
14. *Πολιεῖ*] *πολλοὶ* V.
15, 16. *τῶν περὶ—βοῦς* V. *τῶν πελάνων καὶ τῶν τοὺς βοῦς* Ald.
17. *Διπόλεια*] Correxi lemma Aldinum *Διιπόλεια*.
Τὰ Διπόλεια] *τὰ διιπόλεια* R.V. *τὰ Διιπόλια* Ald.
τὰ ἀδώνια ἄδωνι καὶ ἀφροδίτῃ R.
19. Scholia v. 420–423. om. R.
20. *μόνων* V. *μόνον* Ald.
ἐρώντων] *ὁρώντων* V, non G.
21. *μόνοι* V. *μόνον* Ald.
25. *παρὰ τοῖς* V. *παρ᾽* Ald.
ἄλλως add. V.

καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἡρακλέα ἀλεξικάκους τιμῶσι. φησὶν οὖν, οὔτε Ἀπόλλωνι οὔτε Ἡρακλεῖ θύσομεν ὡς ἀλεξικάκοις, ἀλλὰ σοί.

423. δῶρον δίδωμι: Τοῦτο παρεπιγραφή. τοῦτο γὰρ εἰπὼν φιάλην χρυσῆν δίδωσιν αὐτῷ.

424. οἶμ' ὡς ἐλεήμων: Δέον εἰπεῖν ἥττων, φησὶν ἐλεήμων. χρυσίδα δὲ τὴν φιάλην. παρ' ὑπόνοιαν δέ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τῆς πόλεως εἰμὶ ἀεὶ ἐλεήμων, ἢ τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῶν ἀνθρώπων, εἶπε τῶν χρυσίδων, διὰ τὴν χρυσῆν φιάλην.

425. ὑμέτερον ἐντεῦθεν: Διπλῆ καὶ ἐν εἰσθέσει στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. εἶτα ἐν ἐκθέσει παρὰ τοῖς τετραμέτροις στίχοις ἰαμβικοὶ β', κἀν ἐπεκθέσει κῶλα β', ὧν τὸ μὲν ἐκ διπλοῦ σπονδείου, τὸ δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου τροχαίου, καὶ αὐτοῦ διπλοῦ. τὰ δὲ ἑξῆς ἰαμβεῖα μέχρι τοῦ "ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως." ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ὁ Ἑρμῆς δὲ ταῦτα παρακελεύεται. ταχέως δὲ πεποίηκεν αὐτὸν μεταβαλλόμενον τὴν προαίρεσιν, ἵνα μᾶλλον αὐτὸν δείξῃ ἥττονα τοῦ λήμματος. [ἄμη γεωργὸν ὄργανον. R.]

428. δημιουργικῶς: Ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς· τοὺς γὰρ τέκτονας δημιουργοὺς ἔλεγον.

430. ἄγε δὴ σὺ ταχέως: Ἄγε, φησί, πρότερον σπεῖσον τοῖς θεοῖς, ἵνα οὕτω τοῦ ἔργου ἑξώμεθα.

431. ἔργῳ φιαλοῦμεν: Οἷον, ἐπιθῶμεν τῇ φιάλῃ ἐπὶ τῶν ἔργων, ἢ ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν, ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. εἴρηται δὲ καὶ ἐν τοῖς Σφηξί. παίζει δὲ παρὰ τὴν φιάλην τὴν δῶρον αὐτῷ δοθεῖσαν. ἢ ὅτι φιάλλειν κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἄλλως. τοῦ ἔργου ἐπιλαβώμεθα καὶ προθυμηθῶμεν, ἢ ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσωμεν καὶ σπείσωμεν καὶ εὐφρανθῶμεν.

1. ἀλεξικάκους] ἀλεξίκακον V.
3. φιάλην χρ. hic V, post αὐτῷ Ald.
5. ἐλεήμων (post φ.) om. R.
6. δέ post ὑπόνοιαν om. R.
7. ἀεὶ R.V. ἀεὶ καὶ Ald.
τῶν (post εἶπε) om. V.
9–16. Διπλῆ—λήμματος om. R.
9. ἐν om. V.
εἰσθέσει] ἐκθέσει Ald.
19. σπεῖσον] θύσον V.
20. τοῦ] τοῦδε V.
ἑξώμεθα] ἑξόμεθα V. Conf. ad schol. Av. 1521.
21. Οἷον—ἔργων om. R.
ἢ om. R.V.
22. ὁρμήσομεν R.V. ὁρμήσωμεν G. et Ald.
προείρηται ἐν R.
23. Σφηξί] 1339. Sequentia om. R.
24. φιάλλειν V. φιαλεῖν Ald.
25. ἢ add. V.

432. *σπονδὴ σπονδή*: Τοῦτο ἀξιοῦσι τὸν Ἑρμῆν λέγειν σπένδοντα.

434. *σπένδοντες εὐχώμεσθα*: Δοκεῖ διὰ τούτων αἰνίττεσθαι τὴν ὑπὸ Μελησίππου λεχθεῖσαν ἀπειλήν. ἐν ἀρχῇ γὰρ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πεμφθεὶς πρεσβευτὴς ὁ Μελήσιππος ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς οὐχ ὑπήκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἠξίου ἀπαλλαττόμενος λοιπὸν καὶ γενόμενος ἐπὶ τοῖς ὁρίοις εἰπεῖν ὡς ἥδε ἡ ἡμέρα πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τοῖς Ἕλλησιν ἄρξει. ἐπεὶ οὖν τῶν τοῦ πολέμου κακῶν λοιπὸν ἀπαλλαχθήσεσθαι ἔμελλον, εἰς τοὐναντίον πάλιν ὁ ποιητὴς μετέστρεψε τὸν λόγον τὸν ὑπ' ἐκείνου ῥηθέντα. διπλῇ δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κδ', ὧν τελευταῖος "ὑπότεινε δὴ πᾶς."

436. *ξυλλάβοι τῶν σχοινίων*: Ἀντιλάβοιτο. σχοινίοις γὰρ αὐτὴν καταχωσθεῖσαν ἀνεῖλκον.

437. *μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα*: Μηκέτι πανοπλίαν βαστάσαι. ἀντὶ τοῦ ἀπεῖναι τῶν κακῶν τοῦ πολέμου. χρησίμως δὲ νῦν ἀντιπαρατίθησι τοῖς τοῦ πολέμου δυσχερέσι τὰ τῆς εἰρήνης ἡδέα, προτρεπόμενος καὶ εἰς ἔρωτα αὐτῆς φέρων αὐτούς.

439. *καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας*: Ἀντὶ τοῦ, ζωπυροῦντα τοὺς ἄνθρακας, οἷον ἐν ἀγρῷ διατρίβοντα. ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾶν. ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακα εἶπεν.

440. *ὅστις δὲ πόλεμον*: Δύο πρόσωπα ταῦτά φησιν, ὧν ὁ μὲν εὔχεται, ὁ δὲ ἕτερος ἀκόλουθα τῇ εὐχῇ καταρώμενος λέγει.

442. *ἐκ τῶν ὀλεκράνων*: Ὀλέκρανον τινὲς τὸν ἀγκῶνα, οὐκέτι δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος οὗτος τοῖς τρω-

3. Scholion v. 434. om. R.
τούτων V. τοῦτον Ald.
4. Μελησίππου] Narratio hæc sumpta ex Thucyd. 2, 12.
7. ἀπαλλαττόμενος V. ἀπαλλάττεσθαι Ald.
λοιπὸν] κακῶν V.
13. ἀντιλάβοιτο V. ἀντιλαμβάνοιτο Ald. om. R.
σχοινίοις] σχοίνοις R.
15. Μηκέτι—βαστάσαι et (16-18) χρησίμως—αὐτούς om. R.
βαστάσαι V. βαστάζειν Ald.
18. αὐτῆς—αὐτούς V. αὐτοὺς—αὐτῆς Ald.
20, 21. οἷον—ὀπτᾶν om. R.
22. ἄνθρακα εἶπεν V. ἄνθρακας (ἄνθρακας om. R.) λέγει Ald.
24. καταρώμενος om. R.
25. Ὀλέκρανον om. R.
οὐκέτι δὲ τὸ ἐν R.V. et Suidas s. ὀλέκρανον. ἢ τὸ ἐπὶ Ald.

θεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἄλλως. ἀκίδας τὰ βέλη λέγει. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον τί ποτε αὐτῷ ταῦτα βούλεται· οὐ γὰρ τοξόται οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ τῇ συστάδην μάχῃ μᾶλλον χαίροντες. ὀλέκρανα δὲ λέγονται τὰ τῶν ὠλένων κρανία, τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆλον οὖν ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει, ὃν ἀγκῶνα φαμέν.

443. κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν: Οἱ πρότεροι στίχοι πρὸς τὴν ἄνω κατάραν λέγονται. εἶθ' ἕτερον συνάπτει, πάσχοι γε τοιαῦτα. ὥστε καὶ παραγραφὴν εἶναι, ὥστε ἐκείνου προειπόντος κατάραν, ὁ ἕτερος τὸν λόγον ἐκδεξάμενος ἐπιφέρει, ὅπερ καὶ ἐν ταῖς ἑξῆς κατάραις σαφέστερον φησίν.

445. Κλεώνυμος: Τουτέστιν ἀσχημονοίη ῥίπτων τὴν ἀσπίδα. ῥίψασπις γὰρ ὁ Κλεώνυμος, ὡς καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ λέγει φανερώτατα.

446. κάπηλος ἀσπίδων: Οὐκ αὐτὸς ἀσπίδας ποιῶν, ἀλλὰ παρ' ἄλλων λαμβάνων καὶ πωλῶν. καπήλους γάρ φασι πάντας τοὺς μεταβόλους.

447. ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον: Ἵνα πιπράσκῃ πλείονος. ἢ ἵνα πορίζῃ πλεῖον. συνήθως δὲ νῦν τὸ ἐμπολᾷ ἀντὶ τοῦ πωλεῖ. πολλάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν, ὡς ἑξῆς "ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον." τὸ δὲ κριθὰς μόνας, ἀντὶ τοῦ μὴ ἄλφιτα, ἀλλ' αὐτὰς τὰς κριθάς.

449. κεἴ τις στρατηγεῖν: Δοκεῖ ταῦτα εἰς Ἀλκιβιάδην αἰνίττεσθαι, ὥς πού φησι καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ Νικίου δημηγορίᾳ καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀλκιβιάδου, τὸν μὲν Νικίαν παραινοῦντα τοῖς Ἀθηναίοις

1. αὐτὸν] Seqq. om. R.
ἀκίδας] ἀσπίδα μὲν V.
2. οἱ om. V.
3. μᾶλλον om. V.
λέγονται om. V.
4. οὖν V. δὲ Ald.
ὅτι ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν καὶ ὀξὺ λέγει τὸν ἀγκῶνα V, omisso φαμέν.
6. Scholion v. 443. om. R.
12. Σφηξὶ] 19.
φανερώτατα R. φανερῶς Ald.
15. ἄλλων R. ἄλλου Ald.
γάρ φησι (scripsi φασι) πάντας τοὺς μεταβόλους R. γὰρ τοὺς μεταβολεῖς φησίν Ald. γὰρ τοὺς μεταβόλους φασί V.
17. Scholion v. 447. om. R.
18. νῦν συνήθως τὸ V.
20. ἀλλὰ αὐτὰς τὰς κριθάς V. ἀλλὰ μόνας κριθάς Ald.
23. καὶ add. R.V.
Θουκυδίδης] 6, 12. Inepte ab scholiasta comparari quæ de Alcibiade narrat Thucydides ex temporum ratione manifestum est. Eodem modo errat schol. v. 450.
δημηγορίᾳ] Seqq. om. R.
24. αὐτοῦ add. V.

ποιῶν, μὴ πειθομένους αὐτῷ πόλεμον ἄρασθαι τοσοῦτον, οὕτως λέγων "εἴτε τις ἄρχειν ἄσμενος αἱρεθεὶς, παραινεῖ ἐκπλεῖν ὑμῖν ταὐτοῦ "μόλις σκοπῶν, ἄλλως τε καὶ νεώτερος ἔτι ὢν εἰς τὸ ἄρχειν, ὅπως "θαυμασθῇ μὲν ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας, διὰ πολυτέλειαν καὶ ὠφε-"ληθῇ, ἐκ τῆς ἀρχῆς δὲ τούτῳ παράσχητε τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ "ἰδίᾳ ἀπολαμπρύνασθαι." αὐτὸν δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην, ὅτι βούλεται στρατηγεῖν μὴ ἀρνούμενον διὰ τούτων "καὶ προσῆκόν μοι μᾶλλον ὦ "Ἀθηναῖοι ἑτέρων ἄρχειν· ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπειδή "μου Νικίας καθήψατο· καὶ ἄξιος ἅμα νομίζω εἶναι."

450. ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν: Πάλιν πρὸς Ἀλκιβιάδην, ἐπεὶ πρὸς Λακεδαιμονίους φυγὼν αἴτιος ἐγένετο τοῦ Δεκέλειαν αὐτοὺς ἐπιτειχίσαι, διὸ καὶ δοῦλον αὐτὸν καλεῖ, διὰ τὴν Κοισύραν, ἥτις δούλη ἦν, ὥς φησιν ἐν Νεφέλαις.

451. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο: Οἱ γὰρ δοῦλοι σφαλλόμενοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι καὶ συρόμενοι ἐτύπτοντο ἀνακλώμενοι ἐν αὐτῷ.

452. ἰὴ παιὼν: Ἐφύμνιον εἰς Ἀπόλλωνα. τὴν δὲ αἰτίαν Καλλίμαχος ᾖσε διὰ τούτων· "Πυθῶ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος "θὴρ, αἰνὸς ὄφις, τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ βάλλων "ὠκὺν ὀϊστὸν, ἐπηΰτησε δὲ λαὸς, ἰὴ ἰὴ Παιῆον, ἵει βέλος."

[453. ἐπεὶ ἐν τῷ παιὼν ἔγκειται τὸ παίειν. R.]

455. Ἑρμῇ χάρισιν, ὥραις: Δικαίως προέταξε τὸν Ἑρμῆν ὡς αἴτιον τῆς ἀναγωγῆς τῆς εἰρήνης. καὶ τῶν ἑξῆς δὲ εἰκότως ἐμνήσθη ὡς ἁρμοδίων αὐτῇ· ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ τούτων ἀπολαύουσι πάντες. Ὥραις δὲ ταῖς τοῦ ἔτους, ὧν οὐδεὶς ἐν πολέμῳ ἀπολαύει, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἔργων.

1. πειθομένους V. πειθομένοις Ald. οὕτως add. V.

3. ἔτι om. V.

5. παράσχηται V.

6. ἰδίᾳ] Legebatur διὰ τὸ. Correxi ex Thucydide. ἀπολαμπρύνασθαι V. ἀπολαμπρύνεσθαι Ald. ἐλλαμπρύνασθαι apud Thucydidem.

7. μὴ ἀρνουμένων τούτων V. διὰ τούτων] Ibidem c. 16. In utroque loco Thucydideo scholiastæ scriptura dissidet ab exemplaribus historici.

9. νομίζω V. νομίζων Ald.

11. ἐπιτειχίσαι om. R.

12, 13. διὰ—Νεφέλαις om. R.

12. δούλη ἦν] Vid. ad schol. Nub. 46.

14. τροχοῦ R.V. τοῦ τροχοῦ Ald.

16–19. Ἐφύμνιον—βέλος] Scholion recens, quod om. R.V. Callimachi locus est ex hymno Apoll. 100.

23. πάντες] Seqq. om. R.

24. ἐν αὐταῖς] αὐτῶν V.

456. Ἄρει δὲ: Πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐνυάλιον, κατ᾽ ἐπίθετον. τινὲς δὲ Ἄρεως καὶ Ἐνυοῦς τὸν Ἐνυάλιον. οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσιν ὁτὲ μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὁτὲ δὲ διαιρεῖν. εἰκότως δὲ τούτοις μὴ δεῖν θύειν μετὰ τὴν εἰρήνην· ὑπεναντίοι γὰρ καὶ ἀλλότριοι τῆς εἰρήνης.

458. ὦ εἶα: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ ἐν ἐπεκθέσει καὶ παρεκθέσει. Ἄλλως. ἡ ἀμοιβαία αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ιδ′, ἔχει δὲ ἑξῆς καὶ ἀντιστροφὴν ἐξ ὁμοίων ἀρχομένην κώλων. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρῶτον τρισύλλαβον κατὰ παλιμβάκχειον. τὸ δὲ β′ παίων πρῶτος. τὸ δὲ γ′ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ δὲ δ′ ἤτοι δακτυλικὸν διπλοῦν, ἢ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς εἴη ἄν, ἢ ἡμιόλιον ἐκ παίωνος· τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κρητικὸν ἔχει. τὸ ε′ διπλοῦς παλιμβάκχειος. τὰ ϛ′, ζ′ ἀναπαιστικὰ δίμετρα. τὸ η′ ἑφθημιμερὲς ὅμοιον. τὰ θ′, ι′ παιωνικὰ μονόμετρα ἐκ κρητικῶν. τὰ ια′, ιβ′, ιγ′ ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἐπιμεμιγμένα ἰάμβοις, τὰ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς καὶ δακτύλοις. τὸ ιδ′ ὅμοιον ἑφθημιμερές. ὑφ᾽ ὃ ἡ ἔσω διπλῆ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. τὸν Ἑρμῆν καὶ ταῦτα ἐξάρχειν θέλουσι. μιμεῖται δὲ τοὺς βαρβαριστὶ ἐξέλκοντας. δεῖ οὖν νοεῖν ὅτι ταῦτα ἀνὰ μέρος λέγεται, τὸ μὲν τοῦ Ἑρμοῦ κελεύοντος καὶ ἕλκοντος, τὸ δὲ τῶν ἑλκόντων ὑπακουόντων. Ἄλλως. ὁ Ἑρμῆς ἐπιτάττει τοῖς ἕλκουσι, καὶ ἅμα τοῖς μὴ ἕλκουσιν ἐπιτιμᾷ. οἱ δὲ χαίροντες τῇ εἰρήνῃ ἀποκρίνονται.

461. ἔτι μάλα: Ἔτι σφοδρότερον ἢ προθυμότερον.

1. εἶναι ἄρεα R.V. Ἄρεα εἶναι Ald. 2. κατ᾽ V. κατὰ R. κατὰ τὸ Ald. ἄρεως R.V. Ἄρεος Ald.

3–5. Ἀλκμᾶνα—εἰρήνην om. R.

5. ὑπεναντίοι—εἰρήνης] ἀντὶ τοῦ οὗτοι ἐναντίοι εἰσὶ τῇ εἰρήνῃ R.

6–17. Διπλῆ—ἀνταπόδοσιν om. R. In V. est διπλῆ καὶ ἔκθεσις ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ ἐν ἐπεκθέσει καὶ παρεκθέσει, ἧς τὰ πρῶτα ε′ κατὰ κώλων. ἔχει γὰρ ἄλλα γὰρ (γὰρ om. G. scrib. ἀλλαγὴν) τῶν προσώπων δέ ἐστι (scr. ἔστι δὲ) τὸ μὲν πρῶτον καὶ γ′ τρισύλλαβα κατὰ παλιμβάκχειον. τὸ δὲ β′ παίων πρῶτος, τὸ δὲ δ′ ἤτοι δακτυλικὸν διπλοῦν ἢ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς εἴη ἄν. τὸ ε′ διπλοῦς παλιμβάκχειος. Tum ad v. 462. τὰ ἑξῆς τρία ἐν παρεκθέσει ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἓν καὶ καταληκτα (ἀκατάληκτα G.) β′. ad 465. εἶτα ἐν ἐκθέσει τρισύλλαβοι κατὰ πόδα κρητικόν. ad 468. εἶτα ἐν ἐκθέσει ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὰ ἑξῆς δύο ἀναπαιστικὰ ἐν εἰσθέσει (ἐν εἰσθέσει om. G.) δίμετρα ἀκατάληκτα. ad 471. ἐπεκθέσει καταληκτικὰ δίμετρα.

6. εἴσθεσις] ἔκθεσις Ald.

17. ἑρμῆν R. Ἑρμῆν δὲ Ald.

18. βαρβαριστὶ] βαρβάρους τι R.

20–22. Ἄλλως—ἀποκρίνονται om. R.

23. ἢ add. R.

[463. οὐχ ὁμοθυμαδὸν ἕλκουσι. V.]

464. οἷ' ὀγκύλλεσθ': Οἷα, φησὶν, ἐπερείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ προσποιούμενοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ. ἢ τὸν ὄγκον παραβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ἢ ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἷλκον, ἢ ὡς ἔκσπονδοι.

465. οἰμώξεσθ': Ὅτι μηδὲν αὐτοῖς μέλει τῆς εἰρήνης. ἐπὶ γὰρ Ἀλκαίου σπονδὰς φησὶ γεγονέναι Φιλόχορος πεντηκονταετεῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμάχοις πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ Ἠλείων.

468. ἄγετον, ξυνέλκετον: Ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Τρυγαῖον.

469. ἕλκω κἀξαρτῶμαι: Ἔμφασιν πολλὴν ἔχουσιν οἱ λόγοι αὐτοῦ, ἐμφαίνοντες τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τὸ ἕλκειν, ὅπου γε καὶ συναρτᾶσθαί φησι τῷ ἔργῳ, ἀντὶ τοῦ ἐμπεπάρθαι.

471. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ: Ὁ Ἑρμῆς τοῦτό φησιν ἀπελέγχων αὐτοὺς, ὅτι λέγουσιν ἕλκειν καὶ οὐχ ἕλκουσιν.

472. ὦ λάμαχ' ἀδικεῖς: Διπλῆ καὶ στίχοι τρίμετροι ἰαμβικοι ιγ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

473. τῆς σῆς μορμόνος: Παρὰ τὴν Μορμὼ καὶ τὴν Γοργόνα, ἣν εἶχεν ὁ Λάμαχος ἐπίσημον. οὕτως δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον, καὶ τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχρὰ μορμολύκεια, ἀφ' οὗ καὶ τὰ τραγικὰ καὶ τὰ κωμικά. καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ "ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολύκειον ἔγνων." [περὶ δὲ Λαμάχου εἴρηται πολλάκις ὅτι φιλοπόλεμος ἦν. R.V.]

474. οὐδὲν ἀργεῖοι: Ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων ὁπότε

2. Οἷα, φησὶν om. R.
4. καὶ ὑπερηφανεύεσθε add. R. et Suidas s. ὀγκύλλεσθαι.
5. ἢ ὡς ἔκσπονδοι om. R.
6. γὰρ R. γὰρ τοῦ Ald.
7. Ἀλκαίου Palmerius. ἀλκὴν V. ἀλκιβιάδου R. Ἀλκμαίωνος Ald. Vid. Thucyd. 5, 17.
σπονδὰς R.V. σπονδὰς αὐτοῖς Ald.
γεγονέναι φ. R. Φ. γεγενῆσθαι Ald.
10. Ὁ χορὸς om. V. Totum scholion om. R.
13. συναρτᾶσθαι R.V. ξυναρτᾶσθαι Ald.
14. ἀντὶ τοῦ R.V. τουτέστιν Ald.
15. ἀπελλέγχων R.
17, 18. om. R.V.
20. ἐπίσημον om. R.
τὸ om. R.
ἐκφόβητρον] εἰσφόβητρον R.
21. μορμολύκια R.
οὗ καὶ R.V. καὶ om. Ald.
τὰ τραγικὰ V. τὰ om. R. Ald.
καὶ τὰ R.V. τὰ om. Ald.
22. καὶ ἐν—ἔγνων om. R.
Ἀμφιαράῳ] Fragm. 97.
24. Scholion v. 474. om. R.

δοκοίη αὐτοῖς. διὸ καὶ Φιλόχορός φησι πολεμοῦντας πάλιν πρὸς Κορινθίους προσλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς Ἀργείους.

475. ἀλλ' ἢ κατεγέλων: Ἐπεὶ Ἀργεῖοι κατεγέλων Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων ἀλλήλοις μαχομένων, ἐπείπερ παρ' ἀμφοτέρων λαμβάνοντες χρήματα ἐπολέμουν. ἐνετρύφων οὖν τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου διαφθαρεῖσιν. αἰνίττεται δὲ εἰς τοὺς Ἀργείους, ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐπαμφοτερίζοντας· διὸ καὶ πολλὰ ἐκωμῳδοῦντο.

476. διχόθεν: Ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων, καὶ ἀποκλινόντων, ὁπότε δοκοίη αὐτοῖς, καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους. [καὶ ὁ Φιλόχορός φησι, πολεμοποιοῦντας πάλιν τοὺς Κορινθίους προσλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς Ἀργείους. R.V.] ἀπεμφαίνει οὖν καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες. ἥρμοττε γὰρ μᾶλλον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι οὐ προθυμοῦνται πρὸς τὴν εἰρήνην, καὶ ταῦτα μάλιστα πάντων τρυχόμενοι ἐν τῷ πολέμῳ. μή τι οὖν ἐν ἴσῳ τούτων εἴρηκε, διὰ τὸ διχόθεν μισθοφορεῖν. περὶ δὲ Ἀργείων καὶ Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις "οὗτοι γὰρ " ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι | ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδὼν καθήμενοι."

478. ἆρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν: Καὶ ὁ Θουκυδίδης ἱστορεῖ, λέγων μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ τοὺς ληφθέντας αὐτῶν ἐν Σφακτηρίᾳ. λέγει γὰρ οὕτως "τοὺς γὰρ δὴ " ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, ἕως ὅτε ὁ Βρασίδας " εὐτύχει." καὶ ἐν ἄλλοις "ταῦτα οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἧττον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται αὐτῶν πρῶτοί τε καὶ ὁμοίως σφίσι συγγενεῖς.

3–5. Ἐπεὶ—ἐπολέμουν om. R.
3. Ἀργεῖοι] ἄρα V.
5. ἐνετρύφων οὖν] ἀλλ' ἐνετρύφων R.
6. διαφθαρεῖσιν R. διαφθειρομένοις Ald.
δὲ R.V. οὖν Ald.
9. καὶ πρὸς R.V. καὶ om. Ald.
11. ἀπεμφαίνει R. ἀντεμφαίνει V. ἐμφαίνει Ald.
12–16. ἥρμοττε—καθήμενοι om. R.
12. μᾶλλον οὕτως V. οὕτω μᾶλλον Ald.
13. τρυχομένων V.
16. ἐπαμφοτερίζουσ'] Scribebatur ἐπαμφοτερίζουσιν. ἐκποδὼν V.
17. ὁ add. R.
Θουκυδίδης] 4, 117. Scholiastæ interpretationem recte reprehendit Palmerius.
18. τοὺς λακεδαιμονίους R.V. τοὺς om. Ald.
20. ἕως ὅτε (ὅτ' R.)] ὡς ἔτι apud Thucydidem.
ὁ add. R.V.
21. ἐν ἄλλοις] 5, 15.
21–p. 65, 4. ταῦτα οὖν—Ἄλλως om. R.
24. σφίσι] φησὶ V. Ald. Correxi ex Thucydide.

ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πράσσειν. ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι μὲν οὔπω θέλοντες ἐξυφαιρουμένοις ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι, μάλιστα δὲ οἱ τῶν δεδεμένων συγγενεῖς ἐνῆγον καὶ ἐσπούδαζον, ὡς ἂν εἰρήνη γένηται." Ἄλλως. ταῦτα οὐ μόνον διὰ τὸ κεκμηκέναι τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ τριακοσίους τοὺς δεδεμένους τῷ ξύλῳ τῆς ποδοκάκης τοῦ νῦν καλουμένου κούσπου.

479. ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ: Ὅτι ἐδέδεντο καὶ περιέκειντο αὐτοῖς πέδαι.

480. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς: Ὡς καὶ τούτων βαρέως φερόντων ὅτι ἔκσπονδοι ἐγένοντο, βουλομένων δὲ τὴν εἰρήνην διὰ τὸ μάλιστα πεπιέσθαι τῷ λιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ. τοῦτο δὲ οἱ καλῶς ἐξηγούμενοι τοῦ Τρυγαίου φασίν.

481. γλισχρότατα: Ὅτι γλίσχρος ἐπὶ δυστυχίᾳ ἐλέγετο. σαρκάζοντες δὲ, ἤτοι ἐξισχνούμενοι καὶ ἠτονηκότες καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκοντες μόλις, ἢ οὕτως, ἕλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἳ τὰ ὀστέα περιτρώγοντες καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. φανερὸν δέ ἐστιν ὅτι ἐπίτηδες χαριζόμενος πάλιν τοῖς Ἀθηναίοις διέσυρεν οὕτως τοὺς Μεγαρεῖς, πρῶτον μὲν αὐτοὺς κυσὶ παραβαλὼν, ἔπειτα τῷ ὑποκοριστικῷ καὶ τῇ σμικρότητι τῶν κυνιδίων εἰς πλείονα καταγαγὼν ταπεινότητα. πάνυ γὰρ καὶ διαπρυσίως ἐμισοῦντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δι' ὃν εἰρήκαμεν τρόπον. καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρῆσαι πρὸς τὸ Ἱππωνάκτειον οὕτως ἔχον "σαρκῶν "κύων λιμῷ." οὐ γάρ ἐστι τῶν σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τῶν ἐξηγησαμένων τινές. παντάπασι γὰρ ἂν εἴη αὐτὸ ὑπεναντίον ἑαυτῷ. ἔργον

1. ἤρξατο V.

2. μὲν οὔπω] οὔπω μὲν V. οὔπω vel οὔπως apud Thucydidem sine μέν.

3, 4. μάλιστα—γένηται non leguntur apud Thucydidem.

4. ταῦτα add. R.

5. διὰ τοὺς] διὰ om. R.

τριακοσίους τοὺς add. R.

6. τῷ ξύλῳ—κούσπου addidi ex R. De v. κοῦσπος vide Ducangium.

9. φερόντων R.V. φορούντων Ald.

10. πεπιέσθαι] Legebatur πεπεῖσθαι.

11, 12. τοῦτο—φασίν om. R.

13. γλίσχρον—ἔλεγον R.

15 – p. 66, 2. ἢ—ὄγκον om. R.

15. τὸν τῶν add. V.

16. περιτρώγοντες V. τρώγοντες Ald. περιτρώγουσι Suidas s. σαρκάζων.

τῷ δοκεῖν Suidas. τὸ δοκεῖν Ald.

17. ἐστιν om. V.

ὅτι V. ὅτε Ald.

19. τῶν om. V.

22. ἂν om. V.

σαρκῶν κύων λιμῷ Schneiderus in lexico. Legebatur σαρκοκύων λιμόν. Hesych. σαρκῶν: σεσηρώς. Fortasse autem transponendum κύων σαρκῶν λιμῷ.

24. ἑαυτῷ V. αὐτῷ Ald. ἑαυτοῦ G.

γὰρ τοῦ λιμοῦ οὐ σάρκας ἐμποιεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀπισχνοῦν τὰ σώματα καὶ τῶν σαρκῶν παραιρεῖσθαι τὸν ὄγκον.

σαρκάζοντες: Οἷον ὑποσεσηρότες καὶ διανοίγοντες, ὥσπερ τὰ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινὰ καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσι. τὸ δὲ "ὑπὸ "τοῦ γε λιμοῦ ἐξολωλότες," ὅτι ὡς λιμώττοντες ἀεὶ Μεγαρεῖς παίζονται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς παῖδας ἐπίπρασκον τοὺς ἑαυτῶν. καὶ ἐπεθύμουν μὲν τῆς εἰρήνης, διὰ δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀνεβάλλοντο αὐτήν, ὥς φησι Θουκυδίδης.

482. ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ: Λιμώττειν αὐτοὺς λέγει, ἐπειδὴ ὅτε μὲν εἰρήνη ἦν, εἰσήρχοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀπετρέφοντο διὰ τὸ πωλεῖν καὶ συναλλάσσειν· νῦν δὲ πολέμου ὄντος ἐφοβοῦντο εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀγοράσαι ὧν ἔχρῃζον· ἐξ αὐτῶν γὰρ ἐγένετο ἡ αἰτία τοῦ πολέμου. ἐξ Ἀττικῆς δὲ ὠνοῦντο τὰς τροφὰς διὰ τὸ καὶ πλησιάζειν αὐτῇ, καὶ διὰ τὸ ὀλίγην παντάπασιν ἔχειν χώραν τὴν γεωργουμένην. εἰκὸς οὖν ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐπεξιόντας αὐτοῖς κωλύειν τὴν παρ' αὐτοῖς γῆν γεωργεῖν. ἢ ὅτι εἰς πολιορκίαν κατέστησαν αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Νισαίαν τειχίσαντες, [ὅπερ πρὸς τῇ θαλάττῃ τῶν Μεγαρέων ἐπίνειον ἦν, ἀπέχον οὐ πολὺ διάστημα ἀπὸ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως. ἐπάναγκες οὖν αὐτοὺς λιμώττειν. σαρκάζειν δέ ἐστι κυρίως τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν. V.]

[483. ἅπαντας δεῖ ὁμονοεῖν. V.]

485. ὦ εἶα: Ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἀντιστροφὴ τῆς ῥηθείσης ἐστὶ στροφῆς, καὶ εἰσὶ τὰ κῶλα καὶ ταύτης ὅμοια ἐκείνοις· ἔν τισι δὲ καὶ ἑτέρους δέχεται πόδας τοῦ αὐτοῦ μέτρου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ. [δύο διπλαῖ· ἕπεται γὰρ ἡ ἀντίστροφος τῇ προτερᾷ περικοπῇ ἀμοιβαία δ' κώλων, ἔχουσα καὶ τὴν εἰς τὰ πρόσωπα

1. ἀπισχνοῦν τὰ σώματα V. τὰ σώματα ἐπισχνοῦν Ald.
3. σαρκάζοντες δὲ οἷον R.
διανοίγοντες] συνοίγοντες R.
6. τοῦτο γὰρ V. γὰρ τοῦτο Ald.
τοὺς π. ἐπ. τοὺς ἑαυτῶν R. τοὺς ἑαυτῶν π. ἐπ. Ald.
7. τοὺς add. R.V.
αὐτὴν] αὐτῆς R.
9. Scholion v. 482. om. R.
13. ὠνοῦντο V. ὠνοῦνται Ald.
14. ἔχειν χώραν V. χώραν ἔχειν Ald.
15. ἦν add. V.
ἐπεξιόντας V. ἐπεξιοῦσιν Ald.
16. παρ' αὐτοῖς V. παρ' αὐτῶν Ald.
πολιορκίαν] πολυορκίας (sic) V.
17. Νισαίαν Kusterus. νεικείαν V. νικίαν Ald.
23–26. Ἡ ἀμοιβαία — ἔξω διπλαῖ om. R.V.

διαίρεσιν ὁμοίαν, οὗ ἡ ἀρχὴ “ ὦ εἶα,” τέλος δὲ “ ἀλλ᾽ εἴσ᾽ οἳ κωλύ-“ ουσιν.” V.]

[488. Οὐ δεινὸν καὶ ἄτοπον τοὺς μὲν ἐξ ἡμῶν τῆς εἰρήνης ὀρέγεσθαι διὰ τοῦτο, τοὺς δὲ ἀντιπράττειν. καλῶς δὲ τοῖς ὀνόμασιν ἐχρήσατο, τῷ τείνειν καὶ τῷ ἀντισπᾶν. V. ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦσθαι. R.]

[489. ἐπειδὴ ἀπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν μισθὸν ἐλάμβανον καὶ κατετέλουν. R.V.]

495. ὡς κακόνοι τίνες εἰσιν ἐν ὑμῖν: Οἷον ἐχθροὶ καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὴν εἰρήνην.

496. κιττῶντες: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυουσῶν γυναικῶν. ἤγουν ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἐπειδὴ ἀδηφάγον καὶ παμφάγον ὄρνεον ἡ κίττα, περίεργον δὲ καὶ εἰς ἐπιθυμίαν. κιττᾶν οὖν τὸ ἐπιθυμεῖν. ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ γινομένων ἐδεσμάτων τινῶν μετὰ τὸ συλλαβεῖν.

499. ἄνδρες Μεγαρῆς: Ἕτερον σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἰαμβείων η΄. καὶ ἐν εἰσθέσει ἕτερον ἀμοιβαῖον στίχων ὁμοίων καταληκτικῶν τετραμέτρων δ΄. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.

οὐκ ἐς κόρακας: Ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίσετε. πολλάκις δὲ εἰρήκαμεν ὅτι ἐπὶ κατάρας τίθεται τὸ ἐς κόρακας.

501. τοῖς σκορόδοις: Ἀντὶ τοῦ δριμύτητι, ὅτι πολλὰ σκόροδα παρὰ Μεγαρεῦσι. αἰτίαν δὲ εἶχον ἀρχηγοὶ γενέσθαι τοῦ πολέμου διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῶν πορνῶν Ἀσπασίας καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις ὀργὴν Περικλέους καὶ τὸ ψήφισμα, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσί φησιν.

503. ἐντεῦθεν: Ἐκ τούτου τοῦ μέρους. λέγει δὲ τοῦ μὴ θέλειν ποιεῖν τὴν εἰρήνην.

6. μερῶν] ἡμέρων R.
καὶ κατετέλουν om. R.
8. Correxi lemma κακὸν εἴτινες.
Οἷον] οἷον ὡς κακόνοι R.
ἐχθροὶ R.V. εἰ ἐχθροὶ Ald.
10–14. Ἀπὸ—συλλαβεῖν] ἀντὶ τοῦ οἱ ἐπιθυμοῦντες. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν καὶ ἐπειδὴ ἀδηφάγον τὸ ὄρνεον ἡ κίττα καὶ περίεργον εἰς ἐπιθυμίαν R. παφλάγον (sic) γὰρ τὸ ὄρνεον ἡ κίττα ἐξ ἧς μετῆκται (μετήνεκται G.) εἰς τὰς κυούσας τὸ κιττᾶν V.
15–17. Ἕτερον—παράγραφος om. R.V.
18. Ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς] μεταφορικῶς V.
βαδίζετε R.
19. τὸ ἐς κόρακας add. R.
20, 21. Ἀντὶ—Μεγαρεῦσι om. R.
20. σκόροδα παρὰ μεγαρεῦσι V. παρ᾽ αὐτοῖς σκόροδα Ald.
21. αἰτίαν εἶχον οἱ μεγαρεῖς ὡς ἀρχηγοὶ R.
22. ἀσπασίας R.V. Ἀσπασίαν Ald.
23. ὡς—φησι add. R.V.
Ἀχαρνεῦσι] 527.
24. μέρους R.V. μέσου Ald.
θέλειν add. R.V.

[504. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε: Παρὰ προσδοκίαν εἶπεν οὐ πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ πρὸς τὸ φιλόδικον αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν "οὐδὲν γὰρ "ἄλλο δρᾶτε πλὴν φωνεῖτε οὐδὲν ἕλκοντες." Ἄλλως. οὐδὲν πρὸς τὴν εἰρήνην τοῦτο, ἀλλ' εἰς φιλονεικίαν αὐτοὺς διαβάλλει. φησὶν οὖν ἐν οὐδενὶ ἱκανοί ἐστε πλὴν ἐν τῷ δικάζειν. καλῶς δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀπέσκωψεν, ἵνα μὴ τὸ πᾶν διαβάλῃ ποίημα ὡς ἐν πᾶσιν αὐτοῖς χαρίζεσθαι προαιρούμενος καὶ ἀποκρύπτων αὐτῶν τὰς αἰτίας, ὅπερ ἂν ἔδοξε ποιεῖν μηδὲ χαριεντισάμενος καὶ πρὸς αὐτούς. ὅρα τοίνυν πῶς ἀμφότερα διαπράττεται, καὶ τὸ ἀδιάφορον τῶν σκωμμάτων ἀποκρύπτων τὰ μείζονα· ἐπεὶ εἴγε καὶ αὐτῶν καθάπτεσθαι ἐβούλετο, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον εἶχε κατὰ τῶν Ἀθηναίων εἰπεῖν, ἐγγύθεν γοῦν ἠδύνατο ἀπὸ τῶν Μεγαρέων λαβεῖν, μνημονεύσας τοῦ κατ' αὐτῶν ψηφίσματος, ὅπερ μετ' ὀλίγον ποιήσει. ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς ἐκεῖνα γενώμεθα, τὴν ἀρετὴν τοῦ ποιητοῦ δείξομεν λέγοντες τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ νῦν ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ τότε. V.]

506. πρὸς τὴν θάλατταν: Ἴσως διὰ τούτου τῆς πρὸς τοὺς Πέρσας νίκης ὑπομιμνήσκει αὐτούς, ἀναφέρων ὡς ὅτι καὶ ἐπ' ἐκείνων τῶν χρόνων ἐθαλασσοκράτουν Ἀθηναῖοι. Ἄλλως. καθ' ὃ ἐπιβαίνοντες ἔτεμνον τὴν Λακωνικὴν καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον. ἀποχωρεῖτε οὖν, φησί, καὶ ἀποπλέετε εἰς τὰ ἴδια καὶ ὀλίγον τῆς κατὰ θάλατταν βίας ἔνδοτε. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ τότε. [Ἄλλως. ἐπειδὴ γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς τῇ θαλάσσῃ εἰσίν, ἐκώλυον τοῖς μεσογείοις ἔχειν τὰ ἀναγκαῖα. φησὶ δὲ ὅτι, εἰ θέλετε εἰρηνεῦσαι πρὸς τὴν ἑαυτῶν χώραν καὶ τὸν ἴδιον τόπον καὶ τὸν παρὰ θάλατταν, ὑποχωρήσατε καὶ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθε τῶν μεσογείων δῆλον ὅτι ἤθελον καὶ τῆς γῆς κρατεῖν. V.]

508. χωρεῖτε: Τοὺς μὲν ἄλλους πάντας τοῦ ἕλκειν ἀπέστησεν ὁ

2. De scholiis ad v. 504. hæc habet Ald. ἐν οὐδενὶ ἱκανοὶ ἐστὲ πλὴν ἐν τῷ δικάζειν. δέον δὲ εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ δικάζετε ἐμποδίζετε.

3–6. οὐδὲν πρὸς — ποίημα] Hoc scholion habet etiam R.

6. διαβάλῃ R. διαβάλλει V.

16–18. Ἴσως—Ἄλλως om. R.

16–19. Ἴσως—ἀποχωρεῖτε V. οἷον, ἐκ τῆς θαλάττης μικρὸν ὑποχωρήσατε, τουτέστι πρὸς τὸ ναυμαχεῖν. τῆς πρὸς Πέρσας δὲ ναυμαχίας ὑπομιμνήσκει αὐτούς. ἀποχωρεῖτε Ald.

19. ἔτεμνον R. ἔκωπτον V. ἔκοπτον G.

27. μὲν add. R.V.

ἀπέστησεν hic R.V, post πάντας Ald.

Ἑρμῆς, τοῖς γεωργοῖς μόνοις ἐπιτρέψας ἕλκειν. διὸ, φησὶ, νῦν προκόπτει τὸ ἔργον.

511. ἄγε νῦν: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ κώλων η'. ὧν τὸ μὲν α' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ δεύτερον ὅμοιον δίμετρον. τὰ γ', δ', ς' ἰαμβικὰ δίμετρα. τὸ ε' ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ ζ' παιωνικὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παλιμβακχείων καὶ κρητικῶν. τὸ η' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ὅμοιον. ὑφ' ὃ κορωνίς. [διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον κώλων η' ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ. τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν διπλοῦν. τὸ β' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ' καὶ τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ζ' καὶ η' ὁμοίως. καὶ μὴν ὁμοῦστιν ἤδη ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. R.]

[515. ἀντὶ τοῦ ἕλκωμεν. R.]

517. ὦ εἶα ὦ εἶα: Ἀνηνέχθη ἡ Εἰρήνη. οὕτω δὲ εἰώθασιν οἱ ἐπιστατοῦντες ἐπέχειν τὴν ὁρμὴν τῶν ἑλκόντων.

519. ὦ πότνια: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας στίχων να'. ὧν οἱ μὲν λγ' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. οἱ δὲ ἑξῆς ιη' τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει ἡ ἔξω διπλῆ.

βοτρυόδωρε: Βότρυς δωρουμένη. ὦ εὐφραντοποιέ. ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ φύονται αἱ ἄμπελοι. οἰκεῖον δὲ τοῖς γεωργοῖς καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐπίθετα, βοτρυόδωρε καὶ μυριάμφορε, οἷον βότρυς δωρούμενον. μυριάμφορον δὲ, τίμιον καὶ πολυπληθῆ, μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. ἢ μυρία κεράμια χωρῆσαι δυνάμενον. ἀπὸ δὲ τῶν ληνῶν καὶ πίθων τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο.

521. οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν: Ἄξιον σοῦ ἐπαίνου οὐκ εἶχον οἴκοι. ἐπαύξησις δὲ τῶν παρελθόντων κακῶν, εἴ γε μέχρι καὶ τῶν τοιούτων ἐστέρηται ῥημάτων.

522. χαῖρ' ὀπώρα: Ὡς καὶ τούτων σὺν τῇ Εἰρήνῃ ἀνελθουσῶν. ὑποτίθεται δὲ αὐτὰς ὡς πόρνας.

525. ἀστρατείας: Ἀντὶ τοῦ εἰρήνης, ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύ-

1, 2. διὸ—ἔργον om. G.
3–7. Κορωνὶς—ὑφ' ὃ κορωνίς om. R.V.
13. δὲ R. γὰρ Ald.
15–18. Εἴσθεσις—διπλῆ om. R.V.
19–24. Βότρυς—ἐχρήσατο om. R.
21. βοτρυόδωρε—δωρούμενον add. V.
25. σοῦ] σου R.V. τοῦ Ald.
26. μέχρι καὶ] καὶ μέχρι R.
27. ἐστέρηνται V. ῥημάτων R.V. χρημάτων Ald.
28. εἰρήνῃ R. ὥρᾳ Ald.
30–p. 70, 2. εἰρήνης—εἶπε R.V.

ονται. θέλων δὲ εἰπεῖν εὐωδίας ἢ ἄλλου τοιούτου, τοῦτο παρ᾽ ὑπόνοιαν εἶπε.

526. γυλίου: Ἀγγεῖον στρατιωτικὸν, εἰς ὃ τὰς τροφὰς ἄγονται οἱ στρατιῶται. πλέγματος στρατιωτικοῦ σκευοφόρου πρὸς τὸ μὴ κατάγνυσθαι. φησὶν οὖν ὅτι οὐ ταυτὸν ὄδωδεν ὁ γύλιος καὶ ἡ θεωρία. καὶ διὰ τούτων δὲ σύγκρισιν ποιεῖται τῶν τῆς εἰρήνης καλῶν καὶ τῆς ἐν τῷ πολέμῳ ταλαιπωρίας. πλέγμα τι στρατιωτικὸν, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τυρὸν καὶ ἐλαίας καὶ κρόμμυα. ἔστι δὲ καὶ ζῷον, οὗ μέμνηται Σώφρων Ἡράκλεις πνῖγος γυλιόν τι. ἔστι δὲ ὁ καλούμενος ὑπό τινων χοιρογρύλλιος.

[527. πλέκος: Ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω βλεπτός καὶ Ἀττικῶς βλέπος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος. ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου τὸ "ἀπέπτυσ᾽ ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος." V.]

528. κρομμυοξυρεγμίας: Ἀπεψίας· δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συνέθηκε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν εἰς τὸν πόλεμον. [ἐξ ὧν δυσώδης καὶ ὁ γύλιος. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ

εἰρήνης. παρ᾽ ὑπόνοιαν δὲ ἀντὶ τοῦ εὐδίας Ald.

3, 4. Ἀγγεῖον — στρατιῶται om. R.V.

4, 5. πλέγματος στρατιωτικοῦ (πλέγματα στρατιωτικὰ V.)—κατάγνυσθαι addidi ex R.V.

5. ὅτι add. R.V.

6, 7. καὶ διὰ — ταλαιπωρίας add. R.V.

6. δὲ R. καὶ V.

τῶν τῆς] τῶν om. V.

7. πλέγμα τι R. πλέκος, πλέγμα Ald. πλέκος, πλέγμα. τοιοῦτος γὰρ ὁ γρύλιος πλέγματι V.

στρατιωτικὸν R. σκευοφόρον στρατιωτικὸν V. Ald.

ἀπετίθεντο] ἀποτίθενται R. κατετίθεντο V. Ald. et Suidas s. γύλιος.

8. κρόμυα R.

καὶ ζῷον R. καὶ om. V. Ald.

οὗ μέμνηται σώφρων addidi ex R.V.

9. ἡράκλεις πνῖγος γυλιόν τι addidi ex V. Verba corrupta, quibuscum aliquid similitudinis habet mimus Sophronis ab Eustathio ad Homer. p. 561. memoratus ex Herodiano, Ἡρακλῆς ἠπιάλητα πνίγων. Apud Suidam scriptum est ἔστι δὲ καὶ ζῷον ὁ καλούμενος χοιρογρύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς γύλιος. καὶ γύλιον ἀγγεῖον πλεκτόν.

ἔστι δὲ ὁ καλούμενος V. ὁ καλούμενος R. ὃ καλεῖται Ald.

10. χοιρογρύλλιος Suidas. χοιροχρύλλιος (γ superscr.) R. χοιρογρύλιος Ald. χοιρόγλυος V. χοιρόγρυλλος G. et correctus V.

11. Addidi lemma πλέκος.

Ἐσχημάτισται] ἐσχημάτικε δὲ V.

13. Τηλέφου] ἢ τληπολέμου add. V.

14. ἀπεψίας R. ἀπεψείας Ald. Sequentia om. R.

14, 15. Ἀπεψίας—ἐρυγή om. V.

15. δὲ om. V.

16. τὸν om. V.

πόλεμον V. et Suidas s. κρομμυοξυρεγμία. πότον Ald.

γύλιος ἐκ τῶν διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν ὀξίδος σύμμικτόν τινα ὀσμὴν ὄδωδεν, οὐχ ὡς ἡ Θεωρία. V.]

529. Διονυσίων: Ἀντὶ τοῦ πλήθους καὶ πολλῶν Διονυσίων. ἐν γὰρ εἰρήνῃ συνεχῶς ἦν ἡ θέα.

530. αὐλῶν, τραγῳδῶν: Ἐπεὶ καθόλου μὲν ὁ αὐλὸς ἐν εὐωχίαις ἀεὶ καὶ θαλίαις ἐξετάζεται. ἐν δὲ τοῖς ἱσταμένοις χοροῖς, οὓς συνίστασαν οἱ χορηγοὶ διὰ τῶν Διονυσίων, πάντως καὶ αὐλητὰς ἔδει προσιέναι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου μαρτυρεῖ οὕτως λέγων· "εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐλητὴς ἀνδρῶν βέλτιστος περὶ ἐμὲ "ἐγένετο."

Σοφοκλέους μελῶν: Ὅτι ἡδέα τὰ μέλη Σοφοκλέους. [περιέργως δέ τινες εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰνάχῳ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ τῆς εὐδαιμονίας "εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας ἀφθίτου θείας λαχόντες." V.] θέασαι δὲ πῶς τὸν μὲν Σοφοκλέα καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἐπαίρει, τὸν δὲ Εὐριπίδην σμικρύνει, ἐκεῖ μὲν λέγων Σοφοκλέους μελῶν, ἐνταῦθα δὲ ἐπυλλίων Εὐριπίδου.

κιχλῶν: Αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πτηνῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα σεμνολογεῖν βούλεται, οὐ φιλῶν αὐτὸν ὅσον Εὐριπίδην μισῶν. τὸ κάλλιστον οὖν τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν ἐκείνου μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος ὡς πάντων τῶν ἄλλων ἀναγκαιότερα τὰ αὐτοῦ ποιήματα τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

533. δικανικῶν: Τοιαῦτα γάρ· δικανικώτερα τὰ Εὐριπίδου, ἔχοντα πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις. ἢ ἐπεὶ τὰ Εὐριπίδεια ἀντιλογίας πολλὰς ἔχει καὶ δικαζομένους εἰσάγει.

[534. τρυγοίπου: Διυλιστῆρος ἢ πλέγματος, ἔνθα ἐκ τοῦ ληνοῦ

3. πολλῶν δ. R.V. Δ. πολλῶν Ald.
7. πάντως] πάντων R. πάντας V.
8. κατὰ Μειδίου] P. 520.
9. εἰ] καὶ εἰ V.
11–16. Ὅτι—Εὐριπίδου om. R.
13. γέννας ἀφθίτου θείας λαχόντες] γενεᾶς ἀφθίτου λαχόντες θείου V.
15. ἐκεῖ V. ἐπ' ἐκείνου Ald. σοφοκλέους add. V.
15, 16. ἐνταῦθα — εὐριπίδου V. ἐπὶ τοῦ Εὐριπίδου δὲ ἐπυλλίων Ald.
19. σεμνολογεῖν βούλεται R.V. σεμνολογεῖ Ald. Sequentia accesserunt ex R.V.
21. ἄλλων] ποιημάτων Suidas s. στρουθός.
23. Scholia v. 533–535. om. R. præter hoc ἐχόντων πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις.
Τοιαῦτα γάρ add. V.
24. τὰς πεύσεις V.
26. τοῦ] τῆς V.

εἰώθασιν ἐκπιέζειν. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα τρύγοιπος προπαροξυτόνως, οὐχ ὁ τρυγοίπης, ὡς οἴονταί τινες. V.]

προβατίων βληχωμένων: Πάλιν ἐπὶ τὰ τῆς θεωρίας ἐπανέδραμεν ἐγκώμια. δεῖ οὖν ἀπὸ κοινοῦ νοεῖν ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων προεῖπε καὶ τοῦ ὄδωδεν.

535. κόλπου γυναικὸς: Ἐπεὶ ὅταν πολὺ σταῖς κομίζωσιν, ὀλίγον τι κολπώσασαι τοῦ χιτῶνος ἐκ περιζώματος ἐκεῖ ἐντιθέασιν. Ἄλλως. πολλάκις γὰρ ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ κόλπους φέρουσί τι, καὶ πάλιν εἰρήνης οὔσης αἱ γυναῖκες ἀδεῶς εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξέρχονται καὶ ἀνθολογοῦσιν. γράφεται εἰς ἰπνόν· ἰπνὸς δὲ, ὃ ἡμεῖς καμίνιον καλοῦμεν.

536. δούλης μεθυούσης: Ὑπερβολὴ εὐωχίας ὅτι καὶ οἱ δοῦλοι μεθύουσιν ἐν εἰρήνῃ.

ἀνατετραμμένου χοῶς: Ἀνακαμφθέντος ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὡς οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν ἢ παίζειν τὰ τοιαῦτα εἰώθασι ποιεῖν.

537. ἄλλων πολλῶν: Μετὰ τὸ κατὰ μέρος πάντα εἰπεῖν ἐπήγαγε καὶ τὸ γενικὸν, ἵνα καὶ ἄλλων πολλῶν δόξαν παράσχηται.

[538. ἁπλουστέρως ἐκδεκτέον τοῦτο· ἔστι γὰρ ἐν οὐρανῷ τὰ πράγματα. V.]

540. ὑπωπιασμέναι: Σφοδρῶς πληγεῖσαι ὑπὸ τοῦ πολέμου περὶ τὰ ὑπώπια, ἅ ἐστιν ὑπὸ τῶν ὄψεων τὰ ὀγκώματα καὶ κρούσματα, ἅπερ κορδύλας φασίν. [διὰ τοῦ ἀπαξάπασαι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους θεραπεύει, ἵνα μὴ οὗτοι μόνον ἀλλὰ καὶ πάντες ἐπταικέναι δόξωσιν,

4. ὅτι om. V.
6–10. ἐπεὶ—ἰπνὸς δὲ V. πολλάκις ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ κόλπους φέρουσί τι, καὶ ἀδεῶς εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξέρχονται καὶ ἀνθολογοῦσιν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δὲ εἰς ἀγρὸν, εἶπεν εἰς ἰπνόν. ἰπνὸς δὲ Ald.
11. Ὑπερβολὴ εὐωχίας add. R.V. οἱ add. R.V.
12. ἐν εἰρήνῃ om. R.
13. Lemma ἀνατετραμμένου χοώς habet R.
ἀνακαμφθέντος V. ἀνακαλυφθέντος R. Ald. et Suidas s. χοός.
ἢ κενωθέντος add. R.V. et Suidas.
14. ὑπὸ μέθης add. V. et Suidas.
14, 15. ἐν τῷ— τὰ (τὰ om. V.) τοιαῦτα add. R.V. et paullo aliis verbis Suidas.
16. Scholion v. 537. om. R.
17. καὶ τὸ V. καὶ om. Ald.
ἄλλων πολλῶν] ἄλλοις πολλοῖς G.
20. Scholion v. 540. om. R.
Σφοδρῶς] σφόδρα V. et Suidas s. ὑπωπιασμέναι.
ὑπὸ] παρὰ V. ὑπὸ τοῦ πολέμου om. Suidas.
περὶ Suidas. παρὰ Ald. καὶ παρὰ V.
21. ἅ—κρούσματα V. ἅ εἰσιν ἐκκαύματα ὄψεων καὶ κρούσματα Ald.
ὑπὸ τῶν ὄψεων om. Suidas.
κρούματα Suidas.
22. κορδύλας] κονδύλους Suidas.

ἄλλως τε καὶ αὔξησις τοῦ κακοῦ, εἰ μὴ μέρος ἔβλαψε τῶν Ἑλλήνων ὁ πόλεμος, ἀλλ' ἁπλῶς εἰπεῖν ἁπάσας τὰς πόλεις. V.]

541. *καὶ κυάθοις*: Τοῖς κυάθοις προσθλῶσι τὰ ὑπώπια. ἐπεὶ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφανῆ ποιοῦσι. [καὶ Ἀπολλοφάνης ἐν Ἰφιγέροντι "κύαθον λάβοιμι τοῖς "ὑπωπίοις." R.V.] Ἄλλως. ὀξύβαφα χαλκᾶ πυρώσαντες καὶ ἐπιθέντες ἐθεράπευον τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας.

543. *ἵνα γνῷς*: Ἵνα διαγνῷς καὶ διακρίνῃς ἐκ τοῦ ἱλαροὺς εἶναι καὶ κατηφεῖς, ποίαν τις αὐτῶν τέχνην μεταχειρίζεται. οἱ μὲν γὰρ τὰ πολεμικὰ ἀσκοῦντες ἀχθόμενοι τοῖς παροῦσιν, καὶ ὅτι ἀργοὶ ἔσονται, στυγνοί εἰσιν ἢ κατηφεῖς, οἱ δὲ τὰ εἰρηνικὰ ἱλαροί.

545. *τίλλονθ' ἑαυτόν*: Τίλλειν ἑαυτὸν λέγεται τὸ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ σπαράττειν τὰς κόμας. προσφορώτατα οὖν τὸν λοφοποιὸν τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς θριξὶν αὐτοῦ ἐποίησε λωβώμενον, ἐπεὶ καὶ ὁ λόφος τῆς κεφαλῆς ἐστὶ σκεπαστήριον.

548. *ἐσκιμάλισε*: Τῷ μέσῳ δακτύλῳ συναρμόσας τὸν μέγαν καὶ πλήξας ἐφυβρίζει. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατεδακτύλισε· σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινὰ τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες δείξωσιν αὐτῷ.

552. *ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου*: Παρὰ τὰ τοῦ πολέμου κακά. πρώην γὰρ οὐδεὶς δίχα σιδήρου ἐξῄει εἰς τὸν ἀγρὸν ὑφορώμενος τοὺς πολεμίους. νῦν δὲ εἰρήνης οὔσης παρακελεύεται μὴ βαστάσαι σίδηρον.

2. ἁπάσας] ἅπαντας V.
3. Τοῖς κ. π. τὰ ὑπώπια addidi ex R.V. et Suida. Omisit G. προσθλῶσι R. et Suidæ (apud quem vulgo προσφλῶσι) codices duo. προθῶσι V.
3–5. ἐπεὶ—ποιοῦσι R.V. τοῖς γὰρ χαλκοῖς ὀξυβάφοις τὰ ὑπώπια ἀφανῆ ποιοῦσι Ald.
4. ἀνατρίβοντες V. et Suidas. συντρίβοντες R.
5. ἐν Ἰφιγέροντι om. Suidas.
6, 7. Ἄλλως—μώλωπας V. τοιούτοις γὰρ τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν ἐθεράπευον μώλωπας Ald. Quæ om. R.
8. Scholia v. 543. 545. om. R. διαγνῷς καὶ om. V.
14. οὖν V. γοῦν Ald. αὐτοῦ V. αὐτὸν Ald.
17. ἐφυβρίζει. Sequentia om. R. ἄλλως add. V. ἀντὶ τοῦ κατεδ—] ἀντεκατεδ— V. Legebatur ἢ κατεδ—.
18. δάκτυλον] μέσον τῶν δακτύλων Suidas s. ἐσκιμάλισεν.
19. ἐφυβρίσαι] ἐνυβρίσαι Suidas.
20. ἐκτείνοντες V. καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες add. V.
22. Scholion v. 552. om. R.
23. τοὺς om. V.

553. σαπρᾶς: Παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας. κυρίως μὲν σαπρὸν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τὸ σεσηπὸς διὰ τὸν χρόνον. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ.

554. παιωνίσας: Εὐξάμενος καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογήσας. παιὼν γάρ ἐστιν ὕμνος εὐχαριστήριος.

555. ὦ ποθεινὴ: Οἱ γεωργοὶ ταῦτά φασι πεισθέντες τῷ κηρύγματι.

557. ἃς ἐγὼ 'φύτευον νεώτερος: Περισπούδαστα γὰρ πᾶς ἡγεῖται ἅπερ ἂν αὐτὸς ἐργάσηται. διὰ τούτου δὲ τὸν πολὺν τοῦ πολέμου χρόνον δηλοῖ, ὅτι νεώτερος ὢν ἐφύτευσε τὰς συκᾶς, ἃς οὐκ εἶδε γηράσας. καὶ οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτῳ ἐπήγαγε πολλοστῷ χρόνῳ.

560. τὰς γοργόνας: Πᾶν σκεῦος ἁρμόζον ἐν πολέμῳ. [ταῦτα πάλιν εἰς τὸν Λάμαχον αἰνίττεται. R.V.]

561. εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν: Εἶτα μετὰ τὸ εὔξασθαι τῇ θεῷ. ἀντὶ τοῦ συντόνως δραμούμεθα. παρὰ τὸ λίαν ἀργόν.

[562. ἀγοράσαντες χρήσιμόν τι. R.]

563. ὦ Πόσειδον: Ὁ Ἑρμῆς ὁρῶν τοὺς ἀγροίκους εἰς ἀγρὸν ἐξιόντας φησὶ τὸ ὦ Πόσειδον.

564. καὶ γοργὸν: Ἐπεὶ διὰ χρόνου ἐξιόντες ἔσπευδον.

μᾶζα καὶ πανδαισία: Πανδαισία ἡ δαψιλὴς καὶ παντοία εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στρυφνὸς ἄρτος. Ἄλλως. ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται, ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, πῇ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἑστιωμένων. Ἄλλως. φασὶ γὰρ πᾶν δεῖπνον, ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς κοινὸν κατατί-

1. ἀρχαίας ἢ ἀντὶ τοῦ παλαιᾶς R, reliquis omissis.
4. καὶ add. V.
χάριν ὁμ. R.V. ὁμ. χάριν Ald.
Scholia v. 554. 555. om. G.
6, 7. om. R.
6. φασι om. V.
9. πολὺν τοῦ om. V.
χρόνον τοῦ πολέμου R.
10. τὰς add. R.V.
11. πολλοστῷ R.V. πολλῷ Ald.
12. Πᾶν—πολέμῳ om. R.
ταῦτα] τοῦτο V.
13. αἰνίττεται om. V.
14. Εἶτα—θεῷ om. R.
15. ἀντὶ τοῦ add. R.V.
συντόνως] Legebatur συντόμως.
παρὰ—ἀργόν om. R.
παρὰ τὸ] πρὸς τὸν V.
17. εἰς ἀγρὸν add. R.
18. φησὶ τὸ] φησὶν R.
19. om. R.
20, 21. Πανδαισία — ἄρτος infra post ἑστιωμένων ponit R.
20. παντοία] κραταῖα R.
21. Ἄλλως om. R.
22. πάντα om. R.
23. Ἄλλως om. R.
24—p. 75, 1. φασὶ — μετέχουσι] πανδαισίαν φασί τινες ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς τὸ κοινὸν θήσῃ καὶ πάντες πάντων μετέχωσι R.

θεται καὶ πάντες πάντων μετέχουσι. τὸ δὲ στῖφος αὐτῶν εἰκάζει ἀλφίτοις καὶ μάζῃ διὰ τὸ πυκνόν. καὶ ἐπειδὴ πυκνοῦται, ὅπου μὲν τὰ ἄλφιτα, ὅπου δὲ οἱ ἑστιώμενοι. πανδαισίαν δὲ τὴν ποικίλην καὶ ἐκ διαφόρων ὄψων εὐωχίαν, ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀνενέγκῃ καὶ καθῆται εἰς τὸ κοινὸν, ἢ ὅταν πολλῶν προκειμένων ἐδεσμάτων λάβῃ τις ὃ θέλει. οἱ δὲ πανδαισίαν λάχανόν τι, ἔχον παντοῖον ἔδεσμα. τὸ δὲ ὅλον, πυκνὸν οὖν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

565. ἡ γὰρ σφῦρα: Νοῆσαι δεῖ τὸν χορὸν σφύρας ἔχοντα, αἷς βωλοκοποῦσι, καὶ θρίνακας καὶ σκεύη ἄλλα γεωργικὰ, δι' ὧν τὰς βώλους τῆς γῆς ἔμελλον θραύσειν.

566. θρίνακες: Τὰ πτύα, ἐργαλεῖον ᾧ ἀποχωρίζουσι τῶν σπερμάτων τὰ ἄχυρα. παρέοικε δὲ ἐν ταῖς ἅλωσι πρὸς τὸν ἄνεμον. ἐπαίρουσι δὲ τὰ ἄχυρα ὑπὲρ τοῦ ἀποπτῆναι καὶ καθαρισθῆναι τὸν πυρὸν ἢ τὰς κριθὰς ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων γεννημάτων.

567. μετόρχιον: Τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων. ὄρχοι δὲ καλοῦνται τὰ μέσα τῶν ἐλαιῶν καὶ τῶν ἀμπέλων. Ἄλλως. μετόρχιόν ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον, ἐν ᾧ ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. παίζων οὖν εἶπεν ὅτι ἠδύνατό τις διασχίσας αὐτοὺς ποιῆσαι μετόρχιον, ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσὶ μεταξὺ, ἵνα αὐτοὶ ἀντὶ τῶν φυτῶν γένωνται. Ἄλλως. τινὲς τὸ ὄρχιον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. Ἄλλως. μετόρχιον τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. καλῶς ἄν τις, φησὶ, μεταστήσειε τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων.

569. διὰ χρόνου γήδιον: Ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν. τριαινοῦν δὲ ἠρέμα σκάπτειν καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους ὑπὲρ τοῦ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα.

570. ἀλλ' ἀναμνησθέντες: Διπλῆ καὶ μέλος ἀμοιβαῖον. τὸ μὲν,

24. (p. 74.) γὰρ om. V. πᾶν V. τὸν Ald.
1. μετέχωσι V.
1–7. τὸ δὲ—πανδαισία om. R.
3. ποικίλην] ἐκποικίλλην V. ἐκ ποικίλλων G.
10. θραύσειν] θραύειν R.
11. Τὰ πτύα] Sequentia om. R. τὰ σπέρματα τὰ ἄχυρα V. Sequentia om. V.
15–22. Τὸ μεταξὺ — σπειρομένων] μετακινήσειεν. τινὲς μετόρχιον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὀρχός. καλῶς ἂν φαίη μεταστήσειε τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. ἢ μετόρχιον ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων—γένωνται R.
17. ὁ σῖτος ἐν ἅλῳ ἔσπαρται V.
18. ὅτι om. R.
21. ἄν τις, φησὶ,] ἂν φαίη V.
24. κατακρύπτειν R. κρύπτειν V. κύπτειν Ald.
26–p. 76, 6. Scholion metricum om. R.

τοῦ ὑποκριτοῦ, δεκακώλῳ τροχαϊκῷ. οὗ ἐν εἰσθέσει ἐννέα ἀκατάληκτα, δίμετρα τὰ ὀκτὼ, μονόμετρον δὲ τὸ παρατέλευτον. καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι τροχαῖοι τετράμετροι καταληκτικοί. Ἄλλως. ἡ ἔκθεσις αὕτη τῆς διπλῆς κώλων ἐστὶν ὁμοίων τροχαϊκῶν ιαʹ. ὧν τὸ ηʹ μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τελευταῖον ἑφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ.

573. παλασίων: Τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. τινὲς δὲ τῶν παλάθων· παλάθη δὲ εἶδος βοτάνης.

[575. ἀντὶ τοῦ νέου οἴνου. R.]

576. τῆς ἰωνιᾶς: Ἰωνιὰ λέγεται ἡ φυτεία τῶν ἴων, ὡς καὶ ἡ τῶν ῥόδων ῥοδωνιὰ, ὅπου τὰ ῥόδα φύεται. Ἄλλως. ἄνθος ἐστὶ τὸ ἴον, διάφορον μορφὴν ἔχον· ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι πορφυρᾶ, ἃ δὲ λευκὰ, ἃ δὲ μέλανα. καὶ ἐν τούτῳ τῶν ἴων τὸ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι τῇ ποικιλίᾳ τῆς ὄψεως αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναται λειμῶνα πληροῦν.

578. τῶν τ' ἐλαῶν: Παρατηρητέον ὅτι τῶν ἄλλων καρπῶν καὶ φυτῶν ἁπλῶς μνημονεύσας, ἐπὶ τῶν ἐλαῶν ἐπήγαγε τὸ ὧν ποθοῦμεν. καὶ ἴσως ἢ ἐπεὶ δῶρον τῆς Ἀθηνᾶς, ἢ ὅτι εὔφορός ἐστιν ἡ Ἀττικὴ ἐξαιρέτως εἰς τὸν τῆς ἐλαίας καρπόν.

581. χαῖρε, χαῖρ' ὦ φίλτατε: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ κώλων καʹ. ὧν τὰ αʹ, ζʹ, ιεʹ τροχαϊκὰ ἑφθημιμερῆ. τὰ βʹ, ϛʹ, ιδʹ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ γʹ, ηʹ ὅμοια, Ἰωνικὰ μέντοι ἀπὸ μείζονος. τὰ δʹ, θʹ, ιηʹ δακτυλικὰ πενθημιμερῆ. τὰ εʹ, ιαʹ, ιβʹ, ιϛʹ ιζʹ παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιʹ ὅμοιον, ἰαμβικὸν μέντοι. τὸ ιγʹ παιωνικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιθʹ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ κʹ, καʹ. ἐν ἐκθέσει στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἐν τῇ εἰσθέσει τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας μή. ἐπὶ τῷ τέλει τῶν μὲν τοῦ χοροῦ κορωνὶς, τῆς δὲ διπλῆς ἡ ἔξω διπλῆ. ἐπὶ μέντοι ταῖς ἀποθέσεσιν ἡ συνήθης παράγραφος. [διπλῆ καὶ τοῦ

3–6. Ἄλλως—διπλαῖ om. V.
8. παλάθη] παλάθαι R. et Suidas s. παλάθαι.
10. ὡς καὶ ἡ R. ὡς ἡ V. ὡς καὶ Ald.
11. φύονται V.
ἄλλως add. V.
ἐστὶ R.V. δὲ Ald.
13. τὸ add. V.
14. δύνανται V.
16. τὸ om. G.
ὧν ποθοῦμεν] ἐποθοῦμεν R. ὃ ποθοῦμεν V.
17. εὔφορός τις Ald. τις om. R.V.
19–28. Κορωνὶς — παράγραφος om. R.V.

χοροῦ κῶλα γ′ τροχαϊκά. ἔστι δὲ τὸ ὅλον τροχαϊκὸν ἑξάμετρον. τινὲς γράφουσιν ἐδάμημεν καί φασι τὰ μὲν β′ τροχαϊκὰ ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ′ τροχαϊκὸν καταληκτικόν. εἶτ᾽ ἐν ἐκθέσει παιωνικὸς τετράμετρος καταληκτικὸς καὶ ἐν ἐκθέσει τετράμετρος καταληκτικὸς τροχαϊκός. εἶτα ἐν ἐκθέσει δ′ κῶλα, ὧν τὰ γ′ παιωνικὰ δίρρυθμα, τὸ δὲ παρατέλευτον ἰαμβικὸν δίμετρον. V.]

[φιλτάθ᾽: Τὸ τέλειον φιλτάτη, σκληρῶς τοῦ η συναλειφθέντος. R.V.]

[583. ὅτι ἀπὸ πλήθους εἰς ἑνικὸν ἦλθεν. V.]

[584. δαιμονίως, σφοδρῶς. R.V. (non G.)]

585. ἀνερπύσαι: Ἀπελθεῖν. ἰδίως δὲ ἕρπειν τὸ τῇ γαστρὶ εἰλεῖσθαι, ὅθεν καὶ ἑρπετόν.

586. ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον: Ἐπεὶ ἡ εἰρήνη πλείω πάντων τοῖς γεωργοῖς συμφέρει.

593. κἀδάπανα καὶ φίλα: Ἐκ τῶν ἀγρῶν γὰρ οὗτοι πάντα εἶχον αὐτόματα. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ὠνοῦντο καὶ ἐδαπάνων. τινὲς δὲ γράφουσι μετὰ τοῦ ῑ, ἵνα τὸ νοούμενον ᾖ, δαπάνῃ τε τρυφῶμεν. βέλτιον δὲ χωρὶς τοῦ ῑ ἀναγινώσκειν, ἵν᾽ ᾖ λέγων μηδὲν ἀναλίσκοντες, διὰ τὸ ἔχειν πάντα ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἢ ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ πολλὰ πάνυ καὶ τιμῆς ἐλαχίστης εὑρίσκεται.

595. χίδρα: Χίδρον τὸ ἀπὸ ἐλύμου γινόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν, ἤτοι τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν, οἱ δὲ εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν. Ἄλλως. ἐρεικτὰ ἐκ κριθῆς νέας γινό-

1. τινὲς γράφουσιν ἐδάμημεν] Apparet ex his scholiastam legisse, quod ego ex conjectura restitui, ἐδάμην, pluralem autem numerum, qui in libris legitur, correctori deberi.

3. τετράμετρος] Verba δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.

4. καὶ ἐν ἐκθέσει] Scribendum καὶ ἐν ἐπεκθέσει.

5. ἐκθέσει] Scribendum videtur παρεκθέσει.

δίρρυθμα] δίρυθμα V, ut solet.

παρατελεύτιον G.

6. ἰαμβικὸν δίμετρον] Ineptit.

7. συναλιφθέντος R.

9. εἰς ἑνικὸν] Hæc quoque annotatio, quam om. G, ad ἐδάμην referenda.

10. δαιμονίως, σφοδρῶς] Refertur ad δαιμόνια, quod R.V. pro vulgato δαίμονα præbuerunt.

11. ἕρπειν om. V. Totum scholion om. R.

13. Ἐπεὶ] ἐπειδὴ R.

πλέον τῷ γεωργῷ συμφέρει R.

15. οὗτοι add. R.

16. ἐδαπάνων] Sequentia om. R.

18. λέγων] Legebatur λέγειν.

19. ἢ ὅτι V. ἢ om. Ald.

21. χίδρον R. χίδρα Ald.

22. οἱ δὲ R. ἢ Ald.

δὲ τούτου R.V. τούτου δὲ Ald.

23. εὐετηρίαν] Seqq. om. R.

μενα. [Ἄλλως. νῦν ἁπλῶς εὐκαρπία. οὕτω καὶ καλοῦσι τὸ ἐκ πυρῶν ἀληλεσμένων βρῶμα καὶ τὰ ἐκ νεαρῶν κριθῶν ἄλευρα. V.]

602. τἀμὰ δὴ ξυνίετε: Πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ πεποίηκεν "ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε." ἔστι δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου "ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα." ὁ Ἑρμῆς δέ ἐστιν ὁ λέγων πρὸς τὸ ἐρωτηθὲν ὑπὸ τοῦ χοροῦ, δι' ἣν αἰτίαν τοσοῦτον ἀπέστη αὐτῶν ἡ θεὸς χρόνον. καὶ φησὶ πρῶτον αἴτιον γεγονέναι Φειδίαν.

604. Φειδίας: ⌈Φιλόχορος ἐπὶ Θεοδώρου ἄρχοντος ταῦτά φησι. καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν νεὼν τὸν μέγαν, ἔχον χρυσίου σταθμὸν ταλάντων μδ', Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος. καὶ Φειδίας ὁ ποιήσας, δόξας παραλογίζεσθαι τὸν ἐλέφαντα τὸν εἰς τὰς φολίδας, ἐκρίθη.⌉ καὶ φυγὼν εἰς Ἦλιν ἐργολαβῆσαι τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγεται, τοῦτο δὲ ἐξεργασάμενος ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἠλείων ἐπὶ Πυθοδώρου. ὅς ἐστιν ἀπὸ τούτου ἕβδομος, περὶ Μεγαρέων εἰπών, ὅτι καὶ αὐτοὶ κατεβόων Ἀθηναίων παρὰ Λακεδαιμονίοις, ἀδίκως λέγοντες εἴργεσθαι ἀγορᾶς καὶ λιμένων τῶν παρ' Ἀθηναίοις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ταῦτα ἐψηφίσαντο Περικλέους εἰπόντος, τὴν γῆν αὐτοὺς αἰτιώμενοι τὴν ἱερὰν τοῖς θεοῖς ἀπεργάζεσθαι. λέγουσι δέ τινες ὡς Φειδίου τοῦ ἀγαλματοποιοῦ δόξαντος παραλογίζεσθαι τὴν πόλιν καὶ φυγαδευθέντος, ὁ Περικλῆς φοβηθεὶς διὰ τὸ ἐπιστατῆσαι τῇ κατασκευῇ τοῦ ἀγάλματος καὶ συνεγνωκέναι τῇ κλοπῇ, ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων πινάκιον καὶ τὸν πόλεμον ἐπήνεγκεν, ἵνα ἀπησχολημένοις Ἀθηναίοις εἰς τὸν πόλεμον μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, ἐγκαλέσας Μεγαρεῦσιν ὡς τὴν ἱερὰν ὀργάδα ταῖν θεαῖν ἐργασαμένοις. ἄλογος δὲ φαίνεται ἡ κατὰ Περικλέους

2. ἀληλεσμένον V.
4. πεποίηκεν] Sequentia om. R.
5. Addidi ὦ.
7. αὐτῶν] αὐτοῖς V. ἀπ' αὐτῶν G. αἴτιον addidi ex V, correcta codicis scriptura αὐτόν.
9. Θεοδώρου Palmerius. Legebatur Πυθοδώρου.
10. τὸν νεὼν τὸν μέγαν] Parthenonem.
11. μδ'] Quadraginta numerat Thucyd. 2, 13.: quinquaginta Diodorus 12, 40.
15. Πυθοδώρου Palmerius. Legebatur Σκυθοδώρου.
17. π λακεδαιμονίους λέγων ἀδίκως εἴργεσθαι R.
18. τῶν παρ' ἀθηναίοις R.V. τῶν Ἀθηναίων Ald.
22. κατασκευῇ hic R.V, post ἀγάλματος Ald.
24. ἐπήνεγκεν R. ἐξήνεγκεν Ald. Sequentia om. R.
26. κατὰ add. V.

ὑπόνοια, ἑπτὰ ἔτεσι πρότερον τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς τῶν περὶ Φειδίαν γενομένων. ὁ Φειδίας, ὥς Φιλόχορος φησὶν, ἐπὶ Θεοδώρου ἄρχοντος τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς κατασκευάσας ὑφείλετο τὸ χρυσίον ἐκ τῶν δρακόντων τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς, ἐφ' ᾧ καταγνωσθεὶς ἐζημιώθη φυγῇ. γενόμενος δὲ εἰς Ἦλιν, καὶ ἐργολαβήσας παρὰ τῶν Ἠλείων τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ καταγνωσθεὶς ὑπ' αὐτῶν ὡς νοσφισάμενος ἀνῃρέθη.

605. εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς: Εἶτα ὁ Περικλῆς δεδιὼς μὴ τῆς τύχης κοινωνήσῃ αὐτῷ, τουτέστιν εὐλαβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ζημιωθῇ φυγῇ. ἐδόκει γὰρ ὁ Περικλῆς συνεγνωκέναι τῇ κλοπῇ, ἐπεὶ καὶ ἐργεπιστατεῖν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων κεχειροτόνηται. φοβηθεὶς οὖν αὐτοῦ διελεγχθῆναι τὰς κλοπὰς, ἐκίνησε τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἐλπίσας ταραχῆς γενομένης καὶ περὶ τὸν πόλεμον ἀπασχοληθέντων τῶν Ἀθηναίων εὐθύνας μὴ παρασχεῖν. [τοῦ Φειδίου. R.]

606. τὸν αὐτοδὰξ: Τὸν ἐμπεσόντα καὶ δάκνοντα, αὐθάδη, ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὀδοῦσι. οὐδὲν ἢ δακνειν βλέποντα.

608. ἐμβαλὼν σπινθῆρα: Ἐπεὶ ψήφισμα περὶ τῶν Μεγαρέων ὁ Περικλῆς ἔγραψε, μήτε γῆς μήτε λιμένων αὐτοὺς ἐπιβαίνειν Ἀττικῶν, εἰ δὲ μὴ, τὸν ληφθέντα ἀγώγιμον εἶναι. ἐφ' ᾧ κινηθεῖσα πᾶσα ἡ Ἑλλὰς τὸν πόλεμον ἐποίησε. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἔπλεξεν αὐτοῖς, καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν ὡς ἁρπασάντων γυναῖκας Ἀθηναίων ἐν ἑορτῇ, συμβουλεύσας πολεμεῖσθαι.

609. ἐξεφύσησε γὰρ: Ἐξεκίνησεν, ἐτάραξεν. ἑξῆς δὲ ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος τὸ φυσῆσαι ἔλαβε. καπνῷ δὲ τροπικῶς εἰπὼν, ἐπέμεινε διόλου τῇ τροπῇ.

611. ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον: Οἰκείως πρὸς τοὺς γεωργοὺς λέγων

2. ὁ add. V.
Θεοδώρου Palmerius. Legebatur Πυθοδώρου.
4. χρυσελεφαντίνης] Conf. schol. Equit. 1166.
5, 6. ἐζημιώθη—καταγνωσθεὶς add. V.
6. ὑπ'] ὑπὸ Ald. ὑφ' V, non G.
8. Scholion v. 605. om. R.
δεδιὼς κατὰ τῆς τύχης κοινωνὸς V.
11. ὑπὸ V. παρὰ Ald.
14. τῶν om. V.
παρασχεῖν] κατασχεῖν V. ἔχειν Ald.
15. τὸν δάκνοντα τὸν ἐμπεσόντα ἢ αὐθάδη καὶ ὀργίλον R.
16. τοῖς ὀδοῦσι R. et Suidas s. αὐτοδάξ. τοὺς ὀδόντας Ald. Sequentia om. R.
βλέποντα] κλέπτοντα V.
18. Ἀττικῶν hic R, post λιμένων Ald.
19. εἶναι] ἐστι R.V. Sequentia om. R.
24. φυσῆσαι R. φυσᾶν Ald.
ἔμεινε R.
26. Scholia v. 611–620. om. R.

τοιαύταις τροπαῖς ἐχρήσατο· συμβαίνει γὰρ ἐν τῇ συνθέσει τῶν πίθων ἕνα διαρραγῆναι, καὶ τούτου τὰ ὄστρακα πλησιάζοντα διαρρῆξαι ἕτερον, καὶ τοῦτον πάλιν τὸν ἐγγύς, ὥστε πολλὴν γενέσθαι τὴν βλάβην. τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἅπαξ ἐκινήθη καὶ συνεταράχθη τὰ πράγματα τοῦ πολέμου γενομένου, οὐκέτι ἦν οὐδὲ εἷς ὃς ἠδύνατο αὐτὰ παῦσαι, καὶ οὕτως ἡ εἰρήνη παραπώλετο.

612. καὶ πίθος πληγείς: Τοῦτο λόγον οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ δηλοῖ τοὺς πίθους ὑπὸ τῶν πολεμίων κατάγνυσθαι.

615. προσήκοι: Συγγενὴς εἴη. τὸ γὰρ προσήκοι λέγεται ἐπὶ τῶν συγγενῶν. διὰ τοῦτο ἐπήνεγκεν, οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. συγγενῆ δὲ αὐτόν φησιν, ἐπεὶ ἅμα τῷ φυγεῖν αὐτὸν ἡ εἰρήνη ἀνεχώρησεν.

617. οὖσα συγγενής: Ἐπεὶ προεῖπεν, "οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι "Φειδίας ἠκηκόειν," πρὸς τὸ προσήκοι τὸ συγγενὲς ἐπήγαγε· προσήκοντες γὰρ λέγονται οἱ συγγενεῖς. τὸ δὲ ἠκηκόειν, οὕτω διὰ τοῦ η Φρύνιχος ἀναγινώσκει. συγγενῆ δὲ εἶπε τὸν Φειδίαν τῆς εἰρήνης, καθὸ τεχνίτης ὁ Φειδίας, εὔμορφος δὲ εἰσάγεται ἡ εἰρήνη οὖσα. ὡς πρὸς τὸν Φειδίαν οὖν ἡ καλὰ ξόανα ποιοῦσα.

618. κἀτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν: Ὅρα τοῦ ποιητοῦ τὴν οἰκονομίαν, καὶ ἐκπλαγήσῃ αὐτόν. πάντα γὰρ τρόπον ἦλθεν ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήματος μὴ προσκροῦσαι τοῖς Ἀθηναίοις, φάσκων ἑτέρους εἶναι τοῦ πολέμου αἰτίους, Βοιωτούς τε καὶ Μεγαρεῖς, οἳ, φησὶ, πρῶτοι τὴν εἰρήνην ἐσκορόδισαν. νῦν δὲ πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ἀποφαίνεται αἰτιωτάτους τοῦ πολέμου, δι' ὧν τὸν Περικλέα φησὶ γράψαι τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, καὶ ἀδικουμένους τοὺς συμμάχους εἰς ἀπόστασιν κεχωρηκέναι. τί οὖν ἡ τοῦ ποιητοῦ τέχνη; ὅτε μὲν δέος ἦν τῆς εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιτυχεῖν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀνήνεγκε τὴν αἰτίαν, ὅτε δὲ αὐτοῖς λοιπὸν κατὰ γνώμην προκεχώρηκε τὰ πράγματα, φήμη δὲ τὸ τῆς εἰρήνης τυχεῖν, ἤδη καὶ πρὸς αὐτοὺς παρρησιάζεται, οὐκ ὀνειδίσαι βουλόμενος αὐτοῖς (ἤδη γὰρ ἔγνωσαν ὄντως εἶναι αἴτιοι), ἀλλ' ἀποστῆσαι προαιρούμενος αὐτοὺς τῶν τοιούτων ἐθῶν, ὡς ἂν μὴ τοῖς αὐτοῖς ἐμμένοντες δύσνους ἔχωσι τοὺς ὑπηκόους.

3. τὴν om. V.
9. λέγεται] λέγει V.
10. ἐκείνου V. ἐκείνῳ Ald.
12. ἐπεὶ V. ἐπειδὴ Ald.
15. Φρύνιχος hic V, post οὕτω Ald. τῆς add. V.
20. τοῖς add. V.
21. αἰτίους] τὰς αἰτίας V.
24. ψήφισμα V. πινάκιον Ald.
27. φήμη V. φησὶ Ald.
31. ἐμμείναντες δύσνους ἔχουσι V.

619. σεσηρότας: Ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορά· ὅταν γὰρ ὀργίζωνται, σεσήρασιν ἀλλήλοις.

620. τοὺς φόρους: Ἐδόκουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου ἀπηνεῖς εἶναι πρὸς τοὺς φόρους οὓς ἐτέλουν οἱ ὑπήκοοι.

621. αἰσχροκερδεῖς: Ὅτι αἰσχροκερδεῖς καὶ σμικρολόγοι οἱ Λάκωνες, πρόδηλον καὶ ἐκ τοῦ χρησμοῦ, "ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν "ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν." ἦσαν δὲ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι, καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ ἀεὶ τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ὡρισμέναις ἡμέραις.

διειρωνόξενοι: Ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους, καὶ ψευδόμενοι δι' εἰρωνείας καὶ ὑποκρίσεως. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ἐνταῦθα ἐποίουν, παρ' οἷς καὶ ὁ τῆς ξενηλασίας κεῖται νόμος.

626. τὰς κράδας κατήσθιον: Καὶ αὐτοὶ ἀντέκοπτον τὰς συκᾶς, ὥσπερ ἐκεῖνοι τὰς ἀμπέλους ἡμῶν. Ἄλλως. κράδη εἶδος συκῆς. ἔστι δὲ καὶ μηχανή. κατήσθιον δὲ ἀντὶ τοῦ κατέκοπτον.

627. τὴν κορώνεων: Κορώνεως ὡς φιβάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι. ταύτην δὲ καὶ κοράκειον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα.

628. ἐξεθρεψάμην: Ὡς ἐπὶ παιδίου εἶπεν ἢ ἀνθρώπου τὸ ἐξεθρεψάμην, ἐφ' ᾧτε ἱκανὴν διάθεσιν καὶ στοργὴν ἐμποιῆσαι. ἢ ἵνα φαίνηται ἀγανακτῶν ἐν λόγοις.

630. ἑξμέδιμνον κυψέλην: Ἓξ μεδίμνους χωροῦσαν κυψέλην. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου ἢ μέτρου δεκτικὸν πυρῶν ἢ κριθῶν. οὕτως δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἕλην· ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. οὐ μόνον δὲ πλεκταὶ ἦσαν αἱ κυψέλαι, ἀλλὰ καὶ κεραμέαι. διὸ λίθῳ φησὶν αὐτὴν κλασθῆναι.

4. ὑπήκοοι Portus. ὑπηρέται V. Ald.
5. Scholia v. 621. 626. om. R: habet gl. τῶν λακώνων.
6. πρόδηλον καὶ ἐκ V. δῆλον ἐκ Ald.
12. ἱππηλασίας V.
14. ἄλλως. κράδη V. κράδη δὲ Ald.
16. κορώναιως ὡς φιφάλεως R. κορώναιον ὡς φιβάλεως V. κορώνεων ὡς φιβάλεων Ald.
17. Ἀχαρνεῦσι] 802. ubi φιβάλεως legitur. καὶ addidi ex Suida s. κορώνεως. κοράκειον] κορακίονα V.
19. Scholia v. 628. 630. om. R.
20. ἐφ' ᾧτε V.
21. ἐν λόγοις] κατὰ λόγον V.
23. εἶδος σκεύους δεκτικὸν κριθῶν ἢ πυρῶν V.
26. κυψέλαι] κυψελίδες V. κεραμέαι] κεράμειοι V.

631. οὐργάτης λεώς: Διὰ γὰρ τὰς συνεχεῖς τῶν πολέμων εἰσβολὰς ἐσκευαγωγήσαντο εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

632. πωλούμενος οὐκ ἐλάνθανεν: Ἐὰν μὲν ᾖ οὐκ ἐλάνθανε, σεμνολογεῖ λεληθότως αὐτοὺς ὡς μᾶλλον συνιέναι δυναμένους τὰς κατὰ τῆς πόλεως βλάβας τῶν ἐν τῇ πόλει τραφέντων, καὶ ταῦτα ἀγροίκους ὄντας. ἐὰν δὲ οὐκ ἐμάνθανε, φησὶν ὅτι οὐδὲ ὁ ἄγροικος λεὼς μετοικισθεὶς εἰς τὰς πόλεις συνίει τῆς τῶν προδιδόντων πονηρίας, ἀλλ' ἠγνόησεν ὑπὸ τῶν πολιτευομένων πωλούμενος. καθάπερ οἱ συνήθως ἀπ' αὐτῶν ἀπατώμενοι.

633. ἄνευ γιγάρτων: Τῆς σταφυλῆς. διὰ τὸ ἀποστερεῖσθαι τῆς συνήθους διαίτης, καὶ ἀνακεχωρηκέναι ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ ἐπιθυμεῖν αὐτῶν. ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦται ἀπεστερημένος τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπιθυμῶν αὐτῶν. οἱ γὰρ ἀγροῖκοι κόπτοντες τὰ γίγαρτα μετὰ τῶν ἰσχάδων ἐσθίουσιν.

635. ἀσθενοῦντας: Ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντας. τὴν γὰρ τύχην ἰδίως νόσον καλοῦσι.

κἀποροῦντας ἀλφίτων: Φαίνονται ὅτι συνελθόντες εἰς τὸ ἄστυ ἐπένοντο μὴ γεωργοῦντες.

636. δικροῖς: Δικράνοις. "δίκρανον ἤρυγε φιτρὸς ἐπαιρόμενον." ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, ὁ δὲ εἶπε κεκράγμασιν, ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. Ἄλλως. ξύλοις ἀπώθουν τὴν εἰρήνην καὶ ἐξέβαλον. κατασκευάζεται δὲ τὰ τοιαῦτα ξύλα, ἃ καλεῖται δίκρανα, ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, δύο χηλὰς ἔχοντα παρεοικότα τοῖς ξυλευομένοις. τοιούτοις οὖν, φησὶ, δικροῖς τὴν εἰρήνην ὤθουν.

3. ᾖ] εἴη R.V.
4. συνιέναι] ἀνιέναι V.
6. οὐδὲ add. R.
7. εἰς add. R.V.
συνίει R. συνῆκε V. Ald.
πονηρίας] σωτηρίας πονηρίας R.
9. ἀπ'—ἀπατώμενοι R.V. ὑπ'—πολιτευόμενοι Ald.
10–12. Τῆς—αὐτῶν om. R.V.
12, 13. ἐξ—αὐτῶν add. R.V.
16. καλοῦσι om. R.
19, 20. Δικράνοις—εἰπεῖν om. R.
19. δίκρανον—ἐπαιρόμενον addidi ex V. Sunt Callimachi verba (fragm. 246.) in Etym. M. p. 276, 23. sic scripta δίκροον φίλτρον ἀειραμένη. Scribendum δίκροον ἤρυγε φιτρὸν ἀειραμένη.
20. ξύλοις Suidas s. δικροῖς. Legebatur ξύλοις δικράνοις. Tum addit Ald. τουτέστι διφυέσι, quæ om. R.V, et Suidas.
κεκράγμασιν R. et Suidas. δικράνοις κεκράγμασιν Ald.
21. εἰρήνην R.V. et Suidas. τὴν εἰρήνην Ald. Sequentia om. R.
23. ἐξέχοντα παρεοικότων V.

637. *πολλάκις φανεῖσαν*: Μετὰ γὰρ τὰ ἐν Πύλῳ ἐπρέσβευσαν περὶ διαλλαγῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐ προσεῖχον.

639. *τὰ Βρασίδου*: Ἀντὶ τοῦ τὰ Λακεδαιμονίων. ἅμα δὲ ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ὑπηκόων προσεχώρουν.

641. *ὠχριῶσα*: Οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη ὠχριῶσα, ἀλλ' ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπε φοβουμένη· τὸ γὰρ ἑξῆς τοῦτο δηλοῖ.

642. *ἅττ' ἂν διαβάλοι*: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παραβάλοι, ὡς ἐπὶ τροφῆς, διαβάλοι εἶπε διὰ τοὺς διαβάλλοντας.

643. *οἱ δὲ τὰς πληγὰς*: Τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ ξένοι ὁρῶντες τὰς πληγὰς ἃς ἐτύπτοντό τινες τῶν δημοτῶν παρὰ τῶν δημαγωγῶν, χρυσίον προσέφερον τοῖς ταῦτα ποιοῦσι. λέγει δὲ τοῖς ῥήτορσιν.

644. *ἐβύουν*: Ἀντὶ τοῦ ἐπλήρουν, ἔφραττον.

647. *ὁ βυρσοπώλης*: Ἐπεὶ μάλιστα ὁ Κλέων ἐνίστατο τῇ εἰρήνῃ. σεσημείωται δὲ ὅτι νεκροὺς κωμῳδεῖ. διὸ, ἐπειδὴ ἐμνήσθη αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς, παῦε παῦε φησὶν ὁ Τρυγαῖος. ἀποθανὼν γὰρ ἦν, καὶ οὐκ ἐξῆν τεθνηκότας κωμῳδεῖν.

649. *σὸς*: Ὅτι χθόνιος ὁ Ἑρμῆς καὶ καταιβάτης παρὰ Ῥοδίοις καὶ Ἀθηναίοις.

650. *ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς*: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς μέλος τροχαϊκόν, οὗ πέντε μέν ἐστι κῶλα δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ϛ' ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβεῖον. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ.

651. *εἰ πανοῦργος ἦν*: Λεληθότως κωμῳδεῖ αὐτὸν ὡς τοιοῦτον πάλιν, καὶ ταῦτα παραινῶν ἐκεῖνον μὴ λοιδορεῖν αὐτόν.

656. *ἀλλ' ὅτι σιωπᾷς*: Πρὸς τὴν εἰρήνην φησί· κωφὸν γὰρ εἰσάγει τὸ πρόσωπον.

657. *ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι*: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις παρὰ τὸ τετράμε-

1. ἐπρέσβευσαν] Vid. Thucyd. 4, 41.
2. οἱ λ. R. οἱ om. Ald.
4. αὐτοῦ] αὐτοῖς R.
5. Scholion v. 641. om. R: habet gl. ἀσθενοῦσα.
φοβούμενον V.
10. ὁρῶντες hic R, post πληγὰς Ald.
11. παρὰ τῶν δημαγωγῶν om. R.
12. δὲ om. R.
13. Ἀντὶ τοῦ add. V.
13. ἔφραττον R. ἔφρασσον Ald.
14–16. Ἐπεῖ—Τρυγαῖος om. R.
17. ἐξῆν] ἦν ἐξὸν R.
20. Scholia v. 650–658. om. R.
εἴσθεσις V. ἔκθεσις Ald.
21, 22. οὗ—διπλαῖ] οὗ δ' μὲν εἰσὶ κῶλα δίμετρα ἀκατάληκτα, τελευταῖον δέ ἐστιν ἐν ἐκθέσει στίχος τετράμετρος καταληκτικὸς τροχαικός V.

τρον εἰς ἰαμβικὰ τρίμετρα οβ΄. μετὰ δὲ τὰ λε΄ ἔστι προαναφώνημα τὸ ω ὥ.

658. ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀργίζεται. λείπει δὲ ἡ ὑπέρ, ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν.

661. μισοπορπακιστάτη: Ἀντὶ τοῦ μισοπόλεμε, παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

662. εἶεν, ἀκούω: Ὡς τῆς εἰρήνης καλεσάσης τὸν Ἑρμῆν καὶ λαλησάσης αὐτῷ. τὸ δὲ ἐπικαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἐγκαλεῖς.

664. ἐλθοῦσά φησι: Φιλόχορός φησιν οὕτως "Λακεδαιμόνιοι "περὶ διαλύσεων ἔπεμψαν πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους, σπονδὰς ποιη"σάμενοι πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ, καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν παραδόντες οὔσας "ξ΄. Κλέωνος δὲ ἀντειπόντος ταῖς διαλύσεσι, στασιάσαι λέγεται "τὴν ἐκκλησίαν. ἐρωτῆσαι δὲ συνέβη τὸν ἐπιστάτην. ἐνίκησαν δὲ "οἱ πολεμεῖν βουλόμενοι." Ἄλλως. μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ. ἐπὶ Κλέωνος γὰρ πρεσβευσαμένων Λακεδαιμονίων, ἐστασίασαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Φιλόχορός φησι. μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους οὓς ἔλαβεν ὁ Κλέων, ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπαγγελλόμενοι δώσειν τὰς τριήρεις ἃς εἰλήφεσαν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ πολέμῳ, ἅμα δὲ καὶ περὶ εἰρήνης καὶ σπονδῶν. ἀντεῖπεν οὖν τότε Κλέων, καὶ τοῦ ἐπιστάτου τρίτον ἐρωτήσαντος τὴν βουλὴν τί βούλεται, εἰρήνην ἢ πόλεμον, εἵλετο ἡ βουλὴ τὸν πόλεμον συνεστάναι.

665. κίστην πλέαν: Πλήρη κυτίδα. κυτίδας δὲ ἐκάλουν τὰς κίστας. πλέαν δὲ προσέθηκεν, ὅτι ἐξῆν τοῖς Ἀθηναίοις τότε ἐκ περιουσίας τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, οὕτω λαμπρῶς τῷ πολέμῳ κεκρατηκόσι.

1. μετὰ λς΄ V.
9. Scholion v. 662. om. R.
10. αὐτῷ] αὐτόν V.
12. δὲ περὶ V.
ἔπεμψαν R. ἐπέμψαντο Ald.
πρὸς] παρ' V.
16. Ἄλλως om. R.
μετὰ τὰ ἐν πύλῳ add. R.
Κλέωνος] κλεωνύμου R.
18. ὡς φιλόχορός φησι add. R.V. Sequentia om. R.
19. ἔλαβε κλέων V.
20. ἐπαγγ.] καὶ ἐπαγγ. V.
εἰλήφεισαν V.
25. Scholion v. 665. om. R.
κυτίδα Coraës ad Heliodor. p. 155. Legebatur κυτίδια.
27. λαμπρῶς V. λαμπρῷ Ald.

666. ἀποχειροτονηθῆναι τρίς: Ὡς τρὶς ἀποχειροτονηθείσης. καὶ διὰ τούτων δὲ σεμνύνει τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἐξουσίαν ἐσχηκότας ποιῆσαι εἰρήνην.

668. ἐν τοῖς σκύτεσι: Διὰ τὴν δειλίαν. παροιμία "ἐπὶ σκύτη "βλέπει." ἢ σκύτη ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰ πολεμικά. ἢ πρὸς τὸν Κλέωνα, ὅτι σκυτεὺς ἦν. ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κλέωνος ὁ νοῦς ἦν ἡμῶν.

672. εὐνούστατος μὲν ἦν: Ὅτι ῥίψασπις καὶ δειλὸς ἦν.

674. ψυχήν γ' ἄριστος: Τοῦτο μετὰ εἰρωνείας, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἑξῆς, καὶ ὅτι κατέλιπε τὸν λόγον μηδὲν αὐτῷ ἐπαγαγών.

675. οὐκ ἦν ἄρ' οὗπέρ φησιν: Οὔτε γνήσιος ἦν τῷ πατρί, ἀλλὰ καὶ ῥίψασπις ἦν. τὰ δύο οὖν αὐτῷ προστρίβεται.

677. ἀποβολιμαῖος: Ἅμα καὶ παρὰ τὸ ἀποβαλεῖν τὰ ὅπλα, καὶ παρὰ τὸ ὑποβολιμαῖος εἶναι.

[679. ἀντὶ τοῦ βήματος. ὅστις νῦν διέπει τὰ τῆς πολιτείας καὶ διαπρέπει. πύκνα δέ φησι τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ δικαστήριον. R.V.]

680. Ὑπέρβολος νῦν: Ὅτι μετὰ τὸν Κλέωνα Ὑπέρβολος ἐπολιτεύσατο. Χρέμητος δὲ υἱὸς ἦν Ὑπέρβολος, ἀδελφὸς δὲ Χάρωνος, λυχνοπώλης, φαῦλος τοὺς τρόπους. οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Κλέωνος δυναστείαν διεδέξατο τὴν δημαγωγίαν. ἀπ' αὐτοῦ δὲ πρώτου ἤρξαντο Ἀθηναῖοι φαύλοις παραδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὴν δημαγωγίαν, πρότερον δημαγωγούντων πάνυ λαμπρῶν πολιτῶν. προείλετο δὲ τοὺς τοιούτους ὁ δῆμος, ἀπιστῶν διὰ πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους τοῖς ἐνδόξοις τῶν πολιτῶν, μὴ τὴν δημοκρατίαν καταλύσαιεν. ἐξωστρακίσθη δὲ οὗτος, οὐ διὰ δυνάμεως φόβον καὶ ἀξιώματος, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως. ἐν Σάμῳ δὲ διατρίβων, ὑπὸ τῶν

4. Scholion v. 668. om. R. præter verba ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ φόβῳ τοῦ κλέωνος.
ἡ παροιμία Ald. ἡ om. V.
5. ἢ σκύτη om. G.
6, 7. ἀντὶ—ἡμῶν om. V.
10. κατέλειπε V, non G.
12. καὶ om. V.
13. ἅμα R. ἅμα μὲν Ald.
παρὰ τὸ ἀπ. R.V. διὰ τὸ ἀπ. Ald.
14. εἶναι om. R.
15. ἀντὶ] ὅστις κρατύνει τοῦ λίθου δὲ ἀντὶ R.
16. πύκνα V. πνύκα R.
φησι om. V.
17. ἐπολιτεύσατο] Sequentia om. R.
18. χρέμητος V. Χρέμιδος Ald. Vid. schol. Luciani Timon. c. 29. vol. 1. p. 142.
20. δὲ om. V.
25. ἀλλὰ διὰ V. διὰ om. Ald.

Ἀθηναίων ἐχθρῶν ἐπιβουλευθεὶς ἀπέθανε, καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ εἰς σάκκον βαλόντες ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος.

[681. περιάγεις: Ἀποστρέφεται ἀκούσασα τοῦ Ὑπερβόλου τὸ ὄνομα ἡ εἰρήνη, ἀχθεσθεῖσα ἐπ' αὐτῷ, ὅτι καὶ αὐτὸς κακὸς ἦν. R.V.]

683. ἐπεγράψατο: Ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τοὺς προστάτας προγραφόντων ἑαυτοῖς.

685. γυμνὸς ὤν: Προεστῶτος δηλονότι.

686. περιεζώσατο: Οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἂν περιζώματος τυχεῖν. ὁ δὲ νοῦς, δι' ἀνάγκην τέως τοῦτον ἐζώσατο μὴ ἔχουσα πολυτελέστερον.

687. πῶς οὖν ξυνοίσει: Ἐν ἴσῳ εἴρηκε τοῦτο τῷ πῶς ταῦτα ἡ πόλις οἰκονομήσει καὶ θήσεται. τὸ δὲ ἑξῆς, πῶς συνοίσει τῇ πόλει ταῦτα; ἐρωτᾷ.

690. ἐψηλαφῶμεν: Ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος εἴληφε τὸ ἐψηλαφῶμεν· οἱ γὰρ ἐν σκότῳ ζητοῦντες, τοῦ ζητουμένου τὴν ἀκριβῆ ὄψιν οὐχ ὁρῶντες, ψηλαφῶντες ἀνευρίσκουσιν αὐτό.

691. πρὸς λύχνον βουλεύσομεν: Ὅτι λυχνοπώλης ὁ Ὑπέρβολος. τινὲς δέ φασιν αὐτὸν Σύρον. καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Πυτίνῃ "Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνοισι γράψον."

694. ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς: Γελοῖα ταῦτα. ὡς γὰρ περὶ σπουδαίων τὴν ἔμφασιν ποιούμενος ἐπήνεγκεν, ὅτι περὶ Σοφοκλέους ἐπύθετό μου.

696. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίνεται: Ὅτι ἐπὶ μισθῷ ἔγραψε τὰ μέλη. καὶ γὰρ Σιμωνίδης δοκεῖ πρῶτος σμικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὰ ᾄσματα καὶ γράψαι ᾆσμα μισθοῦ. τοῦτο δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ἰσθμιονίκαις φησὶν αἰνιττόμενος· "οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, "φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον, κλυτᾷ φόρ-

2. βαλόντες hic V, post αὐτοῦ Ald.
5. Ἀντὶ τοῦ om. R.
κατέστησεν] Sequentia om. R.
7. Scholia v. 685–690. om. R.
11. τοῦτο τῷ] Legebatur τούτῳ. τοῦτο V.
15. σκότῳ V. σκότει Ald.
19. λύχνοισι] Scribebatur λύχνοις, quod retinebunt qui γράψον senarii initium habebunt. ἐν τοῖς λύχνοισι θάψω Dobræus. γράψον R.V. γράψω Ald.
20. Γελοῖα] γελοίως R.
23, 24. Ὅτι—καὶ γὰρ om. R.
24. ὁ σιμωνίδης R.
25. ἐν τοῖς Ἰσθμιονίκαις (ἰσομιονικαῖς V. πιθιονίκαις R.) addidi ex R.V. Est Isthm. 2, 1. Verba Pindari om. R.
27. χρυσαμπύκων—Μοισᾶν ἔβαινον] Legebatur χρυσάμπυκες—μοι συνανέβαινον.

“ μιγγι συναντόμενοι, ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους. “ ἁ μοῦσα γὰρ φιλοκερδὴς οὔ ποτ᾽ ἦν οὐδ᾽ ἐργάτις, οὐδ᾽ ἐπέρναντο “ γλυκεῖαι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι “ ἀοιδαί.” τὸ μέντοι περὶ κιβωτῶν ἐπὶ Σιμωνίδου λεγόμενον, ὅτι παρακειμένας εἶχε δύο, τὴν μὲν κενὴν, τὴν δὲ μεστὴν, καὶ τὴν μὲν κενὴν χαρίτων ἔλεγεν εἶναι γνώριμον, πλὴν τοῦτο λέγω περιφερόμενον εὑρίσκεται. καθ᾽ ἱστορίαν γὰρ οὐδεὶς εἴρηκεν. Ἄλλως. ὁ Σιμωνίδης διεβέβλητο ἐπὶ φιλαργυρίᾳ. καὶ τὸν Σοφοκλέα οὖν διὰ φιλαργυρίαν ἐοικέναι τῷ Σιμωνίδῃ. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἐκ τῆς στρατηγίας τῆς ἐν Σάμῳ ἠργυρίσατο. χαριέντως δὲ πάνυ τῷ αὐτῷ λόγῳ διέσυρε β . . . . . τοῦ ἰαμβοποιοῦ, καὶ μέμνηται ὅτι σμικρολόγος ἦν· ὅθεν Ξενοφάνης κίμβικα αὐτὸν προσαγορεύει. καὶ Σοφοκλέα καὶ Σιμωνίδην διέσυρεν ὡς μικρολόγους. ἀλλὰ μήποτε ἐδόκει Σοφοκλῆς περὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς νεμήσεις ὀψέ ποτε φιλοτιμότερος γεγονέναι.

697. γέρων ὢν: Ἀρχαῖος καὶ παλαιός. οἷον γηράσας φιλάργυρος ἐγίνετο. [μετὰ τὰ ζ´ ἔτη βεβίωκεν. πῶς οὖν γέρων; R.]

698. κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι: Ἀντὶ τοῦ φρυγάνου, ψιάθου. λέγοιτο δ᾽ ἂν ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως “ θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ “ ῥιπὸς πλέοις.” ῥὶψ δέ ἐστιν ἱμαντῶδες φυτὸν, παρὰ τὸ ῥέπω ῥέψ καὶ ῥίψ, καὶ ῥίπεσι τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.

700. ἐνέβαλον: Ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθον τῇ πόλει.

1. συναντόμενοι] συναντώμενοι Ald. συναντωμέναις V.
παιδίους V. παιδία G.
2–4. οὔ ποτ᾽—ἀοιδαί add. V.
3. γλυκεῖαι] γλυκεῖαν V.
5. καὶ τὴν μὲν] μὲν om. V.
6. γνώριμον R.V. τὴν δὲ γνώριμον Ald.
πλὴν τοῦτο (πάλιν τούτου G.) add. R.V.
περιφερόμενος V.
7. Ἄλλως om. R.
9. δὲ καὶ V. καὶ om. Ald.
10. ἠργυρίσατο] Sequentia om. R.
11. β τοῦ ἰαμβοποιοῦ V. Legebatur τοὺς β ἰαμβοποιούς. Indicavi lacunam: nam excidit substantivum aliquod.
σμικρολόγος ἦν V. σμικρολόγοι Ald.
12. καὶ σ. καὶ σιμωνίδη δ. ὡς μ. add. V.
13. ἀλλὰ μήποτε V. μήποτε δὲ Ald.
14. περὶ] παρὰ V, non G.
νεμήσεις Tyrwhittus. Scribebatur νεμέσεις.
16, 17. Ἀρχαῖος—ἐγίνετο om. R.
16. καὶ φιλάργυρος V.
18. Ἀντὶ τοῦ add. R.
φρυγάνου] Sequentia om. R.
18, 19. φρυγάνου—ἄλλως om. V.
19. θεοῦ] παροιμία θεοῦ V.
22. Ἀντὶ—πόλει om. R.

701. ὠρακιάσας: Οἷον ὠχριάσας, ἢ ἐκλυθεὶς, ἢ λιποψυχήσας, ἢ ἀθυμήσας. ὡς φιλοπότην δὲ διαβάλλει πάλιν τὸν Κρατῖνον, μετὰ ἐκλύσεως ἐσκοτωμένον. ᾧ ἴσως ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ὠχριᾶν. τοιοῦτοι δὲ οἱ λιποψυχοῦντες· τρέπεται γὰρ αὐτῶν ἡ χροιά. Ἄλλως. Λυκόφρων τὸ ὠρακιᾶν ἀντὶ τοῦ ὠχριᾶν. Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ὑπὸ ἐκλύσεως ἐσκοτῶσθαι, ᾧ ἴσως ἀκολουθεῖ τὸ ὠχριᾶν. ὅτι δὲ φίλοινος ὁ Κρατῖνος, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Πυτίνῃ σαφῶς λέγει.

703. χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει: Ὥσπερ ἐκπλαγείσης τῆς εἰρήνης ἐπήγαγε τὸ καὶ ἕτερα τοιαῦτα γεγονέναι ἐν τῇ πόλει.

705. ἴθι νυν: Μίαν τῶν συνανελθουσῶν τῇ εἰρήνῃ πρὸς γάμον αὐτῷ δίδωσι. προειρήκαμεν δὲ ὅτι συνανειλκύσθησαν αὐτῇ ἥ τε Ὀπώρα καὶ ἡ Θεωρία. ἦσαν δὲ ἑταῖραι.

707. ἐκποοῦ σαυτῷ: Οὐκ εἶπε τοὺς παῖδας, ἀλλὰ τοὺς βότρυς διὰ τὴν Ὀπώραν.

709. διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ: Ὅτι οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται, καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει Ὀπώρα εἶναι καὶ ἡ πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαιξεν.

[710. κατελάσας: Συνουσιάσας. Gl. Victor.]

711. βληχωνίαν: Βλήχωνά φασιν Ἀττικοὶ διὰ τοῦ β, οὐχὶ διὰ τοῦ γ. οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες, ἐὰν κυκεῶνα βληχωνίαν πίνωσιν, οὐ βλάπτονται. βρέχοντες οὖν γλήχωνα ἐπιπίνουσι, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τὴν καρδίαν κατεσθίεσθαι. ἵνα οὖν ἡ δριμύτης ἀποστυφῇ,

1–7. Οἷον—λέγει] ἀντὶ τοῦ λιποψυχήσας. εἰς οἰνοφλυγίαν δὲ ὁ κρατῖνος διαβάλλεται R.

1. ἐκλυθεὶς V. et Suidas s. ὠρακιάσας. ἑλκυσθεὶς Ald.

λιποψυχήσας V. λειποψυχήσας Ald. et Suidas.

2. δ. πάλιν V. πάλιν δ. Ald.

3. ἴσον V.

ὠχριᾶν V. ὠρακιάσας Ald.

4. λιπο— V. λειπο— Ald. et Suidas.

ἄλλως add. V.

5. τὸ V. δὲ τὸ Ald.

6. σκοτῶσθαι V.

ᾧ ἴσως (ἴσου V. ἴσον G.)—ὠχριᾶν add. V.

7. σ. λέγει V. λέγει σ. Ald.

9. καὶ om. V.

γεγονέναι R.V. γέγονεν Ald.

10. συνελθουσῶν V.

11. συνανελκύσθησαν R.G. συνελκύσθησαν G. Sic ξυνέλκυσον ex ξυνανέλκυσον corruptum videtur in verbis poetæ v. 417.

13, 14. Οὐκ—Ὀπώραν om. R.

19. φασιν add. R: φασι post Ἀττικοὶ V.

οὐχὶ V. οὐ Ald.

20. πίνωσιν R.V. πίωσιν Ald.

21. γλήχωνα] βλήχωνα V.

22. ἀποστυφῇ V. ἀποστύφῃ Ald.

γλήχωνα ἐλάμβανον. Ἄλλως. οἱ ὀπώραν πολλὴν ἐσθίοντες κυκεῶνα πίνουσιν ὑπὲρ τοῦ πῆξαι τὴν τροφὴν καὶ μὴ ναυτιᾶν· καὶ γὰρ τὸ πολὺ τῆς ὀπώρας προσίσταται τῷ στομάχῳ. Ἄλλως. τοὺς ὑπὸ τῆς ὀπώρας βαρυνομένους ἰᾶσθαί φασιν, εἰ ἀποβρέξαντες γλήχωνα εἰς ὕδωρ πίοιεν· ἰᾶσθαι γὰρ οὕτω τοὺς τῆς καρδίας πόνους.

712. τὴν θεωρίαν: Τοῖς μὲν γεωργοῖς φέρουσα τὴν Ὀπώραν ἔδωκε, τῇ δὲ βουλῇ τὴν Θεωρίαν ἀπένειμεν· ἐδόκει γὰρ ἡ βουλὴ τῆς θεωρίας.

714. τῆς θεωρίας: Ἡ γὰρ βουλὴ τὰς θεωρίας ἐξέπεμπε. [λείπει δὲ τὸ ἕνεκεν. R.] τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ βουλὴ, καὶ συνάπτουσι τὸ σὺ τῆς Θεωρίας ὅσον ζωμὸν ῥοφήσεις ἡμερῶν τριῶν, ὡς ψηφιουμένης τῆς βουλῆς θῦσαι βοῦς ἐπὶ τούτοις.

715. ἡμερῶν τριῶν: Ἐπὶ γʹ γὰρ ἡμέρας ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ βοῦς θύειν. ἀφ' ὧν καὶ ἕτερα ζῷα.

716. χόλικας: Τὰ τῶν βοῶν παχέα ἔντερα· ταῦτα γὰρ οὐχ ἱεροῦντο, ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ χόλικάς φασιν εἶδος ἰχθύος.

721. ἀστραπηφορεῖ: Ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. παρὰ τὸ ἀστραπαῖς ὑπηρετεῖν.

723. τὴν τοῦ Γανυμήδους: Ἀντὶ τοῦ τὴν κόπρον. ὅτι οὗτος μόνος θνητὸς ἐν θεοῖς. τινὲς δὲ διὰ τὸ ἐν ἀρχῇ ῥηθῆναι αὐτῷ "ἑτέραν "ἑτέραν παιδὸς ἡταιρηκότος·" ἐδόκει γὰρ καὶ ὁ Γανυμήδης ἐρώμενος εἶναι Διός.

725. παρὰ τὴν θεὸν: Τινὲς οὐ παρὰ τὴν εἰρήνην, λέγουσι γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ μεῖναι καὶ ἐκεῖθεν ἐνεργεῖν, ὥσπερ καὶ τὸν πόλεμον· οὐδαμοῦ γὰρ αὐτῆς μέμνηται ἐν τοῖς ἑξῆς ὡς κατελθούσης.

1. γλήχωνα Suidas s. διὰ χρόνου γλήχωνας Ald. γλήχωνος V. γλήχωνα G.

ἐλάμβανον] πίνουσιν Suidas. Sequentia om. R.

ἐσθίοντες πολλὴν V.

2. καὶ γὰρ τὸ] τὸ γὰρ V.

3. τοὺς βλαπτομένους ὑπὸ τῆς ὀπώρας V.

4. γλίχωνα V.

5. τῆς καρδίας V. καρδιῶν Ald.

6. Scholion v. 712. om. R.

10–12. τινὲς—τούτοις om. R.

11. ἡμερῶν τριῶν add. V.

12. βοῦς add. V.

13. Scholion v. 715. om. R.

16. δὲ om. R.

χόλικας R. χόλικα Ald.

17. Scholion v. 721. om. R.

19. Ἀντὶ τοῦ om. R.

οὗτος om. R.

20. θνητὸς ἐν θεοῖς] παρ' αὐτοῖς θνητός R.

διὰ om. R.

ἐν ἀρχῇ] V. 11.

23–p. 90, 2. Τινὲς—Ἀθηνᾶς om. R.

παρὰ τὴν θεὸν οὖν τὴν Ἀθηνᾶν· ἄγαλμα γὰρ ἦν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἀθηνᾶς.

δεῦρ' ὦ κόραι: Τῇ Εἰρήνῃ καὶ τῇ Θεωρίᾳ καὶ τῇ Ὀπώρᾳ λέγει.

726. ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ: Κατέλυσε τοῦ οὐρανοῦ τὴν ὑπόκρισιν. κάτεισι γὰρ ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν κλίμαξιν. ἐχόμενος δὲ τῆς Εἰρήνης καταβαίνει ὁ πρεσβύτης ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν. ἴσως δὲ καὶ ὁ χορὸς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀναγωγὴν τῆς Εἰρήνης.

727. ἐστυκότες: Ἔδει εἰπεῖν ἑστῶτες. τὸ δὲ ἐστυκότες ἐχρήσατο διὰ τὴν Εἰρήνην, ὥσπερ διὰ τὸ γαμηθῆναι αὐτῶν τὴν μὲν τῷ Τρυγαίῳ, τὴν δὲ τῇ βουλῇ. πόρναι γάρ εἰσιν ἐσκευασμέναι.

728. ἀλλ' ἴθι χαίρων: Ὁ χορὸς μένων ποιεῖ παράβασιν οὐ τελείαν, ἀλλὰ κομμάτιον μέν ἐστι τοῦ χοροῦ. ὧν τετράμετρα καταληκτικὰ τέσσαρα μὲν ἐν ἐκθέσει παρὰ ταύτας. ὅτι εἰσὶν ἀναπαιστικοὶ τελευταῖοι τροχαϊκοὶ κάτισοι τοῖς ἄλλοις. Ἄλλως. ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔστι τελεία. τοῦ γὰρ ἐπιρρήματος καὶ ἀντεπιρρήματος ἐστέρηται. ἔστι τοίνυν τὸ μὲν κομμάτιον στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ε'. τὸ δὲ μακρὸν στίχων ὁμοίων λγ'. ἡ δ' ἔκθεσις κώλων δέκα διμέτρων πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικῶν. ἐπὶ πᾶσι παράγραφος.

τὰ σκεύη: Τὰς ἅμας, τὰ σχοινία. γυμνὸν γὰρ ποιοῦσι τὸν χορὸν οἱ κωμικοὶ ἀεί, ἵνα ὀρχῆται.

730. κυπτάζειν: Κρυφιμαίως διατρίβειν καὶ κρύπτεσθαι.

733. χρῆν μὲν τύπτειν: Νῦν παραβάσει κέχρηται ὁ χορὸς, μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν. παράβασιν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν καταντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν, ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι ἔξω τῆς ὑποθέσεως ἄνευ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ χοροῦ. ἐστρέφετο δὲ ὁ χορὸς καὶ ἐγίνοντο στοῖχοι δ'. εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταί, τὸ στρέφεσθαι

3. Εἰρήνῃ] θεᾷ V.
4. Scholia v. 726–730. om. R.
9. γεγαμηκέναι αὐτὴν V.
τῷ om. V.
14. καὶ κάτισοι Ald. καὶ om. V.
20. τὸν χορὸν hic V, post κωμικοὶ Ald.
23–p. 91, 5. Νῦν—ὁ δὲ νοῦς om. R.
28. τοῦ χοροῦ] τὸν χορὸν V.
στοῖχοι] Legebatur στίχοι. Correxi duce Suida s. παράβασις.
30. ποιοῦσιν αὐτοὶ V. et Suidas. αὐτοὶ ποιοῦσιν Ald.

σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ἐν τῷ Παιδαρίῳ "εἰ μὲν "μὴ λίαν ὦ ἄνδρες ἠναγκαζόμην | στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην "εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν," ἄμφω σημάνας, καὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ δηλοῖ ὅτι ἕξ ἐστι ζυγὰ τοῦ χοροῦ. ὁ δὲ νοῦς, ἐχρῆν μὲν, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς ἑαυτὸν ἐπῄνει παραβάσει χρώμενος, τοὺς ῥαβδούχους ἐκείνους τύπτειν αὐτὸν ὡς ἀπρεπές τι μεταχειριζόμενον. εἰ δὲ πρέπον ἐστὶν ὦ μοῦσα ἑαυτὸν ἐπαινέσαι τινὰ, φησὶν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν (τουτέστιν ὁ Ἀριστοφάνης) ἄξιος εἶναι πολλῆς τιμῆς, ὅστις (Ἀριστοφάνης) ἄριστος γεγένηται. ἦσαν δὲ ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, οἳ τῆς εὐκοσμίας ἐμέλοντο τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδούχους εἶπε τοὺς κριτὰς τοῦ ἀγῶνος, οὓς ὁ ποιητὴς αἰσυμνήτας εἶπεν.

734. παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις: Πᾶσαν παρέκβασιν ἀναπαίστους λέγει.

[735. παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν ἐλεγείων· "εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος δήμῳ Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος." V.]

739. ἐς τὰ ῥάκια: Ὡς τοιαῦτα εἰσαγόντων τῶν ἄλλων κωμικῶν, ῥακοφοροῦντας. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὔπολιν.

καὶ τοῖς φθειρσὶν: Ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ἄνδρας καὶ ἀδόξους.

740. τούς θ' Ἡρακλέας: Μάττειν τὸ πολλὰ ἐσθίειν. ἀπὸ τῆς ματτομένης ζύμης. αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς Εὔπολιν, ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινῶντα καὶ Διόνυσον δειλὸν καὶ Δία μοιχὸν καὶ δοῦλον

1. μὲν om. V: habet Suidas. Post λίαν desunt syllabæ tres ⏑⏑–: nam metrum est Eupolideum.

6. αὐτὸν] αὐτοῦ R.

7. μεταχειριζόμενος R. μεταχειριζομένους V.

ἐστὶ μοῦσαν τινὰ ἑαυτὸν ἐπαινέσαι R.

10. οἳ τῆς εὐκοσμίας ἐμέλοντο] πρὸς εὐταξίαν R.

12. αἰσυμνήτας] Vid. Ebert. dissert. Sicul. p. 21.

εἶπεν] Addit V. ἀναπαιστικ. ἐφ' ἧ ἁπλῆ καὶ ἐπέκθεσις εἰς τὴν παράβασιν ἀναπαιστικὰ τετράμετρα καταληκτικὰ λα', ὧν τελευταῖον παῦρ' ἀνιάσας.

13. παρέκβασιν R. παραβασιν (αρεκ superscr.) V. παράβασιν G. Ald. ἀναπαίστους λέγει R.V. ἀνάπαιστον καλεῖ Ald.

15. εἰ] Fortasse δεῖ.

16. θύγατερ] θυγατέρα V.

δήμῳ—ἐξετέλεσσα] δῆμος—ἐξετέλεσα V.

18. ῥακοφοροῦντας om. R.

δὲ R. δὲ καὶ Ald.

19. ἄνδρας hic R, post ἀδόξους Ald.

20–p. 92, 6. Μάττειν—Ζεὺς om. R.

21. ζύμης] μάζης V.

Εὔπολιν Dobræus. Legebatur Εὐριπίδην.

ἐποίησεν ἡ. πεινῶντα V. ἐποίησε τὸν Ἡ. πίνοντα Ald.

κλαίοντα. τινὲς δέ φασιν εἰς Κρατῖνον αἰνίττεσθαι, ὡς τοιαῦτα ποιοῦντα δράματα. ἐπεπόλασε δὲ ταῦτα τότε τὰ λήμματα. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι. καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ περὶ τούτων φησὶ, τοῦ τε Ἡρακλέους καὶ τοῦ δούλου. ἐπεπόλαζε γὰρ τότε ταῦτα, Ἡρακλῆς πεινῶν καὶ Διόνυσος δειλὸς καὶ μοιχὸς Ζεὺς, ὥστε καὶ αὐτοὺς δοκεῖν ἄχθεσθαι. Κρατῖνος "ὑπὸ δ' Ἡρακλέους πεινῶντος "ἄγει καὶ σκώπτοντος ταῦτα οὐ βοιωτόν ἐστι." περὶ δὲ τῶν δούλων καὶ ἐν Βατράχοις φησίν.

744. ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας: Ἀντὶ τοῦ, καὶ τούτους τοὺς δούλους ἐξέφερον κλάοντας τούτου ἕνεκα, ἵνα ὁ σύνδουλος χλευάζων ἀνέρηται αὐτόν.

745. ὑστριχὶς: Ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς θηρίον τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.

εἰσέβαλεν: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς πόλεις πορθούντων τὸ εἰσέβαλεν. καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ τροπῇ. κυρίως γὰρ εἰσβαλεῖν ἐστι τὸ πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν εἰς πόλιν.

[746. διὰ τὸ πλῆθος τῶν πληγῶν. R.]

747. βωμολοχεύματα: Τουτέστι βωμολόχα σκώμματα, ὅ ἐστι σκώπτοντας εὐτελεῖς τινὰς καὶ ἀσθενεῖς ἄνδρας.

748. ἐποίησε τέχνην: Ταῦτα καὶ Φερεκράτης ἐποίησε τὸν Αἰσχύλον λέγοντα ἐν τοῖς Κραπατάλοις "ὅστις γ' αὐτοῖς παρέδωκα "τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας."

2. ταῦτα τότε V. τότε ταῦτα Ald.

3. ὁ add. V.

4. ἐν Ὄρνισι] Extrema in parte fabulæ.

Σφηξὶ] 60.

7. δοκεῖν om. R.

ἄχθεσθαι R.V. ἔχθεσθαι Ald.

8. ἄγει καὶ σκώπτοντος ταῦτα R. ἄγε ταῦ^τ (ταῦτα G.) καὶ σκώπτοντος V. ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος Ald. Vel ante vel post ταῦτα plura exciderunt.

οὐ βοιωτόν] οὐ βιωτόν V. "Neque "verba neque metrum satis expe-"dire possum. Sed illud video, "pro οὐ Βοιωτὸν legendum συοβοιω-"τῶν." PORSON. præfat. ad Hecub. p. LVIII.

10. δούλους R.V. συνδούλους Ald.

11. ἐξέφερον] ἤφερον V. ἔφερον G.

κλάοντας R.V. κλαίοντας Ald.

ἀναιρεῖται V. ἐπανέρηται Ald.

13. Ἡ] ὑστριχὶς δὲ ἡ R.

μάστιξ] Sequentia om. R.

16. τῶν V. λέγει τῶν Ald. Totum scholion om. R.

τὸ add. V.

18. πόλιν V. τὴν πόλιν Ald.

20. Scholion v. 747. om. R.

22. ταῦτα V. τοῦτο Ald.

23. Κραπατάλοις] κρα^π πάντων ἄλλοις (ἄλλων G.) V.

κἀπύργωσεν: Ἀντὶ τοῦ ὕψωσεν, ηὔξησεν, ἐμεγάλυνεν, ἠσφαλίσατο, καὶ ἐπὶ τὸ σεμνότερον τὰ ποιήματα ἤγαγεν. καὶ ἐν ἄλλοις περὶ αὐτοῦ φησιν "ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα "σεμνά."

749. οὐκ ἀγοραίοις: Οὐ κατημαξευμένοις.

751. ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν: Ἐνδόξως πάλιν παρέλαβεν αὐτὸς τὸν Ἡρακλῆν. λέγει γάρ, οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μετρίους τινὰς καὶ φαύλους λοιδορεῖν καὶ κωμῳδεῖν προειλόμην, ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς τοὺς μεγάλους ἄθλους ὑπέστη, οὕτω κἀγὼ τοὺς ἀρίστους καὶ μέγα δυναμένους παρ' ὑμῖν κωμῳδεῖν εἱλόμην. Ἡρακλέα γὰρ μιμούμενος, οὐκ εὐτελεῖς ἄνδρας κωμῳδεῖν ἐπεχείρει.

752. διαβὰς βυρσῶν ὀδμὰς: Ὡσανεὶ ἔλεγε ποταμοὺς ἢ χαράδρας. ταῦτα δὲ διὰ δὲ τὸν Κλέωνα· εἰκὸς γὰρ ἦν αὐτὸν ἀπειλεῖν τῷ Ἀριστοφάνει διὰ τὰς ὕβρεις. τὸ βαρβαρῶδες δὲ τοῦ Κλέωνος δηλοῖ διὰ τοῦ βαρβαροθύμους· Παφλαγὼν γὰρ ἦν. τοῦ Ἡρακλέους δὲ μνημονεύσας, ἑξῆς τὸ βυρσῶν ὀσμὴν ἐπήγαγεν, ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Ἡρακλῆς τὴν Αὐγέου κόπρον ἐκκεκαθαρκέναι.

754. οὗ δεινόταται: Ἐρατοσθένης ἀγνοήσας τὰ κατὰ τὴν Κύνναν, κυνὸς γράφει, κυνὸς ὡς ἀκτῖνες ἔλαμπον. Κύννα δὲ καὶ Σαλαβακχὼ πόρναι Ἀθήνησι. Ἄλλως. τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ καὶ τὴν τραχύτητα τῶν τρόπων δείκνυσι διὰ τῶν ὄψεων, ὡς καὶ Ὅμηρος "ὄσσε δέ οἱ "πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην." τῆς δὲ Κύννης μέμνηται καὶ ἐν τοῖς

ὅστις αὐτοῖς—παρέδωκε] Lege ὅστις γ' αὐτοῖς et παρέδωκα. Verba sunt Æschyli de se loquentis eodem fere modo, quo loquitur apud Aristophanem Ran. 1045. et seq. PORSON. præfat. ad Hecub. p. XLVIII. Recepi Porsoni emendationes.

1. ἀντὶ τοῦ add. R.
ὕψωσεν om. R.V.
ἐμεγάλυνε καὶ ἠσφαλίσατο R.
2. ἐν ἄλλοις] Ran. 1004.
3–10. ῥήματα—εἱλόμην om. R.
7. τὸν Ἡρακλῆν] τῷ ἡρακλεῖ V.
10. Ἡρακλέα γὰρ] ἀντὶ τοῦ ἡρακλέα R.
11. ἐπεχείρει R.V. ἐπεχείρισα Ald.
13. ταῦτα δὲ διὰ τὸν κ. R.V. διὰ δὲ τὸν Κ. ταῦτα Ald.
αὐτὸν] αὐτῷ V.
τὸν ἀριστοφάνην R.
15. τοῦ (codex τὸ) βαρβαροθύμους correxi ex R. τοὺς βαρβαρισμούς Ald.
ἦν] Sequentia om. R.
18. Ἐρατοσθένης] Conf. schol. Vesp. 1027.
19. κυνὸς ὡς—ἔλαμπον om. R.
ἔλαμπον] Legebatur ἐλάμποντο.
20. Ἀθήνησι] Sequentia om. R.
ἄλλως. τὴν ἀναίδειαν V. ἀναίδειαν δὲ Ald.
τὴν τραχ. V. τὴν om. Ald.
21. Ὅμηρος] Il. A, 104.
21, 22. οἱ et ἐΐκτην om. V.

Ἱππεῦσι, λέγων "καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχώ." Ἄλλως. Κύννα ἑταίρα ἐστίν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἀναιδὴς καὶ πόρνης ὀφθαλμοὺς εἶχεν.

755. ἑκατὸν δὲ κύκλῳ: Ὡσεὶ ἔλεγεν ὄφεων. εἰκὸς γὰρ σύστημα τὸν Κλέωνα ἔχειν κολάκων. χαράδρα δέ ἐστι διῶρυξ πηλοῦ μεστή. ὄλεθρον δὲ εἶπεν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. δέον δὲ εἰπεῖν ἐλιχμῶντο, ἐλιχνῶντο εἶπε διὰ τὸ λίχνον τῶν κολάκων. Ἄλλως. εἰκὸς γὰρ σύστημα τὸν Κλέωνα ἔχειν μέγα δυνάμενον τῶν ὑποτρεχόντων αὐτὸν καὶ θεραπευόντων. ὁ δὲ εἶπεν, ὡσεὶ ἔλεγεν δρακόντων ἑκατὸν κεφαλαῖς αὐτὸν καθωπλίσθαι, καὶ τοῦτο πρὸς ἕνα τῶν Ἡρακλέους αἰνιττόμενος ἄθλων, τὴν ἑκατοντακέφαλον ὕδραν. καὶ γὰρ Τυφῶνα αὐτὸν εἶπεν ἐν τοῖς Ἱππεῦσι· τοσαύταις δὲ ἐκεῖνος κεφαλαῖς ὥπλιστο. ἢ διὰ τοὺς περὶ αὐτὸν κόλακας.

756. χαράδρας: Ἀντὶ τοῦ χειμάρρου ποταμοῦ. κατάγουσι δὲ οὗτοι παντοῖα μετὰ τοῦ ῥεύματος. οὐκ εἶπε δὲ πηλὸν, ἀλλ' ὄλεθρον.

757. φώκης δ' ὀσμὴν: Θαλάσσιον ζῷον ἡ φώκη. Ὅμηρος "φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή."

λαμίας ὄρχεις: Δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. Δίδυμος δέ· εἰδωλοποιεῖ τινας ὄρχεις Λαμίας· θῆλυ γάρ. ἐντεῦθεν καὶ Λάμος ἡ πόλις τῶν Λαιστρυγόνων. λέγεται δὲ ἡ Λάμια Βήλου καὶ Λιβύης θυγάτηρ, ἧς ἐρασθῆναι τὸν Δία φασὶν, μεταγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λιβύης εἰς Ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Λάμια προσαγορεύεται. ἔνθεν αὐτῇ συνελθὼν ὁ Ζεὺς, οὐκ ἔλαθε τὴν Ἥραν, ἥτις ζηλοτυποῦσα τὴν Λάμιαν τὰ γινόμενα αὐτῆς τέκνα ἀνῄρει ἀεί. ἡ δὲ ἀποθνησκόντων τῶν τέκνων αὐτῆς βαρυνομένη, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ὑπο-

1. Ἱππεῦσι] 765.
Κύννα] Scribebatur Κύννη.
3. Ὡσεὶ—ὄφεων om. R.
σύστημα R. πλῆθος Ald.
4. τὸν Κλέωνα hic R, post κολάκων Ald.
ἔχειν κ. R.V. κ. ἔχειν Ald.
ἐστι R.V. ἐστι διαίρεσις εἴτε Ald.
διῶρυξ] διώρυξ R. Ald. διόρυξ V.
5. δὲ εἶπεν om. R.V.
ἔχουσα] ἔχω V.
8. αὐτὸν R. αὐτῷ Ald.
9, 10. καὶ τοῦτο—ὕδραν infra post κόλακας habet V.
10. Post ὕδραν R. ponit superiora illa χαράδρα δέ—τῶν κολάκων.
10–12. καὶ γὰρ—κόλακας om. R.
11. Ἱππεῦσι] 511.
13–16. Ἀντὶ—ὀδμή om. R.
15. Ὅμηρος] Od. Δ, 442.
19. Λαιστρυγόνων] Sequentia om. R.
δὲ add. V.
Λάμια] λάμεια V.
20. ἧς V. ταύτης Ald.
21. προσαγορεύεται] λέγεται V.
22. τὴν ἥραν οὐκ ἔλαθε V.
23, 24. ἀνῄρει—τὰ τῶν V. ἀνῄρει. ἡ δὲ ἀποθνησκόντων αὐτῆς τῶν παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ τῶν Ald.

κλέπτουσα ἀνῄρει. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας ἐκφοβούσας τὰ βρέφη καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὴν Λάμιαν. μυθεύεται δὲ ὡς ἄυπνος αὕτη διατελεῖ βουλήσει Ἥρας, ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πένθει ᾖ, ἕως οὗ αὐτὴν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀφαιρετοὺς αὐτῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν, ὅπως ἂν ἐν αὐτῇ ᾖ ἐξαιρεῖσθαι καὶ πάλιν θεῖναι. λέγεται δὲ ἐσχηκέναι παρὰ Διὸς καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι εἰς ὅ τι οὖν βούλοιτο. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι. ἀλλόκοτον δέ τι τέρας ὑποστήσασθαι βούλεται τὸν Κλέωνα· τὴν γὰρ Λάμιάν φησιν ἄγριον εἶναι ζῷον καὶ δύσοσμον καὶ ἀνήμερον. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτοις αὐτὸν εἰκάσαι μόνοις, προσέθηκε καὶ ἄπλυτον, ἵνα μᾶλλον αὐξήσῃ τὴν περὶ τὸν Κλέωνα δυσοσμίαν.

758. *τοιοῦτον ἰδὼν τέρας*: Εἰρηκὼς τῶν σκωμμάτων αὐτοῦ τὸ κατ' εἶδος, ἔσκωψεν αὐτὸν πάλιν ἐπὶ τὸ γενικὸν ἀναδραμών, δι' οὗ τέρας αὐτὸν καλεῖ μείζονα δόξαν τῶν προειρημένων ἐγκαταλιπὼν ἔχειν τοῖς ἀκηκοόσι περὶ αὐτοῦ.

762. *παῖδας ἐπείρων*: Ὡς τῶν ἄλλων ἐξιόντων καὶ δεομένων καὶ νέων καὶ τῶν παίδων εἰς τὸ σπουδάζειν αὐτοῖς, ἵνα νικήσωσιν. εἰώθασι δὲ καὶ παιδεραστεῖν ἁβρυνόμενοι τῇ νίκῃ. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὔπολιν καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, ὡς παίδων ἐρῶντας καὶ παλαίστρας περιερχομένους.

763. *παῦρ' ἀνιάσας*: Ὡς τῶν νικώντων ταῦτα ποιούντων καὶ εἰς ὕβριν ἐξελκομένων. ὀλίγα κωμῳδήσας ἢ οὐδὲν λυπήσας. ὁμοίως τῷ "ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς."

765. *πρὸς ταῦτα χρεὼν*: Διὰ ταῦτα ὑμᾶς ἀξιῶ συλλαμβάνεσθαι, ἢ δι' αὐτὰ τὰ δίκαια.

767. *καὶ τοῖς φαλακροῖσι*: Τοῦτο εἰς ἑαυτόν· φαλακρὸς γὰρ ἦν

1. φοβούσας V.
4. ὁ Ζεὺς post ἕως οὗ V.
αὐτῆς post ὀφθαλμοὺς V.
5. ἂν add. V.
ἐξαιρεῖσθαι] ἑαυτῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς addit V.
6. βούλοιτο V. βούλεται Ald.
7. οὕτως—ὑπομνήματι add. V.
10. προσέθηκε καὶ V. προσέθηκεν Ald.
τὴν om. V, habet G.
11. δυσοσμίαν] ὡς πρωκτὸν αὐτὸν add. V, non G.
14. ἐγκαταλιπὼν R.V. καταλιπὼν Ald.
16, 17. Ὡς—νικήσωσιν om. R.
16. καὶ νέων] τῶν νέων V.
17. αὐτοῖς V. αὐτοὺς G. Ald.
18. δὲ καὶ om. R.
Εὔπολιν] Sequentia om. R.
21. Scholia v. 763. 765. om. R.
22. τῷ] Il. E, 800.
26. καὶ τοῦτο R.

ὁ Ἀριστοφάνης. τρωγαλίων δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν τραγημάτων. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ τραγήματα οἱ παλαιοί.

772. καὶ μὴ ἀφαίρει γενναιοτάτου: Μηδὲν ἀφαίρει τῶν παρακειμένων, ἀλλὰ πάντα παράθες. τὸ δὲ σχῆμα Ἀττικόν, τὸ γενικὴν εἰπεῖν ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὡς καὶ νῦν εἶπε τῶν τρωγαλίων ἀντὶ τοῦ τὰ τρωγάλια.

[773. λείπει ἡ ἐξ. R.]

[774. λαμπρὸν διὰ τὴν φαλακρότητα. ἢ εὐπαρρησίαστον. V. διαλαμπρόν. R.]

775. Μοῦσα σὺ μὲν πολέμου: Τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου. αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἔλαθεν. σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον.

μοῦσα σὺ μὲν: Ἡ ᾠδὴ αὕτη καὶ στροφὴ κώλων ἐστὶ κβʹ. τοσούτων δὲ καὶ ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφή. οὐ γὰρ διήρηνται, ἀλλ' ἐχόμεναι εἰσὶν ἀλλήλων, ἐπεὶ οὐ κεῖται μεταξὺ τὸ ἐπίρρημα. τὰ μὲν οὖν αʹ, ϛʹ, ιδʹ, ιϛʹ, ιθʹ, καʹ δακτυλικὰ πενθημιμερῆ. τὰ δὲ βʹ, δʹ προσοδιακὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ παίωνος βʹ καὶ χοριάμβου. τὸ δὲ γʹ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ εʹ ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ δὲ ζʹ ἀκατάληκτον δίμετρον. τὰ ηʹ, θʹ, ιαʹ δακτυλικὰ τρίμετρα. τὸ ιʹ τροχαϊκὴ βάσις. τὰ ιβʹ, ιγʹ χοριαμβικὰ εἰς βακχεῖον περαιούμενα δίμετρα. τὸ ιεʹ ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὰ ιζʹ, κʹ ἀναπαιστικαὶ βάσεις. τὸ ιηʹ δακτυλικὸν δίμετρον. τὸ τελευταῖον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς. [διπλῆ καὶ μεταβολὴ εἰς μονοστροφικὴν δυάδα ἐννεακαίδεκα κῶλα ἔχουσα τὰς περιόδους, ὧν τὸ αʹ δακτυλικὸν πενθημιμερές, τὸ βʹ περίοδος προσοδικὴ δεκάσημος ἢ δωδεκάσημος. τὸ γʹ ἰθυφαλλικὸν καὶ τὸ δʹ ὅμοιον. τὸ εʹ πενθημιμερές, ὃ καλοῦσιν ἰαμβέλεγον. τὸ ϛʹ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζʹ δακτυλικὸν τρίπουν εἰς δισυλλαβίαν. τὸ ηʹ δακτυλικὸν ὅμοιον.

1. ὁ—δὲ om. R.
ἀντὶ τοῦ add. R.
οὕτω R. οὕτως Ald.
1, 2. γὰρ—τραγήματα add. R.
3. παρακειμένων R.V. προκειμένων Ald.
5. καὶ add. R.V.
τὰ om. R.

8. λαμπρὸν] λείπεται λαμπρὸν V. λείπεται remansit ex gl. λείπει ἡ ἐξ.
φαλακρότητα] φαλάκραν V.
10. Scholia v. 775. om. R.
12. στησιχόρειος V.
13–24. Ἡ ᾠδὴ—κορωνίς om. R.V.
17. προσοδιακὰ] προσῳδιακὰ Ald.

τινὲς δὲ συνάπτουσι τὸ η′ καὶ τὸ θ′ καὶ γίνεται ἐγκωμιολογικὸν εἰς διπενθημιμερὲς, ὃ καὶ ἄμεινον. τὰ ἑξῆς ι′, ια′, ιβ′, ὡς μὲν κεκόλλισται, ἔστι χορίαμβος ἐφθημιμερὴς, συνῆπται δέ. δύναται δὲ τὸ α′ αὐτῶν μετατεθῆναι ἐκ τῆς ἑξῆς συλλαβῆς, τὰ δὲ λοιπὰ ἑνωθῆναι. τὸ δὲ ιγ′ δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιδ′ ἀναπαιστικὸν τρίπουν. τὸ ιε′ δακτυλικὸν τετράπουν εἰς τρισυλλαβίαν. τὸ ις′ διπλοῦν εἰς δισυλλαβίαν. τὸ ιζ′ δακτυλικὸν τετράπουν. τὸ ιη′ δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ ιθ′ εἰς ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. V.]

778. κλείουσα θεῶν τε γάμους: Ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν τε καὶ ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα ὁ μόχθος πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν.

Καρκίνος: Τραγῳδίας ποιητὴς, ὃς εἶχε ταπεινούς τινας παῖδας. Καρκῖνος τραγῳδοποιός. ἐν δὲ τῷ ἀντιγράφῳ παροξύτονον εὗρον τὸ Καρκίνος. ἴσως οὖν συνέστειλεν αὐτὸ, ὡς καὶ Ἄρατος. παῖδες δὲ Καρκίνου τρεῖς, Ξενοκλῆς, Ξενότιμος, Ξέναρχος. τραγικοὶ δὲ οὗτοι χορευταὶ, οἵτινες διὰ τὴν σμικρότητα τῶν σωμάτων ὄρτυγες ἐκαλοῦντο.

788. ὄρτυγας οἰκογενεῖς: Δέον ὄρνιθας οἰκογενεῖς εἰπεῖν, ὄρτυγας εἶπε, πρᾶγμα τῆς φύσεως ἀλλότριον, πλὴν εἰ μὴ ὡς μαχίμους διαβάλλει τοὺς παῖδας τοῦ Καρκίνου· φιλεριστικὴ γὰρ τῶν ἀρρένων ὀρτύγων ἡ φύσις. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἡμέρους, ἐν οἴκῳ τεθραμμένους. προείρηται δὲ περὶ τῶν Καρκίνου υἱῶν, ὅτι μικροί. ἀεὶ μέντοι τὸ ὄρτυγας ἐκτείνεται, νῦν δὲ διὰ τὸ μέτρον συνέσταλται.

2. ι′] $\overset{\grave{\epsilon}}{\pi}$ V.
3. ἐφθημιμερὲς V.
4. αὐτῶν om. G.
10. ὁ μόχθος] Id est Apio, cujus hoc fuit cognomen. Monuit Hemsterhus. apud Gaisford. ad Suidam vol. I. p. 466.
11. Ὀδυσσείᾳ] Θ, 267.
ἄρεως R. Ἄρεος Ald.
12. ὃς—παῖδας om. R.
13. καρκῖνος τραγῳδοποιός (sic G: τραγῳδοποιεῖ V.) addidi ex V. Καρκῖνος properispomenon esse credit scholiasta frequenti scripturæ vitio deceptus: quo factum ut miraretur in uno quodam codice καρκίνος esse scriptum παροξυτόνως.
δὲ τῷ] Fort. δέ τῳ.
παροξυτόνως om. R.
14. τὸ om. V.
Καρκίνος] καρκῖνος V, idque ante παροξύτονον.
15. παῖδες] De filiis Carcini vid. ad schol. Ran. 86.
18. Scholion v. 788. om. R.
ὄρτυγας δὲ V.
19. διαβάλλει V. διαβάλλοι Ald.
20, 21. ἡ ante τῶν ponit V.
23. τὸ ὄρτυγας ἐκτείνεται] Idem docet Athenæus 9. p. 393 B. ex eoque Eustathius p. 1108, 49. Mirus hic error est grammaticorum, quibus nominum κήρυκος et δοίδυκος mensura fraudem fecit.

γυλιαύχενας: Αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος. ὡς μικροὺς δὲ καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. Ἄλλως. μακροτραχήλους· γύλιος γὰρ πλέγμα ἐστὶ στρατιωτικὸν ἐπιμηκες, τουτέστιν εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα. καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. Ἄλλως. γύλιος πλεκτόν τι σκεῦος στρατιωτικὸν, στενόστομον, ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσι. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς λεπροὺς καὶ λεπτοὺς, καὶ μακροὺς τραχήλους ἔχοντας. ἐν τοῖς ἐπιφερομένοις δὲ ἐξηγήσεται ὅ τι ἐστὶ τὸ γυλιαύχενας. ὀρχηστὰς δὲ, εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους.

790. ναννοφυεῖς: Νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἴννοι λέγονται.

σφυράδων ἀποκνίσματα: Ἀντὶ τοῦ ταπεινοὺς καὶ μικροὺς, οὐδὲ ὅλας σφυράδας. σφυράδες δέ εἰσι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. Εὔπολις Αἰξί "σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη." Ἄλλως. ἡ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος· ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ· ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ οὐδὲν ἂν εἴη.

792. μηχανοδίφας: Ἀπὸ μέρους τοῦτο· Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Σοφισταῖς "Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλατ-

1–3. Αὐχένας—πατρί. Ἄλλως om. R.
1. ἔχοντας] ἔχοντα V.
καθάπερ V. ὥσπερ Ald.
ὡς] εἰς V.
2. καὶ om. V.
5. μακρόν] Sequentia om. R.
γύλιος om. V.
9. ὁ πατὴρ om. V.
11. νάννοι γὰρ Ald. γὰρ om. R.
12. ἴννοι R. ἰννοὶ Suidas s. σφυράδες. ἴνοι V. νάννοι Ald.
13. ἀντὶ τοῦ add. R.
14. καὶ προβάτων om. V.
ἀποπατήματα] Sequentia om. R.
15. ἀναμέστη] Suspecta forma feminina.
ἄλλως add. V.
16. ἡ σφυρὰς δὲ Ald. δὲ om. V.
17. ἀποτμήμασιν] ἀποτυχήμασιν Suidas.
18. οὖν] δὲ V.
19. ἂν add. V.
20. τοῦτο R.V. τούτου Ald.
22. ὁ δωδεκαμήχανος] Non tetigit scholiastes causam joci Platonici. Nam allusit ad nomen meretricis cujusdam famosæ, quæ δωδεκαμήχανος vocabatur, ob varia σχήματα, et multiplicem patientiam, de qua in Ranis v. 1361. et ibi scholiastes. Nomen scorti erat Cyrene, de qua etiam Suidas in δωδεκαμήχανος. Traduxit igitur Plato Xenoclem antagonistam ad populum, eo quod machinas inducebat in theatrum,

“ τίου.” Ἄλλως. μηχανοδίφας εἶπεν αὐτούς, ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγῳδοὶ μηχανὰς εἰσέφερον, ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον.

794. ὃ παρ' ἐλπίδας: Τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω “ μήτ' ἔλθῃς αὐτοῖς “ συνέριθος.” καὶ γὰρ εἶπεν ὁ πατὴρ γαλῆν τινὰ τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι τὸ δρᾶμα αὐτοῦ, ὅπερ εἶχε παρὰ προσδοκίαν, τουτέστιν ὃ μετὰ μόχθου συνεγράψατο. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς νόθον περὶ τὰ κλέμματα. Ἄλλως. δρᾶμα ἐποίησε τοὺς Μύας· διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγξαι.

795. γαλῆν τῆς ἑσπέρας: Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς γαλῆς τὸ δρᾶμα ἀπαγχθῆναι. δρᾶμα γὰρ ποιήσας ὁ Καρκίνος ἢ ὁ Ξενοκλῆς παρῆλθε μέγα καυχώμενος ἐπ' αὐτῷ, καὶ παρελθὼν ἡττήθη. ὡς ἡττηθέντος οὖν εἶπεν, ἐν ᾧ μεγάλας εἶχεν ἐλπίδας δρᾶμα. ἐπειδὴ δὲ αἱ γαλαῖ τοὺς μῦς νυκτὸς πνίγουσι, παρὰ τοῦτο παίζει.

797. τοιάδε χρὴ Χαρίτων: Τῇ στροφῇ ἀποδέδωκε τὴν ἀντίστροφον· πάλιν γὰρ ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἐπανέδραμεν ἔπαινον, φάσκων ὅτι διὰ ταῦτα πάντα χρὴ τοὺς θεατὰς μετὰ πάσης εὐνοίας ἀποδέχεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ποιήματα. ἴδωμεν οὖν τὴν στροφὴν τί ἐστι καὶ πῶς τὴν ἀντίστροφον ἐπήγαγε. κἀν ταῖς Νεφέλαις δὲ εἶπον ὅτι δεῖ πάντως ἀνταποδίδοσθαι τῇ στροφῇ τὴν ἀντίστροφον, εἶτα ἀμφοτέραις ἐπαγαγεῖν τὴν ἐπῳδόν· ἐκ τούτων γὰρ τὰ χορικὰ συνεστάναι, στροφῆς, ἀντιστρόφου, ἐπῳδοῦ. ἀντίστροφος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἀναστρέφειν ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς νοῦν τοῦ λόγου, μεταξὺ λεγομένων τῶν περιττῶν,

plures more tragicorum, et nomine ejus scorti vulgo noti eum ridicule vocavit. PALMER.

θαλαττίου] Sequentia om. R.

1. ἄλλως add. V.

μηχανοδίφας δὲ Ald. μηχανοβαφεῖς V.

2. εἰσέφερον V. προσέφερον Ald.

3. ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον add. V.

4, 5. Τοῦτο—συνέριθος om. R.

5. εἶπεν R.V. εἶχεν Ald.

τῆς om. R.

6. αὐτοῦ] τοῦτο R.

8. ἄλλως add. R.

δρᾶμα R. δρᾶμα δὲ Ald.

δρᾶμα ἐποίησε τοὺς Μύας] Hoc videtur scholiastæ esse commentum.

10. Scholia v. 795–800. om. R. præter gl. τὰ δημόσια ᾀδόμενα.

11. γὰρ V. δὲ Ald.

ἢ ὁ] ὁ om. V.

13. εἶχεν ἐλπίδας V. ἐλπίδας εἶχε Ald.

14. παραπαίζει V.

15. ἀντῳδὴ ἢ καὶ ἀντιστροφή adscriptum in V, quæ om. G.

18. ἴδωμεν V. εἴδομεν Ald.

πῶς τὴν] πως τε V.

19. ἀντίστροφον] ἀντιστρόφους V. ἀντιστροφὴν Ald.

20. ἀντεπιδίδοσθαι V.

21. τὴν ἐπῳδόν V. τὸν ἐπῳδόν Ald.

τούτων] τούτου V.

22. παρὰ V. διὰ Ald.

καὶ ὥσπερ ἐντεθειμένων καὶ δυναμένων ὑπεξαιρεῖσθαι, οὐδὲν ἧττον τῆς ἀκολουθίας σωζομένης. ἔχει δὲ οὕτως " ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας " μακάρων. σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει." εἶτα " τοιάδε χρὴ Χα- " ρίτων." διὰ μέσου δὲ τὰ περὶ τῶν Καρκίνου παίδων. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας " τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα " καλλικόμων ὑμνεῖν, Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς ἦρος ἐπερχο- " μένου." δαμώματα δὲ τὰ δημοσίᾳ ᾀδόμενα.

800. ὅταν ἠρινὴ: Καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος. φησὶ γὰρ οὕτως " ὅταν ἦρος ὥρᾳ κελαδῇ χελιδών."

803. Μόρσιμος μηδὲ Μελάνθιος: Τραγικοὶ ποιηταὶ ἀμφότεροι. ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱὸς, πονηρὸς καὶ ἄμετρος. ὁ δὲ Μελάνθιος κωμῳδεῖται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὔπολις αὐτὸν ὡς κίναιδον διαβάλλει καὶ κόλακα. ἀλλὰ καὶ ὡς λευκὰς ἔχοντα καὶ λεπρὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν " ὃς οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου."

808. ἀδελφός τε καὶ αὐτὸς: Ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελανθίου τραγικοῦ ὄντος ἀσήμου. εἰς τὸ αὐτό. δέχονταί τινες ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελανθίου τραγικοῦ ποιητοῦ ὄντος, ἀσήμου δέ. οὐκ ἀνάγκη δὲ διαιρεῖν καὶ ποιεῖν, πρὸς τὸ τὸν χορὸν εἶχε, τὸ ἀδελφός τε καὶ αὐτός. ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα ἰδίᾳ περὶ τοῦ Μελανθίου μέχρι τοῦ χορὸν εἶχεν. ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς περί τε αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὰ εἰς ὀψοφαγίαν. ὅτι γὰρ ὁ Μελάνθιος ὀψοφάγος, προείρηται. καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις.

809. ἄμφω: Στικτέον εἰς τὸ ἄμφω. ὅτι μὲν γὰρ τραγικοὶ ἀμφότεροι, Μελάνθιος καὶ ὁ τούτου ἀδελφὸς, δῆλον· τὸ δὲ Γοργόνες καὶ ὀψοφάγοι ἐπὶ Μελανθίου μόνου· τοιοῦτος γὰρ οὗτος διαβάλλεται. τινὲς δὲ εἰς τὸ εἶχον στίζουσιν, ἵνα Μελάνθιος μὲν ἔχῃ τὸν χορὸν, ἀμφότεροι δὲ ὦσιν ὀψοφάγοι.

1. οὐδὲν] καὶ οὐδὲν V.
2. τε V. τ' ἐς Ald.
4. περὶ] παρὰ V.
παρὰ στησιχόρῳ V.
6. ἐξευρόντας] Legebatur ἐξευρόντα.
13. αὐτὸν post Εὔπολις collocat R, post κίναιδον Ald.
14. ἀλλὰ om. R.
λευκὰς ἔχοντα καὶ om. R.
λεπρὸν R.G. λεπρὸς V. λεπρὰς Ald.
15. Ὄρνισιν] 150.
ὃς R.V. ὡς Ald.
Λέπρεον] λέπριον V.
16. Scholia v. 808. 809. om. R: habet gl. φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν.
24. μὲν add. V.
28. ὦσιν] ἦσαν V.

811. *βατιδοσκοποι*: Βάτις εἶδος ἰχθύος. ἢ καθόλου οἱ ἰχθύες. ἅρπυιαι δὲ ἅρπαγες τῶν ἰχθύων· ἅρπυια γὰρ ἁρπακτικὸν ζῷον.

812. *γραοσόβαι*: Ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραΐδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ γραΐσι συγκοιμώμενοι· σοβάδας γὰρ τὰς πόρνας λέγουσιν. Εὔπολις "παρὰ τῇδε σὺ τῇ σοβάδι κατηγάγου." ὡς γραοφίλους δὲ αὐτοὺς εἰσάγει, καὶ περὶ γραῶν ἔρωτας ἐπτοημένους. ἀντὶ τοῦ γραῦς ὀχεύοντες.

τραγομάσχαλοι: Ἀντὶ τοῦ δύσοσμοι· οἱ γὰρ ἄρρενες τῶν αἰγῶν τοιοῦτοι.

ἰχθυολῦμαι: Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἰχθῦς εἶχον ὡς μέγα ἔδεσμα.

815. *καταχρεμψαμένη*: Μέγα καταπτύσασα αὐτῶν ὦ Μοῦσα, τῶν προειρημένων ποιητῶν καὶ τῶν παίδων τοῦ Καρκίνου.

[816. *ἀφῆκε τὸ ῥῆμα καὶ τὸ ἀντεπίρρημα*. R.]

819. *ὡς χαλεπὸν*: Κορωνίς· προΐασι γὰρ οἱ ὑποκριταί. καὶ τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα λϛʹ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ὁ Τρυγαῖός ἐστι κατελθὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ λοιπὸν τῇ οἰκίᾳ πλησιάσας, καὶ τὸν κόπον, ὃν ὑπέστη, διηγεῖται.

822. *κακοήθεις πάνυ*: Ἀνθυπήλλαξεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μικρότεροι, παρ' ὑπόνοιαν διαβάλλων Ἀθηναίους ὡς κακούργους. δοκεῖ δὲ καὶ τοῖς ἄνω τὰ κάτω μικρὰ φαίνεσθαι.

824. *ἐπυθόμην τινὸς*: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὡς νομίζω, ὡς περὶ ἄλλου φησί.

829. *ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς*: Διαβάλλει αὐτοὺς ὡς μετεώρους, ἐπεὶ περὶ τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλά. συνεχῶς δὲ κωμῳδοῦσι τοὺς διθυραμβοποιοὺς ὡς ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῶν νεφελῶν σπῶντας τὰς λέξεις, διὰ τὸ συνθέτους εἶναι παρ' αὐτοῖς.

2. δὲ] γὰρ V, non G.
3. τὰς add. V.
4. γραΐσι R. et Suidas s. γραοσόβοι. γραῒ Ald.
5. Post τῇδε deest syllaba una, fortasse τοι.
κατηγάγου R.V. κατήγου Ald. Sequentia om. R.
ὡς] εἰς V.
6. ἔρωτας V. ἔρωτα Ald.
ὀχέοντες V. ὀχέοντας Ald.
8. ἀντὶ τοῦ add. R.
10. οἱ R.V. οἱ γὰρ Ald.
ἰχθῦς R. ἰχθύας Ald.
11. Scholion v. 815. om. R: habet gl. καταπτύσασα.
14–16. Κορωνίς—τέλει κορωνίς om. R.
16. ἐστι R. δέ ἐστι Ald.
17. καὶ τὸν] καὶ om. V.
18. Ἀνθυπήλλαξεν om. V.
19. κακούργους R.V. κακουργεῖν ἑτοίμους Ald.
24. πολλά] Sequentia om. R.

830. *ἀναβολὰς*: Τὰς *ἀρχὰς τῶν ᾀσμάτων. Ὅμηρος* “*ἤτοι ὁ*” “*φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.*”

831. *τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους*: Κωμῳδεῖ *τοὺς διθυραμβοποιοὺς ὡς ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀρχομένους, καὶ λέξεις τινὰς αὐτῶν διαβάλλει τῶν διθυραμβοποιῶν ὡς τοιαῦτα λεγόντων. Δίδυμος δὲ πεπλάνηται λέγων αὐερινηχέτους· οὐ γὰρ λέγουσιν αὐέρα οὗτοι. συνεχῶς δὲ αὐτοὺς κωμῳδοῦσιν ὡς ἀέρας καὶ νεφέλας καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθετα ποιοῦντας. μήποτε δὲ οὐκ ἀορίστως μόνον, ἀλλὰ καί τινος τῶν διθυραμβοποιῶν λέξεις τινὰς χλευάζει. Ἄλλως. τὰ προοίμια τῶν διθυραμβοποιῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπᾴδοντά ἐστι καὶ οὐδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. τὸ δὲ τοιοῦτον μετεώρων ἀνδρῶν.*

835. *Ἴων ὁ Χῖος*: *Διθυράμβων καὶ τραγῳδίας καὶ μελῶν ποιητής. ἐποίησε δὲ ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή* “*ἀοῖον ἀεροφοίταν ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου λευκῇ πτέρυγι πρόδρομον.*” *φαίνεται δὲ τετελευτηκὼς ἐκ τούτων. παίζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτόν φησιν ἀστέρα κληθῆναι. περιβόητος δὲ ἐγένετο. ἔγραψε δὲ καὶ κωμῳδίας καὶ ἐπιγράμματα καὶ παιᾶνας καὶ ὕμνους καὶ σκολιὰ καὶ ἐγκώμια καὶ ἐλεγεῖα, καὶ καταλογάδην τὸν πρεσβευτικὸν λεγόμενον, ὃν νόθον ἀξιοῦσιν εἶναί τινες καὶ οὐχὶ αὐτοῦ. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ κτίσις καὶ κοσμολογικὸς καὶ ὑπομνήματα καὶ ἄλλα τινά. καὶ πάνυ δόκιμος ἦν. φασὶ δὲ αὐτὸν ὁμοῦ διθύραμβον καὶ τραγῳδίαν ἀγωνισάμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ νικῆσαι, καὶ εὐνοίας χάριν προῖκα Χῖον οἶνον πέμψαι*

1. Τὰς om. V.
Ὅμηρος om. R. Est Od. A, 155.
2. *καλὸν ἀείδειν* om. R, sed addit *φησὶν ὅμηρος.*
3, 4. *ἢ κωμῳδεῖ—ἀρχομένους* infra post *μετεώρων ἀνδρῶν* ponit R.
4–9. *καὶ λέξεις—Ἄλλως* om. R.
4. *τῶν διθυραμβοποιῶν* add. V.
6. *αὐερινηχέτους—αὐέρα* V. *ἀνερινηχέτους—ἀνέρα* Ald.
8. *τινος* V. *τινας* Ald.
9. *τινὰς* post *λέξεις* add. V.
13. *ἀεροφοίταν*] *ἠεροφοίταν* R. *ἀμεροφοίταν* Bentleius.
μείναμεν Bentleius. *μῆνα μὲν* R. *μείνωμεν* V. Ald.
14. *λευκῇ πτέρυγι*] *λευκοπτέρυγα* Bentleius.
15. *φησὶν αὐτὸν* V.
16. *κωμῳδίας*] Hic scholiastæ error est.
ἐπιγράμματα] Sequentia om. R.
17. *καὶ ἐγκώμια* add. V.
19. *εἶναί τινες καὶ* V. *τινες εἶναι* Ald.
φέρεται] Legebatur *φαίνεται.*
κτίσις] *Χίου κτίσις* Bentleius.
21 – p. 103, 3. *ἐν τῇ ἀττικῇ—πολλὰ ἔγραψεν* V. *Ἀθήνησι καὶ νικήσαντα, ἑκάστῳ τῶν Ἀθηναίων δοῦναι Χῖον κεράμιον. υἱὸς δὲ ἦν Ὀρθομένους, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγῳδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ δώδεκα. οἱ δὲ τριάκοντα, ἄλλοι δὲ τεσσαράκοντά φασιν* Ald. Quorum illa *υἱὸς δὲ ἦν—φασιν* inserta sunt ex Suida s. *Ἴων.*

Ἀθηναίοις. Σωκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου ἔστιν εἰς αὐτὸν λόγος λεγόμενος Ἴων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Χωλιάμβοις, ὅτι πολλὰ ἔγραψεν. ὡς δ' ἦλθεν ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀπέθανεν. [εἰς τὸν οὐρανόν. ἀπέθανε γάρ. ἀοῖον δὲ τὸν ἑῷον. R.]

837. Ἀοῖον αὐτόν: Ὅτι ὁ μὲν Ἴων ἤδη τεθνήκει, δῆλον. οὐκ ἄδηλον δέ ἐστι ὅτι πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἔν τινι τῶν διθυράμβων λελεγμένον τὸ ἀοῖος ἀστὴρ παίζει.

839. οἳ καόμενοι: Οἱ σπινθηρίζοντες, οἱ καλούμενοι διάττοντες, οἱ ἐν τῷ λάμπειν τοὺς σπινθῆρας πέμποντες.

841. ἰπνοὺς: Οὓς νῦν ἡμεῖς λαμπτῆρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν. τοὺς νῦν φανοὺς καλουμένους λύχνους τινάς φασι λέγειν τῶν παλαιῶν, τὰς δὲ λαμπάδας τοὺς τραγικοὺς φανοὺς ἢ πανοὺς διὰ τοῦ π.

842. ταυτηνὶ λαβών: Ἐλέγετο ὅτι δύο πόρνας εἶχε τῇ Εἰρήνῃ συναφθείσας, τήν τε Ὀπώραν καὶ τὴν Θεωρίαν, ὧν τὴν μὲν Ὀπώραν ἔδωκε τοῖς γεωργοῖς, τῇ δὲ βουλῇ τὴν Θεωρίαν. τούτων οὖν τὴν μὲν Ὀπώραν τοῖς οἰκέταις ὁ Τρυγαῖος δίδωσιν ἀπαγαγεῖν εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς αὐτὸς αὐτὴν γαμήσων, καὶ παρακελεύεται τὰ πρὸς τοὺς γάμους αὐτῆς εὐτρεπίσαι. τὴν δὲ Θεωρίαν αὐτός φησιν ἀπομόσας δώσειν τῇ βουλῇ. ἴσως δὲ ἡ Εἰρήνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἔμεινεν· οὐδαμοῦ γὰρ ποιεῖται αὐτῆς μνήμην ὡς κατελθούσης.

[843. ἀντὶ τοῦ κατακλύζεσθαι ποίησον, ὅ ἐστι γέμισον ὕδατος. R.V.]

[844. προστακτικόν ἐστι τὸ στόρνυ καὶ ἔστιν ὅ τε σύνδεσμος. R.V.]

[846. τὴν Θεωρίαν. R.]

1, 2. Σωκράτους—Ἴων] Ionem dicit dialogum Platonicum.
3, 4. ὡς δ' ἦλθεν—ἀπέθανεν om. V.
6. Scholion v. 837. om. R.
τεθνήκει V. τέθνηκε Ald.
7. λελεγμένον V. λεγόμενον Ald.
8. ἀοῖος V. ἀοῖον Ald.
παίζει] παίζων καὶ ὁποίως (ὁ ποῖος G. fort. ὁμοίως) ἀοῖον αὐτὸν φασὶν ἀστέρα (ἀστέρα om. G.) κεκλῆσθαι.
9. διάττοντες] Sequentia om. R.
11. καλοῦμεν] Sequentia om. R.
τοὺς νῦν V. τοὺς δὲ νῦν Ald.
12. λύχνους] λυχνούχους Schweigh. ad Athen. vol. 8. p. 342.
14. Scholion v. 842. om. R: habet gl. ἀντὶ τοῦ τὴν ὀπώραν.
εἶχε] εἶπε V.
15. ἣν μὲν ἔδωκε τοῖς γεωργοῖς τὴν ὀπώραν V.
17. ὁ τρυγαῖος δίδωσι τοῖς οἰκέταις ἀπαγαγεῖν ὡς τὴν V.
20, 21. οὐδαμοῦ—κατελθούσης add. V.
22. ἀντὶ τοῦ om. V.
24. τὸ στόρνυ] τὸ στόρνυσθε R.

849. *πορνοβοσκοῦσι*: Πιθανῶς *ἐδήλωσεν ὅτι πόρναι ἦσαν ἡ* Ὀπώρα *καὶ ἡ* Θεωρία.

850. *οὐκ, ἀλλὰ*: Οὐχ *ὡς ἐν ἀποφάσει, ἀλλ' ὡσεὶ εἶπεν, ἀλλ' οὐχὶ κἀκεῖ τινές εἰσιν ἀπὸ τούτων; ἐπεὶ πῶς ἀπαρνησάμενος συντίθεται πάλιν.*

851. *ἄγε νυν*: Ὁ *θεράπων λέγει ἄγε νυν ἴωμεν τῇ* Ὀπώρᾳ, *εἶτα ἐρωτᾷ τὸν δεσποτην περὶ τῆς* Ὀπώρας.

854. *λείχειν ἄνω*: Τοῦτο *καὶ τὸ ἑξῆς διὰ τὸ κακέμφατόν τινες παραιτοῦνται, ὅτι ἐπαμφοτεριζόντως λέλεκται, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τὸ ἀσελγές.*

[855. *εἰς τὸ κακέμφατον τῆς πόρνης λέγεται* R.V. (non G.)]

856. *εὐδαιμονικῶς*: Στροφὴ *ἀμοιβαία κώλων ζ'. ἔχει δὲ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ ἦ χρηστὸς ἀνήρ. καὶ εἰσὶ τοῦ μὲν χοροῦ τὰ κῶλα* Ἰωνικὰ *ἀπὸ μείζονος, τὰ μὲν β' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον· ὁ δὲ τοῦ ὑποκριτοῦ στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικός. καὶ αὖθις τὰ τοῦ χοροῦ τρία τοῖς ἄνω κάτισα κώλοις. ὑφ' ἃ παράγραφος καὶ ἡ ἔσω διπλῆ. ἑξῆς δ' ἐν εἰσθέσει σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ε'. ὑφ' οὓς κορωνίς.* [*διπλῆ· ἕπεται γὰρ μέλος ἀμοιβαῖον τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ, οὗ ἐστι πρῶτον ἐν ἐκθέσει κῶλα γ' τοῦ χοροῦ, ὧν τὸ μὲν α' καὶ τὸ β'* Ἰωνικὸν *ἀπὸ μείζονος ἑφθημιμερῆ συνημμένα, τὸ δὲ γ'* Ἰωνικὸν *καὶ αὐτὸ ἡμιόλιον. ὁ δὲ τοῦ ὑποκριτοῦ στίχος, τετράμετρος ὅμοιος τοῖς ἄνω. ταῦτα δύναται εἶναι στροφὴ καὶ ἀντίστροφος. τὰ δὲ ἑξῆς εἰς ἐπῳδόν. εἰσὶ δὲ τοῦ χοροῦ στίχοι ὅμοιοι τοῖς ἄνω ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. δύο δὲ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἴαμβοι τετράμετροι καταληκτικοί.* V. *εὐδαιμονικῶς ὁ πρεσβύτης τὰ νῦν πράττει ὅσον ἐστὶν ἰδεῖν.* R.V.]

[857. *τὰ νῦν τάδε*: Ἀττικοὶ *οὕτως ἔλεγον ἀντὶ τοῦ νῦν.* R. Ἀττικῶς *οὕτως ἔλεγε ἀντὶ τοῦ νῦν.* V.]

3. *ἀλλ'* add. R.V.

5. *πάλιν*] *πάντα* R.

6. *ἄγε νῦν ἴωμεν* add. R.V.

9. *παραιτοῦνται*] I. e. *reprehendunt*. Conf. schol. Av. 1215. DOBRÆUS.

παραιτοῦνται] Sequentia om. R. *ἐπαμφοτεριζόντων* V.

10. *πρὸς τὸ ἀ.*] *πρὸς* om. V.

11. *λέγεται* om. R. Ceterum Ald. ad hunc versum *κανᾶ*: *κανίσκια*, quod om. R.V. Est interpretatio lectionis corruptæ recentiorum codicum.

12–18. *Στροφὴ—κορωνίς* om. R.V.

[861. ἀντὶ τοῦ γενόμενος. R. οἷον πάλιν ἀνανεάζων. V.]

[862. μυραλιφίαις ἀληλιμμένος. V.]

[863. τῆς Ὀπώρας. οἶμαι, φησὶ, πάλιν νέος εἶναι, ὡς προεῖπον. V.]

864. εὐδαιμονέστερος: Ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐν εἰρωνείᾳ. στροβίλους δέ φησι τούτους ἢ διὰ τὸ τραχὺ τοῦ σώματος, ἢ πρὸς τὸ τοῦ Καρκίνου ὄνομα παίζων· ὀστρακόδερμοι γὰρ οἱ καρκίνοι, καθάπερ καὶ οἱ στρόβιλοι, τουτέστιν οἱ κοχλίαι ἢ οἱ θαλάττιοι κήρυκες. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι, ἐπειδὴ καὶ οἱ στρόβιλοι κώνου ἐπέχουσι δίκην. Ἄλλως. στρόβιλός ἐστιν ἡ συστροφή. στροβίλους οὖν εἶπε καθ' ὃ καὶ ἀλλαχοῦ γυλιαύχενας.

[865. παρατηρητέον ὅτι οὐκ ἐπὶ ἁρμάτων μόνον ἔλεγον ὄχημα. R.V.]

[867. παραγραμμίσαι μοι δοκεῖ τοῦ γελοίου χάριν, ἀντὶ τοῦ πίνειν τε καὶ καθεύδειν. V.]

868. ἡ παῖς λέλουται: Κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν ἐξ ἰαμβείων μα΄. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

869. σεσαμῇ: Παρὰ τὸ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος. ἐδόκουν γὰρ ἐν τοῖς γάμοις σήσαμον διδόναι, ὅς ἐστι πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμων πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον, ὥς φησι Μένανδρος. σησαμοῦς δὲ καὶ σησαμῇ διαφέρει· σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμῇ ἣν φαμεν ἡμεῖς σησαμίδα. "σήσαμα δὲ καὶ μήκωνες καὶ σισύμβρια." φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. καὶ σησαμούντια πόπανα.

[872. πρὸς οὐδὲν τὸ τι. V.]

[874. ἐπαίσαμεν: Συνουσιάζομεν, ἠλαύνομεν. πόρνη γάρ ἐστιν. ἐν Βραυρῶνι δὲ δήμῳ τῆς Ἀττικῆς πολλαὶ πόρναι. ἐκεῖ δὲ καὶ τὰ

5. ἀντὶ τοῦ add. R.
8. τουτέστιν—κήρυκες om. R.V.
9, 10. ἐπειδὴ—δίκην om. R.
10. ἄλλως add. V. ἢ οὕτως R.
11. καθ' ὃ R. καθὰ Ald.
ἀλλαχοῦ] Supra v. 789.
12. ἁρμάτων—ἔλεγόν R. ἅρματος—ἐλέγετο V.
15. τε om. V.
16. Scholion metricum om. R.V.
19, 20. πλακοῦς—Μένανδρος] Hæc tantum verba habet R.
19. πλακοῦς] σησαμὴ πλακοῦς R.
σησάμων R.V. σησάμου Ald.
22. σήσαμα δὲ καὶ] Avium 159.
25. Συνουσιάζομεν, ἠλαύνομεν] ἠλαύνομεν, συνουσιάζομεν V, qui hæc verba infra collocat post θεωρίας ἐκάλουν.
πόρνη R. βραυρῶνα πόρνη V.
γάρ add. R, om. V.
ἐστιν om. R. De sequentibus verbis hæc habet Ald. Βραυρὼν πόλις τῆς Ἀττικῆς ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον.

Διονύσια ἤγετο, καὶ καθ' ἕκαστον δῆμον, ἐν οἷς ἐμέθυον. μεθύοντες δὲ πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. R.V.]

[875. καὶ μόλις ταύτης ἐγκρατεῖς γεγενήμεθα. V.]

876. πρωκτοπεντετηρίδα: Παρόσον διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἤγοντο αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων.

[879. εἰς Ἴσθμια: Οἱ γὰρ θέλοντες θεωρεῖν προκαταλαμβάνουσιν ἑαυτοῖς τόπους. εἰς Ἴσθμια δὲ εἴρηκεν, ἅμα ὅτι καὶ ἀγὼν Ἰσθμιακός, καὶ διὰ τὴν στενότητα τοῦ αἰδοίου τῆς πόρνης. διὸ καὶ εἶπε "τῷ πέει σκηνὴν ποιῶ." στενὸς δὲ καὶ ὁ Ἴσθμος. πάσας δὲ τὰς πανηγύρεις θεωρίας ἐκάλουν. R.V.]

[στενοῦ γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πάντες προλαβεῖν σπεύδουσιν, ἐπεὶ οὐχ εὑρίσκουσι ξενίαν. πιθανῶς δὲ οὔτε Ὀλύμπια οὔτε Πύθια εἶπεν. Ἄλλως. εἷς τῶν θεατῶν τὰ ἰσχία τῆς Θεωρίας καταλαμβάνει καὶ ἐφάπτεται περιφέρων τὸν δάκτυλον. ἅμα οὖν πρὸς τὴν Θεωρίαν τὰ Ἴσθμια. ἐπιτιμᾷ δὲ ὁ δεσπότης ὡς ἁπτομένῳ τῶν ἰσχίων αὐτῆς. περιγράφειν γάρ ἐστι τὸ περιορίζειν ἁπτόμενον. τῷ δακτύλῳ περιέγραφε τὰ ἰσχία. Ἄλλως. τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι. προκαταλαμβάνω θήκην ἐμαυτῷ ταῖς ἡδοναῖς. ἐπεὶ δ' ἐν Ἰσθμῷ διὰ τὴν τοῦ τόπου στενοχωρίαν οὐκ ἔστι ξενίας ἐπιτυχεῖν εὐχερῶς, ἔθος τῇ πανηγύρει τῶν Ἰσθμίων πρόπαλαι καταλαμβάνειν ταῖς σκηναῖς τοῖς πανηγυρίζειν βουλομένοις. V.]

[διττὴ ἡ ἑρμηνεία, πρός τε τὴν Θεωρίαν καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα. V.]

[παρεπιγραφή· ἁπτόμενος γὰρ αὐτῆς τῆς πυγῆς καὶ θαυμάζων καὶ τοῖς θεαταῖς ἐπιδεικνύμενος τὸ αἰδοῖον. πενταετηρίδα δὲ προσέθηκε τὸ ἔργον τῆς θεωρίας· διὰ πενταετοῦς γὰρ ἐπιτελοῦνται τὰ Διονύσια. ἢ ὅτι διὰ πέντε ἐτῶν εἶδον τὴν θεωρίαν. V.]

[881. ὁ δυνάμενος φυλάξαι τὴν Θεωρίαν, ἕως αὐτὴν παραδῷ τῇ βουλῇ. R.]

[882. τοὺς θεατὰς ἢ τὸ βουλευτήριον. R.]

[883. τεχνικῶς περὶ τῆς θεωρίας διαλεγόμενος ἐκείνου ἀνθάπτε-

1. καθ' ἕκαστον δῆμον, ἐν οἷς ἐμέθυον om. V.

2. δὲ πολλὰς] δὲ om. V.

4, 5. Παρόσον—ἤγοντο] διὰ γὰρ πενταετηροῦς χρόνου ἄγονται R.

13–16. εἷς τῶν—ἁπτόμενον] Hæc sunt etiam in R.

13. καταλαμβάνει R. καταμανθάνει V.

15. ἐπιτιμᾷ δὲ R. δὲ om. V, qui hæc ἐπιτιμᾷ—περιέγραφε τὰ ἰσχία post scholion v. 876. collocata habet.

16. ἁπτόμενον R. ἁπτομένους V.

ται· ἅμα καὶ ὅτι ἐν ταῖς θεωρίαις ζωμοὶ γίνονται ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν θυομένων, ἅμα δὲ ὅτι λείκτης διεβάλλετο ὁ Ἀριφράδης καὶ μεμηνὼς ἐπὶ γυναιξίν. ὡς φοινικιστὴς γὰρ λοιδορεῖται, ὅπερ καὶ ἐκ τοῦ προσπεσὼν δηλοῖ. R.V.]

[*ἔφην ὅτι ὡς ἀρρητοποιὸν αὐτὸν διαβάλλει. ὁρᾷς οὖν ὡς ἐπαμφοτεριζούσαις χρῆται ταῖς λέξεσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς θεωρίας διαλεγόμενος κἀκείνου καθαπτόμενος. ἐκλάψεται δὲ ἐκπίεται καὶ ἐκροφήσει. καὶ τὸ σχῆμα δὲ τῆς αἰσχρουργίας διὰ τοῦ προσπεσὼν δείκνυσιν.* V.]

[886. *τὰ σκεύη*: *Ἀντὶ τοῦ τὰ μαγειρεῖα, διὰ τὸ θύειν ἐν ταῖς πανηγύρεσιν. ἢ πρὸς τὴν Θεωρίαν λέγει φέρουσάν τινα εἰρήνης καὶ γεωργίας σύμβολα.* R.V.]

[887. *πρυτάνεις*: *Τῆς γὰρ βουλῆς ἐπρυτάνευον δέκα, ἄλλοι δέ φασιν ὀκτώ. τὸν λόγον ἀπέτεινε λοιπὸν πρὸς τὴν βουλὴν ὡς παραδιδοὺς τὴν Θεωρίαν.* V.]

890. *ἀνάρρυσις*: *Ἀνάρρυσις μία τῶν Ἀπατουρίων ἡμέρα. Ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις τὸ συμβὰν δηλοῦσα τῇ προσηγορίᾳ. καὶ ἀναρρύειν τὸ ἐπιθύειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν Ἀπατουρίων, δόρπεια, κουρεῶτις, ἀνάρρυσις. τὴν δ' αἰτίαν καίπερ ἐν ἄλλοις ῥηθεῖσαν ἡμῖν οὐ χεῖρον κἀνταῦθα θεῖναι. Ἀθηναίων γὰρ περὶ Κελαινῶν πρὸς Βοιωτοὺς πόλεμον ἀραμένων, Ξάνθος Βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἐδέξατο, Μελάνθιος δέ τις Ἀρκὰς τὸ γένος, ἐν Ἀττικῇ ὢν καὶ οἰκῶν, ὑπέστη τὸ μονομάχιον. καὶ κατελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ ἀφωρισμένον πεδίον ἐπὶ τὸ μονομαχῆσαι, ὁ Μελάνθιος δόλῳ ἀναιρεῖ τὸν Ξάνθον. προσιόντι γὰρ αὐτῷ ἔφη "ἀδικεῖς, ὦ Ξάνθε, μόνος φήσας παραγενέσθαι καὶ δεύτερος παραγενόμενος." ἐφ' ᾧ στραφεὶς ὁ*

2. *ἅμα δὲ ὅτι*] *ἅμα καὶ ὅτι* R. *λείκτης* R. *λίκτης* Ald. *μεμηνὼς*] *μέμηνε* R.
9. *Ἀντὶ τοῦ* om. V. *μεγειρεῖα* R.
11. *συμβολήν* R.
13, 14. *τὸν λόγον—Θεωρίαν*] Hæc sunt etiam in R.
15. *Ἀνάρρυσις μία*] *ἐπιτελεῖν. ἔστι δὲ ἀνάρρυσις μία τῶν ἀπατουρίων. παρὰ δὲ τὸ αἴρειν τὰ σκέλη ἔπαιξε. τὸ αἰδοῖον δὲ δείκνυσιν αὐτῆς. ἄλλως. ἀνάρρυσις μία* V. *μία* R.V. *κυρία* Ald. et Suidas s. *ἀναρρύει.*
16. *Ἀθηναίοις*] Sequentia om. R.
17. *ἀναρρύειν* Suidas. Legebatur *ἀναρρύσειν.*
19. *ἐν ἄλλοις*] Vid. schol. Equit. 146.
20. *Ξάνθος*] Scribebatur *Ξάνθιος.*
22. *Μελάνθιος*] *Μέλανθος* schol. Equit.
23. *ὢν καὶ* om. V.
24. *πεδίον ἐπὶ τὸ*] *χωριὸν ἐπὶ τῷ* V.
26. *παραγενέσθαι*] *διαμάχεσθαι* V.

Ξάνθος, ὡς θεασόμενος τὸν ἥκοντα, ἐτρώθη παρὰ Μελανθίου καὶ ἀπώλετο. ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἑορτὴν Ἀθηναῖοι ταύτην ἄγουσιν, ἀπὸ τῆς ἀπάτης Μελανθίου Ἀπατούρια προσαγορεύσαντες. τινὲς δέ φασι τὸν Διόνυσον παραστῆναι τῷ Ξάνθῳ σὺν ἀγροικικῷ σχήματι, ὃν θεασάμενος Μελάνθιος τὰ εἰρημένα διεπράξατο· ὅθεν καὶ αὐτῷ ἦγον τὴν ἑορτὴν ταύτην.

[πόλεμος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις συνέστη πρὸς Βοιωτούς. ἡγεῖτο δὲ τῶν μὲν Βοιωτῶν Ξάνθος, ἐβασίλευε δὲ τῶν Ἀθηναίων Θυμοίτης κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῇ ἡλικίᾳ ἤδη γέρων. ὁ οὖν Ξάνθος ὁ τῶν Βοιωτῶν προεκαλέσατο εἰς μονομαχίαν τὸν Θυμοίτην, ἐφ' ᾧ, εἰ μὲν αὐτὸς νικήσει, κρατήσει καὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀρχῆς, εἰ δὲ ὁ Θυμοίτης, καὶ τῆς τῶν Βοιωτῶν. ὁ οὖν Θυμοίτης οὐ βουλόμενος διὰ τὸ γῆρας, ἵνα μὴ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν ἡ πατρὶς ἄλλῳ δουλεύσῃ, ἀνεκήρυξε τῷ μονομαχοῦντι τὴν ἀρχήν. R.V.]

891. τοὐπτάνιον: Τὸ μαγειρεῖον, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα, ὅπερ καὶ μᾶλλον. Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. τὸ κεκάπνικε δὲ, ἐπειδὴ μέλαν ἐστὶ διὰ τὰς τρίχας. καὶ αὕτη διαφέρει ἡ ἐξήγησις τοῦ λέγοντος αὐτὴν ἀποπνευματίσαι, ἣν καὶ ἐπλάσαντο τὴν ἄλλην μὴ νοήσαντες.

892. καὶ κεκάπνικ': Ὡς ἀποπνευματισάσης. τὸ δὲ κεκάπνικεν ὡς ἐπὶ ὀπτανίου.

893. τὰ λάσανα: Ὅτι οὕτως οἱ χυτρόποδες. ἐπεὶ δὲ εἶπε τὸ ὀπτάνιον, ἐπήγαγε καὶ τὰ λάσανα. δηλοῖ δὲ τοὺς δασεῖς αὐτῆς μηρούς. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

894. ἐξέσται ποιεῖν: Οὐδὲν εὐφυέστερον τῆς παρενθέσεως, ἵνα ἐπὶ πλέον χρήσασθαι δυνηθῇ τοῖς μέσοις ῥήμασιν.

896. ἐπὶ γῆς παλαίειν: Ἅπαντα ὡς ἐπὶ συνουσίας σχημάτων καὶ θεωρίας.

1. θεασάμενος V. θεάσασθαι G.
3. τὸν διόνυσον addidi ex V.
7. πόλεμος—Ἀθηναίοις om. R.
9. οὖν R. γὰρ V.
10. τὸν om. V.
12. καὶ τῆς τῶν Β.] καί om. R.
Βοιωτῶν] Sequentia om. R, qui eorum loco habet παρὰ δὲ τὸ αἴρειν τὰ σκέλη ἔπαιξεν τὸ αἰδοῖον δεικνὺς αὐτῆς. γ̄ δὲ ἦσαν ἡμέραι τῶν ἀπατουρίων, δόρπεια κουρεῶτις ἀνάρρυσις: quæ supra ex V. apposuimus.
15. Scholion v. 891. om. R.
16. ἄλλως add. V.
23. ὀπτάνιον R. ὀπτανεῖον Ald. λάσσανα V. αὐτῆς] αὐτῶν R.
26. Scholion v. 894. om. R.
28, 29. Ἅπαντα—θεωρίας] ὡς ἐπὶ συνουσίᾳ λέγει R.

898. πὺξ ὁμοῦ: Παρὰ τὸ λεγόμενον "πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ σκέλει." παρὰ προσδοκίαν οὖν ἀντὶ τοῦ τῷ σκέλει, δεικνύς τε τὰ μὲν ὡς ἐπὶ παλαισμάτων, τὰ δὲ ὡς ἐπὶ γυναικείων σχημάτων.

899. ἱπποδρομίαν: Τὸ γὰρ παλαιὸν ταῖς ὑστέραις ἡμέραις τὰς ἱπποδρομίας ἦγον ἐν τοῖς ἀγῶσι.

900. κέλης κέλητα: Παρὰ τὴν συνουσίαν καὶ τοὺς κέλητας ἵππους, οἵ εἰσι μονάτορες.

901. ἅρματα: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σώματα ἅρματα εἶπε. τῇ δὲ τρίτῃ τῶν Ἀπατουρίων ἱπποδρομία ἤγετο. [ἀνατετραμμένα ἀντὶ τοῦ περικείμενα ἀλλήλοις τὰ σώματα. R.]

902. προσκινήσεται: Ὅρα τὸ ἀστεῖον οἷον· δῆλον γάρ ἐστιν ὃ διὰ τῆς τροπῆς λέγει.

904. καμπαῖς: Συστροφαῖς. καὶ κάμπιος δρόμος ὁ οὐκ εὐθὺς καὶ ἁπλοῦς, ἀλλὰ καμπὰς ἔχων.

905. ἀλλ' ὦ πρυτάνεις: Τοῖς πρυτάνεσιν ἔθος ἦν προσαγαγεῖν τοὺς δεομένους εἰς τὴν βουλήν. καὶ δῆλον ὅτι ἐδωροδοκοῦντο παρὰ τῶν χρηζόντων προσελθεῖν, καὶ εἰ μέν τις αὐτοὺς ἐχρημάτιζε, προθύμως συνεπελαμβάνοντο, τοὺς δὲ προῖκα προσιέναι θέλοντας οὐκέτι μετ' ἴσης σπουδῆς προσῆγον. σκώπτει γοῦν αὐτοὺς ὡς ἥττους ὄντας λήμματος.

907. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα: Τοῖς πρυτάνεσιν ἔθος ἦν προσάγειν τοὺς δεομένους προσόδου ἐν τῇ βουλῇ. ἐδωροδοκοῦντο δὲ παρὰ τῶν δεομένων. τὴν δὲ ἐκεχειρίαν ἅμα μὲν ὡς προφασιζομένων "ὅτι "ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα σήμερον προσαγαγεῖν" καὶ μὴ προσαγόντων τῇ βουλῇ τοὺς μὴ δεδωκότας αὐτοῖς τῶν δεομένων, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ὑπέχειν τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ λαβεῖν. ἀναβάλλονται γὰρ ἐπὶ τῶν μηδὲν διδόντων οὕτως. ἐκεχειρία δὲ ἡ ἀνοχὴ τοῦ πολέμου, παρὰ

6. παρὰ] πρὸς V.
8. σώματα περικείμενα ἀλλήλων Ald. π. ἀ. om. R.V.
9. ἤγετο R.V. ἄγεται Ald.
11. Scholia v. 902. 904. 905. om. R.
19. ὡς ἥττους ὄντας add. V.
21. ἦν add. R.V.
22. καὶ ἐδωρ. Ald. καὶ om. R.V.
23. τὴν δὲ] δὲ om. V.
24. σήμερον R.V. τήμερον Ald. προσαγαγεῖν R.V. προσαγεῖν (sic) Ald.
25. βουλῇ—δεομένων R.V. βουλῇ καὶ μὴ δεδωκότων αὐτοῖς τοῖς δεομένοις Ald.
26. τὴν χεῖρα R.V. τὰς χεῖρας Ald.
ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ R.
λαβεῖν] Sequentia om. R.
27. δὲ om. V.

τὸ ἀπέχειν τὰς χεῖρας· νῦν δὲ παίζει τὸ ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων.

908. ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα: Ἀλλὰ κατέλαβόν σε ὑπέχοντα τὴν χεῖρα ἑτοίμην πρὸς τὸ λῆμμα. ἐπειδὴ ἐκεχειρίαι τότε πρὸς τοὺς Λάκωνας ἦσαν αὐτοῖς, πρὸς τοῦτο ἔπαιξεν, ἅμα καὶ σκώπτων αὐτοὺς ὡς ἥττους λήμματος.

τὴν ἐκεχειρίαν: Ἐκεχειρία ἡ ἀνοχὴ, ὅτι δεῖ τὰς χεῖρας ἐπέχειν τῶν ἔργων. νῦν δὲ παίζει πρὸς τὸ ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων. παρὰ τὴν χεῖρα δὲ παίζει, ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν "ἐκεχειρία "ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα σήμερον εἰσάγειν."

909. χρηστὸς ἀνὴρ: Ἰδοὺ ἡ ἀντιστροφὴ τῆς εὐδαιμονικῶς στροφῆς, ἄλλα τε ὅσα ἐκείνη καὶ τὸ κατὰ περικοπὴν ἔχουσα σύστημα. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ τῆς ἀντιστροφῆς· τὰ γὰρ τετράμετρα τῶν ἰαμβείων παραγράφῳ περατοῦται.

πολίτης ἐστὶν: Οὔτε συμπολίτην οὔτε συνδημότην λέγουσιν. ὁ μέντοι Εὐριπίδης πού λέγει "ὦ συμπολῖται τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ "καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών."

916. λεπαστὴν: Εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ. οὕτως ὁ Σύμμαχος. ὁ δὲ Παλαμήδης τὸ πιθάριον ἐκδέχεται.

919. δημότην: Ἀντὶ τοῦ δημοτικόν.

921. ἄγε δὴ τί νῷν: Κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία τῇ ῥηθείσῃ, ἧς οἱ μὲν ιζʹ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ὁ ιηʹ ὅμοιος τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἑξῆς δύο κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα. ὧν τὸ μὲν ἀκατάληκτον, τὸ δ' οὔ. ὁ τελευταῖος ἰαμβικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ' ὃν κορωνίς.

[διπλῆ καὶ ἔκθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους ιζʹ. V.]

922. χύτραις ἱδρυτέον: Ὁτὲ μὲν ταῖς χύτραις ὄσπρια ἧψον, ὁτὲ

1. τὸ ἔχειν] Scrib. πρὸς τὸ ἔχειν ex scholio v. 908.

3. Ἀλλὰ] ἄλλως. ἀλλὰ R.

4. τὴν χεῖρα ἑτοίμην R. ἑτοίμην χεῖρα Ald.

λῆμμα] Pergit R. σκώπτει δὲ αὐτοὺς ὡς ἥττονας λήμματος.

5. ἅμα καὶ V. ἅμα δὲ καὶ Ald.

7–10. Ἐκεχειρία—εἰσάγειν om. R.

8. παρὰ (codex περὶ) τῶν δεομένων addidi ex V.

11. Scholion metricum om. R.V.

15–17. Οὔτε—χρεών om. R.

16. Εὐριπίδης] Heracl. 826. συμπολῖται] Legebatur ἐμπολῖται.

18. οὕτως ὁ R.V. οὕτω Ald.

20. ἀντὶ τοῦ add. R.

21–25. Κορωνὶς—ὑφ' ὃν κορωνίς om. R.V.

27 – p. 111, 5. Ὁτὲ — Ἄλλως om. R.

27. ὄσπρια] ὄσπριον V, non G. ἧψον] ἧψων V. Ald. ὤπτουν G.

δὲ ἄλλο τι πολυτελὲς ἱερεῖον, καὶ οὕτως ἵδρυον, καὶ πρὸς τὸ θυόμενον ἔλεγον, βοῒ ἱδρύεσθαι ἢ αἰγὶ ἢ προβάτῳ, ἢ οἷον ἂν ᾖ τὸ ἱερεῖον, ὥσπερ ἐν Πλούτῳ. Ἄλλως. ἔθος εἶχον Ἑρμᾶς ἱδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀγάλματα θεοῦ, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν παρὰ τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἱδρύεσθαι καὶ ἄλλοις τισίν. Ἄλλως. ὁπότε μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἄγαλμα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτων, τοῖς ἀφιδρυμένοις χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης, ὡς οὗτος εἶπεν ἐν Δαναΐσι "μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς "ἑρκείου χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ." ποτὲ δὲ καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο· φησὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς "εἰρήνην "εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ." μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἱδρύσαντο· "ὡς οἱ μὲν νέφος ὀξὺ ἀπωσά-"μενοι πολέμοιο εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ." ἐν δὲ τῷ Πλούτῳ "τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσα ἐπὶ τῆς "κεφαλῆς φέρε."

923. χύτραισιν ὥσπερ μεμφόμενοι: Ἠγανάκτησαν ἀκούσαντες ἐν χύτραις ἱδρύεσθαι τὴν Εἰρήνην, ὡς εὐτελοῦς οὔσης τῆς θυσίας ἐκ τῶν ἄλλων. διὸ φασὶν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ὡς πολυτίμητον θεραπεύσωμεν. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἱερείῳ φησὶν ἱδρύσασθαι αὐτὴν οὕτως· "ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο εἰρήνην εἵλοντο, καὶ "ἱδρύσανθ' ἱερείῳ."

Ἑρμίδιον: Ἀντὶ τοῦ εὐτελές. ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου ἐπὶ πολύ, ὡς μέμφεσθαι αὐτόν.

924. λαρινῷ βοΐ: Ἐπειδὴ ἑώρα αὐτοὺς πρὸς τὴν διὰ τῶν χυτρῶν

1. πολυτελὲς V. πολυτελέστερον Ald.
2. ᾖ] εἴη V.
4. θεοῦ add. V.
ὑπὲρ] καὶ ὑπὲρ V.
παρὰ add. V.
6. ἄγαλμα] Legebatur ἀγάλματα. Correxi ex schol. Pluti 1199.
7. τούτων R.V. et schol. Pl. Legebatur τούτοις.
8. Δαναΐσι] Fragm. 245.
9. ἑρκείου] ἑρκίου V.
ἱδρύθη R.V. ἱδρύνθη Ald.
10. φησὶ δὲ R.V. ὥς φησι Ald.
καὶ ἐν] καὶ om. V.
τοῖς ἑξῆς] 1090.
10, 11. εἰρήνην—ἱερείῳ add. R.V.
11. εἵλοντο R. εἵλαντο V.
11–13. μεμφόμενοι—ἱερείῳ om. R.
14. Πλούτῳ] 1198.
ἱδρυσόμεσθα R.
16. ἀκούσαντες ἐν χ. R. ἐν χ. ἀκούσαντες Ald.
18. ὡς R. ὥσπερ Ald.
19. αὐτὴν οὕτως R.V. οὕτως αὐτήν Ald.
22. Ἀντὶ τοῦ εὐτελές om. R.V.
ὡς] ἢ ὡς R.
23. ὡς καὶ μέμφεσθαι R.V.
24–p. 112, 7. Ἐπειδὴ—Ἄλλως om. R.

καθίδρυσιν ἀχθεσθέντας, ἄλλον τρόπον τῆς καθιερώσεως ὑποτίθεται, καὶ φησὶν, βούλεσθε λαρινῷ βοΐ; περὶ δὲ τῶν λαρινῶν βοῶν Λύκος μὲν ὁ Ῥηγῖνος ἐπὶ ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρόν φησιν ἀπὸ Λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην αὐτοὺς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες οἱ παρὰ τὸν λάρον ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν δασύνουσιν, ἵν᾽ ᾖ λαῥινοὺς τοὺς μεγαλοῥίνους· ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ Κεστρίνους καλοῦσιν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ καὶ εὐτραφεῖ. τοὺς δὲ ἠπειρωτικοὺς βοῦς οὕτω λέγουσιν ἀπό τινος Λαρίνου βουκόλου, παραλαβόντος παρὰ Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς, καὶ θρέψαντος εἰς εὐεξίαν. τοῦτο δὲ Ἡρωδιανὸς ὀξύνει ἐν τῷ ζ´ τῆς καθόλου, λαρινὸς ὡς ἀληθινὸς, ὥστε περισπαστέον τὴν δοτικὴν λαρινῷ.

925. βοηθεῖν: Ἐπὶ μάχην δραμεῖν. [πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ὀνομάτων τοῦ βοῒ καὶ βοηθεῖν ἔπαιξεν. R.]

927. Θεαγένους ὑηνία: Ἀντὶ τοῦ μωρία, ἀμαθία. διεβάλλετο γὰρ ὁ Θεαγένης εἰς μαλακίαν, καὶ ὡς μωρὸς καὶ ὑώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, θρύπτεσθαι δὲ ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τὴν δὲ ὑηνίαν, τὴν δυσωδίαν, ἐκ τῶν ὑῶν, οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βορβόρους δὲ κυλίονται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Θεαγένης, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας, ὃς καὶ ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο, καὶ ἄλλοι πολλοί.

929. Ἰωνικὸν: Οἱ γὰρ Ἴωνες δισυλλάβως λέγουσιν ὄϊς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως καὶ τὰς οἶς καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους. οἱ

1. τῆς add. V.
3. λαρίνου V. Λαρινοῦ Ald.
4. αὐτοὺς V. αὐτὸν Ald.
ἀνεσχηκέναι V.
6. λαῥινοὺς Suidas s. λαρινοί. Scribebatur λαρινούς.
7. Κεστρίνους] Κεστρινοὺς Suidas.
8. ἀντὶ τοῦ add. R.
9. Λαρίνου] Scribebatur Λαρινοῦ.
10. τὰς R. τοὺς Ald.
βοῦς] Sequentia om. R.
15. Ἀντὶ τοῦ add. R.
ἀμαθία om. R.
15, 16. διεβάλλετο—ὑώδης] διεβάλλετο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν ὡς ὑώδης καὶ δύσοσμος καὶ πένης R, qui sequentia omittit.
16. εἰς μαλακίαν, καὶ om. V.
17. ἐπὶ] ἐν V.
18. χοιρώδης Suidas s. ὑηνεία. Legebatur λοίδορος. Pergit Suidas τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασὶν, οἵπερ —
19. νἱῶν οἵπερ V. ὑῶν ἅπερ Ald.
χρώμενοι—ἀποπατοῦσι Suidas. χρώμενα—ἀποπατεῖ Ald.
καὶ εἰς] καὶ om. V.
20. βόρβορον διαλύονται Suidas.
κυλίονται] Legebatur κυλίεται.
23. καὶ τὰς οἶς R.V. καὶ om. Ald.
καὶ πολλὰ μονοσυλλάβως R.
οἱ om. V.

Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸν ὄϊν οἶν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διῃρημένως φασίν.

931. οἱ καθήμενοι ὑπὸ τοῦ δέους: Ἵνα ἐπιστένωσι τῷ εἰσηγουμένῳ πόλεμον. τὸ γὰρ οἲ ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων. Δίδυμος δὲ ἐν ἐκτάσει. οἱ γὰρ φοβούμενοι οὕτω λέγουσιν.

934. ἀμνοὶ τοὺς τρόπους: Εὐήθεις, δειλοὶ ὡς οἱ κριοί. ἢ πραεῖς καὶ μαλακοί. τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον, ὅταν ἔχῃ τὴν μέσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν.

938. ὡς πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἂν θεὸς θέλῃ: Ὁ χορὸς ταῦτα θαυμάζων ὅτι ηὐτύχησεν ὁ γέρων καθ᾽ ἑαυτόν. εἶτα πρὸς τὸν πρεσβύτην φησὶ τὸ χωρεῖ κατὰ νοῦν, εἶτα τὰ ἑξῆς πάλιν ἰδία. τινὲς δὲ οὕτως "ὁπόσ᾽ ἂν "θέλωσιν οἱ θεοὶ, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ."

[διπλῆ· ἕπεται γὰρ μέλος, ὃ ὑπονοῶ μὲν ἔχειν τὸ ἀντίστροφον ἐν διεχείᾳ, φέροντι δὲ ὡς διάφορον. διόπερ πρότερον παραθήσομαι ὡς φέρεται. καὶ ἔοικεν ἐνταῦθα τὸ κατορθοῖ περιττεύειν καὶ ὁ τέ σύνδεσμος πρὸς τὸ "σέ τοι θύρασι χρὴ μένειν ὄντας τινας." καὶ τοῦτο δὲ ἁμάρτημά ἐστιν, ὅτι πρῶτα γ´ κῶλά ἐστι καὶ μετ ϛ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐατέον, ὡς δὲ ἔχει, ἐξηγητέον. τὸ τοίνυν πρῶτον τῶν τριῶν κώλων τοῦ ὑποκριτοῦ ἴαμβος τετράμετρος καταληκτικὸς καὶ ἀναπαιστικὰ δύο δίμετρα ἀκατάληκτόν τε καὶ καταληκτικόν. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικὸς τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ, οὗ τὸ πρῶτον προσοδιακὸν ἑνδεκάσημον, τὸ β´ ἀναπαιστικὸν τρίπουν, τὸ δὲ γ´ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς, τὸ δὲ δ´ σύζυγον ἰαμβικὸν ἢ ἀναπαιστικὸν, τὸ δὲ ε´ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. εἶτα

1. οἶν R. V. τὸν οἶν Ald.
διῃρημένα R.
5. Δίδυμος—λέγουσιν om. R.
6. Εὐήθεις, δειλοὶ ὡς] ἀντὶ τοῦ πραεῖς ἢ εὐήθεις ἁπλοὶ ὡς R.
7. ὅταν] ὡς ὅταν V.
8. ἀμνὸν om. R.
καλοῦσιν] λέγουσι R.
9–11. Ὁ χορὸς—ἰδία om. R.
10. πρεσβύτην V. πρεσβύτερον Ald.
11. πάλιν V. ἐπάγων Ald.
δὲ om. R.
12. θέλωσιν V. θελήσωσιν R. Ald.
15. τέ] Fortasse γέ corrigendum: nam hoc in libris quibusdam post θέλῃ legitur.
16. ὄντας G. ὄν^τ V. Legitur nunc v. 1023. χρὴ μένοντα τοίνυν: de quo vide quæ in annotatione dixi.
18. τῶν τριῶν] τῶν om. V.
19. τοῦ ὑποκριτοῦ] Immo τοῦ χοροῦ.
19, 20. ἴαμβος—δύο] ἴαμβοι τετράμετροι καταληκτικοὶ καὶ ἀναπαιστικὰ δύο V.
20. ἀκατ. τε καὶ καταλ.] καταλ. τε καὶ ἀκατ. V.
21. στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος] στίχοι ἰαμβικοὶ τετράμετροι V.
23. τρίπουν] τριποδ) V. Fortasse ἀναπαιστικὴ τροποδία.
σύζυγον] συζυ V.

ἐν ἐκθέσει τοῦ ὑποκριτοῦ δίστιχοι ἴαμβοι δίμετροι καταληκτικοί. καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ ἓξ κῶλα, ὧν τὸ α′ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ β′ ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὸ γ′ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ϛ′ Ἰωνικὸν ἡμιόλιον. V.]

[939. ἄλλως ἄλλῳ κατὰ τύχην ἀποβαίνει τὰ πράγματα. V.]

[940. τούτων: Ἤγουν τῶν εὐτυχιῶν ἢ τῶν ἀνθρώπων. Gl. Victor.]

941. ὡς ταῦτα δῆλά γ᾽ ἔστιν: Ἀπὸ τούτων γὰρ κατάδηλόν ἐστιν, εἴ γε χρὴ τεκμήρασθαι τοῖς παροῦσιν. τὸ δὲ θύρασιν ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑτοίμου.

942. ἐπείγετε: Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα. εἰσὶ γοῦν τῆς μὲν πρώτης στροφῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δέκα ἐπιμεμιγμένα προκελευσματικοῖς, τούτων δ᾽ ἃ μὲν δίμετρά εἰσιν ἀκατάληκτα, ἃ δ᾽ ἑφθημιμερῆ καὶ βάσεις, μετὰ δὲ ταῦτα ἰαμβεῖα ζ′. τῆς δὲ δευτέρας στροφῆς τὰ κῶλα τρία, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἰαμβεῖον, τὰ δ᾽ ἄλλα ἀναπαιστικά, δίμετρα μὲν ἄμφω, τὸ δέ τοι δεύτερον καταληκτικόν. ὁ ἑξῆς τοῦ ὑποκριτοῦ στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικός. τῆς τρίτης στροφῆς τὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ τέσσαρα πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. οἱ ἑξῆς αὖθις τοῦ ὑποκριτοῦ ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τῆς δὲ τετάρτης στροφῆς τὰ κῶλα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ϛ′, ἐπιμεμιγμένα παίωσι καὶ κρητικοῖς, ἀκατάληκτα πλὴν τοῦ πέμπτου καταληκτικοῦ καὶ τοῦ ϛ′ ἡμιολίου. ὑφ᾽ ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ. τιθέσθωσαν δὲ κἀν ταῖς ἀποθέσεσιν αἱ παράγραφοι. ἐν ὅσῳ φησὶν, ἐκ τῶν θεῶν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐκπέπνευκε καὶ λελώφηκεν, σπουδάσωμεν ἱδρύσασθαι τὴν Θεωρίαν, τῶν τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν ἀντεισαχθέντων. σοβαρὰ δὲ σεσοβημένη, εὐκίνητος. μετάτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ εὔκρατος μεταβληθεῖσα.

[944. κατέχει τὰ ἡμέτερα πράγματα. R.V.]

[946. ἀντὶ τοῦ ἡ Εἰρήνη. R.]

948. ὀλάς: Ὅτι ἐκέκρυπτο ἐν τῷ κανῷ ἡ μάχαιρα ταῖς ὀλαῖς

7. γὰρ add. R.

8. τεκμήρασθαι R. τεκμαίρεσθαι Ald.

θύρασιν] Scribebatur θύραισιν. τὸ δὲ θύραισιν om. R.

10–23. Τὰ τοιαῦτα—παράγραφοι om. R.V.

23. ἐν ὅσῳ δὲ Ald. δὲ om. R.V.

25. σοβαρὰ δὲ om. R. μετάτροπος δὲ om. V.

25, 26. μετάτροπος δὲ et μεταβληθεῖσα hic om. R, sed inferius habet μετάτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ μεταβληθεῖσα.

26. εὐκράτητος R.

29. Scholia v. 948–1005. non exstant in editione Aldina, in qua

καὶ τοῖς στέμμασι. καὶ ἐντεῦθεν κανοῦν, ἀπὸ τοῦ καίνειν. Πλάτων Παιδαρίῳ "φέρε τοῦτ' ἐμοὶ δεῖξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο· μὴ μάχαιρ' "ἔνι." ["Αλλως· εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τὸ κανοῦν τὴν μάχαιραν φέρειν κατακρύπτοντες αὐτὴν ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασιν. V.]

951. Χαῖρις: Τῶν περὶ τὰς θυσίας αὐλητῶν ἦν ὁ Χαῖρις. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κιθαρῳδός.

[956. οὕτω τὴν χέρνιβα μᾶλλον προπαροξυντέον κατὰ τὴν ἀναλογίαν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ παροξύνουσιν ὡς ἐν τραγῳδίᾳ καὶ κωμῳδίᾳ. δύο διπλαῖ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιζ'. V.]

957. περίιθι: Τοῦτο πρῶτον ἐποίουν καθαίροντες τὸν βωμόν.

[959. οὕτω διὰ τοῦ λ ὁ τὴν κωμικὴν γράψας λέξιν ἀναγινώσκει. V.]

τὸ δαλίον: Τὸ ὕδωρ ἐδόκουν καθαίρειν ἀποβάπτοντές τι τοῦ πυρός· καθαρτικὸν γὰρ πάντων τὸ πῦρ, ὡς Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ, "μέλλων δὲ "δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν, ἐπὶ χέρνιβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης τό-"κος," διὸ καὶ οὐ γραπτέον, ὥς τινες, δᾳδίον· ἱκανὸν γὰρ τὸ Εὐριπίδου εἰς πίστιν.

[960. πρὸς τὸ ἱερεῖον λέγει. ἐσπούδαζον γὰρ ἐπισπένδοντες ἵνα σείσῃ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπινεύειν τοῖς ἱεροῖς δοκῇ. R.V.]

[962. δέον εἰπεῖν "ῥῖπτε τῶν ὅλων κριθῶν," νῦν εἶπε γενικῶς. ὀλαὶ γὰρ αἱ πρὸς θυσίαν κριθαί. V.]

965. πρὸς τὴν κριθὴν παίζει, ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον, τὸ δὲ γυναικεῖον βύρσον. [κακεμφάτως τὸ πέος. R.]

post μεταβληθεῖσα legitur λείπει. Primus edidit Antonius Francinius in editione Juntina a. 1525. quem manifestum est codice usum esse Ravennate.

ὅτι R.V. ἀντὶ κριθάς. ὅτι Junt.

1. καίνειν V. et Etymol. M. κνεῖν R. Junt. et Suidas s. κανοῦν.

2. τοῦτ' ἐμοὶ] τοῦτο δὴ Dobræus.

δεῖξον R.V. δῆξον Junt.

μοι om. V.

δεῦρο· μὴ Dobræus. δεῦρο πῆ Junt.

5. Τῶν—ἦν] λοιπὸν σπεύσατε καὶ ἐπείχθητε πρὶν ἴδῃ χαῖρις ἡμᾶς. ὁ δὲ χαῖρις αὐλητὴς ἐπὶ ταῖς θυσίαις. ἦν V.

11. κωμικὴν γράψας λέξιν] κωμῳδίαν γράψας G.

13. δαλίον] Correxi lemma δᾳδίον. τὸ ὕδωρ δὲ R, in quo hoc scholion infra legitur post ἱερείοις δοκῇ.

ἐδόκουν—πυρός V. ἐδόκουν ἀποβάπτοντες τοῦ πυρός R. Junt.

14. εὐριπίδης R.V. καὶ Εὐριπίδης ἐν Junt.

Ἡρακλεῖ] 928.

14–16. μέλλων—τόκος add. R.V.

15. ὡς βάψειεν om. R.

16, 17. διὸ—πίστιν addidi ex V: in R. est γράφεται δὲ καὶ δάλιον (scr. δᾳδίον).

16. δᾳδίον] δαδί V.

23. βύρσον] βύσσον Gelenius: quocum comparari potest glossa Hesychii qui βύττος explicat γυναικὸς αἰδοῖον. Sed verum videtur μύρτον, quod præbet Suidas s. κριθή.

968. τῇδε: Σπένδοντες γὰρ ἔλεγον, τίς τῇδε, ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν. εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ κἀγαθοί. [τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν. R.V. τὸ δὲ ποῦ ποτὲ ἔστι λέγει ἐν ἤθει. ποῦ εἰσὶν οἱ ἐπιφωνοῦντες, ἵνα αὐτῷ ἐπιλέγοιεν πιθανῶς. ἢ ὡς μηδενὸς ὄντος καλοῦ κἀγαθοῦ. V.]

969. τοισδὶ: Τοῖς χορευταῖς. καταχεῖ δὲ αὐτῶν τὸ ὕδωρ ἐπὶ γέλωτι καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ.

[974. διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς ἀνάπαιστον, περίοδοι δύο, τὴν μὲν πεντεκαιτριακοντάμετρον ιθ' κώλων, ὅτι ἔχει μονόμετρα γ', τό τε β' καὶ ια' καὶ ις', τὴν δὲ ἑξκαιτεσσαρακοντάμετρον κγ' κώλων, ὅτι ἔχει μονόμετρα τρία. V.]

981. παρακλίνασαι: Παρανοίξασαι. Ὅμηρος "ἠμὲν ἀνακλῖναι "πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι."

986. ποίει μηδὲν: Μὴ κατὰ ταυτοῦ ὀλίγον χρόνον ποιήσῃς ἡμᾶς ἀπολαῦσαί σου, ἀλλ' εἰς τέλεον φανερὰν ἡμῖν σαυτὴν ποίησον.

[990. Τὸ χ ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς χρόνοις ἃ λέγει. καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσί φησι "ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖδον εἰς τὰ χωρία." ἀλλὰ καὶ ὁ Φιλόχορος ἀπὸ Πυθοδώρου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου δοκεῖ γεγενῆσθαι, μέχρι Ἰσάρχου καταριθμούμενος εἰς τὰ ιγ' ἔτη συνάγει τοὺς χρόνους. πάλιν Θουκυδίδης, κατὰ τὰς τῶν χειμώνων καὶ θερέων εἰσβολὰς τὸν πόλεμον γεγενῆσθαι λέγων, οὐδὲ αὐτὸς εἰς τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ἔρχεται, ἀλλ' ἀπολείπεται παρὰ τὰ θ' ἔτη. λεκτέον τοίνυν ὁ αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν ἐνδόσιμον δεδωκὼς πῇ μὲν ἀνάπαυλαν πῇ δὲ πόλεμον γενέσθαι, ὡς μηδὲ τὴν ἀρχὴν βεβαίαν εἶναι μήτε τοῦ πολέμου μήτε τῆς εἰρήνης, ὥστε αἱ διαφωνίαι τῶν πραγμάτων εἰσὶν ἀνόμοιαι. Ἄλλως. τὸ χ ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς χρόνοις. ἀπὸ γὰρ Πυθοδώρου μέχρι Ἀλκαίου θ' ἔτη. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι δὲ εἶπεν ὅτι ϛ' ἔτη εἰσὶν ἀφ' οὗ ὁ πόλεμος. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν Ἀχαρνέων δι-

1. Σπένδοντες] οἱ σπένδοντες V.
3. ἐκχωροῖεν R. et Suidas s. τίς τῆδε. ἐκχωρῶσι V.
5. ἐπιλέγῃ ἀπιθανῶς V.
7. τὸ add. V.
8. καὶ V. πρὸς R. Junt. ἑτέρως R.
13. Ὅμηρος] Il. Θ, 395.
14. ἠδ' ἐπιθεῖναι add. V. Et ad v. 982. καὶ αὐλείας ἔλεγον οὐ μόνον ἔλεας, quod om. G.
15. ταυτοῦ] ταύτας V.
16. σεαυτὴν V.
18. Ἀχαρνεῦσι] 266. ubi προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος.
20. Ἰσάρχου] εἰσάρχου V, non G.

δασκαλίας γ′ ἔτη εἰσίν. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις ἀποσχεδιάζουσιν εἰς τοὺς χρόνους. τοῦτο πάλιν τὸ μονόμετρον βέλτιον κατὰ παράθεσιν ἀναγινώσκειν τριακαίδεκ᾽ ἔτη. V.]

991. κορκορυγὰς: Τὰς βοὰς, τὰς ταραχὰς, τοὺς θορύβους.

[992. ἀστείως συνέθηκε τὴν λέξιν παρὰ τὸ λῦσαι τὴν μάχην. R.V.]

993. ὑπονοίας: Ἵνα μὴ ὑπονοῶσι τὰς ἀλλήλων σπονδάς.

[994. ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. R.]

995. μίξον δ᾽ ἡμᾶς: Εἰς φιλίαν ἄγε.

997. φιλίας χυλῷ: Ὡς ἐπὶ κακουμένων. χυλῷ οὖν τῷ ῥοφήματι.

999. ἡμῖν ἀγαθῶν: Τουτέστιν ἀφθονίαν τῶν ὠνίων ἡμῖν παράσχες. ἁρμόδιον δὲ τοῦτο τῇ εἰρήνῃ.

[1000. ὅτι τὰ σκόροδα ἐκ τῆς Μεγαρίδος, ἔφη καὶ ἐν τοῖς προειρημένοις, λέγων "πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε." V.]

1001. σικύων πρῴων: Ἐν εἰρήνῃ πολλὰ δι᾽ ἐπιμέλειαν καὶ πρῷα εἶχον. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σικύαι καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ "ἀρχομένων σικύων καὶ ληγουσῶν κολοκυντῶν."

[Τὸ πρῴων πρὸς τὸ σικύων· ἐν δύο δὲ συλλαβαῖς. ὡς καὶ τῶν σικύων δὲ πολλῶν ὄντων ἐν Μεγαρίδι καὶ φερομένων ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Ἀχαρνεῦσί φησιν. οἱ δὲ πρώϊμοι σικύαι καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ἢ ὅτι οἱ ἐν εἰρήνῃ ὄντες πολλὰ δι᾽ ἐπιμελείας καὶ πρῷα εἶχον. V.]

[πρῴων: Τῶν πρὸ καιροῦ φαινομένων. διὰ δὲ τὸ ἀηδὲς τῆς ἐργασίας. V.]

1003. κἀκ Βοιωτῶν γε: Ὅτι ὀρνιθοτρόφος ἡ Βοιωτία, καὶ ἐν

2. τοῦτο G. τουτέστι V.

3. τριακαίδεκ᾽ ἔτη] τριακαίδεκα V, omisso ἔτη.

9. ἄγε add. V.

11. τῶν ὠ. ἡμῖν R. ἡμῖν τῶν ὠ. Junt.

13. ἔφη] 502.

14. αὐτὴν τοῖς σκορόδοις] αὐτῶν τῶν σκορόδων V.

15. πολλὰ] Legebatur πολλήν. Correxi ex scholio proximo.

πρῷα εἶχον indidem correxi. πρῷα σικύα R. πρῷα σικύα γίνονται Junt.

16. σικύαι] σίκυοι Suidas s. πρωΐ. δηλοῖ om. R. δηλῇ Junt.

17. κολοκυνθῶν Suidas.

18. σικύων] Quum scholiasta infra forma οἱ σικύαι utatur, scribendum σικυῶν, quod supra quoque in lemmate scholii ponendum.

20. Ἀχαρνεῦσι] 520.

σικύαι G. σικυῖαι V.

21. ἐπιμελείαν V.

22. Post εἶχον sequuntur in V. illa ὅτι δὲ—κολοκύνθων (sic).

Ἀχαρνεῦσι φησίν "ὥσπερεὶ χειμὼν ἦλθες ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν "φέρων," ὅτε ἐπὶ τοῦ Βοιωτοῦ λέγει.

1005. Κωπαῒς λίμνη Βοιωτίας, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγχέλεις γίνονται, ὡς καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσί φησι "πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων "κορᾶν."

[1007. εὐκαίρως τὸ ὀψωνοῦντας προσέθηκε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ δυσχερῶς ὠψώνουν, ἀπησχολημένοι ἐν τοῖς θορύβοις αὐτοῦ καὶ τοῖς κακοῖς. R.V. Ἄλλως. τὸ ὀψωνοῦντας προσέθηκε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πολέμου. καὶ γὰρ τότε ἀνάγκη ἦν εἰς τὸ συνιέναι αὐτοὺς, εἴ ποτέ τις ταραχὴ γένοιτο, κατὰ εἴλας, τουτέστι κατὰ συστήματα συστρέφεσθαι. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσί φησι "μηδὲ "γὰρ θανών σου χωρὶς εἴην ποτέ." V.]

[1008. Μορύχῳ Τελέᾳ: Καὶ τούτους ἀεὶ ἀπεῖναι βούλεται τῶν ὄψων, διὰ τούτου αὐτοὺς κολάζων ὡς γαστριμάργους, ὥς φησιν ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν. νῦν δ' οὐκ οἶδα, ὅπως τὸ ἐναντίον φησίν. ἴσως οὖν τῇ παρουσίᾳ τούτων Μελάνθιον λυπῆσαι βούλεται ὄντα καὶ αὐτὸν λίχνον. ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητὴς, ὡς προείρηται. R.V.]

[1009. ἀντὶ τοῦ λίχνοις. τένδειν γὰρ τὸ ἐσθίειν· "ὅτ' ἀνόστεος "ὃν πόδα τένδει." Ἡσίοδος. R.V. Ἄλλως. οὓς ἡμεῖς σιναμώρους. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τινὲς ὀρθῶς δοκοῦσι γράφειν "ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα "τένθει" διὰ τοῦ θ. V.]

[1011. θρηνεῖν. R.V. (non G.)]

1012. ἐκ Μηδείας: Μήποτε ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μηδείας παραγράφει ἐκεῖνα "ὦ δύστηνος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν." οἱ δὲ αὐτοῦ τοῦ Μελανθίου φασὶν εἶναι Μήδειαν, ἐξ ἧς ταῦτα.

1. Ἀχαρνεῦσι] 876.
ἦλθε V.
ὀρνιθίας V. ὀρνίθι' R. Junt.
3. ἐγχέλεις V. ἐνχέλεις R. ἐγχέλυς Junt.
4. καὶ om. V.
Ἀχαρνεῦσι] 883.
6. εὐκαίρως τὸ ὀψ. R. ὀψ. εὐκαίρως V.
7. ὠψώνει ἀπησχολημένος R.
11. Ἀχαρνεῦσι] 893.
12. χωρὶς εἴην] χωρισθείην V.
13. τῶν ὄψων om. V.
14. τούτου V. τοῦτο R.
15. Ἀχαρνεῦσιν] 887.
17. ἦν δὲ om. R.
18. ἀντὶ τοῦ om. V.
ὅταν ὅστεος V. hic et infra. ὅτ' ἀνόστεος R.
19. Ἡσίοδος om. V. Est Ἔργ. 522.
23. Εὐρ. Μηδείας] 96.
παραγράφει] παράγει Elmsleius ad Medeam p. 98.
24. πόνων] πνοὴ R.
ὀλοίμαν] ὀλόμαν R, qui sequentia omittit.
25. ἐξ ἧς] Verba quæ παρῳδεῖ co-

1014. λοχευομένας: Καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἔφαμεν τοὺς μαγείρους μετὰ τεύτλων ἕψειν τὰς ἐγχέλεις. ἔπαιξε δὲ εἰπὼν λοχευομένας ἀντὶ τοῦ ἑψομένας. ἡδίστη δὲ ἡ ἔγχελυς ἐν τεύτλοις ἐστίν.

1015. τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν: Τοὺς ὁρῶντας ἐπιχαίρειν αὐτῷ θρηνοῦντι.

[1016. διπλῆ καὶ ἔκθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους ζ'. V.]

[ὅτι ἐξεβλήθη τὸ η. V.]

1019. οὐχ ἥδεται: Ταῦτα πρὸς τὸ ἔθος· φασὶ γὰρ τῇ τῶν συνοικεσίων ἑορτῇ θυσίαν τελεῖσθαι Εἰρήνῃ, τὸν δὲ βωμὸν μὴ αἱματοῦσθαι, Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. τινὲς δέ φασιν ἐκ τῆς παρούσης αἰτίας οὕτως αὐτῇ θύειν, αἵματος αὐτοὺς ἀπαλλάξασαν. Ἄλλως. πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου καλῶς ἔφησε μὴ χαίρειν τὴν Εἰρήνην σφαγαῖς· μόνοι γὰρ οἱ πολέμιοι αἵματι καὶ φόνοις χαίρουσι.

1020. καὶ τοῦτο πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου, ὃς αἵμασι χαίρει.

οὐδ' αἱματοῦται: Ἐν γὰρ τῇ τῶν συνοικεσίων ἑορτῇ οἱ μέν φασιν Εἰρήνῃ θυσίαν τελεῖσθαι, ἧς ὁ βωμὸς οὐχ αἱματοῦται. οἱ δὲ ἑστιῶσιν· ὡς ἄρα τότε σώζεται. καὶ ἰδίως ἀναιμωτὶ Εἰρήνῃ θύουσι.

1022. χοὔτω τὸ πρόβατον: Διὰ τὸ μὴ θύεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀλλὰ τὸν χορηγὸν τῷ δοκεῖν θύειν ἀποκερδαίνοντα τὸ θῦμα. τῶν γὰρ ἐντοσθίων αἰρομένων παρὰ τῶν θυόντων, τὸ λοιπὸν σῶμα σωθήσεται τῷ ἱερεῖ, ἐπὰν θύσωσιν.

τῷ χορηγῷ σώζεται: Ἤτοι ὅτι τῶν σπλάγχνων καὶ τῶν ἐν-

micus, Jasonis in Melanthii Medea fuisse videntur. ELMSLEIUS.

1. Scholion v. 1014. om. R. Ἀχαρνεῦσι] 894.

3. δὲ] γὰρ V.

9. συνοικεσίων Kusterus. συνοικείων V. et Ald. γυναικείων R.

10. τὸν] τὸ V.

11. μηνὸς] Sequentia om. R. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ V.

12. αὐτῇ V. αὐτὸς Ald.

15. καὶ τοῦτο R.V. καὶ τοῦτο οὖν Ald.

16–18. Ἐν γὰρ—θύουσι om. R.

16. συνοικεσίων Kusterus. Legebatur οἰκεσίων.

17. ἑστιῶσιν] ἱστιοῦσιν V. ἑστίασιν Meierus in diariis Halensibus a. 1826. fol. 23. p. 196. Quum proxima verba ὡς ἄρα τότε σώζεται, quæ ad illum versum spectant χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται, sensu careant, plura hic excidisse manifestum est.

18. καὶ ἰδίως] καὶ om. V. ἀναιματὶ V.

19. Διὰ τὸ] τὸ om. R.

20. δοκεῖν] δοκεῖ V. δοκεῖν μὲν G.

21. ἐντοσθίων] ἐνδοσθίων R.V. αἰρομένων V. αἱρουμένων Ald.

22. θύουσι V.

23–p. 122, 2. Ἤτοι—θύοντες om. R.

23. ὅτι] ὅταν V.

τοσθίων ὑφαιρουμένων δοκοῦσι μέρος τι τοῦ ἱερείου κερδαίνειν οἱ θύοντες.

1024. σχίζας: Σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς καὶ Ὅμηρος "καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων."

1026. μαντικῶς τὸ φρύγανον: Οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μαντευόμενοι τὰ φρύγανα ὑποτιθέασιν εἰς τὸ ἐξάψαι κατὰ τὴν ἐπιστήμην τὴν ἑαυτῶν.

1027. πῶς δ' οὐχὶ: Τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μάντεις. αὐτοὶ γὰρ ἑαυτοῖς καὶ τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς ἐπιστήμην ἑαυτῶν.

ὅσα χρὴ: Τί γὰρ οὐ ποιεῖς ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας;

[1029. ἀντὶ τοῦ ὁπόσα χρή. R.]

[1030. εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν. R.]

1031. Στιλβίδην: Ὁ Στιλβίδης εὐδόκιμος καὶ περιβόητος μάντις, τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων. ἀστειότατα δὲ τοῦτο παρέπλεξε. Ἄλλως. τὴν φλόγα, παρὰ τὸ στίλβειν, ἅμα δὲ καὶ παρὰ τὸν μάντιν Στιλβίδην, ὅν φησι Φιλόχορος ἀκολουθῆσαι ἐν Σικελίᾳ, ἡνίκα ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι καὶ εἰς Σικελίαν ἐστράτευον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Εὔπολις Πόλεσιν "ὡς οὖν τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων, ἢ Στιλβίδης;"

πιέζει: Ἀντὶ τοῦ λυπεῖ, ὡς λοιπὸν ἐκείνου ἀπορουμένου διὰ τὸ τοῦτον εὐδοκιμῆσαι.

1032. καὶ παιδὸς οὐδὲν δεήσει: Ἐμαυτῷ, φησὶν, ὑπηρετῶ, καὶ χρεία οὐκ ἔσται παιδός. φιλοτιμεῖται δὲ περὶ τὰς ὑπηρεσίας κατὰ πάντα τὸν Στιλβίδην πλεονεκτῶν καὶ θύων καὶ ὑπηρετῶν. Ἄλλως.

4. Ὅμηρος] Od. Γ, 459.
σχίζαις R.
ὁ γέρων om. V.
5. Scholion v. 1026. om. R.
6. κατὰ τὴν V. τὴν om. Ald.
9. ἑαυτοῖς R.V. ἐπ' αὐτοῖς Ald.
10. τὴν ἐπιστήμην V.
ἑαυτῶν R.V. αὐτῶν Ald.
11. τί γὰρ οὐ ποιεῖς R. σὺ γὰρ ποιεῖς Ald.
14–20. Ὁ Στιλβίδης—ἢ Στιλβίδης om. R.
14. Στιλβίδης] στιλβιάδης V: sed mox στιλβίδην.
16. ἄλλως add. V.
φλόγα V. φλόγα λέγων Ald.
παρὰ] περὶ V.
18. εἰς σικελίαν V. ἐν Σικελίᾳ Ald.
19. οὖν V. αὖ Ald.
20. ἀμφότερος V.
21. Ἀντὶ τοῦ add. R.
22. εὐδοκιμεῖν R.
24. ἔσται] ἔστι R.
περὶ] παρὰ V.
25. τὸν R.V. καὶ Ald.
ὑπηρετῶν] Hic desinunt scholia codicis Ravennatis.

φιλοτιμεῖται περὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἵνα κατὰ πάντα τὸν Στιλβίδην πλεονεκτεῖν δοκῇ, καὶ θύων καὶ ὑπηρετῶν. ἐγὼ οὖν, φησὶν, οἴσω καὶ τράπεζαν, ὡς μὴ δεῖσθαι παιδός.

1039. ταυτὶ δέδραται: Κορωνὶς εἰσιόντων ἑτέρων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ πζ΄, ὧν οἱ μὲν κδ΄ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, οἱ ἑξῆς μα΄ δακτυλικοὶ ἑξάμετροι. ἑξῆς τούτων κῶλον ὅμοιον ἐκ σπονδείων. οἱ ἑξῆς δέκα δακτυλικοὶ ἑξάμετροι. μεθ' οὓς ἰαμβεῖα ιβ΄, ὧν τελευταῖον "οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς "Ἐλύμνιον." ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. δέδραται δὲ ἀντὶ τοῦ δέδαρται. καὶ Ὅμηρος "περὶ δὲ "δρατὰ σώματα νήει." ὁ δὲ λόγος, ταῦτα πάντα παρεσκεύασται καὶ πέπρακται.

1040. θυλήματα: Τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλφιτα. ἐπιρραίνεται δὲ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. Τηλεκλείδης Στερροῖς "ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ κάπτε "τῶν θυλημάτων."

1044. δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος: Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μάντεις δάφνῃ ἐστεφανοῦντο εἰς γνώρισμα τῆς τέχνης.

1045. ὡς ἀλαζὼν: Ὡς ἀπὸ τῆς ὄψεως ἀλαζὼν φαίνεται.

1046. Ἱεροκλῆς: Ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μᾶλλον ἤπερ ἀπὸ τῆς τέχνης. Ἄλλως. οὗτος μάντις ἦν καὶ χρησμολόγος, τοὺς προγεγενημένους χρόνους ἐξηγούμενος. ὡς ἀφυῆ δὲ καὶ οὐκ ἀκριβῆ μαντιν αὐτὸν κωμῳδεῖν βούλεται. καὶ ὅρα πῶς καθαρῶς· ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι μάντις τις πρόεισιν, ὁ ἕτερος οὐ συγκατέθετο, ἀλλ' ἔφησεν οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλῆς ἐστιν. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μᾶλλον ἢ τῆς τέχνης. καὶ Εὔπολις Πόλεσιν "Ἱερόκλεες, βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ."

1047. οὑξ Ὠρεοῦ: Διαβάλλει αὐτὸν ὡς οὐ πολίτην ἀλλ' Εὐβοέα. διὸ δηλοῖ ὅτι ὡς ξένος οὐκ εὐνοεῖ τῇ Εἰρήνῃ. Ὠρεὸς δὲ Εὐβοίας πόλις, ἣν Ὅμηρος Ἱστιαίαν φησίν.

4–10. Κορωνὶς—κορωνίς] διπλῆ καὶ ἔκθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους κδ΄ V.
10. καὶ om. V.
Ὅμηρος] Il. Ψ, 169.
14. στερροῖς V. Στεροῖς Ald.
20. ἄλλως. οὗτος V. οὗτος δὲ Ald. ἦν] ἐστὶ V.
22. οὐκ om. V.
23. τις add. V.
25. αὐτοῦ] τοῦ V.
26. Ἱερόκλεες, βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ] Imitatur Æschyli Sept. c. Th. 39. Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ.

1048. *δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι*: προείπομεν γὰρ περὶ Εὐβοέων ὡς ἂν ἧσσον προθυμουμένων τῇ Εἰρήνῃ.

1050. *κατὰ τὴν κνῖσαν*: Ὡς διὰ προφάσεως τοῦ σχήματος τῆς μαντείας ἐπεισπηδῶντος τοῦ Ἱεροκλέους καὶ μετέχοντος τῶν εὐωχιῶν.

1051. *μή νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν*: Μὴ προσποιησώμεθα αὐτὸν ἑωρακέναι, μηδ' αὐτῷ προσλαλήσωμεν, ἵνα ἀπορηθεὶς παρέλθῃ μηδὲν ἐνοχλήσας ἡμῖν.

1052. *τίς ἡ θυσία*: Ἱεροκλῆς ἐπιστὰς ἄκλητος, καὶ ταῦτα περιεργαζόμενος, τίνι οὖν, φησὶ, τῶν θεῶν;

1053. *ὄπτα σὺ σιγῇ*: Ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν ποιεῖ, μὴ προσέχων μηδὲ ἀκηκοέναι προσποιούμενος. οἷον μηδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸ ἐρωτηθέν.

ἀπὸ τῆς ὀσφύος: Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ σπλάγχνα ὄπτα ἐν σιγῇ. λέγει οὖν, ἀπὸ τῆς ὀσφύος τὸν ὀβελίσκον ἀπάγαγε. οἷον πρόσεχε μὴ ἅψῃ αὐτῆς· ταύτῃ γὰρ μαντεύονται. εἰς τὸ αὐτό. ἀναχώρει ἀπὸ τῶν ἱερείων καὶ ἀφίστασο, φησίν.

1054. *ἡ κέρκος ποιεῖ*: Ἡ οὐρὰ καλὰ σημαίνει. ἔθος γὰρ εἶχον τὴν ὀσφῦν καὶ τὴν κέρκον ἐπιτιθέναι τῷ πυρὶ, καὶ ἐξ αὐτῶν σημείοις τισὶ κατανοεῖν εἰ εὐπρόσδεκτος ἡ θυσία, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὰ νεύματα σημεῖα λαμβάνειν, περὶ ὧν τὴν θυσίαν ἐποίουν.

1056. *τἀπάργματα*: Τὰς ἀπαρχὰς, ἃς εἰώθασιν οἱ ἱερεῖς λαμβάνειν. ὁ Ἱεροκλῆς ταῦτα σημαίνει.

1058. *πολλὰ πράττεις*: Οἷον πολλὰ περιεργάζῃ καὶ πολυπραγμονεῖς.

1060. *γλῶττα χωρὶς τέμνεται*: Καὶ τοῦτο παροιμιακὸν ἀπὸ Ὁμήρου· "ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας," ὥς φησι Καλλίστρατος. καὶ τοῦτο δὲ Ἱεροκλέους πρὸς τὸ ἔθος. προειρήκαμεν δὲ ὅτι χρησμολόγος Ἱεροκλῆς· διόπερ νῦν χρησμοῦ τινὸς αὐτὸν προσάγει μνημονεύοντα.

1063. *ἐς κεφαλήν σοι*: Ὡς καταρασαμένου αὐτοῦ καὶ βλασφημήσαντος φησὶν, εἰς τὴν κεφαλὴν ἔλθοι τὸ δεινὸν, τουτέστι σεαυτῷ

4. τοῦ add. V.
14. τῆς ὀσφύος om. V.
τῶν ὀβελίσκων V.
18. αὐτῶν V. αὐτῆς Ald.
23. περιεργάζῃ V. ἐργάζῃ Ald.
25. παροιμιακῶς ὡς ἀπὸ V.
26. Ὁμήρου] Od. Γ, 332.
30. βλασφημήσαντος] Scribebatur βλασφημίσαντος.

μάντευσαι ὅπερ εἶπας δυσχερές. Ἄλλως. μιμεῖται τοὺς χρησμολόγους· ἔστι γὰρ καὶ ὁ Ἱεροκλῆς χρησμολόγος. διόπερ νῦν χρησμοῦ τινος μνημονεύει.

1064. *οὐκ ἀΐοντες*: *Οὐ νοοῦντες. οἵτινες διὰ τὴν ἀβουλίαν τὴν ἑαυτῶν τῆς τῶν θεῶν οὐ συνίενται προνοίας.*

1065. *χαροποῖσι*: *Φοβεροῖς. πιθήκοις δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λέουσιν.*

1066. *αἰβοῖ αἰβοῖ*: *Παρεπιγραφή· ἀκούσαντες γὰρ τοῦ χρησμοῦ ἐγέλασαν. γέλωτος γάρ ἐστι τοῦτο τὸ μίμημα.*

1067. *καὶ κέπφοι*: *Εὔηθες ζῷον ὁ κέπφος, οὗ μέμνηται καὶ Νίκανδρος καὶ Ἄρατος, περὶ τῶν διοσημιῶν διαλεγόμενος, καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις. ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ζῆν αὐτὸν λέγουσιν, ἐσθίοντα τὸν ἀφρόν. εἶναι δὲ αὐτὸν πολὺν μὲν ἐν τοῖς πτεροῖς, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς κρέασι, καὶ κεκραγέναι ὠδίνοντα· ὅθεν γενέσθαι τὴν παροιμίαν "κέπφος ὠδίνει," ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μὲν μεγάλα, μηδὲν δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιούντων.*

τρήρωνες: *Οὐκ ἐπὶ τοῦ κέπφου, ἀλλὰ καθ' αὑτό. κέπφοι γὰρ οἱ κοῦφοι ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς ταῖς φρεσὶ κέπφους καλοῦμεν.*

1068. *ὧν δόλιαι ψυχαὶ*: *Ἀεὶ τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς τοῦτο κωμῳδοῦσιν. καὶ Εὐριπίδης "Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια."*

1069. *θερμὸς ὁ πλευμῶν*: *Κεκαυμένος. ἐσθίοντες γὰρ τὰ σπλάγχνα θερμὰ ὄντα, τοῦτό φασι πρὸς Ἱεροκλέα. Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ λ ὁ πλεύμων.*

1070. *νύμφαι*: *Αἱ ἔφοροι τῆς μαντικῆς νύμφαι. οὕτω δὲ εἶπεν, ὡσεὶ ἔλεγεν ἐξεπαίδευον.*

1071. Βάκις: *Χρησμολόγος ὁ Βάκις. Βάκιδες δὲ τρεῖς, ὧν*

1. *εἶπας*] *ἂν εἶπες* V.
ἄλλως. μιμεῖται V. *μιμεῖται δὲ* Ald.
2. *ἔστι—χρησμολόγος* add. V.
χρ. τινος V. *τινὸς χρ.* Ald.
10. *Νίκανδρος*] Alexiph. 170.
11. *Ἄρατος*] 184.
διοσημιῶν] *διὸς σημειῶν* V. *διοσημείων* Ald.
διαλεγόμενος V. *διαλεγόμενοι* Ald.
Καλλίμαχος] Fragm. 81. p. 457.
13. *πολὺ* V.
14. *δὲ ἐν*] *ἐν* om. V.
17. *τοῦ κέπφου*] *τοὺς κέπφους* V.
18. *ἀπὸ τῶν ὀρνέων* om. V.
κέπφους Hemst. ad schol. Pluti 913. Legebatur *κούφους*.
21. *Εὐριπίδης*] Androm. 447.
22. *γὰρ* om. V.
23. *ἱεροκλέα* V. *Ἱεροκλῆν* Ald.
27. Cum hoc scholio conf. schol. Eq. 123. Av. 963. Totum excerpsit Suidas s. *Βάκις*.

πρεσβύτατος ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ δεύτερος Ἀττικὸς, τρίτος δὲ ὁ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης, ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης, ὥς φησι Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιος. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ θ′ τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. ἔστι δὲ καὶ ἐπίθετον Πεισιστράτου.

1072. *βακίζων*: Εἰ μὴ παύσαιο μεμνημένος Βάκιδος, Βάκιδος μνημονεύων.

1074. *τοῖς ἁλσί γε*: Ἐπίτηδες ἀποκεκοφὼς τὸν λόγον λέγει. φησὶ δὲ τὰ κρέα χρῆναι πρότερον τοῖς ἁλσὶ πασθῆναι τὰ ὀπτηθέντα.

1076. *ὑμεναιοῖ*: Εἰς γάμους ἄγοιτο. τὸ ἀδύνατον δὲ εἶπε παρὰ τὸ "ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ, οὐδὲ λύκοι τε "καὶ ἄνδρες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν."

1077. *ὡς ἡ σφονδύλη*: Σίλφη τίς ἐστιν ἡ σφονδύλη, βδέλλῃ προσομοία, δυσώδης ὄντως. ἄρχεται δὲ ἀδιανόητα λέγειν τοὺς χρησμῳδοὺς μιμούμενος καὶ τῶν χρησμῶν τὰ λοξά.

1078. *χὠκώδων*: Παρὰ τὸ κραυγαστικὸν, ἢ κύων τὸ ζῷον. ἔστι δὲ ἀδιανόητον καὶ τοῦτο. παρὰ τὴν παροιμίαν "ἡ κύων σπεύδουσα "τυφλὰ τίκτει." τὸ δὲ ἀκαλανθὶς ὑφ᾽ ἕν. ἔστι δὲ ἀκαλανθὶς εἶδος ὀρνέου, ἃ τινὲς βασιλικοὺς ὀνομάζουσι. κώδων δὲ εἶπεν, ὅτι λάλον τὸ ζῷον. ταῦτα δὲ πάντα ἐπίτηδες ἀδιανοήτως ἔφρασεν, τὸ ἀσαφὲς τῶν χρησμῶν μιμούμενος, ἐπεὶ καὶ παρ᾽ ἱστορίαν λελέχθαι δοκεῖ· οὐδὲν γὰρ τῶν ζῴων ὅτι μὴ κύων μόνον, σπεύδουσα τὰς ὠδῖνας, τοὺς κύνας τίκτει τυφλούς.

ἀκαλανθὶς: Ὄνομα κυνὸς ἐπισήμου, οἱ δὲ ὀρνέου. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὡς φυσικῶς ἀπαράλλακτα τὰ εἰρημένα, οὕτως ἀμετάτρεπτα τὰ λεγόμενα. διὸ, φησὶ, τὴν εἰρήνην οὐκ ἔδει γενέσθαι.

1081. *ἢ διακαυνιάσαι*: Ἢ διακληρώσασθαι πότεροι ἐξ ἡμῶν τέλεον διαφθαρήσονται. καῦνον γὰρ τὸν κλῆρόν φασι. καὶ ἐν ἄλλοις

Βάκιδες] Βάκεις V.
1. πρεσβύτατος ὁ βοιωτὸς, δεύτερος V.
2. δὲ ὁ add. V.
11. ὀπτηθέντα V. ὠπτημένα Ald.
17. καὶ τῶν χρησμῶν τὰ λοξά V. κατὰ τῶν χρησμῶν λοξά Ald.
18. τὸ ζῷον] τὸ om. V.
20, 21. τὸ δὲ—βασιλικοὺς V. τὸ δὲ ἀκαλανθὶς εἶδος ὀρνέου. τινὲς δὲ τὸ ἀκαλανθὶς ὑφ᾽ ἕν. ταύτας δὲ τὰς ἀκαλανθίδας τινὲς βασιλικοὺς Ald.
24. μόνον add. V.
τοὺς] τὰς V.
30. φασι] λέγουσι V.

“*πόσος ἔσθ’ ὁ καῦνος;*” *τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς, φησὶν, κατατεθεῖσθαι τὸν πόλεμον οὐδὲ ἐσπεῖσθαι, ἀλλὰ προσμεῖναι ἕως ἂν εἷς ἐξ ἡμῶν ἄρδην ἀπόληται.* Ἄλλως. *καυνιάσαι κληρωθῆναι. καῦνον γὰρ λέγουσι τὸν κλῆρον. ὁ δὲ νοῦς, ἔδει ἡμᾶς μὴ εἰρήνην ἄγειν, ἀλλὰ κληρωθῆναι ἐπὶ τῷ γνῶναι τίνες ἡμῶν δυστυχήσουσι καὶ τῶν πολεμίων. καὶ* Κρατῖνος Πυτίνῃ “*ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις.*” Ἄλλως. *ἀντὶ τοῦ κληρωθῆναι. ὡς τῶν* Καυνίων *μάλιστα χρωμένων, ὡς καὶ σιφνιάζειν καὶ λεσβιάζειν.*

1082. *κοινῇ τῆς* Ἑλλάδος: Ἐξ *ἀρχῆς γὰρ οἱ* Λακεδαιμόνιοι *τῆς γῆς ἐκράτουν, οἱ δὲ* Ἀθηναῖοι *τῆς θαλάσσης.*

1083. *οὔ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον:* Οὔτε *τοὺς* Λακεδαιμονίους *δηλονότι ὀρθὰ καὶ ἁπλᾶ φρονεῖν.*

1084. *οὔποτε δειπνήσεις:* Ὅτι *καὶ οἱ χρησμολόγοι μετεῖχον τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, δῆλον ἐκ τοῦ* Λάμπωνος, *ὃς τούτου ἠξίωτο. φησὶν οὖν, οὐκέτι ἔσται πόλεμος. τούτου γὰρ μὴ ὄντος οὐδὲν ἐλάμβανεν οὗτος ἐκ τοῦ δημοσίου· ἐπὶ γὰρ τοῦ πολέμου χρεία τῶν μάντεων.*

1085. *ἐπὶ τῷ πραχθέντι:* Ἐπὶ *τῷ γενέσθαι τὴν εἰρήνην.*

1086. *τὸν τραχὺν ἐχῖνον:* Οὐδὲ *ὑμεῖς φιλίαν πρὸς* Λακεδαιμονίους. Ἄλλως. *κάλλιστα πάμπαν τὸ εἰρημένον εἰς τὸ αὐτῶν μετήνεγκαν πρόσωπον. οὐκοῦν, φησὶν, οὔτε ἡμᾶς πείσαις ἄν ποτε μεταδοῦναί σοί τινος οὔτ’ ἠπίους σοι γεγονέναι, ὥσπερ οὐκ ἄν ποτε λεῖος ὁ τραχὺς ἐχῖνος γένοιτο.*

1090. *ὣς οἱ μὲν:* Ἀστείως *πάνυ παρέπλεξε τὰ* Ὁμήρου.

1091. *ἱδρύσανθ’ ἱερείῳ:* Οὐ *χύτραις, ὡς ἄνω ἔλεγον.*

1093. *ὁδὸν ἡγεμόνευον:* Τῆς *θυσίας ἠρξάμην.*

1094. *κώθωνα:* Νῦν *τὸ ποτήριον, ἀλλαχοῦ δὲ κάνθαρον. διὰ δὲ τὸ ἠπορῆσθαι τὸν μάντιν ἐκ τῆς θυσίας αὐτὸν μηδὲν ταύτης ἀποκερ-*

ἐν ἄλλοις] Fragm. 543.
4. *καῦνον—κλῆρον* add. V.
5. *ὑμῶν δυστυχῶσι* V.
6. *Κρατῖνος*] Conf. Etym. M. p. 267, 19.
προτέρου] Fort. *ποτέρου.*
8. *ὡς* add. V.
λεσβιάζειν V. *βιάζειν* V.
16. *οὗτος* hic V, post *δημοσίου* Ald.
19. *ἡμεῖς* V.
20. *Ἄλλως* om. V.
τοῦ εἰρημένου V.
21. *οὔτε* om. V.
22. *οὔτ’*] Scribebatur *οὐδ’*.
23. *γένηται* V.

δῆσαι, ἀλλὰ μηδὲ σπονδῆς μετασχεῖν, τοῦτο ἔπαιξε. κώθωνα δὲ λέγει τὸν νῦν λεγόμενον κύαθον.

1095. Σίβυλλα: Οὐ γὰρ κεῖται ταῦτα παρὰ Σιβύλλῃ τῇ χρησμολόγῳ. Ἄλλως. τὰ ἔπη φησὶ ταῦτα μὴ ἐπιγινώσκειν, μόνα δὲ εἰδέναι τὰ Σιβύλλεια. οὐ γὰρ κεῖται ταῦτα παρὰ Σιβύλλῃ.

1099. ἐπιδημίου: Τὸ ἐπιδημίου οὐκ ἔστι πρὸς τὰ προκείμενα, πρὸς ἀλλοχώρους γὰρ ἦν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὸ πολέμου ἔραται. εἰ μὴ ἄρα τῇ τῶν Ἑλλήνων ὀνομασίᾳ ἐπιδήμιος δόξει Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ὁ πόλεμος.

1101. ὡς οὗτος φοβερὸς: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ἴκτινος· χαλεπὸς γὰρ οὗτος τοῖς σπλάγχνοις. Ἄλλως. εἰώθασι γὰρ οἱ μάντεις μετὰ τὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων λέγειν ὅτι προῄδειν τοῦτο τὸ ἐσόμενον. πρὶν δὲ γενέσθαι οὔτε προΐσασιν οὐδὲν οὔτε λέγουσιν.

1103. βαλανεύσω: Διακονήσω, ὑπουργήσω, καὶ ἐγχέω ἐμαυτοῦ τῶν σπονδῶν. ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιχεόντων ὕδωρ, ἢ τὰς βαλάνους κρυπτόντων τῷ πυρί. Ἄλλως. κυρίως ἐπὶ τοῦ τὰς βαλάνους ὀπτᾶν· νῦν δὲ ἁπλῶς ὀπτεύσω. τὸ δὲ σπονδὴ σπονδή παρεπιγραφὴ ἐν εἰσθέσει κώλου δισπονδείου.

1109. πρόσφερε τὴν γλῶτταν: Κἀκ τούτου δηλοῖ ὅτι ἰδία τετμημένη προσεφέρετο ἡ γλῶττα παρὰ τῶν παλαιῶν.

ἀπένεγκε: Ἀπόπεμπε. ἤτοι μὴ γευσαμένην τῶν σπλάγχνων μηδὲ μετασχοῦσαν τῆς σπονδῆς, ὡς βλάσφημα καὶ πονηρὰ μαντευομένην.

1112. πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ: Ἀντεμπαίζουσιν αὐτῷ, αὐτοὺς τοὺς στίχους ἀποκρινόμενοι πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, οὓς

2. Post κύαθον addit Ald. εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μονώτου ὀστρακίνου, ὃν ἐρισκὸν καλοῦσι πλυτάριον. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. καὶ κωθωνίσαι, μεθύσαι, ὡς τὸ, "ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας." quæ hic et ad Equit. 597. inserta sunt ex Suida s. κώθων, κώθωνες et κωθωνίσαι.

5. Σιβύλλεια] σιβύλλια V.

12. προήδεα V.

13. οὔτε προΐσασιν οὐδὲν V. οὔτε προσίασιν οὐδὲν Ald. οὐδὲν οὔτε προσίασιν V.

16. τὰς] τοὺς Ald. τοῦ V.

16, 17. ἄλλως—ὀπτεύσω add. V.

16. τοῦ om. V.

Ad. v. 1105. V. καὶ ἐν ἐκθέσει ἐπεὶ κ' ἄλλοι. παρὰ τὸ ἀπ' αὐ τοῦ εἰρημένον αὐτοὺς τοὺς στίχους ἀποκρινόμενοι πρὸς αὐτὸν οὓς ὀλίγῳ πρότερον αὐτοὺς εἶπε μὴ ἐπιτρέπων τὴν εἰρήνην γενέσθαι. Quæ emendatius leguntur in scholio v. 1112.

21. Ἀπόπεμπε om. V.

22. μετασχοῦσα—βλάσφημον V.

ὀλίγῳ πρότερον αὐτοῖς εἶπεν, οὐκ ἐπιτρέποντος ἤδη τὴν εἰρήνην γενέσθαι.

1113. ἄλλως: Ἀντὶ τοῦ μάτην· οὐ γὰρ πείσεις.

1115. συσπλαγχνεύετε: Συγγεύεσθε τῶν σπλάγχνων.

1118. ἀλλ' ἁρπάσομαι: Παρεπιγραφή· ταῦτα γὰρ εἰπὼν χλευάζει καὶ ἀναιδῶς ἁρπάζει. καὶ ἐπιδραμοῦντες κατέλαβον καὶ ἐτύπτησαν.

1119. τὸν Βάκιν: Τὸν Βάκιδος χρησμοὺς λέγοντα. τυπτόμενος δὲ λέγει ὁ Ἱεροκλῆς μαρτύρομαι.

1120. τένθης: Λίχνος· τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν.

1123. ἀλάμβαν' αὐτὸς: Ὡς τῶν μάντεων ἐξαπατώντων καὶ οὐ δεόντως κερδαινόντων καὶ λαμβανόντων τὰ κώδια.

ἐκβολβιῶ: Ἐξορύξω. ἀπὸ τῶν τοὺς βολβοὺς χαμόθεν ἐκβαλλόντων ἡ μεταφορά· ὑπὸ γῆς γὰρ ὄντες κἀκεῖνοι ὀρύσσονται.

1125. ὁ κόραξ: Κόρακα εἶπεν, ἐπειδὴ ἥρπαζεν.

1126. Ἐλύμνιον: Καλλίστρατός φησι τόπον Εὐβοίας τὸ Ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ ναόν φησιν εἶναι πλησίον Εὐβοίας. νυμφικὸν δέ τινες αὐτό φασιν, ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς "πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις," καὶ ἐν Ναυπλίῳ "νυμφικὸν "Ἐλύμνιον."

1127. ἥδομαι: Κἀνταῦθα παράβασίς ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, μόνην δὲ τὴν ᾠδὴν καὶ στροφὴν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντῳδὴν καὶ ἀντιστροφὴν, καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν τῆς παρούσης ᾠδῆς καὶ στροφῆς τὰ κῶλα ιγ'. τὰ α', θ' χοριαμβικὰ ἡμιόλια. τὰ β', γ', δ', ε' ὅμοια ἑφθημιμερῆ ἐξ ἐπιτρίτων. τὸ ϛ' ἀντισπαστικὸν Γλυκώνειον. τὸ ζ' ὅμοιον ὑπερκατάληκτον. τὸ η' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ι', ια' τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ γὰρ λοιπὰ ἑφθημιμερῆ. τὸ τελευταῖον παραγραφέσθω, καὶ τῇ ἔσω διπλῇ σημειούσθω. τῇ αὐτῇ καὶ τὸ ἐπίρρημα. τοῦτο δὲ δῆλον ὡς τροχαϊκῶν ἐστὶ τετραμέτρων ιϛ',

1. αὐτοὺς V.
ἤδη] οὔπω V.
4. Συγγεύεσθε τῶν σπλάγχνων om. V. συγγεύεσθαι Ald. et in lemmate συσπλαγχνεύεται.
11. οὐ δεόντως] οὐδὲν ὄντως V. Ald.
14. ὑπὸ V. ἐπὶ Ald.
16. τόπος V.
17. ὁ ἀπολλώνιος V.
18. ἐκεῖσε V.
21–p. 128, 2. Κἀνταῦθα — διπλῇ om. V.

ἔχον καὶ ἐν ἐκθέσει κῶλα ὅμοια τρία, πλὴν τοῦ τρίτου, δίμετρα ἀκατάληκτα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ὑφ' ὃ ἡ ἔξω διπλῆ.

[κορωνίς. εἰσελθόντων τῶν ὑποκριτῶν ὁ χορὸς μόνος καταλιπεὶς διαπεραίνεται συζυγίαν ὁμοιομερῆ τριαδικὴν οὐ πυκνῶς γενομένην. αἱ πλεκταὶ ἐπιρρηματικαὶ δυαδικαί εἰσιν, αὕτη δὲ ἔχει μελικὴν μὲν πρώτην ιγ' κώλων, στιχικὴν δὲ ιϛ' στίχων, ᾧ μάλιστα φιληδεῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ὕστερος τρίκωλος. τὸ α' παιωνικὸν δίρρυθμον. τὸ β' καὶ γ' δ' ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς κλειδός. τὸ ε' καὶ ϛ'. τρίρρυθμος δὲ καὶ δίρρυθμον ζ' η' θ'. ἐν μὲν τῇ β' περικοπῇ ἐστι παιωνικὸν τρίρρυθμόν τε καὶ δίρρυθμα. δύο δὲ ἐν τῇ στροφῇ. τὸ ι' ια' ιβ' ιγ' τροχαϊκὰ δίμετρα, δύο μὲν ἀκατάληκτα, δύο δὲ καταληκτικά. V.]

[1129. ταῦτα γὰρ εἰς πόλεμον αἴρουσι. V. (non G.)]

1131. πρὸς τὸ πῦρ: Ἀλλὰ συμπίνω καὶ εὐωχοῦμαι πρὸς τὸ πῦρ, τουτέστι μέσον τῆς οἰκίας καθεζόμενος.

διέλκων: Διάγων παρὰ τῇ ἑστίᾳ, ἅμα τε θερμαινόμενος καὶ τῆς τοῦ θερμοῦ διακονίας πλησίον ὤν.

[1134. δανότατα: Ξηρότατα τῷ θέρει καὶ εὐκαυστότατα, ἃ μήτε καπνὸν ποιεῖ καὶ εὐκόλως ὑφάπτεται. V.]

1136. κἀνθρακίζων: Φρύγων τὸν ἐρέβινθον, καὶ ξηρὸν ποιῶν. ταῦτα γὰρ ἐσθιόμενα προτρέπεται εἰς ποτόν.

1137. τὴν φηγὸν: Φηγὸς εἶδος φυτοῦ, ὃ τὰς ἀγρίας βαλάνους φασὶ φέρειν. περιεσταλμένως δὲ τὸ αἰδοῖον βούλεται λέγειν, ἐπεὶ καὶ αὐτό τινες βάλανον καλοῦσιν.

1143. ἐμπιεῖν ἐμοί: Τοῦ θεοῦ ὕοντος ἀρέσκει μοι τὸ σχολάζειν τῷ ποτῷ.

1144. ἄφαυε: Φρύξον. τινὲς γράφουσι ἄφαυσον, ἀντὶ τοῦ ζέσον.

1145. τῶν τε πυρῶν: Ἀντὶ τοῦ ἐμβαλοῦσα καὶ μίξασα καὶ τῶν πυρῶν σὺν αὐτοῖς· δοκοῦσι γὰρ ἐφέλκεσθαι τὸ ποτόν. τὸ δὲ ἔξελε ἀντὶ τοῦ πρόελε, ἀνάλεξον τὰ σῦκα.

1147. οἰναρίζειν: Τὸ ἀποφυλλίζειν· οἴναρα γὰρ τὰ φύλλα τῆς

14. Ἀλλὰ add. V.
πρὸς τὸ πῦρ om. V.
18. εὐκάστοτα V.
23. φέρειν] φέρει V. ἔχειν Ald.
27. ἄφαυσον] ἄφαυσε V. Scribendum ἄφευε.
τοῦ add. V.
31. οἴναρα] οἶνα V.

ἀμπέλου. τινὲς δὲ γράφουσιν ἀμπελουργεῖν, οὐκ ὀρθῶς. οἰναρίζειν δὲ τὰς οἴνας ἐργάζεσθαι, καὶ οἴναρα τὰ φύλλα.

1148. τυντλάζειν: Πηλοπατεῖν· τύντλος γὰρ ὁ πηλός. ἢ ἀντὶ τοῦ βωλοκοπεῖν. παρδακὸν δὲ δίυγρον· οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ἀμοργίῳ "σὺν παρδακοῖσιν εἵμασιν σεσαγ-" "μένοις."

1149. σπίνω: Σπίνος εἶδος στρουθοῦ.

1150. πυός: Ὁ πυὸς ὀξυτόνως καὶ ἀρσενικῶς ἐν τῷ ιε΄ τῆς καθόλου φησίν. Ἄλλως. τὸ πρῶτον γάλα, ὃ καὶ ἑψόμενον πήγνυται, ὃ καὶ ἡμεῖς χυτρίτην λέγομεν. τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα. τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἀμελχθέν.

1154. Αἰσχινάδου: Ὡς τοῦ Αἰσχινάδου μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχοντος καρπίμους μυρρίνας. ἢ ἀπὸ τῶν καρπῶν Αἰσχινάδου. ἢ ἀπὸ τοῦ σχίνου. τῆς δὲ μυρρίνης ἡ μὲν στεφανωτὶς, ἡ δὲ κάρπιμος, ὥς φησι Θεόφραστος. ἢ ὄνομα κύριον αὐλητοῦ, ἢ φίλου. βωσάτω δὲ βοησάτω.

1158. τἀρόματα: Τὰ ἀροτριάματα, παρὰ τὸ ἀροτριοῦν. τὰ προηροτριωμένα. λέγουσι δὲ ἔνιοι καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ τὸν λιβανωτὸν ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπόλιδι "καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων," ἀντὶ τοῦ τῶν ἀλφίτων. ἐκτείνεται δὲ διὰ τὴν συναλοιφήν.

1159. ἡνίκ' ἂν: Ἡ ἀντῳδὴ αὕτη καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ἐστὶν ὁμοίων τοῖς τῆς στροφῆς ιγ΄ καὶ ἰσομέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ δύο διπλαῖ.

ἀχέτας: Ὁ τέττιξ διηχεῖ παρὰ τὸ Ἡσιόδειον "ἦμος δὲ σκόλυ-

1. τινὲς δὲ V. δὲ om. Ald.
2. φύλλα] φυτά V.
3. ἢ add. V.
4. Ἀρχίλοχος] ἀρχιλόχου παρδοκὸν δι' ἐπιοίον V. Fortasse Ἀρχίλοχος, παρδακὸν διὰ χωρίον.
καὶ παρὰ σιμωνίδῃ V. καὶ Σιμωνίδης Ald.
5. τῷ—σεσαγμένοις add. V.
σὺν παρδακοῖσιν εἵμασιν] συμπαρδακῆσιν ἱμάσιν V. Correxi ex Strabone 13. p. 619. ubi ex Simonide affertur σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσιν (recte Tyrwhittus εἵμασι).
8, 9. Ὁ πυὸς—ἄλλως add. V.
9. τὸ] πρὸς τὸ V.
ὃ καὶ ἡμεῖς V. ὃ om. Ald.
10. χυτρίτην V. χυτρίπην Ald.
13–15. αἰσχινάδου—θεόπομπος add. V.
15. Θεόφραστος] θεόπομπος V. Vid. Hist. Plant. 5, 8, 3.
ἢ ὄνομα—φίλου om. V.
17. ἀροτριάματα V. ἀροτριώματα Ald.
19. εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων] Vide Ammon. p. 62. ed. Valck.
21–23. Ἡ—διπλαῖ om. V.
24. διηχεῖ add. V.
Ἡσιόδειον] Ἔργ. 580.

" μός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οὔ φησι τοὺς " ᾄδοντας ἀρσενικῶς λέγεσθαι, τὰς δὲ θηλείας οὕτως."

1162. τὰς Λημνίας: Εἶδος ἀμπέλου Λημνία, ὡς ἱστορεῖ Ἀνδροτίων ἐν τῷ γεωργικῷ.

1164. φῖτυ: Σπέρμα, καὶ φιτῦσαι γεννῆσαι. καὶ τὸ γέννημα φίτυμα. Εὔπολις Αὐτολύκῳ " ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν φίτυμα βοῶν." πρῷον δὲ πρώϊμον, δισυλλάβως. [φῖτυ τὸ σπέρμα, τὸ γένος. καὶ γάρ εἰσι φυτὰ πρὸ τοῦ καιροῦ τοὺς καρποὺς παρέχοντα, καὶ καλοῦνται πρώϊμα. καὶ Σοφοκλῆς οὔτ' ἄλλο σπέρμα φῖτυ πρῷον λέγει, ὅ ἐστι πρώϊμον καὶ ὥριμον. V.]

1165. φήληκα: Τὸν ὄλινθον. λέγει δὲ αὐτὰ ὁ Καλλίστρατος. κυρίως μὲν οὖν ὁ ἤδη σκληρὸς καὶ πάρωρος. ὁ ὄψιν μὲν πεπάνσεως ἔχων, ἄωρος δὲ ὤν. καὶ μήποτε φήληξ τίς ἐστιν ὁ ἀπατεὼν καὶ ψευδόμενος τῇ ὄψει εἰς βρῶσιν. καὶ φῆλος ὁ ἀπατεών. Μένανδρος Ἁλιεῖ " δύ' οἰκίας φηλῶν γερόντων." καὶ φηλώματα ἐξαπάτας, παρ' Ἀντιφῶντι. [οὗτος δὲ ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ σύκου κέχρηται, εἰπὼν οἰδαίνοντα· οἰδαίνεται γὰρ ὅτε ἄρχεται πεπαίνεσθαι. καὶ ἐν Ταγηνισταῖς δὲ τῇ λέξει κέχρηται. V.]

1167. κἀπέχω: Τῷ στόματι προσάγω. καὶ Ὅμηρος " ὄψου " ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπισχών."

1169. κυκῶμαι: Κυκεῶνας ἐσθίω. ἄνω τῷ πότῳ τῷ ἐπὶ τῆς γλήχωνός φησι χρῆσθαι πρὸς τὴν ὀπώραν, νῦν δὲ τῷ θύμῳ χρῶνται. μετὰ δὲ τὸ τὴν ὀπώραν φαγεῖν κυκεῶνα πίνουσι, καὶ οὐ βλάπτονται, ἀλλὰ καὶ παχεῖς γίνονται.

σκόλυμος V. σκόλιμος Ald.

1, 2. ὁ δὲ—οὕτως V. τοὺς ἄρρενας δὲ ᾄδοντας τῶν τεττίγων. οὕτως Ἀρίσταρχος Ald.

2. λέγεσθαι] γενέσθαι superscr. in V. a m. rec.

3. λημνία add. V.

4. ἐν τῷ γεωργικῷ addidi ex V. ἐν τοῖς γεωργικοῖς G. Singulari numero utitur Athenæus 3. p. 75 D. 82 C.

6. ἀτὰρ] Legebatur αὐτάρ. Correxi ex Photio et Suida s. φῖτυ et schol. Platon. p. 211. (445. Bekk.) ubi ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν (τὸ addit Porsonus) φῖτυ τῶν βοῶν. In Etym. M. p. 795, 33. ἤγαγε καινὸν φίτυ.

8. καλοῦνται] καλεῖται G.

9. Σοφοκλῆς οὔτ' ἄλλο σπέρμα φῖτυ] Corrigendum videtur Σοφοκλῆς οὕτως. Ἄλλως. σπέρμα. φῖτυ —.

11. λέγει—καλλίστρατος add. V.

12. πεπάνσεως V. πεπάσεως Ald.

14. τῇ ὄψει V. τὴν ὄψιν Ald.

Menandri fragmentum integrius servatum ab aliis grammaticis: vid. Meinek. p. 15.

19. Ὅμηρος] Il. I, 489.

21. ἄνω] 712.

1170. γίνομαι παχὺς: Ἐπειδὴ ἀργοῦσιν οἱ γεωργοὶ τότε τοῦ ἀμητοῦ, ὡς Ἡσίοδός φησιν “ δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα.”

1173. φοινικίδα: Περικεφαλαίαν φοινικῷ χρώματι βεβαμμένην. οἱ δὲ κόκκινα περιβλήματα. Ἄλλως. ταῖς φοινικίσι μᾶλλον ἐχρῶντο Λακεδαιμόνιοι, ἵνα μὴ αἰσθάνωνται τοῦ αἵματος διὰ τὴν ὁμοιότητα, καὶ ἵνα τρωθέντες μὴ γνωσθῶσι τοῖς πολεμίοις. ὀξεῖαν δὲ ἀντὶ τοῦ εὔχρουν καὶ ἐρυθρὰν πάνυ.

1174. Σαρδιανικὸν: Διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί. [καὶ Ὅμηρος “ ὡς δ' ὅτε τις ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ.” καὶ Σαπφὼ “ πόδα δὲ ποικίλος μάσθλης ἐκάλυπτε, Λύδιον καλὸν ἔργον.” V.]

1176. Κυζικηνικόν: Εἰς κιναιδίαν διαβάλλεται, ὥστε μηδὲ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν εὐρύτητα κρατεῖν δύνασθαι, [ὡς καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν “ ἡ δ' ὑστάτη ποῦ 'σθ' ; ἥδε Κύζικος πλέα στατήρων. | ἐν “ τῇδε τοίνυν τῇ πόλει φρουρῶν ἐγώ ποτ' αὐτὸς | γυναῖκ' ἐκίνουν “ κολλύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα | κἀξῆν ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν κύ- “ σθον ἐκκορίζειν.” Ἄλλως. τουτέστι κατασχημονεῖ. οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ θηλύτητι ἐκωμῳδοῦντο. V.]

1177. ὥσπερ ξουθὸς: Ὡς φοινικᾶ πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ πολλάκις κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος, ὃν ἀεὶ κωμῳδοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται. [Ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος “ ἀπὸ δ' αὖτε “ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν στάζει κηρόθεν τῶν φαρμάκων πολὺς πόνος.” θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι πρῶτος φεύγει ὡς ἵππος καὶ ὄρνεον. V.]

1178. ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος: Ἐγὼ δ' ἕστηκα ἐν τῷ αὐτῷ

2. Ἡσίοδος] Ἔργ. 606.

4. κόκκινα] κόκκηρα V, non G. ἄλλως. ταῖς V. ταῖς γὰρ Ald. μᾶλλον add. V.

6, 7. ὀξεῖαν—πάνυ add. V.

8. λυδικαὶ V. Κυζικηναὶ Ald.

9. Ὅμηρος] Il. Δ, 141.

13. ἥδε] ἡ δὲ V.

14. φρουρῶν ποτ' αὐτὸς, ἐκίνουν δὲ γυναῖκα κολύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα καξηνό (δ) τὴν ἡμέραν τὸν σκύθον V. Correxit Hermannus Opusc. vol. 5. p. 296.

20. ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται] λεχθέντα ἐν μυρμηδόσιν V.

ἀπὸ δ' αὖτε] Vitiosum est ἀπὸ δ' αὖτε, quod nec primo nec secundo senarii pedi accommodari sine vitio potest. Nihil ad hujus loci emendationem confert scholion codicis Ravennatis Ranar. 963. ubi tanquam Æschyli verba afferri videntur ἐπὶ δ' αἰετὸς ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

21. κηρόθεν τῶν] Scripturam codicis intactam reliqui, quum incerta emendatio sit. Trium hæc videntur versuum fragmenta esse . . . . ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν | στάζει ∪ – ∪ – ∪ – ∪ – ∪ – | κηρὸς λυθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.

τόπῳ παρατηρῶν καὶ περιβλεπόμενος, ὅπου ἂν ταχθῶ. λινόπτας γάρ φησιν Ἀριστοτέλης τοὺς τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας, ὡς καὶ οἰνόπτας τοὺς οἰνοφύλακας. ἀπείρως δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰ λίνα πιπτόντων ὀρνίθων. οἱ δὲ περιεργότερον τὸ λίαν κατεπτηχέναι, τοῦτο λινοπτᾶσθαι λέγουσιν.

1181. ἐξαλείφοντες: Ὅτι τοὺς μὲν ἐξήλειφον, τοὺς δὲ ἐνέγραφον εἰς τὸν κατάλογον τῶν πολεμίων.

1182. οὐ γὰρ ᾔδειν: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ᾔδει, ὡς τὸ "ὁ δὲ θεὸς "ὑμῖν οὐ προσῄειν." [ἐνταῦθα τῷ πρώτῳ ἀντὶ τοῦ τρίτου προσώπου ἐχρήσατο· τὸ γὰρ ὀρθὸν ἦν "οὐ γὰρ ᾔδει ἐξιών." V.]

1183. πρὸς τὸν ἀνδρίαντα: Εἷς ἐστὶ τῶν ιβ´ ἀνδριάντων ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κατάλογοι καὶ τὰ κηρύγματα. εἶδεν οὖν, φησὶ, τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα γεγραμμένον ἐν τῷ ἀνδριάντι τοῦ Πανδίονος. [Ἄλλως. ἑκάστης φυλῆς ἐπώνυμος ἦν ἀνδριὰς τοῦ τῶν φυλῶν ἐξηγησαμένου, Αἰαντίδος, Θησεΐδος, Ἀκαμαντίδος καὶ τῶν λοιπῶν, ἔνθα ἐτίθεντο τὰ ὀνόματα τῶν ἐπ' ἐξόδῳ καταλελεγμένων. Ἄλλως. τόπος Ἀθήνησιν παρὰ πρυτανεῖον, ἐν ᾧ ἑστήκασιν ἀνδριάντες, οὓς ἐπωνύμους καλοῦσιν. ἐπειδὰν οὖν κατάλογον δεήσῃ γενέσθαι στρατείας, προσγράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν καταλεγομένων ἐπὶ ἑνὸς προτιθέασι τούτων τῶν ἀνδριάντων, ὑπὲρ τοῦ φανερὸν ἐκεῖσε γενέσθαι τοῖς καταλεγομένοις. τούτων οὖν τῶν ἐπωνύμων καὶ ὁ Πανδίονός ἐστιν ἀνδριάς. φησὶν οὖν, ἐξαιφνῆς ἐπιστάς τις τούτῳ τῷ τόπῳ, καὶ θεασάμενος ἑαυτὸν ἐγγεγραμμένον, εἰς ἀμηχανίαν καὶ ἀπορίαν περιίσταται, κατεπειγούσης τῆς ἐξόδου καὶ αὐτὸς ἀπαράσκευος ὤν. V.]

1184. ὀπὸν: Ἀντὶ τοῦ πικρίαν καὶ δριμύτητα ὁρῶν. καὶ ὀπὸς δὲ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος.

[1186. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐχθροὶ τὸ παρ' ὑπόνοιαν ἐπήνεγκε. V.]

[1188. αὕτη ἐστὶν ἡ τρίκωλος καὶ αὕτη τροχαϊκὴ, ἀλλὰ διμέτρων δύο μὲν ἀκαταλήκτων, ἑνὸς δὲ καταληκτικοῦ. V.]

1. ἂν ταχθῶ G. ἀνταχθῶ V. ἀπαχθῶ Ald.
4. περιεργότερον V. περιεργότεροι Ald.
5. λέγουσιν] λέγουσι καὶ ἀξιοῦσι V.
8. ὡς τὸ] Pluti v. 696.
9. ἀντὶ τοῦ τρίτου om. G. προσώπου] προσώπῳ G.
18. δεήσει γεγενῆσθαι V.
25. ἀντὶ — ὁρῶν V. δριμύτητα καὶ πικρότητα Ald.

1189. *οἴκοι λέοντες*: Παροιμία παρὰ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαντας, "οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ Λάκωνες."

1191. *ἰοὺ ἰού*: Κορωνὶς εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οη΄. τὸ μέντοι πρῶτον μονόμετρόν ἐστιν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

1192. *ἔχ᾽ ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί*: Περικεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόφοις ἀπομάττῃ τὴν τράπεζαν. ἔστι δὲ παρεπιγραφή.

1193. *ὄφελός ἐστ᾽ αὐτῆς ἔτι*: Πεπαυμένου γὰρ τοῦ πολέμου οὐκ ἔστιν οὐδεμία χρεία τῶν πολεμικῶν σκευῶν.

1194. *τὰς ἀμύλους*: Ἄμυλοι πλακοῦντές τινες, οἱ δὲ ζωμοὶ πλακουντώδεις. ὃν νῦν ἀμύλατόν φασιν.

1195. *κολλάβους*: Εἶδος ἄρτων. εἰσὶ δὲ μικροὶ ἀρτίσκοι, ἐκ τῶν μεγάλων κεκολλαβισμένοι, οὓς καθάπαξ ἄρτους οὐκ ἠξίουν καλεῖν. καὶ ἐν Βατράχοις μέμνηται "ἄρτους ἔπειτα κολλάβους." σχήματος δέ ἐστιν ὄνομα, ὥσπερ κολλύραν λέγουσί τινες.

1199. *οὐδὲ κολλύβου*: Εἶδος εὐτελοῦς νομίσματος. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀβολοῦ.

1201. *τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς*: Πιπράσκει δηλονότι. καδοποιὸς δὲ ἦν ὁ σὺν αὐτῷ.

1202. *τῶν δρεπάνων*: Χαλκεὺς ὢν δῶρον δρέπανον αὐτῷ δίδωσιν εἰρήνῃ πρέπον, καὶ ὁμολογεῖ χάριν ὡς τῆς τέχνης αὐτοῦ χρηματιζούσης.

1203. *καὶ τῶνδ᾽ ὅτι βούλει*: Σαφῶς ἄγαν ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ δράματος τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις, ἐκ τούτων δηλῶν καὶ κρίνων τά τε τοῦ πολέμου ἔργα καὶ τὰ τῆς εἰρήνης αὐτοῖς ἄγων ὑπ᾽ ὄψιν, ἵνα εἰς ὃ βούλεται μᾶλλον αὐτοὺς ἀγάγῃ. τὴν δὲ καταστολὴν τοῦ δράματος ἐποίησεν ὁμοίαν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἐπεὶ κἀκεῖ τῷ

1. *τῇ* add. V.

2. *δὲ Λάκωνες*] Immo *δ᾽ ἀλώπεκες*. Vide annotationem ad h. v.

3–6. *Κορωνὶς—κορωνίς*] *κορωνίς. εἰσίασι γὰρ οἱ ὑποκριταὶ κἄστι κατ᾽ ἀρχὴν προαναφώνησις τὸ ἰοὺ ἰού. ἑξῆς δίστιχοι* (scr. *δὲ στίχοι*) *ἰαμβικοὶ* (*ἴαμβοι* G.) *τρίμετροι καταληκτικοί* (scr. *ἀκατάληκτοι*) V.

10. *σκευῶν* add. V.

14. *κεκολλυβισμένοι* V.

15. *Βατράχοις*] 507.

21. *δῶρον* add. V.

24. *τέλους τοῦ* add. V.

25. *τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις*] Utitur Eupolidis verbis: vid. schol. Acharn. 529.

τῶν ἀκροωμένων V.

τούτων V. *τούτου* Ald.

26. *αὐτοῖς* V. *αὐτῆς* Ald.

μὲν πρυτανεύσαντι τὴν εἰρήνην δῶρα δίδοται παρὰ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν Ἑλλήνων, τῷ δὲ Λαμάχῳ οὐδέν.

1209. προθέλυμνον: Ὅ ἐστιν, ἄρδην ἀπώλεσάς με τὴν εἰρήνην προξενήσας. φαίνεται δὲ καὶ οὗτος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὸ προθέλυμνον ἀντὶ τοῦ πρόρριζον ἀκούειν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ "πολλὰ δ' ὅγε προθέ-"λυμνα." Ἀρίσταρχος δὲ τὸ συνεχὲς καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ δηλοῦσθαί φησι· "φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ." καὶ "σά-"κος θέτο τετραθέλυμνον," τουτέστι τέσσαρας ἐπ' ἀλλήλων ἔχον πτύχας. καὶ ὁ λοφοποιὸς δὲ ἐναντία τοῦ δρεπανουργοῦ φρονῶν, ἔρχεται καταβοῶν Τρυγαίου ὡς πεποιηκότος εἰρήνην, καὶ μηδὲν χρησιμευούσης τῆς τέχνης αὐτοῦ.

1210. λοφᾷς: Λόφους πολλοὺς ἔχεις ἐν πράσει. ὄνομα δὲ πεποίηκε νοσήματος ἀπὸ τοῦ πράγματος, ὡς λέγομέν τινα ὑδεριᾷν, ποδαγρᾷν, σπληνιᾷν, χαλαζᾷν. σημαίνει δὲ τὸ πλῆθος ἔχειν λόφων.

1214. αἰσχύνομαι: Ἐλάχιστον γάρ ἐστιν ὃ μέλλω δοῦναι τίμημα.

1215. τὸ σφήκωμα: Τόπος τῆς περικεφαλαίας ὅπου τὰ πτερὰ δέδεται. Ἄλλως. τὸ πλέγμα, οἷον ὅτι ἐπιμελῶς τοῖς ἱμᾶσιν ἐνδέδεται. καὶ Ὅμηρος "πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο."

1218. ἔνεγκε τὰς ἰσχάδας: Ὅτι οὐ μόνον πρὸς γενικὴν εἶπεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγει.

1221. τριχορρυεῖτον: Οἷον οὐκ ἐπιμελῶς συνδεδεμένοι εἰσίν· ὑπὸ τοῦ χρόνου γὰρ ἐσάπησαν. καὶ αἱ τρίχες τῶν ἵππων αἱ ἐν τοῖς λόφοις ῥέουσιν.

1223. θώρακος κύτει: Περιφραστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ θώρακα. τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τῶν θωράκων. εἰσὶ γάρ τινες τῶν θωράκων ἁλυσει-

5. ἀντὶ τοῦ om. V.
καὶ—προθέλυμνα om. V.
Ὁμήρῳ] Il. I. 541.
7. φράξαντες] Il. N, 130.
καὶ ὅμηρος φράξαντες V.
σάκος σάκεϊ] Legebatur καὶ σάκος σάκεϊ.
σάκος θέτο] Il. O, 479.
8. ὅ ἐστι ὃ ἐπ' ἀλλήλους V.
9. πτύχας V. τρύχας Ald.
φρονῶν] φορῶν V.
13. ποδαγρᾷν add. V.
14. χαλαζᾷν om. V.

19. Ὅμηρος] Il. P, 52.
20. ἔνεγκε τὰς ἰσχάδας add. V.
ἔνεγκε—λέγει om. G.
εἶπεν V. τῶν ἰσχάδων Ald. Respicere videtur scholiasta ad v. 1153. ubi genitivo usus poeta dixit ὧν ἔνεγκε.
21. λέγει V. λέγουσιν Ald.
23. ἵππων ὑπὸ τοῖς V.
26. εἰσὶ γάρ τινες τῶν θωράκων V.
ἁλυσιδωτοί Kusterus. Cum diphthongo iterum in schol. v. 1227.

δωτοί. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἀνιέμενοι οἱ ὀρθοὶ καὶ τεταμένοι, οὓς εἰς θυσίαν ὑπέδυνον.

1224. ἐνημμένῳ: Συντεθειμένῳ, ἐρραμμένῳ. ἄλλος δέ ἐστιν οὗτος ὀλοφυρόμενος, ὅτι μὴ δύναται αὐτὸν τῆς ἀξίας ἀποδόσθαι τιμῆς.

1226. ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε: Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πρόσφερε καὶ ἐπὶ αἰδοῦς. ἴσως δὲ διὰ τὸ εἰπεῖν τῆς ἰσωνίας τοὺς Ἴωνας σκώπτει, ὡς ἁβρῶς διαιτωμένους καὶ πολλὰ ἀποπατοῦντας, ὡς δηλοῖ τὸ ἑξῆς.

τῆς ἰσωνίας: Τῆς ἴσης τιμῆς, καὶ ὅσου σοι καθέστηκεν ἢ ἐπώλησας ἄλλῳ.

1227. ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ: Δηλονότι οὐκ ἔστιν ἁλυσειδωτὸς, ἀλλ' ὁ λεγόμενος στατός. εἰκάζει δὲ αὐτὸν λασάνῳ ὀρθῶς σταθέντι, ἐπεὶ τὰ ἄνω παραπλήσια τοῖς χείλεσιν ἔχει τοῦ λασάνου.

1229. τρεῖς λίθους: Καὶ γὰρ παροιμία "τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἀπομάξαι λίθοι." τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ τοῦτο, ὥς φασιν, "ἂν ὦσι τραχεῖς, ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες." Ἄλλως. ἔνιοι φασι τοῦτο λελέχθαι, ἐπεὶ οἱ χέζοντες τρεῖς λίθους παρατιθέασι, καὶ ὥσπερ λάσανον ὑπ' αὐτῶν ποιοῦσιν. ἀναγκαιοτέρα δὲ ἡ πρώτη ἐστὶν ἐξήγησις.

1230. ποίᾳ δ' ἀποψήσει: Διὰ ποίου μέρους ἀπομάξασθαι τὸν πρωκτὸν δυνήσῃ;

1231. διὰ τῆς θαλαμιᾶς: Διὰ τῆς ἐκβολῆς τῆς χειρὸς τῆς ἐν τῷ θώρακι τὴν αὐτοῦ χεῖρα καθῆκεν. θαλαμιὰ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἐοικέναι νεὼς τρυπήματι· κυρίως γὰρ ἡ κάτω τῆς νεὼς τρώγλη θαλαμιὰ λέγεται.

1233. ἵνα μή γ' ἁλῶ: Τοῦτό φησιν εἰς τοὺς τριηράρχας, ὅτι ἀπέ-

5. καὶ add. V.
αἰδοῦς] τοῦ δίδου Valckenar. ad Theocr. Adoniaz. p. 327 B.
7. ἁβρῶς διαιτωμένους V. ἁβροδιαιτωμένους Ald.
9. ὅσου σοι V. ὅσον σοῦ Ald.
κατέστηκεν V.
12. δὲ V. γὰρ Ald.
13. τεθέντι V. non G.
13, 14. ἐπεὶ—λασάνου add. V.
16. ἀπομάξαι] αἱμάξαι V.
ὥς φασιν] ὥς φασι τὸν σωκράτην V.
17. ἄλλως. ἔνιοι V. ἔνιοι δέ Ald.
19. ἡ πρώτη δὲ ἀναγκαιοτέρα V.
21. Διὰ add. V.
ἀπομάξασθαι hic V, post πρωκτὸν Ald.
24. θαλαμιὰν δὲ εἴρηκε V.
παρὰ V. διὰ Ald.
26. λέγεται] γίνεται V, non G.
27. τριηράρχας et infra τριηράρχαι V. τριηράρχους et τριήραρχοι Ald.

φραττόν τινα τρυπήματα, ἵνα τὸν μισθὸν τῶν ναυτῶν κερδαίνοιεν, ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τῶν τρυπημάτων μὴ ἐλέγχωνται. γελοίως οὖν ἀμφοτέραις ταῖς χερσί φησιν ἀποψῆσαι τὸν πρωκτὸν, ἵνα μὴ ὡς οἱ τριηράρχαι κρύπτων τρῆμα τῆς νεὼς ἁλῷ. ἠναγκάζοντο γὰρ οἱ ναύκληροι τοσούτους ναύτας μισθοῦσθαι ὅσα εἶχε τρυπήματα ἡ τριήρης. Ἄλλως. ἐπεὶ οἱ τριηράρχοι λαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος ἀπέφραττον τὰ τρυπήματα τῶν ἐρετμῶν, ἵνα μὴ ἐλέγχωνται κλέπτοντες ἐρέτας ἐκ τοῦ τὰς θαλαμίας εἶναι κενάς. ἑξῆς δὲ τοῦτο ἀστείως ἐπήγαγεν, διὰ τὸ προειρημένον ὑπ' αὐτοῦ "τηδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ "τῆς θαλαμιᾶς."

1234. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ: Καὶ ὑπομενεῖς, φησὶ, τοσοῦτον ἀργύριον αὐτοῦ διδοὺς ὥστε λασάνῳ ἀγγείῳ χρήσασθαι.

1238. θλίβει τὸν ὄρρον: Μιμεῖται τοὺς ἐπ' ἀληθείᾳ ἐνδυομένους τοὺς θώρακας καὶ διὰ τὸ μὴ ὠνεῖσθαι θλίβειν λέγοντας τὸν τράχηλον ἢ τοὺς ὤμους. τοιαῦτα δέ φασι βουλόμενοι διακόψαι τὸ τίμημα. ὄρρος δέ ἐστιν ὁ ὑποκείμενος τοῖς σφαιρώμασι τόπος. δῆλον δὲ ὅτι λαβὼν τὸν θώρακα ἐπεκάθισεν αὐτῷ ὡς λασάνῳ, ἵνα μᾶλλον κινήσῃ γέλωτα.

1241. μόλιβδον ἐς τουτί: Ἀντὶ τοῦ μολίβδῳ τὸν κώδωνα τῆς σάλπιγγος πληρώσας. τὸν κώδωνα δὲ τῆς σάλπιγγος συμβουλεύει αὐτῷ πωμάσαι μολίβδῳ, καὶ ἐν μέσῳ ἐνεῖραι ῥάβδον, ἵνα γένηται κατακτὸς ὁ κότταβος. ξύλον γὰρ αἰωρήσαντες ἐκ τοῦ μέσου καθάπερ πλάστιγγα, ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐξῆπτον ἐλλύχνια καὶ κυμβεῖα κοῖλα, καί τι ἀγγεῖον ἐτίθεσαν ὕδατος πλῆρες. εἶτα καθάπερ ἐπὶ τρυτάνης τὸ ἕτερον βαρύνοντες μέρος προΐζειν ἐποίουν, ὥστε πληροῦσθαι τὰ ἐλλύχνια. εἶτα τὸ ἕτερον πάλιν βαρύνοντες μέρος, ἀνάγκην ἐποίουν ἀνεγειρομένῳ καὶ ἀναπηδῶντι τῷ πεπληρωμένῳ ἐκ τῶν ἐλλυχνίων ἀναπέμπειν τὸ ὕδωρ. ὑπέκειτο δὲ τὰ κυμβεῖα τοῖς ἐλλυχνίοις, ὥστε εἰς ταῦτα πάλιν ἐμπίπτειν τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ τῶν πλειόνων ἐπιψαύσας κυμβείων ἐδόκει νικᾶν. κάτακτοι δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ κατάγειν καὶ αὖ πάλιν ἀνάγειν τὸν κότταβον. περὶ μὲν οὖν τῆς ῥάβδου καὶ Ἑρ-

3. οἱ add. V.
5. ἄλλως add. G, om. V.
6. ἐπεὶ V. ἔπειτα Ald.
7. ἀπέφραττον V. ἀπέφρασσον Ald.
16. Addidi δὲ. In V. est καί.
17. ὡς V. ὡς ἐν Ald.
21. ἐνεῖραι V. ἐνεῖναι Ald.
23. τῶν add. V.
25, 26. προΐζειν—μέρος om. V.
29. ὁ—ἐπιψαύσας V. οἱ—ἐπιψαύσῃ Ald.

μιππος εἶπεν ἐν Στρατιώταις " ῥάβδον ὄψει τὴν κοτταβικὴν, ἐν τοῖς " ἀχύροισι κυλινδομένην." μέμνηται δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν Παννυχίδι τῶν κυμβείων καὶ τοῦ κατακτοῦ κοττάβου. περὶ δὲ τῆς πάντων τούτων κατασκευῆς καὶ χρήσεως ἐξῆκται καὶ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Ἄλλως. τὸν κώδωνα τῆς σάλπιγγος συμβουλεύει αὐτῷ πωμάσαι μολίβδῳ, καὶ ἐν μέσῳ ἐνεῖραι ῥάβδον. οὕτω γὰρ ἡ χαλκῆ λάταξ ἐν μέσῳ ἐτίθετο ἠρτημένη, ὥς φασιν, ἀπὸ τῆς ὀροφῆς, ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ τοῦ μέσου, ὥστε ἀποκοτταβίζειν εἰς αὐτήν. νῦν δὲ καὶ ἀγγεῖον κότταβον εἴρηκε. κατακτὸν δὲ ἀπὸ τοῦ κατάγειν ἄνωθεν τῇ χειρί.

1243. τῶν κατακτῶν κοττάβων: Διττὸς ὁ τρόπος τῶν κοττάβων, ὧν ὁ μὲν ἕτερος τοιοῦτος· ἵστασαν ξύλον τι λυχνίῳ παραπλήσιον ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἤρτητο ἀγγεῖον ὅμοιον ὀξυβάφῳ, εἰς ὃ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἠκόντιζον, καὶ ὁ ἐπιτυχὼν ἐνίκα. ὁ δὲ ἕτερος τοιοῦτος· κατὰ τοῦ συμποσίου ἐτίθεσαν ἀγγεῖον ὅμοιον λεκάνῃ, ὕδατος πλῆρες, καὶ ἐν τῷ ἀγγείῳ τούτῳ ὅμοιόν τι ποτήριον περιεπήγνυσαν, καὶ κύκλῳ τῆς λεκάνης μυρσίνας, καὶ ἔβαλλον εἰς τὸ ποτήριον ἐκεῖνο τὸ ἀπολειπόμενον, καὶ ὁ καταδύσας τὸ ποτήριον ἐνίκα. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον κότταβον εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ κατάγειν. Ἄλλως. τῶν κοττάβων δύο ἦσαν εἴδη, ἓν μὲν τοῦ κατακτοῦ λεγομένου. ἦν δὲ οἷον λυχνίον ὑψηλὸν, ἔχον ἐν αὐτῷ πρόσωπον, ὃ μάνην ἐκάλουν, ἐφ' οὗ ἔδει πεσεῖν καταβαλλομένην τὴν πλάστιγγα. ἕτερον δὲ ἀγγεῖόν τι ἐοικὸς λουτῆρι πλῆρες ὕδατος, ἐν ᾧ ὀξύβαφον ἦν ἐπιπλέον τὸ πλῆθος, ὅπερ καταδύειν τοῖς λάταξιν ἐπειρῶντο. Ἄλλως. κότταβος Ἀθήναιος ἐν τῷ ιε' φησὶν ὅτι Σικελική τις ἐστὶ παιδιὰ, πρώτων εὑρόντων Σικελῶν, ὥς φησιν Κριτίας ὁ Καλλαίσχρου ἐν τοῖς ἐλεγείοις " κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονὸς, ἐκπρεπὲς ἔργον." Δι-

1. εἶπεν add. V.
Στρατιώταις] Μοίραις Athenæus 11. p. 487 E. 15. p. 668 A.
ῥάβδον] δ' add. Athenæus.
5. συμβουλεύει hoc loco V, post κώδωνα Ald.
6. ἐνεῖραι V. ἐνεῖναι Ald.
ἠρτημένον V.
7. ἀπὸ μὲν τῆς Ald. μὲν om. V.
8. καὶ om. V.
9. ἄνωθεν V. ἄνω ἐν Ald.
10. Ad v. 1243. V. καὶ ἕρματα στρατιώταις περὶ τῆς ῥάβδου, ῥάβδον δὲ ὄψει τὴν κοτταβικὴν ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην. quæ ex scholio superiore corrigenda sunt.
12. τοῦ συμποσίου add. V.
ἤρτητο] ἠρκεῖτο τὸ V. ἐωρεῖτο τὸ G. ἤρθη τὸ Ald.
23. ὅπερ καταδύειν τοῖς] ἅπερ καταλούειν ταῖς V.
24. Ἀθήναιος] 15. p. 666 B–D.
τῷ V. τῇ Ald.
ἐστί τις V, non G.
25. ὁ καλλαίσχρου add. V.
26. Σικελῆς] σικελικῆς V. Ald.

καίαρχος δὲ ὁ Μεσσήνιος, Ἀριστοτέλους μαθητὴς, ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου καὶ τὴν λάταγα αὐτὴν εἶναί φησι Σικελικὸν ὄνομα. λατάγη δέ ἐστι τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρὸν, ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. κότταβος δὲ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἐνέβαλλον τοὺς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσιν. ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν, Εὔπολις ἐν Βάπταις λέγει· "χαλκῷ περὶ κοττάβῳ." Πλάτων δὲ ἐν Διῒ κακουμένῳ παιδιᾶς εἶδος παροίνιον τὸν κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ διακυβεύοντες. ἐκάλουν δὲ ἀγκύλην τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν, διὰ τὸ ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον κοττάβους. ὅτι δὲ ἆθλον προέκειτο τῷ προεμένῳ, προείπομεν. ἐλέγοντο δέ τινες καὶ κατακτοὶ κότταβοι. ἦν δὲ λύχνιον ἀγόμενον, πάλιν τε συμπίπτον, ὑψηλὸν ἔχον τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' ᾧ τὴν καταβαλλομένην ἐπιπεσεῖν πλάστιγγα, ἐντεῦθεν δὲ ἐμπίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ. καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχέρεια τῆς βολῆς. τοῦ δὲ μάνου πολλοὶ μέμνηνται. ἦν δὲ ἕτερον εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δὲ ὕδατος πληροῦται. ἐπέκειτο δὲ ἐπ' αὐτῇ ὀξύβαφα κενὰ, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν. ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω καταδύσας. ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοττάβους, δῆλον ποιεῖ Ἀχαιὸς ἐν Λίνῳ καὶ Καλλίμαχος· "πολλοὶ καὶ φιλέοντες ἀκόντιον ἧκον ἔραζε "οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας." Σικελὰς δὲ αὐτὰς οὐκ ἀπεικότως ὠνόμασεν, ἐπεὶ, ὡς προείπομεν, Σικελῶν τὸ εὕρεμα, καὶ ἐσπούδασται σφόδρα παρ' αὐτοῖς ὁ κότταβος.

1. Μεσσήνιος] Scribebatur Μεσήνιος.
3. ἐκ] ἀπὸ V.
7. ἐν Βάπταις] ἐν om. V.
8. κακουμένῳ] καλουμένῳ V. Ald.
9. τὸν add. V.
10. ἐκάλουν —] Athenæus 15. p. 667 C.
11. διὰ τὸ V. τὸ om. Ald.
12. ἀγκυλητοὺς Athenæus. ἀγκυληγοὺς Ald.
ἔλεγεν V.
13. καὶ add. V.
15. καταβαλλομένην Athenæus. καταβαλλουμένην V. κυβαλλομένην Ald.
19. ἐπίκειται ἐπ' V.
20. καταδύειν Athenæus. Legebatur καταλούειν.
22. αὐτοῖς V. αὐτοὺς Ald.
ἐν λινῷ add. V. Recto accentu apud Athenæum p. 668 A.
24. οἰνοπόται V. cum Athenæo. οἰνοπότη Ald.
25. εὕρεμα V. εὕρημα Ald.

1246. *σπαρτίοις ἠρτημένην*: Τὸ μεσαίτατον, φησὶν, ἔκδησον σπάρτῳ, ἵνα τρυτάνη γένηται ἐκ τοῦ τῆς αὐλοῦ σάλπιγγος.

[1249. *οὗτος κράνη κομίζει δύο*. V.]

1250. *ὅτ' ἀντέδωκα*: Τότε με ἀπώλεσας, ὅτε καὶ ἀντὶ τούτων μνᾶν ἔδωκα.

1253. *συρμαίαν μετρεῖν*: Οἱ μὲν ἀξιοῦσι χυλὸν βοτάνης εἶναι τὴν συρμαίαν, ᾗ χρῶνται Αἰγύπτιοι πρὸς διάρροιαν, τινὲς δὲ τὸν λεγόμενον ζύθον, ὡς καὶ φησὶ Δίδυμος. Ἄλλως. φαίνονται τοῦ χυλοῦ τῆς συρμαίας πίνειν οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς διάρροιαν, ὡς Δίδυμος. ἀλμαίαν ἐκ ῥαφανίδων Αἰγυπτιακὴν, πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειον.

1257. *λαβάς*: Ὠτάρια τοῖς κράνεσιν, ἵνα γένωνται κάδοι. δείκνυσι δὲ τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ ἔστι παρεπιγραφή.

1260. *τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα*: Ἀττικῶς εἶπε τούτῳ ὠνήσομαι, ἀντὶ τοῦ παρὰ τούτου ὠνήσομαι.

[1264. *τὰ τῶν κεκλημένων εἰς δεῖπνον*. V.]

1266. *ἅττ' ᾄσεται*: Τὸ ἑξῆς, δοκεῖ δέ μοι ἵνα δεῦρο προοιμιάσηταί τινα μέλη ᾆσαι καὶ προμελετῆσαι.

1269. *νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν*: Οὐδὲν ἀστειότερον τῆς εὑρέσεως. δύο γὰρ δῆθεν ἵστησι παιδία ᾄδοντα, ἵνα ἀφορμὴν σχῇ τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὀνειδίσαι, καὶ διαβαλεῖν τὸν μὲν ὡς φιλοπόλεμον ὄντα, τὸν δὲ ὡς ῥίψασπιν. πρῶτον οὖν πεποίηκε τὸ τοῦ φιλοπολέμου ᾆδον παιδίον, καὶ θέασαι ὡς πρόσφορα αὐτῷ περιέθηκε πράγματα. ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου.

1270. *ὁπλοτέρους*: Παρὰ τὸ ὅπλον παίζει.

1282. *ἔκλυον*: Ἀπέλυον, ἐξέλυον. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι β'. [εἶτα ἐν εἰσθέσει ἐπικοὶ δύο. V.]

1285. *θωρήσσοντ'*: Ἀντὶ τοῦ ἔπινον, παρὰ τὸ εἰς τὸν θώρακα πέμπειν τὸν οἶνον.

ἄσμενοι οἶμαι: Πρὸς τὸ πεπαυμένοι, οὐ πρὸς τὸ θωρήσσοντο. εἰ μὴ ὅτι ὁμωνύμως θωρήσσεσθαι ἔλεγον καὶ τὸ πίνειν παρὰ τὸν θώρακα, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρὸν λέγεται εἶναι.

[1288. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι γ'.

7, 8. τινὲς—ἄλλως add. V.
9, 10. ἀλμαίαν—αἰγυπτιακὴν—ἐπιτήδειον V. Nominativos ponit Ald.
12. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ V.
25. ἐκθέσει V. εἰσθέσει Ald.
26. β' V. ιβ' Ald.
εἰσθέσει ἐπικὰ] ἐκθέσει ἐπικὰ V.
31. ἐν add. V.

εἶτα ποὺς σπονδεῖος καὶ ἐν εἰσθέσει ἐπικοὶ β'. καὶ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δ'. V.] καὶ ἐλεγεῖον Ἀρχιλόχου καὶ στίχοι ἐπικοὶ β'. [καὶ στίχοι ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ β'. ἴαμβος δίμετρος ἀκατάληκτος. V.]

1289. λαμάχου: Τοῦ ἀεὶ βουλομένου μάχεσθαι. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ τέλος τοῦ Λάμαχος ὀνόματος. τὸ δὲ αἰβοῖ γελῶν λέγει.

[1293. ἐπεὶ μισοπόλεμος ὁ Κλεώνυμος. ὅτι δειλὸς καὶ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος, πολλάκις εἰρήκαμεν. V.]

1295. οὐ πράγματ' ᾄσεις: Οὐδὲν τῆς εἰρωνείας ἥδιον· καὶ γὰρ ὡς κιναιδιζόμενον τὸν Κλεώνυμον κωμῳδεῖν βούλεται.

1296. ἀσπίδι μὲν Σαΐων: Ἀρχιλόχου ἐστὶ τὸ δίστιχον. οὕτως δὲ ἐγράφη ἐπὶ τῇ ἀπορρίψει τῆς ἀσπίδος. ἐπιτηδείως δὲ καὶ ἐνταῦθα πρὸς ῥίψασπιν εἴρηται. Ἄλλως. Ἀρχίλοχος ποιητὴς ἦν καὶ πάντας διέβαλλεν. ὅθεν καὶ Πίνδαρος Πυθικῶν "εἶδον κατὰ γὰρ ἑκὰς ὄντα "πολλὴ ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσι πιαινόμενον." Ἄλλως. οὗτος ὁ Ἀρχίλοχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαΐους μάχῃ (ἔστι δὲ ἔθνος Θρᾴκης), καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε ῥίψας ἑαυτοῦ τὰ ὅπλα. αὐτὸν οὖν διαβάλλων λέγει.

1298. πόσθων: Ὑποκοριζόμενοι οὕτως ἔλεγον τὰ παιδία. ἢ οὕτω λέγεται τοῦ βρέφους τὸ αἰδοῖον. ὦ αἰσχρέ.

εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις: Εἰς τὸν Κλεώνυμον, ὅτι ῥίψασπις.

1299. καὶ τοῦτο Ἀρχίλοχος.

1304. φλᾶν: Κατακαίειν. δῆλον δὲ ὅτι τὰ πολεμικὰ ἢ συντρίβειν καὶ γεωργεῖν ἢ τρώγειν.

κενὰς παρέλκειν: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεττόντων μὴ βαπτόντων τὰς κώπας, ἀλλὰ τῷ δοκεῖν κενὰς περιφερόντων. παρακελεύεται δὲ τοῖς ἐπὶ δεῖπνον ἥκουσι γενναίως ἐσθίειν.

1307. σμώχετ': Ἐσθίετε, τρίβετε· τὸ γὰρ ἐκλαμπρύνειν σμώχειν λέγεται.

1308. ὅτι παροιμία ἐστίν. καὶ οὕτως "οὐδὲν ἔργον ἐστὶν ἀνδρῶν "λευκῶν, ἢν μή τι καὶ μάχωνται." ἔτι δὲ οὕτως "οὐδὲν λευκῶν "ἀνδρῶν ἔργον εἰ μὴ σκυτοτομεῖν."

6. λάμαχος V. Λαμάχου Ald.
11. Scholion v. 1296. om. V.
14. Πυθικῶν] 2, 99. unde corrigatur scholiasta.
19. ὑποκρινόμενοι V.
22. Scholia v. 1299–1353. accesserunt ex V.
31. ἢν μή] ἢν om. V.
ἔτι] ἔστι V.

1316. κορωνίς. εἰσίασι γὰρ οἱ ὑποκριταὶ καὶ εἰσὶν οἱ πρῶτοι ἐν ἐπεκθέσει στίχοι ἀναπαιστικοὶ δ΄.

1319. Ὑπέρβολον: Στρατηγὸς φιλοπόλεμος. εἴρηται δὲ παρ ὑπόνοιαν.

1320. διπλῆ καὶ ἐν ἐπεισθέσει περίοδος ἑπτακαιδεκάμετρος θ΄ κώλων, ὅτι ἔχει μονόμετρον τὸ ε΄.

1325. παρὰ τὰ Ἡσιόδου "αἱ δὲ γυναῖκες τίκτουσιν." τοῦτο γὰρ εὐετηρίας σημεῖον, τὸ τίκτειν γυναῖκας. τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐν εἰρήνῃ ὄντων αἱ γυναῖκες συλλαμβάνονται.

1329. διπλῆ καὶ ἐπὶ τέλει μονοστροφικῶν περίοδος πεντακώλων Ἰωνικῶν διμέτρων δύο καταληκτικῶν, τριῶν δὲ βραχυκαταλήκτων. εἶτα ἐν ἐπεισθέσει τοῦ χοροῦ τὸ ἴσον. καὶ πάλιν τὰ ε΄ τοῦ αὐτοῦ μέτρου τοῦ χοροῦ.

1333. ἐν τούτοις φέρονται κατά τινας παραγραφαὶ, ἵνα ὁ χορὸς ἀνὰ μέρος αὐτὰ λέγῃ.

1335. ἔν τισιν οὐ φέρεται διὰ τὰ μέτρα.

1342. ἀντὶ ζεύγους αἴρουσιν αὐτὴν οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες.

1345. ἐντεῦθεν ἐν τοῖς ἀντιγράφοις οὐ φέρεται οὐ πεντάκωλα ἀκολούθως ὡς φέρεται καὶ ἐνταῦθα ἐστί.

1346. πράγματ᾽: Τὰ τοῦ πολέμου δηλονότι.

1347. γεωργοῦντες.

1349. τὸ αἰδοῖον λέγει τοῦ νυμφίου, τουτέστι τοῦ Τρυγαίου.

1350. τὸ τῆς Ὀπώρας αἰδοῖον λέγει· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Ὀπώρας τὸ σῦκον λέγει.

1353. ὑφ᾽ ἃ κορωνὶς τοῦ δράματος. ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ. οὕτως Ἡλιόδωρος.

1357. πρὸς τοὺς θεατάς.

7. Ἡσιόδου] Ἔργ. 232. τίκτουσιν δὲ γυναῖκες.

10. πεντακώλων] πάντα κώλων V.

11. βραχυκαταλήκτων] βραχέων καταλήκτων V.

13. χοροῦ] κόρου V.

16. ἔν τισιν οὐ φέρεται διὰ τὰ μέτρα] Hæc verba habet Ald. præfixo lemmate τρυγήσομεν αὐτήν. Recte Dobræus corrigere videtur ἔν τισιν οὐ φέρεται τὰ δ΄ μέτρα, *quattuor versus*.

In fine scholiorum adscriptum in V. κεκώλισται (scr. κεκόλλισται) πρὸς τὰ Ἡλιοδώρου, παραγέγραπται ἐκ Φαείνου καὶ Συμμάχου. Similiter in fine Nubium.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνῃ, ὁ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἆγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραὶ, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προ-

4. ἐστὶν πόλις R.V. πόλις ἐστὶν Ald. τῆς ὁδοῦ Kusterus. Legebatur τοῖς ὁδοῦ.

8. ἐν ἄστει R.V. εἰς ἄστυ Ald.

10. Μονοτρόπῳ] ἔστι δὲ λε' addit Ald. om. R.V. Non posse hanc fabulam trigesimam quintam dici ostendi ad Fragm. p. 524.

14. συνεβούλευε R.V. συνεβουλεύσατο Ald.

19. καὶ αὕτη add. R.V. τὸ R.V. τῷ Ald.

εστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν παρρησία, λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστῶτας ἑτέρους ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ. τὰ δὲ

2. ἐπὶ Kusterus. ἐπεὶ R.V. Ald.
τὰ om. R.
3. ἐγχειρηθέντων R.
αὐτῶν R.V. ἑαυτοῖς Ald.
4. κωμῳδικῆς R.V. κωμικῆς Ald.
6. τούτου] τούτῳ duo codices Brunckii.
παρρησία] Legebatur ἐκκλησία, consentientibus R.V. Vocabulum om. Brunckii membranæ.
9, 10. ἄλλην τινὰ — καθεστώτων om. R.
αἰνίττεται — καθεστώτων] αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων Brunckii membranæ.
12. ἡ μὲν R.V. ἡμῖν Ald.
14. προδεῖσθαι R.
Ἀθηνῶν Brunckii editio. ἀθηναίων RV. τῶν Ἀθηναίων Ald.
τῶν ὄντων om. R.V.
15. αὐτοὺς] αὐτοὺς R. ἑαυτοὺς V. Ald.
16. στόχος Dobræus. Legebatur στίχος.
ἕκαστον R.V. ἕκαστος Ald.
20. γῆς R.V. γῆς ἁπάσης Ald.
23. πάντων R.V. ἁπάντων Ald.
χρηματίζονται R.V. χρηματίζοντας Ald.
24. τὸ θεῖον R. τοὺς θεοὺς Ald.

ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται, ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι " μηδαμῶς ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται, κλητῆρ' " ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία."

III.

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐελπις τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαί φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον, ἃ ὠφεληθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς. οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι, Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν. ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντεις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ, διὰ τὸ μὴ ἐᾶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι, λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύονται

2. τῶν ποιητῶν τὰ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογούμενα ἀεὶ μὲν διελέγχειν Brunckii membranæ, lectione, ut supra aliquoties, interpolata.
3. ἐν μὲν ἄλλοις ex uno codice addidit Brunckius. εἰ μὲν R.
διελλέγχειν R.
4. τὴν om. R.
5. περὶ] παρὰ V.
6. Καλλιστράτου Kusterus. Libri Καλλίου.
12. ἐπερεώθη Ald.
14. μηδαμῶς] 145.
ἡμῖν post θάλασσαν ponit R.
θάλατταν Brunckii editio. θάλασσαν R.V. Ald.
15. ἕωθεν] ἔσωθεν Ald.
16. III. Argumentum ab recentissimo grammatico scriptum, quo carent R.V.

πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος, διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις. ἐγράφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς μεταπεμφθῆναι, διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν, καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἳ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει, τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φαρμάκου
πτέρυγάς τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

11. δύνατ'] δύναιτ' ἂν V. 14. παραλήψονται R.V.

SCHOLIA IN AVES.

1. ΟΡΘΗΝ κελεύεις: Ἡ εἴσθεσις τοῦ παρόντος δράματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβαίων ἄρχεται προσώπων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σή, ὧν τελευταῖος,

ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ἐν εἰσθέσει δὲ μετὰ τὸν ρξα´ στίχον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν ρξγ´ ἕτερον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. τοῦτο λέγει ὁ τὸν κολοιὸν φέρων ὡς ἐν ἀπόπτῳ δένδρου τινὸς ὄντος καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαίνοντος κατ᾽ ἐκεῖνο πορεύεσθαι. πεποίηται δὲ τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων, τῷ μὲν παρὰ τὸ πείθεσθαι, τῷ δὲ παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τῶν ἐλπίδων. [ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὸς δένδρου ὄντος, καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαίνοντος δῆτα μετ᾽ ἐκεῖνο πορευθῆναι. Gl. Br.]

2. ἥδε δ᾽ αὖ κρώζει: Τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων, ὡς εἰς τοὐναντίον τῷ κολοιῷ παρακελευομένης πορεύεσθαι. τὸ γὰρ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω. καὶ ἐν ἄλλοις. κράζει εἰς τοὐπίσω ἄπελθε. πλανύττομεν: Πλανώμεθα. κωμικῶς δὲ ἐκτέταται. [ἥδε δ᾽ αὖ: Κορώνη κελευομένη εἰς τοὐναντίον. Gl. Br.]

4. προφορουμένω: Δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. [ἄλλως: Μάτην. Gl. R. Br. προφορουμένω: Ὧδε κἀκεῖσε πορευόμενοι. Gl. Br.]

1–7. Ἡ εἴσθεσις—νενευκυῖα om. R.V.
7. τοῦτο R.V. τοῦτο δὲ Ald.
8. δένδρου τινὸς R. τινὶ δένδρου Ald.
10. τῷ—τῷ R. τὸ—τὸ Ald.
11. τῶν ἐλπίδων R. τὴν ἐλπίδα Ald.
14. παρακελευομένης R. παρακελευόμενος Ald.
πορεύεσθαι add. R.
γὰρ om. V.
15. καὶ ἐν ἄλλοις add. R.
κράζει R. κρώζει γὰρ Ald.
15, 16. κράζει—ἐκτέταται om. G.
πλανύττομεν om. R.
16. κωμικῶς δὲ ἐκτέταται R. Ἀττικῶς δὲ παρῆκται Ald.
18. εἰς τἀναντία om. R.
19. τὸν στήμονα Suidas s. προφορουμένω. τὴν στήμονα Ald.

[5. τὸ δ' ἐμὲ: Οὐκ εὔηθες. Gl. Br.]

6. πλεῖν ἢ χίλια: Ἀττικὴ ἡ κρᾶσις τοῦ πλέον πλεῖν.

7. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ: Ὅτι ὁ μὲν κολοιὸν ἐκράτει, ὥστε δεῖξαι αὐτῷ δῆθεν τὴν πρὸς τὰ ὄρνεα ὁδόν· ὁ δὲ κορώνην διὰ τὴν χρείαν. διὸ καὶ μέμφονται ἑαυτοῖς, ὅτι δὴ τοῖς ὀρνέοις πιστεύσαντες μακρὰν διήνυσαν καὶ οὔπω τὸ ζητούμενον εὗρον. Ἀττικῷ δὲ ἔθει εἴρηται ταῦτα ἀναπόδοτα, ὡς καὶ ἐν Νεφέλαις

τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ οὐκ εὔηθες, ἢ οὐ μωρίας πλέον, ἤ τι τοιοῦτο. [τὸ δ' ἐμὲ: Οὐ μωρίας πλέων. Gl. Br.]

8. ἀποσποδῆσαι: Ἀντὶ τοῦ ἀφανίσαι. ἀπὸ τῆς σποδοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων. ἢ ἀποκροῦσαι, ἀφανίσαι, τυπτόμενον ἐκβαλεῖν.

10. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ': Ἐρωτηματικῶς. δύναιο δ' ἂν ἐντεῦθεν τὴν πατρίδα ἰδεῖν, τουτέστι τὰς Ἀθήνας. ὡς πολὺ δὲ ἀφεστηκότων ταῦτά φησιν.

11. Ἐξηκεστίδης: Τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον τὰς ὁδοὺς γινώσκειν. οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς. τοῦτο δ' ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα, διὰ τούτων

εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης.

ἔστι δὲ καὶ ἕτερος * * * "ἔχων λύραν ἔργον Εὐδόξου τιταίνει ψίθυ-"ρον εὐήθη νόμον." μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας λέγων. ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης, κιθαρῳδὸς πυθιονίκης. νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα, τὸν ἐν Λακεδαίμονι καὶ Παναθήναια δίς. Ἄλλως. ὁ Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ

2. Ἀττικὴ—τοῦ om. R.
3. Scholion recentius v. 7. om. R.V.
7. Νεφέλαις] 268.
11. Ἀντὶ τοῦ add. R.
12, 13. ἢ—ἐκβαλεῖν om. R.
13. καὶ τυπτόμενον Suidas s. ἀποσποδῆσαι.
14. ἐντεῦθεν δύναιο δ' ἂν R.
15. τουτέστι om. R.
17. τὰς ὁδοὺς γινώσκειν om. R.
18-p. 148, 5. τοῦτο—νέθος om. R.
19. διὰ τούτων] 764.
21. Post ἕτερος indicavi lacunam. Exciderunt enim nonnulla, in quibus fuit nomen poetæ cujus illa sunt verba ἔχων—νόμον.
23. ἐπιδημίας] ἀποδημίας V.
24. κιθαρῳδὸς] Conf. Hesych. s. Ἐξηκεστιδαλκίδαι.
Καρνείων Valckenar. ad Herodot. 7, 206. Καρίων Ald. ἱκαρίων V.
25. παναθήναις V.
ὡς ξένος] εἰς ξένον V.

μεγάλους πιθήκους οἶδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν,
Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην.
ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους * * *
ὁ μέν γε δειλὸς, ὁ δὲ κόλαξ, * * *
ὁ δὲ νόθος.

12. *σὺ μὲν ὦ τᾶν*: Παίζων φησί. τουτέστι τὴν εἰς τὸ οἴμοι ὁδὸν βάδιζε.

13. *οὐκ τῶν ὀρνέων*: Ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπώλων. Δίδυμος δὲ, δεινὰ φάσκειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρνέων πεπονθέναι. ἐπεὶ Ὀρνεαὶ τῆς Λακωνικῆς εἰσι. πρὸ δὲ ἐτῶν δ' κακῶς περὶ Μαντίνειαν ἀπήλλαξαν, ὡς καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἀποβαλεῖν Λάχητα καὶ Νικόστρατον, καθὰ καὶ Ἀνδροτίμων φησίν. Ἄλλως. ὅτι οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπωλίων, ὡς τῶν χυτρῶν, ἀντὶ τοῦ χυτροπωλίων. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ Ὁμηρικὸν "δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον." τουτέστι συφεοῖς. ἑξῆς οὖν ἐπάγει "αἱ δὲ νέμονται πὰρ κόρακος "πέτρῃ."

14. *ὁ πινακοπώλης*: Ἀντὶ τοῦ ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. ἢ πίναξ εἶδος ὀρνέου. [τούτου δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς μέμνηται "ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη "τὸν στρούθιον" ὃς ὄρνεα πωλεῖ. R.]

15. *ὃς τάδ' ἔφασκε νῷν*: Οἱ μέν φασιν αὐτὸν διασύρειν τὸν Αἰσώπειον λόγον. καὶ δέον εἰπεῖν τῶν ἀνθρώπων, λέγει ἐκ τῶν ὀρνέων. οἱ δὲ οὕτως· ὃς ἔφασκε μᾶλλον τῶν ἄλλων ὀρνέων δύνασθαι προηγήσασθαι τῆς ὁδοῦ, καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ὀρνέων. οἷον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρνέων ἐν ταυτῷ ὄντων. Ἄλλως. ἔφασκεν ὁ

1. *οἶδ'* Dobræus. *οἱ δὲ* Ald.
3. *ἀνωμάλους* V. *ἀνομάλους* Ald. Sunt hæc alterius personæ verba.
Post *πιθήκους* indicavi lacunam.
4. *δειλὸς* Dobræus. Legebatur *δεινός*.
Post *κόλαξ* Dobræus addit *ὁ δὲ ξένος* (Execestides). Meinekio scribendum videbatur *ὁ δ' αὖ νόθος,* | *ξένος δ' ὁ τέταρτος.*
6. *τὴν εἰς τὸ* R. *εἰς τὴν* Ald.
8. Scholion v. 13. om. R.
9. *Ὀρνεαὶ*] *Ὀρνέαι* Ald.
10. *δ'* Dobræus. Legebatur *δύο*.
Μαντίνειαν] *μαντίνεαν* V. Ald.
13. *τοῦ*] *τῶν* V.
ὀρνεοπωλίων V. *ὀρνεοπωλείων* Ald.
ὡς—χυτροπωλίων (*-είων* Ald.) om. V.
14. *Ὁμηρικὸν*] Od. N, 407.
17. *Ἀντὶ τοῦ* add. R.
19. *ἑξῆς*] 1077. *τ*
Φιλοκράτη] *φιλοκρά* R.
21—p. 149, 7. *Οἱ μέν—ἀνθρώπων* om. R.

Φιλοκράτης. τὸ δὲ νῷν, τουτέστιν ἡμῖν, δεικτικῶς. σημαίνει ἡμῖν ἐκ τῶν ὀρνέων, τουτέστι διὰ τῶν ὀρνέων, ὅπου τὸν Ἔποπα εὑρήσομεν. γράφεται καὶ, ὡς τώδε, καὶ διαιροῦσι τινὲς καὶ προστιθέασι τὸ ἑξῆς, τὸ, ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοιὸν καὶ τὴν κορώνην. βιαίως γὰρ πρὸς τοῦτο εἰρῆσθαι σημανεῖν ἡμῖν τὸν Ἔποπα ὅς ἐστι, δείξαντα ἐκ τῶν ὀρνέων. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἴρηκε τὸ, ὃς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων. ἔδει γὰρ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων. [ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων. ἔδει εἰπεῖν ἐκ τῶν ἀνθρώπων. τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγένετο, εἶτα ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοιὸν καὶ τὴν κορώνην. ἢ οὕτως· ὃς ἔλεγε φράσειν τὸν Τηρέα ἐκ τῶν ὀρνέων καὶ δείξειν ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν ἄλλων ὀρνέων. R.]

17. τὸν μὲν Θαρρελείδου: Σύμμαχος, Ἀσωπόδωρον. καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κεκωμῴδηται, καὶ ὁ κολοιὸς μικρὸς ὢν ἐκ τῶν πτερῶν τὴν σύστασιν ἔχει. Ἄλλως. ἄδηλον εἰ Ἀσωπόδωρον λέγει, ὃς κωμῳδεῖται ἐπὶ σμικρότητι σώματος. ἦν δὲ καὶ ὁ Θαρρελείδης μικρός. Ἄλλως. οἱ μὲν πλείους ὑπειλήφασιν υἱόν τινα εἶναι Θαρρελείδου βραχὺν καὶ παραπλήσιον κολοιῷ κωμῳδεῖσθαι. οὐκ ἔχομεν δὲ υἱὸν αὐτοῦ διὰ τῆς κωμῳδίας εἰπεῖν. μήποτε οὖν, φησὶ, κατὰ περίφρασιν εἴρηκε Θαρρελείδου κολοιὸν, ἐν ἴσῳ τῷ Θαρρελείδης, ὅς ἐστι κολοιώδης. ἢ ὡς κολοιοὺς αὐτὸν πωλοῦντα διαβάλλει. Ἄλλως. ὁ τοῦ Θαρρελείδου υἱὸς ἐγένετο κολοιός. [τὸν μὲν Θαρρελείδου: Υἱόν. Gl. Br.]

19. τώδ' οὐκ ἄρ' ᾔστην: Τινὲς διὰ τοῦ ι ἴστην ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν. τουτέστιν οὐδὲν ᾔδεσαν ἔξω τοῦ δάκνειν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν. [οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν: Στίχος

Ἀθηναῖοι δ' ἐπὶ τῶν δικῶν
ᾄδουσι πάντα τὸν βίον." R.]

1. τὸ δὲ—δεικτικῶς alieno loco inserta sunt. Quibus ejectis scribendum ἔφασκεν ὁ Φιλοκράτης σημανεῖν—

4. ἐκ τῶν ὀρνέων post ἀπέδοτο repetitum in Ald. om. V.

5. σημανεῖν Dobræus. σημαίνειν Ald. Tum δείξαντας Dobræus.

12–16. Σύμμαχος—μικρός. Ἄλλως om. R.

14. μικρὸς] καὶ μικρὸς V.

17. εἶναι om. R.

18. τῆς om. R.

19. φησὶ om. R. Fort. φασί. εἴρηκε] εἴρηται R.

21. Ἄλλως—κολοιός om. R. ἐγένετο] γέγονε G.

23. τινὲς hic R, ante ἴστην Ald. ἴστην] ᾔστην Porsonus.

24. οὐδὲν add. R. τουτέστιν om. R.

25. Στίχος] 40.

20. *καὶ νῦν τί κέχηνας*: Ὡς τοῦ κολοιοῦ κεχηνότος. κατὰ τῶν πετρῶν δὲ, ὅπου ἐστὶ τόπος πετρώδης.

22. *οὐδὲ μὰ Δί᾽ ἐνταῦθα*: Ἐδεινοποίησεν ὡς πανταχόθεν ἀποκεκλῃμένης τῆς ὁδοῦ. ἄλλῳ δὲ ὀνόματι κέχρηται.

23. *οὐδ᾽ ἡ κορώνη*: Ὡς ἤδη φθεγξαμένης αὐτῆς. δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη. βρύκουσα δὲ, δάκνουσα παρὰ τὴν βορὰν, οἱονεὶ βορύκουσα.

[26. *βρύκουσ᾽*: Ἐσθίουσα. R.]

28. *ἐς κόρακας ἐλθεῖν*: Παίζει. ἐπεὶ εἰς τὰ ὄρνεα βούλεται ἀπελθεῖν. ἐν λόγῳ δὲ, ἐν τῇ ὑποθέσει.

31. *τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ*: Οὗτός ἐστιν Ἀκέστωρ, τραγῳδίας ποιητής. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάκας, διὰ τὸ ξένος εἶναι. Σάκαι δὲ ἔθνος Θρᾳκικόν. Θεόπομπος δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σάκαν προσηγόρευσεν Τισαμενόν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν κεχλευάκασι Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις "καὶ Σάκας, ὃν οἱ "χοροὶ μισοῦσι." Κρατῖνος δὲ ἐν Κλεοβουλίναις "Ἀκέστορα γὰρ "ὅμως εἰκὸς λαβεῖν πληγὰς, ἐὰν μὴ συστραφῇ τὰ πράγματα."

34. *οὐ σοβοῦντος*: Ὡς ἐπὶ ὀρνέων τοῦτό φησι. πάντες γὰρ σοβοῦσι τὰ ὄρνεα.

35. *ἀνεπτόμεσθ᾽ ἐκ τῆς πατρίδος*: Τὸ μὲν ἀνεπτόμεσθα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν

1. Ὡς] ἀντὶ R. Scholion om. V.
1, 2. κατὰ—ὅπου om. R.
3. πανταχόθεν ἀ. R. ἀ. πανταχοῦ Ald.
ἀποκεκλιμένης R.
4. ἄλλῳ—κέχρηται om. R.V.
5. Ὡς ἤδη] Scholiasta in libro suo legebat ἤδ᾽ ἡ κορώνη: vide annotationem meam ad v. 23.
6. γράφουσιν] δὲ R.
6, 7. βρύκουσα — βορύκουσα om. R.V.
10. ἐν—ὑποθέσει om. V. Totum scholion om. R.
11. Οὗτός ἐστιν Ἀκέστωρ] ἀκέστωρ. οὗτος ἦν R. νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκᾳ. σάκας ὁ ἀκέστωρ. οὗτος δὲ V. Conf. schol. Vesp. 1216.
12. καὶ add. R.V.
Σάκαι Suidas s. Σάκας. Legebatur Σάκες.
δὲ R. γὰρ V. Ald.
ἔθνος θρᾳκικόν R.V. Θρᾷκές εἰσι Ald. Sequentia om. R, V. autem sic pergit ἄλλως. σάκας οὗτός ἐστι τραγῳδίας—σάκες γὰρ ἔθνος θρᾷκές εἰσι. θεόπομπος—.
13. Σάκαν] Legebatur Σάκα.
15. Σάκας (vel Σάκαν) ὃν οἱ Dobræus. Σάκον οἱ Ald.
16. Addidi δέ.
Κλεοβουλίναις Kusterus. Legebatur Κλεοβούλοις.
17. ὅμως] ὅμως Σάκαν Bentleius.
συστραφῇ Dobræus. συστρέψῃ Ald. συστρέφῃ Bentleius.
18. τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων R, reliquis omissis. Scholion om. V.
21. ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν R. ἀμφοῖν ποδοῖν ἐκ τῶν ὀρνέων Ald.

πτεροῖν. ἢ ἐκ τῶν νεῶν, αἱ οὐριοδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν. ὁ δὲ νοῦς, παντὶ σθένει, ὅ ἐστι τελέως. προληπτικῶς δὲ τῇ τῶν ὀρνέων χρῶνται μεταφορᾷ, ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ὕστερον ὀρνιθωθησόμενοι.

38. ἐναποτῖσαι χρήματα: Παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἐμβιῶναι καὶ ἐνοικεῖν, εἶπεν ἐναποτῖσαι χρήματα. εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι συκοφαντούμενοι πολλοὶ ἀπέτινον χρήματα.

39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες: Παρὰ τοῦτο καὶ ὁ Φιλήμων "ἡ "μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ὦ γύναι, λαλεῖ." τὸ δὲ ἐπὶ τῶν κραδῶν, ὅτι ἀπὸ ἑνὸς τὰ ἄλλα πάντα δένδρα ἐμφαίνει. κράδη δὲ ἡ συκῆ. [ἀπὸ ἑνὸς τὰ ἄλλα δένδρα ἐμφαίνει. R.]

42. τόνδε τὸν βάδον: Ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται. ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος, οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος. Ὅμηρος "πάτον ἀν-"θρώπων ἀλεείνων." Ἄλλως. εἴρηται μὲν ὁ βάδος· ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζειν εἰώθασι τὰ τοιαῦτα, ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει "τι-"σοφῶν ὦ ῥαψῳδέ." [τὴν πορείαν. R.]

43. κανοῦν δ' ἔχοντε: Τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκίσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσιν. ὅτι δὲ χύτραις ἵδρυον εἴρηται ἐν Εἰρήνῃ. Δίδυμος δέ φησιν ἀμυντήρια αὐτοὺς τῶν ὀρνέων βαστάζειν, ἀντὶ ὅπλου μὲν τὸ κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας τὴν χύτραν, ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς. τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

45. ὅπου καθιδρυθέντες: Τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, "ἀνεπτόμεθα "ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν." εἶτα ἐφεξῆς, κανοῦν δ' ἔχοντες, καὶ τὰ ἑξῆς. τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ εἴρηται.

[47. λείπει τὸ γενόμενον. R.]

[48. ὅπου. R.]

1. ἢ ἐκ—πλέουσιν om R: habet Suidas s. ἀμφοῖν.
2–4. ὅ ἐστι—ὀρνιθωθησόμενοι om. R.
7. πολλοὶ R. οἱ πολλοὶ Ald.
8. Scholia v. 39. 42. om. R.
9. τὸ Bentleius. αὐτὸ Ald.
10. κράδη δὲ ἡ συκῆ om. V.
13. Ὅμηρος] Il. Z, 202.
15. τισοφῶν corruptum. τί σοφῶνος ὦ V.
17. οἰκίσαντες Suidas s. κανοῦν. οἰκήσαντες Ald.
18. ἐπὶ R. et Suidas. ἐν Ald.
εἴρηται R.V. καὶ Ald.
Εἰρήνῃ] 923.
19. αὐτοὺς hic R, αὐτὰ post ὀρνέων Ald.
20. ἀντὶ δὲ add. R. et Suidas post περικεφαλαίας habet Ald.
24. ἐκ R. δ' ἐκ Ald.
τοῖν add. R.
κανοῦν ἔχοντες R.

50. ἄνω τι φράζει: Ὡς ἄνω αὐτῆς νευούσης ἐπί τινα τόπον ὑψηλόν.

54. τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν: Πρὸς τὴν τῶν παίδων συνήθειαν τοῦτο λέγει. φασὶ γὰρ ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἰδόντες ὄρνεα, δὸς τὸ σκέλος τῇ πέτρᾳ καὶ πεσοῦνται τὰ ὄρνεα. τὸ δὲ ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον Ἀττικὴ φράσις. πρὸς δὲ τὸ εἰρημένον παίζων αὖθις εἶπε, σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ.

57. τὸν Ἔποπα παῖ καλεῖς: Οὐ πιθανὸν, φησὶν, ἐπὶ οἰκίαν ὀρνέου ἐλθόντα παῖ παῖ καλεῖν. οὐ γάρ εἰσιν ἄνθρωποι, ὥστε καὶ παῖδας ἔχειν.

58. ἐποποῖ: Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσιν, ἀπὸ τοῦ οἱ ἔποποι· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ᾖ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. εἰ δὲ προπαροξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος.

60. τίνες οὗτοι: Τροχίλος εἷς τῶν ὀρνέων ὑπακούει οἰκέτης τοῦ ἔποπος.

61. τοῦ χασμήματος: Ἐπεὶ πρόσωπον ὀρνέου ἐποίησεν ὁ ὑποκριτὴς ἔχοντος τὸ ῥάμφος κεχηνὸς, διὰ τοῦτο εἶπεν χασμήματος.

62. ὀρνιθοθήρα: Νομίζει τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ θηρᾶσαι τὰ ὄρνεα ἐληλυθέναι.

63. οὕτως τί δεινὸν: Τὸ κάλλιον ἀντὶ ἀπολύτου κεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ καλὸν λέγειν, τὸ ἡμᾶς ὑποπτεύεσθαι τοιούτους εἶναι. ἑωρακὼς δὲ αὐτὸν φοβούμενον τοῦτό φησιν. οὕτω δεινὸν πρᾶγμά ἐστιν οἱ ὀρνιθοθῆραι. οὐκ ὤφειλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν. οἱ δὲ ἐν ἤθει τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτω· οὑτωσί τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν, τουτέστιν οὕτω τι δεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὄψεως, ὥστε ὀρνιθοθῆραι νομίζεσθαι. οὐδὲ λέγειν σε τοῦτο κάλλιόν ἐστιν ὅτι ἐσμὲν ὀρνιθοθῆραι.

65. Ὑποδεδιὼς: Ὄνομα ἔπλασεν ὀρνέου Ὑποδεδιώς. [ὡς ἐν Λιβύῃ

2. ὑψηλὸν τόπον R.
3. Scholion v. 54. om. R.V. παίζει πρὸς τῷ σκέλει R.
8. πιθανὸν R. πιθανῶς Ald. οἰκίαν ὀρνέου R. ὀρνέου οἰκίαν Ald.
11. προπαροξυτόνως R.
11, 12. ἀπὸ—ἔποποι add. R.
12. περισπωμένως R. εἰ] ἐὰν R.
14. Scholia v. 60. 61. om. V. εἷς—ὑπακούει R. τις—ἀκούει Ald. τοῦ om. R.
18. εἰς ὄρνεα ἐλθεῖν V. ὄρνεα] ὀρνίθια R.
21. ἡμᾶς] ὑμᾶς R.
22, 23. οὕτω—εἰπεῖν om. R.
24. τι post οὕτω add. R.V.
25. λέγειν σε κάλλιον ὀρνιθοθῆραί ἐσμεν V.
26. κάλλιόν ἐστιν R. ἐστι κάλλιον Ald.

πολλῶν καὶ ἐκτραπέλων ὄντων ὀρνέων. R.] Λιβυκὸν δὲ, ἐπεὶ οἱ Λίβυες βάρβαροι καὶ δειλοί. ἢ ἐπεὶ πολύορνις ἡ Λιβύη.

66. τὰ πρὸς ποδῶν: Ὑπὸ τοῦ φόβου ἀδιανόητα ἐφθέγξατο. ἤ φησιν, ἐρώτα τὰ πρὸς ποδῶν σου ὄρνεα, εἰ βούλει, περὶ ἐμοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν, ὅτι ὄρνεα ἐσμὲν, μάνθανε. Ἄλλως. γράφεται καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποδῶν, ὅτι σαφέστερον. καὶ τάχα ἂν εἴη κατὰ τὴν παλαιὰν σημασίαν γεγραμμένον τὸ ἔρου ἔρω, μετελήφθη δὲ εἰς τὸ ω. ἔν τισι δὲ γράφεται, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς τίνων. ἢ καὶ οὕτω, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποίων, ἀντὶ τοῦ πρὸς τίνων ἐσμὲν ὀρνέων ἐρώτα καὶ τίσι προσήκομεν. ἔστι δὲ τὸ ὅλον λόγον οὐκ ἔχον καὶ ἔτι τὸ καὶ μὴν ἀκαίρως ἔσται λεγόμενον. κάλλιον οὖν τὰ πρὸς ποδῶν, πυνθάνου τῶν ποδῶν ὅτι ὄρνεα ἐσμέν. λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐναφεικώς.

68. Ἐπικεχοδώς: Καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὄρνιθος ἔπαιξε παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. φασιανὸς δὲ συκοφάντης, παρὰ τὸ φαίνειν μετὰ φασιανῶν εὑρισκόμενος.

69. τί θηρίον πότ' εἶ: Δέον εἰπεῖν ὄρνεον, πρὸς τὸ τεραστικὸν τοῦ σώματος θηρίον εἶπεν.

70. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος: Σημείωσαι ὅτι καὶ τὴν εὐθεῖαν τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

71. ἀλεκτρυόνος: Φυσικόν ἐστι τοῦτο ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἡττηθέντας ἕπεσθαι τοῖς νενικηκόσι. καὶ Θεόκριτος

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

76. Φαληρικὰς ἀφύας: Ὅτι πληθυντικῶς λέγουσι τὰς ἀφύας.

1. Λιβυκὸν—Λίβυες om. R.

3–12. Ὑπὸ—ἐναφεικώς] ἀντὶ τοῦ οπο$^{\delta\delta}$ (scr. τοὺς πόδας) ἐρώτα καὶ περιβλέπου ὅτι ἐσμὲν ὄρνιθες. ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἀποπατησάντων $\overset{\pi}{υ}$ τοὺς πόδας R.

3–5. Ὑπὸ—Ἄλλως om. V.

5. καὶ μὴν add. V.

6. πρὸς] Legebatur τὰ πρός.

ὅτι om. V.

σαφέστερα V.

7. παλαιὰν V. πάλαι Ald.

σημασίαν γεγραμμένον τὸ ἔρου ἔρω, μετελήφθη V. σημασίαν τὸ ἔρεο ἔρου, μετεβλήθη Ald. Hoc dicit scholiasta, ΕΡΟ more antiquo scriptum ambiguum esse utrum $\overline{\text{ερου}}$ an $\overline{\text{ερω}}$ significet: unde factum ut alii ἐροῦ τὰ, alii ἐρώτα legerent.

8–10. ἢ καὶ—προσήκομεν addidi ex V.

10. ἐστι δὲ τὸ V. ἔστι δὲ καὶ τὸ Ald.

13. ὄνομα add. R.

14. δὲ om. V.

16. τεραστικὸν V. τερατικὸν Ald.

20. ἐστι add. R. et Suidas s. ἡττήθης.

21–23. καὶ—κυδοιμοί om. R.

21. Θεόκριτος] 22, 72.

24–p. 154, 1. Ὅτι—τὸ χ. om. R.

Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς, διὸ τὸ χ. Φαληρεὺς δὲ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

78. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ: Ἀθάρας. τορύνη δὲ λέγεται τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. σημειωτέον δὲ ὅτι τορύνη πανταχοῦ ἐκτέταται εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι, ὡς εἴρηται.

79. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί: Παρὰ τὸ τρέχω. ἐπεὶ συνεχῶς εἶπε τὸ τρέχω, πέπαιχε τροχίλος εἰπών. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

82. μύρτα καὶ σέρφους: Σέρφος σκωληκῶδες ζωΰφιον, ἢ μυρμηκῶδες. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ ἡ παροιμία "ἔνεστι κἀν "μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή." Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς

> ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια,
> σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.

μύρτα δὲ ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπὸς, ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν.

85. κακῶς σύ γ' ἀπόλοιο: Πρὸς τὸν θεράποντα τοῦ ἔποπος λέγει εἰσελθόντα καὶ κεχηνότα.

87. ὑπὸ τοῦ δέους: Ἰδὼν γὰρ τὸν δοῦλον κεχηνότα ἐφοβήθη.

[89. ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. R.]

90. ἀπέπτατο: Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησε τοῦ γελοίου χάριν.

91. ὡς ἀνδρεῖος εἶ: Ὡς πολύ. ἐν εἰρωνείᾳ δέ.

92. ἄνοιγε τὴν ὕλην: Δέον εἰπεῖν τὴν θύραν ἢ τὸν οἶκον τὴν ὕλην εἶπεν. καὶ γὰρ ἐν ὕλαις διάγουσιν οἱ ὄρνεις.

94. τίς ἡ πτέρωσις: Ἐπειδὴ ὁρῶσι ξένην ὄψιν τοῦ ἔποπος, καταπλήττονται. ἔστι γὰρ τῇ πτερώσει τὸ ὄρνεον κατάπυκνον, καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ. [ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἔχει ὁ ἔποψ. R.]

1. δὲ om. R.

3–5. τορύνη—εἴρηται om. R.

5. ὡς εἴρηται om. V. Conf. schol. Equit. 980.

6. Παρὰ τὸ τρέχω add. R.

6–8. ἐπεὶ—ὀξύνειν] ἐπεὶ συνεχῶς αὐτὸ εἶπε R.

6. εἶπε R.V. προσεῖπε Ald.

7. πέπαιχε V. παρὰ τὸ τρέχω Ald.

9–15. Σέρφος—ἐσθίειν] μύρτα καλεῖται ὅτι (scr. ὁ) τῆς μυρσίνης καρπὸς—ἐσθίειν. σέρφος δὲ σκωληκῶδες ζωΰφιον R.

10. παροιμία] Conf. schol. Vesp. 351.

13. σέρφους δὲ V.

14. μυρσίνης R.V. μυρτίνης Ald.

16. τοῦ ἔποπος] τοῦ om. Ald. τοῦτο τὸ ἔπος R.

17. καὶ κεχηνότα om. R.

18. Scholia v. 87–91. om. V.

21. δέ] τὸ ῶς R.

22, 23. ἢ—εἶπεν add. R.

23. καὶ γὰρ R. ἀλλ' Ald. ὄρνεις R. ὄρνιθες Ald.

95. *τίνες εἰσί μ᾽ οἱ ζητοῦντες*: Εὐθὺς *οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ, τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινὸς ὄνομα, ἢ ὑγείαν, ἤ τι τοιοῦτον. καὶ νῦν οὖν ἔφη, τίνες οἱ ζητοῦντές με, πρὸς ὃ ἐπάγει, οἱ δώδεκα θεοί. τὸ δὲ ἑξῆς παρ᾽ ὑπόνοιαν, ἐπεὶ ἔκσκευος φαίνεται αὐτοῖς.*

96. *εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε*: Δύναται *μὲν ἐπὶ τοῦ ἔποπος λέγειν, οὗτοι ζητοῦσί σε ἐπιτρῖψαι διὰ τὴν ὄψιν· δύναται δὲ καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῶν λέγειν, ἐοίκασιν οὗτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὧδε ἐλθόντας. ἐκφοβεῖ γὰρ αὐτοὺς τὸ προσωπεῖον. τὸ δὲ εἴξασιν, ἢ ἐοίκασιν ἢ παρεγένοντο.*

[99. *τὸ τοῦ ὀρνέου πρόσωπον.* R.]

100. *τοιαῦτα μέντοι*: Ἐν *γὰρ τῷ* Τηρεῖ Σοφοκλῆς *ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρνιθωμένον καὶ τὴν* Πρόκνην. *ἐν ᾧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν* Τηρέα.

102. *πότερον ὄρνις*: Ἔπαιξε. *δέον εἰπεῖν ἄνθρωπος, ταῶς εἶπεν. ὀξύνεται δὲ καὶ περισπᾶται. ὁ μῦθος δὲ λέγει τὸν* Ἄργον *εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτό φησι, πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος* Τηρεὺς *παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν* Ἰὼ, *ἢ ταῶς. τὸ δὲ ὄνομα περισπῶσιν οἱ* Ἀττικοί. [*ὄρνις ἢ ταῶς*: Ὡς *ἐοικότος ὄρνιθος. πρὸς τὸ μέγεθος δὲ τοῦτο λέγει ἢ διὰ τὴν ποικίλην ἐσθῆτα ἣν ἐνεδύσατο.* Ἄλλως. *ἔπαιξε τὸ γενικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπήγαγε τὸ εἰδικόν.* V.]

104. *ἐξερρύηκε*: Παρόσον *ἄνθρωπος ἐξελήλυθε, μὴ ἔχων πτερὰ πλὴν τῆς κεφαλῆς ὄρνιθος ἐπτερωμένης.*

[106. *ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν.* R.]

107. *νῷ βροτώ*: Πρὸς *τὴν παράθεσιν τῶν λέξεων, ὅτι ἐκ παραλλήλου ἡ διαφορὰ δηλοῦται. τὸ δὲ χ πρὸς τὸ συνεχὲς τῶν δυϊκῶν.*

108. *ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί*: Ἀντὶ *τοῦ ἐξ* Ἀθηνῶν. *μέγα γὰρ ἐφρόνουν* Ἀθηναῖοι *ἐπὶ ναυμαχίᾳ.*

109. Ἡλιαστά: Δικασταί. *ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τῆς*

1. Scholion v. 95. om. R.
2. *τι* om. V.
3. *τίνες—ἐπάγει* om. V.
4. *φ. αὐτοῖς* V. *αὐτοῖς φ.* Ald.
5. *ἐπιτρίσαι* V.
6. *δύνανται δὲ* R.
καὶ add. R.
7. *ἐκφοβεῖ γὰρ* R. *εἰ ἐφόβει* Ald.
8. *τὸ δὲ—παρεγένοντο* om. R.V.
12, 13. *ἔπαιξε—περισπᾶται* om. R.
12. *εἶπεν* add. V.
13. *δὲ* om. R.
15. *ταῶς. τὸ* R.V. *ταῶς. ἢ ἔπαιξε τὸ γενικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν. τὸ* Ald.
17. *ποικίλην ἐσθῆτα*] *ποικιλότητα τῆς ἐσθῆτος* G.
18. *εἶτα*] *ἔπειτα* G.
20. *ὄρνιθος ἐ.* R.V. *ἐ. ὄρνιθος* Ald.
22. Scholion v. 107. om. R.V.
24. *Ἀντὶ τοῦ* om. R.
24, 25. *μέγα—ναυμαχίᾳ* om. R
26. *δικαστής* R.

Ἡλιαίας. οὕτως δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τόπῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι.

μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου: Πέπονθε. κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ, ἀλλὰ θατέρου τρόπου, τουτέστι μισόδικοι.

[110. μισόδικοι. τὸ μισόδικον. R.]

111. ὀλίγον ζητῶν: Τοῦτο λέγει, ὅτι οἱ ἄγροικοι μόνοι εἰσὶν οἱ μὴ φιλοδικασταὶ, ὡς ὀλίγων ὄντων τῶν μισοδίκων καὶ τούτων ἀγροίκων. ἀεὶ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐπαινεῖ ἅμα καὶ ὅτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερμάτων μᾶλλον παρὰ τοῖς ἀγροίκοις εὑρίσκεται.

[113. ἀντὶ τοῦ εἰς ὁμιλίαν ἐλθεῖν. R.]

[120. διὰ ταῦτα. R.]

121. εὔερον: Οἷον μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὐέριον. Πλάτων Ὑπερβόλῳ "καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος, ὥστ' "αὐχμότατός ἐστι." Κρατῖνος Πυλαίᾳ "γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν." λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων.

122. σισύραν: Σισύρνα καὶ σισύρα καὶ σίσυς διαφέρουσι. σισύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔτι τὰς τρίχας ἔχον σκέπα-

1. ἐν om. R.

τόπῳ add. R. et Suidas s. ἡλιαστής.

ὑπὸ τοῦ (τοῦ om. V.) ἡλίου R.V. et Suidas. ἐν ἡλίῳ Ald.

3. πέπονθε δὲ τοῦτο Suidas. om. R.

6. ὅτι οἱ R. οἱ om. Ald.

μὴ φιλοδικασταὶ R.V. μισοδικασταὶ Ald.

7. τούτων R. τῶν Ald.

8. τούτους τε καὶ τοὺς R. τούς τε Ald.

9. εὑρίσκεται R.V. εὑρίσκονται Ald.

12. Scholia Aldina v. 121. et 122. om. R: habet aliud, ἀντὶ τοῦ εὐάερον. τοιαῦτα γὰρ ζητοῦσιν οἱ μετοικιζόμενοι. ἢ ὃ βαλεῖν ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐρίου. Illud ὃ βαλεῖν corruptum fortasse ex ὁμαλήν. εὐάερον πόλιν interpretatur etiam Suidas s. εὔερον.

εὐέριον] Immo εὔερον.

13. Ὑπερβόλῳ add. V. et Suidas.

τῆς εὐερίας V. et Suidas.

ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος Dobræus. Legebatur ἀπολέλαυκεν ὁ Ὑπέρβολος. Metrum est Eupolideum. ἀπολέλαυκεν V. et Suidas, omisso ὁ Ὑπέρβολος.

ὥστ' αὐχμότατος Dobræus. ὥστε αὐχμώτατος Ald. ὥστε ἀθλιώτατος V. ὥστε ἀθλιωτάτη Suidas.

14. Κρατῖνος Πυλαίᾳ (πυλαιαν sine acc. cod. Paris. A.) γλῶσσαν Suidas. κρατῖνος πυλαιαρχωγλώσσαν V. Κρατῖνος γλῶσσαν Ald.

βοτῶν] βροτῶν Suidas.

16. διαφέρουσι hic V, ante σισύρνα Ald. Conf. schol. Ran. 1507.

17. γάρ add. V.

ἔχον hic V. post δερμάτων Ald.

σκέπαστρον] σκέπασμα V. στέγαστρον scholiasta Platonis p. 250. ed. Ruhnken. (466. Bekk.) Σισύραν: Ἐρατοσθένης σισύραν φησὶ στέγαστρον ἐξ αἰγείων δερμάτων τετριχωμένον· σισύρναν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον, ὃ γούνναν φασίν. Vide annotationes ad Etymol. M. p. 1030. et Hesychium.

στρον. τὴν δὲ σισύρναν οἱ κατὰ Λιβύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον. σίσυς δέ ἐστι παχὺ ἱμάτιον καὶ εὐτελὲς, πρὸς δὲ καὶ μικρὸν, ἐπιτήδειον εἰς ἓν ἅπτεσθαι, οἷον ἐξωμίδιον. [σισύρα χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἁπλοΐδος ἢ ἐξωμίδος ἢ τοιούτου τινός. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις "ἐν πέντε σισύραις." V.] ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ὥς ἐστι βαίτη, καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ καὶ ἄνδραχνον καὶ ἀνδρόχνην καλοῦμεν, οὕτως ᾤοντο σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκδέχεσθαι, καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων, τὸ ἀμπεχόνιον καλούμενον. [καὶ τὴν σισύραν βαίτην ὑπέλαβον εἶναι τινές. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθὲς, ἀλλὰ χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίδα ἢ διπλοΐδα ἢ τοιοῦτόν τι. οὕτως ἐν τῷ λεξικῷ. V.]

ἐγκατακλιθῆναι: Οὕτως Ἀττικοὶ, ὡς ἐν Νεφέλαις "ἀλλὰ κατα-"κλινεὶς δευρί." τὸ δὲ κλινθῆναι κοινόν. [μαλθακήν: Μαλακήν. λέγει δὲ τὴν τῶν προβάτων. V.]

123. τῶν Κραναῶν: Τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων. ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως.

124. προσφορωτέραν δὲ νῷν: Ἀντὶ τοῦ ἡμῖν ἐπιτηδείαν, ἄλλην ζητοῦμεν.

125. ἀριστοκρατεῖσθαι: Ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. Ἀριστοκράτης δὲ, Σκελλίου υἱὸς, ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τῷ δήμῳ. Ἄλλως. ἀρίστους κεκριμένους θέλεις ἔχειν ἄρχοντας τοῦ δήμου καὶ τῆς

2. καὶ εὐτελὲς V. καὶ om. Ald.
3. πρὸς δὲ καὶ add. V.
ἐξωμίδιον V. ἐξωμίδαν Ald.
5. Νεφέλαις] 10.
ἐν πέντε σισύραις] ἐνέωσι σύρεσι V.
5, 6. ὁ δὲ—καθάπερ V. Ἐρατοσθένης δέ φησιν ὅτι καθάπερ Ald.
6. βαίτη] βέτη V. et infra βέτην.
ἄνδραχνον] ἀνδρόχαιον V.
7. ἀνδρόχνην Portus. ἀνδράχνην Ald. ἀνδρόχην V. De ἀνδράχνῳ vide Schneider. ad Theophrast. vol. 5. p. 311. Ceterum non intelligere me fateor quomodo Eratostheni in mentem venire potuerit hoc nomen cum illis comparare de quibus hic agit scholiasta.
8. ἐκδέχεσθαι V. μετέχεσθαι Ald.
10. τινές habet G, om. V.
11. τοιοῦτόν τι G. τι om. V.
13. Νεφέλαις] 694.
ἀλλὰ κατακλινεὶς V. ἀλλ' ἐγκατακλινῆ Ald.
14. τὸ δὲ κλινθῆναι (κατακλινθῆναι G.) κοινόν V. τὸ δὲ ἀλλόκοινον, τουτέστι τὸ ἐγκατακλινθῆναι Ald.
16. ἀθηναίων R.
λεπτόγαιον R. λεπτόγειον Suidas s. Κραναῶν. Conf. Duker. ad Thucyd. 1, 2.
17. ἢ—βασιλέως om. R.
18, 19. Ἀντὶ—ζητοῦμεν om. R.
21. σκελίου hic et infra V.
δήμῳ] Seqq. om. R.

πόλεως, οἵα ἡ παρὰ Λακεδαιμονίοις πολιτεία ἦν. ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων δημοκρατία ἦν.

126. καὶ τὸν Σκελλίου: Παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιχεν, ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελλίου ἦν υἱὸς, ὃν ὁ ῥήτωρ Δημοσθένης ἔγραφεν. ἀριστοκρατία δὲ ἡ ὀλιγαρχία. οὕτως οὖν, φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ, ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρωΐ: Νῦν οὐ τὴν πρωΐαν λέγει, ἀλλ' ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ πρῴ. οὕτως γάρ ἐστι τὸ πρωί. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῷ περισπᾶται. [οὕτω μονοσυλλάβως λέγουσι. Εὔπολις Βάπταις "ἐκεῖ γὰρ ἑξῆς ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῴ." R.]

132. λουσάμενα πρῴ: Οὕτως Ἀττικοί. ὀξύνεται δὲ καὶ τὸ ι ἔχει ἀπὸ τοῦ πρωΐ γενόμενον, ὡς ἀπὸ βαρείας καὶ ὀξείας ὄν, ὡς τὸ ἑσταὼς ἑστώς.

134. μή μοι τότε γ' ἔλθῃς: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ εἰς τὸ ἐναντίον. ἡ γὰρ παροιμία ἐστὶ, μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς.

135. ταλαιπώρων: Ἐν εἰρωνείᾳ.

139. ὦ Στιλβωνίδη: Ὦ λαμπρὲ καὶ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένε. [ἢ ἁπλῶς ὄνομα κύριόν τινος λέγει. R.] ἢ Στίλβωνος παῖ. διασύρει δὲ τοῦτον, ὡς παῖδα ἔχοντα.

141. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας: Ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω. ὁ μὲν γὰρ τὰς τῆς γαστρὸς τρυφὰς ἐβούλετο, ὁ δὲ τὰς αἰσχρὰς ἡδονάς. προσηγάγου δὲ, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

142. ὠρχιπέδησας: Ἀντὶ τοῦ τῶν ὄρχεων ἥψω καὶ κατέσχες αἰσχρῶς. δειλακρίων δὲ, δειλότατε, κακόδαιμον. ἐν ἤθει δὲ, ἢ ἀληθῶς λέγει.

4. ἦν υἱὸς R. υἱὸς ἦν Ald.
4, 5. ἔγραφεν—ὀλιγαρχία om. R.
5. οὕτω φησὶ R.
6. μισῶ post Ἀριστοκράτην add. R.
7. πρωΐαν R.
λέγει add. R.
8. πρῴ] πρῶ R. πρωί Ald.
8, 9. οὕτως—περισπᾶται om. R.
11. Scholion v. 132. om. R.
12. ὡς ἀπὸ] ὡς om. V.
14. τῶν add. R.V.
16. ἐστὶ add. R.
τότ'] τότε γ' V.
17. ἐν εἰρωνείᾳ om. V, τὸ νὴ δία addit R.
18. καὶ R. ὦ Ald.
19. κύριον] κῆ R.
21. Ἀντὶ τοῦ π. add. R.
22. γὰρ add. R.
24. Scholion v. 142. om. V.
Ἀντὶ τοῦ om. R.
25. δειλακρίων—κακόδαιμον om. R.
δὲ om. R.
ἀληθῶς R. ἄλλως Ald.

145. *παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν*: Ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν Ὠκεανόν. κατὰ δὲ ἄλλους τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν λέγει.

147. *ἡ Σαλαμινία*: Δύο εἰσὶ νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν, ἣν ἐπ' Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης, ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. [ἀντὶ τοῦ μάρτυρα. R.]

149. *τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον*: Καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι τὸ Λέπρειον εἶπεν. ἔστι δὲ τῆς Τριφυλίας πλησίον, πόλις τῆς Πελοποννήσου. Λέπρεον δὲ Δίδυμός φησιν ὠνομάσθαι ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς· πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους, ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὠνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους· ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτως οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτῃ τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι. τοὺς οὖν πλησιοχώρους Λεπρεάτας αὐτοὺς καλεῖν· τοὺς δὲ, μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄχθεσθαι τῷ ὀνόματι, Λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι. οὐδετέρως γὰρ λέγεται ἡ πόλις τὸ Λέπρεον. ὁ δὲ ἀρσενικῶς εἶπεν.

150. *ὃς οὐκ ἰδὼν*: Ἀλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθών. πλεονάζει δὲ τὸ ὅς.

151. *ἀπὸ Μελανθίου*: Μελάνθιος ὁ τραγικὸς κωμῳδεῖται λεπρὸς καὶ κακοπράγμων. κωμῳδεῖται γὰρ εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν Σκευαῖς ὡς λάλον σκώπτει. Καλλίας Πεδήταις

2, 3. *κατὰ—λέγει* om. R.V.
2. *Ἀρραβίαν* Ald.
4. *ὑπηρέτιδες* hic R.V, post *νῆες* Ald. *καὶ ταχυδρόμοι* addit Suidas s. *Σαλαμινία*.
5. *ἐγκαλουμένους* R. et Suidas.
6. *ἣν—Θουκυδίδης* addidi ex R.
ἣν] *ἣν καὶ* Suidas.
9. *ὑφαίρεσιν* R. *ὕφεσιν* Ald.
10. *Τριφυλίας* V. *Τριφυλλίας* Ald. Vid. Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. 3, 2, 25.
πόλις] Legebatur *πολύ*. Correxi ex Suida s. *Λέπρεον*, qui *τῆς Πελοποννήσου* om.
11. *λέπρεον δὲ δ. φ.* R. *Δ. δέ φησι Λέπρεον* Ald.
12. *αὐτῶν* R. et Suidas. *αὐτὸ* Ald.
λέπειν] *λεπρᾶν* Toupius ad Suidam.
13. *τῷ* add. R.V. et Suidas.
14. *λεπριῶσι*] Sequentia om. Suidas.
πάθους] Sequentia om. R.
19. om. V.
20—p. 160, 2. *Μελάνθιος—εἰσίδης* om. R.
20. *κωμῳδεῖται—*] Suidas s. *βδελύττεσθαι, οὗτος εἶχε λέπραν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ κακοπράγμων καὶ ὀψοφάγος καὶ λάλος.*
22. *Σκευαῖς* Pierson. ad Mœr. p. 122. Legebatur *Σκύθαις*.
πεδήταις V. *παιδήταις* Ald.

τίς ἄρα τοὺς Μελανθίου τῷ γνώσομαι;
οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς.

εἶχε Μελάνθιος λέπραν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν.

152. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι: Λείπει τόποι. Ὀποῦς δὲ πόλις Λοκρίδος, ἧς μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ "Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν "τε." [Ὀπουντίους δὲ τοὺς τυφλούς φασι. R.]

153. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος: Οὗτος συκοφάντης πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος. ἔπαιξεν οὖν ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. Ἄλλως. ὅτι ἑτερόφθαλμός τις ἦν, ὅθεν οὕτω τοὺς τυφλούς φασιν.

156. ἐς τὴν τριβήν: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐυφῶν ἱματίων, τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου. Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος ἡ μεταφορά, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν διατριβήν.

157. ἄνευ βαλλαντίου: Ἀντὶ τοῦ, ἄνευ ἀργυρίου καὶ δαπάνης.

158. κιβδηλίαν: Τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον. μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται παρὰ τὸ ὑπὸ Χίων δεδηλῆσθαι. Ἄλλως. κίβδηλα ἐλέγετο νομίσματα τὸ ὑπὸ Χίων δεδηλημένα, ἤτοι βεβλαμμένα, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. Ἀθηναῖοι γὰρ καὶ Χῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο, διὸ τὰ Χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου Ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες ἀπεστρέφοντο, καὶ ἐκάλουν αὐτὰ χίβδηλα ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνὴν τὸ δεδολωμένον νόμισμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον.

1. *τίς ἄρα*] Fort. *πῶς ἄρα*.
Μελανθίου] Legebatur *Μελανθίους*.
2. *οὓς*—] Alterius personæ verba.
3. *εἶχε* R. *εἶχε δὲ* Ald.
4. *Λείπει*] *ὀπούντιοι* R.
Λοκρίδος] Seqq. om. R.
5. *καταλόγῳ*] 531.
7. *συκοφάντης* add. V.
πονηρὸς Suidas s. *Ὀπούντιος*. *ὀπούντης πονηρὸς* V. *ὀκνηρὸς* Ald. Totum scholion om. R, habet gl. *ἤγουν τυφλός*.
10. *εὐυφῶν* R.V. *εὐάφων* Ald. *εὐύφων* Suidas s. *τριβή*. Conf. annot. ad Soph. Trach. 602.
11. *τρίψιν*] *συντριβὴν* V.
χρόνου] Seqq. om. R.
13. *Ἀντὶ τοῦ ἄνευ* om. R.
15. *δὲ ὅτι* R.V. *δὲ καὶ ὅτι* Ald.
κίβδηλα λέγεται] *κιβδηλεύεται* R, qui seqq. om., et Suidas s. *κιβδηλία*.
παρὰ V. et Suidas. *διὰ* Ald.
ὑπὸ Χίων] *ὑποκιὸς* V. et Ald. *ὑπὸ Κίοις* Suidas. Correctum ex scholio proximo.
16. *δεδηλῆσθαι*] *δεδομένον* Suidas. Qui fortasse *δεδολωμένον* voluit. Sequentia om. V. et Suidas.
ὑπὸ Χίων] Conf. Etym. M. p. 512, 43. Suidam s. *κίβδηλον* et quem Gaisfordus citat schol. Gregor. Naz. Stelit. 1. p. 7.
22. Post *εὐγλωττότερον* addit Ald. *μήκων δὲ ὄνομα φυτοῦ ἢ σπέρματος οὐκ*

[159. εἴδη φυταρίων. R.V.]

160. σισύμβρια: Φύλλα τινὰ οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι.

161. νυμφίων βίον: Ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

162. φεῦ φεῦ: Ἔστι μὲν καὶ σχετλιαστικὸν καὶ θαυμαστικὸν, νῦν δὲ θαυμαστικόν.

165. περιπέτεσθε: Ἀντὶ τοῦ, ἕνα τόπον ἔχετε.

κεχηνότες: Ὡς μωροί. τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται.

166. αὐτίκα: Οἷον εὐθέως. ἅμα τῷ πυθέσθαι, ὅτι τις ἄστατος, εὐθέως ἄτιμον νομίζουσιν.

167. τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ: Ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων. ἔστι δὲ Ὁμηρικὸν τὸ σχῆμα· "εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους "τε." ὁ δὲ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος. λέγει δὲ ὅτι, ἤν τις ἐρωτήσῃ περὶ τῶν πετομένων, τίς ὄρνις οὗτος, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῦτα. οὗτος δὲ διεβάλλετο ὡς εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ ὀνειδίζουσι τὸν Τελέαν.

168. τίς ὄρνις οὗτος ὁ Τελέας: Πλάτων Σύρφακι ἐπὶ τοῦ Τελέου

νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

κωμῳδεῖται δὲ εἰς πολλά. Σύμμαχος δὲ πρὸς οὐδὲν, ἢ ὅτι Τελέας ὄρνεον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὀρνεόν τι καταλέγει "τελέᾳ καὶ τετράδι

ἄδηλον. ἔστι δὲ καὶ μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος, ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἱονεὶ κύστις ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν θόλον, ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τοῖς περὶ ζώων. Quæ inserta sunt ex Suida s. μήκων.

2. τινὰ add. R.

στεφανοῦνται V. στέφονται R. ἐστεφανοῦντο Ald.

3, 4. om. R.V.

5. καὶ et καὶ θαυμαστικὸν add. R.

7. Ἀντὶ—ἔχετε om. R.V.

8. ὡς R.V. οἱ Ald. om. G.

παραλαμβάνεται R. λαμβάνεται Ald.

10, 11. om. R.

13. Ὁμηρικὸν] Il. Z, 239.

14. σκωπτικὸς R. et Suidas s. Τελέας. σκωπτῖλος V. Ald.

ἄνθρωπος add. R.V. et Suidas.

δὲ R. οὖν V. Ald.

ὅτι om. V.

ἤν R. ἐάν V. Ald.

15. ὄρνις οὗτος R. οὗτος ὄρνις Ald.

16. δὲ om. R.

διεβάλλετο R.V. διαβάλλεται Ald.

εὐμετάβλητος R.V. et Suidas. μετάβλητος Ald.

17. καὶ νοσφισμῷ om. R.

18. τὸ τελέα V. τῷ τελέᾳ G.

19. Scholia v. 168. 170. om. R.

20. λέγει] φθέγγεται Suidas.

22. ἐν τοῖς ἑξῆς] 885. ubi tamen ἐλεᾷ.

" καὶ ταῶνι καὶ βασιλίσκῳ." [διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. V. (non G.)]

[169. ἀστάθμητος: Ἄνισος. ἄστατος. Gl. Victor.]

170. ἀτέκμαρτος: Οἷον, σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων. μωμᾷ δὲ, ψέγεις. [δόλιος. R.]

172. μίαν πόλιν: Καλεῖ νῦν πόλιν τὸ περιέχον ἅπαν.

175. βλέπε νῦν ἄνω: Ὡς καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν. διαστραφήσομαι δὲ, τὸν τράχηλον κλάσω.

179. ὀρνίθων πόλος: Τὸ μέν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι, τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος. ἑξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ " καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον," ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. [πόλος παρὰ τὸ πολεῖσθαι ἐν αὐτῷ πάντα. R.]

[180. θαυμάζει τὴν λέξιν. R.V. (non G.)]

181. ὅτι δὲ πολεῖται: Ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸν πόλον.

183. ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο: Οἷον, εἰ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐὰν περιτειχίσητε.

184. κεκλήσεται πόλις: Ἔπαιξε παρὰ τὸ πόλος σχηματίσας τὴν πόλιν.

185. ὥσπερ παρνόπων: Εὐχείρωτοι γὰρ οἱ πάρνοπες. ἔστι δὲ εἶδος ἀκρίδων. οἱ δὲ κωνώπων λέγουσι.

186. τοὺς δ' αὖ θεούς: Ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων

6. om. V.
νῦν πόλιν R. πόλιν νῦν Ald.
7. Ὡς] ὥστε R.
διαστραφήσομαι δὲ om. R.V.
8. τὸν] εἰ τὸν R.
9–15. Τὸ—ἐρχομένων om. R.
9. τὸ προειρημένον Suidas s. πόλος. τῶν προειρημένων Ald.
11. τόπος Suidas. καὶ τόπος Ald.
δὲ addidi ex Suida.
14. ὡς om. V. et Suidas.
18. ὑπετυμολογεῖν R. ὑφετυμολογεῖν Ald. Frequens in libris scriptis corruptela ἑτοιμολογεῖν pro ἐτυμολογεῖν. Hinc natum ὑφετυμολογεῖν, quod ὑπετυμολογεῖν scriptum oportebat.
τὸν πόλον R. τὴν πόλιν Ald.
19. εἰ] εἰς R.
21. παρὰ τὸ πόλος R.V. ἐκ τοῦ πόλου Ald.
23. Εὐχείρωτοι—ἔστι δὲ om. V.
γὰρ οἱ ὄρνεις οἱ πάρνοπες R.
24. ἀκρίδος—κώνωπες V.
λέγουσι add. R.
25–p. 163, 4. Ἐν—οὖσαν om. R.

Μηλίων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν, πρώην ὑποτελῆ οὖσαν.

λιμῷ Μηλίῳ: Ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. Μῆλος δέ ἐστι πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ Μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων λιμῷ ἐπιέσθησαν καὶ παραδεδώκασιν ἑαυτοὺς, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ.

189. Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα: Πολέμιοι ἦσαν οἱ Βοιωτοὶ τῶν Ἀθηναίων, συμβαλόντες Λακεδαιμονίοις διὰ Δεκέλειαν μαχομένοις. ὅτε οὖν θέλουσιν Ἀθηναῖοι εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν, δηλοῦσι Βοιωτοῖς παρακαλοῦντες ὑποχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ. Ἄλλως. τινές φασι μεταξὺ Πυθοῦς καὶ Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. παίζει δέ· τότε γὰρ μόνον δίοδον ζητοῦσιν, ὅταν στράτευμα διάγῃ. ὅτ' ἂν δὲ ὀλίγοι καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἕνα, οὐκέτι.

25. (p. 162.) κατὰ πάντων] κατὰ τῶν Kusterus ad Suidam.

1. Μηλίων Palmerius. Μηλιαίων Ald. om. Suidas s. λιμὸς Μηλιαῖος.

1 – 7. Νικίαν — Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ] Melios fame ad deditionem adactos esse ab Nicia asserit scholiastes. Sed de Nicia nulla post pacem Thucyd. 5, 32. mentio, neque extra urbem cum imperio fuisse videtur. Diodorus quidem diserte Νικίου στρατηγοῦντος Ἀθηναῖοι εἷλον Κύθηρα καὶ Νίσαιαν, τήν τε Μῆλον πολιορκήσαντες ἡβηδὸν ἀπέσφαξαν, nempe Athenienses: non Melum quidem ductu Niciæ, sed alio tempore atque Cytheram etc. Nescio ergo an reponendum apud schol. Aristoph. Τισίας. vide Thucyd. 5, 84. et Plutarch. in Alcibiade p. 199. Caute Strabo 10. 484. Ἀθηναῖοι δέ ποτε πέμψαντες στρατείαν ἡβηδὸν κατέσφαξαν τοὺς πλείους. Vid. Aristoph. schol. ad Aves 362. ubi Niciæ *consiliis* deberi hanc deditionem ait. WASS. ad Thucyd. 5, 116. Non video quomodo Suidæ et scholiastæ Aristophanis Melios famæ coactos se Niciæ dedidisse scribentibus contra disertam narrationem Thucydidis fides haberi possit. DUKER. ibid. Scholiastæ error fortasse ex prima Atheniensium in Melios ductu Niciæ expeditione progenitus. Neque id recte, quod anno ante Aves ab Aristophane in scenam productas Melum oppressam prodit: redacta enim in victoris populi potestatem est anno Olymp. 90. quarto. Id rerum gestarum ordo a Thucydide diligentissime digestus evincit. WESSELING. ad Diodor. 12, 80.

5. δὲ] γάρ V.

ἐστι om. R.

6. ἐπιέσθησαν Porsonus. ἐπείσθησαν libri et Suidas.

7. ὡς—πέμπτῃ om. R.V.

8–11. Πολέμιοι—Ἄλλως om. R.

13. παίζει δέ· τότε γὰρ μόνον] ἢ οὕτως. μόνον γὰρ τότε R.

14. ὅτ' ἂν δὲ καθ' ἕνα καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἕνα R.

15. εἰρηνικῶς R. εἰρηνικοὶ Ald.

192. *καὶ τοῦ χάους*: Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς Ἴβυκος "ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει." διαφρήσετε διαφορήσετε, διαπέμψετε. [Πυθῶδε: Πυθὼ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος πόλις· "Πυθοῖ ἐν "ἠγαθέῃ." Gl. Victor.]

194. *μὰ νεφέλας*: Νεφέλη οὐ μόνον ἡ καπνώδης τῆς γῆς ἀναθυμίασις, ἀλλὰ καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὤμνυον, μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς.

199. *βαρβάρους ὄντας*: Ἀντὶ τοῦ ἀφώνους ἢ ἀνηκόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. ἵνα δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀκούσας, σὺ αὐτοῖς διηγήσῃ ὀρνέοις οὖσι, φησὶν, ὅτι νοοῦσιν ἐξ ἐμοῦ διδαχθέντες.

202. *ἐς τὴν λόχμην*: Λόχμη δασὺς τόπος. πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης.

203. *ἀηδόνα*: Τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὖσαν, ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη.

1–3. Χάους—διαπέμψετε] τοῦ ἀέρος νῦν λέγει. διαφορήσεται, διαπέμψεται R.

1. Ἴβυκος· ποτᾶται δὲ ἐν ἀλλοτρίῳ χάει] Scholiastes Hesiodi Theogon. 116. p. 393. Gaisf. Βακχυλίδης δὲ χάος τὸν ἀέρα ὠνόμασε, λέγων περὶ τοῦ ἀετοῦ, Νωμᾶται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει. Quæ non diversa esse poetarum loca recte suspicatur Ruhnkenius Epist. crit. I. p. 91. ed. sec. (175. ed. tert.) Nam ἀλλοτρίῳ ex Aristophane in lyrici verba per errorem intulisse scholiastam manifestum est. πωτᾶται Suidæ cod. Paris. A. s. χάος.

3. Πυθοῖ] Hom. Od. Θ, 80.

5, 6. οὐ μόνον—ἀλλὰ καὶ] Recentioris scholiastæ additamentum, quo carent R.V.

7. μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς] Plutarchus vit. Demosth. c. 9. Ἐρατοσθένης μέν φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολλαχοῦ γεγονέναι παράβακχον· ὁ δὲ Φαληρεὺς Δημήτριος τὸν ἔμμετρον ἐκεῖνον ὅρκον ὀμόσαι ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὥσπερ ἐνθουσιῶντα "μὰ γῆν, μὰ κρή"νας, μὰ ποταμοὺς, μὰ νάματα." DOBRÆUS. Sequitur in Ald. ad v. 195. κομψότερον: κομψὸν περίτρανον, περίλαλον, πανοῦργον, ἀπατητικὸν, πιθανὸν, τεχνικόν. καὶ κομψεία ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία. quæ inserta sunt ex Suidæ glossis duabus.

8. ἢ om. R.

9. φωνήν] Sequentia om. R.

10. φησὶν om. V.

11, 12. λόχμη—λοχμώδης] τόπος σύμφυτος R.

13. ἐπεὶ ἡ πρόκνη γαμετὴ αὐτοῦ ἦν, ἥτις R.

εἰς ἀηδόνα] Videtur hic scholiastes putare, Procnem uxorem Terei in lusciniam transformatam fuisse, cum sit vulgata, et melior, credo, opinio, eam in hirundinem, Philomelam vero sororem in lusciniam, mutatas fuisse: et sic quidem ex nominis notatione ratio suadet. Nam Philomela ἀπὸ τοῦ φιλεῖν τὰ μέλη dicta est, quod lusciniæ apprime convenit; quæ et plus et multo melius canit, quam quæcunque altera avis; nullo modo vero hirundini, quæ vocem exilem, raucam, et minime gratam emittit, et plures ex antiquis ita censuerunt. Hyginus certe, qui de fabulis ex

204. καλοῦμεν αὐτούς: Ἐν σχήματι εἴρηκεν ἀπὸ ἑνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν. καὶ πρὸς τὸ σχῆμα τὸ χ.

209. ἄγε σύννομέ μοι: Ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. μελικῶς δὲ ἄρχεται. τὸ δὲ

professo scripsit, cap. XLV. eam totam fabulam narrat, et Procnem in hirundinem, Philomelam in lusciniam mutatas asserit: quod a quodam antiquo Græco procul dubio acceperat: forte ex Nicandro in Ἑτεροιουμένοις. Et maximæ auctoritatis poeta Virgilius Georg. 4. ita sentit, cum ait:

Absint et picti squalentia terga lacerti
Pinguibus a stabulis; meropesque, aliæque volucres,
Et manibus Procne pectus signata cruentis.
Omnia nam late vastant, ipsasque volantes
Ore ferunt, dulcem nidis immitibus escam.

Quæ omnia hirundini conveniunt, nequaquam lusciniæ. Nam hirundines, apes et alia insecta volatilia assequuntur volando, et ea depascuntur: at lusciniæ vermes terrestres, erucas, et alia id genus sectantur: et ibi nugatur serio Servius, qui sic scribit: *Nomen posuit pro nomine. Nam Philomela in hirundinem versa est.* Et Virgilio vim facit, ut eum ad suam traducat sententiam, et ei errorem attribuit, ut Procnem pro Philomela posuerit. Et quamvis in eodem libro inferius eam rursus proferat sententiam Virgilius, dum ait:

Qualis populea mœrens philomela sub umbra,
Amissos queritur fœtus, quos durus arator
Observans nido implumes detraxit: at illa
Flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
Integrat, et mœstis late loca questibus implet.

Ubi palam Virgilius per Philomelam lusciniam intelligit: nulla enim alia avis (præter lucifugas, quæ dirum quid ejulant) nocte canit. Ibi tamen pertinax Servius rursus Virgilio vim facit, et ait: *Philomela pro quavis ave: nam species est pro genere.* Et rursus ad hæc verba ejusdem libri:

— — Revocato a sanguine Teucri:

ait solitos esse poetas nomina de vicinis mutuare, et nomen pro nomine ponere, et adducit hoc exemplum:

Et manibus Procne pectus signata cruentis.

Pro philomela. Contra Servium tamen aperte pugnat Martialis Epigr. lib. 14.

Flet philomela nefas incesti Tereos, et quæ
Muta puella fuit, garrula fertur avis.

Nam muta puella non fuit Procne, sed Philomela; nec avis ulla magis garrula quam luscinia, quæ canendo fere rumpitur. Tamen, ne quid dissimulem, scholiastes videtur sequi Aristophanis sententiam, qui satis clare innuit, se putare uxorem Terei in lusciniam, ἀηδόνα, mutatam fuisse, dum Epopem seu Tereum dicentem inducit, τὴν ἐμὴν ἀηδόνα, et, ἄγε σύννομέ μοι: et multo expressius, cum ait lusciniam alloquens, τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν. Itys enim erat Terei et Procnes, non vero Philomelæ; et Aristophanis sententiam secutus est Varro. Sed in ea quæstione non est altercandum, utra sit verior sententia, quando fabula ficta, et a veritate aliena est. Sed cum conveniat lusciniæ nomen philomelæ, iis accedo, qui Philomelam lusciniam vocant, Procnem vero hirundinem. PALMER.

1, 2. Ἐν—τὸ χ om. R.

4. δὲ ἄρχεται] δὲ om. R. Sequentia om. R.

μέτρον ἐστὶ καταληκτικὸν ἀναπαιστικὸν δίμετρον, κώλων ιδ′. ὧν τὰ ιβ′ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιγ′ ἀναπαιστικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον ἀκατάληκτον παρατέλευτον. τὸ δὲ τελευταῖον ἑφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις διπλαῖ. ἑξῆς δὲ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον καταληκτικόν. μεθ' ἃ τρίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

[210. ἀντὶ τοῦ ᾆσον. R.]

212. πολύδακρυν Ἴτυν: [Τὸν Ἴτυλον, ὡς Ὅμηρος λέγει. R.] τὸν Ἴτυν διακόψασα παρέθηκε τῷ πατρὶ πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως. Ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ Ἴτυς υἱὸς ἦν Τηρέως καὶ Πρόκνης τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. Πανδίων γὰρ ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ Θρᾳκῶν δυναστεύοντι. ὁ δὲ μετὰ τοὺς γάμους ἀφικνεῖται πρὸς Θρᾴκην μετὰ Πρόκνης, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἴτυν. μετὰ δὲ χρόνον συχνὸν ποθούσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν τῆς Πρόκνης ἰδεῖν, ὁ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν καὶ λαβὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν διεκόρευσε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν, μὴ δῆλα θείη τὰ πραχθέντα τῇ Πρόκνῃ. οὐ μὴν ἀλλ' ὑφαίνουσα διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν. Πρόκνη μὲν οὖν μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάξασα τὸν υἱὸν Ἴτυν εἰς βρῶσιν παρέθηκε τῷ Τηρεῖ. ὁ δὲ γνοὺς, ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει ποῦ ποῦ φθεγγόμενος. Φιλομήλα μὲν δὴ Τηρεὺς ἦν βοῶσα τῷ φόβῳ, Πρόκνη δὲ τὸν Ἴτυν θρηνοῦσα Ἴτυ Ἴτυ ἐλεεινῶς ἐφθέγγετο. τοῦ δὲ Διὸς ἐλεοῦντος ἡ μὲν Πρόκνη εἰς ἀηδόνα, ἡ δὲ Φιλομήλα εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Τηρεὺς εἰς ἔποπα, ταὐτὰ φθέγγονται μέχρι καὶ νῦν ἕκαστος, ἅ γε μετὰ τὴν συμφορὰν μὲν πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως δέ. ἐλελιζομένη δὲ, θρηνοῦσα. [ἀντὶ τοῦ στρεφομένη. R.] διεροῖς δὲ, διύγροις ἐκ τῶν δακρύων. μῖλαξ δὲ εἶδος βοτάνης.

215. ἠχώ: Ἡ ἱερὰ ἠχὼ ἀνέρχεται. τὸ δὲ χωρεῖ ἀντὶ τοῦ χωρήσει. [μῖλαξ εἶδος φυτοῦ. R.V.]

1–6. κώλων—παράγραφος om. V.
8–25. τὸν Ἴτυν—ἀπορνεώσεως δέ. om. R.
9–25. Ἄλλως—ἀπορνεώσεως δέ. om. V. Est scholion grammatici recentissimi, quocum comparetur Eudocia p. 327.
25. ἐλελιζομένη δὲ, θρηνοῦσα om. R.V.
26. διεροῖς δὲ om. R.
27. μῖλαξ (μίλαξ Ald.) δὲ εἶδος βοτάνης om. R.V.
28. ἠχὼ ἀντὶ τοῦ ἡ φωνή σου. ἀντὶ τοῦ χωρήσει R.

217. τοῖς σοῖς ἐλέγοις: Ἀντὶ τοῦ τοῖς θρήνοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν. Δίδυμος δέ φησιν ὅτι οἱ πρὸς αὐλὸν ᾀδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι.

218. ἀντιψάλλων: Ἀντὶ τοῦ ἀνακρούων. ψαλμὸς δὲ κυρίως ὁ τῆς κιθάρας ἦχος.

222. αὐλεῖ: Τοῦτο παρεπιγέγραπται δηλοῦν, ὅτι μιμεῖταί τις τὴν ἀηδόνα ὡς ἔτι ἔνδον οὖσαν ἐν τῇ λόχμῃ. κατεμελίτωσεν ἀντὶ τοῦ ἡδύτητος ἐπλήρωσεν.

226. οὐ σιωπήσεις: Πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.

228. ἐποποὶ ποποπό: Εἴσθεσις μέλους ἑτέρου περιοδική, εἰς τέσσαρας στροφὰς διαιροῦσα τὰς περιόδους, ὧν ἡ πρώτη στροφὴ κώλων δέκα. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον τὸν πρῶτον πόδα ἀνάπαιστον, τὸν δὲ δεύτερον τρίβραχυν. ἑξῆς δύο καὶ τὸ πέμπτον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμετρον. τὸ ἕκτον ἀναπαιστικὸν ὁμοίως κατὰ τὴν τετάρτην χώραν προκελευσματικὸν ἔχον. τὰ ἑξῆς τροχαϊκὰ δίμετρα πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικά. ταῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ, ὥστε ὀρνέου ἦχον προφαίνεσθαι κατὰ μίμησιν.

229. ἰὼ ἰτὼ ἰτώ: Προσκαλεῖται τοὺς ὄρνιθας, ἵνα συμβουλεύσῃ τὴν πόλιν κτίσαι. τὸ δὲ ὅλον εὐκαίρως ὁ ποιητὴς βούλεται τὸν χορὸν εἰσάξαι τῶν ὀρνέων.

[231. γυίας: Ὁδοὺς, πλέθρα. φῦλα: Γένη. Gl. Victor.]

232. κριθοτράγων: Ἀντὶ τοῦ κριθοφάγων. καινῶς δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ πᾶν ὄρνεον κριθὰς ἐσθίει.

[233. οἱ γέρανοι. V. (non G.)]

[234. γῆρυν: Φωνήν. Gl. Victor.]

235. ὅσα τ' ἐν ἄλοκι: Ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου. ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν βῶλον τῆς αὔλακος.

1. ἐλέγοις τοῖς θρήνοις R.
2, 3. Δίδυμος—ὑπειλῆφθαι om. R.
4, 5. om. V.
4. Ἀντὶ τοῦ om. R.
δὲ] γὰρ R.
7. κατεμελίτωσεν om. V.
ἀντὶ τοῦ add. R.
9. διελέγοντο V.
10–16. Εἴσθεσις—καταληκτικά om. R.V.
16. ταῦτα R.V. τὸ δὲ ἐποποὶ καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ Ald.
17. τῇ φωνῇ add. R.
ὀρνέου ἦχον R. ἦχον ὀρνέου Ald.
προφαίνεσθαι R.V. προφαρείσθαι Ald.
23. Ἀντὶ τοῦ add. R.
καινῶς] κοινῶς R.V.
εἶπεν· οὐ γὰρ R. ἐπεὶ οὐ Ald.
27. τῇ om. R.

236. ἀμφιτιττυβίζετε: Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖτε.

238. τιὸ τιό: Ἡ δευτέρα στροφὴ κώλων ιγ'. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τετραβραχέων. τὸ β' ὅμοιον καθαρόν. τὸ τρίτον ὅμοιον, ἔχον τὸν τρίτον καὶ τέταρτον πόδα τετράβραχυν, τὸν δὲ τέταρτον τρίβραχυν. τὸ ε' ὅμοιον, τὸν α' καὶ β' ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ἕκτον ὅμοιον, τὸν τρίτον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὰ ἑξῆς ἓξ τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐπιμεμιγμένα τριβράχεσιν. τὸ δὲ ιγ', τὸ ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν.

μιμούμενος πάλιν τὴν φωνὴν τῶν ὀρνέων καλεῖ αὐτὰ ὁ ἔποψ. [ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. R.]

239. ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσιν: Ἀντὶ τοῦ τοῖς κλάδοις. ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς κλάδος, ὡς τὸ τέκος.

241. κοτινοτράγα: Κότινον ἐσθίοντα, τουτέστι ἀγριέλαιον.

κομαροφάγα: Κόμαρον ἐσθίοντα.

244. ὅσα θ' ἑλείας: Ἑλώδεις τόπους στενούς. τοὺς ἑλείους στενοὺς τόπους. ἀπὸ τοῦ ὁ ἕλειος. τὰς ὀξυστόμους δὲ, τὰς ὀξὺ ᾀδούσας.

245. ἐμπίδας: Ζῷόν ἐστιν ἐν ὕδασι γινόμενον ὅμοιον τῷ κώνωπι, μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ, κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον. κάμπτετε δὲ, καταβάλλετε, ἐσθίετε. ἐρόεντα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικὸν, ὡς χαρίεντα. Μαραθῶνος δὲ, ὅτι ἐν Μαραθῶνι πολὺ τὸ ὄρνεον.

250. ἀτταγᾶς: Ὁ ἀτταγᾶς ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ Μαραθῶνος. τὰ γὰρ λιμνώδη καὶ ἕλεια χωρία καταβόσκεται ὁ ἀτταγᾶς. ἡ τρίτη στροφὴ κώλων ὀκτὼ δακτυλικῶν τετραμέτρων, πλὴν τοῦ ζ'. τοῦτο γὰρ δακτυλικὴ βάσις.

251. ὧν τ' ἐπὶ πόντιον: Ὁ τέ περιττός. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος

ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται.

διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. τὸ δ' ἑξῆς, ὧν τε φῦλα ἐπὶ πόντιον οἶδμα

1. ἦχον R.V. μέλος Ald.
2–9. Ἡ δευτέρα — κρητικῶν om. R.V.
10. πάλιν R.V. δὲ πάλιν Ald.
12. Scholia v. 239–394. omittit codex Ravennas.
17. ἕλειος] ἑλεῖος Ald. ἑλείας V. ὀξυαδούσας Ald.
19–21. κάμπτετε—ὄρνεον om. V.
20. ἐσθίετε] Hæc interpretatio spectat ad κάπτετε, cui superscripta est in V.
23. ἕλεια] ἑλεῖα V. Ald.
23–25. ἡ τρίτη—βάσις om. V.
27. Ἀλκμᾶνος] Apud Antig. Caryst. Hist. mirab. 27.

θαλάσσης ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. ἡ δὲ ἀλκυὼν θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον. καὶ ἱστορίαν δὲ τοιαύτην περὶ αὐτῶν φασιν, ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεώθη. ἔστι δὲ ἡ Κήϋκος τοῦ Τραχινίων βασιλέως γυνή. οἳ ὄλβῳ μεγίστῳ ἐπαρθέντες, εἰς τοσοῦτον ἦλθον φρυάγματος, ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν αὐτὸν Δία, ἡ δὲ Ἥραν. καί ποτε ἐν θαλάσσῃ αὐτοῦ πλέοντος ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτόν τε διέφθειρε καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ὠδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ, ἣν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀπωρνέωσε. καὶ ἐκεῖνον δὲ εἰς ὄρνεον μετέβαλεν, ὃν κηρύλον καλοῦσιν. ἐθρήνει δὲ τῶν ᾠῶν αὐτῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ κλωμένων. διὸ κατὰ Διὸς οἶκτον ιδ' ἡμέρας ἀλκυονίτιδας καλουμένας εὐδιεινὰς ἔχει τοῦ ἔτους, ἐν αἷς τίκτουσα ἐκβάλλει τοὺς νεοττούς.

253. τὰ νεώτερα: Ἀπαγγέλματα δηλονότι ἢ πράγματα.

255. ταναοδείρων: Μακροτραχήλων. τὸ μερικὸν δὲ ἐπὶ πάντων ἔταξεν. οὐ γὰρ πάντα ταναόδειρα τὰ ὄρνεα.

257. καινὸς γνώμην: Νέαν γνώμην εἰσηγούμενος.

259. ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους: Ταῦτα τὰ πέντε κῶλα ἔοικεν ἐπῳδοῦ. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν δύο τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐκ τριβράχεων. τὸ δ' παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν διρρύθμων. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ τριβράχεων. ἐφ' ἑκάστης στροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

262. κικκαβαῦ: τὰς γλαῦκας οὕτω φωνεῖν λέγουσιν. ὅθεν καὶ κικκαβὰς αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ κικυμί-

1. ποτᾶται] Sequentia om. V. Hoc quoque recentissimi grammatici scholion est, quod iisdem verbis legitur apud Eudociam p. 36.

8. παρὰ τῷ σίλλῳ] Imo vero παρὰ τῷ αἰγιαλῷ. Lucianus etiam in initio Halcyonis, ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν et plerique alii halcyonem ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς quiritari tradunt. HEMSTERHUS. ad Lucian. Halcyon. c. 1. vol. I. p. 178. Vir doctus penes quem olim fuit exemplar meum editionis Kusteri hæc adscripsit: "Σίλλῳ] Eudocia p. 36. dat τύμβῳ, "quod habet et Varinus, unde sua "hausit ψευδευδοκία, quæ, nisi me "omnia fallunt, est ipse Varinus. "V. me ad Varinum." Recepi Hemsterhusii emendationem. τύμβῳ vero scripturæ corruptæ σίλλῳ interpolatio esse videtur.

13. Ἀπαγγέλματα add. V. δ. ἢ πράγματα V. πράγματα δ. Ald.

14. Scholia v. 255. et 259. om. V.

16. εἰσηγούμενος Suidas s. καινός. Legebatur ἐξηγούμενος.

22 – p. 170, 7. Hæc duo scholia in V. leguntur ordine inverso.

23. ἱερὰ V. ἱέρεια Ald. κικυμίδας] κικυμοΐδας Ald.

δας, ὡς Καλλίμαχος "κάρτ᾽ ἀγαθὴ κικυμίς." καὶ Ὅμηρος δὲ

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

τὴν γλαῦκα ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκίδα, ἐπειδὴ χαλκίζει τῷ χρώματι. Ἄλλως. μίμημα τοῦτο ποιᾶς φωνῆς τῆς γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς πολὺ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐγχαράττουσι τὴν γλαῦκα. διὰ τὸ χαλκῶδες δὲ ἔχειν τὸ πτερὸν λέγεται καὶ χαλκίς. λέγεται καὶ κύμινδις.

267. ἐμβὰς ἐπῷζε: Ἐπῴζειν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκρύπτετο. χαραδριὸς δέ ἐστιν εἶδος ὀρνέου μεταβαλλομένου εἰς τὰ προκείμενα. διχῶς δέ· ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου, χαραδριὸν ὀξυτονητέον· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας, βαρυτονεῖται. ἐπεί, φασί, καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίας ποιοῦνται.

χαραδριὸν μιμούμενος: Εὐφρόνιος ἐκ τοῦ χαραδριὸν μιμούμενος ἀξιοῖ δέχεσθαι ἀποκεκρυμμένος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτερικοὺς ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθείς, οἱ πωλοῦντες αὐτόν, φασί, κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαί τις ἰαθῇ παρέργως. [Ἄλλως. καὶ μὴν καλύπτει ὡς χαραδριὸν περνάς. V.] Ἀνδρέας δέ φησι τῶν ἰκτερικῶν οὐ τοὺς ἰδόντας, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ πάθους.

268. τοροτίξ: Οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ ἔποπος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὄρνιθός τινος περιιπταμένου. καὶ τοῦτο δὲ τῶν εἰρημένων ὀρνέων.

1. Καλλίμαχος] Fragm. 318. p. 548.
Ὅμηρος] Il. Ξ, 291.
2. κύμινδιν] κίμυνδιν Ald.
3. μορφῆς] φωνῆς V.
6. τὴν add. V.
διὰ τὸ om. V, habet G.
7. δὲ om. V.
ἔχειν τὸ πτερὸν κύμιδις λέγεται V.
κύμινδις] κύμιδις Ald.
9. ἐνταῦθα—ἐκρύπτετο om. V.
10. μεταβαλλόμενον Suidas, ubi genitivum habet codex Bruxellensis.
12. φασὶ om. Suidas s. χαραδριός.
καὶ add. V. et Suidas.
αἱ om. V.
13. μελῳδίαν ποιοῦσι Suidas.
15. ἀποκεκρυμμένος V. ἀποκεκρυμμένως Ald. ἀποκεκρυμμένον G.
16. φασὶ] Fort. φησί.
17. περιέργως Suidas.
17, 18. καὶ—περνάς (πέρνας V.)] Hipponactis versus est, apud Suidam sic scriptus καὶ μὴν καλύπτει (καλύπτῃ Paris. A.)· μῶν χαραδριὸν περνᾷς; apud scholiastam Platonis p. 121. καὶ μὶν (scr. καί μιν) καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνᾷς;
20. Οἱ μὲ νκαὶ τοῦτο] οἶμαι καὶ πάντα V. εἶναι δὲ οἶμαι καὶ πάντα G.
λέγουσιν εἶναι] ποικιλομένου V.
21. ὄρνιθος] ὀρνέου V.
τινος om. V.
περιπταμένου V.
καὶ—ὀρνέων om. V.

269. ἀγάθ' ἀλλ' οὑτοσί: Κορωνὶς αὖθις ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ μ', ὧν τελευταῖος

καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

ἐν ἐκθέσει δὲ μετὰ τὸν λζ' στίχον κῶλα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα β'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

καὶ δή τις ὄρνις: Τοῦτο ἀποδέδωκε πρὸς τὰ ἄνω ἃ εἶπεν ὁ ἕτερος "ἄλλως ἄρ' οὔποψ." ταῶς δὲ Ἀττικῶς περισπᾶται.

271. οὗτος αὐτὸς: Ἀντὶ τοῦ ὁ ἔποψ ἐρεῖ ἡμῖν.

273. καλός γε καὶ φοινικιοῦς: Ἦν γὰρ φοινικόπτερος. λέγεται οὖν ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ους ἁπλῶν. καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικὴν φοινικόεις καὶ φοινικίεος ἐν ὑπερθέσει καὶ φοινικιοῦς ἐν συναιρέσει.

276. ἔξεδρον χώραν ἔχων: Ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχὴ

τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων;

ὡς εἰ εἶπε χροιάν. ἔξεδρον δὲ, παρηλλαγμένην. Σοφοκλῆς "οὐκ "ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ."

277. ὁ μουσόμαντις: Ὁ κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί.

ἄτοπος ὄρνις: Τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὰ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου "τίς ποτ' "ἔσθ' ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει." [ὀρειβάτης: Τῷ ὄρει βαίνων. Gl. Victor.]

1. Scholion metricum om. V.
5. ἐκθέσει] εἰσθέσει Ald.
8. οὔποψ] ὁ ἔποψ V, non G.
ταῶς—περισπᾶται om. V.
9. Ἀντὶ τοῦ ὁ ἔποψ om. V.
10. λέγεται οὖν ἀντὶ V. λέγει οὖν ὅτι ἀντὶ Ald.
12. ἔστι om. V.
φοινικίεος Kusterus ad Suidam s. φοινικιοῦς. φοινικίοες Suidas. Legebatur φοινίκεος.
13. φοινικιοῦς V. et Suidas. φοινικοῦς Ald.
14. ἐκ τοῦ σοφοκλέους ἀρχὴ V.
17, 18. ὡς—ἀνήρ om. G.
17. εἰ om. V.
εἶπε παρηλλαγμένην τὴν χροιάν V, qui sequentia om.
Σοφοκλῆς] Philoct. 212.
22. ἠδόνων V.
τίς ποτ' ἔσθ'] Legebatur τί (τίς Suidas s. μουσόμαντις) ποτ' ἔσται. Correxi ex versu Aristophanis.
23. ἄλαλος] ἄλλο V. ἄλλος Suidæ editio Mediolanensis: ἄλαλος codices.
ἀβρατεὺς (ἀκρατοῦς V.) ὃν σθένει] In scriptura corrupta ἀβρατεὺς consentit Suidas, qui ὃν σθένει omittit, quod fortasse ὅσον σθένει est.

279. Μῆδός ἐστιν: Ὡς τῶν Μήδων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν καμήλων ὀχουμένων ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἐξόδῳ. τοὺς δὲ Ἐκβατάνων ὄρνεις Περσικούς φασι πρὸς τὸ ξένον τῆς θέας. ζητεῖται δὲ εἰ ὄντως καλεῖταί τις ὄρνις μῆδος.

280. λόφον κατειληφώς: Ἀντὶ τοῦ λόφον ἔχων. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ ἕτερός τις ὄρνις ἀναφαίνεται λόφον ἔχων ὡς ὁ ἔποψ. διαβάλλει δὲ τὸν Φιλοκλέα ὡς ὀξυκέφαλον.

282. οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους: Οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, οὗ ἡ ἀρχὴ " σὲ τῶν πάντων " δεσπότην λέγω." Ἄλλως. Φιλοκλεῖ ἐστι δρᾶμα Τηρεὺς ἢ Ἔποψ. Ἄλλως. ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν. εἶτα Φιλοκλῆς. διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐγράφην. τοῦτο δὲ θέλων κωμῳδῆσαι Καλλίαν ὡς ἀπολέσαντα πάντα τὰ χρήματα. Ἄλλως. ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν, ὅτι προκέφαλός ἐστιν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ὁ ἔποψ. ἀλλ' οὐδαμοῦ κεκωμῴδηται. εἴη ἂν οὖν τὸν ἔποπα ἐσκευοποιηκὼς τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, ἣν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις ἀναγράφει. ἔστι δὲ ὁ Φιλοκλῆς τραγῳδίας ποιητής, καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς. ὅσοι δὲ Ἁλμίωνος αὐτόν φασιν, ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἅλμη γὰρ ἡ πικρία. γεγόνασι δὲ Φιλοκλεῖς δύο τραγῳδιῶν ποιηταί· εἷς μὲν ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ υἱὸς Μόρσιμος· τούτου δὲ Ἀστυδάμας, ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὼς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ.

284. Ἱππόνικος Καλλίου: Ὁ Ἱππονίκου Καλλίας ἐδόκει τὰ πα-

1. τὸ om. V.
2. δὲ add. V.
3. ὄρνεις V. ὄρνις G. et Ald.
ὄντως] Legebatur δεόντως. Fort. καὶ ὄντως.
6. ἐπειδὴ ἕτερος ὄρνις V.
7. ὁ add. V.
9. τῶν] τὸν V.
10. λέγω om. V.
Φιλοκλεῖ] φερεκλεῖ V.
11. Ἄλλως add. V.
12. δὲ πάππος V. δ' ἔποπος Ald.
14. Ἄλλως add. V.
ἐνίοις δὲ Ald. δὲ om. V.
φιλοκλῆς V. Σοφοκλῆς Ald.
17. ὁ add. V.
τραγῳδίας Kusterus. Legebatur κωμῳδίας consentiente Suida s. προκέφαλος et Φιλοκλῆς.
20. Φιλοκλεῖς δύο] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. 2. p. xxxv.
21. υἱὸς] Legebatur ἄρης. Suidas s. Φιλοκλῆς, Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον τὸν τραγικὸν, οὗτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς, τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός.
τούτου δὲ ἀ. V. ἐκ τούτου δὲ Ἀ. Ald.

τρῷα διεσπαρκέναι εἰς ἀσέλγειαν. κωμῳδεῖται δὲ εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὡς ληφθεὶς μοιχεύων ἀπέτισε χρήματα. κεκωμῴδηκε δὲ αὐτὸν ἱκανῶς Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξι. Ἄλλως. λέγεται καταψεύδεσθαι τῶν ὑπομνημάτων, ὅτι οἱ Ἱππόνικοι καὶ οἱ Καλλίαι ἄνωθεν ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ πατέρων ἐπὶ παῖδας καθήκουσιν. ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. ὁ πρῶτος γοῦν Καλλίας Φαινίππου πατρός ἐστιν, ὁ νενικηκὼς ἵππῳ τὴν τεταρτην καὶ πεντηκοστὴν ὀλυμπιάδα.

286. τίλλεται: Τὸ τίλλεται ἀπὸ τῶν ὀρνέων. νῦν δὲ ἴσον τῷ πλούσιος τὸ γενναῖος. καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τοῦ Καλλίου, καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου. [γενναῖος: Πολὺν ἔχων ὄλβον. Gl. Victor.]

289. κατωφαγᾶς: Ὅτε βαρύνεται, ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν.

291. οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον: Τὸν τῆς περικεφαλαίας. ὡς ῥίψασπις καὶ δειλὸς διαβάλλεται Κλεώνυμος.

293. ἐπὶ τὸν δίαυλον ἦλθον: Ἐπεὶ οἱ διαυλοδρομοῦντες μεθ᾽ ὅπλων τρέχουσιν ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἄλλως. δίαυλος λέγεται ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ἑπτὰ τρέχοντες, διὸ καὶ δολιχοδρόμοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον. Ἄλλως. ὁπλίτην δρόμον· μεθ᾽ ὅπλων γὰρ ἠγωνίζοντο. Ἄλλως. δίαυλος, ὁ

1. κωμῳδεῖται δὲ εἰς ἀσέλγειαν καὶ add. V.

2. ἀπέτισε V. καὶ ἀποτίσας Ald.

3. ἄλλως. λέγεται V. λέγεται δὲ Ald.

5. ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος] Accusat scholiastes comicum falsi eo, quod primus Callias fuit Phænippi filius; sed non ideo mendax Aristophanes. Nam ab illo primo Callia alternatim Hipponici et Calliæ sibi invicem successerunt plures. PALMER. De Calliæ gente v. Boeckh. de œcon. civ. Athen. vol. 2. p. 15. Schneider. ad Xenoph. de vectig. 4, 15. Meinek. Quæst. scen. 1. p. 31.

6. Φαινίππου] Scribebatur Φανίππου. Correxi ex Herodoto 6, 121.

9. πορνοκοπίαν] πορνοσκοπίαν anonymus.

12. βαρύνεται] ὀξύνεται Boissonadius ad Herodian. Epimer. p. 284. βαρύνεται Suidas s. κατωφαγᾶς.

16. ῥίψασπις καὶ διαβάλλει τὸν κλεωνυμον V.

17–22. Ἐπεὶ—ἠγωνίζοντο] Hæc scholia V. hoc ordine habet, 2. 3. 1.

18. τρέχοντες ἔχουσι V. λέγεται add. V.

22. μεθ᾽ V. μετὰ Ald.

22 – p. 174, 6. Ἄλλως. δίαυλος,—κρανῶν om. V.

διστάδιος τόπος ἢ μέτρον πήχεων σ΄. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. ὀκτὼ δέ εἰσιν ἀγωνίσματα, στάδιον, δίαυλος, δόλιχος, ὁπλίτης, πυγμὴ, παγκράτιον, πάλη καὶ ἅλμα.

ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν: Ὡς τῶν Καρῶν τὰ ἐχυρὰ καταλαμβανόντων, διὰ τὸ στρατιωτικοὺς εἶναι. ἢ ὅτι ἐν πέτραις ᾤκουν ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἢ ὅτι λόφον ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κρανῶν. Ἄλλως. γενναιότατοι οἱ Κᾶρες τὰ πολεμικὰ καὶ τοὺς λόφους καταλαμβάνοντες ἐν τοῖς πολέμοις. θαλασσοκρατήσαντές τε πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης κατέλαβον. καὶ τοὺς λόφους ᾤκουν, ὡς ἂν ἐχυρωτέρους, ὅθεν καὶ Καρικαὶ καὶ καραπόλεις ἐλέγοντο αἱ οἰκήσεις.

297. πετομένων τὴν εἴσοδον: Τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν ἀέρα. εἴσοδος δὲ λέγεται ᾗ ὁ χορὸς εἴσεισιν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις

τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ;
αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴσοδον.

298. οὑτοσὶ πέρδιξ: Ἀπὸ τούτου ἡ καταρίθμησις τῶν εἰς τὸν χορὸν συντεινόντων προσώπων κδ΄, ἐν περιττῷ ληφθέντων τῶν προκατειλεγμένων. ὁ δὲ τραγικὸς ιε΄ πρόσωπα ἔχει. ἐντεῦθεν ἀριθμήσας εὑρήσεις τὰ εἰκοσιτέσσαρα πρόσωπα, ἐξ ὧν ὁ κωμικὸς χορὸς συνίσταται.

300. ὅστις ἐστὶ κηρύλος: Εὐφρόνιός φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν, βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κείρυλον. φησὶ δὲ Δίδυμος, τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα κείρυλος λέγεσθαι. Ἀντίγονος δέ φησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων κηρύλους λέγεσθαι, οὓς καὶ γηρά-

1. πήχεων σ΄] πήχεων ω΄ aut ὀργυιῶν σ΄ Idelerus in Commentatt. philolog. Acad. Berol. 1812. p. 177.

6. ἄλλως. γενναιότατοι V. γενναιότατοι δὲ Ald.

9. ὅθεν καὶ Καρικαὶ καὶ καραπόλεις ἐλέγοντο αἱ οἰκήσεις] Corrigendum videtur ὅθεν καὶ Καρικαὶ ἐλέγοντο οἰκήσεις. καὶ κάρηνα αἱ ἀκροπόλεις. κάρηνα per ἀκροπόλεις explicant grammatici respicientes versum Homeri Il. B, 117. ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα.

12. εἰς τὴν σκηνήν V. ἐν τῇ σκηνῇ Ald.

Νήσοις] Fragm. 343.

14. αἰδὶ—] Alterius personæ verba.

κατ' αὐτὴν] κατὰ ταύτην V.

17. ἐντεῦθεν V. ἐνταῦθα Ald. Comparandum scholion Equit. 586.

ἀριθμήσας εὑρήσεις V. δὲ εὑρήσεις ἀριθμήσας Ald.

21. βάλλε δὲ βάλλε κηρύλος εἴην Ald. Correxi βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην ex Suida s. κηρύλος. Quæ sunt Alcmanis verba apud Antigon. Caryst. Hist. mirab. 27. et schol. Dionysii Thracis in Bekkeri Anecd. p. 946, 11.

κείρυλον] κήρυλον V.

22. κείρυλος] κήρυλος V.

23. καὶ add. V.

σκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτικεν. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρεύς. μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς

τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

τοῦτο οὖν ἔστω σημεῖον τοῦ καὶ τὸν κηρύλον ἴσως παρὰ τὸ κείρειν ἠτυμολογηκέναι τὸν Ἀριστοφάνην. ἀντέθηκεν οὖν αὐτῷ κουρέα. Ἄλλως. ὁ ἄρσην ἀλκυὼν κηρύλος λέγεται. ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. ὁ δὲ Σποργίλος κουρεὺς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς εὐτελῆ.

302. τίς γλαῦκ' Ἀθήναζε: Παροιμία. τὸ δὲ χ, ὅτι ἤλλαξε τὸ τοπικόν. ἔδει γὰρ ἐξ Ἀθηνῶν, οὐκ εἰς Ἀθήνας εἰπεῖν. οὐ προσποιεῖται δὲ, ὅτι οὐκ ἐν Ἀθήναις τὰ πράγματα. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προϋπάρχουσιν, οἷον εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἐπαγάγοι, ἢ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ἐνταῦθα οὖν, ἐπεὶ Ἀθήνηθέν ἐστιν ἡ γλαὺξ, κατὰ τὴν παροιμίαν λέγει, τίς εἰς Ἀθήνας γλαῦκ' ἐνήνοχεν; Δήμων δέ φησιν ὅτι οὐ τοῦ ζῴου μόνον πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοῦ νομίσματος. καὶ ὅτι οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ χαράσσουσι τὴν γλαῦκα. διὸ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. μήποτε δὲ ἐπὶ τοῦ ζῴου εἰκός ἐστι λεχθῆναι μόνου.

303. κορυδὸς, ἐλεᾶς: Ὁ κορυδὸς παρὰ Ἀριστοτέλει κορύδων λέγεται, εἰ μὴ ἕτερός ἐστι. ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ ἐλεᾶς μήποτε ἐλείας ἐστὶν ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγραφόμενος. φησὶ γὰρ "ἔλεια μικρὸν, φωνῇ ἀγαθόν." ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμὶς καὶ ὁ νέρτος καὶ ὁ ἐρυθρόπους καὶ ἡ πορφυρὶς καὶ ὁ δρύοψ καὶ ἡ ἀμπελίς.

304. κεβλήπυρις: Μήποτε οὐχ ἕν ἐστιν, ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος. καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται κέβλη. εἶτα

2. ἐσχημάτισται Suidas.
6. κουρέα] Sequentia om. V.
10. Παροιμία add. V.
τὸ δὲ χ V. δὲ om. Ald.
11. οὐ προσποιεῖται δὲ] Similiter loquitur scholiasta ad v. 1652.
12. Addidi Ἄλλως, quod præcedenti scholio, infra post λεχθῆναι μόνον collocato, præfixum in V.
παροιμία V. παροιμία δέ ἐστιν Ald.
14. ἐπαγάγοι] ἐπαγάγῃ Ald. ἀπαγάγοι V.
16. μόνου V.
17. καὶ τοῦ V. καὶ ὅτι τοῦ Ald.
20. κόροιδος et mox κοροίδων V.
22. ἀναγραφόμενος Bastius Append. ad epist. crit. p. 36. Legebatur ἀναγραφομένοις.
27. εἶτα μύρμηξ Ἑρμίππου τετραμέτροις] Locum hunc sic scribendum et distinguendum esse puto: εἶτα πυρίς. Ἕρμιππος Τετραμέτροις. Quæ autem sequuntur, καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρωνὸς etc. emendatione itidem

μύρμηξ Ἑρμίππου τετραμέτροις. "καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρωνός τις "ὢν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται." ὥστε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἓν παρὰ τῇ γραφῇ. Ἄλλως. οὐ δύναται δύο εἶναι, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων.

305. πορφυρὶς: Ἡ πορφυρὶς ἀναγέγραπται, κερχνῇς δὲ οὐκ ἀναγέγραπται, ἀλλὰ κέρχνη. καὶ ἡ κολυμβὶς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύοψ, καὶ ἡ ἀμπελίς. Δίδυμος δὲ τὸν μικρὸν ἱέρακά φησι.

308. οἷα πιππίζουσιν: Κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγει δὲ οὗτος καὶ τὸ ποτίζειν πιπίζειν.

311. ποποποποπο: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ κώλων καὶ στίχων ιη΄. ὧν τὰ πρῶτα τρία κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ ἐπιμεμιγμένα τετραβράχεσιν. ὁ δ' τροχαϊκὸς τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἑξῆς πάλιν τρία κῶλα τοῦ χοροῦ. ἀναπαιστικὴ βάσις ἕκαστον τούτων. ἐπιμεμιγμένα καὶ ταῦτα τετραβράχεσιν. οἱ ἑξῆς πάλιν δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τὸ ἑξῆς τοῦ χοροῦ κῶλον ἀναπαιστικὴ βάσις. οἱ δὲ ἑξῆς ζ΄ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, ὧν τελευταῖος,

κἆστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; εἰ παρ' ἡμῖν εἴμ' ἐγώ.

316. τίνα λόγον: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρει.

318. κοινὸν ὠφελήσιμον: Ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ. ἀσφαλῆ δέ, τουτέστιν ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.

319. λεπτὼ λογιστὰ: Ἀφίκοντο λεπτοὶ εἰς τὸ λογίσασθαι.

320. ποῦ πᾶ: Διαταράσσονται οἱ ὄρνιθες ἀκηκοότες ἄνδρας παρεῖναι. ὑποπτεύουσι γὰρ αὐτοὺς εἶναι ὀρνιθοθήρας.

322. ἔχοντε πρέμνον: Στέλεχος καὶ ῥίζαν. πράγματος δὲ πελωρίου, ὅ ἐστι χρήσιμόν τι εἰσηγούμενοι.

indigent, sed non absque ope meliorum codicum, ni fallor, tentanda. KUST. μύρμυξ Ald. In Hermippo qu. an legendum κοπρώνης. Nescio, sed credo ὥς τις ὢν κοπρώνης. DOBRÆUS.

3. παρὰ τῇ γραφῇ] περὶ τὴν γραφήν Dobræus.

5. κερχνῇς] κερχνῆς G. κερχνὶς V. Ald.

οὐκ ἀναγέγραπται (ἀνεγεγράφει G.) V. οὐ Ald.

6. κέρχνη] κερχνή Ald. κερουμή V.

6, 7. καὶ ἡ κολυμβὶς (κολυμβὰς Bentleius ad Callimach. p. 469.) —ἀμπελίς om. V.

7. τὸν add. V.

9. οὗτος] ?

πιπίζειν V. πιππίζειν G. πιππύζειν Ald.

10. Scholia v. 311. 316. om. V.

22. Ἀφίκοντο add. V.

24. ὑπόπτευον δὲ αὐτοὺς V. ὑπώπτευον αὐτοὺς G.

εἶναι om. V.

25. δὲ πελωρίου om. V.

323. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτών: Ἐπεὶ ἀνθρώπους ἐδέξατο θηρευτὰς τῶν ὀρνίθων. Ἄλλως. τῶν ἐξημαρτημένων ἐξότε ἐτέχθην.

325. τῆς συνουσίας: Τῆς ἡμῶν τῶν ὀρνέων κοινωνίας καὶ διαγωγῆς.

327. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ: Εἰ ἐγὼ παρ' ὑμῖν εἰμι, καὶ ἐκεῖνοι παρ' ἐμοί εἰσιν.

328. ἔα ἔα: Εἴσθεσις ἑτέρα μέλους χοροῦ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τήν, ἰὼ ἰώ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν καὶ παιωνικῶν ὀκτώ. ᾗς προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν ἤτοι ἰαμβικὴ βάσις. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἀναπαιστικὰ μεμιγμένα προκελευσματικοῖς, τὰ δὲ παιωνικὰ πεντασυλλάβοις. διαλύονται γὰρ καὶ τῶν παιώνων εἰς βραχείας αἱ μακραί. τὸ μὲν οὖν πρῶτον καὶ τρίτον ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τέταρτον ὅμοια τῷ δευτέρῳ. τὸ πέμπτον ἑφθημιμερές. τὸ ἕκτον καὶ ζ' παιωνικὰ τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ ὄγδοον ὅμοιον ἑφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ τρεῖς. τὸν τρίτον δὲ ἀναπληροῖ τὸ ἑξῆς πρόσωπον εἰσερχόμενον. ἑξῆς δὲ σύστημα ἐν εἰσθέσει τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν δ'. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, τοῦ δὲ συστήματος μόνη παράγραφος.

329. ὁμότροφα: Οἷον τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομὴν νεμόμενα.

331. παρέβη μὲν θεσμούς: Ὡς τούτου νενομοθετημένου αὐτοῖς τὸ μὴ συνεῖναι ἀνθρώποις.

336. ὕστερος λόγος: Ὅ ἐστιν ὕστερον αὐτῷ μαχησόμεθα. ὡς παρ' Ὁμήρῳ

ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

338. διαφορηθῆναι: Διασπασθῆναι.

339. αἴτιος μέντοι σύ: Ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν οἱ πρεσβῦται ἀμηχανοῦντες ἐκφυγεῖν πως τὸ παρὸν κακόν.

344. ἰὼ ἰώ: Εἴσθεσις χοροῦ ἑτέρα ἀντίστροφος τῆς ἤδη ῥηθείσης στροφῆς, ἐκ κώλων ὁμοίων καὶ στίχων η'. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ε' ἀναπαιστικὰ ἀναλόγως τοῖς τῆς στροφῆς. τὰ δὲ τρία παιωνικά, ὡς καὶ τὰ

1. θηρευτὰς V. θήρατὰς Ald.
2. ἡμαρτημένων V.
6. εἰσιν] γάρ εἰσιν V.
7. Scholion metricum om. V.
21. νεμόμενοι V.
24. Ὅ ἐστιν] ὅτι V.
25. Ὁμήρῳ] Il. A, 140.
30. Scholia v. 344. 345. om. V.

τῆς στροφῆς. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. Ἄλλως. ἔπαγε: Παρακελεύονται ἑαυτοῖς ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει, βουλόμενοι κατ' αὐτῶν ὁρμῆσαι.

345. ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι: Ὡς ὅπλον πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ τὸ πάντα γε τὴν πτῆσιν τὴν ἐπὶ φόνῳ γενομένην περίαγε.

347. καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν: Ἀσκληπιάδης φησὶν ἀπὸ Ἀνδρομέδας εἶναι, ὡς καὶ τὸ "σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ ἐκεῖσε δεῦρο." γράφεται καὶ ῥάμφει. ὅπερ βέλτιον. ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου. ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος. Ἄλλως. παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας "ἐκ-" θεῖναι κήτεϊ φορβάν," ὡς Ἀσκληπιάδης, τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ "σὰ γὰρ ταῦτα πάντα "καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε," παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησιν "κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ." καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον.

348. οὔτε γὰρ ὄρος: Εἰς ἃ μάλιστα ἀποφευξίς τις ἐστιν ἀσφαλής.

352. ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας: Ἀντὶ τοῦ προηγείσθω τὸ δεξιὸν μέρος. ὡς ἐπὶ πολέμου δὲ τοῦτό φησι. τῶν γὰρ ταγμάτων τὸ μὲν μέσον, μέτωπον, ὃ ἐκ πολλοῦ πλήθους συνίσταται, τῶν δ' ἑκατέρωθεν τὸ μὲν δεξιὸν, τὸ δ' ἀριστερὸν ὀνομάζεται.

356. ὅτι μένοντε: Ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν, κἂν μαχεσώμεθα μένοντες.

λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν: Φοβεῖται γὰρ τὴν χύτραν τὰ ὄρνεα διὰ τὸ μέλαν αὐτῶν.

357. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν: Οὐ διὰ τὴν χύτραν οὐ πρόσει-

7–10. Ἀσκληπιάδης—Ἄλλως om. V.
11. μηδέπω V. μηδὲ Ald.
12. ὡς add. V.
καὶ τὸ] 423.
ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα V.
14. Φοινισσῶν] 273. unde correxi quod legebatur καὶ ἐκεῖσε καὶ δεῦρο μηδόλως τίσση (μηδ' ὅλως τίση V.)
15. πολὺ παρ. V. παρ. πολὺ Ald. De re ipsa conf. ad schol. Vesp. 1317.
παρὰ πᾶσι correxi ex scholio 424. Legebatur παραπλήσιον.
Post τοιοῦτον V. ponit illa superiora γράφεται—ῥύγχος.
16. ἀπόφευξις V. ἀποφυγή Ald.
18. τὸ V. κατὰ τὸ Ald.
19. φησι] Sequentia om. V.
22. κἂν μείνωμεν V.
25. μέλαν] Legebatur μέλος.
26. Οὐ διὰ] οὐ om. V.

σιν, ὡς Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῷον. Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί.

358. τοῖς δὲ γαμψώνυξι: Τοῖς ὑποκύφους ἔχουσιν ὄνυχας.

τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας: Πῆξον αὐτὸν πρὸς τὴν χύτραν.

360. ἢ τρύβλιον: Ὅτι τὸ τρύβλιον μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου.

362. ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη: Νικᾷς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων.

Νικίαν: Φρονιμώτατα γὰρ λιμῷ Μηλίους ἀνεῖλεν.

363. ἐλελελεῦ: Ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ. οἱ προσιόντες γὰρ εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐφώνουν μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. καθὸ καὶ Ἀχαιὸς Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀχαιοῖς.

364. ἕλκε, τίλλε: Καὶ Κρατῖνος "σφάττε, δεῖρε, κόπτε." τὴν χύτραν δὲ, εἰς ἣν ἐπερείδονται, δεικνύντες ὅτι καταφρονοῦσιν αὐτῆς.

367. καὶ φυλέτα: Συμπατριῶτα. ὅτι καὶ ἡ Πρόκνη Ἀττικὴ ἦν Πανδίονος θυγάτηρ.

368. μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων: Μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἤπερ τούτων. ἔστι καὶ παροιμιῶδες. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτει-

1. ὡς V. ὡς καὶ Ald.

3. Ad hunc versum V. πολέμει (πολεμεῖ G.) προσυπακουστέον τὸ (τὸ om. G.) πρὸς τὴν χύτραν.

5. Ὅτι τὸ τ. μ.] μ. τὸ τ. V.

6. Νικᾷς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων] Suidas v. ὑπερακοντίζεις integrioribus scholiis in hunc locum usus fuisse videtur; quippe qui sic habet: ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγοῦντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι. Σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ "ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν "Νικίαν στρατηγίας πλήθει καὶ εὑρή- "μασιν." ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λιμῷ ἀνεῖλεν. Hæc sane ex bene antiquis et optimæ notæ scholiis descripta esse apparet. KUST. στρατηγιῶν πλήθει τε κἀξευρήμασι Toupius.

8. φρονιμώτατα om. G.

γὰρ om. V. λιμῷ γὰρ G.

Μηλίους] Conf. ad schol. v. 186.

9. τὸ ἐλελεῦ add. V.

οἱ γὰρ π. V.

10. ἐλελεῦ V. ἐλελελεῦ Ald.

11. ἐρετρεὺς V. Achæi versus apud Suidam s. ἐλελεῦ hi sunt: ὥρα βοηθεῖν ἔστ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι. προσβαλλέτω τὶς χεῖρα φασγάνου λαβῇ· σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω. ὥρα ταχύνειν· ἐλελελεῦ.

15. συμπατριῶται V. συμπατριῶτα G. Id est συμπατριώτα, quod restitui. ξυμπατριώτας Ald.

18. τὸ παλαιὸν hic V. et Suidas s. φεισόμεθα, post ἀπέκτεινον Ald. ἀπέκτενον tres codd. Suidæ, quod est ἀπέκτεννον. Eustathius p. 1604, 9. ἡ δὲ ἐν τῷ ἀνενείκατο ἀνηνέγκατο τροπὴ τοῦ ῑ εἰς ῡ καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐφάνη γίνεσθαι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ αἰεὶ αἰὲν, φαεινὸν φαεννὸν, κλεεινὸν κλεεννόν. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κτείνω κτέννω· οὗ χρῆσις καὶ ἐν τῷ, Τὸ παλαιὸν λύκους ἀπέκτεννον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτοννεῖν (scr. λυκοκτονεῖν), καὶ τῷ κτείναντι μὲν τέκνον

νον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον δύο. ὅθεν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα λύκειον καὶ λυκοκτόνον φασίν.

373. τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς: Ὅπερ ἐστὶν ἐκ προγόνων ἐχθροὶ ἡμῖν ὄντες. καὶ Μένανδρος

οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἄν.

374. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ πολλά: Φοβούμενος γάρ τις τοὺς ἐχθροὺς ὠφελεῖται παρ' αὐτῶν. ὁ γὰρ τῶν ἐχθρῶν φόβος πολλὰ χρήσιμα ἔσθ' ὅτε διδάσκει πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἐχθρῶν συνωθούμενοι μηχανάς τινας σοφωτάτας εἰς ἑαυτῶν φυλακὴν ἐπινοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.

378. ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς: Τὰς τριήρεις. ταῦτα δὲ εἰς Συρακουσίους αἰνίττεται, οἳ ἐνίκησαν Ἀθηναίους, διὰ τὸ ταπεινὰς ἔχειν τὰς πρῴρας.

380. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι: Τὸ ἑξῆς, ἔστι μὲν χρήσιμον τὸ ἀκοῦσαι πρῶτον ἐφ' ὅτῳ ἐληλύθασιν.

382. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος: Ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρει ὀλίγον ὑπὸ πόδα. παρὰ τὸ "γόνυ γουνὸς ἀμείβων." τοῦτο δὲ ὡς ὑποποδισάντων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δέους.

383. καὶ δίκαιόν γ' ἔστι: Τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τοὺς ὄρνιθας, ἐπειδὴ ἔφασαν εἰς λόγους βούλεσθαι ἐλθεῖν τοῖς ἀνθρώποις.

385. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν: Ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων

λύκου τάλαντον δίδοσθαι, τῷ δὲ τέλειον δύο. Κτέννειν tanquam vitiosum ab criticis ubique rejici solet, etsi non raro ab libris fide dignissimis oblatum. Sic in Isocratis Panathen. p. 263 d. H. Steph. ταῖς πολιτείαις ταῖς οὐκ ἀρεσκούσαις μαχόμενος καὶ καταλύων καὶ τοὺς προεστῶτας αὐτῶν ἀποκτείνων, codex Urbinas ἀποκτέννων. in Stephano Byzant. v. Δυρβαῖοι: οὗτοι οὔτε ἀδικοῦσιν οὔτε ἀποκτείνουσιν ἀνθρώπων οὐδένα, liber Seguerianus (Montefalc. Bibl. Coisl. p. 282.) ἀποκτέννουσιν. ἀποκτέννει Nicarchus in Anth. Pal. 11, 395.

1. τῇ om. V.

τέκνον λ. V. et Suidas. λ. τέκνον Ald.

3. καὶ λυκοκτόνον om. V.

4. ἐχθροὶ ἡμῖν V. ἡμῖν ἐχθροὶ Ald.

6. ἀπωλόμεσθα] Legebatur ἀπολλύμεθα. ἀπολλύμεσθα V. Correctum ex Suida s. ἀπ' ἐχθρῶν.

9. πρόνοιαν] Sequentia om. V.

12. δὲ add. V.

13. οἳ—Ἀθηναίους—ταπεινὰς ἔχειν τὰς πρῴρας Dobræus. Legebatur οὓς—Ἀθηναῖοι—ταπεινοὺς ἔχειν τοὺς πύργους. (ταπεινοὺς πύργους ἔχειν V.)

16. πρῶτον V. πρὸς τὸ Ald.

17. ὑπαναχώρει V. ἀναχώρει Ald.

18. παρὰ τὸ om. V. Est Il. Λ, 547.

ὑποποδισάντων V. ὑποδεισάντων Ald.

19. ὑπὸ] ὑπὲρ V, non G.

20-p. 181, 3. Τοῦτο—διπλαῖ om. V.

ὁμοίων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων ἀναπαίστοις καὶ χορείοις ιε´ διμέτρων πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκαταλήκτων, ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

τὴν χύτραν: Ἔξωθεν τὴν σύν· σὺν τῷ τρυβλίῳ. τῷ δὲ ὀβελίσκῳ ἐχρῶντο ἀντὶ δόρατος. καὶ τὸν ὀβελίσκον δὲ, φησὶν, ὅστις ἐστὶν ἡμῶν δόρυ, ἐντὸς τῶν ὅπλων χρὴ λοιπὸν ἔχειν. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν χυτρῶν. ἔθος δὲ εἶχον ἔσω τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα.

[386. ἀντὶ τοῦ χάλα αὐτά. V.]

388. καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον: Τὸν ὀβελίσκον, ὅστις ἐστὶν ἡμῖν δόρυ, χρὴ περιπατεῖν ἔχοντας ἐντὸς, μὴ πάλιν γένηται πόλεμος.

390. τῶν ὅπλων ἐντός: Κέχρηται τῇ λέξει ἀντὶ τῶν ἱματίων, ὡσανεὶ εἶπε, καὶ ἔχειν τὸ δόρυ παρὰ τὴν ἀσπίδα. οὕτω γὰρ ποιοῦσιν οἱ πολέμιοι, τοῦ μὴ ἐξόπλους εἶναι, ἀλλὰ καθωπλίσθαι.

παρὰ τὴν χύτραν: Τουτέστι δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας ἐγγύθεν αὐτὴν ἔχειν. παραινεῖ οὖν μήτε παντάπασιν ἀμελεῖν, μήτε φανερῶς πολεμεῖν.

392. ὡς οὐ φευκτέον νῷν: Ὡς οὔτε φεύγειν οὔτε ἀπαρασκεύαστοι εἶναι.

394. κατορυχθησόμεθα: Ἔπαιξεν εἰς τὴν χύτραν. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ὀρυχθήσομαι, ἐπεὶ οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο.

395. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται: Οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλικράτης ἐν τοῖς περὶ

4. ἔξωθεν τῷ τρυβλίῳ V.
5. δὲ om. V.
10. μὴ πάλιν γένηται πόλεμος add. V.
13. ἐξόπλους] ἐξόπλας V. ἐξ ὅπλων Ald.
καθωπλίσθαι] καθωπλίσαι V. καθοπλίζεσθαι Ald.
14–16. Τουτέστι—πολεμεῖν] παραινεῖ ἂν (μὴ G.) παντάπασιν ἀμελεῖν μήτε μὲν φανερῶς πολεμεῖν. τουτέστι (τουτέστι om. G.) δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας αὐτὴν ἐγγύθεν ἔχειν V.
17. οὔτε φεύγειν add. V. Scholion om. G.
20. ἐν πολέμῳ V. ἐν τῷ πολέμῳ Ald.
22. ἐν πολέμῳ R.V. et Suidas s. Κεραμεικός. ἐν τῷ πολέμῳ Ald.
23. Καλλικράτης] Καλλίστρατος Ald. καλλιστράτης R.V. et codices Suidæ. Correxi ex scholio Pac. 144. ubi est ἢ Καλλικράτης. et ἢ fortasse hic quoque pro καὶ restituendum. Quo facto φησι præstabit vulgato φασι. Eædem hujus nominis corruptelæ sunt in libris Harpocrationis s. ἑκατόμπεδον, ἑρμαῖ et Κεραμεικὸς, libris tamen quibusdam recte Καλλικράτης præbentibus, ut scriptum apud Photium est s. ἑρμαῖ p. 15, 17. Eximendum igitur hoc opus scriptis Callistrati a Clintono enumeratis Fast. Hell. vol. 3.

Ἀθηνῶν συγγράμμασί φασιν οὕτω “καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος “ἅπας Κεραμεικός. ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος. βαδίζουσι δὲ ἔνθεν “καὶ ἔνθεν εἰσὶ στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις. (εἰσὶ δὲ οὗτοι “οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες, οἳ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ ὑπὲρ τῆς πόλεως “τετελευτήκασιν.) ἔχουσι δὲ αἱ στῆλαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος “ἀπέθανεν.” [λέγει δὲ παρ' ὑπόνοιαν τὰς χύτρας. R.]

399. Ὀρνεαῖς: Παρὰ τὰ ὄρνεα ἔπαιξεν. ἔστι δὲ τῆς Ἀργείας πόλις, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει λέγων “Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο.” ἴσως δὲ, ὅτι ἐν Ὀρνεαῖς μάχη ἐγένετο Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. γελοιον δὲ τὸ, φήσομεν ἀποθανεῖν.

400. ἄναγ' ἐς τάξιν: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου κώλων ἀναπαιστικῶν ϛ'. ὧν τὰ μὲν τέσσαρα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ἕκτον ἑφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὅμοιον τοῖς ἑξῆς. ὑφ' ὃ κορωνίς.

401. καὶ τὸν θυμὸν κατάθου: Ὡσεὶ ὁπλίτῃ ἐγκελεύων τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα. [ὁ χορὸς ἐγκελεύεται ἑαυτῷ παῦσαι τῆς ὀργῆς. R.]

p. 530. Ceterum Harpocratio s. Κεραμεικός inverso ordine Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς, ut scholiasta Pacis. In reliquis grammaticorum locis Μενεκλῆς ἢ K.

ἐν τοῖς om. R.V, ante συγγράμμασι ponit G. Numero singulari ἐν τῷ —συγγράμματι recte utuntur schol. Pacis et Harpocratio s. Κεραμεικός.

1. Ἀθηνῶν] ἀθηναίων R.V. et Suidas. Hoc vitium corrigendum apud Harpocrationem et Photium s. ἑρμαῖ.

φασιν οὕτω V. et Suidas. Legebatur φασι, omisso οὕτω. Suidas post οὕτως pergit ἔστι δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός. εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν.

2. ἅπας add. R.

3. καὶ ἔνθεν R. καὶ ἐντεῦθεν Ald.

3–5. Seclusi verba εἰσὶ δὲ—τετελευτήκασιν, quæ scholiastæ sunt, non Meneclis aut Callicratis.

4. οἱ ὑπὸ R.V. οἱ om. Ald.

οἳ ἐν V. οἷον ἐν Ald.

5. δὲ R.V. δὲ καὶ Ald.

7. Παρὰ] ἀντὶ τοῦ παρὰ R, quod ferri potest, si post ὄρνεα interpungatur.

τῆς ἀργείας R.V. τις ἐν Ἄργει ἰὰς Ald.

8. Ὅμηρος] Il. B, 571.

λέγων (λέγων γ̃ R.) addidi ex R.V.

Ὀρνειάς] ὀρνεάς R.V.

τ' add. R.V.

9, 10. γελοῖον—ἀποθανεῖν om. R.V.

11. Scholia metrica v. 400. et 407. om. R.V.

17. Ὡσεὶ (ὥσπερ G.)—ἀσπίδα om. R.

ὁπλίτην κελεύων ὡς εἶπε τὸ ε̄ παρὰ τὴν ὀργὴν παρὰ τὸν ὁμηρικὸν V.

18. ἑαυτῷ] τῷ R.

402. *παρὰ τὴν ὀργὴν*: Παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν

ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.

οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνῳ.

407. *καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων*: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας κώλων κζ' ἰαμβικῶν διμέτρων μὲν πλὴν τοῦ ἑνδεκάτου καὶ κδ' τριμέτρων ὄντων, ἀκαταλήκτων δὲ πλὴν τοῦ τελευταίου· τοῦτο γὰρ ἑφθημιμερές. ἔτι γε μὴν τῶν δ', ε', ς', ζ', η' ἀντισπαστικῶν διμέτρων διιάμβοις ἐπιτρίτοις ἐπιμεμιγμένων καὶ σπονδείοις πλὴν τοῦ ζ' ἀκαταλήκτων· τοῦτο γὰρ φερεκράτειον· ἔτι τῶν κ', κα', κβ', κγ' παιωνικῶν ἑφθημιμερῶν. τὰ δὲ τοιαῦτα δῆλον ὡς ἀσυνάρτητα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

409. *σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος*: Ἢ ὅτι σοφῶν οἰκητήριον ἡ Ἀττική, ἢ καθὸ οἱ βάρβαροι ἐφρόνουν περὶ Ἑλλήνων ὡς νοερωτάτων.

[414. *ἀντὶ τοῦ ὅλον, ἢ εἰς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς.* R.V.]

[416. *πέρα κλύειν*: Ἤγουν ἀνεπίδεκτα τῇ ἀκοῇ· ἔστι δὲ καὶ συμφορὰ πέρα τοῦ κλύειν. Gl. Victor.]

417. *ὁρᾷ τί κέρδος*: Γράφεται καὶ δίχα τοῦ ι, ἵνα ᾖ προστακτικόν. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι, ἵνα ᾖ ἐρωτηματικόν. ὡς ὁ λόγος, ὁρᾷ τις αὐτῶν ὠφέλειαν διαγωγῆς μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὖσαν, ἢ κατὰ κράτησιν ἐχθρῶν, ἢ φίλους ὠφελῆσαι. ἐν οἷς μάλιστα ἥδονται οἱ ἄνθρωποι. σημειωτέον ὅτι ἑνικὸν εἶπεν ἐπὶ τῶν δύο, καὶ τὸ κρατεῖν συνέταξεν αἰτιατικῇ.

[419. *ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ καί. οὕτω τινὲς, ἵνα ᾖ οὗ ἐὰν ᾖ καιρός.* R.]

424. *ἀντὶ τοῦ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σα' ἔστι καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖσε. τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν λέγει. τὸ δὲ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖσε, τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησὶ " κἀκεῖσε καὶ τὸ*

1. Ὁμηρικὸν] Iliad. Γ, 135.
2. μακρὰ πέπηγεν om. R.V.
3. πολέμια μόνον G.
μόνῳ om. R.
12. σοφῶν] σοφὸν V, non G.
οἰκητήριον R.V. οἰκιστήριον Ald.
17. δίχα R.V. χωρὶς Ald.
ᾖ] εἴη R.V. hic et mox iterum.
21. ὅτι R.V. δὲ ὅτι Ald.
ἑνικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ δύο R. Sequentia om. R.V.
24, 25. ἀντὶ—λέγει R. ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σύνεισι καὶ τὸ τῇδε—γῆν (omisso λέγει) V. τὸ δὲ ταῦτα πάντα ἃ ἐν τῷ κόσμῳ ἐστί. τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσ' ἔτι. ἤγουν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν Ald.
24. πάντα τὰ V. τὰ om. R.
25. ἐκεῖσε V. κεῖσε R.
λέγει] Sequentia om. R.
τὸ δὲ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖσε add. V.
26. Φοινισσῶν] 273. Conf. supra schol. 347.
κακεῖσε] Legebatur καὶ τὸ κεῖσε.

" δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ." καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον. προσβιβᾷ δὲ, συνεφαρμόζει.

[425. προσβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν. ἢ ἐφαρμόζει, συμβιβάζει. R.]

427. ἄφατον ὡς φρόνιμος: Ὡς ἄφατόν φησι καὶ μέγιστον φρονῶν ἐρεῖ ταῦτα. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

429. κίναδος: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔνεστιν αὐτοῖς. τὸ δὲ κύρμα, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσιν. Ἄλλως. κίναδος ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ.

430. σόφισμα, κύρμα: Ἐπίτευγμα παρὰ τὸ κυρεῖν. Ἄλλως. ἔντευγμα, σπάραγμα τοῦ νοῦ. τρίμμα δὲ, ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἄλλως. κύρμα πολλοῖς ἐγκεκυρηκὼς πράγμασι. παιπάλημα δὲ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

433. ἀνεπτέρωμαι: Οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι ἀντὶ τοῦ μετῃώρημαι.

434. ἄγε δὴ σὺ καὶ σύ: Πρὸς τὸν Εὐελπίδην φησὶν ὁ ἔποψ. ἄμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς " ἄγε δὴ, Ξανθία " καὶ Μανόδωρε." εἴσθεσις δ' ἑτέρας περιόδου στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιζ'. ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

436. εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον: Ἰπνὸς μὲν ἡ κάμινος. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. ἐπιστάτης δὲ χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρείαν. οἱ δὲ πήλινον Ἥφαιστον πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένον ὡς ἔφορον τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ καὶ ξύλον ἐπίμηκες πεπασσαλωμένον,

1. δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ. καὶ] δεῦρο καὶ Ald. δεῦρο δηλός τις ᾖ καὶ V.
τὸ τοιοῦτον correxi ex schol. 347. Legebatur τοιοῦτος. τὸ τοιοῦτος V.
5. ἄφατον—μέγιστον R.V. ἀφάτως —μεγίστως Ald.
8. κίναδος ἀντὶ τοῦ om. R.V.
φρόνιμος] παιπάλημ' ὅλον addit R.
10. ἐπίτευγμα R.V. ἐπιτατικὸν Ald. Infra post v. 436. V. a m. rec. κύρμα ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσι. ἄλλως. κύρμα ἐπιτακτικὸν παρὰ τὸ κυρεῖν—ἐγκεκυρηκῶς πράγμασι.
Ἄλλως] ἢ R.
12. ἐγκεκυρηκὼς] ἐντετυχηκὼς V. πράγμασι] Sequentia om. R.
13. διόδους V. διαδοχὰς Ald.
15. ἀντὶ τοῦ R.V. οἷον Ald.
μετῃώρημαι R. μετεώρημαι V. μετεώρισμαι Ald.
18. τοῖς ἑξῆς] 656.
19, 20. εἴσθεσις—παράγραφος om. R.V.
22. ἐπιστάτης δὲ R. ἐπιστάτης Suidas s. h. v. ἐπιστάτη δὲ θηλυκῶς Ald.
23. ἐκτελῶν R.V. et Suidas. ὁ ἐκτελῶν Ald.
ταῖς ἑστίαις R. et Suidas. τὰς ἑστίας Ald.

ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. Ἄλλως. ἐπιστάτην Καλλίστρατος τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον. οἱ δὲ πυριστάτην πλαττόμενόν τινα ξύλινον ἐν ταῖς ἐσχάραις, ὡς παρὰ ταῖς καμίνοις τὸν Ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν. Ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ, τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ, ἀνδριάντα πήλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις.

437. σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷς: Σὺ τοὺς λόγους δίδαξον καὶ φράσον, ἐφ' οἷς τούτους ἤγειρα ἐγώ. τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἕτερον τοῖν ἀνδροῖν.

439. ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο: Σύμμαχος· Αἰσωπείου λόγου ἢ τοιούτου τινὸς ἔοικε μεμνῆσθαι. Καλλίστρατος δὲ τοσοῦτόν φησιν, ἐκ διηγηματίου τινὸς εἱλκύσθαι. καὶ Δίδυμος, ὅτι αἰσχρός τις ἦν τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικὶ διαπληκτιζόμενος, συνέθετο ἐπὶ φίλων μήτε τύπτειν μήτε τύπτεσθαι μήτε δάκνειν αὐτὸν φιλοῦντα, μήτε δάκνεσθαι. οἷον, σὺ μὲν οὐχ ἑλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις "καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον." ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. [μαχαιροποιὸν δὲ τὸν μαχαίρας ἐργαζόμενον, ὡς μάγειρον. καὶ γὰρ ἐν Νήσοις μαγείρου πατρὸς

1. μαγειρικὰ R.V. et Suidas. μεγαρικὰ Ald.
ἄλλως add. V.
1–4. ἐπιστάτην — ἀναπλάττουσιν om. R.
1. ἐ. καλλ. V. Καλλ. ἐ. Ald.
2, 3. οἱ δὲ — ξύλινον add. V. et Suidas.
3. τινα Suidas. ὅντινα V.
ὡς παρὰ ταῖς Suidas. ὡς ταῖς V. ὥσπερ ἐν ταῖς Ald.
4. ἔχων V.
6. τὸν add. R.V. et Suidas.
καὶ ὑποκαίουσιν R.V. et Suidas. ὑποκαιόμενον Ald.
8, 9. om. R.
8. Σὺ] οὐ V.
9. τοῦτο—ἀνδροῖν om. V.
10–12. Σύμμαχος — Δίδυμος om. R.
11. δὲ om. V.
12. ὅτι] οὗτος R.
13. ἦν add. R.
τὴν ὄψιν] τῇ ὄψῃ R.
διαπληκτιζόμενος Suidas s. διαθήκην. πληκτιζόμενος R.V. πλησιαζόμενος Ald.
συνέθετο] διέθετο Suidas.
14. φίλων] φίλῳ V.
αὐτὸν add. R.V. ὡς αὐτὸν Suidas.
16. Παναίτιον] τὸν παναίτιον Suidæ codices.
16, 17. ὃν—λέγει om. R.
16. ὃν] ὡς Suidas.
Νήσοις] Fragm. 347.
17. αὐτὸν λέγει om. V. εἶναι λέγει αὐτόν Suidas.
18, 19. μαχαιροποιὸν — ἐργαζόμενον habet etiam R.
18. μαχαίρας R. μαχαίρ' V. μαχαίραις Suidas.
19–p. 186, 1. καὶ — φησιν. ἢ καὶ om. Suidas.

αὐτόν φησιν. ἢ καὶ αὐτόθι μαχαιροποιόν φησιν. V.] Ἄλλως. ὁ Παναίτιος μάγειρος μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

442. μήτ' ὀρχιπέδων ἕλκειν: Μὴ διασπᾶν τοὺς ὄρχεις, μὴ ὀρύττειν τὸν πρωκτόν. τὸν πρωκτὸν γὰρ δεικνύς φησιν, οὔτι που τόν. [Ἄλλως. τοῦτο ὁ ἔποψ ἢ ὁ χορὸς δεικνὺς τὸν πρωκτόν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ ταύτην πρώτην τιμωρίαν ὁρίζεται. R.V.]

444. διατίθεμ' ἐγώ: Ὑπισχνοῦμαι, συντίθεμαι.

445. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν: Ἀντὶ τοῦ εὔχομαι. οὐκ ὄμνυσι γάρ, ἀλλ' εὔχεται. ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης, ὄμνυμί φησι τὸ νικᾶν. Ἄλλως. ἔκριναν ε' κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε' ψήφους εὐδαιμόνουν.

446. ἔσται ταυταγί: Ἐπειδὴ περὶ νίκης εὔχεται, ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητὴς εὐφημοῦντα, ἔσται ταυταγί.

447. εἰ δὲ παραβαίην: Πιθανῶς ὡς ἔλαττόν τι ἕξων, εἰ μὴ πᾶσι νικῴη. ἐποιωνιζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην ταῦτα λέγει.

448. ἀκούετε λεῴ: Κῆρυξ ἐστὶν ἢ Πεισθέταιρος. ὁ λόγος ὡς ἐπὶ πολεμίων σπεισαμένων. κήρυγμα εἰρήνης κηρύσσει. παίζει δὲ εἰς τοὺς χυτροφόρους ὁπλίτας φάσκων. τὸ δὲ νυνμενὶ, ἀντὶ τοῦ νυνὶ μέν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῶνται.

1. αὐτόθεν οὖν φησιν αὐτὸν μαχαιροποιόν Suidas.
ἄλλως add. V.
1, 2. ὁ (γὰρ add. Suidas.) Παναίτιος—ἦν om. R.
2. μάγειρος καὶ Ald. καὶ om. V. et Suidas.
3. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ R.V. et Suidas s. γυνὴ μεγάλη et s. διαθήκην.
4. οὔσης] μικροφυὴς αὐτὸς ὢν add. Ald. om. R.V. et Suidas.
5. ὀρύττειν τὸν πρωκτόν R. τὸν πρωκτόν om. Ald.
6. τὸν πρωκτὸν γὰρ R.V. τὸν et γὰρ om. Ald.
που om. R.V.
8. τιμωρίαν V. κωμῳδίαν R.
ὁρίζεται R. ἐργάζεται Ald.
9. Ὑπισχνοῦμαι om. R.
συντίθεμαι] συντίθημι R. ἀντὶ τοῦ συντίθεμαι V. Scholion om. G.
10. εὔχομαι] Sequentia om. R.
11. τούτοις ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶ χαριέντως καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης. ἄλλως V.
12. ἔκριναν V. ἔκρινον Ald. ἔκριναν γὰρ Suidas s. ὄμνυμι.
ε'] Legebatur οἱ, quod om. V. et Suidas.
16, 17. om. R.
19. δὲ εἰς add. R.V.
20. τοὺς χυτροφόρους] τὰς χύτρας R.V.
ὁπλίτας] ὁπλίτου V.
νυνμενὶ] νῦν μενὶ Ald.
νυνὶ R.V. νῦν Ald.
21. οὕτω R.V. τούτῳ Ald.

[449. πορεύεσθαι. R.]

450. ὅ τι ἂν προγράφωμεν: Ἐπὶ τὰς στρατείας οὕτω προέγραφον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν φυλάρχων, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατευσίμους ἐν πίνακι.

ἐν τοῖς πινακίοις: Ἐπεὶ ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα, οἷον ποῖ δεῖ πορεύεσθαι καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι.

451. δολερὸν μὲν ἀεὶ: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ λόγον στροφῆς ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν "πολὺ δὴ πολὺ δή." ἔστι δὲ καὶ ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν περίοδον τίθεσθαι· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς κώλων καὶ στίχων θ′. ὧν ὁ πρῶτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν διμέτρων βραχυκαταλήκτων, καὶ ἰαμβικῆς βάσεως διὰ τὴν ἀδιάφορον. ὁ δεύτερος ἀσυνάρτητος ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ὁ τρίτος ἀναπαιστικὸς πενθημιμερής. ὁ δ′ ἀσυνάρτητος ἐκ τροχαϊκοῦ πενθημιμερὴς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. ὁ πέμπτος ὅμοιος τῷ γ′. ὁ ϛ′ ἀναπαιστικὸς δίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ ζ′ ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δύο ὅμοιοι τοῖς ἐπὶ τῆς ἑξῆς εἰσθέσεως ξα′. ὀφείλει δὲ εἶναι καὶ ἐν τοῖς εἰρημένοις κώλοις διάλειμμα μικρὸν, ἵνα δοκῶσιν ἐκ δύο κώλων συγκεῖσθαι, συνάπτωνται δὲ εἰς ἕνα στίχον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ ἔσω νενευκυῖα. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσθέσεως ἔξω διπλῆ.

454. παρορᾷς: Παρεπινοεῖς ἢ εὑρίσκεις.

456. παραλειπομένην ὑπ᾽ ἐμῆς φρενὸς: Ἐγκαταλειπομένην, ἣν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν. ἔν τισι δὲ οὐ κεῖται τὸ φρενός. ἀξυνέτου δὲ, ἀνοήτου.

461. ὡς τὰς σπονδὰς: Ὅτι πρὸ καταγνώσεως, φησὶν, οὐ παρασπονδήσομεν.

462. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία: Ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀπὸ τῶν

2–4. om. R.
2. Ἐπὶ—προέγραφον add. V.
3. δὲ add. V.
φυλάρχων Dobræus. Legebatur φυλετῶν.
8. Scholion metricum om. R.V.
24–27. om. V. præter verba ὃν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν.
25–p. 188, 5. Nihil præter ἣν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν et εὐτρέπισται habet R.
28. Ὅτι om. V.
παρασπονδοῦμεν V.

ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἶτα εἰς μάκτρας διενέμοντο. τὸ δὲ ἑξῆς παίζει, ὡς περὶ δείπνου λέγων, καίτοι λόγῳ μέλλων αὐτοὺς εὐωχεῖν.

καὶ προσπεφύραται: Ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων. διαμάττειν δὲ, διαπλάττειν.

463. φέρε παῖ τὸν στέφανον: Τοῖς γὰρ εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης.

465. μέγα καὶ λαρινὸν: Διὰ τούτου πολλῇ τῇ τροπῇ ἐπέμεινε τῆς εὐωχίας. ὡς ἐπὶ βοὸς δὲ τοῦτό φησιν, ὡς ἐν Λαρίσσῃ μεγάλων βοῶν γενομένων. ἔστι δὲ πόλις Θεσπρωτίας. Ἄλλως. λαρινὸν ἀντὶ τοῦ λιπαρόν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γάρ τινες λάρινοι βόες οἱ λιπαροί. ἢ μεγάλοι, ἀπὸ Λαρινοῦ τινος βοσκοῦ εὐμεγέθους. νέμονται δὲ τὴν ἤπειρον, οὖσαι τῶν Γηρυόνος βοῶν ἀπόγονοι. θραύσει δὲ, πραΰνεῖ. [πείσει, καταπραΰνεῖ, καταπαίσει. V.]

471. οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας: Ὅτι τὸν λογοποιὸν Αἴσωπον διὰ σπουδῆς εἶχον. ἦν δὲ ὁ Αἴσωπος Θρᾷξ. ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἴδμονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος. ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ἀναβιῶσαί φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Λάκωσιν οὕτως "καὶ μὴν ὅμοσόν "μοι μὴ τεθνάναι, ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ." τῶν δὲ

2. λ. μέλλων V. μέλλων λ. Ald.

4. εὐτρεπίζεται V.

ἀπὸ] κατὰ V.

5. διαμάττειν δὲ διαπλάττειν om. V.

7. στέφανοι Suidas s. κατὰ χειρός. οἱ στέφανοι Ald.

ἀπὸ—θέρμης om. R.

μέθης καὶ θέρμης Suidas.

8–10. Διὰ—λαρινὸν om. R.

8. Διὰ] καὶ εἰ V.

10. θεσπρωτείας V.

λαρινὸν om. V.

ἀντὶ τοῦ add. V.

12. οἱ] ὡς V.

βοσκοῦ R. νομέως Ald. βοσκοῦ haud dubie fuit in V, qui nunc a correctore habet ῥωμέως, unde in G. factum ῥωμαλέου.

13. θραύσει δὲ, πραΰνεῖ om. R, qui habet πείσει.

15. Scholia v. 471–479. om. R: habet gl. ἀντὶ τοῦ ἀνέγνως 471.

Ὅτι om. V.

16. ὁ om. V.

Ἴδμονος] Ἰάδμων vocatur ab Herodoto 2, 134. et ab Suida s. Αἴσωπος. Ἴδμονος est apud Heraclidem Ponticum in Gronovii Thesauro vol. 6. p. 2827. cujus verba descripsit scholiasta.

17. κωφοῦ] σοφοῦ Portus: quæ correctio optime convenit Ἴδμονος nomini. Sed in κωφοῦ consentit Heraclides.

πρῶτον Heraclides. Legebatur πρῶτος.

ξάνθου V. et Heraclides. τοῦ Ξάνθου Ald. Genitivus Ξάνθεω est apud Herodotum 2, 135.

18. φησιν αὐτὸν V. αὐτόν φησιν Ald.

19. τεθνάναι] Supplendum ex Suida (s. ἀναβιῶναι) τὸ σῶμ'. ἐγώ. (ἐγώ. alterius personæ est.)

ἀνήκειν vir doctus apud Gais-

μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζῴων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δέ τινες οἳ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας, καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπώλῃ. διὰ σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν Αἴσωπον. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ εἰπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον ηὐδοκιμηκέναι. φαίνονται τὸ τοιοῦτον ἅπαν Αἰσώπῳ ἀνατιθέντες. τὸ δὲ πατῆσαι ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνδιατρῖψαι, ὡς τὸ ἀφικέσθαι που λέγομεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀνέγνως. ταῦτα μὲν κωμικώτερον παίζει. τὸν δὲ κορυδὸν ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνιν νομίζουσιν εἶναι.

475. *ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι*: *Ἐπεὶ λόφον ἔχει ἡ κορυδός. θηλυκῶς δὲ εἴρηκε τὴν κορυδόν. Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.*

476. *τεθνεὼς Κεφαλῆσι*: *Προσέπαιξε τὸν δῆμον. Κεφαλῆς γὰρ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.*

479. *ῥύγχος βόσκειν σε*: *Οἷον, μωρὸν ἑστάναι μάτην ῥύγχος ἔχοντα. ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ φησὶ μεῖζόν τι ὀφείλεις ἔχειν ῥύγχος. πάλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ῥάμφος.*

480. *τῷ δρυκολάπτῃ*: *Ὄρνεον ἐν ταῖς δρυσὶν εὑρισκόμενον, ζητοῦν σκώληκας, ὃ καὶ πολλάκις ἀνορύττον καταβάλλει. ἐπεὶ οὖν ἡ δρῦς τοῦ Διός ἐστιν, ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν, ἥ ἐστιν ἱερὰ τοῦ Διός. ἢ ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκῆπτρον. δρῦς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον.*

484. *Δαρείου καὶ Μεγαβάζου*: *Δαρεῖος βασιλεὺς ἦν, Μεγάβαζος δὲ σατράπης, πορθήσας Μέμφιδα. οὗτος σατράπης Δαρείου ὁ τὴν Αἴγυπτον ἑλών. οὗ μνημονεύει Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ γράφων*

fordum ad Suidam. Legebatur *αὖ ἥκειν*. Apud Suidam *ἀπὸ νίκης*.
1. *εἰσὶν* om. V.
3. *Μνησίμαχος* Menagius ad Diog. L. 2, 18. Legebatur *Μνησίλοχος*.
5–9. *ηὐδοκιμηκέναι—εἶναι* V. *εὐδοκιμηκέναι. περὶ δ' Αἰσώπου καὶ ἐν Σφηξί. τὸ δὲ πεπάτηκας ἀντὶ τοῦ—εἶναι. φαίνονται δὲ τοιοῦτον—λέγομεν* Ald.
9. *ὄρνιν* V. *ὄρνεον* Ald.
10. *Ἐπεὶ*] *ἐπεὶ δὲ* V. Id est *ἐπειδή*.
ἡ V. *ὁ* Ald.
11. *τὴν* V. *τὸν* Ald.
Πλάτων] Vid. Ruhnken. ad Timæum p. 164.
12, 13. om. V.

17–20. *ὄρνεον — πᾶν ξύλον* R.V. *ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν, ἥτις ἐστιν ἱερὰ— πᾶν ξύλον. δρυηκολάπτης δὲ ὄρνεον—ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν* Ald.
17. *ὄρνεα — εὑρισκόμενα — ζητοῦν* (*ζητοῦντα* G.) V.
ταῖς R.V. *τοῖς* Ald.
18. *ὃ καὶ—καταβάλλει* om. R.
19. *ἔπαιξε*] *ἄλλως. ἔπαιξε δὲ* V.
τὴν δρῦν] *τὸ δρῦς* G.
21. *Μεγαβάζου*] *Μεγαβύζου* Ald.
μεγαβάζος R.V. *Μεγάβυζος* Ald.
22. *σατράπης* R. *στρατηλάτης* Ald.
πορθήσας Μέμφιδα om. R.
μέμφιδας V.
23. *τῇ πρώτῃ* R.V. *τῷ πρώτῳ* Ald.
Est cap. 109.

οὕτως "Μεγάβαζον τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν, τούς τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμάχους μάχῃ ἐκράτησε καὶ ἐκ Μέμφιδος ἤλασε τοὺς Ἕλληνας."

485. ὥστε καλεῖται Περσικὸς: Μήποτε τὸν ἀλεκτρυόνα καὶ ἐν τοῖς πρόσθε Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγον.

[486. ἀντὶ τοῦ περιέρχεται, περιέπει. R.]

487. τὴν κυρβασίαν: Τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἴληφε. πᾶσι γὰρ Πέρσαις ἐξῆν τὴν τιάραν φορεῖν, ἀλλ' οὐκ ὀρθὴν, ὡς Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ. μόνοι δὲ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὀρθαῖς ἐχρῶντο. τὴν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς κίδαριν. ἔστι δὲ αὕτη, καθὰ προείπομεν, τιάρα. τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπτυγμένην καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν, τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ὀρθήν.

489. ὄρθριον ᾄσῃ: Καλῶς τὸ ᾄσῃ. κοκκύζει γὰρ κυρίως, ὅτ' ἂν παρ' ἑαυτῷ μετὰ νίκην τῆς μάχης ᾄσῃ.

491. τορνευτασπιδο.: Οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας. [ἔμποροι. R.]

493. Φρυγίων ἐρίων: Ἢ ἀπὸ Φρυγίας, ἢ ἀπὸ δήμου. ἐκεῖ γὰρ ἁπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια.

494. ἐς δεκάτην γάρ ποτε: Ὅτι τὴν δεκάτην εἱστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισί. καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ "τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν." ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἑβδόμαις φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γράφων οὕτως "τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ἑβδόμην. διὸ καὶ

γράφων] τῶν ξυγγραφῶν G.
1. μεγάβαζον R.V. Μεγάβυζον Ald.
3. μάχῃ add. R.V.
5. τὸν ἀλ. hic R : post πρόσθεν Ald.
10. τῷ (scr. τὸ) τιαροφορεῖν V.
11. ἐχρῶντο] Sequentia om. R.
11, 12. τὴν—κίδαριν (codex κίταριν) add. V.
15. Καλῶς τὸ ᾄσῃ add. R.V.
κοκκύζει R. κοκκύζειν Ald.
17. Οἱ—ἀσπίδας om. R.V.
21. ἐν τοῖς τικτομένοις R. et (qui recte ἐπὶ habet) Suidas s. δεκατεύειν. ἐν τοῖς γεννηθεῖσι V. Ald.
22. καὶ τὰ ὀνόματα τότε ἐτίθεντο. ὅτι τὴν δεκάτην εἱστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ etc. V, qui ante ὅτι ponere debebat ἄλλως.
παισί] Sequentia om. R.
23. τί] τίς Suidas.
μάτηρ] Legebatur μᾶτερ.
δεκάτῳ V.
τόκου V. et Suidas. τόκον Ald.
24. Ἀριστοτέλης] Hist. An. 7, 12. τὰ πλεῖστα δ' ἀναιρεῖται πρὸ τῆς ἑβδόμης· διὸ — ὡς πιστεύοντες ἤδη μᾶλλον τῇ σωτηρίᾳ.

“ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται, ὡς πιστεύοντες τότε μᾶλλον τῇ σωτη-“ ρίᾳ.” τοῦ δὲ ὑπέπινε περιττὴ ἡ ὑπό.

[495. ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν εἶχον τοῦ ὕπνου. R.]

496. Ἁλιμοῦντάδε: Δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.

498. ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιον: Ἀντὶ τοῦ ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων, ἢ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων.

501. προκυλινδεῖσθαι: Ἔαρος ἀρχομένου ἴκτινος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται ὡς ἐπὶ γόνυ. παίξας οὖν ὡς βασιλεῖ φησι τὸ κυλινδεῖσθαι. ἴδιον γὰρ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἄλλως. τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι. τὸ διὰ μεταβολὴν δὲ καιροῦ γινόμενον εἰς βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμήν. οἱ γὰρ ἴκτινοι τὸ παλαιὸν ἔαρ ἐσήμαινον. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν αὐτούς.

503. ὀβολὸν κατεβρόχθισα: Ἀντὶ τοῦ κατέπιον, φησὶν, ὃν εἶχον ἐν τῷ στόματι ὀβολὸν, ἵνα ὠνήσωμαι ἄλφιτα προσκυλιόμενος τῇ τοῦ ἰκτίνου ἐπιφανείᾳ.

505. κόκκυ: Ποιὰ φωνὴ τὸ κόκκυ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. ἔστι δὲ μόνως παροξυτόνως. πρὸ θερισμοῦ δὲ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ. Ἡσίοδος “ ἦμος κόκκυξ κοκκύσῃ.”

507. κόκκυ, ψωλοὶ: Παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοὶ πολλοί. καὶ ὅτ' ἂν ὁ κόκκυξ εἴπῃ κόκκυ, τότε ὅλοι ἅμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο εἰς τὸ πεδίον. Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον. ἐπίτηδες δὲ συνήγαγε τὰς δύο λέξεις, ἵνα εἴπῃ αἰσχρῶς καὶ γέλωτα κινήσῃ. ἔστι δὲ παροιμία παρὰ Φοίνιξι “ κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε” ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κράζοντος τὰ πεδία θερίζομεν.

1. τότε μ. V. μ. τότε Ald.
2. τοῦ—ὑπὸ om. V. περιττεύει ἡ ὑπό R.
4. Scholia v. 496. 498. om. V.
5. Ἀντὶ τοῦ om. R.
6. ἀμελγόντων R. et Suidas s. ἀπέβλισεν. ἀμελγούντων Ald.
8. κυλίνδονται] ἐκυλινδοῦντο Suidas s. ἴκτινος.
8, 9. ὡς ἐπὶ—κυλινδεῖσθαι om. R.
8. παίξας] πέσας V. πέρσας G.
ὡς βασιλεῖ φησι] φησὶ βασιλεὺς, φησὶ V.
9. ἴδιον—γονυπετεῖσθαι add. V. et Suidas nisi quod βασιλέων habet. ἐστὶ δὲ ἴδιον β. τὸ γ. R.
10, 11. τοὺς—τιμήν om. R.
12. ἔαρ] εἰς ἦμαρ add. V.
13. αὐτόν R.
14. Ἀντὶ τοῦ add. R.
15. ἐν om. V.
17. τὸ R.V. καὶ τὸ Ald.
18. μόνως om. V.
19. Ἡσίοδος] Ἔργ. 484. κοκκύσῃ R.V. κοκκύζει Ald.
21. εἴπῃ] εἴποι R.
ἅμα τῇ φωνῇ R. ψωλοὶ Ald.
22. ἐξήρχοντο R. ἤρχοντο Ald.
πεδίον] Seqq. om. R.
24. παρὰ φοίνιξι add. V.

510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων: Ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἐκτυποῦν ὄρνιθας εἰς κόσμον.

μετέχων ὅτι δωροδοκοίη: Ἵνα μετέχῃ τῆς αὐτῆς δωρεᾶς. ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις τῶν βασιλέων ἦν ἀετός. ἔστι δὲ δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς.

512. ὁπότ' ἐξέλθῃ Πρίαμος: Ἐν ταῖς τραγῳδίαις, φησὶν, ὑποκρίνεταί τις τὸ Πριάμου βασιλικὸν πρόσωπον, ἔχων ὄρνιν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου, τὸν Λυσικράτην τηρῶν μὴ δωροδοκήσῃ. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο Ἀθηναίων κλέπτης τε καὶ πανοῦργος. διεβάλλετο δὲ δωροδόκος. ἔνιοι δὲ τραγικὸν αὐτόν φασι κλέπτην, καὶ σφόδρα ἄσημον.

ἐν τοῖς τραγῳδοῖς: Ὅτι καὶ νῦν τὸν χορὸν τῶν τραγικῶν. ἐποίουν δὲ ἐπὶ τῶν σκήπτρων ὡς ἐπίπαν ἀετούς.

515. ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς: Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος "εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς αἰετός." καὶ Σοφοκλῆς "ὁ σκηπτροβάμων αἰετὸς, κύων Διός." ἢ ἐπειδὴ εἰώθεσαν τὰ ἀφιερωμένα ἑκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἱδρύεσθαι. τῆς Ἀρχηγέτιδος Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα γλαῦκα εἶχεν ἐν τῇ χειρί. ὁ δὲ Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνεον καὶ ὡς θεράπων τοῦ Διός. ἐπεὶ μικρότερος τοῦ ἀετοῦ ὁ ἱέραξ.

[520. οὕτως καὶ τῶν θεῶν εὐδαιμονέστεροι οἱ ὄρνεις. R.]

521. Λάμπων δ' ὄμνυσι: Τῶν εἰκῇ δαιμόνων. ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνύναι. Σωσικράτης γὰρ ἐν τῷ β' τῶν Κρητικῶν οὕτως φησὶ "Ῥαδάμανθυς δὲ δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βα-

1, 2. proximo scholio postponit V, præfixo ἄλλως, omittit R.
3. δωρεᾶς R. δωροδοκίας Ald.
6. φησὶν om. R.
7. πριάμου R.V. τοῦ Πριάμου Ald.
9–12. ἔνιοι—ἀετούς om. R.
14. εἶπεν ἐπὶ (ἐκ codex) τῆς κεφαλῆς addidi ex R.
14–16. οὕτω—ἢ om. R.
14. ὁ Π. Ald. ὁ om. V.
Πίνδαρος] Pyth. 1, 11.
δ' ανασκάπτρῳ V. δ' ἀνὰ σκῆπτρα G. γ' ἀσκήπτρῳ Ald. Scribendum δ' ἀνὰ σκάπτῳ.
15. αἰετός (ἀετός G.). καὶ — κύων Διός addidi ex V.
σκηπτροβάμων] σκηπτοβάμων recte Victor.
16. εἰώθασι R.
17. ἱδρύεσθαι R.V. ἱδρύειν Ald.
τῆς R. τῆς δὲ Ald.
γλαῦκαν R.
18. καὶ ὡς θ. R. ὡς θ. δὲ Ald.
21–p. 193, 3. Τῶν—ὅμοια om. R.
22. ἐπ. οὕτως V. et Suidas s. Λάμπων. οὕτως ἐπ. Ald.
Σωσικράτης Kusterus. Legebatur Σωκράτης hic et apud Zenob. Proverb. 5, 81. De Sosicrate dictum ab Hemsterhusio in Anecdotis vol. 1. p. 197. et ab Geelio in Biblioth. Critica nova vol. 1. p. 62.
β'] Legebatur ιβ'. Correxi ex Zenobio.
23. δὲ add. V.
δεξάμενος V.

" σίλειαν δικαιότατος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται δὲ αὐ- " τὸν πρῶτον οὐδένα ἐᾶν ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύ- " ναι κελεῦσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν, καὶ τὰ ὅμοια." ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος καὶ μάντις· ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἔνιοι περιάπτουσιν, αὐτὸν ἡγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις θ'. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικοῦ ὀρνέου. ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. Ἄλλως. ὅτι οὗτος χρησμολόγος. ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας οὐχ, ὥς τινες, ἐτεθνήκει. πολλῷ γὰρ ὕστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα.

523. Μανᾶς: Ἀπὸ τοῦ Μάνης. πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν. ὡσεὶ ἔλεγε τοὺς δούλους Μανᾶς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις.

[524. ἀντὶ τοῦ μανιώδεις βάλλουσιν ὑμᾶς τοῖς λίθοις. R.V. (non G.)]

[526. ὀρνιθοθηρευτής. R.]

527. ῥάβδους: Γράφεται σταυρούς. ἔστι δὲ εἶδος δικτύου, ὃ χρίουσιν ἰξῷ.

528. δίκτυα: Ἀντὶ τοῦ θηρατικὰ δίκτυα. καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου.

530. βλιμάζοντες: Ὅτι νεωτερικὴ ἡ λέξις. Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν. ἔοικε δὲ πλέον τι σημαίνειν, τὸ μετὰ συντονίας. βλι-

2. οὐδένα οὐκ ἐᾶν V.

3. δὲ om. R.

4. ἦν καὶ] καὶ om. V.

4–6. ᾧ καὶ—ἄλλοις θ' om. R.

4. Σύβαριν] Vid. Taylor. ad Lysiam. vol. 2. p. 107. Reisk. Wesseling. ad Diodor. 12, 10. σύβασιν V. σύμβασιν G.

7. δὲ καὶ] καὶ om. R.

σιτήσεως] Sequentia om. R.

Ἄλλως] εἰς (τὸ add. G.) αὐτό V.

8. δὲ] δὲ καὶ V.

9. πολλῷ γὰρ ὕστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει] Fallitur scholiastes, qui Cratinum in Nemesi fabula longo post Aves editas tempore h. e. post Olymp. 91, 1. Lamponis ut vivi vigentisque mentionem injecisse scribit; quod falsissimum esse vel ex eo intelligitur, quod Nemesis fabula post Periclis obitum doceri vix potuit. V. Plutarch. Peric. 3. MEINEK. Quæst. scen. 1. p. 14.

10. Post ζῶντα addebatur καὶ ταῦτα πολλῷ ὕστερον.

12. Μανᾶς] μάνεις V. om. R.

17. Γράφεται σταυρούς om. R.V.

ἔστι δὲ] ἔστιν R. om. V. παγίδας G.

21, 22. Ὅτι — συντονίας om. R, post κατεσθίουσιν ponit V, præfixo ἄλλως, quod ego ante βλιμάζειν addidi.

21. ἀντὶ τοῦ ψ.] ψ. φησὶν αὐτά V.

22. συντονίας] Legebatur συντομίας.

μάζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι. ὅπερ ἐποίουν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι, οἱονεὶ θλιβομάζειν. Δίδυμος δὲ, βλιμάζοντες, ἀντὶ τοῦ κακοῦντες. ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσιν.

[531. οὗτοι δὲ οὐ μόνον ὑμᾶς ἕψουσιν, ἀλλὰ καὶ συντρίβουσιν. R.V.]

533. ἀλλ' ἐπικνῶσιν: Ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλουσι συντρίψαντες. παρὰ τὸ κναίειν, τὸ διαφθείρειν. σίλφιον δὲ ῥίζα ἡδύοσμος πρὸς ἄλφιτα. λέγει δὲ τὸ ἐν Λιβύῃ γενόμενον. θεραπεύει δὲ πολλὰ καὶ ἔστι πολυτίμητον. καὶ ἐν Πλούτῳ φησὶν

οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

535. κατάχυσμα: Ζωμὸν, παρὰ τὸ χεύεσθαι. γλυκὺ δὲ, μέλιτι δεδευμένον. Ἄλλως. οὐδὲν πλέον ἢ κατάχυσμα, ὥστε ἀπὸ τούτου καὶ τὰ καταχύσματα λέγεσθαι.

[536. κατεσκέδασαν: Κατέχεαν. R.V. (non G.)]

538. ὥσπερ κενεβρίων: Κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων ἀντὶ τοῦ νεκριμαίων. ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλωτέρας ἀρτύσεως δεομένων. Ἄλλως. τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν. "οὐκ ἔσθ' ᾧ κενέβρεον ὅταν θύσῃ."

539. πολὺ δὴ: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἀντίστροφος τῆς προρρηθείσης στροφῆς, διὰ τὸ καὶ αὐ-

1. κυρίως R.V. δὲ κυρίως Ald.
2. τὰς R.V. τοὺς Ald.
5. οὗτοι δὲ] ὅτι R.
7. Ἀντὶ τοῦ add. R.
συντρίψαντες] συντρίβουσι G.
8, 9. πρὸς ἄλφιτα—πολυτίμητον R. προσάρτυμα. σίλφιον: τὸ ἐν Λιβύῃ γενόμενον. θεραπεύει δὲ (ὃ θεραπεύει V.) πολλὰ, ἔστι δὲ καὶ πολυτίμητον Ald.
8. προσάρτυμα] In MS. Vat. U. rectius πρὸς τὸ ἄρτυμα. Deinde additur, ὅπερ ἐν Λιβύῃ γίνεται. θεραπεύει δὲ πολλά. ἔστι δὲ πολυτίμητον. KUST.
10. ἐν Πλούτῳ] 924.
11. μοι om. V.
12. βάττου R. Βάτου Ald.
13. Lemma γλυκὺ καὶ λιπαρόν in R.V.
παρὰ τὸ χεύεσθαι R. παραχεύεσθαι V. παρὰ τὸ χέεσθαι Ald.
14. δεδευμένον] Seqq. om. R.
17. Κατὰ] κενεβρίων κατὰ V.
ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων R.V. μεταφορὰν τοῦ στοιχείου Ald.
18. νεκριμέων R.
δεομένων] Seqq. om. R.
19. οὐκ ἔσθ' ᾧ V. οὐκ ἔσται Ald. Erotianus p. 204. κενέβρεια: τὰ νεκριμαῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης (fragm. 559.) "οὐκ ἔσθ' "ὃ κενέβρειον ὅταν θύῃς τι καλεῖ με."
κενέβρειον] Scribebatur κενέβριον.
21. Scholion metricum om. R.V.

τὴν ἐκ κώλων συγκεῖσθαι καὶ στίχων ἀσυναρτήτων θ´, ὁμοίων ἐκείνῃ. ἔχει δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει τοὺς συνήθεις δύο στίχους ἀναπαιστικοὺς ὁμοίους τοῖς ἑξῆς ξα´, διπλῇ ἔξω νενευκυίᾳ περατουμένους. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι.

χαλεπωτάτους λόγους: Ἀντὶ τοῦ λυπηρούς, χαλέψαι δυναμένους.

541. ἐμῶν πατέρων: Ἐρεθισθέντες ὑπὸ τῶν πρεσβυτῶν καταβοῶσι τῶν πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν βασιλείαν.

544. ἐπ᾽ ἐμοῦ: Εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διεδεχόμην.

548. τὰ νεόττια: Ὡσεὶ εἶπεν ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου ἀνατίθημί σοι ὥστε διοικεῖν. ταῦτα δὲ εἰώθασι πρὸς τοὺς εὐήθεις τῶν ἀνθρώπων λέγειν.

[551. ὅτι ὀφείλετε μίαν πόλιν ἔχειν. R.V.]

[552. τὸ μεταξὺ λέγει γῆς καὶ οὐρανοῦ. R.]

553. πλίνθοις ὀπταῖς: Φασὶ γὰρ τὴν Βαβυλῶνα ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἀντὶ γύψου ἀσφάλτῳ συνδεθῆναι τὰς πλίνθους. ἡ Σεμίραμις δὲ ἔκτισε τὴν Βαβυλῶνα.

554. ὦ Κεβριόνα: Ὀρνεόν τί φησι τὸν κεβριόνην. ἔπαιξε δὲ, ὡσεὶ ἔλεγεν, ὦ θεοὶ, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα. ἐπιτηδείως δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέλαβεν, καὶ ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὅμοιος τῷ Κεβριόνῃ, ὃν ἐχειρώσατο ἡ Ἀφροδίτη. ἐπίτηδες οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχήσουσιν.

556. γνωσιμαχήσῃ: Γνωσιμαχῆσαί ἐστι τὸ γνόντα τινὰ ὅτι πρὸς κρείττους αὐτῷ ἡ μάχη ἡσυχάσαι.

557. ἱερὸν πόλεμον: Ὁ ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι Φωκέων τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ

5. Ἀντὶ τοῦ add. V. χαλέψαι] In κλέψαι corruptum ap. Suidam s. χαλεπωτάτους.

6. ἐρ. δὲ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων V. Scholion om. R.

9. ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου add. R.V. σοι R.V. σοι ἐμαυτὸν Ald.

10, 11. ταῦτα—λέγειν om. R, ante ὡς εἰ εἶπεν collocat V, omisso δέ.

12. πόλιν ἔχειν] ἔχειν πόλιν V.

17. Scholion v. 554. om. V. Ὄρνεον—ὡσεὶ] ὄνομα ὀρνέου. ἔπαιξεν ὡσεὶ R.

18. ὡς add. R.

19. καὶ ὅτι ὄρνις καὶ om. R.

20. κεβριόνι R.

22. τινὰ add. V.

23. κρείττους V. κρείττονας Ald. ἡ μάχη om. V.

25. Βοιωτοὺς] Immo Δελφούς. DOBRÆUS. βουλομένους Dobræus. Legebatur βουλομένοις.

Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν, ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει. δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γεγόνασιν, οὗτός τε καὶ ὁπότε Φωκεῦσιν ἐπέθεντο Λακεδαιμόνιοι. ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται· ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσοιτο. ἅμα δὲ τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει τοῦ γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐσχεδίασται δὲ ὑπ' αὐτῶν, οὐ γὰρ πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τούτου ἐπολέμησαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκέων, διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθος. γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί. πρότερος μὲν Λακεδαιμονίοις πρὸς Φωκεῖς ὑπὲρ Δελφῶν. καὶ κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντείαν παρὰ Δελφῶν ἔλαβον. ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκέων. καὶ τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν Φωκεῦσι, καθάπερ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει. καλεῖται δὲ ἱερὸς, ὅτι περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ κέ.

559. Ἀλκμήνας: Διὰ τοῦ πληθυντικοῦ ηὔξησε τὴν διαβολήν.

560. καὶ τὰς Ἀλόπας: Ἀλόπη Κερκυόνος θυγάτηρ, ᾗ καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἱπποθόων.

563. θύειν ὄρνισι: Πρὸ τῶν θεῶν. τὸ λοιπὸν δὲ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. προσνείμασθαι δὲ, μερίσαι καὶ προσοικειῶσαι ἕκαστον ὄρνιν ἑκάστῳ θεῷ, ἱέρακα Ἀπόλλωνι καὶ τὰ ἑξῆς.

566. ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ πυρούς: Πυροὺς λέγει τῇ Ἀφροδίτῃ θύειν, ἐπεὶ οἱ ἑφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν ἐγερτικοί. ἡ δὲ φαληρὶς ὄρνεόν ἐστι λιμναῖον εὐπρεπές. ἐσχημάτισε δὲ παρὰ τὸν φαλλόν.

1. ἐν τῇ δ' om. R.
λέγει add. R.
ἱεροὶ add. R.V.
2. οὗτός τε V. οὗτος δὲ R. ὁ τότε Ald.
καὶ om. R.
ἔθεντο R.
Λακεδαιμόνιοι] Sequentia om. R.
3. ἐν ἐνίοις δὲ Ald. δὲ om. V.
4. τοῦ γεν. V. τοῦ om. Ald.
10. τρίτῳ ἔτει] Longe brevius tempus intercessisse, illum autem numerum negligenter inspecto Thucydide posuisse scholiastam ostendit Clinton. Fast. Hell. vol. 2. p. 258.
11. Λακεδαιμονίους] Immo Βοιωτούς.
ἀπέδωκαν V. ἀποδεδώκασι Ald.
13. Θουκυδίδης] 1, 112. Vide Hesychium in ἱερὸς πόλεμος cum annotationibus interpretum.
15. Scholia v. 559. 560. om. R.V: habet G.
τὸ πληθυντικὸν G.
18. Πρὸ—ἔμπροσθεν om. V.
τὸ λοιπὸν—ἔμπροσθεν om. R.
19. προσνείμασθαι δὲ om. V. δὲ om. R.
20. ἱέρακα—ἑξῆς add. R.V.
23. ἐστι om. V.
λιμναῖον] Seqq. om. R.

567. ἢν δὲ Ποσειδῶνι: Γράφεται, Ποσειδῶνι βοῦν τις θύῃ. νῆττα δὲ παρὰ τὸ νήχεσθαι, ἐπεὶ ἔνυδρον τὸ ζῷον. καὶ τῷ Ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἡ δίαιτα.

568. ἢν δ' Ἡρακλεῖ θύῃ τις: Τὸν λάρον διὰ τὴν ἀδηφαγίαν Ἡρακλεῖ προσανάπτει. ναστὸς δὲ, μέγας πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶν εὐτελῆ πλακοῦντα. μελιτούττας δὲ, μέλιτι δεδευμένας. τὸ δὲ πλῆρες, ναστοὺς καὶ μελιτούττας. λείπει γὰρ ὁ καί σύνδεσμος.

569. ὀρχίλος ὄρνις: Διὰ τὰς μοιχείας τοῦ Διὸς τὸν ὄρνιν παρέλαβεν. ἐπλάσατο τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος. ἐπεὶ κατωφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχὸς, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρείληχεν διὰ τοὺς ὄρχεις. τὸ δὲ σέρφον ἔνορχιν, ὡς κριὸν ἔνορχιν. δῆλον δὲ ἐντεῦθεν ὅτι οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, σπέρμα τι ὁ σέρφος. ἔστι δὲ ζῷον μυρμηκῶδες.

571. ἤσθην σέρφῳ: Ὡς καταφρονῶν αὐτοῦ φησι. καὶ δωρίζειν πολλάκις ἐπιτηδεύουσιν. [σέρφῳ: Σέρφος μύρμηξ πτερωτός. Gl. Victor.]

[572. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ὄρνιθας. R.]

575. αὐτίκα Νίκη πέταται: Νεωτερικὸν τὸ τὴν Νίκην καὶ τὸν Ἔρωτα ἐπτερῶσθαι. Ἄρχεννον γάρ φασι, τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα, οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα, τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην, ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγαμηνόν φασιν.

576. Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος: Ὅτι ψεύδεται παίζων. οὐ γὰρ ἐπὶ Ἴριδος, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας

παρὰ τὸν φαλλόν (φαλόν V.)] Eadem Athenæi opinio est 7. p. 325 B.
1. Γράφεται—θύῃ om. R.
Γράφεται] ἢν δὲ V.
2. δὲ om. R.
καὶ add. V.
4. Scholion v. 568. om. R.V. Ejus loco R. habet τὸ δὲ μελιττοῦτα ἀρσενικῶς (vel ἀρσενικόν). ἔστι δὲ ἐπίθετον τῶν ναστῶν.
9. Διὰ—παρέλαβεν om. R.V.
10. τὸ R.V. δὲ τὸ Ald.
11. μοιχὸς] μοιχεὺς V, non G.
παρείληχεν R.V. παρέλαβε Ald.
12. ὅτι om. V.
13. σπέρμα τι] σπερμάτιον R.
ἔστι δὲ ζῷον μ. R. ζῷον γάρ ἐστι μ. Ald. Om. hæc verba V.
14. Ὡς om. R. Totum scholion om. R.
18. Νεωτερικὸν] Vid. Valckenar. ad Eurip. Hippol. p. 301.
19. Ἄρχεννον] ἄρχεννος R.V. Ἀρχέννους Ald. Ejusdem nominis corruptelæ sunt apud Plinium H.N. 36, 5. *Archermus*, *Achermus*, *Chermus*, *Anthermus*. Ἀρχένεος sculptor antiquissimus est in monumento apud Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 38. quod nomen comparavit Silligius in Catalogo artificum p. 51.
φασι, τὸν] Legebatur φησι καὶ τὸν.

αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

οἱ δὲ ἐν ἑτέροις ποιήμασιν Ὁμήρου φασὶ τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ ὕμνοι.

580. σπερμολόγων: Ὄνομα ὀρνέων, ἃ ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ἐκλήθη. [καταφαγεῖν. R.]

[581. παρεχέτω, παρόσον εὑρετίς ἐστι τῶν καρπῶν. V.]

582. οὐκ ἐθελήσει: Ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Ὅμηρος "οὐδ' ἐθέλει "προρέειν."

583. οἱ δ' αὖ κόρακες: Ἐπιβεβούλευται, φησὶ, τοῖς ἀνθρώποις, ἐὰν μὴ τιμήσωσιν ὑμᾶς. τοὺς γὰρ βοῦς ἐπὶ γεωργίαν χρειώδεις ὄντας ἀνθρώποις τυφλοῦτε καὶ τὰ πρόβατα, ἐξ ὧν τὴν ἐσθῆτα ἔχουσι. [καταροῦσι: Καταρέσθαι, διαλύειν. Gl. Victor.]

584. ἐπὶ πείρᾳ: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βλάβῃ. ἢ ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμέν.

585. μισθοφορεῖ δέ: [Ὅτι οἱ ἰατροὶ μισθῷ ἰατρεύουσι. R.V.] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ᾔτησεν.

589. τὰς οἰνάνθας: Οἰνάνθη ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς. καὶ Εὐριπίδης "οἴνα θ' ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον "οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν."

590. γλαυκῶν λόχος: Γλαὺξ εἶδος ὀρνέου. λόχος δὲ τὸ σύστημα. ὅπερ ἄνω ἔφη νέφος.

καὶ κερχνηίδων: Μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν οὐχὶ κερχνὴς γραπτέον, ἀλλὰ κερχνηὶς σὺν τῷ ι, ὡς Νηρηίς. νῦν γὰρ κερχνηίδων εἶπεν. κνῖπες δὲ εἴδη ζωυφίων μικρά.

1. αἱ] Il. E, 778.
ὁμοῖαι] Seqq. om. R.
2. φασὶ hic V, post ἑτέροις Ald.
3. αὐτοῦ add. V.
ὕμνοι Berglerus. κύμινοι V. Ald.
4. ἃ om. R.V.
5. ἐκλήθη V. ἐκλήθησαν R. ὠνομάσθησαν Ald.
6. εὑρετίς] εὑρετής V.
7. ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται post προρέειν ponunt R.V.
Ὅμηρος] Il. Φ, 366. ubi οὐδ' ἔθελε. Totum scholion om. G.
9. ἐπιβεβούλευται R. ἐπιβουλεύεται V. ἐπιβουλεύετε Ald.
10. ἡμᾶς V, non G.
11. ἐξ—ἔχουσι om. R.
13. Ἀντὶ τοῦ add. R.
15. Scholion v. 585. om. G.
οἱ om. V.
16. τοῦτο δὲ εἶπεν om. R.
18. σταφυλῆς] Seqq. om. R.V.
19. Εὐριπίδης] Phœn. 236.
οἴνα θ'] οἴνανθ' Ald.
στάζεις] στάζει καὶ Ald.
21, 22. om. V.
22. ἔφη νέφος R. νέφος ἔφη Ald.
23–25. Μήποτε—μικρά om. R.
25. κνῖπες—μικρά om. V.

599. γαῦλον κτῶμαι: Γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπωμένως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ὀξυτόνως. Καλλίμαχος

Κυπρόθε Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.

Ἄλλως. γαῦλος, πλοῖόν τι φόρτιμον, ὡς καὶ σκάφη ἀπὸ τῶν σκευῶν. Ὅμηρος "γαυλοί τε σκαφίδες τε." ὡς αἱρετωτέρου δὲ ὄντος τῶν ἄλλων πάντων καὶ ἀκινδύνου τοῦτό φησι.

602. πλὴν εἴ τις ὄρνις: Παροιμία ἐστὶν, οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἄλλως. παροιμία τοῦτο, οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν ἀγνώστων.

603. τὰς ὑδρίας: Ἐν ὑδρίαις γὰρ ἔκειντο οἱ θησαυροί.

604. πῶς δ' εἰς γῆρας: Ἀντὶ τοῦ πῶς εἰς πολυχρονιότητα προκόψουσιν.

610. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς: Κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει

ἐννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη.

614. οὐδὲ θυρῶσαι: Τοὺς ναοὺς ὡς τοῖς θεοῖς. θάμνοις δὲ, συμφύτοις τόποις. [πρινιδίοις: Ἀντὶ τοῦ πρίνοις. R.V.] σεμνοῖς δὲ, τοῖς τιμίοις.

618. δένδρον ἐλαίας: Ὅτι εὕρημα θεῶν. Ἀθηνᾶς γάρ.

619. κοὐκ εἰς Δελφούς: Ἔνθα τὰ μαντεῖά εἰσιν, ἐν μὲν Δελφοῖς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν δὲ Λίβυσι τὰ τοῦ Ἄμμωνος.

621. ταῖσι κομάροις: Ὅτι τὰς μὲν κομάρους θηλυκῶς φησιν, ἀρσενικῶς δὲ τοὺς κοτίνους. εἴδη δὲ δένδρων ταῦτα.

1. προπερισπωμένως R.V. προπερισπώμενον Ald.
2. Καλλίμαχος] Fragm. 217. p. 520.
3. κυπρόθεος V. Totum versum om. R.
σιδόνιος V. Σιδώνιος Ald.
4. φόρτιμον R.V. φορτικὸν Ald. πλοῖον φορτικὸν Pollux 1, 83. affert ex Thucydide 6, 88. ubi libri φορτηγικοῦ φορτητικοῦ φορτικοῦ.
σκάφη κατὰ τῶν θεῶν V.
5. Ὅμηρος] Od. I, 223.
6. καὶ ἀκινδύνου hic R.V, post ὄντος Ald.
7, 8. Παροιμία—Ἄλλως om. R.V.
8. παροιμία R.G. παροιμιακῶς V. Ald.
9. ὁ παριπτάμενος R.V. γε εἴ τις Ald.
10. Ἐν ὑδρίαις] Vid. Meinek. ad Menandr. p. 163.
11. πῶς add. R.V.
13. Ἡσιόδειον] Fragm. 50. ed. Gaisf.
15. γενεὰς ζώει V.
16. Τοὺς—θάμνοις δὲ om. R.V.
17. σεμνοῖς δὲ τοῖς τιμίοις om. R. Gl. τιμίοις habet V, om. G.
19. εὕρημα] εὕρεμα V. Scholion om. R.
θεῶν] θνητῶν G.
20. ἔνθα τὰ R. ἔνθα Ald. ἐνταῦθα V. Scholion om. G.
22, 23. φησιν—κοτίνους R. φασὶ, τοὺς δὲ κ. ἀρσενικῶς Ald. Scholion

627. ὦ φίλτατ' ἐμοί: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου στίχων καὶ κώλων ιβ'. ὧν ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ ια' καὶ ιβ' ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ὁ τρίτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν πενθημιμερῶν· ἐξ ἀναπαιστικοῦ πενθημιμεροῦς αἰολικοῦ διὰ τὸ ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα ἴαμβον καὶ τροχαϊκοῦ ὁμοίου πενθημιμεροῦς. ὁ τέταρτος ὅμοιος. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τὸν δεύτερον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ϛ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. τὸ ζ' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. ὁ θ' ἰαμβικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ δέκατος ἀσυνάρτητος ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

ἐξ ἐχθίστου: Ἀπὸ τῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν μεταπίπτων.

629. ἐπαυχήσας: Ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν σῶν λόγων.

630. ἐπηπείλησα: Ἐπαγγειλάμενος ὤμοσα.

636. τἀμὰ τρίψειν: Χαριέντως εἶπε τρίψειν ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος.

639. καὶ μὴν μὰ τὸν Δία: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων εἴκοσι. ὧν τελευταῖος,

καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.

640. οὐδὲ μελλονικιᾶν: Ὅτι βραδὺς ἦν περὶ τὰς ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐχὶ προνοητικὸς ἦν, ἀλλ' ἀμελητής. τινὲς δέ φασι διὰ τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι. [ὁ Νικίας υἱὸς Ἀλκιβιάδου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. R.V.]

641. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν: Ὁ ἔποψ παρακελεύεται αὐτοῖς εἰς τὴν νοσσιὰν εἰσελθεῖν, ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων σχοίη

om. V. Veram lectionem habuit Suidas s. κομάρους.

1. Scholion metricum om. R.V.

14. πίπτων R.

15. Ἀντὶ τοῦ add. R.

16. ἐπαγγειλάμενος ὅμοια V.

17. Χαριέντως εἶπε om. V. Scholion om. R.

ὡς V. καὶ ὡς Ald.

18. Scholion metricum om. R.V.

25. διὰ om. R.

26. υἱὸς Ἀλκιβιάδου] Inepte. Alcibiades auctor fuit expeditionis Siculæ, Niciæ autem patri nomen fuisse constat Nicerato. In Ἀλκιβιάδου consentiunt Suidæ codices s. μελλονικιᾶν, ubi ed. Mediol. Νικηράτου.

28. νοσσιὰν V. νεοσσίαν Ald.

καιρὸν ἡ παράβασις. τὸ δὲ κάρφη καὶ φρύγανα ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.

646. Κριῶθεν: Γράφεται καὶ Θρίηθεν καὶ ἔστι δῆμος τῆς Οἰνηΐδος, ἐὰν δὲ Κριῶθεν, τῆς Ἀντιοχίδος. Ἄλλως. Κριὸς δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Κριοῦ τινος ὠνομασμένος. ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δήμων καὶ φυλῶν Πολέμων.

649. ἐπανάκρουσαι: Ἐπανάκαμπτε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ὑπόστρεψον, ἐπάνιθι. ἐπανάκρουσις δέ ἐστι κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθ᾽ ὁρμῆς εἰς τὸν ὅρμον, ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραυσθῇ. καὶ νῦν δὲ τὸ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω. ἀπὸ τῶν εἰς τοὔμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἢ ἀντὶ τοῦ ᾄσας πρὸ τούτου, πάλιν ᾆσον καὶ ἐπανάλαβε.

[650. πρὸς ἀλλήλους τοῦτό φησι. R.]

652. ὅρα νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις: Ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους, καὶ τοῦτον τὸν παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ λεγόμενον, καίτοι πρεσβυτέρῳ ὄντι.

655. μηδὲν φοβηθῇς: Ἐπειδὴ μετὰ ὀρνίθων ὄντες ἀπορνιθωθῆναι ἔμελλον, προκατασκευάζει δι᾽ ὧν ἔμελλον τούτου τυχεῖν. τὸ δὲ οὕτω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις. παίσωμεν δὲ, χορεύσωμεν.

[657. ὀνόματα τῶν οἰκετῶν μετὰ τῶν πρὸς ὄρνιθας ἀφικομένων. R.V.]

[660. ἀντὶ τοῦ μουσικήν. R.V.]

[661. ἀντὶ τοῦ συγχορεύσωμεν αὐτῇ. R.V. ἀγαγών. R.]

662. ὦ τοῦτο μέντοι: Εἴσθεσις ὁμοίας ἑτέρας περιόδου ἐκ στίχων

1. παράβασις] Sequentia om. V.
τὸ δὲ—φρύγανα om. R.
τὸ αὐτό add. R.
3, 4. γράφεται—ἄλλως R.V. Horum loco Ald. infra post Πολέμων habet γράφεται δὲ καὶ Θριῆθεν, οἷον ἀπὸ δήμου τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς.
3. Γράφεται καὶ] καὶ om. V.
4. Κριὸς] κυρίως R.V.
7, 8. Ἐπανάκαμπτε—Ἄλλως om. R.V.
8. ἀντὶ τοῦ add. R.
ἐπάνιθι R.V. et Suidas s. ἐπανάκρουσαι. ἐπανάβηθι Ald.
10. μεθ᾽ ὁρμῆς R.G. et Suidas. καὶ μεθ᾽ ὁρμῆς V. καὶ μεθορμίσαι Ald.
θραύσῃ R.V. et Suidæ libri præter A, qui καὶ θραύσῃ.
καὶ νῦν δὲ τὸ] τὸ δὲ Suidas.
12. ᾄσας Suidas. ἀνίσας R. ἀνύσας V. ἐὰν ᾖσας Ald.
15. τῷ om. R.
Ἀρχιλόχῳ] Conf. ad schol. Acharn. 120.
18, 19. τὸ δὲ — χορεύσωμεν om. R.V, nisi quod R. habet οἷον ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις.
24–p. 202, 2. Εἴσθεσις—ἐξάγαγε om. R.V.

ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιέ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. ἐκβίβασον δὲ, ἔκβαλον, ἐξάγαγε.

663. ἐκ τοῦ βουτόμου: Φυτάριον παραπλήσιον καλάμῳ, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. Ἄλλως. φυτάριον παραποτάμιον, ὃ τοῖς βουσὶ παρασκευάζουσι. τοῦτο δὲ λέγεται, ὡς τῆς Πρόκνης ἐγκρυπτομένης τῇ ὕλῃ. αὐτοῦ δὲ, αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ.

[665. ποικίλον γὰρ καὶ ἄξιον θέας. R.V.]

668. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ': Ἑταιρίδιον πρόσεισι, τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον, τὴν δὲ κεφαλὴν ὄρνιθος ἔχον ὡς ἀηδόνος.

669. ὡς δ' ἁπαλὸν: Ἅμα λέγων ψηλαφᾷ αὐτήν. διαμηρίζοιμ' ἂν, συνουσιάσαιμι.

671. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν: Ἅμα πρὸς τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὀρνέου καὶ πρὸς τὸν πολὺν κόσμον τῆς ἑταίρας.

673. ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει: Εἰς ὀξὺ γὰρ λήγει ἡ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος.

674. ἀπολέψαντα χρὴ: Ἀντὶ τοῦ ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον. ὡς ἐν θυμέλῃ γὰρ προσωπεῖον ἐξῆλθεν ἔχουσα. τῇ τροπῇ δὲ ἐχρήσατο. δέον δὲ εἰπεῖν φαγεῖν, εἶπε φιλεῖν.

677. ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ: Τὸ πρὸ τῆς παραβάσεως τουτὶ κομμάτιον κώλων ἐστὶν ἀσυναρτήτων θ'. ὧν τὸ α' χοριαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ β' ἡμιόλιον. τὰ γ', ς', ζ', η' ἀντισπαστικὰ γλυκώνεια. τὰ δ', θ' ἑφθημιμερῆ. τὸ ε' ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἔλυσεν Ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα, εἰ ἡ ὄρνις προγενεστέρα τοῦ ἄρρενος, ἢ ὁ ἄρρην τῆς ὄρνιθος. ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα δὲ δοκεῖ λέγειν. φυσικώτερον δέ τινες πρὸς τὴν Μοῦσαν, ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὀρνέου. [εὐμορφοτάτη. R.]

[680. ὡσεὶ ἔλεγε συγχορεύτρια. R.V.]

683. ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσα: Ὡς αὐλὸς γάρ ἐστι φθεγγο-

4. ὃ—παρασκευάζουσι om. R.
5. πρόκνης φησὶν ἐνακρυπτομένης R.
6. αὐτοῦ—θεάτρῳ om. V. αὐτοῦ δὲ om. R.
10. αὐτήν] Seqq. om. R.
12. ἅμα πρὸς R.V. ἅμα μὲν Ald.
14. γὰρ add. R.V.
16, 17. Ἀντὶ—τῇ] ὡς ἐν θ. πρ.—ἔχουσα. ἄλλως. ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον. τῇ R. ἀπολέψαντα δέον φαγεῖν. ὡς—ἔχουσα. ἄλλως. ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον. τῇ V.
17. ἐχρήσατο] Seqq. om. R.V.
19–22. Τὸ — παράγραφος om. R.V.
22–24. ἔλυσεν—ὄρνιθος om. R.
22. ἔλυσεν δὲ Ald. δὲ om. V.
24. ὄρνιθος] πάντων add. V. ἀηδόνα δὲ] ἀηδόνα μὲν V.

μένη. ἢ ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐλόν. τὸ δὲ κρέκουσα νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα. κυρίως γὰρ τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. πολλάκις πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις.

684. *ἠρινοῖς* : *Ἐαρινοῖς εἶπε, παρόσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ Ἀττικῇ φαίνονται ἀηδόνες. τὸ δὲ ὅλον πάλιν πρὸς τὴν Μοῦσαν. ὅτι τῷ ἔαρι ἐν ἄστει τελοῦσι τὰ Διονύσια.*

686. *ἄγε δὴ φύσιν* : *Ἡ παροῦσα παράβασις ἐκ στίχων ἐστὶ λή, δῆλον δὲ ὡς ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.*

ἀμαυρόβιοι : *Γράφεται καὶ ἡμερόβιοι.* [*ἀμαυρόβιοι* : *Ἀσθενεῖς, ἤγουν ἀμαυρὸν βίον ἔχοντες καὶ ἀσθενῆ.* Gl. Victor.]

φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι : *Μετάβασις ἀπὸ τῶν ἔσω πρὸς τὸ θέατρον καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος. ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν*

οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

688. *ταλαοὶ* : *Ὡς τληπαθεῖς καὶ τὰ καθημερινὰ εἰδότες, μὴ προορώμενοι δὲ τὰ μέλλοντα. ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί.*

692. *φύσιν* : *Καλῶς φύσιν εἶπεν οἰωνῶν, γένεσιν δὲ θεῶν.*

693. *Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ* : *Ὅτι οὐκ ὀρθῶς Καλλίμαχος τὸν Πρόδικον ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Νεφέλαις.*

694. *Χάος ἦν καὶ Νὺξ* : *Ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρός τινα ἄλλου τινὸς γενεαλόγου.*

696. *τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον* : *Ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. καὶ τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέρριπται, ἀλλὰ ἀπὸ ἱστορίας τῆς κατὰ τοὺς Διοσκούρους. φασὶ γὰρ*

1. *τὸ δὲ* add. R.V.
2. *κ. γὰρ* R.V. *κ. δὲ* Ald.
πολλάκις γὰρ Ald. *γὰρ* om. R.
5. *ὅτι τὸ ἔαρ* R. *ὅτι ἔαρι* V.
6. *τελοῦσι*] *τελοῦνται* R.
7–10. Ἡ—*ἡμερόβιοι* om. R.V.
12. *Μετάβασις*] *παράβασις* G.
13. *καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος* add. R.V. Præterea R. in margine habet *παραβάσεις*.
14. *Ὁμηρικὸν*] Il. Z, 146.
17. *δὲ τὰ*] *καὶ τὰ* R.
19. *φ. εἶπεν* R.V. *εἶπε φ.* Ald.
γένεσιν δὲ] *καὶ γένεσιν* R.V.
20. *ὅτι οὐκ ὀρθῶς* R.V. *μέμνηται τοῦ Προδίκου καὶ ἐν Νεφέλαις. οὐκ ὀρθῶς δὲ* Ald.
τὸν Πρόδικον add. R.V.
22. *μέμνηται* — *Νεφέλαις* add. R.V.
Νεφέλαις] 360.
23. Scholion v. 694. om. R.

ἐξ ᾠοῦ αὐτοὺς γεγονέναι. καὶ ὅτι σύνηθες αὐτοῖς μᾶλλον ἀνεμιαῖον λέγειν. καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ "γόνιμον ἀνεμιαῖον τυγ-"χάνει."

698. εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις: Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικὼς, οἷον ταχύς. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτερωτοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά ἐστιν. ἀτόπως μὴν καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται.

704. ἐσμὲν Ἔρωτος: Λείπει υἱοί.

705. καὶ τοῖσιν ἐρῶσι: Σύμμαχος, διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὄρνιθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. Δίδυμος δὲ, ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτας φαίνεται. "ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύ-"κιππε, δεξιὴ σίττη."

706. πολλοὺς δὲ καλοὺς: Ἀντὶ τοῦ μετὰ τὴν νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως ἑταιρεῖν. ἀπομωμοκότας δὲ ἀποταξαμένους. διεμήρισαν δὲ, συνουσίασαν. [τὰς συνουσίας μετέδωκαν. R.]

708. ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνεον: Τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ τὸν ταῶ.

710. πρῶτα μὲν ὥρας: Παρὰ τὰ Ἡσιόδου

φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,
ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην.

1. ἐξ ᾠ. α. pro α. ἐξ ᾠ. R.V.
αὐτοῖς] Id est Ἀττικοῖς.
ἀνεμιαῖον] Legebatur ἀνεμίδιον hic et in verbis Platonis, consentiente Suida s. ἄνεμος. Veram scripturam habent grammatici in Bekkeri Anecd. p. 81, 32. 401, 14.
2. Θεαιτήτῳ] P. 151 E.
5. πτερωτοῦ Dobræus. πτεροῦ τοῦ Ald.
6. μὴν] μὲν R.V. δὲ Ald.
8. λείπεται ἵν' ᾖ υἱός V. υἱοὶ δηλονότι G. om. R.
9. τὸ om. R.V.
11. ὦ Λεύκιππε Bentleius. Legebatur ὡς Λευκίππη (λευκίπη V.). ὦ Λευκίππη Suidas s. ἀεὶ τοῖς. Versus haud dubie Hipponactis.
13. Ἀντὶ τοῦ add. R. Scholion hic om. V: habet gl. ἀποταξαμένους, quo caret G. Infra post scholion v. 720. V. διὰ τὴν νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως ἑταιρεῖν.
μετὰ om. R.
14. ἑταιρεῖν] ἐρεῖν R.
ἀπομωμοκότας δὲ om. R.
δ. δὲ σ. om. R.
15. μετέδωκαν] μετέδωκεν R.
16. Scholion v. 708. om. R.V. habent gl. τὸν ἀλεκτρυόνα (τὸν ἀλέκτορα G.) et V. δεδωκότες ἡμᾶς (ἡμῖν G.)
19. τὰ Ἡσιόδου] τὸ ἡσιόδειον V. Est Ἔργ. 446.
20. φράζεο δ'— φωνῆς V.
ἐπακούσῃς V. ἐπακούσαις Ald. om. R.
21. ὑψόθεν—κεκληγυίης om. R.V.

712. *καὶ πηδάλιον τότε*: Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον

αὐτίκα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.

καί,

πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.

713. *εἶτα δ' Ὀρέστῃ*: Ὀρέστης μανίαν προσποιούμενος ἐν τῷ σκότει τοὺς ἀνθρώπους ἀπέδυεν.

714. *ἴκτινος αὖ μετὰ ταῦτα*: Ἐν Ἑλλάδι καιρῷ ἔαρος φαίνεται ἴκτινος, ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα. πέκειν δὲ, ποκάζειν.

716. *ληδάριον*: Θερίστριον ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι.

718. *ἐλθόντες γὰρ πρῶτον*: Μαντευσάμενοι γὰρ πρῶτον ἐκ τῶν ὀρνεομάντεων οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.

720. *ὄρνιν τε νομίζετε*: Πάντα γὰρ οἰωνοὺς καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

722. *σύμβολον ὄρνιν*: Καὶ γὰρ ταῦτα συμβόλους ἐποίουν τὰ πρῶτα συναντῶντα καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντα. ταῦτα δὲ πάντα Δημήτερι ἀνέκειτο, ὥς φησι Φιλόχορος.

θεράποντ' ὄρνιν: Ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμέν τινας τῶν θεραπόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοιωνίστους.

ὄνον ὄρνιν: Λέγεται γάρ τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου, εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα, ἀκήκοε δὲ ἑτέρου

2. *αὐτίκα*] Ibid. 45.
καταθεῖο] Sequentia om. R.
4. *πηδάλιον*] Ibid. 627.
5. *προσποιούμενος* R.V. *ὑποκρινόμενος* Ald.
7. *Ἐν*] *ἀντὶ τοῦ ἐν* R.
τῇ Ἑλλάδι Ald. *τῇ* om. R.V. Totum scholion om. G.
καιρῷ add. V.
ἴκτινος φαίνεται V.
8. *πέκειν δὲ* om. V, una cum *ποκάζειν* om. R.
9. *σημείωσαι δὲ ὅτι* om. R. *σημειωτέον ὅτι* V.
10. *ἐν συστολῇ* (*δὲ εἶπεν* add. R.) *τὸ πρίασθαι*] Absurde, quasi alia hujus verbi mensura esse possit.
11. *γὰρ π.*] *γὰρ* om. R.
15–17. *Καὶ—Φιλόχορος* om. R.
15. *Καὶ γὰρ ταῦτα*] *ἐπειδὴ* Suidas s. *ξύμβολον*.
συμβόλους Suidas. *ξυμβόλους* V. *συμβούλους* Ald.
16. *συναντῶντα* V. *ξυναντῶντα ξυμβόλους* Ald. Masculinum posuit Suidas *τοὺς πρῶτα συναντῶντας καὶ—προσημαίνοντας*.
καὶ ἐξ Suidas. Aberat *καί*.
προσημαίνοντα] Legebatur *προσημήναντος*. *προσημαίνοντος* V.
19. *καλλόποδας—καλλοιωνίστους* V. Eadem diversitas apud Suidam s. *ὄνον ὄρνιν* et *οἰωνοί*.
20. *συμβολικῶς* V. et libri Suidæ s. *ὄνον*, præter Paris. A.

λέγοντος, βλέπε πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη. ὁ δὲ ἔφη, ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη.

724. ἦν οὖν: Ἔκθεσις τοῦ μακροῦ ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ιδʹ. ὧν τὰ μὲν ιβʹ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιγʹ ἀναπαιστικὴ βάσις, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ τελευταῖον ἑφθημιμερές. ὑφ᾽ ὃ παράγραφος. [τοὺς ὄρνιθας. R.]

725. μάντεσι, Μούσαις: Ὥστε χρῆσθαι ἡμῖν καὶ εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντείαν. πολλὰ γὰρ τῶν ὀρνέων μουσικά.

726. [ταῖς τροπαῖς. R.V. (non G.)] χειμῶνι: Ὅτι καὶ ἀνέμους καὶ καιροὺς προσημαίνουσιν. μετρίῳ δὲ πνίγει, συμμέτρῳ καύματι. λέγει δὲ τὸ ἔαρ.

729. ὥσπερ ὁ Ζεύς: Νεφεληγερέτης γάρ.

731. πλουθυγιείαν: Ἔμιξε τὰ δύο, διὸ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι, ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων.

[733. γέλωτα: Καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς, δι᾽ ὧν γέλως ἐστὶ καὶ χορεία καὶ θαλία (καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι R.). R.V.]

734. γάλα τ᾽ ὀρνίθων: Τοῦτο ἐκ παροιμίας ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. Ἄλλως. τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων ἔταττον. τὰ σπάνια οὖν, φησὶ, καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν.

735. κοπιᾶν: Ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι μέλλετε.

738. Μοῦσα λοχμαία: Ἡ στροφὴ καὶ ᾠδὴ αὕτη κώλων ἐστὶ

1. ἀναστήσεται] ἀνέστη R. a pr. m.
2. καὶ ἀνέστη addidi ex Suida.
3. Scholion metricum om. R.V.
7. ἡμῖν καὶ] καὶ om. R.
10. μετρίῳ δὲ πνίγει om. R.V. συμμέτρῳ om. R. τῷ καύματι R.
11. τὸ ἔαρ] τῷ ἔαρι V. In V. gl. μακρὸν τὸ πνῖγος, quod om. G.
12. om. R.
13. Correxi lemma παίδων παισίν. διὸ R.V. διὸ δὲ Ald.
15. ἐμφαίνων R.V. ἐμφαίνει Ald.
18. τοῦτο ἐκ παροιμίας R. τοῦτο ἐν παροιμίᾳ V. τοῦτο καὶ ἐν Σφηξίν. ἐν παροιμίᾳ δὲ Ald.
19. κεκτημένων ὀρνίθων V. Sequentia om. R.
20. ἔταττον addidi ex V, correcta scriptura codicis ἔλαττον. φησὶ] φασὶ V.
23. μέλλετε R.V. et Suidas s. γάλα ὀρνίθων. φήσετε Ald.
24. Scholion metricum om. R.V.

διαφόρων καὶ ἀσυναρτήτων ις'. ὧν τὸ πρῶτον πενθημιμερές. τὸ β' ἑφθημιμερὲς τοῦ α' ποδὸς ἐξαβράχεος. τὸ γ' τροχαϊκὸν εὐριπίδειον. τὸ δ' ἀσυνάρτητον προσῳδιακὸν καλούμενον, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῇ παραβάσει τοῦ Νεφελῶν δράματος. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ς' ὅμοιον τῷ δ', οὐκ ἐκ παίωνος δευτέρου ἀρχόμενον ὡς ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ δακτύλου. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β', πλὴν βραχυκατάληκτον. τὸ η' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ τὸ ιδ'. τὸ θ' ἀσυνάρτητον ὅμοιον τοῖς ῥηθεῖσι. τὸ ι' ὅμοιον. τὸ ια' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διαλελυμένων χοριάμβων, τοῦ α' ἑξασυλλάβου, τοῦ δὲ δευτέρου πενταστυλλάβου. τὸ ιβ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιγ' δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιε' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ις' ὅμοιον τῷ πρώτῳ πενθημιμερὲς ἐκ διαλελυμένου χοριάμβου. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκυῖα διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα.

738. Μοῦσα λοχμαία: Τὴν ἑαυτῶν λέγει, οἷον λοχμίδα. Δίδυμος, ὅτι ἐγκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μέλος ὡς ὄρνιθος. οἰκείως λοχμαίαν Μοῦσαν καλοῦσι. διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα καὶ ἐπιμίγνυσι τῷ τῆς ἀνθρωπείας. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς οὕτως· Μοῦσα λοχμαία ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. ξουθῆς δὲ εἶπε παρόσον τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ξουθὰ φαίνεται.

Πανὶ νόμους: Ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος, καὶ τῶν ὀρνέων δὲ ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί. σεμνᾷ δὲ μητρὶ, τῇ Ῥέᾳ.

749. ἔνθεν: Ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημάτων ὥσπερ ἡ μέλιττα ἀπεβόσκετο.

15–17. Τὴν—ποιητοῦ om. R.
15. οἷον λοχμίδα add. V.
16. εἰώθασι φ. V. φ. εἰώθασιν Ald.
16, 17. ὁ λόγος—ποιητοῦ om. V, qui infra post ἀναφαίνω ponit ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων. (ἀντὶ τ. τ. ἀ. om. G.) τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται.
17. ἄλλως add. V.
ἀντὶ τοῦ add. R.
ὄρνιθος V. ὀρνίθων Ald.
19. τῷ] τὸ R.V.
20. ἀναφαίνω] Hic addit R. superiora illa ἢ ὅτι ἐνκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν.
20, 21. ξουθῆς—φαίνεται hic om. R.V.
22. Post διατριβαί addit R. ὁ λόγος ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. et τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται.
23. σεμνᾷ—Ῥέᾳ om. V. σεμνᾷ δὲ μητρὶ om. R.
24. ἡ add. R. Veram lectionem esse ὡσπερεὶ μέλιττα in annotatione dixi.

750. Φρύνιχος ἀμβροσίων: Φρύνιχος τραγῳδίας ποιητὴς, ὃς ἐπὶ μελοποιίαις ἐθαυμάζετο. τέσσαρες δὲ ἐγένοντο Φρύνιχοι. ὁ μὲν εἷς οὗ νῦν μνημονεύει, Πολυφράδμονος παῖς, ποιητὴς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁ ἕτερος, Χοροκλέους παῖς, ὑποκριτής. τρίτος, Φρύνιχος ὁ κωμικὸς, οὗ μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα. τέταρτος δέ ἐστιν Ἀθηναῖος τὸ γένος ὁ στρατηγήσας τὰ περὶ Σάμον καὶ Ἀστυόχῳ προσθέμενος, ἐπιχειρήσας δὲ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει. περὶ ὧν ἐν τοῖς Βατράχοις ἱκανῶς εἰρήκαμεν.

754. εἰ μετ᾽ ὀρνίθων: Εἰ μετ᾽ ὀρνίθων τις διάγειν βούλεται ἡδέως, τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἐλθέτω.

755. διαπλέκειν: Ἢ διαποικίλλειν ἢ διάγειν.

756. τῷ νόμῳ: Νόμον νῦν οὐ πάντα τὸν γεγραμμένον φησὶν, ἀλλὰ τὸ ἔθος.

760. αἶρε πλῆκτρον εἰ μάχει: Πλῆκτρον ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσι ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων.

762. ἀτταγᾶς: Ὁ ἀτταγᾶς γὰρ κατάστικτός ἐστιν ποικίλοις πτεροῖς.

763. Σπινθάρου: Οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρὺξ, ἔτι δὲ καὶ ὁ Φιλήμων. [φρυγίλος δὲ ὄνομα ὀρνέου. R.V.]

1. Φρύνιχος τραγῳδίας ποιητὴς (τραγῳδοποιὸς V.) add. R.V.
2. μελοποιίας R.
τέσσαρες R. δ' V. et Ald.
δέ om. R.V.
3. νῦν om. V.
6. δέ om. R.
7. Σάμον] Sequentia om. R .
δὲ καὶ τῇ V.
8. Βατράχοις] Schol. 1334.
εἰρήκασι V, non G.
10–14. om. R.V, nisi quod R. habet νόμον νῦν τὸ ἔθος.
15. Πλῆκτρον om. R.
17. ἐκεῖνοι] οἱ δὲ Suidas s. αἶρε πλῆκτρον.
18. ἔμβολα] ἔμβολα τὰ V. τὰ ἔμβολα R.
20, 21. om. R.V.
22. Οὗτος] σπίνθαρος R.V.
ἔτι δὲ καὶ ὁ Φιλήμων om. R.V.
23. Post ὀρνέου pergit R. καὶ κάρ. προείπομεν ὅτι—πολλαχοῦ καὶ—ὅτι κάρ. V. autem ὡς φρὶξ δὲ καὶ (hæc om. G.) ὃ (ὁ δὲ G.) φιλήμων κωμῳδεῖται. ὡς κάρ. πρὸς ὃ εἴπομεν ὅτι ξένος οὗτος πολλαχοῦ καὶ παρὰ τοῖς (τοῖς om. G.) —ὅτι καὶ κάρ.

765. Ἐξηκεστίδης: Πολλαχοῦ προείπομεν ὅτι ξένος οὗτος. πολλαχοῦ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδεῖται. νῦν δὲ ὅτι Κάρ.

766. φυσάτω πάππους: Εὐφρόνιός φησι πάππον ὄρνεόν τι εἶναι. πρὸς τὸ ὄνομα οὖν παίζει, ὅτι εἰ ἀναβάς τις πρὸς ἡμᾶς γενήσεται πάππος, ἕξει ἀποδεικνύναι φράτορας, ὅ ἐστι συγγενεῖς. οἱ γὰρ εὐθυνόμενοι ὡς ξένοι ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἀποδεικνύναι ἐκ φατρίας ἄνωθεν ὄντας. Καλλίμαχος, οὐκ ἀναγράφει τὸν πάππον. τρίτη δὲ μοῖρά ἐστι τῆς φυλῆς ἡ φρατορία, οὕστινας τριττὺν λέγει.

767. εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι: Οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πεισίου, οὐδὲ περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστι δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι, Πυλαίᾳ, Ὥραις. εἴη δ' ἄν τι συμπεπραχὼς τοῖς ἑρμοκοπίδαις ὁ Πεισίου, οἵτινες, ὡς Φιλόχορός φησιν, ἐπὶ Χαβρίου θάνατόν τε κατεγνώσθησαν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθη καὶ ἐδημεύθη, καὶ τῷ κτείναντι κατ' ἄνδρα ἐκηρύχθη τάλαντον. Ἄλλως. οἱ μὲν τὸν Πεισίαν ἕνα εἶναι τῶν ἑρμοκοπιδῶν, οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτηροῦντο δὲ οὗτοι, ὅπως ἂν δοῖεν τῆς περικοπῆς τιμωρίαν. εἰ οὖν, φησὶν, ὁ υἱὸς Πεισίου ὅμοιος βούλεται εἶναι τῷ πατρὶ, γενέσθω πέρδιξ πανοῦργος. Κρατῖνος Χείρωσι

καὶ πρῶτον μὲν παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ,
Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διτρέφη.

5. πάππος] πάππους R.V.

6. ἀποδεικνύναι R.V. ἐπιδεικνύναι Ald.

ἐκ φατρίας V. ἔκ τε φρατρίας Ald.

7. ἀναγράφει Bentleius. Legebatur ἀναγράφω.

τὸν πάππον] Avem. Sequentia om. R. In V. supra post ὅτι καὶ κάρ leguntur sic scripta τρίτη μοῖρα δὲ εἰσὶ (τρίτη δὲ μοῖρα ἐστὶ G.) τῆς φυλῆς (φιλίας G.) ἡ φρατορία οὕστινας τριτοὺς λέγει.

8. τριττὺν] τριτὺν Ald.

9. Πεισ—] Scribebatur hic et infra constanter Πισ—.

9–15. Οὐδὲν—Ἄλλως om. R.

10. οὐδὲ] Scribebatur οὔτε, quod rectum est si scribatur οὔτε τίς ὁ Πεισίου.

11. Χείρωσι, Πυλαίᾳ] Scribebatur Χείροσι, Πυλαίαις.

13. θάνατον V. θανάτῳ Ald. τε om. V.

ἐστηλιτεύθη V. ἐστηλιτεύθησαν Ald.

14. καὶ ἐδημεύθη (adde ἡ οὐσία) addidi ex V.

15. εἶναι hic R, post ἑρμοκ. Ald.

15, 16. οἱ δὲ—τιμωρίαν om. R.

17. πισίου R.V. αὐτοῦ τοῦ Πισίου Ald.

βούλεται εἶναι] φαίνεται εἶναι (hæc om. G.) λέγεται εἶναι V, et in marg. a m. sec. γρ. βούλεται.

18. πανοῦργος] Seqq. om. R.

Χείρωσι] Scribebatur Χείροσι.

19. πρῶτον Porsonus. πρῶτα Ald.

20. Πεισίαν—Διτρέφη (scribebatur Διτρεφῆ)] Hæc nomina locum non habent in metro anapæstico. Videtur addidisse scholiasta, quemadmodum Eupolidis versibus in scholio Nub. 997. Hippocratis filiorum nomina sunt adscripta. Suidas, Πισίαν: τρία κνώδαλά φησιν

768. τοῦ πατρὸς νεόττιον: Ὡς καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοιούτου ὄντος, ἀποδρᾶναι ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς πανουργίας. Ἄλλως. ὁ πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον, ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. εἰ οὖν, φησὶ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω ὅμοιος τῷ πατρί.

769. ἐκπερδικίσαι: Διὰ τὸ πέρδικα αὐτὸν γενέσθαι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς πέρδικας καταλαμβανομένους ὑπ' ἀνθρώπων, μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσὶν, ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσι. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον καὶ φυγῇ ζημιωθέντα. οἱ δὲ πέρδικες πανοῦργοι ὄντες εὐχερῶς διαδιδράσκουσι τοὺς θηρευτὰς, πολλάκις ὕπτιοι γενόμενοι καὶ ἐπιβάλλοντες ἑαυτοῖς κάρφη. φησὶν οὖν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν γενόμενος δύναται πάλιν φεύγειν. Ἄλλως. ἐξάγων τοὺς νεοσσοὺς ὁ πέρδιξ εἰς κατανομὴν ἐπὰν ἄνθρωπον ἴδῃ, συρίζει· οἱ δὲ ὑπτίους ἑαυτοὺς τιθεῖσιν, ὡς μηδὲ ψηλαφῶντά τινα ἐπιγνῶναι. εἶτα ὀλίγον προελθόντος τοῦ ἀνδρὸς, πάλιν συρίζει ὁ πατήρ· οἱ δὲ ἐξίπτανται. τοῦτο οὖν ἐστι τὸ ἐκπερδικίσαι. Ἄλλως. Δίδυμος ἐν τῷ περὶ διεφθορυίας λέξεως οὕτως. ἐπὰν ἴδῃ τὸν θηρευτὴν ἡ πέρδιξ, προκυλινδεῖται αὐτοῦ ἐπισπωμένη πρὸς ἑαυτήν. ὡς δὲ γίνεται περὶ τὸ ἀγρεῦσαι αὐτὴν, οἱ νεοσσοὶ φεύγουσιν, εἶτα καὶ αὐτὴ διαδρᾶσα ὕστερον αὐτοὺς συνάγει. [ἐκπερδικίσαι: Ἤγουν ἐκφυγεῖν. Gl. Victor.]

770. τοιάνδε: Ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία καθ' ἕκαστόν ἐστι τῇ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

773. κρέκοντες: Ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντες. διὰ γὰρ τῆς τῶν πτερῶν

Ἀριστοφάνης, Πισίαν, Ὀσφρύωνα (ὀσφύωνα Paris. B. et Bruxell.), Διτρεφῆ.

1, 2. Ὡς—Ἄλλως om. R.

2. Ἄλλως] εἰς αὐτό V.

ὁ πέρδιξ πανουργίᾳ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρευτάς. εἰ οὖν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ βούλεται ὅμοιος αὐτῷ γενέσθαι V.

6, 7. Διὰ—πέρδικας om. R.

7. καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων μηχανῶνται οὕτω τὴν σωτηρίαν R.

8. γὰρ om. R.

9. ἐκκλίνουσι] Seqq. om. R. ἄλλως V. εἰς τὸ αὐτό Ald.

10. καὶ φυγῇ] ἐπὶ φυγῇ V.

12. πολλάκις—κάρφη om. V.

13. φεύγειν] φυγεῖν V.

17. ἄλλως V. εἰς τὸ αὐτό Ald.

19. ἐπισπωμένως V.

21. διαδρᾶσαι V. διαδιδράσκει G.

23–25. om. R.V. In V. adscriptum ἡ ἀντῳδὴ ἤτοι ἀντιστροφή.

26. Ἀντὶ τοῦ et γὰρ add. R. Scholion om. V.

πτερῶν R. πτερύγων Ald.

κινήσεως ὕμνουν τὸν Ἀπόλλωνα. [ἴακχον: Ἐβόων. Gl. Victor.]

775. παρ' Ἕβρον: Ποταμὸν Θρᾴκης τὰ ῥεύματα ἔχοντα ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Θρᾳκικοῦ ὄρους. [ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς ποιοῦνται τὰς διατριβὰς τὰ ὄρνεα. V.]

779. νήνεμος αἴθρη: Οἷον, ὑπὸ τῆς εὐαερίας λῆξις κυμάτων ἐγένετο. τοῦ γὰρ ἀέρος εὐδιεινοῦ ὄντος καὶ ἡ θάλασσα ἡσύχασεν. [Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἡσύχασεν ἡ θάλασσα κυμαίνουσα κατακηρουμένη. Victor.]

[781. ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησεν. R.]

782. ἄνακτας: Ἀντὶ τοῦ τοὺς θεούς. ἔνθεν καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά.

[783. Ὀλυμπιάδες: Αἱ κατοικοῦσαι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. Gl. Victor.]

[784. εὐφήμησαν. R.]

786. οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον: Τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιον τῷ ἐπιρρήματι. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

788. χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν: Ὡς μακρῶν ὄντων τούτων.

790. ἐφ' ἡμᾶς: Ἐπὶ τὸ θέατρον.

791. εἴτε Πατροκλείδης: Δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων, διὸ καὶ χεσᾶς ἐλέγετο. ἐξίδισε δὲ, ἐξετίλησεν, ἀπεπάτησεν.

[794. εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν, ὅστις τυγχάνει: Ἀντὶ τοῦ, μοιχὸς ὅστις ἐστὶν ὑμῶν. R.V.]

795. ἐν βουλευτικῷ: Οὗτος τόπος τοῦ θεάτρου, ὁ ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβικός. παρ' ὑμῶν δὲ, ἐκ τοῦ θεάτρου.

1. Ἀπόλλωνα] ἥλιον R.
3. Scholia v. 775. 779. om. R.
θρᾴκης ποταμὸς—ἔχων V.
5. τὰ ὄρνεα] οἱ ὄρνιθες Victor.
6. Sch. v. 779. om. V.
11. Ἀντὶ τοῦ add. R.
τὰ ἱερά] τὸν ἱερέα V.
16, 17. om. R.V.
18. μακρῶν] μικρῶν R.
19. om. R.V.
20. ὁ R.V. μὲν Ald.
21, 22. ἄλλως—ἐξίδισε δὲ] διεβάλλετο δὲ ὡς καταχέσας τὰ στρώματα αὐτοῦ R.
21. ἄλλως δὲ V. et Suidas s. χεζητιῶν. δὲ om. Ald.
χεσᾶς] οὐέσας V.
23. ἐστὶν] ἂν R.
26. βουλευταῖς βουλευτικὸς R.V.
ἐφηβικός] ἐφηβίης V.
δὲ om. R.
ἐκ R. ἀπὸ ἀντὶ Ald. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ Kusterus.

799. ὡς Διιτρέφης γε: Εὐφρόνιος τὰ περὶ τῷ τραχήλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱμαντάρια ἑκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι, καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκεν. ἀμάρτυρα δὲ ἀμφότερα. τινὲς εἰς πένητα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον, ὡσεὶ ἔφη, μηδὲν ἔχων ἄλλο ἀλλ' ἢ πίθου πόδας, ἢ χύτρας ὀμφαλούς. ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς Ἥρωσι "κἀπὸ τῆς Διιτρέφους τραπέζης," εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ, καὶ πανταχοῦ ἅρπαξ καὶ πονηρὸς καὶ πολυπράγμων. Πλάτων δὲ ἐν Ἑορταῖς καὶ ξένον "τὸν μαινόμενον, τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν." Ἄλλως. οὗτος θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν.

[πυτιναῖα μόνον ἔχων: Ὄρνεον μικρὸν ἡ πυτίνη. R. ὄρνεον μικρόν. πυτίνη δὲ πλέγμα ἐστίν. V.]

800. εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει: Παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. λέγει δὲ ὅτι ἀρτίως μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών.

801. ἱππαλεκτρυών: Ἀντὶ τοῦ βουλευτής. ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμότατος.

802. ταυτὶ τοιαυτί: Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ν'. μετὰ δὲ τὸν ιθ' στίχον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἐξῆλθον μὲν οἱ δύο ἐπτερωμένοι καὶ ἀλλήλων χλευάζοντες τὰ σχήματα.

1. τῷ om. V.
2. ἱμαντάρια Suidas s. Διιτρέφης. αἱμαντάρια Ald.
4. ἀλλ' add. R.V. et Suidas.
6. Ἥρωσι] Fragm. 292.
6, 7. κἀπὸ—εἰρωνείᾳ om. R.
6. κἀπὸ τῆς Διιτρέφους] καὶ ἀπὸ (ὑπὸ V.) τῆς Διιτρεφοῦς Ald.
7. καὶ πολυπράγμων add. R. Seqq. om. R.
8. καὶ ξένον grammatici, non comici esse videtur. καὶ ξένον λέγει Meinek. Quæst. scen. 2. p. 17.
μόγις] μόσις V. μοῦ^σ G.
9. ἀττικῆς G.
ἄλλως V. εἰς τὸ αὐτό Ald.
θάλλινα] θάλινα V.
9. ἱππ. καὶ ἐπλ. V. ἐφυλ.] οὗτος πολυπράγμων add. V.
13, 14. Παρὰ—Αἰσχύλου om. R. Spectant hæc ad proximum ξουθὸς ἱππαλεκτρυών, de quo vid. schol. Pac. 1177.
14. μυρμηδόνων V.
λέγει δὲ] γε ... δὲ R.
ὅτι om. R.
ἀρτίως R. ἤδη Ald. om. V.
16. Ἀντὶ τοῦ add. R.
17. ἐντιμότατος V. ἐντιμότερος R. τιμιώτερος Ald.
18–20. Scholion metricum om. R.V.
20–22. ἐξῆλθον—σχήματα] ἐξῆλθον καὶ οἱ δύο ἐπτερωμένοι καὶ ἄλλοι καθὼς εἴπομεν habet G. Scholion om. V.
21. μὲν R. δὲ Ald.

804. *ὠκυπτέροις*: Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερὰ, τὰ δὲ ὠκύπτερα.

806. *εἰς εὐτέλειαν*: Εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

807. *ἀποτετιλμένῳ*: Ἀντὶ τοῦ ἀποκεκαρμένῳ. δύο δὲ εἴδη κουρᾶς, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον, τὸ ἐν χρῷ. ὁ δὲ κῆπος τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμῆσθαι.

808. *ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεθα*: Διεσκέμμεθα.

κατὰ τὸν Αἰσχύλον: Ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν

> ὅδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
> πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν,
> εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
> τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
> ἁλισκόμεσθα.

πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος ἀετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ.

809. *τοῖς αὑτῶν πτεροῖς*: Ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τὸ δὲ, οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

810. *ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν*: Ἔν τισιν ὅλον ἕν. ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ἄγε δὴ τοῦ ἔποπος.

811. *μέγα*: Παράδοξον, ὃ οὐκ ὠνόμασταί ποτε.

4. Ἀντὶ τοῦ add. R.
ἀποκεκαρμένῳ R.V. ἀποκεκομμένῳ Ald.
5, 6. τὸ μὲν—κεκοσμῆσθαι om. R.
5. τῷ ἐχθρῷ V.
τῷ προμετώπῳ κεκοσμημένος V.
7. Διεσκέμμεθα om. R.V.
10. Æschyli versus affert Suidas s. οὐχ ὑπ' ἄλλων (ubi primum versum omisit) et ταυτὶ μέν.
ὅ δ' Suidas. Legebatur ὡς δὲ. ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν λιβυκῶν τὸ κλέος scholiasta Aphthonii in Walzii Rhetor. vol. 2. p. 12.
μύθων] μῦθος V.
13. αὐτῶν Ald. αὑτοῖς V.
14. ἁλισκόμεσθα Suidas. ἁλισκόμεθα Ald. Vid. Porson. ad Eurip. Medeam 139. VIII. qui aliorum scriptorum locos quosdam indicavit, quibus Galenum adde vol. 5. p. 144. ed. Charter. καὶ τάχ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα.
15. ἀετὸν] αἰετὸν V.
τετρωμένον λέγοντα R. τρωννύμενον καὶ λέγοντα Ald.
ταῦτα om. R.
18. Scholion v. 809. om. V.
21. Ἔν τισιν om. V.
22. τοῦ R. τοῦτο Ald.

τοῖς θεοῖς: Τοῖς ὄρνισι δηλονότι.

[816. ἔοικε καὶ ἐκ τούτων Σπάρτη πόλις καλεῖσθαι τότε. V.]

817. οὐδ' ἂν χαμεύνην: Δίδυμός φησιν, οὐδ' ἂν σπάρτον, ᾧ χρησαίμην, οὕτω μισῶ τὴν Σπάρτην. χαμεύνη δὲ, ταπεινὴ κλίνη. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν. Ἄλλως. οὐδ' ἂν τὴν χαμεύνην ὀνομάσαιμι σπάρτην, εἴ γε κειρίας ἔχοιμι, καὶ μὴ σπαρτίον δεήσαι μοι αὐτῇ ἐντεῖναι. ἡ δὲ χαμεύνη εὐτελής ἐστιν. ἡ δὲ κειρία εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας.

820. [ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. R.V.] Νεφελοκοκκυγίαν: Παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. χαῦνον δὲ ἀντὶ τοῦ πλατὺ καὶ μέγιστον. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἁπλοῦται.

823. ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους: Προείρηται ὅτι πένης οὗτος, ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν πλούσιον. εἰσὶ δὲ ἄλλοι δύο Θεαγένεις, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὁμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. Ἄλλως. λέγεται ὅτι μεγαλέμπορός τις ἐβούλετο εἶναι, περαΐτης ἀλαζὼν, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Εὔπολις ἐν Δήμοις.

824. τά τ' Αἰσχίνου γε ἅπαντα: Καὶ οὗτος πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ, καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σελλοῦ. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους Σελλούς. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι δὲ σελλίζειν.

825. τὸ Φλέγρας πεδίον: Ἔξωθεν ὑπακουστέον τὸν ἢ διασαφητικὸν σύνδεσμον. βέλτιον, φησὶ, πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν Νεφελοκοκκυγίᾳ ἀποκεῖσθαι, ἢ εἰς τὸ Φλέγρας πεδίον. διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κἀκεῖνο πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν. ἔστι δὲ τῆς Θρᾴκης πεδίον. Δίδυμος δέ φησι, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τῆς Φλέγρας καὶ τῆς Νεφελοκοκκυγίας.

3. Δίδυμος—χρησαίμην om. R.
οὐδ' ἂν σπάρτον] Legebatur οὐδ' ἄσπαρτον.
5. ἄλλως R.V. εἰς τὸ αὐτό Ald.
6. αὐτῇ] αὐτὸν R.V.
7. ἡ δὲ—ἐστιν om R.V.
ἡ κειρία δὲ V.
8. παρεοικυῖα R.
12. προείρηται R. προείρηκεν Ald.
13. ἑαυτὸν R.V. αὐτὸν Ald.
εἷς μὲν] Rheginus, de quo vid. Kuster. ad Suidam s. Θεαγένης.
ὁ περὶ] ὁ om. V.
14. ὁ ἐπὶ] ὁ om. V.
σκωπτόμενος] Seqq. om. R.
ἄλλως V. εἰς τὸ αὐτό Ald.
15. περαΐτης]? Omittit Suidas.
18. Καὶ add. R.V.
20. τὸ om. V.
21. δὲ om. R.

826. *κἀθ' ὑπερηκόντισαν*: Δέον εἰπεῖν κατεπολέμησαν, φησὶ τοῖς ἀλαζονεύμασιν αὐτῶν ὑπερεβάλοντο αὐτούς.

828. *τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον*: Τῇ Ἀθηνᾷ πολιάδι οὔσῃ πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων.

829. *τί οὐκ Ἀθηναίαν*: Ὅτι τὴν θεὸν οὕτως ἔλεγον Ἀθηναίαν. διὸ καὶ τὴν πολῖτιν οὐκ Ἀθηναίαν, φεύγοντες τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλ' ἀστήν. φαίνονται μέντοι καὶ τὴν πολῖτιν Ἀθηναίαν λέγοντες πανταχοῦ.

830. *καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτο*: Ἐὰν τὴν Ἀθηνᾶν στήσωμεν πολιοῦχον γυναῖκα οὖσαν.

[832. οὗτος διεβάλλετο ὡς γυναικώδης. R. ὡς γυναικώδης οὗτος κωμῳδεῖται. V.]

833. *τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν*: Ὅτι Ἀθήνησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὗ μέμνηται Καλλίμαχος, "Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν."

834. *ὄρνις ἀφ' ἡμῶν*: Μήποτε νῦν τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει. Μῆδος γὰρ λέγεται. Ἄρεως δὲ νεοττὸς, ἐπεὶ ἄλκιμος καὶ μάχιμος.

836. *Ἄρεως νεοττός*: Νεοττοί τινες ἀλεκτρυόνες λέγονται ὡς καὶ Μηδικοί. ἴσως δέ τις ἦν καλὸς παῖς νεοττός τοὔνομα, πρὸς ὃν παίζει, ὦ νεοττὲ δέσποτα. οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως. ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυών. φασὶ δὲ αὐτὸν ἄνθρωπον ὄντα κατασταθῆναι ὑπὲρ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαίστου, τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἄφιξιν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης. ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη. φωραθεὶς οὖν ὁ Ἄρης, εἰς τὸ τοιοῦτον αὐτὸν μετέβαλεν ὄρνεον ὡς ἠμεληκότα τῆς φυλακῆς. ὁ δὲ μεμνημέ-

1. εἰπεῖν add. R.
2. αὐτῶν add. R.
ὑπερεβάλοντο R. ὑπερεβάλλοντο V. ὑπερέβαλον Ald.
4. ἔφερον R.
Παναθηναίων Berglerus. Legebatur Ἀθηναίων.
6. Scholia v. 829. 830. om. R.
7. οὐκ Ἀθηναίαν] Confer Stephanum Byzant. v. Ἀθῆναι et nos ad Suid. v. Ἀθηναίας. KUST.
7–9. ἀλλ'—πανταχοῦ om. V.
8. πανταχοῦ] ἐνιαχοῦ?
14. Ὅτι om. R.
15. ἐν τῇ ἀκροπόλει om. R.
Καλλίμαχος] Fragm. 283. p. 538.
17. Scholion v. 834. hic om. V: nihil præter verba τὸν ἀ. λέγει habet R, V. autem illa Μῆδος—μάχιμος infra post αὐτὸν μετέβαλε habet, omisso δὲ post Ἄρεως.
19–21. Νεοττοί—Ἄλλως om. R.
20. τις ἦν V. τισι Ald.
21. ἄλλως V. εἰς τὸ αὐτό Ald.
22. ὑπὲρ] ὑπὸ R.
24, 25. τὸ τοιοῦτον—ὄρνεον R. τὸ ὄρνεον αὐτὸν μετέβαλεν Ald.
25. ὡς—φυλακῆς add. R. Sequentia om. R.V.

νος, τὴν ὥραν ἐκείνην ἄρχεται ᾄδειν, τὴν τοῦ ἡλίου προαισθόμενος ἄνοδον, καθ' ἣν ὁ Ἥφαιστος εἰώθει ἐπανήκειν οἴκαδε.

837. ὥσθ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος: Δίδυμός φησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι. Ἄλλως. τὸ Πελαργικὸν καὶ αὐτὸ τραχύ. ἀλλὰ διὰ τί ἐπιτήδειος ἐπὶ πετρῶν οἰκεῖν, εἴπερ ἀλεκτρυών ἐστιν, εἰ μὴ τὸν πελαργὸν, ἅμα παίζων καὶ πρὸς τὸ ὄνομα, ἀλλὰ διὰ τί Περσικὸν, ἢ Ἄρεος νεοττός.

[840. χάλικας: Λίθους. V.]

ἀποδὺς ὄργασον: Κυρίως πίσσωσαι. ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν ὀργίζεσθαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Εὔπολις Προσπαλτίοις "ἢ πηλὸν ὀργάζειν τινά."

841. κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος: Τοῦτο ἔκθλιψιν πέπονθε τοῦ κατάπεσε δευτέρου ἀορίστου. οὐ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἔπεσα, ἵνα καὶ τὸ πέσον.

842. τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί: Ἵνα σχῇ αὐτὸ, εἰ χρεία γενήσεται φυλακῆς. εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰς καίειν.

843. κωδωνοφορῶν: Οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ διὰ τούτων ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες ἀντιφθέγγωνται. μήποτε δὲ παρακωμῳδεῖ τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.

844. εἰς θεοὺς ἄνω: Ἐπεὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἐστιν ὁ ἀήρ.

847. οἴμωζε παρ' ἐμέ: Παίζων τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ.

[850. πομπεύσοντα. R.]

3–7. Δίδυμος—νεοττός] τὸ γὰρ πελαργικὸν—νεοττός. φασὶ τὸ—κεῖσθαι V.

4. κεῖσθαι] Seqq. om. R.

10. πίσσα] Sequentia om. R.

11. πηλὸν ὀργάζειν Ruhnken. ad Timæum p. 180. Legebatur πηλὸς ὀργιάζειν,

12. Scholion v. 841. om. R.

15, 16. ἵνα—φυλακῆς om. R, post καίειν ponit V, præfixo ἄλλως.

16. πυρκαϊὰς R.V. πυρκαϊὰν Ald.

17. οἱ τὰς Suidas s. κωδωνοφορῶν. Aberat οἱ.

18. καὶ τούτους ἐψόφουν Suidas.

19. ἀναφθέγγωνται V. Post ἀντιφθέγγωνται addit R. ὅπερ ἐθεασάμην καὐτὸς ἔγωγε ἐν τῇ ἐμῇ πατρίδι τελούμενον. Est librarii additamentum.

20, 21. μήποτε—διδιδαγμένον om. R.

20. Εὐριπίδου] Legebatur Εὐριπίδην.

21. δεδεγμένον V.

22. ἐστιν add. R.V.

23. παίζων φησὶν εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ R.

φησὶ τοῦτο V.

851. τὴν χέρνιβα: Ἀντὶ τοῦ τὸ ὕδωρ. Δημοσθένης "καὶ "χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον." εἴη δ' ἂν ἀπὸ εὐθείας τῆς χέρνιψ.

852. ὁμορροθῶ: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μετὰ χοροῦ καὶ στροφὴ κώλων διαφόρων θ'. ὧν τὸ α' περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὰ ἑξῆς τρία τροχαϊκὰ, τὸ μὲν ἑφθημιμερὲς, τὸ δὲ πενθημιμερὲς, τὸ δ' ἀκατάληκτον δίμετρον, ὡς καὶ τὸ ὄγδοον. τὸ ϛ' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ζ' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς καὶ τὸ θ'. τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ ᾠδάν. ὑφ' ὃ κορωνίς.

ὁμορροθῶ: Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ, τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ τῇ εἰς θεοὺς θυσίᾳ.

853. συμπαραινέσας ἔχω: Ἀντὶ τοῦ συμπαρῄνεσα.

854. προσόδια μεγάλα: Ἀπὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς πομπὰς, καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.

858. Πυθιὰς βοὰ: Βοᾷ ὁ αὐλητής. εἴρηται ὅτι ἐπὶ ταῖς θυσίαις ηὔλουν. Ἄλλως. ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ Πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαυλὴς γίνεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως.

859. Χαῖρις ᾠδάν: Ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις. ἦν δὲ ὁ Χαῖρις οὗτος κιθαρῳδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητής. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις "φέρ' ἴδω κιθαρῳδός τις "κάκιστος ἐγένετο; ὁ Πεισίου Μέλης. μετὰ δὲ Μέλητα τίς; ἔχ'

1. Ἀντὶ τοῦ add. R.
1, 2. Δημοσθένης (p. 618.)—χέρνιψ om. R.V.
3. Scholion metricum om. R.V.
9–11. om. R.
12. παρῄνεσα R.V. Scholion om. G.
13. ἀπὸ τῶν προσόδων om. R.
οὕτως ἔλεγον R.
14. πομπὰς R.V. et Suidas s. προσόδια. θυσίας Ald.
προσόδια om. R.
15. τοῖς λυρικοῖς V.
16. βοᾷ ὁ R. χοαὶ Ald.
χοαὶ, αὐλητὴς εἴρηται, ὅτι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις ηὔλουν] Locus hic emendari potest ex scholiis interlinearibus codicis Vat. U. in quibus sic legitur: Πυθιὰς βοή. ἀντὶ τοῦ αὐλητής. ηὔλουν γὰρ ἐν ταῖς θυσίαις. KUST.
εἴρηται δὲ καὶ V.
ὅτι R. ὅτι καὶ Ald.
17. Ἄλλως om. R.
αὐλοῦ Portus. αὐτοὺς R.V. Ald.
18, 19. καὶ—Πηλέως hic om. R. V, sed supra habent τοῦ παιᾶνος (παιῶνος V.) εἰκός. ὡς (ὡς om. R.) τοῦτο ἐκ πηλέως.
21. ὁ Χαῖρις οὗτος om. R.V.
ψυχρὸς add. R.V.
αὐλητὴς. χαῖρις κιθαρῳδός R.V.
23. ὁ addidit Musgravius apud Porson. ad Toup. Emend. vol. 4. p. 481. ὁ Πεισίου—ἔστι καὶ om. R.

"ἀτρέμ· ἐγᾦδα, Χαῖρις." ἔστι καὶ ἕτερος αὐλητὴς, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

860. παῦσαι σύ: Εἴσθεσις συστηματικὴ ἀμοιβαίας ἐξ περιόδους ἔχουσα. τῆς δὲ πρώτης στίχοι τρεῖς ἰαμβικοὶ ἀκατάληκτοι. καὶ ἐν ἐκθέσει ἕτερος ὁμοίως. ὑφ' ὃν παράγραφος. ἔξεισιν ἱερέα καὶ αὐλητὴν ἔχων.

862. οὔπω κόρακ' εἶδον: Ἴσως ὡς μέλανα σκώπτει. ἔοικε δὲ ὁ αὐλητὴς διεσκευάσθαι εἰς κόρακα. φόρβιον δέ ἐστι τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ.

ἐμπεφορβιωμένον: Φορβειά ἐστιν ὁ χαλινός. Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ βίβλῳ φησὶ τῆς Ὀδυσσειακῆς προσῳδίας τὸ φορβειά διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι καὶ ὀξυτόνως.

864. δράσω τάδ'· ἀλλά: Ἡ δευτέρα περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶ δέκα. ὧν ὁ πρῶτος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ σπονδείου. τὸ γ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ αὐτὸ τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' καὶ ϛ' δίμετρα βραχυκατάληκτα τροχαϊκά. ὁ ζ' ὅμοιος τῷ α', τὸν β' ἔχων πόδα χορεῖον. τὸ η' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ι' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐν ἐκθέσει δ' ἴαμβος τῷ πρώτῳ ὅμοιος. ὑφ' ὃν παράγραφος.

865. τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ: Ἐμιμήσατο τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη. καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀπάρχεσθαι ἐν ταῖς θυσίαις. ἔμιξε δὲ τὰ ἐπίθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις, Ἑστίᾳ ὀρνιθείῳ καὶ ἰκτίνῳ ἑστιούχῳ.

869. ὦ σουνιέρακε: Ἐπεὶ περὶ ὀρνίθων ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ Σουνιάρατε. φαίνεται δὲ εἶναι Ποσειδῶνος τὸ ἐπίθετον. καὶ ἐν Ἱππεῦσι "ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε." παρὰ τὸ ἐν τῷ Σουνίῳ ἄκρῳ τῆς

23 (p. 217.) – 1. μετὰ — ἐγᾦδα] μετὰ Μέλητα (Μέλητος Suidas s. Χαῖρις) ἦν, ἔχ' ἀτρέμας. ἐγ' ᾦδα Ald. Correxit Porsonus.

3 – 5. Εἴσθεσις—παράγραφος om. R.V.

5. ἐκθέσει] εἰσθέσει Ald. ἔξεισιν R.V. ἔξεισι δὲ Ald.

7–9. Ἴσως—αὐτοῦ om. V.

10–12. Φορβειά—ὀξυτόνως om. R.

10. τῷ βίβλῳ V.

11. τῆς ει om. V.

13. Scholion metricum om. R.V.

20. ἐκθέσει] εἰσθέσει Ald.

23. ἐν ταῖς θυσίαις om. R. ἔμιξε δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν θεῶν R.V.

26. Scholion v. 869. om. R.

27. ἐν add. V. Ἱππεῦσι] 560.

28. τῷ add. V.

Ἀττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι. Πελαργικὲ δὲ, ἀντὶ τοῦ Πελασγικέ. ἅμα δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν πελαργὸν, καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν πελάγους ἔφορος.

873. οὐκέτι Κολαινὶς: Παρὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα Ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἡ κολαινίς. Μεταγένης δὲ ἐν Αὔραις "τίς ἡ Κολαινὶς "Ἄρτεμις; ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος." φησὶ δὲ Ἑλλάνικος Κόλαινον Ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν ἱδρύσασθαι Κολαινίδος Ἀρτέμιδος. καὶ Φανόδημος ἐν τῇ δ′. Εὐφρόνιος δέ φησιν ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἡ Κολαινὶς, διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκεὶ κριὸν κόλον. ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλίμαχος λέγειν

τὴν ὡγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἵσατο,
τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται.

τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδίασται. οἱ γὰρ Μυρρινούσιοι Κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἄρτεμιν, ὥσπερ Πειραιεῖς τὴν Μουνυχίαν, Φιλαΐδαι δὲ τὴν Βραυρωνίαν. [Ἄλλως. ἔπαιξε πάλιν. κόλαινον γὰρ εἶδος ὀρνέου, διό φησιν Ἄρτεμιν ὀρνιθείαν καλεῖσθαι. ἔστι γὰρ καὶ Ἄρτεμις Κολαινίς. R.V.]

Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις: Ἡ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. ὅθεν κώδωνα προσαγορεύει αὐτὴν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, ὅτι ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου ἀκαλανθίς.

1–3. Πελαργικὲ—ἔφορος om. V.
4–15. Παρὰ—Βραυρωνίαν om. R.
4. παρὰ τῶν φωνῶν V.
5. τίς ἡ add. V.
7. ἱερὸν] Legebatur ἱερὸν αὐτῆς.
8. Ἀρτέμιδος add. V.
9. ἀμαράνθῳ V. ἀμαρέθῳ G.
10. ἐκεῖ κριὸν Dobræus. Legebatur ἐκ τοῦ κηροῦ.
Καλλίμαχος] Fragm. 76.
11. τὴν ὡγαμέμνων Bentleius. Legebatur τήνῳ Ἀγαμέμνων.
12. λίπουρα V. λείπουρα Ald.
13. Μυρρινούσιοι] Scribebatur Μυριννούσιοι.
14. Πειραιεῖς] Legebatur πεῖρα ἐπὶ, consentiente V. Πειραιεῖς Portus. ἐπὶ (ortum ex syllaba εις) delevit Meursius.
Φιλαΐδαι Hemsterhusius ad Pollucem 9, 74. Φιλιάται Ald. φιλαύτης V.
15. βραυρωνίαν V. βραυνωνίαν G. Φαυρωνίαν Ald.
Ἄλλως om. R.
16. φησιν] φασιν V.
ὀρνιθείαν] ὄρνιθα V.
ἔστι γὰρ ἀρτεμικολαινίς V.
18. Ἡ κύων om. V.
19. κώδωνα R.V. κύνα Ald.
προσαγόρευον V. προσηγόρευον G.
20. Εἰρήνῃ] 1078.
ὅτι add. R.
ἐπειγομένη — τίκτει R. ἐπειγομένην—τίκτειν Ald.
καὶ om. V.
21. ἡ ἀκαλανθίς Ald. ἡ om. R.V.

874. καὶ φρυγίλῳ: Ἡ τρίτη περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶν ἑπτά. ὧν τὸ α´ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β´ δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ γ´ ἑφθημιμερές. τὸ δ´ ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε´ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἔχον τὸν β´ πόδα τρίβραχυν· εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος, τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος. τὸ ϛ´ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ´ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ᾽ ὃν παράγραφος.

καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ: Παίζει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ οἱ Φρύγες τὸν Σαβάζιον τιμῶσι. τίς δέ ἐστιν οὗτος ὁ θεὸς ὁ Ἡρακλεώτης περὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ β´ φησὶν οὕτως "φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὑρίσκομεν "συλλογιζόμενοι πολλαχόθεν ὅτι Διόνυσος καὶ Σαβάζιος εἷς ἐστι "θεὸς, τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ "αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. "ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν "λέγουσιν." Ἄλλως. παίζει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ Φρύγες τὸ εὐάζειν σαβάζειν φασὶ καὶ ἐκ τούτου Σαβάζιον τὸν Διόνυσον λέγουσι. σάβους δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς βάκχους τοῦ θεοῦ. ὁ αὐτὸς δὲ Ὕας καὶ Εὔαιος καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ εἶδος

1–8. Scholion metricum om. R.V.

7. ἐκθέσει] εἰσθέσει Ald.

9–16. Παίζει—Ἄλλως om. R.

10. οὗτος ὁ] ὁ αὐτὸς V.

ὁ Ἡρακλεώτης] Id est Nymphis, cujus tredecim fuisse περὶ Ἡρακλείας libros constat ex Suida. Harpocratio, Σαβοί—οἱ μὲν Σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν δὲ αὐτὸν εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀμφίθεος δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας. ubi librorum varietates sunt ἀμφιέλεος, ἀμφιελέος, ἀμφιέλεως, corruptæ, ut videtur ex Νύμφις.

11. β´] Scribebatur ιβ´. Correxi ex Harpocratione. Neque enim probabile est circa finem demum operis de hac re dictum esse.

οὕτως add. V.

12. συλλογιζόμενοι] Legebatur συλλογιζόμενος.

14. θειασμόν] θίασον V.

σαβάζειν] καβάζειν V, non G.

15. σεβασμὸν V.

16. ἄλλως V. εἰς τὸ αὐτὸ Ald.

17. καὶ add. R.V.

λέγουσι add. R.

18. αὐτῷ] κοινῇ add. V.

τὰς βάκχας R. τοὺς βάκχους Suidas s. Σαβάζιος. Et sic Plutarchus quoque Moral. p. 671 E.

11. Ὕας om. V, spatio vacuo, quod in G. expletum est verbis καὶ φρυγίλος καλεῖται.

εὔαιος R.V. Εὔβαιος Ald.

Εὔβαιος] Legendum est Εὔϊος: ut recte ad marginem exemplaris Postelwaythiani emendaverat vir doctus. Bacchum enim ab accla-

ὀρνέου, ὃ καλεῖται φρυγίλος. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξε τὸν Διόνυσον ὀρνιθόθειον φάσκων τιμᾶσθαι. Ἄλλως. ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός. καὶ ἐν Ὥραις

τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

875. καὶ στρουθῷ μεγάλῃ: Ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς στρουθοκαμήλου τὸ μεγάλη προσετίθεσαν. ἔπαιξε δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῇ Ῥέᾳ ταύτην προσεικάσας.

877. Κυβέλῃ: Κυβέλην φασὶ τὴν Ῥέαν, παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ ἡ θεός. διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μῆτερ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς ξένος καὶ δυσγενής. Σύμμαχος προείρηκεν ὅτι ξένος καὶ τάχα ὑποκριτής. νῦν δὲ ἐμφαίνεται, ὅτι καὶ τὴν ὄψιν στρουθώδης. ὁ δὲ Δίδυμος μητέρα Κλεοκρίτου, ὅτι ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος κωμῳδεῖται. ἐν δὲ

matione illa bacchantium εὐοῖ, dictum fuisse Εὔϊον, res satis nota est. Sed quod idem vir doctus pro Ὕαν scribendum censebat Εὔαν, non possum non emendationis illius gratiam ei facere. Bacchum enim dictum etiam fuisse Ὕαν, vel Ὕην, dubitare nos non sinit Plutarchus in libro de Iside et Osiride pag. 364. ubi inquit: Καὶ γὰρ Ἕλληνες καλοῦσι τὸν Διόνυσον Ὕην, ὡς κύριον τῆς ὑγρᾶς φύσεως, οὐχ ἕτερον ὄντα τοῦ Ὀσίριδος. Vides Plutarchum satis clare innuere, Bacchum vocatum esse Ὕαν, ἀπὸ τοῦ ὕειν, i. e. *pluere:* unde simul apparet omnem mendi suspicionem ab illo loco abesse. KUST. In vett. edd. est Εὔβαιος, quod Toupius (Em. in Hesych. vol. 4. p. 126.) in Εὐαῖος mutandum censuit, Vossius, qui de his rebus acutissime scripsit (mythol. Br. vol. 2. p. 3.) tanquam si nihil obstaret, sub vexillo retinuit; mihi Εὔϊος vel Εὔσιος legendum videtur, ab εὐοί, ut Lacones pro εὖ σοὶ (*bene sit*) dixisse auctor est Etymol. M. p. 391, 10. quod Baccho ob inventum tympanum (ῥόπτρον enim scribendum est pro κάτοπτρον) acclamatum fuisse Arignote tradit ap. Harpocr. p. 132." LOBECK. de morte Bacchi dissertat. 2. p. 1. qui de his nominibus iterum dixit Aglaoph. p. 1044. Ὕης καὶ Σαβάζιος Larcherus in annotationibus ad Etymol. M. Orioni additis p. 196.

καλεῖται] Seqq. om. R.
δὲ καὶ] καὶ om. V.
1. οὖν] δὲ G.
3. Ὥραις] Fragm. 478.
5–7. om. R.
5. ὅτι ἐπὶ τοῦ G.
6, 7. ἔπαιξε—προσεικάσας om. G.
τῇ—προσεικάσας om. V.
8. τὰ] τὸ τὰ V.
9. καὶ om. R.
10. διαβάλλειν] διαβαλεῖν Suidas s. Κυβέλη.
11. καὶ δυσγενής add. V.
12. συμμάχος—ὅτι ξένος add. R.V. Respicitur ad Ran. 1485.
13. ἐμφαίνεται] φαίνεται R.V.
14. γυναικίας καὶ om. R.

τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεισι. καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ' Εὐπόλιδος ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι.

στρουθὲ μῆτερ: Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ

βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα τὸν Ἕκτορι μῦθον ἔνισπε

ἐπιμερισμῷ φησι τὸν Χάρητα λέγειν βαρύνειν Ἀττικοὺς τὸ στροῦθος, ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τῆς καθόλου λέγων καὶ Τρύφωνα μεμνῆσθαι ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας.

881. Χίοισιν ἥσθην: Καὶ τοῦτο ἀφ' ἱστορίας ἔλαβεν, ηὔχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοις, ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ Χῖοι συμμάχους εἰς Ἀθήνας, ὅτε χρεία πολέμου προσῆν. καθάπερ Θεόπομπος ἐν τῷ ιβ' τῶν Φιλιππικῶν φησιν οὕτως "οἱ δὲ "πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπεῖχον. ὥστε τὰς εὐχὰς κοινὰς καὶ "περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς "θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν ὁμοίως ηὔχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι "τ' ἀγαθὰ καὶ σφίσιν αὐτοῖς." λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν

αὕτη Χίος, καλὴ πόλις.
πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς, ἄνδρας ὅταν δεήσῃ,
καὶ τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς, ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος.

τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου καὶ Θρασύμαχός φησιν ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ Δηλιακῷ καὶ ὅτι Χῖοι ηὔχοντο Ἀθηναίοις δεδήλωκεν.

1. πάρεισι] παρῆσαν Suidas s. Κλεόκριτος sed πάρεισι s. Κυβέλη.

2. Εὐπόλιδος] Scribendum Εὐπόλιδι, nisi κωμῳδουμένου excidit.

δήμῳ V.

3–7. Ἡρωδιανὸς (ἄλλως præfixum in V.)—προσῳδίας om. R.

4. βάσκ'] Il. Λ, 186.

τὸν V. τόνδ' Ald.

5. Ἀττικοὺς τὸ στ. Kusterus. Ἀττικὴ στροῦθος Ald.

6. Τρύφωνα Kusterus. Legebatur τρυγόνα. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42, 14. σημειῶδες τὸ στρουθὸς ὀξυνόμενον. ἰσίχαρις (corr. Χάρης) δέ φησιν Ἀττικοὺς βαρύνειν τὸ ὄνομα, ὡς καὶ Τρύφων μέμνηται ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας.

7. ἐν δευτέρῳ om. V.

8. ἔλαβεν R.V. εἴληφεν Ald.

9. Χίοις R. χίοισι Ald.

9, 10. ἐπειδὴ—προσῆν add. R.

10. ὅτε] ὅταν R.

11–22. καθάπερ—δεδήλωκεν om. R.

12. κοινὰς add. V.

14. ὁμοίως add. V.

16. ἐν Πόλεσιν] Ex eadem parte fabulæ sunt fragmenta apud schol. Pluti 718. Pac. 1176.

21. Δηλιακῷ Meursius Lect. Attic. 3, 5. Legebatur χαλκῷ. Conf. Ruhnken. Histor. orat. in Reisk. orat. vol. 8. p. 149.

882. *καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισιν*: Ἡ τετάρτη περίοδος κώλων καὶ στίχων ὀκτώ. ὁ α΄ ἀντισπαστικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ β΄ Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος τρίμετρος καταληκτικός. τὸ γ΄ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος. τὸ δ΄ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε΄ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ϛ΄ ὅμοιον δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ζ΄ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ὄγδοον ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ὑφ᾽ ὃ παράγραφος.

883. *καὶ πελεκᾶντι*: Μήποτε πελέκας προενεκτέον ὡς ἀλίβας. ὁ δὲ πελεκῖνος τῷ πελεκᾶντι προσέρριπται. πελεκὰν μέντοι πελεκάνος κοινῶς, πελεκᾶς πελεκᾶντος Ἀττικῶς. πελεκᾶς πελεκᾶ Δωρικῶς.

884. *καὶ φλέξιδι*: Ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς τῶν ζῴων ἱστορίας, τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις καὶ ἐλασᾶς. ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταρράκται εἰσὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμέναι. καὶ ἀντὶ ἐδωλίου εἰδώλιος. ὁ δὲ αἰγίθαλλος, οὔτ᾽ ἐρισάλπιγξ. ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἱέρακα. οὕτως δὲ ὠνομάσθη, ὥς τινες, παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι.

890. *παῦ᾽ ἐς κόρακας*: Ἡ πέμπτη περίοδος ἐκ στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ϛ΄. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

891. *ἐπὶ ποῖον*: Τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ, ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερεῖον.

892. *ἁλιαιέτους*: Εἶδος ἀετοῦ ὁ ἁλιαίετος ἐν θαλάσσῃ διαιτώμενος.

894. *ἄπελθ᾽ ἀφ᾽ ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα*: Πρὸς τὸν ἱερέα λέγει, ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου καὶ μὴ δυναμένου πρὸς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι.

1. Scholon metricum om. R.V.

9. πελέκας] Vid. Lobeck. in Wolfii Anal. 3. p. 58.

προσενεκτέον καὶ ἀλίβας R.

11. π. δὲ π. Ἀττ. Ald. et Suidas s. πελεκάντι. δὲ om. R.V.

πελεκᾶ] καὶ πελεκᾶ V.

14. καταράκται V.

14, 15. καὶ—εἰδώλιος om. R.

14. ἀντὶ ἐδωλίου εἰδώλιος] Sed in loco Aristophanis legitur ἐρωδιῷ. Quamobrem aut in textu legendum ἐδωλιῷ, aut in scholiis, quod malo, ἀντὶ ἐρωδιοῦ εἰδώλιος. BENTL. ad Callimachi fragm. p. 469.

15. αἰγίθαλλος R. αἰγίθαλος Ald.

οὔτ᾽ ἐρισάλπιγξ] Ante hæc verba aliquid excidit, nisi οὔτ᾽ corruptum est.

ὑπὸ] ὑπὲρ V.

18, 19. om. R.V.

20–23. om. V.

20. δέδωκεν R. ἔδωκεν Ald.

22. ὁ ἁλιαίετος om. V.

25. μὴ δυναμένου R. δυναμένου καὶ αὐτοῦ Ald.

896. εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι: Ἡ ϛ' περίοδος ἐν ἐκθέσει κώλων ἐστὶν ὀκτώ. τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ' δακτυλικὸν δίμετρον τοῦ β' ποδὸς προκελευσματικοῦ. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῶν α' καὶ β' ποδῶν χορείων. τὸ ε' ὅμοιον ἐκ χορείων. τὸ ϛ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν τοῦ α' ποδὸς χορείου. ὁ ζ' ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

[899. εἰ καὶ ἑνὶ μόνῳ ἀρκέσει τὸ θῦμα. R.]

900. μάκαρας ἕνα τινὰ: Εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαβε τὸ ἑνικὸν λέγων ἕνα.

903. γένειόν ἐστι καὶ κέρατα: Ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκας τοῦτό φησιν. ἔστι δὲ παροιμιῶδες, ὡσεὶ ἔλεγε, τρίχες καὶ κέρατα.

904. θύοντες εὐξώμεσθα: Εἴσθεσις ἑτέρας περιόδου ἀμοιβαίας κώλων καὶ στίχων ιη'. ὧν οἱ α', ε', θ', ι' καὶ οἱ τελευταῖοι ἓξ ἴαμβοι. οὗτοι μὲν ἀκατάληκτοι τρίμετροι. ὁ δὲ δ' ἑφθημιμερής. ὁ δεύτερος χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικὸς, τὸν πρῶτον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ γ' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. ὁ ϛ' Ἰωνικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. τὰ ζ', ια' δακτυλικὰ, τὸ μὲν πενθημιμερὲς, τὸ δὲ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισυλλαβίαν. τὰ η', ιβ' ἀναπαιστικὰ ἑφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

905. Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα: Ἔρχεταί τις ποιητὴς ὡς ἐπὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέξων.

912. δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις: Διὰ τὸ θεράπων, δοῦλος εἶπεν. ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν.

914. [περισσὰ τινὲς ταῦτα. R.] θεράποντες ὀτρηροὶ: Ἐπειδὴ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἴρηται

1. Scholion metricum om. R.V.
3. β' ποδὸς Kusterus. α' ποδὸς Ald.
4. καὶ β' addidit Kusterus.
10. ἑνικὸν Bentleius. ἑαυτοῦ Ald. Scholion om. V.
13. σάρκας R.V. et Suidas s. θύματα. σάρκα Ald.
ἔστι δὲ παροιμιῶδες R. ἀπὸ παροιμίας οὖν Ald.
τρίχες R.V. τρίχας Ald.
15. Scholion metricum om. R.V.
23. ἔρχεται V. εὔχεται R. Ald.
τις om. V.
25. τὸ] τοῦτο V.
ὁ δοῦλος G.
27–p. 225, 1. ἐπειδὴ—Ἀπόλλωνος om R.
28. ἐπεπίστευτο] Vid. Tyrwhitt. ad Aristot. Poet. p. 127. 128.

Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος.

916. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν: Παίζει παρὰ τὸ ὀτρηροὶ, ὅτι τετρημένον ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον.

919. κύκλιά τε πολλὰ: Τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ, ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπεκτεταμένα. ἔστι δὲ διηγηματικόν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατάτεχνα. ποικίλα οἷον ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια, καὶ τὰ λοιπὰ τούτοις παραπλήσια. προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα, τὰ παρθενεῖα. ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα.

921. ταυτὶ σὺ: Ἐντεῦθεν διαιρεῖται τὰ πρόσωπα εἰς συστηματικὰς περιόδους ἀμοιβαίας η΄. καὶ ἔστιν ἡ πρώτη περίοδος στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων δ΄. ἡ β΄ στίχων καὶ κώλων ζ΄. ὧν ὁ πρῶτος χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικός. τὸ β΄ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸν δεύτερον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ τρίτον περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ δ΄ ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. τὸ ε΄ τροχαϊκὴ βάσις ἐκ χορείων. τὸ ς΄ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ζ΄ Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὑφ᾽ ὃ παράγραφος.

923. οὐκ ἄρτι θύω: Πρὸς τὸ ἔθος. εἴρηται δὲ πρότερον ὅτι ἐπὶ ἐνεστῶτος. σαφὲς δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν παίδων ἐτίθεσαν τῇ δεκάτῃ.

925. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων: Ἡ τῶν Μουσῶν φάτις ταχεῖά ἐστιν, ὡς ἵππος ὠκεῖα. ἤτοι δὲ καθολικῶς λέγει, ἐπεὶ πτερόεντα τὰ ἔπη καὶ ταχέως διαγγέλλοντα τὰ πράγματα, ἢ πρὸς ἑαυτὸν ταχέως γράφοντα τὰ ποιήματα.

927. σὺ δ᾽ ὦ πάτερ κτίστορ: Ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων

2. ὀτρηροί] ὀπτηρὸν V. τετρημένον] τετριμμένον V.

4. Τὰ τὴν αὐτὴν] τὴν τοιαύτην R. Vulgatum habet Suidas s. κύκλια.

5. ἀντὶ] παρθενεῖα δὲ ἀντὶ Ald. παρθενεῖα δὲ om. R.V. παρθένεια Schweighæuserus ad Athen. 14. p. 631 D. vol. 7. p. 444. nam sic hæc differre, ut παρθένεια sint ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον, παρθενεῖα vero τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα.

6–9. Ἄλλως—ᾀδόμενα om. R. Ἄλλως om. V, habet G.

7. ἀντὶ τοῦ] ἤτοι V. προσόδια] προσῴδια Ald. et Suidas.

8. τὰ παρθενεῖα om. V.

9. ᾀδόμενα] διδόμενα V.

10. Scholion metricum om. R.V.

20. σαφὲς δὲ V. σαφὲς R. ἄλλως. σαφὲς Ald.

22. καθολικῶς R.V. καθολικὸν Ald.

23. ἢ om. R.V.

25. Πινδάρου] Fr. 71. p. 597. Recte alii scriptores ὅ τοι λέγω et ὁμώνυμε.

" ξύνες ὅτι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε πάτερ κτίστορ Αἴτνας." ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν.

[930. παίζει πρὸς τὸ Πινδαρικόν. τῇ γὰρ κεφαλῇ ἐπινεύουσιν οἱ βασιλεῖς. R.V.]

931. ἐμὶν τεΐν: Χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιούτοις Δωρισμὸν, καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον, συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν.

932. τουτὶ παρέξει: Ἡ τρίτη περίοδος στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων πέντε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

934. σὺ μέντοι σπολάδα: Πρὸς τὴν σπολάδα, ὅτι διφθέρα ὁποιαοῦν. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ " καταστίκτου κυνὸς σπολὰς " Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος." Καλλίστρατος δὲ, οἷον ἔφαπτον δερμάτινον. Εὐφρόνιος δὲ, χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι, οὐκ ἐξὸν ἐνεζῶσθαι διφθέραν. τὸ δὲ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ.

936. πάντως δέ μοι ῥιγῶν: Ὡς μὴ ἀρκουμένου αὐτοῦ μόνῃ τῇ σπολάδι ὁ Πεισθέταιρός φησι, μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱερέα. τὸ δὲ ῥιγῶν Δωρικόν ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ῥιγοῦν ῥιγῶν.

937. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα: Ἡ δ' περίοδος κώλων ἐστὶ παιωνικῶν μεμιγμένων κρητικοῖς καὶ παλιμβακχείοις τεσσάρων. ὧν τὸ α' τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς παλιμβάκχου. τὸ τρίτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἑξῆς δ' ἡ ε' περίοδος κώλων ἀναπαιστικῶν πέντε. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον καταληκτικὸν, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ β' πενθημιμερὲς, ὃ καλεῖται δοχμαϊκόν. τὸ τρίτον Ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ δ' ὅμοιον. τὸ ε' δίμετρον βραχυκατάληκτον παιωνικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

2. Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν] Vide Stephanum Byzant. v. Αἴτνη. KUST.

3. Πινδαρικὸν] πινδάρειον V.

5. ἐν add. R.

6. Δωρισμὸν Gelenius. διορισμὸν R.V. Ald.

8, 9. om. R.V.

12. Λίβυσσα] Legebatur καὶ βύσσα. Correctum ex Suida s. σπολάς.

14, 15. οὐκ—οἰκίᾳ om. R.

15. εἴρηκεν V.

τοῦ om. V.

18. δὲ ῥ. R.V. ῥ. δὲ Ald.

ο] ου Pierson. ad Mœr. p. 339.

19. Scholion metricum om. R.V.

[941. ὡς ἐπιμένοντος τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐνοχλοῦντος αὐτοῖς τοῦτό φησι. V.]

942. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις: Καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως "Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, "ὃς ἀμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται." λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος ᾔτει αὐτὸν καὶ ἅρμα. δῆλον δὲ ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι.

943. ἀλᾶται Στράτων: Ἀλᾶται ἔφη, ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν αἴρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

945. ἀκλεὴς ἔβα σπολάς: Ἀκλεής, φησίν, ἡ σπολὰς ἄνευ χιτῶνος οὖσα. ἀτιμότερος ἀνήρ. πέπαται δέ, κέκτηται.

947. ξυνίημ' ὅτι βούλει: Ἡ ἕκτη περίοδος ἡνωμένη οὖσα κώλων καὶ στίχων ἐστὶν η'. ὧν οἱ πρῶτοι τέσσαρες ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. μίαν γὰρ τὰ δύο πρόσωπα τὴν τοιαύτην ποιεῖ περίοδον. τὰ δὲ ἑξῆς τέσσαρα ἀναπαιστικὰ κῶλα. ὧν τὸ α' ἑφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον, τῶν πρώτων δύο ποδῶν ὄντων προκελευσματικῶν. τὸ δ' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. ὑφ' ὃ παράγραφος.

1. ἐπιμένοντος] ἐπιμένοντα V. ἐπιβαίνοντα G.

2. φησι] φασι V, non G. Ad versum proximum adscriptum in V. τῆς διανομῆς ἔχ^υ τὸν βίον, quæ om. G.

3. Καὶ om. V. Totum scholion om. R.

τὰ] τὸ V.

Πινδάρου] Fragm. 72. p. 598.

4. Νομάδεσι Ald. hic et in lemmate.

5. ὃς] ὡς V.

ἀμαξοφόρητον Hermannus. Scribebatur ἁμαξηφόρητον.

Post πέπαται legebatur ἀκλεὴς ἔβα τῶνδε (ἀκλεῆτε βάτην δὲ V), quæ ex inferiore versu sunt illata. Servari possunt, si ita corrigatur ἀκλεὴς δ' ἔβα: λαβὼν γὰρ — ut novi scholii initium fiat.

λαβὼν δὲ Berglerus. Aberat δέ.

6. ᾔτει] Legebatur καὶ ᾔτει.

ἅρμα] Legebatur ἁρμάδιον (ἁμάδιον V.). Male Berglerus ἁρμάτιον, quum litera δ indicio sit syllabas διον e proximo δῆλον esse natas.

Addidi πρὸς ex scholio Aldino de quo dicam ad v. 945.

8. Ἀλᾶται ἔφη om. R. Totum scholion om. V.

10. αἴρουσιν] ἀπαίρουσιν Suidas s. νομάδες et ὑφαντοδόνητον.

12. ἀκλεὴς R.V. δῆλον ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι. ἀκλεὴς Ald.

φησὶν om. R.

13. οὖσα—κέκτηται om. R.

πέπαται δὲ κέκτηται om. V.

14. Scholion metricum om. R.V.

χιτωνίσκον: Τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος. ἐπεὶ ἀρσενικῶς μόνως χιτὼν λέγεται, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ χιτώνιον.

[948. τῷ Εὐέλπιδι λέγει. R.V. (non G.)]

950. κἀς τὴν πόλιν: Ἀπελθὼν ποιήσω τὰ ποιήματα εἰς τὴν πόλιν.

[951. διαβάλλει τοὺς ποιητὰς ὡς τῷ κόμπῳ τῶν λέξεων ἀπατῶντας, μηδὲν δὲ λέγοντας. R.V.]

952. τρομερὰν, κρυεράν: Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποτίθεται, παίζων φησὶ τὸ τρομερὰν μὲν, διὰ τὸ ἀστήρικτον· κρυερὰν δὲ, τὴν κρύους μεταλαμβάνουσαν, διὰ τὸ ἐπ' αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα.

953. νιφοβόλα πεδία: Ἀντὶ τοῦ νιφοβόλον καὶ πολύπορον ὁδὸν κατὰ μεταπλασμόν. μεταπλασμῷ δὲ ἐχρήσατο εἰπὼν νιφοβόλα ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλος εὐθείας. ἐπειδὴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι οἰκοδομεῖσθαι, παρὰ τὸ βάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ νιφετοῦ ἔπαιξεν. ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λέγει, ὅπως διὰ τοῦ ὄγκου τῶν λέξεων δοκῇ τινα φαντασίαν ἔχειν.

955. νὴ τὸν Δία: Ἡ ζ' περίοδος ἐν ἐκθέσει στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ε'. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. πρὸς τὸν ἱερέα φησὶ περίελθε καὶ περίρραινε.

[958. πεπύσθαι: Ἀκοῦσαι· πέπυσμαι, ἀκήκοα, ἔμαθον, ἴδον. Gl. Victor.]

960. εὐφημία 'στω: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων λς'. ὧν οἱ πρῶτοι ὀκτὼ ἰαμβικοὶ τρίμετροι, οἱ ἑξῆς δύο ἀσυνάρτητοι παντελῶς καὶ πολυσχημάτιστοι, ἀτάκτως τοὺς πόδας κειμένους ἔχοντες. μιμεῖται γὰρ τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. οἱ δ' ἄλλοι ὡς οἱ πρῶ-

1. ἐπὶ ἀρσενικῷ V. μόνως R.V. μόνον Ald.
2. χιτὼν] Legebatur χιτῶνος. δὲ om. R.V. θηλυκοῦ R.V. οὐδετέρου Ald. a correctore positum, qui non perspiceret mentem scholiastæ.
4. τὰ om. R. Scholion om. V.
9. φησὶ τὸ] τὸ om. R.
13. νιφοβόλος] νιφοβόλας R.V.
15. τοῦ add. R.
16. δοκῇ—ἔχειν add. R.V. Post λέξεων addit Ald. ἀπατῶντας μηδὲν δὲ λέγοντας διαβάλλῃ τοὺς ποιητάς. quæ ex scholio v. 951. sumpta sunt.
17, 18. Ἡ—νενευκυῖαι om. R.V.
18. πρὸς R.V. τὸ δὲ περιχώρει πρὸς Ald.
19. φησὶ R.V. φησὶν ἀντὶ τοῦ Ald. περίρραινε R. περίραινε V. πέραινε Ald.
22. Scholion metricum om. R.V.

τοι. οἱ μέντοι χρησμοὶ ἐπικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἔπαιξε πρὸς τὸ εὐφημία εἰπὼν τὸ μή.

962. μὴ φαύλως φέρε: Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τῷ χρησμῷ.

963. ὡς ἔστι Βάκιδος: Τρεῖς Βάκιδες, ὡς Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιός φησιν, οὕτως. Σίβυλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο. ὧν ἡ μέν ἐστιν, ὡς διὰ τῆς ποιήσεώς φησιν, Ἀπόλλωνος ἀδελφή. δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία. τρίτη δὲ, ἡ Σαρδιανή. καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς, ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκάς. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων μανείσας τὰς γυναῖκας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος.

967. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι: Ἀλλ' οὐδὲν κωλῦόν ἐστι καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως γὰρ ἔλεγον τὰ λυσιτελοῦντα, οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλῦον.

969. τὸ μεταξὺ Κορίνθου: Παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμὸν

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἵδρυται. Ἄλλως. Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν,

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

εὔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. τὸ δὲ ὅλον παίζει. [λύκους δὲ τοὺς γέροντάς φησι μιμεῖσθαι τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. R.V.]

972. Πανδώρᾳ: Τῇ γῇ. ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται. ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα.

2. ἔπαιξε δὲ Ald. δὲ om. R.V. εὐφημιάσθω V.

3. ἐπὶ τῷ χρησμῷ R. ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς Suidas s. φαύλως. τοῖς χρησμοῖς Ald. Scholion om. V.

4. τρεῖς Βάκιδες add. R.V.

5. Delendum οὕτως, quum non apposita sint ipsa Philetæ verba.

8. τῆς om. R.

τῇ ἐνάτῃ] τῷ θ' V.

9. ἄλλα τε] Legebatur τά τε ἄλλα. Correxi ex schol. Pacis 1071.

τοῦ βάκιδος τοῦ βοιωτοῦ V.

10. τὰς γυναῖκας om. R.

13. οὕτως] ἄλλως præfixum in V.

τὰ λυσιτελοῦντα R. τὸ λυσιτελοῦν Ald.

14. οὐδὲν κ. R.V. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν κ. Ald.

16. εἰ—κτήσαιο] Legebatur hic et infra εἰς—κτίσαι. Correctum ex Athenæo 5. p. 219. et Suida s. εἰ τὸ μέσον.

20. λύκους. τοὺς γέροντας V.

21. φησι μιμεῖσθαι] Fort. φησι. μιμεῖται—.

22. τὰ πρὸς τὸ R.V. κατὰ τὸ Ald. δωρεῖται] Seqq. om. R.

[975. ἀντὶ τοῦ γέγραπται ἐν τῷ χρησμῷ. R. λαβὲ, φησὶ, καὶ σκόπησον. R.V. (non G.)]

979. αἰετὸς ἐν νεφέλῃσιν: Οὐχ ἁπλῶς τοῦτό φησιν, ἀλλ' ὅτι χρησμὸς ἦν τοῖς Ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξηθήσεσθαι ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων ἐν ταῖς νεφέλαις προὔχει. τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν Πεισθέταιρον πλάττεται, ὅπως ἄν τι λάβῃ. τούτου δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσι μέμνηται, ὡς εἰς τὴν πόλιν δοκοῦντος εἰρῆσθαι ἐν τοῖς Βάκιδος.

[983. ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα. R.V.]

984. αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος: Τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς χρησμόν.

985. σπλαγχνεύειν: Σπλάγχνων μεταλαβεῖν.

989. μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ: Χρησμολόγος ὁ Λάμπων. μήτε, φησὶν, ἐὰν αὐτὸς ᾖ ὁ Λάμπων, φείδου αὐτοῦ, ἐὰν λέγῃ, ὅτι καὶ ὡς αἰετὸς γενήσῃ. Ἄλλως. εἴρηται περὶ Λάμπωνος. ὁ δὲ Διοπείθης νῦν μὲν ὡς χρησμολόγος, ἑτέρωθι δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος. Σύμμαχος δὲ καὶ μανιώδη φησί. Σύμμαχος ὅτι Διοπείθης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι δῆλον ποιεῖ. παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυνίχου ἔμπροσθεν ἐν Κρόνῳ

ἀνὴρ χορεύει, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά.
βούλει Διοπείθη μεταδράμω καὶ τύμπανα;

καὶ Ἀμειψίας ἐν Κόννῳ "ὥστε ποιοῦντες χρησμοὺς αὐτοὶ διδόασ' ᾄδειν Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ."

1. λαβὲ, φησὶ] φησὶ om. R.
Ad v. 977. in V. ἀριστοφάνης τὸ ἐκ τοῦ ἀναλαμβάνειν γελοιάζειν, quæ om. G.
4. αὐξήσεσθαι R.V.
6. λάβῃ] Seqq. om. R.G.
δὲ om. V.
7. Ἱππεῦσι] Ubi vid. schol. ad 1010.
11. χρησμόν om. R. χρησμούς G.
12. μεταλαβεῖν] ἐπιθυμεῖν R.
13. χρησμολογεῖ R.V.
15. Ἄλλως—Λάμπωνος addidi ex V.
εἴρηται] Ad v. 521.
15–17. ὁ δὲ—μανιώδη φησί om. R.
17, 18. Σύμμαχος—ἦν add. R. quibus verbis omissis Ald. post μανιώδη φησί habet τὸν Διοπείθη τὸν ῥήτορα.
18. ὡς R.V. ὡς καὶ Ald.
Ἀμφικτύοσι] Scribebatur Ἀμφικτυόσι.
ποιεῖ] Seqq. om. R.
20, 21. ἀνὴρ—μεταδράμω] Scribebatur ἀνὴρ — μεταδραμῶ. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 981.
22. Κόννῳ Florens Christianus. Legebatur Κοινῷ.
αὐτοὶ διδόασ' ᾄδειν Dobræus. Legebatur αὐτοῖς δίδοσθαι δεῖν.

993. ἥκω παρ' ὑμᾶς: Εἴσθεσις ὁμοίας ἑτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ξ'. ὧν τελευταῖος

θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

μετὰ μέντοι τὸν μθ' κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν νβ' ἀσυνάρτητοι δύο. ὧν ὁ πρῶτος σύγκειται ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς ὁμοίας βάσεως. ὁ δέ τοι νδ' σύγκειται ἐξ ἰαμβικοῦ ἑφθημιμεροῦς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. ὁ δὲ νε' ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

995. [Δίδυμος οὕτω, πρὸς τί ὑποδέδεται τὸ δεξιόν; τίς ἐστιν ἡ ἐπίνοια τῆς ὁδοῦ. R.V.] τίς ὁ κόθορνος: Οἷον, τί ὑποδησάμενος πάρει; οὕτω Σύμμαχος πρὸς τὸ τί ὑποδέδεται τῷ δεξιῷ.

998. Μέτων: Μέτων ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης. τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν. Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι τῶν δήμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. τοῦτο δὲ ψεῦδος. Φιλόχορος γὰρ Λευκονοέα φησὶν αὐτόν. τὸ δὲ τοῦ Καλλιστράτου δῆλον. ἴσως γὰρ ἦν τι καὶ ἐν Κολωνῷ. ὁ δὲ Φιλόχορος ἐν Κολωνῷ μὲν αὐτὸν οὐδὲν θεῖναι λέγει, ἐπὶ Ἀψεύδους δὲ τοῦ πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ, πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν τῇ πυκνί. μήποτε οὖν τὸ χωρίον, φασί τινες, ἐκεῖνο πᾶν, ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ἡ πνὺξ, Κολωνός ἐστιν, οὗ ἕτερος ὁ μίσθιος λεγόμενος. οὕτως μέρος τι νῦν σύνηθες

1. Scholion metricum om. R.V.

10. Δίδυμος] καὶ δίδυμος R.

οὕτω] οὗ R. οὐ V.

πρὸς om. R.

τί] τὸ τί V. τουτὶ G.

11. τῆς ὁδοῦ] τοῦ θεοῦ G. Sequentia om. R.G. Verba οἷον—πάρει habet V.

13. τουτέστιν R.V.

15. ἀνάθημά τι Suidas s. Μέτων. ἀναθήματα R. ἀνάθεμά τι V. Ald.

ἀστρονομικόν Suidas. Sequentia om. R.

16. τῶν δήμων] τὸν δῆμον V. et deteriores libri Suidæ.

δὲ] μὲν οὖν V.

γὰρ V. δὲ Ald.

Λευκονοέα] Λευκωνέα Ald.

18. θεῖναι λέγει, ἐπὶ ἀψεύδους V. λέγει θεῖναι, ψευδῶς Ald.

19. δὲ τοῦ] Aberat τοῦ.

ἡλιοτρόπιον] Vid. Ideler. in Commentatt. Academiæ Berol. 1814. p. 239. et in libro de chronologia vol. 1. p. 326. et C. O. Mueller. in ephemer. Gottingensibus a. 1822. fol. 47. p. 459.

21. πᾶν ᾧ περιλαμβάνεται Dobræus. Legebatur ἐπάνω παραλαμβάνεται.

22. οὗ Dobræus. Legebatur ὁ. Sensus est, alii quærunt an sita fuerit pnyx in demo Colono, a quo diversus fuerit alter Colonus ὁ μίσθιος.

μίσθιος Meursius Reliq. Attic. cap. 6. Legebatur μίσθος. Vid. Harpocrat. s. Κολωνίτας.

γέγονε τὸ Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὄπισθεν τῆς μακρᾶς στοᾶς, ἀλλ' οὐκ ἔστι. Μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς ὁρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως. ἴσως δὲ ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο. φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ "τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντιῶν; "Μέτων ὁ Λευκονοεύς, ὁ τὰς κρήνας ἄγων." καθεῖται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Χαβρίου, ὡς εἴρηται. Ἄλλως. ἴσως ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο, ἢ ἄγαλμα, ἢ ἀνάθημα ἀστρολογικὸν κατεσκευάσατο αὐτῷ. ὅτι δὲ Κολωνὸς ἦν τῶν δήμων ψεῦδος. Φιλόχορος δὲ Λευκονοέα φησὶν αὐτόν. οὗτος δέ ἐστιν Μέτων οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος.

1002. *κατὰ πνιγέα μάλιστα*: Ὥσπερ, φησὶ, πνιγεὺς περίκειται τῇ γῇ. τὰ δὲ ἑξῆς ἀδιανόητα. πνιγεὺς δὲ ὁ κρίβανος ἢ ἡ κάμινος.

προτιθεὶς οὖν: Δίδυμος· τοιοῦτος ἀήρ ἐστι τῇ γῇ περικείμενος, ὅμοιος πνιγεῖ, καθαπερεὶ πῶμά τι περικείμενος. τὰ δὲ ἑξῆς, φησὶ Σύμμαχος, ἐπίτηδες ἀδιανόητα.

[1004. διόλου ἀνοηταίνει. R.]

1006. *ὁ κύκλος*: Παίζει. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύκλον γενέσθαι τετράγωνον.

[1008. λείπει τὸ ἵνα, ὥσπερ ἀστέρες. R.]

1009. *αὐτοῦ κυκλοτεροῦς*: Ἵνα τοῦ μέσου κυκλοτεροῦς ὄντος, αἱ ὁδοὶ αὐτῷ παρεκταθῶσιν ὡς ἀκτῖνες ἀστέρων.

1010. *ἄνθρωπος Θαλῆς*: Ἐν σαρκασμῷ φησιν. ἔστι δὲ ὁ Θαλῆς οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων, ἐπὶ γεωμετρίᾳ διαβεβοημένος. Ἀθη-

2. ἐν τοῖς ὁρισμοῖς] Vid. Casaub. ad Athen. 12. p. 540 D.

4. φροντιῶν] Legebatur φροντίζων.

5. Μέτων—] Alterius personæ verba.

Λευκονοιεὺς V. et Suidas. Λευκωνιεὺς Ald.

ὁ τὰς] Legebatur οἶδα (οἶδ' Suidas) ὁ τάς. οἶδα ab librario additum.

6. Χαβρίου Bentleius. Legebatur χωρίου.

ὡς addidit Dobræus.

εἴρηται] In argumento fabulæ.

7. κατεμηχανήσατο Suidas. κατὰ μηχανὴν τέως (τε V.) οὖσαν Ald.

ἀστρολογικόν] Seqq. om. V.

8. τῶν δήμων] Legebatur τῷ δήμῳ. Eadem corruptela schol. Ran. 86.

9. δὲ] Scribendum γὰρ ut supra.

Λευκονοέα] Scribebatur Λευκωνέα.

11, 12. om. V, proximo scholio postponit R. præfixo ἄλλως.

11. ὡς πνιγεὺς οὖν περίκειται R.

12. δὲ ὁ R. δὲ οὗτος ὁ Ald.

14. καθάπερ R.

φησὶ V. φησὶν ὁ Ald. quod om. R.

15. ἐπίτηδες add. R.V.

17. γ. τ. R. τ. γ. Ald. Scholion om. V.

20. Scholion v. 1009. om. V.

22. Ἐν—ἔστι δὲ om. R.

23. οὗτός ἐστιν R.

ναῖοι περισπῶσιν, ἡ δὲ κοινὴ βαρύνει. καὶ ὅτε μὲν περισπᾶται, Θαλοῦ ἐστὶν ἡ γενική. ὅτε δὲ βαρύνεται, Θάλητος.

1012. κἀμοὶ πειθόμενος: Ὡς φίλος σοι συμβουλεύω ὑπαναχωρῆσαι ἔνθεν.

1014. ξενηλατοῦνται: Περὶ τῆς ἐν Λακεδαίμονι ξενηλασίας Θεόπομπός φησιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ. ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σιτοδείας γενομένης, ξενηλασία γέγονεν, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ λϛʹ φησίν. [ξενηλατοῦνται: Ἀπελαύνονται. Gl. Victor.]

1015. μῶν στασιάζετε: Ἆρα μὴ εἰς ἀλλήλους μάχεσθε.

[1017. σποδεῖν: Τύπτειν. R. συντρίβειν. Gl. Victor.]

1018. ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ φθαίης: Οὐκ οἶδα εἰ φθαίης ἀπιέναι, πρὶν ἀποτυμπανισθῆναι. ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν.

1019. ἐγγὺς αὑταιί: Αἱ πληγαί. ἅμα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.

1021. οὐκ ἀναμετρήσει: Ὅτι γεωμέτρης. ἅμα δὲ, οὐ μέτρια φρονήσεις πλάττειν τινὰ ἀρχὴν καινήν. οὐδεμία γὰρ Ἀθήνησι.

1022. ποῦ πρόξενοι: Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.

τίς ὁ Σαρδανάπαλος: Οὗτος υἱὸς Ἀνακυνδαράξου βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς. φασὶ γὰρ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι καὶ μυρίζεσθαι τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς, ἀπέθανεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησίν· ἐγγεγράφθαι ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασιν "Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε

εἰς hic R.V, post φιλοσόφων Ald. διαβεβοημένος] περιβόητος R. qui sequentia om.

5. ἐν λακεδαίμονι R.V. ἐκ Λακεδαίμονος Ald.

ξενηλασίας] γέγονε addit V, quod in γεγονυίας mutandum foret, nisi ex scholio inferiore illatum videretur.

6. σιτοδείας V. σποδιᾶς Ald. et Suidas s. ξενηλατεῖν.

7. ἐν τῇ (τῇ om. V.) λϛʹ (τριακοστῇ ϛʹ R.) addidi ex R.V. Aut hic aut superior numerus corruptus. Videtur superior.

11–13. om. V. 11, 12. om. R.

13. λέγων add. R.

14. ὅτι γεωμέτρης R. ὅτι οὐ γεωμετρήσεις Ald.

οὐ R.V. ὅτι οὐ Ald.

18. Σαρδανάπαλος] Scribendum ubique duplici λ.

ἀνακυνδαράξου R.V. et Suidas s. Σαρδανάπαλος. Ἀνακινδαράξου Ald.

21. καὶ μυρίζεσθαι addidi ev R.V. Non habet Suidas.

22. πεπυρπολημένος G.

τῷ οἴκῳ R.V.

23. ἐν R. ἐπὶ Ald. De inscriptione sepulcri accuratissime disseruit Nækius in libro de Chœrilo p. 238.

" καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε, ὡς τἄλλα " οὐδενός ἐστιν ἄξια." ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Περσικοῖς δύο φησὶ Σαρδαναπάλους γεγονέναι. Ἄλλως. Περσῶν βασιλεὺς, ὃς ἐν τρυφῇ ὡρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Κιλικίας, Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφηλὸς καὶ τῷ εἴδει ἐκτράπελος, καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος. διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα

εὖ δεδαὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, ὃν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι. θανόντι τοι οὔ τις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύων.
ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἐρώτων
τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται·
ἡ δὲ σοφὴ βιότοιο παραίνεσις οὐδέποτ' ἐσθλή,
κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.

1023. ἐπίσκοπος ἥκω: Πλάττει καινὴν ἀρχήν. οὐ γὰρ ἦν Ἀθήνησι. λαχὼν δὲ, ἀντὶ τοῦ κληρωθεὶς ταύτην τὴν ἀρχήν.

1029. Φαρνάκῃ: Στρατηγὸς Περσῶν ὁ Φαρνάκης Φαρναβάζου. ἀλαζονικῶς οὖν σκήπτεται κοινωνίαν ἔχειν μετ' ἐκείνου.

[1030. ῥαπίσας αὐτὸν ταῦτα λέγει. R.]

1033. [παίζει πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ εἰρημένον. R.] τὼ κάδω: Τοὺς κάδους τοὺς ἀμφορικοὺς, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν.

1034. ἤδ' ἐπισκόπους: Τὸ ὅλον ἤδη.

[1035. προέρχεται οὗτος καθ' ἑαυτὸν μελετῶν νόμους οὓς ἐβούλετο ὡς πρὸς νεοκατασκεύαστον πόλιν μισθῷ πωλεῖν. V.]

1. Ἀγχιάλην] Legebatur Ἀγχίαλον.

μιᾷ ἡ. R.V. ἡ. μιᾷ Ald.

2. ἄξια] Addit R. ὡρίζετο δὲ οὗτος ἐν τρυφῇ τὴν εὐδαιμονίαν, sequentibus omissis.

Ἑλλάνικος] Callisthenem ἐν β' Περσικῶν nominat Photius lex. p. 500, 12.

3. ἄλλως. V. εἰς τὸ αὐτό Ald.

4. λέγεται V. λέγει Ald.

5. Κιλικίας Gelenius. λικίας V. Ald.

7. ἐπίγραμμα] De quo vid. Nækium p. 218–243.

11. ὅσ' ἔφαγόν τε καὶ V.

16. λαχὼν—ἀρχὴν om. R.V.

Post ἀρχὴν addit Ald. ἄλλως. οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ἐπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο· οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον. quæ ex Suida sumpsit s. ἐπίσκοπος.

17. Φαρνάκης om. R.

20. Scholia v. 1033–1053. om. R.

21, 22. Τοὺς κάδους—ἤδη om. V.

23. οὗτος] οὐ V.

νόμους οὓς] τὸν νόμον ὃν G.

[1038. οὓς νομορήτορας φαμὲν, οἳ τοὺς νόμους ἐπὶ μισθῷ πωλοῦσιν. V.]

[1040. περισπωμένως ὡς Μηλιᾶς. λέγει γὰρ τοὺς πολίτας. τὸ τέλειον Νεφελοκοκκυγιέας. ἐν κράσει. V.]

[1041. ἀντὶ τοῦ νόμοις. V.]

[1042. ὑπὸ τῷ Ἄθῳ ἡ Ὀλόφυξος πόλις. πρὸς οὓς καὶ προστάγματα ἔπεμπον Ἀθηναῖοι. V.]

1043. Ὀτοτύξιοι: Ἀπὸ τοῦ ὀτοτύζειν ἐσχημάτισεν.

1046. καλοῦμαι: Γράφομαι, εἰς τὸ δικαστήριον καλῶ.

[1047. τότε γίνεται τὸ περὶ ὕβρεων δικαστήριον. ὡς ἐν τούτῳ τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δὲ, ἀλλ' ὁ Μαιμακτηριὼν, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησὶ δηλοῖ "τίς ἐστι Μαιμακτηριών; μὴν δικάσιμος." V.] ἔδει εἰπεῖν Μαιμακτηριῶνα· εἰς τοῦτον γὰρ ἦσαν αἱ κρίσεις.

[1049. ὡς τούτου τοῦ ἐγκλήματος ὄντος τὸ μὴ εἰσδέχεσθαι τὸν ταττόμενον ἄρχοντα δικαστήν. V.]

1050. κατὰ τὴν στήλην: Κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφήν. [ὅτι τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς νόμους ἐν ταῖς στήλαις ἔγραφον. V.]

1053. διασκεδῶ: Ἀποπατήσας ἀπαλλάττεται τοῦ συκοφάντου.

[1054. κατέχεσας. R. ἀπεπάτησας, ἀπετίλας. V. (non G.)]

1057. θύσοντες εἴσω: Σκήπτεται ποιεῖν ἔνδον τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον.

1058. ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ: Εἰώθασι μετὰ τὴν τελείαν παράβασιν ἐπιρρηματικὴν ποιεῖσθαι συζυγίαν, ὥσπερ καὶ ἐν Ἱππεῦσι πεποίηκεν. Ἄλλως. δευτέρα παράβασις, ὡς ἐν Ἱππεῦσιν. Ἄλλως. ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, ἀλλὰ μόνα τέσσαρα,

6. Post πόλις addit V. ἦν δὲ καὶ (καὶ om. G.) ὑπὸ ἄθω.

8. Scholion v. 1043. om. V.

9. εἰς τὸ om. V.

11. ἀναγομένων G.

12. ἐν Μησὶ] Fabula aliunde nondum cognita.

13. μὴν δικάσιμος] Alterius personæ verba.

13, 14. ἔδει—ἦσαν V. ἐς τὸν μουνιχιῶνα: ἐς τὸν μαιμακτηριῶνα γάρ εἰσιν Ald.

19. Ἀποπάτησας—συκοφάντου om. V. ἀποπάτησας fortasse corruptum ex ἀπεπάτησας, quod proximo versui adscriptum fuit. Ad v. 1052. in V. ὀφειλὴ τῇ θεῷ, quod om. G.

20. ἀπεπάτησας, ἀπετίλας] Codex ἀποπατήσας ἀποτίλας.

21. ἔνδον R.V. εἴσω Ald. ἔνδον ποιεῖν G.

23—p. 236, 7. Εἰώθασι—νενευκυῖα om. R.

25—p. 236, 7. Ἄλλως. ἡ—νενευκυῖα om. V.

τὴν ᾠδὴν καὶ στροφὴν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντῳδὴν καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν ἡ ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων καὶ στίχων δακτυλικῶν καὶ παιωνικῶν ιδʹ. τὰ αʹ, εʹ, ϛʹ, ζʹ δακτυλικὰ ἑφθημιμερῆ. τὰ βʹ, γʹ, δʹ, ιʹ, ιαʹ τετράμετρα. τὰ δʼ ἄλλα παιωνικὰ, τετράμετρα μὲν ἀκατάληκτα τὰ ηʹ, θʹ. τὸ δὲ ιβʹ τρίμετρον. τὸ δὲ ιγʹ δίμετρον. τὸ δὲ ιδʹ ἑφθημιμερὲς ἐκ κρητικῶν. ὑφʼ ὃ παράγραφος, καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα.

[1059. παντάρχᾳ: Ἑρμηνεύει τὸ παντόπτᾳ. Gl. R. Victor.]

1063. κτείνων παμφύλων: Τὰ μικρὰ λέγει τὰς μυίας. καὶ θηρίοις γὰρ πολέμιοι ὄρνιθες, ὡς λαγωοῖς ἀετός.

[1065. νῦν κάλυκες καταχρηστικῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα. R.V.]

1069. ἑρπετὰ καὶ δάκετα: Καὶ τὰ ἄλλα δάκετα, ὥσπερ εἰ τύχοι ὁ σκορπίος. δάκετα δὲ, θηρία ἰοβόλα.

[1072. ἐπαναχορεύεται: Καὶ λέγεται, καὶ ἀνακηρύττεται. Gl. Victor.]

1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον: Οὗτος μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου ᾤκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυστήρια ηὐτέλιζεν, ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατʼ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὥς φησι Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. Ἄλλως. ταῦτα ἐκ τοῦ ψηφίσματος εἴληφεν. οὕτως γὰρ ἐκήρυξαν, τῷ μὲν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κρατερὸς ἱστορεῖ. ἐκκεκήρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ

9. Τὰ—μυίας add. R.V.
λέγει om. R.
μυίας] μῦας R.
10. γὰρ om. V.
λαγωοῖς] λαδέγω V. λαγῶ G.
ἀετός R.V. αἰετός Ald.
11. νῦν om. R.
κάλυκες R. κάλυκος καὶ V.
12, 13. Καὶ—ἰοβόλα] δάκετα μικρὰ ἑρπετὰ σκορπίοι καὶ τὰ λοιπά R.
13. δάκετα—ἰοβόλα om. V.
17. ᾤκει ἐν ἀ. R.V. et Suidas s. Διαγόρας. ἐν Ἀ. ᾤκει Ald.
εὐτέλιζεν R.V.
18. τῆς add. R. et Suidas.
19. στήλῃ] πυλῇ R. πόλει V. στήλῃ Suidas. Post πόλει addit V. πλάττεται τὸν συκοφάντην.
μελάνθιος R.V. Μελάνθης Ald. Conf. schol. Pluti 846.
ἄλλως R.V. εἰς τὸ αὐτό Ald.
20. τῷ μὲν ἀποκτείναντι—τῷ δὲ ἄγοντι R.V. et Suidas. τὸν μὲν ἀποκτείναντα—τὸν δὲ ἀγαγόντα Ald.
23. καὶ μικρὰ ποιῶν add. R.V. et Suidas.
24. Κρατερὸς] Conf. schol. Ran. 323.
ἱστορεῖ] Sequentia om. R.

τὴν ἅλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον. Μελάνθιος δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας Πελλανεῖς. ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα· ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν, τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον· ἐὰν δέ τις ζῶντα ἀγάγῃ, λαμβάνειν δύο.

1074. ἄν τε τῶν τυράννων τίς: Τινὲς, τινά. ὡσεὶ ἔλεγέ τινα τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ, ὃς ἐὰν φονεύσῃ.

1075. τῶν τεθνηκότων: Τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων. ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται· ἐν ὑπερβολῇ καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν. ὥστε μηδ' ἐν * * * πλαγιάζονται δὲ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ. λέγει γὰρ, ἐάν τις τινὰ τῶν τοῖς τυράννοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λήψεται· οἷον γύναιον, ἀδελφὸν, τέκνον, τοὺς συνωμοσίους καὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι.

[1076. ἀνειπεῖν: Κηρύξαι καὶ ἀναγορεῦσαι. Gl. Victor.]

1077. τὸν Στρούθιον: Ἄνω εἶπεν ἐκ τῶν ὀρνέων. Στρούθιον δὲ εἶπεν, ὡς Μήλιον. διὸ καὶ οὕτω προενεκτέον. συνείρων δὲ, εἰς ὁρμαθὸν συντιθείς.

1079. σπίνους: Εἶδος ὀρνέου ὁ σπίνος. τρία δὲ αὐτοὺς λυπεῖ, ὅτι θηρεύει, ὅτι πωλεῖ, ὅτι ζ' τοῦ ὀβολοῦ ὡς εὐτελίζων αὐτούς.

1081. τοῖς τε κοψίχοισιν: Οἱ κόψιχοι γὰρ ᾠοτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ᾠά. οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν. ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν, ἢ μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐπιβάλλουσιν, ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὁραθῆναι πᾶσιν. ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ ἐγχεῖ. ἐγχεῖ

1. Μελάνθιος] μέλαν V. Μένανδρος Ald.
3. καὶ αὐτὸν] καὶ om. V. πελανεῖς V.
5. ἀργύριον V. ζῶντα add. V. ζῶν G. λαμβάνειν V. λαβεῖν Ald.
7, 8. om. R.
7. ἔλεγε] εἶπε V.
8. ὃς] ὃ V, non G.
9. Τῶν—φευγόντων om. R.V. ἐν τοῖς R.V. ἐν δὲ τοῖς Ald.
10. ὑπερβολῇ] ὑποβολῇ R.
11. μηδ' ἐν] μηδένα G. πλαγιάζονται R.V. πλασιάζονται Ald. ἐν add. R.
13. ἀ. τέκνον R.V. τέκνον, ἀ. Ald. συνομοσίους R.V, non G.
16. Ἄνω] 16.
17. προσενεκτέον R. Sequentia om. R.V.
19. ὁ σπῖνος add. R.
20. ὡς om. V.
23. κορυζῶσιν Suidas s. κόψιχος. κορύζωσιν Ald.
25–p. 238, 1. ἐγχεῖ τὰ—διείρει R.V. βιαίως δὲ τὸ ἐγχεῖ Ald.

τὰ πτερὰ βιαίως ἀντὶ τοῦ διείρει. εἴροντες γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ κρεμῶντες ἐπώλουν.

1083. παλεύειν: Ἀντὶ τοῦ θηρεύειν, προκαλεῖσθαι. εἰώθασιν ἐκτυφλοῦντές τινα τῶν ὀρνέων ἱστάναι ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προσκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ. καὶ τοῦτο γλωσσηματικὸν παλεύειν ἔλεγον. Ἄλλως. θηρεύειν καὶ προκαλεῖσθαι βοσκόμενα. οὐ περὶ τῶν κοψίχων δὲ τοῦτο, ἐπεὶ δεδεμένους ἂν εἶπεν, ἀλλὰ μετέβη ἐπὶ περιστερὰς, ἢ φάττας.

[1087. θηράσατε. R.]

1088. εὔδαιμον φῦλον: Ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ ᾠδῇ καὶ στροφῇ. καὶ αὕτη γὰρ κώλων καὶ στίχων ἐστὶ ιδ'. καὶ τὰ μὲν ἔχει δακτυλικὰ ἰσόμετρα τοῖς ἐκείνης, τὰ δὲ παιωνικὰ ἐπιμεμιγμένα κρητικοῖς. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. ἐν σχήματι εἴρηται ὁ λόγος, εὔδαιμον φῦλον, οἳ χειμῶνος. πρὸς γὰρ τὸ σημαινόμενον τοῦ φύλου πληθυντικὸν ὂν ἔφη τὸ οἵ.

[1090. οὐκ ἀμφιέννυνται. R.]

1091. οὐδ' αὖ θερμὴ: Τινὲς τὸ πνίγους κατὰ γενικὴν φάσιν, ἵνα ᾖ, οὐδὲ ἡ θέρους θερμασία ἐπίκειται ἡμῖν.

1094. φύλλων ἐν κόλποις: Ὡσεὶ ἔλεγεν ὑπὸ τὰ φύλλα.

[1095. ὁ τέττιξ δηλονότι. τρία δὲ γένη τεττίγων, αἱ μὲν γὰρ ἀχέται καὶ ἄρσενες, αἱ δὲ κερκῶπαι αἱ θήλειαι, ἕτερον δὲ γένος σίγιον καλεῖται παρὰ τὴν σιωπήν. V.]

2. κρεμῶντες R.V. κρεμοῦντες Ald.
3. Ἀντὶ τοῦ add. R.V.
προκαλεῖσθαι om. R.
4. ἱστᾶν V.
5. γλωσσηματικὸν R. γλωσσημαντικὸν Ald.
ἔλεγον] Sequentia om. R.
6. καὶ add. V.
10–14. Ἡ—νενευκυῖαι om. R.V. ἀντῳδὴ ἤτοι ἀντιστροφὴ adscriptum in V.
14. εἴρηται R.V. δὲ εἴρηται Ald.
15. τὸ πληθυντικὸν R.
17. τὸ R.V. τοῦ Ald.
γενικὴν Kusterus. Legebatur ἑνικήν. Scholiasta πνίγουσ' legit.
18. ἡ—θερμασία ἐπίκειται Dobræus. Legebatur ἐν—θερμασίᾳ ἐπίκεινται.
ἡμῖν R. ὑμῖν Ald.
19. Ὡσεὶ] ἐν κόλποις τῶν φύλλων. ὡσεὶ R.
20. τρία δὲ γένη τεττίγων] Eustath. ad Homer. p. 396, 1. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸν μὲν μέγιστον τέττιγα ἀχέταν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ κατὰ Παυσανίαν, κερκώπην δὲ τὸ ἐλάχιστον τεττίγιον, τὸ δ' αὐτὸ καὶ καλαμαῖον, τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τιτιγόνιον, ἴσως παρὰ τὸ τιτίζειν. κερκώπην memorant Ælian. N. A. 10, 44. et Liban. vol. 4. p. 143: sed γένος σίγιον, quod dicit scholiasta, alibi nominatum non vidi.
22. σιωπήν] σκοπήν G.

1096. ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς: Τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεται τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ.

1099. [ἐαρινά. R.V.] παρθένια: Διὰ τὸ ἐπιμελῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους τὰ μύρτα ἐσθίειν. λευκότροφα δὲ, ἀντὶ τοῦ λευκὰ καὶ τρυφερά. τοιαῦτα γάρ εἰσι μήπω πεπανθέντα.

[1100. ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένα ἄνθη. R.V. πλεονάζει δὲ ὁ τέ. V.]

1102. τοῖς κριταῖς: Πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσεσι καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσι τινὰ εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα, διὰ τοῦ χορικοῦ προσώπου, ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀποτείνει τὸν λόγον, ὅπως ἂν αὐτῷ ψηφίσωνται τὴν νίκην.

1104. πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου: Τοῦ Πάριδος, ὧν ἔλαβε παρὰ Ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δώσομεν.

1106. γλαῦκες ὑμᾶς: Ἀντὶ τοῦ νομίσματα. ἡ γὰρ γλαὺξ ὄρνεόν ἐστιν Ἀθηνᾶς. ὅπερ πάνυ τιμῶντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασιν. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλάργυρον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἡ γλαὺξ ἐπὶ χαράγματος ἦν τετραδράχμου, ὡς Φιλόχορος. ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τὸ τετράδραχμον τότε ἡ γλαύξ. ἦν γὰρ γλαὺξ ἐπίσημον καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶ, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων. [ἐπεὶ ἐν Λαυρίῳ μέταλλα ἦν ἀργυρίου Ἀθήνησι. V.]

1108. κακλέψουσι: Δέον εἰπεῖν καὶ λεπίσουσι. λεπίζουσαι γὰρ τὸ ᾠὸν ἐκφέρουσι τὰ νεόττια.

1110. ἐρέψομεν: Διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα. ἀντὶ τοῦ, στεγάσομεν πρὸς ἀετώματα. τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν, ὥς φησιν Ἴων ἐν Ἀγαμέμνονι.

1. Scholion v. 1096. om. V.
3, 4. Διὰ τὸ—ἀντὶ τοῦ om. R, sed habet τὰ μύρτα ἐσθίειν post πεπανθέντα.
5. γάρ om. V.
6. ἀντὶ τοῦ κεχ.] ἀντὶ τοῦ om. V. πλεονάζει] πλέον V.
10. αὐτῷ R. αὐτοῖς Ald.
12. ὃν V.
13. δὲ om. V.
14. Scholion v. 1106. om. R.
16. τετραδράγμοις V.
17. χαράγματα ἦν τετράδραχμον V.
19. τότε γὰρ γλαὺξ ἐπίσημον V.
21. μέταλλα] μάτελα V.
22. λεπίζουσι γὰρ R.
24. στεγάσωμεν R.V.
25. ἀέτωμα R. τὰς — στέγας] τὰ — στεγάσματα Suidas s. ἀετώματα.
26. αἰετοὺς V.

1111. κἂν λαχόντες ἀρχίδιον: Ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχήν. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἅρπαγας.

1112. ὀξὺν ἱερακίσκον: Ἀντὶ τοῦ ἁρπαγὴν ὀξεῖαν. Δίδυμος, τάχος ὡς ἱέρακος, ἵνα ταχέως φύγῃ.

1113. πρηγορεῶνας: Δίδυμος τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων πρηγορεὼν πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ προαθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν.

1114. ἂν δὲ μὴ κρίνητε: Ἐὰν δὲ μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν, ἐπίθεσθε ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες μηνίσκους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς. ποιοῦσι γὰρ ἔνιοι, ὥστε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα. Ἄλλως. μηνίσκους, σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων, ἅπερ ἐπιτιθέασι ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φησὶν οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. [κατασκευάσατε. V.]

1115. μήνην: Μηνίσκον. μήνῃ γὰρ ἔοικε.

1118. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν: Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ο', ὧν τελευταῖος

τόξευε πᾶς τις. σφενδόνην τίς μοι δότω.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

[τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν: Τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα. Gl. R. Victor.]

1121. ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει: Σύμμαχος· οὕτω συντόνως τρέχει ὡσεὶ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος, ἢ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. ἀντὶ τοῦ, δίκην ῥεύματος ταχέως φερόμενος. ὁ δὲ Δίδυμος, παρὰ τὸ

1, 2. om. V.
3. Ἀντὶ τοῦ om. R.
Δίδυμος om. R.
4. ὡς om. R.
5. δίδυμος R.V. κυρίως τῶν ὀρνίθων ὁ λεγόμενος πρόλοβος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ συναθροίζειν ἐκεῖ τὴν τρόφην. Δίδυμος δὲ Ald.
κυρίως addidi ex R. et Suida s. προηγορεῶνας.
6. προλόγους R.V. et Suidæ codex Paris. A.
8. ἀπὸ] ἐκ V.
προαθροίζειν R.V. συναθροίζειν Ald. ἀθροίζειν Suidas.
9. μὴ ἡμᾶς κρίνητε] μὴ κρίνητε μὴ ἡμᾶς R.V.
ἐπίθεσθε R.V. τίθεσθε Ald.
11. ἄλλως R.V. εἰς τὸ αὐτὸ Ald.
12. ἅπερ—ταῖς κεφαλαῖς add. R. V, non G.
τῶν ἀνδριάντων add. V, om. G.R.
14. ὑμῖν V.
15. Scholia v. 1115. 1118. om. R.V.
22. Scholion v. 1121. om. R.
23. ὡσεὶ] ὡς V.
ἢ ἀπὸ—φερόμενος om. V. ἢ om. Suidas s. Ἀλφειός.

Πινδάρου "ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφειοῦ." διχῶς δέ τινες, ἄλφειον πνέων.

1126. Προξενίδης καὶ Θεαγένης: Ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους, ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον ὑπόσχεσις. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή.

ὁ Κομπασεὺς: Ἔπαιξε παρὰ τὸν κόμπον. προείρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομπασταί. Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδοις ὡς παρειμένον τῷ σώματι κωμῳδεῖ αὐτόν.

1128. ὅσον ὁ δούριος: Οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀκροπόλει. ἀνέκειτο γὰρ ἐν ἀκροπόλει δούριος ἵππος ἐπιγραφὴν ἔχων "Χαιρέδημος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης ἀνέθηκε." δύναται δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλίῳ λαμβάνεσθαι. ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἵππος ἀνέκειτο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἰλιακοῦ.

1131. τοῦ μάκρους: Σημείωσαι ὅτι τὸ μάκρος λέγει.

1133. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος: Οἱ Αἰγύπτιοι ἐκωμῳδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι. καὶ ἐν Βατράχοις "οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰ-"γύπτιοι." Ἄλλως. ὅτι ἴδιον τῶν Αἰγυπτίων ἐνόμισαν τὸ ἀχθοφορεῖν.

1137. γέρανοι θεμελίους: Διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι, καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι, λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν, καὶ αἴσθοιντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάττης φέρονται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἥκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται.

[θεμελίους: Ἤγουν προσήκοντας θεμελίῳ. Gl. Victor.]

καταπεπωκυῖαι λίθους: Ἐπεὶ αἱ γέρανοι λίθους καταπίνουσι καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον παραγίνονται.

1138. τούτους δ' ἐτύκιζον: Τύκος ἐργαλεῖόν τι ᾧ τοὺς λίθους

1. Πινδάρου] Nem. 1, 1.
ἄλφειον] ἄλφιον V.
7. Ἡσιόδοις] Legebatur Ἡσιόδῳ.
10. δούρειος V.
12. καὶ add. V.
ὁ om. V.
ἐν ἀκροπόλει R.V, præfixo lemmate ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν (οὖν R.). ἐν ἀκροπόλει δὲ Ald.
14. Σημείωσαι—λέγει om. R.V.
15. Οἱ om. R.V.
16. Βατράχοις] 1406.
οὓς om. R.V.
ἂν ἄραιντ'] ἄραιντ' ἂν Ald. ἂν ἄρετ' R.V. ἂν ἄραιτ' G.
17. ἄλλως R.V. εἰς τὸ αὐτό Ald.
τῶν add. R.V.
ἐνόμισαν add. V.
20. τὰ om. V.
22. θαλάττης R.V. bis. θαλάσσης Ald.
φέρονται R.V. φέρωνται Ald.

περικόπτουσι καὶ ξέουσιν. ἐπιτήδειον οὖν ἔργον ταῖς μακρὸν ἐχούσαις ῥύγχος. κρὲξ δὲ εἶδος ὀρνέου, ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον.

1139. πελαργοὶ μυρίοι: Διὰ τὸ Πελαργικὸν τεῖχος τοὺς ἀπὸ Τυρρηνίας ἥκοντας ἀναστῆσαι.

1141. οἱ χαραδριοὶ: Ὠνοματοπεποίηται τὸ ὄρνεον παρὰ τὸ ἐν ταῖς χαράδραις διατρίβειν.

1142. ἐρωδιοὶ λεκάναισι: Παρὰ τὴν ἔραν πέπαιχεν, ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς. ταῦτα δὲ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ἐσχημάτισται. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω, τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.

1145. οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες: Διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων μᾶλλον εἶναι τοὺς χῆνας.

1147. τί δῆτα πόδες: Παρὰ τὴν παροιμίαν

τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο.

1148. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτται: Ἡ νῆττα εἶδος ὀρνέου, ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως ὥσπερ ζώνην λευκήν. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν ἐζωσμένην εἰρηκὼς αὐτήν. ὑπαγωγέα δὲ τὸν ξυστῆρά φησι. πλατὺ δέ ἐστι σίδηρον, ᾧ ξέουσι τὸν πηλόν. Ἄλλως. τινὲς τῶν νησσῶν ἔχουσι πτέρωσιν ὡς ζώνην ἐν κύκλῳ λευκήν.

1150. ἔχουσαι κατόπιν: Ὥσπερ παιδία βαστάζουσαι αὐτόν. ὡς εἰώθασι βαστάζειν τὰ παιδία. ἀσαφῶς δὲ λέγει. λέγει γὰρ τὰς χελιδόνας τὸν ὑπαγωγέα ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτὰς κομίζειν, τὸν δὲ πηλὸν ἐν τοῖς στόμασι. καὶ ποιοῦσι τοῦτο, ὅταν τὰς νεοσσιὰς κατασκευά-

1. περικόπτουσι V. περιτύκουσι Ald. οὖν R.V. δὲ Ald.

6. ὀνοματοπεποίηται R.V. ἐν om. R.V.

8. ὁ add. V.

10. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη R.V. et Suidas s. λακάνη. λεκάνη δὲ τὸ κοινὸν Ald.

ἀπὸ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ G.

12. τῶν ἄλλων εἶναι μᾶλλον τὰς χῆνας V. μᾶλλον τῶν ἄλλων εἶναι τὰς χῆνας G.

14, 15. om. V.

17. παρὰ add. R. Post ἔπαιξεν repetit V. ἔπαιξεν οὖν.

18. ἐζ. R. ὡς ἂν ἐζ. V. Ald. φησι add. V.

19. ξέουσι R.G. ξαίουσι V. ξύουσι Ald.

πηλόν] Seqq. om. R.

20. πτέρωσιν add. V.

21. Scholion v. 1150. om. R.

21, 22. Ὥσπερ—παιδία] βαστάζουσιν αὐτὸν ὥσπερ εἰώθασι βαστάζειν τὰ παιδία infra post ἐμφανίζει habet V, om. G.

22. δὲ om. V.

23. ὤμων] ὤτων V.

ζωσιν. ὁ δὲ ὑπαγωγεὺς, ὥς τινες, σιδηροῦν τι οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι. τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.

1155. πελεκᾶντες: Παρὰ τὸ πελεκᾶν τὰ ξύλα, τῷ ὀνόματι τοῦ ὄρνιθος πιθανῶς παίζων ἐχρήσατο. καὶ ὅτι ῥάμφος ἔχει μέγα.

[1158. τεθύρωται. R.]

1159. καὶ βεβαλάνωται: Ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται, βάλανοι δὲ λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως.

1160. ἐφοδεύεται: Ἀντὶ τοῦ διοδεύεται. τὸ δὲ κωδωνοφορειται ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά.

1161. φρυκτωρίαι: Αἱ διὰ τῶν πύργων φυλακαί. παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεύειν. [οἱ ἐπὶ τῶν πύργων πύρσοί. R.]

1163. ἀπονίψομαι: Ἦν γὰρ ἀπὸ πηλοῦ ἢ κονίας ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων.

τἄλλα δρᾶ: Ἀντὶ τοῦ πρᾶττε προστακτικῶς.

1169. πυρρίχην βλέπων: Ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι. ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἡ πυρρίχη. [ἐσθεῖ: Εἰστρέχει. V.]

1173. εἰς τὸν ἀέρα: Δέον εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν.

1174. ἡμεροσκόπους: Τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας.

1177. τοῦτ᾽ ἴσμεν: Πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι γραφὴν τὴν "χθιζὸς ἔβη "μετὰ δαῖτα." οὕτως ἀξιοῦσιν Ἀριστοφάνην γράφειν.

περιπόλους: Τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι.

1179. ἱπποτοξότας: Ἀπὸ μὲν τοῦ ἵππου τὴν ὀξεῖαν αὐτῶν πτῆσιν δηλοῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπικαμπὲς τῶν ὀνύχων.

1. χρῶνται V. et Suidas s. ὑπαγωγεύς. ἐχρῶντο Ald.

3. οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἕρμιππος "ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμῷ μὲν "οὐδενὶ, τοῖσι (τοῖς codex A.) δ᾽ ὑπα-"γωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις." Suidas. Non videntur hæc Hermippi verba esse.

7. π. ἐχρ. R.V. ἐχρ. π. Ald.

9. ἀντὶ τοῦ R. ὡσεὶ εἶπε Ald. ὡσεὶ εἶπεν V.

κεκλείδωται om. V.

βάλανοι δὲ R. ὅτι βάλανοι Ald.

11. Ἀντὶ τοῦ add. R.

12. ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται om. V.

13, 14. Αἱ—ὠρεύειν om. R.

13. διὰ add. V.

15. ὡς κατὰ τῶν ἔργων ὡς ἐκπλαγέντος αὐτοῦ V.

22, 23. Πρὸς—γράφειν om. R.

22. Ἰλιάδι] Il. A, 424.

24. ἀπὸ] κατὰ V.

26. μὲν add. R.V.

1180. ἠγκυλωμένος: Ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου.

1181. κύμινδις: Τὴν κύμινδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλλίμαχος. μήποτε οὖν κίσινδις γραπτέον. ὁ δὲ τριόρχης εἶδος ἱέρακος.

1182. ῥύμη: Φορᾷ βιαίᾳ.

[1183. δονεῖται: Κινεῖται, ταράσσεται, σαλεύει. Gl. Victor.]

[1185. ὥστε ἐλπίζειν τὴν ἅλωσιν. V. (non G.)]

1188. πόλεμος αἴρεται: Εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις ἤτοι τριβράχεσι καὶ δακτύλοις πενθημιμερῶν η´. ὧν τὰ μὲν πρῶτα τρία καὶ παιωνικά, εἰ βούλει, ποιήσει ἡμιόλια. τὸ τέταρτον τροχαϊκὸν ἐκ δακτύλου πενθημιμερές. τὸ πέμπτον καὶ ἕκτον ἰθυφαλλικά. τὸ ζ´ καὶ η´ τροχαϊκὰ πενθημιμερῆ. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβικὰ τρία. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ δύο τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

πόλεμος αἴρεται: Διὰ τὴν ὑπερβολὴν ἀντὶ τοῦ ἐγείρεται καὶ μετεωρίζεται. [ἔν τισι δὲ τῶν ἀντιγράφων εἰς δύο κῶλα διῄρηται τὸ ἕν, ἐν δὲ ἄλλοις συνῆπται. V.]

[1189. φατὸς: Λεκτός. Gl. Victor.]

1192. ἀέρα περινέφελον: Τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος.

1197. πεδαρσίου: Μετεώρου, πετομένου. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου αἴρεσθαι.

1199. αὕτη σὺ: Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ξγ´. ὧν τελευταῖος,

καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. [πρὸς τὴν Ἶρίν φησι καταλαβὼν αὐτήν. V.]

1203. πλοῖον ἢ κυνῆ: Πλοῖον μέν, καθὸ ἐπτέρωται καὶ ἐξωγκωμένον ἔχει τὸν χιτῶνα, καὶ τὰ πτερὰ διαπέπταται ὡς κῶπαι. κυνῆ δέ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος ὢν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ τῆς Ἴριδος "γυνὴ τίς ἧδε; κυκλὰς Ἀρκάδος

3. οὖν add. R.V.
κίσινδις R.V. κίμινδις Ald.
7. Scholion metricum om. R.V.
18. τὴν R.V. ἀέρα λέγει τὴν Ald.
καὶ τὸ V.
19. παίδου R.
21. Scholion metricum om. R.
25. καθὸ ἐπτέρωνται αἱ τριήρεις καὶ τὰ πτερὰ Suidas s. κυνῆ.
25, 26. καὶ—χιτῶνα add. R.
26. ἔχει—διαπέπταται] ἔχειν—διαπέτασθαι R.
διαπέπταται V. διαπέταται Ald. διατέταται Suidas.
κῶπαι R.V. et Suidas s. κυνῆ et πλοῖον. κώπη Ald.
27. πέτασσον R. hic et infra.
ὁ add. V.
28. τῆς V. ἐπὶ τῆς Ald.

“ κυνῆς.” φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ. Ἄλλως. πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὡς ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνῆν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνῆν καλοῦσι. πλοῖον δὲ διὰ τὸ ἐν δρόμῳ αὐτῆς κεκολπῶσθαι τὸν χιτῶνα. ἢ ἐπεὶ πτερωτὸς ἦν. αἱ δὲ νῆες ἀντὶ πτερῶν τὰς κώπας ἔχουσι.

1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία: Αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. Ἄλλως. ἐπεὶ ταχεῖαν αὐτὴν εἶπεν. αὗται δὲ αἱ τριήρεις, ὡς ἂν ὑπηρέτιδες οὖσαι, ταχεῖαι ἦσαν, Πάραλος καὶ Σαλαμινία. ἐὰν δὲ δασέως ἐν ἄρθρου μέρει, ἔσται ἡ αὐτὴ Πάραλος καὶ Σαλαμινία.

1206. ἀναπτάμενος τρίορχος: Ἐπεὶ ἑταίρα ἦν, ἔπαιξε τὸ τρίορχος.

[1210. διὰ ποίων πυλῶν. R.]

[1212. ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί. R.V.]

1213. σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν: Οἷον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν. [ὡς τῶν πελαργῶν φυλάκων ὄντων. V.]

1214. ὑγιαίνεις μέν: Ὑγιαίνεις, φησὶ, καὶ οὐ μαίνῃ τοιαῦτα ἐρωτῶν.

1215. ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος: Πρὸς τὸ ἐπέβαλεν, ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάσαι, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἡ Ἶρις, διὸ παραιτεῖται.

1218. γῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους: Ἀντὶ τοῦ ἀέρος, διὰ τὸ κεχύσθαι εἰς ἄπλωμα.

1222. πασῶν Ἰρίδων: Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς ἄλλας Ἴριδας. παίζει δὲ ἢ ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλας Ἴριδας ποιοῦντος, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεαινῶν.

1223. τῆς ἀξίας: Λείπει τιμωρίας.

[1225. ἀντὶ τοῦ ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ. R.V.]

κυκλὰς Toupius Emend. vol. 2. p. 465. κυληνᾶς Ald. συληνᾶς R.V.

1. κυνῆς Toupius. Legebatur κυνῆ. καὶ κυνέαν] τὸν κυνέα V.

2. Ἄλλως add. V. Sequentia om. R.

φορεῖν V.

ὡς add. V.

3. κυνῆν] κυλήνην V.

τὸ πέτασον V.

6. ἢ] ἡ Ald.

7. ταχυθανατοῦσαι V. ταχὺ θανατοῦσι G. Sequentia om. R.

11. ἐπεὶ δὲ V.

16. τῷ] τὸ R.

20. παραιτεῖται] Vid. ad schol. Pac. 854.

21. ἀντὶ R. χάους Ald. Scholion om. V.

23, 24. Ἀντὶ—παίζει δὲ add. R.

26. Λείπει om. R. λείπει τιμωρίας om. V.

1227. ἀκολασταίνετε: Ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράξετε.

1228. ἐν μέρει τῶν κρειττόνων: Ἀντὶ τοῦ κατά τι μέρος ἡμῖν ὑποταγῆναι ὀφείλετε. ["Ἄλλως. δεῖ πείθεσθαι ἡμῖν τοῖς κρείττοσιν. V.]

1229. τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς: Ἔπαιξεν ὡς ἐπὶ νεῶν. ποῦ παρασκευάζῃ καὶ ἐπὶ ποίαν ὁδὸν τὴν πτῆσιν ἔχεις.

[1232. ἐπ' ἐσχάραις: Ἤγουν ἐπάνω. Gl. Victor.]

1237. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί: Ἔπαιξε πάλιν μὰ Δία εἰπὼν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1240. Διὸς μακέλλῃ: Τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφόκλειον

χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ.

[μακέλλῃ: Δίκελλα πλατεῖα. Gl. Victor.]

1242. Λικυμνίαις βολαῖς: Ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως "Λικυμνίαις βολαῖς," φησὶ "ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται." ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται" "ἴσως ὁ "Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας." ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἴη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος. ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσήχθη τις κεραυνοβολούμενος.

1243. τῶν παφλασμάτων: Ἐκπρησμῶν, ἀναζεμάτων.

[1245. μορμολύττεσθαι: Ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν. R.V.]

1. πράξητε V. πράξηται R.
2. Ἀντὶ τοῦ add. R.V.
5. ποῦ om. R.V.
10. φησι om. R.
13, 14. Ὁ μὲν—μέμνηται om. R.
13. γράφων] Fort. γράφει: quanquam incerta correctio est quum ex sequentibus verbis nonnulla excidisse manifestum sit. Dobræo corrigendum videbatur ὁ μὲν Καλλίστρατος γράφων, τοῦτο ἐκ Λικυμνίου Σοφοκλέους, φησὶν ταύτης αἱ διδασκαλίαι οὐ μέμνηται. Recte fortasse postrema corrigit: sed Callimachi nomen nihil caussæ erat cur mutaretur.
14. λικυμνίοις V. οὐ] οὐδὲν V.
15–17. ἐν δὲ—γέγραπται infra post κεραυνοβολούμενος ponit R.
15. σκολικῶν R.V. ὑπομνήμασι R.V. ὑπομνήματα Ald. Fort. ὑπομνημάτων.
16. ἐπιγραφομένοις V.
17–20. ὅτι ἡμίφλεκτον—τελευτῆς ἐκεῖνος om. R.
17. εἰ τοιοῦτό τι λέγει κεκεραυνωμένον V.
20. λικυμνίῳ R. Λικυμνίοις δὲ Ald.
22. ἀναζεμάτων] Legebatur ἀναζητημάτων. Correctum in lexico septemvirali s. πάφλασμα, ubi ἐκβρασμῶν pro ἐκπρησμῶν scriptum. Scholion om. R.

1246. εἴ με λυπήσει πέρα: Ἀντὶ τοῦ πέρα τοῦ δέοντος. παρατραγῳδεῖ καὶ αὐτός.

1247. καὶ δόμους Ἀμφίονος: Ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέρριπται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρῳδίας.

[1248. κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῷον. R.V.]

1250. παρδαλᾶς: Παρδάλεων δοράς. ἔπαιξε πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν. κυάνεοι γάρ εἰσι.

1252. [εἷς τῶν γιγάντων ἐγένετο ὁ Πορφυρίων καὶ ὄνομα ὄρνιθος. V.] εἷς Πορφυρίων: Ὁ γίγας ὁ τῷ Διὶ πολεμήσας. ὃν ἐχειρώσατο Ἀφροδίτη.

[1254. διαμηριῶ: Συνουσιάσω, ὡς ἐπὶ κορης. Gl. Victor.]

1256. τριέμβολον: Πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. [τριέμβολον οὖν. ἔστι δὲ ἐπίφθεγμα τάχους. R.V.]

1258. εὐρὰξ πατάξ: Ἐπιρρήματά τινα ἀνέπλασεν εἰς τὸ κακέμφατον. ἔπλασεν ἐπίφθεγμα παρὰ τὸ εὐρέως σοι μιγήσομαι καὶ τὸ πατάξαι. ὅθεν καὶ χαμαιτύποι αἱ πόρναι. καὶ Μένανδρος "πρώην ἄρας ἐπάταξα."

1. πέρα-τοῦ om. R.
π. καὶ αὐτός om. R.
3. ἔστι δὲ ἐκ N. Αἰ. infra post τὸ ζῷον ponit R. Totum scholion ἐκ—μονῳδίας om. V.
3, 4. ἐξέρριπται—παρῳδίας om. R.
3. Scribendum videtur ἐξέρριπται δὲ (nisi ἐνέρραπται δὲ scripsit) τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρῳδίας. Hoc enim dicere debuit, quoniam hæc parodia esset Æschyli verborum, conjecisse Pisthetærum illud dictum totum in Jovem, quamvis ei non Amphionis, sed Jovis esset domus nominanda. HERMANN. Opusc. vol. 3. p. 53.
4. δὲ τὸ—παρῳδίας] Legebatur δέ τ'—μονῳδίας.
6. παρδάλεων R. παρδάλων Ald. Scholion om. V.
7. εἰσι add. R.
9. ὁ γίγας] ἀντὶ τοῦ ὁ γίγας R.
ὁ τῷ R. Aberat ὁ.
12. ἐμβάλλεσθαι Suidas s. τριέμβολον.
14. Post οὖν aliquid excidisse videtur, quo τριέμβολον explicaretur. τριέμβολον οὖν ἐπίφθεγμα τάχους Suidas.
οὖν. ἔστι δὲ ἐ. R. οὖν ἀντὶ τοῦ (ἀντὶ τοῦ om. G.) ἐ. V.
15. ἐπίφθεγμα] Proximum εὐρὰξ πατάξ dicit.
16. Ἐπιρρήματα—κακέμφατον om. R.G.
17. ἔπλασεν ἐπίφθεγμα (τάχους add. R.) addidi ex R.V.
παρὰ τὸ] ἀντὶ τοῦ R.
σοι μιγήσομαι R.V. συμμιγήσομαι Ald.
18. χαμαιτύποι V. χαμαίτυποι R. χαμαιτύπαι Ald.
αἱ πόρναι om. R.
καὶ Μένανδρος] παρὰ μενάνδρῳ R. Sequentia om. R.
19. ἄρας Bentleius. Legebatur ἄρης.

1261. *καταιθαλώσεις*: Ταῦτα πρὸς τὴν Ἶριν λέγει ὡς ἑταιρίδιον. καταιθαλώσεις σὺν τῷ ἔρωτι. [ἅμα δὲ πρὸς τὰ προκείμενα πρὸ ὀλίγου ὑπ' αὐτῆς. V.]

1262. *ἀποκεκλήκαμεν*: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μέλους χοροῦ μεσῳδικὴ κώλων παιωνικῶν ϛ'. ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἤτοι ἡμιόλια. τὸ γ' δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερές. τὸ δ' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ δὲ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἔν τισι δὲ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος ὅμοιος τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

ἀποκεκλήκαμεν: Ἀπηγορεύσαμεν. [ἔν τισι δὲ κατὰ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. R.V.]

[1267. *τῇδε*: Ἐνθάδε. Gl. Victor. ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἡ πόλις αὕτη. λέγει δὲ τὸν ἀέρα. τὸ ἑξῆς ἱερόθυτον καπνόν. R.V.]

1269. *δεινόν τε τὸν κήρυκα*: Τοῦτο Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. εἰσὶ γὰρ αἰτιατικαὶ ἀντὶ εὐθειῶν. ἀντὶ τοῦ ὁ κῆρυξ. ἐνδεῖ δὲ τὸ σχῆμα. ἔδει γὰρ, ὁ κῆρυξ εἰ μὴ νοστήσει. εἴσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μδ'. ὧν τελευταῖος

ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

1271. *ὦ Πεισθέταιρ'*: Ἄγγελος πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώπους ἐξ ὀρνίθων ὑποστρέφει λέγων, ὅτι πάντες ἥδονται οἱ ἄνθρωποι ὄρνιθας κρατεῖν.

Ceterum dubitari potest an hæc non Menandri verba sint, sed Aristophanis Equit. 1127. τοῦτον δ', ὅταν ᾖ πλέως, ἄρας ἐπάταξα. Lucianus Amor. c. 53. vol. 2. p. 457, 81. ab Dobræo indicatus, εἶτ' ἀπὸ μηρῶν προοιμιασάμενος, κατὰ τὸν κωμικὸν, αὐτὸ ἐπάταξα.

1. Scholion v. 1261. om. R.

4–10. Κορωνὶς—κορωνίς om. R.V.

4. κορωνὶς δὲ Ald. in qua hoc scholion post ἀπηγορεύσαμεν legitur.

11, 12. ἔν τισι—συνῆπται] Conf. schol. v. 1188.

13. τὸ τῇδε ἀντὶ τοῦ V. τούτῳ] τῷδε V.

14. ἐστι πόλις R. αὕτη om. V. λέγει—ἀέρα] ἀντὶ τοῦ δι' ἀέρος V. Scholion om. G.

16. Ἀττικὸν om. V.

16, 17. εἰσὶ—αἰτιατικαὶ—εὐθειῶν R.V. ἔστι—αἰτιατικὴ—εὐθείας Ald. ἐστὶ—αἰτιατικὸν—εὐθείας G.

17. δὲ R.V. οὖν Ald.

18. Post νοστήσει add. V. (non G.) ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ὁ κῆρυξ. αἰτιατικὴ ἀντὶ εὐθείας.

18–22. εἴσθεσις—νενευκυῖα om. R.V.

23. Scholion v. 1271. om. R.

1273. ὦ κατακέλευσον: Οἱονεὶ σιωπὴν κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπὴν παραγγέλλειν εἰώθασιν, σιώπα λέγοντες καὶ ἄκουε, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως. ἐπεὶ πολλάκις εἴρηκεν ὦ καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελός φησι κατακέλευσον, ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι, καὶ ὦ, λέγει, παύσασθαι παρακέλευσαί μοι. οὕτω Σύμμαχος. [κατακέλευσον: Σιγὴν πρόσταξον. Gl. Victor.]

1281. ἐλακωνομάνουν: Τῆς τῶν Λακώνων ἤρων πολιτείας. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπερέχειν τοὺς Λάκωνας τῷ πολέμῳ τότε. ἄρχεται δὲ διαβάλλειν. διαβάλλει δὲ καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ῥυπαρὸν καὶ πένητα.

1282. ἐκόμων, ἐπείνων: Εἰπὼν τὸ ἐκόμων καὶ τὰ ἑξῆς, ἐπιτηδείως ἐπάγει τὸ ἐσωκράτουν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ φιλόσοφοι. ἐκόμων δὲ καὶ οἱ Λάκωνες ὡς τρυφῶντες.

1283. σκυτάλι' ἐφόρουν: Σκυτάλη ἤτοι Λακωνικὴ ἐπιστολὴ ἢ βακτηρία. ἐφόρουν γὰρ βαρείας βακτηρίας οἱ Λάκωνες. τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὁλκάσιν, ἔνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφροδίτης Γονῶν παρετέθη "οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις "ἐκποδὼν ἀπὸ τοῦ σκυταλίου τε καὶ τῆς διφθέρας." οὕτω Σύμμαχος. ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας, αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν, ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους * * * "ἢ παύσει βάκτρῳ καλίνῳ

1. Οἱονεὶ] οἷον εἰς R.V
κελευταὶ R.V.
2. παραγγέλλειν R.V. καταγγέλλειν Ald.
ἀκούει R.
3. ἄλλως add. R.V.
ἐπεὶ R.V. ἐπειδὴ Ald.
εἴρηκεν R.V. εἴρηται Ald.
4. αὐτὸν] αὐτῷ R.
5. ἐρέσσουσι] Seqq. om. R.
6. οὕτω σύμμαχος add. V.
8, 9. τοῦτο—τότε om. R, infra post πένητα ponit V. ἄλλως. τὸ ἐλακωνομάνουν εἶπε—τότε.
10. σωκράτην R.V. Σωκράτη Ald.
ῥυπαρὸν R.V. λιπαρὸν Ald. ῥυπῶντα G.
καὶ R.V. καὶ ὡς Ald.
11, 12. Εἰπὼν—ἐσωκράτουν om. R.V.
12. τοιοῦτοι γὰρ (καὶ add. V.) om. R.
οἱ φιλόσοφοι ἐκόμων, ὡσαύτως καὶ οἱ λάκωνες R.
13. ὡς τ. om. R.
14–p. 250, 1. Σκυτάλη—Ἄλλως om. R.
15. οἱ om. V.
16. Ὁλκάσιν] Fragm. 372.
17. ἀφροδίτης τὸ γ̄ παρέθεντο V.
18. Addidi τε.
19. σκυτάλια] ἑτοίμως add. V.
20. τοὺς om. V.
Post τραχήλους indicavi lacunam. Sequuntur verba corruptissima poetæ ignoti, in quibus παύσει fortasse in παίσει mutandum.
Epicharmo lubens adscripserim, nisi quis de Sophrone potius cogitet, quod apud schol. Aristoph.

“σκύταλα Φρὺξ ἀνήρ.” Ἄλλως. σκυτάλη ἐστὶ Λακωνικὴ ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἐποίουν δύο ῥάβδους ἰσοπήχεις καὶ ἰσομήκεις, καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν, τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἴων. καὶ ὅτε βούλοιντο ἀπόρρητόν τι σημᾶναι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτῃ λευκὸν δέρμα περιειλίξαντες, ἔγραφον εἰς αὐτό. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ ἀνεγίνωσκε.

σκυτάλι' ἐφόρουν: Πάλιν ἀντὶ τοῦ ἐλακώνιζον. καὶ ὅτι Λακωνικὸν τὸ τῆς σκυτάλης. ἔγραφον δὲ οὐ μόνον ταῖς σκυτάλαις ἐγχαράσσοντες τὰς ἐπιστολὰς, ἀλλὰ καὶ βακτηρίαις.

1288. κατῆραν εἰς τὰ βιβλία: Ἔπαιξεν εἰς τὸ φιλόδικον, εἰπὼν εἰς τὰ βιβλία ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ ψηφίσματα. Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ὀρνίθων καθεζομένων. δέον δὲ εἰπεῖν εἰς τοὺς λειμῶνας.

1289. εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα: Ἐνταῦθα συναληλιμμένον ἀμφίβολόν ἐστιν. ὃ καὶ ἐπιτετήδευκε. διελόντι δὲ τὸ μέν ἐστιν ἐνέμοντο, τὸ δὲ, ἀπενέμοντο, τουτέστιν ἀνεγίνωσκον.

legitur ad Av. v. 1283. ἢ πλαγεὶς (vel παισθείς· nam vulgatum παίσει nullius est pretii) βάκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φρὺξ ἀνήρ. Σκύταλα certe pro cervice vox Sicula teste Hesychio, quem una litera corruptum emendabis, Σκύταλον, τράχηλον, Σικελοί. HEMSTERH. ad Lucian. vol. 1. p. 363. φρὺξ ἀνὴρ de ministro publico intelligit Toup. ad Suidam s. Φρὺξ ἀνήρ, ceterum dubitat Sophronis an Epicharmi hæc verba sint. Non esse Epicharmi manifestum est.

1. σκυτάλα] κατασκύτα V.

ἐστὶ add. R.

2. εἰς πόλεμον V.

3. ἰσοπήχεις καὶ add. R.V.

4. εἴων] De hoc usu verbi vid. annot. ad Pluti v. 589.

6, 7. εἰς αὐτὸ—ἀνεγίνωσκε R.V. εἰς αὐτὸ καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ, καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ ἀνεγίνωσκε. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι, καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ' Ald. Quæ interpolata sunt ex Suida s. σκυτάλη, qui hæc non ex scholiasta, sed ex Photii lexico descripsit.

6. ὁ δὲ] καὶ ὁ V.

8–10. Πάλιν—βακτηρίαις om. R.G.

8. Πάλιν om. V.

καὶ om. V.

9. τὸ σκυταλή V.

9, 10. ἔγραφον—βακτηρίαις om. V.

11–13. ἔπαιξεν—λειμῶνας R.V. ὡς ἐπὶ—λειμῶνας. ἔπαιξε δὲ εἰς—βιβλία, τουτέστιν εἰς τὰ ψηφίσματα Ald.

15. διελόντι δὲ τὸ] διὰ δὲ τὸ R. διατί δὲ τὸ V.

[1290. ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρνίθων ἐπιθυμοῦσιν, ὅ ἐστιν ἐρημίας. R.]

1292. Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος: Ὁ μὲν Πέρδιξ σαφῶς ὄνομα κύριον. Μενίππῳ δὲ ἐπώνυμον ἦν χελιδών. τὸ δὲ ἑξῆς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἴληπται, τῷ Ὀπουντίῳ λέγω τὸ κόραξ, ὅτι ἅρπαξ καὶ ἀναιδής. ὅτι δὲ καὶ μονόφθαλμος οὗτος προείρηται. οὐ πάντως δὲ ὡς ἐπώνυμον. Ἄλλως. κάπηλος ἀντὶ τοῦ μάγειρος. ἔσκαζε δὲ οὗτος. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν, ὅτι χωλὸς οὗτος ὁ Πέρδιξ. ἀφ' οὗ φασὶ τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων. Ἄλλως. ὁ Πέρδιξ ὄνομα καπήλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ· καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός. τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηνται. ἀπὸ τούτου δέ φασι τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει.

1293. Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν: Διὰ τὸ ἱπποτρόφον εἶναι καὶ καυτηρίᾳ τοῦτον χρῆσθαι, οὕτως ὠνομάσθη.

1294. Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν: Δίδυμος· ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας, καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις. Σύμμαχος· φαίνονται τὸν Λυκοῦργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος, ἢ τοὺς τρόπους. Φερεκράτης Ἀγρίοις "οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς τὴν Αἴγυπτον "οἴκους λέξεις, ἵνα μὴ συνέχῃ τοῖσι Λυκούργου πατριώταις." μήποτε οὖν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ Κρατῖνος Δηλιάσι "τούτοισι δ' ὄπισθεν "ἴτω δίφρον φέρων Λυκοῦργος ἔχων καλάσιριν." ὁ δὲ καλάσιρις, χιτὼν πλατύσημος. φησὶ δὲ Κηφισόδημος ὅτι Αἰγυπτίων ἡ λέξις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἢ ὡς ξένον, ἢ ὡς πονηρόν.

4. ἀναιδής R.V. ἀηδής Ald.
5. προείρηται] εἴρηται V.
6. Ἄλλως add. R.
κάπηλος δὲ Ald. δὲ om. R.V.
10. Ἀναγύρῳ] Fragm. 148.
καὶ μὴ πέρδιξ χθὲς ἦν χωλός R, qui sequentia om.
γ' Porsonus. Legebatur γάρ.
13, 14. καὶ—χρῆσθαι om. R, totum scholion om. V.
15. Δίδυμος om. R.
16. ἔχοντος] Seqq. om. R.
ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας] Idem poeta, diversus, ut videtur a Strattide, qui Atalantam scripsit, citatur ab Hesychio s. Διονυσιοκουροπυρώνων.
17. Ταξιάρχοις] ταξιάρχῃ V. Ταξιάρχαις Ald.
19. αὐτὸν] αὐτὸ V.
Ante et post οἴκους nonnulla exciderunt et corruptum fortasse οἴκους est. καινὰς Meinekius.
20. συνέχῃ] συνθῇ Meinekius.
21. εἰς V. καὶ εἰς Ald.
Δηλιάσι] δειλίας V.
τούτοισι δ' Dobræus. τούτοις δὲ Ald.
22. δίφρον φ. V. φ. δίφρον Ald.
ἔχων] Alterius versus initium.
23. κιφησόδημος V.

1295. *κορυδὸς*: Μήποτε *ὀξυκέφαλος ἦν εἰς τὸ ἄνω καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλήν. ὅτι δὲ αἰσχρὸς ἦν καὶ ἐν* Θεσμοφοριαζούσαις *δηλοῖ.*

χηναλώπηξ: Πανοῦργος *ἦν. διὸ ἀλώπηξ. καὶ ὅτι ἀναίσθητος καὶ φθονερὸς καὶ πονηρός. ὁ δὲ* Δίδυμος Θεαγένη *καὶ* Φιλοκλέα *φησὶν ὀρνιθώδεις εἶναι.*

1296. Ἶβις Λυκούργῳ: Ἢ *ὡς* Αἰγυπτίῳ, *ἢ ὡς μακροσκελεῖ. ἶβις δὲ ὄρνεον πλεονάζον ἐν* Αἰγύπτῳ.

Χαιρεφῶντι: Ὁ Χαιρεφῶν *μέλας καὶ ὠχρὸς προείρηται. νυκτερὶς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις. οὗτος δ' ἂν εἴη* Χαιρεφῶν *ὁ* Σωκρατικός.

1297. Συρακοσίῳ *δὲ κίττα*: Οὗτος *γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα. καὶ* Εὔπολις *ὡς λάλον ἐν* Πόλεσι *διασύρει* "Συρακόσιος *δ' ἔοικεν, ἡνίκ' " ἂν λέγῃ, τοῖς κυνιδίοισι τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχίων. ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ " τὸ βῆμ' ὑλακτεῖ περιτρέχων." δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμῳδεῖσθαι ὀνομαστὶ τινά, ὡς* Φρύνιχος *ἐν* Μονοτρόπῳ *φησί· ψῶρ' ἔχε* Συρακόσιον. *ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι. ἀφείλετο γὰρ κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν. διὸ πικρότερον αὐτῷ προσφέρονται.*

Μειδίας *δ' ἐκεῖ ὄρτυξ*: Ὁ *μὲν* Δίδυμος *οὕτως. ὁ δὲ* Ἀμμώνιος *ᾠήθη ἐξ ἐπιθέτου* Μειδίαν *ὄρτυγα καλεῖσθαι. γελοίως διὰ τὸ κυβευτὴν εἶναι καὶ ἐν πυρῷ τοὺς ὄρτυγας κόπτειν, οὕτως αὐτὸν νῦν* Ἀριστοφάνης *προσεῖπε. δηλοῖ δὲ τοῦτο* Ἀριστοφάνης *ἐν* Περιαλγεῖ

1. *ἦν* om. V.
εἰς τὸ ἄνω R. *ἐν τῷ ἄνω* Ald. om. V.
2. *δὲ* V. *δὲ καὶ* Ald.
καὶ ἐν R. *ἐν* Ald.
Θεσμοφοριαζούσαις] 168.
3. *διὸ* om. V.
ὅτι ἀναίσθητος καὶ φθονερὸς καὶ πονηρός R. *ὅτι οὐ μόνον* (*ὁμώνυμον* V.) *ἀναίσθητον, τοῦτο γὰρ* (*γὰρ τοῦτο* V.) *καὶ φανερὸν, ἀλλὰ καὶ πονηρόν* Ald.
4. *θεαγένην καὶ φιλοκλέην* R.
6. *αἰγύπτιον* V.
μακροσκελοῦς R. *μακρυσκέλους* V. *μακρισκέλους* G.
8. *μέλας καὶ ὠχρὸς* R.V. *μέγας καὶ ἰσχνὸς* Ald.
8, 9. *νυκτερὶς—ἄλλοις* om. R.
9. *οὗτος* (*δ'* addidi ex V.) *ἂν εἴη*] *ἔστι δὲ* R.
10–16. *Οὗτος—προσφέρονται*] *τοῦτον καὶ εὔπολις ὡς λάλον διασύρει, συρακούσιον δὲ ἢ ὡς ξένον ἢ ὡς πονηρόν* R.
11. *Πόλεσι* Kusterus. *πύλεσι* V. *πύλαις* Ald.
12. *κυνιδίοισι τοῖσιν* Bentleius. *κυνιδίοις τοῖς* Ald.
τειχίων Dobræus. Legebatur *τειχέων*.
13. *τὸ* add. V.
ψήφισμα] Vid. Meinek. Quæst. scen. 1. p. 34.
15. *αὐτῷ* om. V.
18. *μιδίαν* R.V, non G.
19. *πυρῷ*] Paulus Leopard. Emendat. 2, 5. legendum suspicatur *πύργῳ* vel *γύρῳ*. KUST. *σκίρῳ* Lobeck. Aglaoph. p. 1316.
κόπτειν] *σκοπεῖν* V. Sequentia om. R.
20. *Ἀριστοφάνης*] Immo Plato. Scholiasta Luciani vol. 2. [illegible]

" χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον." λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτός, ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας αὐτοῦ ἐσπουδακότος. διαβάλλεται δὲ εἴς τε πονηρίαν, ὡς Πλάτων ἐν Νίκαις, καὶ κλοπῆς δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ὁμήρῳ, καὶ συκοφαντίᾳ. κόβαλός τε ἐλέγετο εἶναι καὶ πτωχαλαζὼν, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ. ὁ δὲ Σύμμαχος, ἧκεν, ἐῴκει. ὄρτυγα δὲ λέγει, ὅτι ὀρτυγοκόπος ἦν, περὶ οὗ προείρηται. φέρεται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις, ὑπὸ στυφοκόμπου. καὶ σαφὲς οὐδέν ἐστιν εὑρεῖν. Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος γράφει, ὑπ' ὀρτυγοκόμπου, καὶ ἐξηγεῖτο, ὅτι ἔγκειται τὸ μ. θέλει γὰρ εἰπεῖν τῶν ὀρτυγοκόμπων, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν ὀρτυγοκόμπων.

1299. στυφόκομπος ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν.

1301. ὅπου χελιδὼν: Εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττεται " κυανέα " χελιδών."

1302. ἡ πηνέλοψ: Ὁ πηνέλοψ νήττῃ μέν ἐστιν ὅμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος. Ἄλλως. τὰ μὲν ἄλλα ἐν συμπληρώματι. ὁ δὲ πηνέλοψ μείζων μὲν ἢ κατὰ νῆτταν, ὅμοιος δέ.

ὁ δὲ Μειδίας ὀρτυγοκόπος ἦν, ὡς Πλάτων Περιαλγεῖ. καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστὴν Φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν.

ἐν Περιαλγεῖ — χρηστὸν om. V, spatio vacuo, quod absurde explevit librarius in G. verbis μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρτυξ ἐκαλεῖτο.

2. ὁ αὐτὸς] Immo Phrynichus. Apparet plura in antecedentibus excidisse: nisi hæc olim inferius lecta sunt post Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ.

ἀλέκτορος V. ἀλέκτορα G.

3. δὲ καὶ εἰς V.

4. ἐλέγετο εἶναι V. εἶναι ἐλέγετο Ald.

5. Ἐφιάλτῃ] Scribebatur Ἐπιάλτῃ.

5, 6. ὁ δὲ—ἐῴκει om. G.

5. ἧκεν] ἥκειν V. ἧκον Ald.

7. ἐν om. V.

8. Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος] Nisi legendum *Dionysius et Zopyrus.* Nam ut Laertius 6, 100. notat, Dionysius et Zopyrus Colophonii sub Menippi cynici nomine libros ediderunt. FABRICIUS. Bibl. Gr. vol. 2. p. 802. (4. p. 413. ed. Harles.)

9. εἰπεῖν ὀρτυγοκόμπου V.

11–13. om. V.

11. ὁ] δὲ λέγεται ὁ R.

12. ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε om. R.

παρὰ] ἢ παρὰ R.

15. χελιδών] Corrige χελιδοῖ ex scholio v. 1410.

16. Scholion v. 1302. om. V.

νήττῃ R. νήσσῃ Ald.

ἐστιν add. R.

17. ἄλλως R. εἰς τὸ αὐτό Ald.

19. ὅμοιος R. ὅμοιον Ald.

δέ add. R.

1303. ἢ πτέρυγες ἢ πτεροῦ τι καὶ ὅπου μέρος τι πτεροῦ ἢ μόριον ὀρνέου ὑπῆρχεν ἐν ποιήματι, ᾖδον αὐτό.

1309. τὰς ἀρρίχους: Τὸ χ διὰ τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν τὰς ἀρρίχους, ἡ ἀρρίχη. ἐξηγοῦνται δέ τινες κόφινον. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δέ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τι εἶδος ἀρρίχους.

1310. [ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν λέγει. εἰς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι. R.] ἐμπίπλη πτερῶν: Πρὸς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι τῶν ἀνθρώπων εἴρηται ταῦτα. Ἄλλως. ἐμπίπλη. Ἀττικόν. ἦν γὰρ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίπλημι πίπλαθι, ὡς ἵσταθι. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ

Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον,—

παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μ εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινή, ἵστημι ἵσταθι, καὶ πίμπλημι πίμπλαθι, ἀλλὰ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι ποιούμενοι πίμπλη καὶ ἵστη λέγουσιν, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι τὸ τῆ. [γέμισον. ἔστι δὲ Ἀττικῶς. R.]

1313. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα: Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει διπλῆς, κώλων οὖσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἰαμβικῶν ιζ'. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἑφθημιμερές, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. τὸ γ' ὅμοιον. τὸ δ' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ς' καὶ τὸ ζ' ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ. τὰ η', θ', ιγ' ὅμοια τῷ α', τὰ δ' ἄλλα τῷ β'. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις διπλαῖ.

1316. ἐμᾶς πόλεως: Λείπει ἀνθρώπους. ἕνεκα τῆς πόλεως τῆς

1. καὶ add. R. Totum scholion om. G.

πτεροῦ om. R.

2. ὀρνέου add. R.V.

3. Scholion v. 1309. om. R: habet gl. εἶδος κοφίνου.

3, 4. Τὸ χ—ἀρρίχη] ἡ ἀρρίχη θηλυκῶς V.

5. νῦν] νῦν ἔτι Suidas s. ἀρρίχους.

8–17. Πρὸς τὸ—τῆ om. R.

8–10. Πρὸς τὸ—ἐμπίπλη om. V.

12. οἶνον V. ἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα Ald.

13. τῷ ποιητῇ] Od. I, 347. Conf. Reiz. de accent. inclin. p. 36.

τὸ μ V. τὸ μι Ald.

15. ἵσταθι αὐτοὶ καὶ ἵστη πίπλημι πίπλαθι. ἀττικοὶ δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς εἰς μι ποιούμενοι πίπλη λέγουσιν ὥσπερ καὶ κατὰ τοῦ τῆμι V.

Ἀττικοὶ δὲ τ. ἀ. τῆς μι ποιοῦσι, πίπλη λέγοντες καὶ ἐμπίπλη Suidas s. ἐμπίπλη.

17. τὸ add. V.

18. Scholion metricum om. R.V.

ἐμῆς, φησὶ, κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ, ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

1317. θᾶττον φέρειν: Τοὺς κοφίνους τῶν πτερῶν. δῆλον δὲ ὅτι ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν.

1323. ὡς βλακικῶς: Ἀντὶ τοῦ βραδέως. Πεισθέταιρος πρὸς τὸν Μανῆν.

1326. σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα: Ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορὸς πρὸς τὸν Πεισθέταιρον εἰσιόντα ἐπεῖξαι τὸν οἰκέτην. τὸ δὲ ἑξῆς ὅρμα αὐτὸν ὠδί.

1329. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός: Ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ δείλαιος. πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν Μανῆν. εἴσθεσις δὲ χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου, κώλων ἀναπαιστικῶν ε΄. ὧν τὰ α΄, β΄ πενθημιμερῆ. τὰ γ΄, δ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε΄ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ τρίμετρα δύο. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1331. διάθες τάδε κόσμῳ: Ἀντὶ τοῦ διάκρινον τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν ἑκάστῳ ἀνδρὶ προσοικειώσας. μουσικὰ δὲ λέγει κύκνων καὶ ἀηδόνων, ὅτι μάλιστα εὔφωνά ἐστι. μαντικὰ δὲ κοράκων καὶ ἀετῶν καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσοις οἰωνίζεται. θαλάττια δὲ λάρων καὶ αἰθυιῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

[1334. ὅπως πτερώσῃς ἕκαστον ἁρμοδίως. R.V.]

1335. οὔτοι μὰ τὰς κερχνῇδας: Τύπτων τὸν δοῦλον τὸν Μανῆν ταῦτα λέγει ὁ Πεισθέταιρος. [σχήσομαι: Ἀνέξομαι. Gl. R. Victor.]

1337. γενοίμαν ἀετὸς: Εἴσθεσις ἑτέρας περιόδου κώλων καὶ στίχων λζ΄. ὧν τὰ α΄ δύο ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ϛ΄ κῶλον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ' ἄλλοι τρίμετροι. ἐπὶ τοῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐν τοῖς Καλλιστράτου, ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους.

1. οἱ add. R.V.
3, 4. om. R.
3. δῆλον ὅτι τὰ πρὸς V.
4. Μανῆν] Addit V. πρὸς τὰ ἄνω γράφεται καὶ μετασχεῖν, quæ om. G.
8. τὸ δὲ ἑξῆς ὅρμα (τὸ δὲ ἐξόρμα R.) αὐτὸν addidi ex R.V.
10. ἀποφατικῶς R.
11–15. εἴσθεσις—κορωνίς om. R.V.
15. ἐκθέσει] εἰσθέσει Ald.
17. μουσικὰ δὲ λέγει om. R. κύκνων καὶ ἀηδόνων R. κύκνον καὶ ἀηδόνα Ald.
18. καὶ ὅτι R.V.
19. θαλάττια δὲ om. R.
25–29. Εἴσθεσις—παράγραφος om. R.V.
29. ταῦτα R.V. δὲ τὰ Ald.

πρόσεισι πατραλοίας ἀκηκοὼς τὰ ἐν ὄρνισιν νόμιμα, ὅτι ἐξὸν τὸν πατέρα τύπτειν. [λέγει δὲ ταῦτα ὑφ' ἡδονῆς ὁ παμπόνηρος. R.]

[1338. ἀτρυγέτου: Ἀκάρπου ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἠπείρου. Gl. Victor.]

1339. λίμνας: Καὶ οὗτος λίμναν τὴν θάλασσαν εἴρηκεν.

1340. οὐ ψευδαγγελὴς: Οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι. [ἐπειδὴ ἐν τοῖς προτέροις ἔφη ὁ ἄγγελος πολλοὺς ἥξειν ἀνθρώπους. V.]

1342. αἰβοῖ: Οὐ μόνον ἐπὶ σχετλιασμοῦ τὸ αἰβοῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς, ὡς καὶ νῦν.

1343. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι: Μετὰ τοῦτον ἑνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα, καὶ Ἀριστοφάνης πλήρωμα οὕτως

ἐρῶ δ' ἐγώ τι τῶν ἐν ὄρνισιν νομῶν.

1346. πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων: Γῦπες γὰρ καὶ κόρακες περὶ νεκροὺς νέμονται, οἱ δὲ λάροι τὴν θάλατταν. ποίας οὖν νομῆς τῶν πλησίων ἐπιθυμεῖς;

[1348. ὡς πατραλοίας τοῦτον ἀποδέχεται τὸν νόμον. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀλεκτρυόνες. V.]

[1350. τὸν ὄρνιν ἐκεῖνον. V.]

[1351. ἀντὶ τοῦ πλήττει. R.V.]

[1353. τὰ χρήματα αὐτοῦ. V.]

1354. ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν: Κύρβεις χαλκαῖ σανίδες ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσι. κατὰ δὲ ἐνίους, ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμμένοι καὶ αἱ δημόσιαι ἱεροποιίαι, καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος. κύρβεις δὲ ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα, ὥς φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἀληθῆ

1. πρόσεισι δὲ V.
8. τὸ αἰβοῖ R.V. ἔστι Ald.
10. Scholion v. 1343. om. R.
12. ἐγώ τι V. ἔγωγε Ald.
13. γὰρ add. R.
14. τῶν πλησίων add. R.V.
21. Κύρβεις] κύρβιες R.V.
24–27. καθάπερ—εὐσεβείας om. R.
25. κύρβεις] κύρβιες Ald. κύρβιδες V.
26. ἀπὸ] κατὰ V.

27. Θεόπομπος] Scribendum Θεόφραστος. Inter Theophrasteos hic liber recensetur a Diogene Laert. 5, 50. Emendationem vero plane confirmant Porphyrius et Photius, illa ipsa verba, quibus κύρβεις a Corybantibus nomen invenisse dicuntur, ex Theophrasto afferentes. Alter de Abst. Anim. 2, 21. μαρτυρεῖται δὲ ταῦτα οὐ μόνον ὑπὸ τῶν κύρβεων, αἳ τῶν Κρήτηθέν εἰσι Κορυβαντι-

εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον. ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ καὶ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ, δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ πτερῶν βαστάζουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας. οἱ δὲ ἱπποπόταμοι ζῷον ἀδικώτατον.

[1360. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς κακοῦ ἀπολαύσεις, οὐδὲν πείσῃ. R.]

1361. ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν: Ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα. θάρρει οὖν. οὐ γὰρ θρέψεις τὸν πατέρα. ἢ ὅτι καὶ οὕτως ἐστὶν ὄρνις καλούμενος.

1363. ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ: Ἀντὶ τοῦ ἦν Ἀττικῶς. [γράφεται καὶ ἦν. αἱρετώτερον δὲ τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ ἔα. V.] Σύμμαχος· καθοπλίζει αὐτὸν τῇ μὲν πτέρυγι ὡς ἀσπίδι, τῷ δὲ πλήκτρῳ ὡς ξίφει, τῷ δὲ λόφῳ ὡς περικεφαλαίᾳ. Δίδυμος δέ· ἀντὶ μὲν τῆς πτέρυγος ἀσπίδα δίδωσιν αὐτῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ πλήκτρου ξίφος. ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι.

1365. πλῆκτρον: Ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία, αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, οἷς μάχονται.

[πλῆκτρον θητέρᾳ: Ξίφος ἢ δόρυ αὐτῷ δίδωσι. Gl. V. Victor.]

1367. φρούρει, στρατεύου: Συμβουλεύει αὐτῷ ποιεῖν ἃ πρέπει

κῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα τινὰ πρὸς ἀλήθειαν. Sic ille locus scribendus. Alter Lex. MS. Κύρβεις.—Θεόφραστος δὲ, ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. RUHNKEN. Histor. crit. oratorum p. 163. ed. Reisk. Recepi Ruhnkenii emendationem.

φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης] Vide Suidam v. ἀντιπελαργεῖν et nos ad illum locum. KUST.

1. αὐτοῖς] αὐτοὺς R.V.

2. ἀερόποδας] μέροπας Aristot. H. A. 9, 13. cui ἀερόποδας restituendum esse ostendit Schneiderus vol. 3. p. 399.

διὸ καὶ V. καὶ om. Ald.

πελαργὸν] ἀετὸν R.

5. βαστάζουσι R.V. et Suidas s. ἀντιπελαργεῖν. βαδίζουσι Ald.

γεγηρακότας] βαστάζοντες add. Ald. om. R.V. et Suidas.

6. ἀδικώτατον] περὶ μὲν οὖν τοῦ (τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν. περὶ τοῦ V.) τοὺς πελαργοὺς ἀντιτρέφειν τὸν πατέρα Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, προσθεὶς αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀέροπας, λέγων οὕτως· περὶ μὲν οὖν (οὖν om. V.) τῶν πελαργῶν ὅτι ἀντιτρέφονται, θρυλεῖται (θρυλλεῖται V.) παρὰ πολλοῖς. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀέροπας τοῦτο ποιεῖν addit Ald. om. R.G. et Suidas.

10. Ἀντὶ—Ἀττικῶς om. R.V.

12. μὲν add. R.

13. μὲν add. R.V.

14. αὐτὸν R.

16–18. Ὅπερ—μάχονται om. R.V.

19. αὐτῷ] χειρὶ add. Victor.

20. πρέπει νέοις R.V. πρέπειν νεοὺς ἐργάζεσθαι Ald.

νέοις καὶ μὴ μάτην ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. Ἄλλως. παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι καὶ μισθὸν λαμβάνειν, καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέφεσθαι. μισθοῦ γὰρ στρατεύονται ὑπὲρ ἄλλων πόλεων. κωμῳδεῖ δὲ Ἀθηναίους ὡς μὴ στρατεύοντας.

1369. εἰς τἀπὶ Θρᾴκης: Ἐπεὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο αἱ στρατιαὶ ἐπὶ Θρᾴκης τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ὅτι ἱερόν ἐστι χωρίον τοῦ Ἄρεως ἡ Θρᾴκη.

1372. ἀναπέτομαι δή: Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος πρoῳδῷ χοροῦ ἔοικε, κώλων καὶ στίχων οὖσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἰαμβικῶν ι', ἐπιμεμιγμένων τετραβράχεσιν. ὧν τὸ α' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τοῦ α' ποδὸς τετραβράχεος. τὸ β' δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ', ζ', η' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ βάσις καταληκτικὴ εἰς δισύλλαβον. τὸ ϛ' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ θ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ι' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. ταῦτα παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος "ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις διὰ τὸν "ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν." διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσι οἱ δύο στίχοι. [Κινησίας διθυραμβοποιός. R.]

1374. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν: Τὸ ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα μέλη τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν.

1375. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου: Διὰ τὸ συνεχῶς αὐτὸν λέγειν πέτομαι καὶ πτερύγεσσι. [εἰς τὸ ἀδιανόητον. ἐκ δὲ τῶν αὐτοῦ Κινησίου περιπλοκὴν ἔχει. V.]

[τὴν τῶν ὀρνίθων δῆλον· ἐπίτηδες δὲ ὡς ἀσαφῆ αὐτὸν διασύρει. Gl. Victor.]

1377. σώματί τε νέαν ἐφέπων: Τινὲς ἐπέων. ἐπίτηδες ἀδιανοητεύεται, θέλων διαβαλεῖν τὰ Κινησίου ποιήματα ὡς ἀδιανόητα.

1. καὶ μὴ—τρέφεσθαι om. R.
4. στρατεύοντας R.V. στρατεύονται Ald.
5. αἱ add. R.V.
6. ἐστι om. R.
χωρίον hic R.V, post Ἄρεως Ald.
8–15. Ἡ ἀμοιβαία — πενθημιμερές om. R.V.
15–18. ταῦτα—στίχοι om. R.
15. ταῦτα om. V.
παρὰ] περὶ V. δὲ παρὰ Ald.
ἀνακρέοντα V. Fort. Ἀνακρεόντεια.
16. δὴ addidi ex Hephæst. p. 52. qui priorem versum attulit.
17. ἐμοὶ παῖς ἐθέλει Porsonus. Legebatur ἐμοὶ θέλει.
οἱ add. V.
19, 20. om. V.
22. καὶ πτερύγεσσι om. R.
ἀδιανόητον] ἀνόητον V.
27. διαβάλλειν R.
ὡς ἀδιανόητα add. R.V.

ἀσυνάρμοστον τὸ κῶλον τοῦτο προσέρραπται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ἀφόβῳ σώματι πέτομαι γενεὰν ὀρνίθων ἐφέπων, ἀντὶ τοῦ μετιών. [τὴν τῶν ὀρνίθων δηλονότι. R.]

1378. φιλύρινον: Καλλίστρατος χλωρόν. ἡ γὰρ φιλύρα χλωρόν. χλωρὸς δὲ καὶ οὗτος. Εὐφρόνιος κοῦφον, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸν εὐτελῆ, καὶ κοῦφα ποιοῦντα. τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ὡς χωλὸν διὰ τοῦ "πόδα σὺ κυλλόν."

1379. τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν: Ὅτι πολλάκις τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητὴς "ὄρσεο κυλλοπόδιον." τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρὸς, ὡς Εὔπολις

ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' οὐ λέγεις.

καὶ Εὐφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν Κινησίαν φησίν. ἢ τάχα, ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ποδὶ κούφῳ, ἢ ποδὶ λευκῷ, ἢ πόδα τιθείς, ἤ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἄλλως. Δίδυμος μὲν κύκλον, ἐπεὶ κυκλίων ᾀσμάτων ποιητής ἐστι, κυλλὸν δὲ, ἐπεὶ χωλός ἐστιν. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν Βατράχοις. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δύο φησὶ γεγονέναι. Σύμμαχος οὕτως. Εὐφρόνιος· ἐπειδὴ κυλλὸς ἦν ὁ Κινησίας. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστι τὸ ποδὶ λευκῷ, καὶ ποδὶ κούφῳ, καὶ πόδα τιθείς, ἤ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν.

1381. λιγύφθογγος ἀηδών: Λιγύφθογγος ἔφη διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν ἥδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον. γράφεται λιγύμυθος, ἢ λιγύμοχθος.

1382. παῦσαι μελῳδῶν: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων καὶ κώλων κη'. ὧν οἱ μὲν πρῶτοι ια' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάλη-

1. τὸ κ. τοῦτο R.V. δὲ τοῦτο τὸ κ. Ald.
2. πέτομαι—ἐφέπων om. R. παραπέτομαι V. μετιών R.V. μετρῶν Ald.
4. φιλύρα V. et Suidas s. φιλύρινος. φιλλύρα Ald. et in lemmate φιλλύρινον πολιτείαν.
6. ποιοῦντα] ποιοῦσα V.
7. ὡς add. R. χωλόν] Seqq. om. R.
9. ὡς ὁ ποιητὴς add. R.V. Est Il. Φ, 331.
10. ὡς ἐπὶ V.
11. χεῖρ' (χεῖρα Ald.) οὐ λέγεις] οὐ λέγεις om. R. χεῖρα σφόδρα schol. Equit. 1083.
12–20. καὶ Εὐφρόνιος—προσέθηκεν] τὸ δὲ ἀνακύκλον ἐπειδὴ κυκλίων ᾀσμάτων ποιητής ἐστι R.
12. τάχα] παχὺν V.
14. τὸν κυλλὸν V.
15. χωλός ἐστι V. χωλὸς ἦν Ald.
16. Βατράχοις] Ad 1484.
18. πολὺ om. V.
21. λυγύφθογγον ἔφη R. Scholiasta λιγύμοχθος legit.
22. γινόμενον R.V. γενόμενον Ald. Seqq. om. R.V.
24. Scholion metricum om. R.V.

κτοι. τὰ ἑξῆς ὀκτὼ κῶλα ἀναπαιστικὰ ἐπιμεμιγμένα χορείοις ἢ τριβράχεσι καὶ προκελευσματικοῖς ἤτοι τετραβράχεσιν. ὧν τὰ δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὰ δὲ ἑξῆς τρία δίμετρα ἀκατάληκτα. οἱ ἑξῆς δὲ τούτων θ' στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1383. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς: Βούλομαι, φησὶ, πτερωθῆναι ὑπὸ σοῦ, ἵνα διὰ τοῦ ἀέρος πετόμενος ἐξεύρω εἰς τὰ προοίμια λέξεις νιφοβόλους καὶ ἀεροδονήτους. παίζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν. ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπίθετα λέγειν. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κοῦφον αὐτῶν.

[μετάρσιος: Ἐπηρμένος, ὑψωθείς. Gl. Victor.]

[1385. ἀναβολὰς: Προοίμια. R.V. λέξεις. Gl. Victor.]

1387. κρέμαται μὲν οὖν: Οἷον ὕλη ἐστὶ τῶν ποιημάτων ἡμῶν ἡ τῶν νεφελῶν σύστασις.

1390. καὶ πτεροδόνητα: Ἀντὶ τοῦ ταχέα. ταῦτα γὰρ συμβαίνει τῷ ἀέρι. ὅθεν φησὶ τὰς λέξεις αὐτοὺς θηρᾶσθαι.

1392. ἅπαντα γὰρ δίειμί σου: Ἅπαντα γάρ σοι τὰ περὶ τοῦ ἀέρος διεξέρχομαι. πλείστη γὰρ αὐτῶν ἡ λέξις τοιαύτη, ὁ δὲ νοῦς ἐλάχιστος, ὡς ἡ παροιμία "καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα."

1395. ὢόπ: Παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τοῦ ᾄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες. κέλευσμα γάρ ἐστι τὸ ὢόπ τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

τὸν ἁλαδρόμον: Τὸν εἰς ἅλα δρόμον. λείπει γὰρ ἡ εἰς. ἔνια τῇ συνθέσει ἀδιανόητα ποιοῦσι. ταῦτα δὲ οὐδὲ ταῖς λέξεσι συνετά. χλευάζει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς.

1397. καταπαύσω: Τοῦτο ἅμα λέγων ὁ Πεισθέταιρος παίει αὐτόν.

[1398. στείχων: Βαδίζων. Gl. Victor.]

7. πετόμενος R. πετάμενος Ald.
8. ἀεροδονήτους R.V. ἀεροδινήτους Ald. Sequentia om. R.
9. ἔθος—ἅμα δὲ om. V.
13. Οἷον om. V. ἐστὶ R.G. ἐστὶ γὰρ V. κατὰ Ald.
15. Ἀντὶ τοῦ ταχέα om. V. γὰρ R.V. δὲ Ald.
16. αὐτοὺς R.V. αὐτοῦ Ald.
17. ἅπαντα R.V. πάντα Ald. γάρ σοι τὰ ἐξ ἀέρος δ. V. γὰρ δίειμί σοι δ. G.
19. διθυράμβων V. et Suidas s. h. v. διθυραμβοποιῶν Ald.
20. αὐτῷ] αὐτὸν V.
21. ἐστι add. R. τὸ ὢόπ hic R.V, post ἐρεσσόντων Ald.
23. Τὸν εἰς ἅλα δρόμον] εἰς τὸν ἁλάδρομον R. ἔνια τῇ R. ἐνιαυτῇ V. ἐν τοιαύτῃ G. ἔνια δὲ τῇ Ald.
24. ποιοῦσι add. R.V.
26. ἅμα om. R.

[1399. *σῶμα*: Τὸ ἐμόν. Gl. Victor.]

1400. *ἀλίμενον αἰθέρος*: Τὴν τέλος οὐκ ἔχουσαν, οὐδὲ ὅρμον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν. τρόπον γὰρ πελάγους δοκοῦσι διανήχεσθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνιθες.

1401. *χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτα*: Ἔτι Κινησίας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τὸν Πεισθέταιρον τὸν τύψαντα αὐτόν. Ἄλλως. ἐπειδὴ κινεῖ αὐτὸν ὡς ἰσχνὸν ὄντα τῷ σώματι. λέγει δὲ ὅτι χαριέντως ἐσοφίσω, ἵνα τῷ κινεῖσθαι δοκῇς ἔχειν πτερά.

1402. *πτεροδόνητος γενόμενος*: Ἀντὶ τοῦ πτεροῖς πληχθείς. παίζει δὲ πρὸς τὰ εἰρημένα.

1403. *τὸν κυκλιοδιδάσκαλον*: Ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιόν. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν. Ἀντίπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φασι τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον Λᾶσον τὸν Ἑρμιονέα, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον, Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων, Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς Κραναϊκοῖς.

1404. *ὡς ταῖσι φυλαῖς*: Ἑκάστη γὰρ φυλὴ Διονύσου τρέφει διθυραμβοποιόν.

1406. *Λεωτροφίδη*: Ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. ἢ ὅτι καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος. φησὶν οὖν, βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν ὁ Λεωτροφίδης. τινὲς δὲ, ὅτι κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι. Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπηλίσι

Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος ὡς λεοντῖνος
εὔχρως τε φάναι καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός.

4. ὄρνιθες R.V. ὄρνις Ald.
6. ἄλλως add. R.V.
7. ὄντα add. V.
δὲ om. R.
8. δόξῃς R.
9. Ἀντὶ τοῦ add. R. Scholion om. V.
πληχθείς] παταχθείς Valckenar. ad Herodot. 5, 120.
12. γὰρ R.V. δὲ Ald.
ἐγκύκλιον G.
διδάσκουσιν] Sequentia om. R.
ἀντὶ πατρὸς ὡς εὐφρόνιος V.
13. Λᾶσον] λαγὸν Ald. λέγον V. Λασὸν Gelenius. Λάσος apud Suidam s. κυκλιοδιδάσκαλος.
15. Δικαίαρχος μὲν] δήμαρχος μὲν V. Ald.
16. Κραναϊκοῖς] καρναϊκοῖς V.
18. διθύραμβον V.
20. ὅτι add. R.V.
λεοτροφίδη V.
21. ὁ add. R.
22. δὲ om. V.
24, 25. ὡς—νεκρός om. R.
λεοντῖνος — φάναι] λεόντινος Gelenius et φᾶναι Portus. Totum locum non intelligo.

῎Αλλως. ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. καὶ ὁ Κινησίας δέ. ῞Ερμιππος Κέρκωψιν

> ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοίδια,
> Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάξαι;

1410. ὄρνιθες τίνες οἵδε: Συκοφάντης τις πενόμενος καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πενίαν ᾄδων ἐπειδὴ μηδὲν εἶχεν, ἐκ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας, ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ σχῆμα τῆς φύσεως τῶν ὀρνέων. εἴη δ' ἂν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρεσβυτέρου ἀφορῶν. ῎Αλλως. τινὲς παρὰ τὸ Ἀλκαίου "ὄρνιθες τίνες οἵδ' ὠκεανῶ γᾶς ἀπὺ περράτων "ἦνθον, πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι," καὶ παρὰ τὸ Σιμωνίδου "ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου κυανέα χελιδοῖ."

[1412. ἀντὶ τοῦ οὐ φαύλως κακόν. R.]

[1413. ὀχληρὸς ὤν. R.]

1415. ποικίλα μάλ' αὖθις: Τοῦτό φησι πρὸς τὸ ῥυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

1417. οὐκ ὀλίγων χελιδόνων: Ἐπεὶ συνεχῶς χελιδόνας λέγει, τοιοῦτόν τι φησίν· ἔαρος χρῄζει. παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει. μετείληφε δὲ τὸν νοῦν τῆς παροιμίας, μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

2. Κέρκωψιν] κέρκοψιν R.V. κέκροψιν Ald.

3, 4. ἀνάπηρα — Θουμάντιδος om. R.

3. βοίδια] Sic etiam Athenæus 12. p. 551 A. et Suidas s. Λεωτροφίδης. Sed Hermippus βούδια scripserat, quod ex hac fabula memorat Antiattic. in Bekk. Anecd. p. 85, 29.

4. τοῦ μάντιδος V. τῆς μάντιδος G.

7. ἑαυτοῦ R.V. αὐτοῦ Ald.

ἐπεὶ V.

ἐκ δὲ R.

8. φύσεως hic R.V, post ὀρνέων Ald.

9. ἂν] οὖν R.

ἄλλως add. V.

τινὲς R.V. τινὲς δὲ Ald.

10. τὸ R.V. τὰ Ald.

ὄρνιθες τίνες οἵδ' (οἵδε Ald.) om. R.

γᾶς Seidlerus in Niebuhrii Museo Rhenano vol. 3. p. 220. Legebatur γάρ. Conf. ad schol. Thesm. 169.

ἀπὺ περράτων] ἀπυπεράτων R. ἀπὸ περάτων Ald. ἀπὸ περράτων Seidlerus.

11. ἦνθον R. ἦλθον Ald.

παναίλοπες R.V. Similem Ibyci locum apud Athen. 9. p. 388 E. comparavit Kusterus.

τὸ R.V. τὰ Ald.

12. κλυτὰ ἔαρος R. κλητὰ ἔαρος καὶ Ald.

15. Τοῦτο om. V. τοῦτό φησι om. R.

17. ἐπεὶ V. ἐπειδὴ Ald. Scholion om. R.

χελιδόνα V, non G.

18. μετείληφε δὲ τὸν νοῦν τ. π. V. τὸν νοῦν δὲ τ. π. μετείληφε τὸ Ald.

1418. *τίς ὁ πτερῶν*: Πρὸς τὸ σχῆμα ᾧ χρῶνται συνεχῶς οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς. τίς ὁ πτερῶν, ἀντὶ τοῦ τίς πτεροῖ.

1420. *πτερῶν πτερῶν δεῖ*: Παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων "ὅπλων ὅπλων δεῖ."

1421. *μῶν εὐθὺ Πελλήνης*: Ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἡραίοις ἆθλον ἐτίθετο χλαῖνα. χλαῖναι δὲ διαφέρουσαι ἐν Πελλήνῃ γίνονται. οἱ δὲ, ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται.

1422. *κλητήρ εἰμι*: Κλητὴρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. νησιωτικὸς δὲ ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων.

[1424. *πραγματοδίφης*: Πράγματα ἐρευνῶν καὶ ζητῶν. Gl. Victor.]

1425. *περισοβεῖν*: Περιίπτασθαι καὶ εἰς δικαστήριον καλούμενος.

1426. *ὑπαὶ πτερύγων τί*: Ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων. Ἡσίοδος

τοί γε μὲν οὖν γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος.

Ἀρχίλοχος "ᾄδων ὑπ' αὐλητῆρος." Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ σοφώτερόν φησι τὸ μετὰ πτερύγων καλεῖν.

1427. *λῃσταί*: Οἱ πειραταί. καὶ Ὅμηρος "οἷά τε ληϊστῆρες."

1429. *ἀνθ' ἕρματος*: Ἀντὶ τοῦ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρανοι ἐν τῷ στόματι ψήφους ἔχουσιν. Ἄλλως. πολλάκις γὰρ καὶ στηρίγματος ἕνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

1. νεώτεροι R.V. νέοι Ald.
2. τίς ὁ πτερῶν om. R.
3, 4. om. V.
5–7. τοῖς Ἡραίοις—Ἕρμαια] Photius: Πελληνικαὶ χλαῖναι, διάφοροι. καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Ἕρμαια ἐδίδοντο. Qui locus notandus est, quod firmat lectionem inter Ἕρμαια et Ἥραια fluctuantem apud schol. Aristoph. ad Av. 1421. Pellenæ celebrata esse Ἕρμαια certum est e scholiaste Pindari ad Ol. 8, 156. 9, 147. RUHNKEN. ad Timæum. p. 216.
6. χλαῖναι—γίνονται om. V: infra post τίθεται ponit R. οἱ δὲ ὅτι χλαῖναι διάφοροι ἐν πελλήνῃ ἐγίνοντο.
9–11. om. R.
10. ὁ τὰς νήσους συκοφαντῶν V.
11. ἄγων] ἔχων V.
14. καλούμενος R.V. καλεῖν Ald.
16. Ἡσίοδος] Scut. Herc. 283.
17. οὖν add. R.
αὐλητῆρος] αὐλητῆρι R.
20. om. V.
καὶ—ληϊστῆρες om. R.
Ὅμηρος] Od. Γ, 73.
21. τῷ στόματι ψήφους R.V. τοῖς στόμασι ψήφους ἐν τῷ πέτεσθαι Ald.
22. γὰρ add. R.V.

1432. *οὐκ ἐπίσταμαι*: Ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν

πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

[1435. *ἢ δικορραφεῖν*: Κατασκευάζειν δίκας. Gl. Victor.]

1442. *ὁ Διιτρέφης*: Ἐπεὶ πλούσιος καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν οὗτος. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω, ὅτι ὁ Διιτρέφης πυτινοπλόκος ὢν γέγονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος. Ἄλλως. ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ εὐτυχήσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

[1444. *ἄλλος δέ τις*. R.]

[1453. *ἐπεὶ ἁρπακτικά*. R.]

1455. *κᾆτ' ἐγκεκληκὼς*: Ἔγκλημα κατ' αὐτῶν γραψάμενος βραδυτῆτος. ἐνθαδὶ δὲ, ἤγουν εἰς τὸ δικαστήριον.

1456. *κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν*: Ἵνα πάλιν πετασθεὶς ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλους προκαλέσωμαι.

1457. *ὅπως ἂν ὠφλήκῃ*: Ἀντὶ τοῦ καταδικασθείη, πρὶν φθάσαι ἐν τῇ Ἀττικῇ. τοιοῦτόν τι θέλει λέγειν· ἵνα καλεσάμενός τινα εἰς δίκην, σὺ μὲν ὡς ἂν πετόμενος φθάσῃς πρὸ αὐτοῦ, εἶτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου, πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ πέτῃ, ἐν ὅσῳ ἐκεῖνος πλέων ἐνθάδε παραγίνεται.

1459. *κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ*: Ἵνα, φησὶν, ἐκεῖσε ὢν, ὑπεύθυνος καὶ ἑτέρας δίκης ὁ ξένος γένηται ὑπὸ τοῦ βράδους, σοῦ φθάσαντος αὐτὸν ἐνθάδε.

1461. *βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν*: Εὔστροφον καὶ εὐκίνητον δεῖ εἶναι. ὁ δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖόν ἐστιν, ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων ὡς τροχὸς, ὃς μάστιγι δερόμενος στρέφεται.

1. δύναμαι] Seqq. om. R.
3. βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ] βαδίζων σκάπτειν (σκώπτειν V.) οὐκ Ald. Correctum ex schol. Vesp. 953.
6. ἀνωτέρω] 799.
πυτινοπλόκος] Scribebatur πιτυνοπλόκος.
7. ἄλλως R.V. εἰς τὸ αὐτό Ald.
8. συνεβούλευε R.V. συνεβούλευσε Ald.
11, 12. ἔγκλημα — ἤγουν om. R. Totum scholion om. V.
12. εἰς] ἐπὶ R.
13, 14. om. V: habet gl. προκαλέσομαι.
15, 16. Ἀντὶ—Ἀττικῇ om. V.
15. καταδικασθείη R. δικασθείη Ald.
15, 16. πρὶν—Ἀττικῇ om. R.
16. τι R.V. δέ τι Ald.
18. ὅσῳ ἐκεῖνος] ᾧ ἐκείνου R.V. πλέων post ἐνθάδε G.
21. ὁ ξένος add. R.V.
ὑπὸ] ὑπὲρ R.V.
βράδους, σοῦ] βραδέως R.
αὐτὸν] αὐτοῦ R.V.

1463. Κορκυραῖα: Λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. συνεχῶς δὲ παρὰ Κορκυραίοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκώποις. Ἄλλως. λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. Φρύνιχος Σατύροις "Κορκυραῖαι δ' οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες." ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἐλθεῖν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸ Κερκυραία μάστιξ λέγων φησὶν οὕτως· "διὸ καὶ τὰς κώπας αὐτῶν ἐλεφαντίνας ἐποιήσαντο καὶ "τῷ μεγέθει περιττάς. ὅθεν ἡ Κορκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ, καὶ εἰς "παροιμίαν ἦλθε." ταῦτα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.

1464. πτερὼ μὲν οὖν: Δυϊκῶς. ἀντὶ τοῦ πτερὰ τὼ μάστιγε παρέλαβεν. ἴσως δὲ διπλῆ ἦν.

[1465. ἀντὶ τοῦ στρέφεσθαι. R.]

1467. οὐκ ἀπολιβάξεις: [Συντόνως ἀναχωρήσεις Junt.] λιβὰς ἡ σταγών· ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ἢ οὐκ ἐς κόρακας καὶ Λιβύην ἀποφθερεῖ.

1468. στρεψοδικοπανουργίαν: Διχῶς, στρουθοδικοπανουργίαν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦτό φησι. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν.

1470. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ: Ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν καὶ ἰαμβικῶν ιβ', καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τοσούτων. καὶ ἰαμβικὰ μὲν δίμετρα τὰ ϛ', ιβ'. τὰ δ' ἄλλα τροχαϊκὰ, τῇ μὲν δίμετρα, τῇ δ' Εὐριπίδεια. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

1. κορκυραία R.V. Κερκυραία Ald. hic, et in lemmate Κερκυραῖα. Conf. Hesych. s. Κερκυραία μάστιξ et Zenob. Prov. 4, 19.

2. παρὰ add. V.

κορκυραίοις R.V. Κερκυραίοις Ald.

3. κεχρῆσθαι V.

3–9. μεγάλαις—αὐτόν] μεγάλαις ἢ ὅτι οἱ κορκυραῖοι χαλεπῶς τύπτουσιν. εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν R.

3. ἐλεφαντοκώποις V. ἐλεφαντοκόποις Ald.

4. κορκ— V. hic et infra. Κερκ— Ald.

5. δ'] δὲ V. Ald.

6. Ἀριστοτέλης] Legebatur Ἀριστοφάνης. Correctum ex Hesychio.

7. διὸ καὶ τὰς κώπας αὐτῶν addidi ex V.

ἐλεφαντίνας V. ἐλεφαντίνοις Ald.

9–11. ταῦτα—ἦν om. V.

10. Δυϊκῶς om. R.

13. συντόνως Kusterus. συντόμως Junt. συντόμως ἀναχωρήσεις ex Suida s. ἀπολιβάξεις sumptum.

14. εἰς κόρμηας V.

καὶ add. V. et Suidas s. οὐκ ἀπολιβάξεις.

15. ἀποφθερεῖ R.V. ἀποφθερῇ Ald.

18. αὐτοῦ add. R.V.

20–24. Ἡ στροφὴ—κορωνίς om. R.V.

1471. ἀντὶ τοῦ ἔπτημεν εἰς πολλὰ, καὶ παράδοξα εἴδομεν καὶ θαυμάσια. βούλεται δὲ κωμῳδῆσαί τινας.

1473. ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς: Δένδρῳ αὐτὸν ἀπεικάζει ἢ ὡς μέγαν ἢ ὡς ἀναίσθητον καὶ ξύλινον, ὡς ὁ ποιητὴς

ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον.

ἔπαιξε δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίθων νεμομένων περὶ τὰ δένδρα. εἶτα διηγούμενος ποῖον εἶδεν ἔκτοπον δένδρον, ἐπάγει τὸν Κλεώνυμον. καρδίας δὲ ἀπωτέρω, ὡς ἄν τις εἴποι, μικρὸν ἀπωτέρω πόλεως. ἅμα δὲ καὶ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ.

1474. καρδίας ἀπωτέρω: Διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν. ἅμα δὲ Καρδία ἐστὶν ὄνομα πόλεως. μιμεῖται οὖν τοποθεσίαν. ἢ καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμῳδεῖ. Καρδία γὰρ πόλις Θρᾴκης, ἧς οἱ πολῖται Καρδιανοί. Ἄλλως. ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρὸς, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ῥίψασπις. διὸ καὶ καρδίας αὐτὸν εἶπεν ἀπωτέρω, τουτέστιν καρδίαν οὐκ ἔχοντα.

1478. τοῦτο μὲν ἦρος: Τῷ γὰρ Μουνυχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

1480. τοῦτο δὲ χειμῶνος: Ὅτι ἔν τισι τὰ δύο κῶλα ἕν ἐστι, λέγω ἀπὸ "τοῦτο δὲ χειμῶνος" ἕως τοῦ, φυλλορροεῖ. ἐπειδὴ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος. ἔπαιξε δὲ πάλιν, ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλορροοῦσιν.

1485. ἔνθα τοῖς ἥρωσι: Διὰ τὸ ὄνομά φησιν αὐτὸν τοῖς ἥρωσι συνδιάγειν.

1. ἀντὶ τοῦ R. τὸ δὲ ἑξῆς Ald. om. V.
πολλὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια εἴδομεν R. πολλὰ καὶ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα καὶ ἴδομεν V.
4. ὁ ποιητὴς] Il. N, 437.
5. ἀλλά τε V.
στήλην ἢ R.V. στήλη καὶ Ald.
ὑψιπέτηλον om. R.V.
6. νεμομένων περὶ τὰ R.V. πετομένων τὰ Ald.
7. εἶδεν (εἶπεν V, quod om. G.) ἔκτοπον R.V. ἔκτοπον εἶδεν Ald.
δένδρον R.V. ὄρνιν Ald.
8. δὲ καὶ V. δὲ Ald.
10–15. Διὰ τὸ — ἔχοντα] καρδία ὄνομά ἐστι πόλεως θρᾳκικῆς. καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμῳδεῖ. ἧς οἱ πολῖται καρδιανοί. οὗτος ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ—ῥίψασπις R.
11. ἐστὶ πόλις V.
13. ἄλλως V. εἰς τὸ αὐτό Ald.
ἐν μὲν V. διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν. ὅτι ἐν μὲν Ald.
14. τουτέστιν] τούτην V. τοῦ τὴν G.
15. κ. οὐκ ἔχοντα V. οὐκ ἔχει κ. Ald.
16. Μουνυχιῶνι] Conf. schol. 1047.
δικάζονται] γυμνάζονται R.V.
18, 19. Ὅτι—φυλλορροεῖ om. R.
19. ἕως τοῦ φυλλορροεῖ om. V.
ἐπειδὴ R. ἐπεὶ δὲ Ald.
20. ὁ R.V. ἦν ὁ Ald.
δὲ πάλιν R.V. δὲ om. Ald.
22, 23. om. V.
22. φ. αὐτὸν R. αὐτόν φ. Ald.
23. διάγειν R.

1487. ξύνεισι πλὴν τῆς ἑσπέρας: Ἀντὶ τοῦ, τῇ σκοτίᾳ. πέπαικται δὲ ἀπὸ τοῦ Σκυθῶν ἐρημία. χαριέντως δὲ τοῦτο, ὅτι σκότους ὄντος Ὀρέστης ὁ Τιμοκράτους λωποδυτεῖ τοὺς προστυγχάνοντας. τὰς νύκτας γὰρ μόνας ἐλῄστευεν Ὀρέστης.

[1489. ἐντυγχάνειν αὐτόν. R.]

1490. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ: Ἥρωα αὐτόν φησι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην. οἱ ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις. * * * ὅτι ἀγαθὸν γάμον χειμῶνος ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐδ' ἥρωσιν εἰς τοῦτο δύναμιν, ἀλλ' ἀποπλήκτους μὲν ποιεῖν δύνανται, τὸ δὲ ὠφελὲς οὐ κέκτηνται. διό μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες σιγὴν ἔχειν, ὡς Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασί φησίν. ὁ δὲ Ὀρέστης λωποδύτης.

1493. πάντα τὰ 'πιδέξια: Ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλήν. οἷον τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ συντυγχάνοντες αὐτῷ. ἅμα δὲ, ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι διέστρεφον τὰς ὄψεις.

1494. οἴμοι τάλας: Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι νη'. τὸ μέντοι ις' κῶλόν ἐστιν ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. ὁ Προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αὐτῷ τινὰ συγκεκαλυμμένος.

1. τῇ om. R.
2. δὲ add. R.
τοῦ] τῶν R.V.
3. ὄντος add. R.V.
Ὀρέστης ὁ Τ. om. V.
παρατυγχάνοντας R.
6, 7. ἥρωα —Ὀρέστην hic om. R, sed post σιγὴν ἔχειν addit, ὁ δὲ ὀρέστης λωποδύτης. ἥρωά φησι διὰ τὴν—υἱόν.
7. οἱ add. R.V.
ἥρωες δὲ] ἥρως R.
δυσόργητοι R.V. et Suidas s. Ὀρέστης. δύσοργοι Ald.
9. Συνεφήβοις Héringa. συνερίφοις R.V. συνερίθοις Ald. Post hoc v. indicavi lacunam.
ὁ θεὸς] ὁ om. V.
οὐδ' ἥρωσιν εἰς τοῦτο δύναμιν, ἀλλ' V. οὐδ' ἥρωσιν . . . . . . ἀλλ' R. spatio vacuo. οὐδ' ἥρωες κεἰς τοῦτο δύνανται, ἀλλ' Ald.
10. ἀποπλήκτως R.V.
10, 11. δύναται—κέκτηται R.
12. ἔχειν] Seqq. om. R.
Τιτανόπασι] τιτανωπάσι V. τῇ τανοπάσῃ Ald. τιτάνῳ πασιφάης G.
14. καὶ add. R. et Suidas.
15. ὄψεως R.V. et Suidas. φύσεως Ald.
αὐτῷ] ἢ τὰ 'πιδεξιὰ ὀφθαλμοὺς κεφαλῆς add. R.
16. ἥρωσι R. et Suidas. ἥρων V. ἥρως Ald.
διέστρεφον] διεστρέφοντες deteriores libri Suidæ.
17. Scholion metricum om. R.V.
20. ὁ π. R.V. ὁ Π. δὲ Ald.
αὐτῷ] αὐτοὺς R.V. Fort. αὐτοῖς.

[ὅπως μή μ' ὄψεται: Ἤγουν δέδοικα. Gl. Victor.]

1498. πηνίκ' ἔστιν ἄρα: Ἀντὶ τοῦ, ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ὥρας ἐξήταζον, οὐ καιρούς.

[1500. ἢ περαιτέρω: Πλείω ἔμπροσθεν μετὰ τὸ τέλος ἄλλο. Gl. Victor. ἢ νύξ. R.]

1502. ἀπαιθριάζει: Ἀντὶ τοῦ σκορπίζει, εὐδίαν ἄγει. συννεφεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. οὐχ ὁρᾷ γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτὸν νεφῶν ὄντων.

1503. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι: Κεκαλυμμένος ὢν ἐκκεκάλυπται, καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ὁ πρεσβύτης. ἔπαιξε δὲ, ὡς γὰρ ἐκείνου εἰρηκότος ὅτι ξυννεφεῖ τὰς νεφέλας, καὶ οὐκ ὄψεταί σε, φησὶν ἐκκεκαλύψομαι. ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὡς καλόν τι ἀκούσας τὸ οἴμωζε, ἀποκαλύπτεται φανερὸν αὐτὸν δεικνύς.

1504. ὦ φίλε Προμηθεῦ: Γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα.

[1506. ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις: Μέλλεις διαφθερεῖν. Gl. Victor. ὁ Ζεὺς δηλονότι. R.]

1508. τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον: Κατασκεύασμά τι τὸ σκιάδιον, ὅπερ ἔχουσιν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο, ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὁραθῇ ὑπὸ τοῦ Διός. [ἐν τοῖς Ἀτταλίοις εὗρον σκιάδιον καὶ ἐν τῷ παλαιῷ τῷ ἐμῷ. V. (non G.) ὑπέρεχε ἀντὶ τοῦ κάλυπτε. V. (non G.)]

[1511. ἀντὶ τοῦ καλύπτου τὸ σκιάδειον. R.]

1513. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο: Ὅτι οὐκ Ἀττικὸν τὸ πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο, οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ, πότε δῆτα.

2. ὥρα ἐστὶ R.V. ἐστὶν ὥρα Ald.
3. εἶπεν add. R.
οὐ καιρούς R.V. εὐκαίρως Ald.
6. Ἀντὶ τοῦ add. R.V: post σκορπίζει ponit R.
σκορπίζει νεφέλας Kusterus.
εὐδίαν] εἰ (εἰς G.) εὐδίαν V.
7. ἀντὶ τοῦ add. R.V.
αὐτὸν hic R.V, post γὰρ Ald.
10. πρεσβύτης] Legebatur πρεσβύτερος.
13. δεικνύς R.V. ποιῶν Ald.
14. om. R.
17. Κατασκεύασμα] κατασκέπασμα superscriptum in cod. Paris. A. Suidæ s. σκιάδειον.
τὸ σκιάδιον add. V. Conf. Valcken. ad Theocr. Adoniaz. p. 343.
19. τοῦτο αὐτῷ V.
20. Ἀτταλίοις] ἀττιλίοις V.
24. Ὅτι om. R.V.
25. οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβῶν om. R.
ἀκριβές Suidas s. πηνίκ' ἐστίν. ἀκριβῶν Ald.

παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν. ἀλόγως γὰρ κεῖται. οὔτε γὰρ τὸ τινά σημαίνει οὔτε τὸ ἅτινα. οὐδενὶ γὰρ τούτων ἁρμόζει τὸ πηνίκα.

[1519. θυηλῶν: Θυσίων. Gl. Victor.]

1520. πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ: Δίδυμος· ὥσπερ βάρβαροι. ἀνέπλασε δέ τι γένος θεῶν βαρβάρων Τριβαλλῶν ἀνώτατον, οἷον ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βάρβαρα ἔθνη πορρωτάτω καθεστήκασι. περὶ δὲ Θράκην εἰσὶν οἱ Ἰλλυριοί. τινὲς δὲ Περσίδος φασὶν αὐτούς. οἳ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν, ληστεύοντες δὲ τρέφονται. τὸ δὲ κεκριγότες μίμησίς ἐστιν οὐκ εἰς τὸν ἦχον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀσάφειαν τῶν βαρβαρικῶν διαλέκτων.

κεκριγότες: Οἷον, ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες ἀπὸ λιμοῦ οἱ Τριβαλλοὶ θεοί. ἢ τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. ἀνωτέρω δέ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι.

1521. ἐπιστρατεύσειν φασὶν: Ἔφασαν, φησὶν, οἱ Τριβαλλοὶ πολεμεῖν πρὸς τὸν Δία, ἵνα παρέξῃ αὐτοῖς τὴν δίοδον τῶν ἐμπορίων. παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον τετειχίσθαι ἀέρα μεταξὺ, ὡς ἐκείνων ἀποκεκλεισμένων.

1526. ὅθεν ὁ πατρῷος: Ὅτι κατ' ἔλλειψίν ἐστι τοῦ Ἀπόλλωνος. δέον γὰρ εἰπεῖν ὁ πατρῷος Ἀπόλλων ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν. πατρῷον δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων, ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων, ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. [ὅτι βάρβαρος Ἐξηκεστίδης προείρηται. R.V. (non G.)]

1529. τοὐπιτριβείης: Παρὰ τὸ Τριβαλλός φησι παίζων γεγονέναι τὸ ἐπὶ ὕβρει ἐπιτριβείης.

1535. καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν: Σωματοποιεῖ τὴν

2. τὸ ἅτινα] τὸ om. R.V. οὐδενὶ—τὸ R.V. οὐδὲν τῷ Ald. et Suidas.

4. Δίδυμος· ὥσπερ βάρβαροι om. V, post τρέφονται ponit R.

5. δέ τι] δέ om. R.V.

7. περὶ δὲ] δὲ om. R, post Θράκην ponit V.

8. τρέφονται] Seqq. om. V.

13. γινόμενος R.V. et Suidas s. Ἰλλυριοί. γενόμενος Ald.

15. οἱ om. R.V.

16. φησὶν om. V.

17. παρέξῃ] παρέξει V. ἐξώμεθα est in scholio Pac. 430. sed corruptum fortasse ex ἐχώμεθα. Conf. Lobeck. ad Phryn. p. 721. τῶν ἐμπορίων hic om. R, sed habet ut gl. In V. τὴν ἐμποριάν.

20. Ὅτι om. V.

25, 26. om. R.

26. ἐπὶ V. ἐπὶ τῇ Ald.

27—p. 270, 1. σωματοποιεῖ—γυναῖκα post καλοῦσι ponit V. præfixo

Βασιλείαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡς γυναῖκα. Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία. καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασιλεία. ἔνιοι δὲ αὐτὴν ἀθανασίαν καλοῦσι.

1540. τὴν λοιδορίαν: Ὡς καὶ τοῦτο ἓν τῶν πολλῶν. εἰς αὔξησιν δὲ τῆς κωμῳδίας τοῦτό φησι.

τὸν κωλακρέτην: Τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τούτους ταμίας εἶναί φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. οὐ μόνον δὲ τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ὥς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα διὰ τούτων ἀνηλίσκετο, ὡς Ἀνδροτίων γράφει οὕτως "τοῖς δὲ ἰοῦσι Πυθῶδε θεωροῖς τοὺς κωλακρέτας διδόναι ἐκ τῶν ναυκληρικῶν ἐφόδιον ἀργύρια, καὶ εἰς ἄλλο ὅ τι ἂν δέῃ ἀναλῶσαι. ταμίαι δὲ ἦσαν, καὶ προεστῶτες τῆς δημοσίας σιτήσεως."

τὰ τριώβολα: Μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ εἱστήκει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον. πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν. [τὰ τριώβολα, ἅπερ ἐλάμβανον οἱ κριταὶ οἱ ἐν ἡλιαίᾳ κρίνοντες εἰς μισθόν. R.]

1545. ἀπανθρακίζομεν: Ἀντὶ τοῦ, ἄνθρακας ἐσθίομεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος λεπτὸν, ὅπερ ὀπτῶντες ἐσθίουσιν. Ἄλλως. ὀπτὰς ἐσθίομεν. ἢ ἄνθρακας ζωπυροῦμεν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ τοῦ εὐτελεστέρου ἐμνήσθη, ἐπὶ ἄλλων μέγιστα ἰσχύοντος τοῦ πυρός.

1547. θεομισὴς ἔφυς: Ὁ μέν φησι τῷ Προμηθεῖ ἴσον τι τῷ ὑπὸ θεῶν μισούμενος, διὸ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον, ὁ δὲ τὸ ἕτερον δέχεται μισῶν θεοὺς, ὡς ὁ Τίμων ἀνθρώπους.

ἄλλως. Ibidem habet R, ἢ ὡς γυναῖκα σωματοποιεῖ αὐτήν.

2. τὰ] τὸ V.

5. αὐτὴν R.V. τὴν Ald.

6, 7. om. R.V.

8. Τὸν ταμίαν — χρημάτων om. R.V.

9. δικαστοῦ V.

12. θεωρικοῖς R.

13. τῶν νῦν κληρικῶν εἰς ἐφόδια V. ὃ ἂν V.

14. σιτίσεως R.

16–18. Μίγνυσι — εἰλήφασιν om. R.V.

21. ὅπερ ὀπτῶντες] Legebatur ὃ παροπτῶντες. Correctum ex Suida s. ἀπανθρακίζομεν, cujus tamen cod. Paris. A. ipse quoque ὃ παροπτῶντες præbet.

23. ἐπεὶ ἄλλα V. ἰσχύοντα G.

24. οἱ μέν φασι V. Totum scholion om. R.

1550. δοκῶ κανηφόρῳ: Ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Ἑρμίππου Θεῶν "ὥσπερ αἱ κανηφόροι λευκοῖ-" "σιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένοις. ἐγὼ δ' ἐνέκαψα λανθάνων τὴν δι-" "φροφόρον." Νικοφῶντος Ἐγχειρογαστόρων "γεννα * * * αὐτὸς" "ὀλίγον ἄναγε ἀπὸ τῆς διφροφόρου. χρηστὸς εἶ καὶ κόσμιος."

1551. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει: Ἐπειδὴ εἶπεν, ἵνα δόξω ἀκολουθεῖν κανηφόρῳ, λέγει παίζων, καὶ δίφρον βάσταζε.

1552. πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσιν: Ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ σπονδείοις ϛʹ. καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τοιούτων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς. ταῦτα ἐξήγησίς ἐστι τῶν ἀνωτέρω. γένος δέ ἐστι περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ. ὡς ἀψύχους δὲ διασύρει τοὺς φιλοσόφους καὶ ὡς ἐπὶ σκιᾶς βαδίζοντας. Ἄλλως. τούτους ἔχειν βήματα φασὶ τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

1554. ψυχαγωγεῖ Σωκράτης: Ἐπειδὴ λιτοὶ οἱ φιλόσοφοί εἰσι καὶ ἄτροφοι, διὰ τοῦτο τοὺς Σκιάποδας παρέλαβεν. μυθευόμενον δέ

1, 2. σκιάδειον—ἔχουσα] ἐπάνω τῶν κεφαλῶν σκιάδεια ἐπέκειτο R, qui seqq. om.

2. Θεῶν] Θεοῖς Kusterus. Non opus.

3. ἐνέκαψα λανθάνων Porsonus. Legebatur ἕνεκα ψαλάθων. ἐνέκαψα restituerat Valckenar. ad Herodot. 2, 93.

4. νικοφῶντος V. Νικοφῶν δὲ Ald.

Ἐγχειρογαστόρων] ἐγχειογαστόρων V. ἐγχειογάστορα G. ἐν Χειρογαστόρων Ald.

γεννα * * * αὐτὸς] γέννᾳ αὐτὸς Ald. γέννα ὁ οὗτος (quod ὦ οὗτος esse videri potest) V. Probabilis Dobræi conjectura est ὦ γεννάδα, σὺ δ' (vel νῦν vel δεῦρ') ὀλίγον ἀνάγαγε | ἀπὸ —.

8–11. Ἡ παροῦσα — κορωνίς om. R.V.

11–13. ταῦτα — φιλοσόφους infra post καύματος ponit R. præfixo ἄλλως. Post scholion v. 1558. habet V.

11. ταῦτα R.V. ταῦτα δὲ Ald.

13. καὶ ὡς—βαδίζοντας om. R.

14. Addidi Ἄλλως.

τούτους R.V. τούτους δὲ Ald.

σώματος add. R.V. et Suidas s. Σκιάποδες.

15. οἴκους R.V. et Suidas. οἶμαι Ald.

16–18. τετραποδηδὸν—ἴσης addidi ex Suida.

18. κατάδυσιν] καταδύσεις Suidæ cod. Paris. A.

μὴ R. et Suidas. οὐκ Ald.

20. εἰσὶ post φ. ponit V, post λιτοί Ald.

οἱ φιλόσοφοι om. R.

21. δ' ἔτι V. δὲ ἔτι R.

τι καὶ τοῦτο τὸ γένος ἐστίν. ἄλουτον δὲ εἶπε τὴν λίμνην, καθὸ ἀλουτοῦντες καὶ ῥυποφοροῦντες ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν Σωκράτην.

1555. ἔνθα καὶ Πείσανδρος: Οὗτος δειλὸς ἦν. ἦλθεν οὖν ψυχὴν ἰδεῖν θέλων, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν, ὡς Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις "Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο, κἀνταῦθα τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνήρ." ἁπανταχοῦ δὲ ἦν δειλός. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτής, ὡς Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν "ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας αὐτὸς ὥσπερ Διονυσίοισιν οὑπὶ τῶν ξύλων, ἐλαίας ἔρεισιν ὄνον κανθήλιον." καὶ δωροδοκῆσαί φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ τούτων "ἢ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου." δύο δέ εἰσι Πείσανδροι, καθάπερ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ φησιν

ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
ὁ στρεβλός; οὐκ ἀλλ' ὁ μέγας οὑνοκίνδιος.

καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει.

1558. σφάγι' ἔχων: Ταῦτά φησιν ὡς ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τὰς ψυχὰς ἐξ Ἅιδου.

κάμηλον ἀμνόν τιν': Ἔπαιξεν εἰς τὸ Ὀνοκίνδιον αὐτοῦ εἰπὼν ἀμνὸν καμήλου· ἔστι γὰρ παμμεγέθης· δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνειοῦ ἢ ἄλλου τινός.

1561. κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ: Ἐκ τῶν χθονίων ἀνῆλθεν. ὡς αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλοντα αὐτὸν εἰς τὰ δεῖπνα διαβάλλει.

1562. πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου: Εὐφρόνιος, τὸν λαιμόν. καὶ

2. σωκράτην V. Σωκράτη Ald.
5. ἐστράτευε V.
τῆς στρατιᾶς Porsonus. τῆς σῆς (σῆς om. R.V.) στρατείας Ald.
6. δὲ καὶ R.V. καὶ om. Ald.
7–11. ἐνέβαινε — μετὰ Πεισάνδρου om. R.
7. ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας αὐτὸς ὥσπερ Διονυσίοισιν] Fragmentum hoc Hermippi quid aliud appelles quam disjecti membra poetæ? Certe omnia sic turbata sunt, ut ea absque ope meliorum codicum ad numeros suos revocare difficile sit. KUST.
9. φασιν G.
αὐτὸν add. V.
Βαβυλωνίοις] βαβυ^λλ V. διαβάλλει G. Est Fragm. 50.
10. αἰτοῦντες] Fort. αἰτῶν.
πορίσειεν] πορίσειαν Berglerus.
14. ὁ στρεβλός;] Alterius personæ.
μέγας ὁ κίνδιος R.
16. Ταῦτά φησιν om. R.
17. ἐξ] ἐν R.
19. παμμεγέθης R.V. εὐμεγέθης Ald.
20. τινός] ἀντὶ καμήλου ἀμνόν add. V.
21. Scholia v. 1561–1563. om. V.
ἀνῆλθεν] Seqq. om. R.

γὰρ προείρηκεν ἧς λαιμοὺς τεμών. οἱ δὲ, ὅτι τὸ αἷμα. παραπεποίηκε δὲ παρὰ τὸ λαιμόν. ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ

καὶ λαῖμα βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα.

γράφεται δὲ καὶ δέρμα. εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαφὲς, τοῖς γράφουσι δέρμα. οἱ δὲ ὅρμημα τὸ λαῖμα. ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ.

1563. Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς: Ἐπεὶ οὔτε νυκτερὶς ἡμέρας οὔτε οἱ φιλόσοφοι φαίνονται. καταδεδυκότες γὰρ φιλοσοφοῦσι.

1564. τὸ μὲν πόλισμα: Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρκα΄. ὧν τελευταῖος

ἀλλὰ γαμικὴν χλαμίδα δότω τις δεῦρό μοι.

μετὰ δὲ τὸν ϟδ΄ στίχον κῶλά ἐστιν ἀντισπαστικὰ ϛ΄, ἐπιμεμιγμένα διιάμβοις, δισπονδείοις καὶ ἐπιτρίτοις, ἑφθημιμερῆ, πλὴν τοῦ πρώτου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. πρέσβεις παρὰ τῶν θεῶν Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆς καὶ εἷς ἐκ τῶν βαρβάρων θεῶν ἦλθον.

1566. οὗτος τί δρᾷς: Τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπαρόντι αὐτῷ εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ Ποσειδῶν, ὡς οὐκ ἐπιτηδείως περιστελλομένῳ τὴν ἐσθῆτα, ἀλλ' ἐπ' ἀριστερὰ περιβαλλομένῳ, ὥσπερ οἱ Θρᾷκες.

1568. Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν: Ὅτι τὴν κνήμην εἶχε σαθρὰν ὁ Λαισποδίας καὶ μέχρι τῶν κάτω περιεβάλλετο. καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιβέβληνται. Λαισποδίας δὲ καὶ Δαμασίας ὡς κακόκνημοι διαβάλλονται. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις

1. ἧς R. εἰς Ald.
3. λαῖμα] λῆμα R. λαιμὰ Bentleius.
4. δὲ καὶ R. δὲ om. Ald.
γράφουσι R. γράφουσι τὸ Ald.
5. τὴν add. R. et Suidas s. λαῖμα.
6. εὐτόλμων] ἐκτόλμων Suidæ codices.
9. φαίνονται om. R.
καταδεδοικότες R.
10. Scholion metricum om. R.V.
15–17. πρέσβεις—ἦλθον om. V.
15. πρέσβεις δὲ Ald. δὲ om. R.
19. περιστελλομένῳ] περιστελλόμενον R. περιστελλόμενος V. στελλομένῳ Ald.
20. περιβαλλόμενον R.
22–24. Ὅτι—περιβέβληνται om.V.
22. σαθρὰν Suidas. Λαισποδίας. σαπρὰν Ald.
23, 24. καὶ οἱ — περιβέβληνται. om. R.
24. δὲ καὶ] δε om. V.

ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας
αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι.

τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδίαν καὶ στρατηγῆσαί φησι Θουκυδίδης ἐν η΄. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς, ὡς πολεμικοῦ γεγονότος. Φιλύλλιος δὲ ἐν ταῖς Πλυντρίαις ὡς φιλοδίκου. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινὰς, ὥς φησι Στράττις ἐν Κινησίᾳ. διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Παισί. Δημήτριος δὲ τὸν Ἰξίονα λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσιν ὡς γλῶσσαν ἐξηγεῖσθαι, ὅτι λαισποδίας ἐστὶν ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥστε καὶ κτήνη σποδεῖν.

1569. ὦ δημοκρατία: Ἔμιξεν ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων. ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὔσης συμβαίνει δημώδεις ἅμα τοῖς ἀξιοπίστοις ἀποστέλλεσθαι, ὥσπερ καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς μηδὲν χρήσιμον σὺν Ποσειδῶνι καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεστάλη. φησὶν οὖν, προάγεις ἡμᾶς ὦ δημοκρατία, ὅτι τοῦτον ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί. [προβιβᾷς: Προάγεις. Gl. Victor.]

[1570. ταῦτα θαυμάζων λέγει, ἐπειδὴ γέρων ἦν ὁ Πεισθέταιρος. R.]

1576. ᾑρήμεσθα: Ἐχειροτονήθημεν.

1577. διπλασίως: Τοσοῦτον οὐ φροντίζω διαλλαγῶν.

1581. ἐπικνῶ: Ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλλε. [ἐπίτριβε. Gl. Victor.]

σίλφιον: Εἶδος βοτάνης ἡδυόσμου, καὶ μάλιστα τὸ Κυρηναϊκόν.

1. ταδὶ δὲ] δὲ delet Elmsleius ad Eurip. Med. p. 109. Ad locum Eupolidis respiciunt Plutarch. Mor. p. 712 A. Eunap. p. 99.

3. ἐν η΄ R.V. ἐν τῇ η΄ Ald. et Suidas. Est c. 86.

4. γεγονότος] Seqq. om. R.

5. Φιλύλλιος — Πλυντρίαις Casaubon. Animadv. ad Athen. 7, 23. Legebatur Φιλύριος (φιλλύριος V.)— Πλυντηρίαις.

εἶχε Suidas. ἔχει Ald.

6. αἰτίας τινὰς V. et Suidas. τινὰς αἰτίας Ald.

στράττις V. στράτις G. Στράτων Ald.

7. Παισί Jungermann. ad Polluc. 7, 65. Legebatur Παιᾶσι.

Δημήτριος δὲ καὶ πάντες τὸν Ἰξίονα λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσιν] Hic quædam mendosa esse puto, quæ sic in integrum restituo: Δημήτριον τὸν Ἰξίονα πάντες λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσιν etc. Demetrius enim grammaticus cognomento vocabatur Ἰξίων, ut docet Suidas v. Δημήτριος, ὁ ἐπίκλην Ἰξίων. KUST. Correxi Δημήτριον et delevi καὶ πάντες. Simpliciter Ἰξίων apud Suidam s. Λαισποδίας.

σπονδεῖν V.

10. κτήνως V. κτεῖνος G.

14. ἀπεστάλη] Seqq. om. R.V.

18. om. V.

19. om. R.V.

20. Ἀντὶ τοῦ add. R.

21. ἔστι δὲ τὸ σίλφιον εἶδος λαχάνου ἡδυόσμου R.

τὸ δὲ ὅλον πρόσκνισμα τοῦ Ἡρακλέους ποιῶν ὁ Πεισθέταιρος, δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκεῖον διαλέγεσθαι ἐπὶ τῷ εὐτρεπίσαι δεῖπνον.

1583. ἐπανιστάμενοι: Ἐπανάστασιν ποιησάμενοι ὡς ἀγρίων ὀρνίθων ἐπιθεμένων τυραννίδι καὶ εἰς βορὰν παραδεδομένων. αὐτοῖσι δὲ, ἤγουν τοῖς κρέασιν.

1588. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πειθόμεθα.

1589. λιπαρά γ' εἶναι πρέπει: Δοκεῖ, ἔοικε. τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει ἔξωθεν τοῦ λόγου οἰκείως τῇ γαστριμαργίᾳ.

1590. ἡμεῖς τε γὰρ: Λοιπὸν εἰσηγεῖται ὁ Ποσειδῶν ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ πολεμεῖν.

1592. ἐν τοῖς τέλμασιν: Ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς φρέασι. κυρίως δὲ τὸ πηλῶδες καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ.

1593. ἀλκυονίδας: Ἀντὶ τοῦ, εὔδιον ὅλον τὸν χειμῶνα. οὐχ ὡς νῦν ἑπτὰ τοῦ χειμῶνός εἰσιν, ὥς φασί τινες, αἱ ἀλκυονίδες.

1594. αὐτοκράτορες: Τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες.

1596. νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ: Μιμεῖται τοὺς Ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσι. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω· νῦν ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ, σπονδὰς ποιεῖσθαι.

1597. ἐάν τι δίκαιον: Εἰ ὅλως καὶ νῦν ἐπιγνώσεσθε τὸ δίκαιον.

[1599. εἰς τοὐπίσω. R.V.]

1602. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα: Ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα λαβεῖν ὑμᾶς. τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει πεπεισμένος διὰ τὸ ἄριστον.

[ἀπόχρη: Ἀρεστὰ φαίνονται. Gl. Victor.]

1603. τί ὦ κακόδαιμον: Ἐπιπλήττει αὐτῷ ὁ Ποσειδῶν, ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν Δία.

1606. κάτω: Κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας, καὶ λέγει πῶς.

1. πρόκνισμα V.
2. τῷ] τὸ R.
3. Scholia v. 1583–1592. om. R.
4–7. αὐτοῖσι—πειθόμεσθα om. V.
9. λέγει om. V.
10. εἰσηγεῖται V. εἰσῆκται Ald.
11. πολεμεῖν V. πολεμεῖν ἀποφαίνων Ald.
12. Ἀντὶ τοῦ om. V.
14–16. om. R: habet gl. ἀντὶ τοῦ εὐδινάς.
15. εἰσιν hic V, post τινες Ald.
18. οὕτω om. R.
20. εἰ καὶ ὅλως καὶ R.V.
24. τὸ] τὸν R.
26. αὐτὸν V.
27. τὴν om. R.
28. ὑμᾶς add. R.V.

[1607. οἱ βροτοὶ δηλονότι. λανθάνοντες. R.V.]

[1608. ἐπιορκοῦσιν: Ψευδῶς ὀμνύουσιν ὑμᾶς. Gl. Victor.]

1610. τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία: Ἀντὶ τοῦ τοὺς ὄρνιθας καὶ τοὺς θεούς. ἀφ᾽ ἑνὸς γὰρ τοὺς πάντας δηλοῖ.

[1612. θένων: Τύπτων. Gl. Victor.]

1613. νὴ τὸν Ποσειδῶ: Τοῦτο ὁ Ποσειδῶν λέγει μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτὸν, καὶ γελοίως καθ᾽ ἑαυτοῦ ὄμνυσι.

1614. ναβαισατρεῦ: Βαρβαρίζων συγκατατίθεται ὁ βάρβαρος θεός. αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέσεως.

[1618. εὐξάμενος: Ὑποσχεθείς. διασοφίζηται: Ἐξαπατᾷ. Gl. Victor.]

1619. μενετοὶ θεοὶ: Ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι. Ἄλλως. παροιμία αὕτη μενετοὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατηλοί. οἷον ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι, οὐκ εὐεξαπάτητοι. μισητίαν δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν. καὶ τὸ “περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνὴ” οὕτως ἐξηγοῦνται. μήποτε μέντοι γενικώτερόν ἐστιν ἀπληστία, ὃ καὶ νῦν ἐμφαίνεται.

[1622. λούμενος: Ἀντὶ τοῦ λουόμενος. Gl. Victor.]

[1623. καταπτάμενος ἴκτινος κ. τ. λ.: Ἵνα καὶ ἁρπάσῃ ἴκτινος ἱμάτιον. Gl. Victor.]

[1624. ἀνοίσει: Ἀνάξει. Gl. Victor.]

1627. ὁ Τριβαλλός: Ἀντὶ τοῦ, ὦ Τριβαλλέ. κατ᾽ ἐρώτησιν δὲ ὁ λόγος. δέον δὲ εἰπεῖν, δοκεῖ σοι συνθέσθαι. Ἄλλως. ὁ Τριβαλλός. ἔοικε τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι τοῦτο. πιθανῶς δέ· εἰώθασι γὰρ τοῖς βαρβάροις διαλεγόμενοι τῷ σχήματι ἐσπουδασμένως λοιδορεῖν ἢ καταρᾶσθαι.

1. δηλονότι om. R.
3. Ἀντὶ τοῦ add. R.
τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ὄρνιθας R.V.
4. γὰρ R.V. δὲ, Ald.
7. καὶ ἑαυτὸν R.
13. παροιμία αὕτη add. R.V.
ἐπίμονοι R.V. μόνιμοι Ald.
14. παρὰ ἀριστοφάνους G.
15. τὸ R.V. τὰ Ald. Est Archilochi versus secundum probabilem conjecturam Jacobsii ad fragm. 27. p. 302. ed. Gaisford. Et παχεῖα ex hoc versu afferre videtur Eustath. p. 1329, 36.
παχεῖα καὶ Ald. καὶ om. R.V.
16. ἐξηγοῦντο R.
ἐστιν] τί ἐστὶν V.
23. ὁ λόγος. δέον δὲ om. V.
ἄλλως add. R.V.
ὁ τ. R.V. ὁ T. δὲ, Ald.
24. τούτου V.
γὰρ V. καὶ Ald.
τοὺς βαρβάρους διαλεγόμενος (διαλεγομένους G.) V.

[1633. ἐγχωρῶ ἔχειν ὡς ἔχει. Ἄλλως. οὐ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐροῦμεν. R.V. (non G.)]

[1635. ὀλίγον μοι μέλει: Ἀντὶ τοῦ, οὐ φροντίζω. Ὅμηρος "ἢ "ὀλίγον οἱ παῖδα." R.]

1636. τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ: Τὸν ζωμὸν διὰ μέλιτος ποίει. πάλιν δὲ ἐρεθίζει τὸν Ἡρακλέα.

1637. ἀνθρώπων Πόσειδον: Παίζει, δέον εἰπεῖν τῶν θεῶν. περὶ δὲ γυναικὸς μιᾶς, ἤγουν τῆς Βασιλείας.

[1640. ὦ 'ζύρ': Ἄθλιε. Gl. Victor.]

[1645. περισοφίζεται: Ἐξαπατᾷ. Gl. Victor.]

1646. δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον: Ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ

δεῦρ' ἐλθὲ, σὺν σοὶ τἄλλα βούλομαι φράσαι.

1647. διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος: Ὅτι τῷ διαβάλλεται χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ

ἔστιν δέ μοι καλῶς πρόφασις εὑρημένη·
τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.

παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικὸν "παραβλήδην ἀγορεύων." καὶ παρ' Ἀλκαίῳ "παραβάλλεταί σε."

[1648. ἀκαρῆ: Μικρὸν, ὀλίγον. μέτεστι: Μετουσία ὑπάρχει. Gl. Victor.]

1652. ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν: Εἰ μὴ ἦν γνησιωτέρα. ἐπίκληρος δέ ἐστιν ἡ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς ἑτέρους συγκληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα. νόμος ἦν Ἀθηναίοις, γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα. καὶ νῦν οὖν, φησὶν, εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς, οὐκ ἂν ἦν Ἀθηνᾶ ἐπίκληρος. παίζει δέ. τοὐναντίον γὰρ, υἱῶν ὄντων γνησίων, οὐκ ἂν εἴη θυγάτηρ

3. Ὅμηρος] Il. E, 800.
5, 6. om. V.
7, 8. om. R.V.
13. τῷ] τὸ R.V.
14. ὡς καὶ] καὶ om. V.
15. εὑρημένη Bentleius. εἰρημένη Ald.
17. Ὁμηρικὸν] Il. Δ, 6.
21–23. εἰ μὴ—οὖσα infra post περὶ τῶν γνησίων R.V.
21. Εἰ μὴ] εἰ μὲν R.V.
22. ἡ μὴ] ὡς μὴ V.
ἑτέρους V. ἑταίρους Ald.
συγκληρόνομος R.
23. μονόκληρος R.V. sed μονοκληρονόμος Suidas s. ἐπίκληρος. Conf. ad schol. Vesp. 581.
οὖσα add. R.V. et Suidas.
ἦν R.V. δὲ ἦν Ald.
25. οὖν om. R.
ἦς] Scribebatur ᾖς.
ἦν R. ἡ Ald.
ἐπίκληρος] ἐπικλήρου R.V.
παίζει δέ om. R.
υἱῶν] ὡς R.

ἐπίκληρος. εἰσὶ δὲ καὶ τῷ Διὶ γνήσιοι υἱοὶ, Ἄρης καὶ Ἥφαιστος. ἀλλὰ ἐπαίνῳ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς πόλεως τοῦτό φησιν, οὐ προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων.

1653. οὖσαν: Καὶ ταῦτα. Gl. Victor. γνησίων: Παίζει, δέον εἰπεῖν νόθων. R.V.]

1655. νόθῳ 'ξαποθνήσκων: Γράφεται νοθεῖα ὡς πρεσβεῖα. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ, φησὶν, ὡς νόθῳ καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις. νόμος ἦν Ἀττικὸς, τοῖς νόθοις μέχρι πέντε μνῶν καταλιμπάνειν. ἣν οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἐάσῃ, ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχήν. προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα. τὸ ἀργύριον γὰρ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδουν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς συγκληρονομεῖν.

[1656. ἐπαίρει: Συνεπείθη. Gl. Victor.]

1660. ἀγχιστείαν: Μετουσίαν τῆς οὐσίας. δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι νόμον Σόλωνος. [ἀγχιστείαν: Μετοχὴν καὶ κοινωνίαν τῆς οὐσίας. Gl. Victor.]

[1661. γνησίων: Ὁ ἐξ ἰσονομῶν ἴδιος, οἰκεῖος. Gl. Victor.]

1668. ἐς τοὺς φράτορας: Πάλιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ μετήγαγε τὰ Ἀθηναίων ἔθη ἐπὶ τοὺς θεούς. διὰ γὰρ τοῦ ἐγγραφῆναι εἰς τὰς φατρίας σύμβολον εἶχον τῆς εὐγενείας οἱ Ἀθηναῖοι. Ἄλλως. εἰς τοὺς τῆς ἡλικίας νόμους. ἢ εἰς τοὺς φυλέτας. ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα τῶν ξένων γράφεται εἰς τοὺς πίνακας.

1670. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας: Ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψαντος μετ' ὀργῆς φησι, τί δῆτ' ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτήσων τινά; τινὲς δὲ οὕτως· τί δῆτα ἐς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις

1. ἐπίκληρος] ἐπὶ κλήρου R. ἐπικλήρου V.
δὲ καὶ] καὶ om. R.
2. οὐ προσποιούμενος] Conf. schol. v. 302.
6–8. γράφεται—τοῖς γνησίοις infra post τὸ νοθεῖα ponit V. præfixo ἄλλως, omittit R.
8. νόμος R.V. νόμος δὲ Ald.
Ἀττικὸς] ἀττικοῖς R.V.
πέντε] δέκα Meursius Lect. Attic. 1, 21. comparato Harpocrat. s. νοθεῖα.
9. μὲν add. R.V.
10. Post νοθεῖα add. R. ἄλλως. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ καταλείψει ὡς νόθῳ, τὴν ἀρχὴν δὲ τοῖς γνησίοις.
γὰρ R.V. δὲ Ald.
11. ἐδίδουν R. ἐδίδοσαν Ald.
συγκληρονομεῖν V. κληρονομεῖν Ald.
14. νόμον Σόλωνος add. R.V.
18. τὰς φατρίας R.V. τοὺς φράτορας Ald.
19. τὴν εὐγένειαν R.
οἱ ἀθηναῖοι add. R. Seqq. om. R.
22. εἰς τὸν (τὸν om. V.) οὐρανὸν hic R.V, post Ἡρακλέους Ald.
23. βλέψαντος R.
φησι R.V, τοῦτό φησι Ald.
φησὶ, τί δῆτ' εἰς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις V.
24. δῆτα ἐς τὰ] δὴ τὰ R.

αἰκισθησόμενος, ἐάν τι πάθῃ ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν γνησίων; [αἰκίαν: Ἤγουν μάστιγα, ἤγουν ἀφορῶν αἰκίσαι καὶ μαστίξαι τινά. Gl. Victor.]

1677. καὶ μεγάλα: Τὴν καλὴν καὶ μεγάλην κόρην Βασιλείαν γαμεῖν. [Δίδυμος οὕτως, εἰ μὴ ὀρνιθιάζει. R.V.]

1679. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε: Μὰ τὸν Δία, φησὶν, οὐ λέγει παραδοῦναι, ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀναχωρεῖν. οὕτω δὲ αὐτό φησι βαρβάρως καὶ δυσφράστως, ὥσπερ αἱ χελιδόνες. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησὶ καὶ Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους, χελιδόνας ἀρσενικῶς φησιν, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθόλου φησίν. τὸ δὲ βασιλιναῦ εἰς τὸ βάσιν μετέβαλεν ὁ Ποσειδῶν, παρόσον τὴν δευτέραν ἐξέτεινε. τὸ τελευταῖον κρατήσας ὁ Ἡρακλῆς ἐξ αὐτοῦ κρίνει αὐτὸν, θέλων παραδοῦναι αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τοῖς ὄρνισιν.

1680. ὥσπερ αἱ χελιδόνες: Σύμμαχος· οὐκ ἔστιν ὁ τούτου νοῦς φανερός. οὐδέν τι δύναται ἴδιον τῶν χελιδόνων ἡ βάδισις, αἵ γε μηδὲ πορείᾳ χρῶνται ὡς τὰ ἄλλα τῶν ὀρνέων, καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτητικά. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω· καταλλήλως εἶχεν, εἰ ἔλεγεν ὡς τὰς χελιδόνας. θέλει δὲ λέγειν, εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας. διὸ καὶ ἐποίσει

οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.

ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς Νεφελοκοκκυγίαν.

1687. οὑτοιί: Οἱ ὄρνιθες. εὐκαίρως, φησὶν, κατεκόπησαν οἱ ὄρνιθες οὗτοι διὰ τὸ ἄριστον τῶν παρόντων γάμων.

4. κόρην add. R.V.
5. γαμεῖν] γαμεῖ R.V.
γαμεῖ. Διδυμος] γάμῳ παραδίδωμι G. Post γαμεῖν addit Ald. οὕτω Δίδυμος.
Δίδυμος — ὀρνιθιάζει] Referendum ad βατίζει v. 1680.
6. Μὰ] καὶ μὰ V.
7. αὐτό] αὐτῷ V.
9. φησὶ om. R.
ῥομφάλῃ G.
10. ἀρσενικῶς φησιν] Sequentia om. R.
καθόλου] καθολικῆς V. Conf. ad schol. Pac. 70.
11. φησίν om. V.
δὲ om. V.
βασιλιναῦ V. βασιλιναῦν Ald.
τὸ βάσιν] Fort. τὸ βαδίζειν vel τὴν βάσιν vel τὴν βάδισιν, ut in scholio proximo.
12. τὸ τελευταῖον —] Hæc spectant ad v. 1684.
13. θέλων V. θέλειν Ald.
16. ἡ βάδισις] ἡ om. R.V.
μηδὲ] μὲν R.
22. ἐπεὶ R.V. ἐπειδὴ Ald.
23. Οἱ ὄρνιθες om. R, totum scholion om. V.
ἐκόπησαν R.
24. τὸν ἄριστον R.

[1690. τενθείαν: Σιναμωρίαν καὶ λιχνότητα. R.V. (non G.) Victor. Λαιμαργίαν. Gl. Victor.]

[1691. εἶ: Πορεύῃ. Gl. Victor.]

1693. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσιν: Εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ κώλων τροχαϊκῶν ὀκτὼ ἐφθημιμερῶν καὶ ἀκαταλήκτων διμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νῦν, φησὶν, εἰσί. παίζει δὲ, διασύρων τῶν Ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας, παρὰ τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια. καὶ ἄλλως δὲ Φαναὶ τῆς Χίου χωρίον. καὶ Κλεψύδρα κρήνη ἐν ἀκροπόλει. παρὰ τοὺς ἐγχειρογάστορας δὲ πεποίηται. Ἄλλως. κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἡ Κλεψύδρα, ἧς Ἴστρος ἐν τῇ ιβ' μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος. οὕτως δὲ ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἀρχομένων τῶν ἐτησίων πληροῦται, παυομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νείλῳ, ὥσπερ καὶ τὴν ἐν Δήλῳ κρήνην. εἰς ταύτην δέ φησιν ἡματωμένην φιάλην πεσοῦσαν ὀφθῆναι ἐν τῷ Φαληρικῷ, ἀπέχοντι σταδίους εἴκοσι. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν, τὸ δὲ ὕδωρ ἁλμυρόν. ἔπαιξε δὲ πάλιν διασύρων τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶ κλεψύδρα, κατασκεύασμά τι ὥσπερ ὡρονομικόν.

1694. ἐγγλωττογαστόρων: Παρὰ τοὺς ἐγχειρογάστορας πέπαικται.

1698. συκάζουσί τε: Ὡς ἐπὶ γεωργῶν. συκάζειν γάρ ἐστι τὸ σῦκα ἐκλέγειν ἀπὸ τῶν συκῶν καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

[1700. Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι: Ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν. ηὔξησε δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν. Γοργίαν δὲ νῦν λέγει τὸν ῥήτορα οὗ Πλάτων μνημονεύει. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ἰατρὸς, οὗ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ Φιλίπ-

4–6. Εἴσθεσις—κορωνίς om. R.V.
6. νῦν om. R.
8. περὶ] παρὰ R.
9. ἀκροπόλει] Legebatur ἄργει. Correctum ex scholio proximo. ἄστει Bentleius. Sequentia verba spectant ad v. 1694.
10. πεποίηται] πέπαικται scriptum in scholio v. 1694.
Ἴστρος om. V.
11. τῇ ιβ'] τῇ κωμῳδίᾳ G. τοῖς om. R. οὕτω δὲ ὠνομάσθαι R.
19. Παρὰ—πέπαικται om. R.V.
21. ἐστι add. R.V.
22. τῶν om. R.V.
25. τὸ πληθυντικὸν R.V.
26. ἦν] ἔστιν V.

που καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης. R.V. Leid. οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμῳδοῦνται. R. Gl. Victor.]

1702. ἡ γλῶττα χωρὶς: Σύμμαχος· πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔτεμνον τὴν γλῶτταν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ. οὗτος δὲ διὰ τὴν πονηρίαν τῶν δικαιολόγων φησὶν ἐκβεβλῆσθαι χωρὶς τὴν γλῶτταν. Δίδυμος δέ· ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἡ γλῶττα ἐτέμνετο, οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγχνων. καὶ Ὅμηρος "ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας." ἐγένετο δὲ τοῦτο δι' ἄλλην αἰτίαν. οὕτως δὲ βούλεται λέγειν, ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγχνων διὰ τοὺς ῥήτορας ἡ γλῶσσα, ἐπεὶ ταύτῃ τοὺς ἄλλους κακοποιοῦσιν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, ὀφείλει τέμνεσθαι ἡ γλῶσσα καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος.

1703. ὦ πάντ' ἀγαθὰ: Ἡ συστηματικὴ αὕτη εἴσθεσις ἐξ ἰάμβων ἐστὶ τριμέτρων ιδ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ ἄγγελος θεράπων συναναβεβηκὼς τῷ Πεισθεταίρῳ. [ὦ μείζω λόγου: Ἃ μηδὲ λόγος ἰσχύει φράσαι. Gl. R. Victor.]

[1710. οὐ φατὸν: Οὐ δυνατὸν λέγειν. Gl. Victor.]

1711. Διὸς βέλος: Τῆς βασιλείας. λαβὼν γὰρ τὸν ταμίαν τοῦ κεραυνοῦ καὶ αὐτ`ν ἄγει. εἰώθασι γὰρ τῷ κεραυνῷ ἐξ ἑκατέρου μέρους πτερὰ προσφύειν.

1712. ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος: Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. ἀνωνόμαστος δὲ, ἀντὶ τοῦ πολλὴ καὶ λόγῳ οὐ δυναμένη ὀνομασθῆναι. [ἀνωνόμαστος: Ἄρρητος. Gl. Victor.]

1714. διαψαίρουσι: Πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν. διαψαίρειν δὲ τὸ ἡσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ ψοφεῖν καὶ ψαίρειν ἱστίον λέγομεν. πλεκτάνην δὲ, τὴν εἵλησιν. αἱ δὲ αὗραι διακινοῦσι τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν θυμιαμάτων. λείπει δὲ τὸ πνέουσι. [διαψαίρουσι: Ψαιρειν, τινάσσειν, ῥιπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν, ψαίειν, σύρειν. Gl. Victor.]

1. Γεωργοῖς] Fragm. 177 a.
5. δικαιολόγων] δικολόγων Lobeck. ad Phryn. p. 643.
γλῶσσαν V. et mox γλῶσσα.
7. Ὅμηρος] Od. Γ, 332.
10. ἄλλως V. εἰς τὸ αὐτό Ald. ἄλλως habet etiam R, licet sequentia verba omittat.
12–14. Ἡ — Πεισθεταίρῳ om. R.V.
15. ἰσχύσει Victor.
17. Τῆς] ἀντὶ τοῦ τῆς R.
18. ἄγει] Seqq. om. V.
20. Εἰς—οὐρανοῦ om. V.
21. ἀνωνόμαστος δὲ om. R.
25. πλεκτάνην δὲ om. V. εἴλησιν V.
26. λείπει] λέγει Toup. Emend. vol. 4. p. 130.

[1715. ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν: Ὁ καπνός. Gl. Victor.]

1717. ἄναγε, δίεχε: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ εἰς δύο περιόδους διῃρημένη κώλων ιβʹ. εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης τροχαϊκὰ ϛʹ ἐπιμεμιγμένα χορείοις καὶ ἰάμβοις. ὧν τὰ αʹ, βʹ, δʹ, εʹ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γʹ πενθημιμερές. τὸ ϛʹ ἑφθημιμερές. τῆς δὲ δευτέρας ἐξ ἀναπαιστικῶν τὰ μὲν αʹ, δʹ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ βʹ, εʹ ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ γʹ πενθημιμερές. τὸ ϛʹ ἑφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν. χλευάζει δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τρῳάδων Εὐριπίδου "ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε."

1730. Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ: Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται τριὰς ἐπῳδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα εʹ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ πάντα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ἑφθημιμερῆ παντοίοις σύμμικτα ποσί. τῆς δ' ἐπῳδοῦ κῶλα ϛʹ ἀναπαιστικὰ δίμετρα πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἐπῳδῆς κορωνίς. [καλῶς τὸ ἐπιθαλάμιον γέγραπται. R.V. Victor.]

[1732. ἀντὶ τοῦ συνήγαγον. R.V.]

[1733. ἐν τοιούτῳ βασιλικῷ. R.V.]

1734. εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ᾔδετο.

1735. ὁ δ' ἀμφιθαλῆς: Ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων καὶ μηδενὸς ὠρφανισμένος. Ἄλλως. ὁ Ἔρως, φησὶ, παράνυμφος ἦν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. πάροχοι γὰρ λέγονται οἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσιν.

[1737. παλιντόνους: Ὀπισθοτόνους ἢ τοὺς ἐπὶ θάτερα τρεπομένους. Gl. Victor.]

[1738. πάροχος γάμων: Συνακόλουθος. Gl. Victor.]

[1742. τῶν περὶ τὸν Δία. R.V. (non G.)]

1743. καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε: Εὐφρόνιος, τὰς φοβεράς. πάντα

2–8. Εἴσθεσις — παράγραφος om. R.V.

8. ἀντὶ R.V. τὸ δὲ ἑξῆς ἄναχε (sic) δίεχε ἀντὶ Ald.

Τρῳάδων] 308. Conf. schol. Vesp. 1317.

10. Scholion metricum om. R.V.

19, 20. εἴρηται—ᾔδετο R. Legebatur ad v. 1740. ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ: ᾔδετο τοῦτο ἐν τοῖς γάμοις. εἴρηται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Μενανδρείοις. Omittit V.

22. μηδενὸς] μηθένος Ald. μήτε ἑνὸς R.V.

23. παρὰ τὸ om. R.

28. τῶν] τοὺς V.

γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας. ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. [ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. R.V. (non G.)]

1746. ὦ μέγα χρύσεον: Εἴσθεσις ἑτέρα μέλους χοροῦ εἰς δύο διῃρημένη περιόδους κώλων ιη΄. ὧν τῆς πρώτης περιόδου ἀναπαιστικὰ ϛ΄, πλὴν τοῦ γ΄ καὶ τελευταίου ἀκαταλήκτων. τῆς δευτέρας κῶλα ιβ΄. τὸ α΄ δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ β΄, ϛ΄, θ΄, ια΄ ἰαμβικὰ καταληκτικὰ δίμετρα. τὰ γ΄, δ΄, ε΄, ζ΄, ι΄, ιβ΄ τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ. τὸ η΄ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἡ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα.

[1747. ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνέ. R.V. (non G.)]

1749. αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει: Ὁ Ζεὺς δηλονότι, ἢ ὁ Πεισθέταιρος λαβὼν τὴν Βασιλείαν.

1757. ὄρεξον ὦ μάκαιρα: Πρὸς τὴν Βασιλείαν φησὶν ὁ Πεισθέταιρος. εὐκαίρως δὲ τὴν κωμικὴν ὄρχησιν ποιεῖται.

1758. καὶ πτερῶν ἡμῶν: Οἱ γὰρ ὄρνιθες πτεροῖς ἀντὶ χειρῶν ἐχρῶντο.

[1760. ἀντὶ τοῦ βαστάζω. R.V.]

1762. τήνελλα: Τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἆθλον Αὐγέου "τήνελλα ὦ καλλίνικε, χαῖρε ἄναξ Ἡρά-" "κλεες, αὐτός τε κἰόλαος, αἰχμητὰ δύω." δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι.

1. τῆς add. V.
2. γινομένας R. et Suidas s. χθονίας. γενομένας Ald.
4. τῆς addidi ex R. et Suida.
6. Scholion metricum om. R.V.
15. ὁ πεισθέταιρος add. R.
17, 18. om. R.
21. οὗ add. R.V.
22. μετὰ τὸν] μεγίστων R.
ἆθλον Αὐγέου] ἆθλον αὐτοῦ V. ἄθλων αὐτοῦ R.
Aberat ὦ et legebatur Ἡράκλεις αὐτός τε καὶ Ἰόλαος. Vid. ad schol. Acharn. 1228.
23. αἰχμητὴς R.
δύω] δύο Ald.
δὲ om. R.
24. νικήσας hic R.V, post Πάρῳ Ald.
ἑαυτοῦ V.
τοῦτον add. R.V.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι, καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολὴν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν "ὦ λαμπρὸν "ὄμμα."

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι᾽ ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας,
περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ·
ἐκέλευσέ τ᾽ εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα
καὶ χρῆσθ᾽ ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

5. ποιοῦνται καὶ ἀνδρείαν Ald. ποιοῦνται om. R.
 ἀναλαμβάνουσι R. ἀναλαμβάνονται Ald.
 6. προασκ. καὶ προν. R.
 7. δὲ] δὴ R.
 10. Argumentum metricum om. R.
 19. κοινὸν Γ. τὸ κοινὸν Ald.
 20. χρῆσθ᾽] χρῆσθαι Γ. Ald.
 20, 21. ἅπασιν—μετατίθεσθαι addidi ex Γ.

SCHOLIA IN ECCLESIAZUSAS.

1. ῏Ω ΛΑΜΠΡΟΝ] Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται. ὑποπτεύεται δὲ ὁ ἴαμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένους, διὰ τὰς ἑταίρας ἐγκαθιζομένας. ὃ πρὸς οὐδὲν εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὰς ἑταίρας δεῖ πως. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι τοὺς ἄνδρας προλάβωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

τοῦ τροχηλάτου: Διὰ τὸν κεράμεον τροχόν. καταχρηστικῶς δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ ἐν τροχῷ ἐλαύνεται, ἀλλὰ τύπῳ γίνεται.

2. κάλλιστα: Ἡ ἔννοια, κάλλιστα τοῖς σοφοῖς εὑρημένον, τοῖς εὖ σκεπτομένοις. οἱ δὲ τοῖς φύλαξιν, ὅτι μετὰ λύχνων σκοποῦσιν. ῥύμης δὲ τῆς ὁρμῆς.

6. ὅρμα φλογός: Σύμβολον ἡμῖν δίδου περὶ τῶν συγκειμένων διὰ τῆς φλογός.

10. χορδουμένων: Κινουμένων. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται.

12. ἀπορρήτους μυχούς: Τὸ αἰδοῖον λέγει τῆς γυναικὸς, διὰ τὸ μηδένα αὐτὸ βλέπειν.

13. ἀφαύων: Ἀποξυρῶν.

τρίχα: Τοῦ αἰδοίου τὴν ἐπικειμένην τρίχα.

14. στοάς: Τὰ ταμιεῖα, στοὰς λέγουσι. καὶ γὰρ παραμήκη. [ἐν αἷς ὁ σῖτος. R.]

1. προσέρχεται R.

2–4. ὑποπτεύεται — δεῖ πῶς om. R.

2–5. διὰ τὰς — ἐκκλησίαν] Apertum est hæc ad v. 23. esse referenda, ubi non liquet ἑταίρας an ἑτέρας legerit scholiasta.

3. ἐγκαθιζομένας] καθαγιζομένας Γ. ὃ πρὸς Dobræus (collato schol. Av. 168.). Legebatur πρὸς ὅ.

4. πως] πῶς Ald. Post hoc v. fortasse aliquid excidit.

λάβωμεν Γ.

7. ἐλαύνεται ἐν τροχῷ, ἀλλ' ἐν τύπῳ γίνεται Γ.

9. λύχνων R. λύχνου Ald.

10. ῥύμης—ὁρμῆς om. R.Γ.

11. ξύμβολον Γ.

13. δὲ add. R. τὰ. δὲ λ. om. Γ. ἐπεὶ] ὅτι R.

15. λέγει hic R, post γυναικὸς Ald. om. Γ.

17. Ἀποξυρῶν om. R.Γ.

19. τὰ ταμιεῖα R. τὰ ταμεῖα, ἐν οἷς ὁ σῖτος Ald.

παραμήκη R.Γ. περιμήκη Ald.

18. Σκίροις: Σκίρα ἑορτή ἐστι τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς, Σκιροφοριῶνος ιβ΄. οἱ δὲ Δήμητρος καὶ Κόρης. ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἐρεχθέως φέρει σκιάδειον λευκὸν, ὃ λέγεται σκῖρον.

22. ἃς Σφυρόμαχος: Γράφεται ἃς Κλεόμαχος. καὶ φασὶ Κλεόμαχον τραγικὸν ὑποκριτήν. οὗτος φαίνεται ὑποκρινόμενός ποτε εἰρηκέναι ἕδρας ἐν δράματι καὶ ἐσκῶφθαι διὰ τὸ κακέμφατον. ὁ δὲ Σφυρομαχος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι καὶ τὰς ἑταίρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων.

[26. θαἰμάτια, τὰ ἱμάτια. R.]

30. ὥρα βαδίζειν: Μία τῶν ἐρχομένων γυναικῶν πρὸς τὴν Πραξαγόραν ταῦτα λέγει. [κῆρυξ ὁ ἀλέκτωρ. R.]

34. θρυγονῶσα: Ἡσύχως κνῶσα.

36. ὑποδουμένη: Τὰ ὑποδήματα βάλλουσα. κνίσμα σου τὸν ἠρεμαῖον κνισμόν.

38. Σαλαμίνιος: Ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ κατωφερῶν. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος, ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου Πάραλιος.

45. κἀρεβίνθων: Ὑποπίνοντες γὰρ ἔκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

1. σκίρα ἑορτὴ α (θ above), οἱ δὲ δημήτρας R.

2. ἡ δὲ δήμητρα Γ.

3. Post σκῖρον addit Ald. Ἄλλως. Σκίρα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιρροφοριών. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιόν ἐστι, μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου. κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν, καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιρράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι, Πραξίων δὲ ἐν δευτέρῳ Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα. Σκιράδα δὲ Ἀθηνᾶν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανῄει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. Quæ om. R.Γ. Inserta sunt ex Harpocratione, præter postrema Σκιράδα —— Μινώταυρον, quæ ex Suida sunt s. v. Σκίρος.

4. Γράφεται om. R.

καὶ om. R.

6. ἕδρας R. τι Γ. Ald.

ἐσκώμφη Γ.

7, 8. ὥστε—ἐλευθέρων R. ὥστε δεῖν τὰς γυναῖκας τὰς (τὰς om. Γ.) ἑταίρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων καθέζεσθαι. οἱ δὲ ὅτι τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι (χωρὶς βαδίζειν Γ.) Ald.

10. γυναικῶν add. R.Γ.

12. ἀντὶ τοῦ ἡ. Γ.

κινοῦσα R.

13. Τὰ add. R.Γ.

βάλλουσα R.Γ. βαλοῦσα Ald.

κνίσμα σου R. τὸ κνίσμα δὲ Ald. κνῦμα δὲ Γ.

14. κνισμόν R. κνησμιόν Γ. χνασμόν Ald.

15. καὶ κατωφερῶν Suidas s. Σαλαμίνιος. ἢ καταφερῶν Ald.

18. γὰρ add. R.Γ.

ἔκαπτον Porsonus. ἔκοπτον Ald. ἔκωπτον R.

46. τὴν Σμικυθίωνος: Λείπει γυναῖκα.

47. ἐμβάσιν: Ἐμβὰς ἀνδρεῖον ὑπόδημα.

[48. κατὰ σχολήν: Ἀντὶ τοῦ μόλις ἢ ἀψοφητί. R.Γ.]

49. Γευσιστράτην: Παρὰ τὴν Λυσιστράτην εἴρηται.

50. τὴν λαμπάδα: Τὴν δᾷδα λέγει διὰ τὸ νύκτα εἶναι.

53. ἔστ' ὄφελος: Ἀντὶ τοῦ αἵ εὐγενεῖς.

56. τριχίδων: Λέγει τῶν καλουμένων νῦν θρισσῶν. αὗται δὲ ἐσθιόμεναι βῆχα ἀνεγείρουσιν.

60. ἔχω τὰς μασχάλας: Ἔθρεψαν γὰρ τρίχας, ἵνα ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι.

[61. λόχμης: Ἀντὶ τοῦ συμφύτου τόπου. R.]

64. πρὸς τὸν ἥλιον: Ὥστε μέλαινα γενέσθαι ὡς ἀνήρ.

66. ἔρριψα: Ξυρὸν ἔρριψα, ἵνα μὴ βλέπουσα αὐτὸ ἐρεθιζοίμην πρὸς ξυράν.

71. Ἐπικράτους: Οὗτος εἰς δασύτητα κωμῳδεῖται. ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. οὗτος μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐπεκαλεῖτο σακεσφόρος. καὶ Πλάτων ὁ κωμικός φησιν

ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε.

74. Λακωνικάς: Εἶδος ὑποδήματος.

77. Λαμίου: Λάμιός τις πένης καὶ ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενέγκασα αὐτοῦ φησιν εἶναι. κωμῳδεῖται γὰρ καὶ ὡς δεσμοφύλαξ. ἀρσενικῶς δὲ Λαμίαν. ὑπὲρ ἧς ὁ Κράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο.

1. Lemma μελιστίχην R.
Λείπει om. R.
4. εἴρηται R. εἴρηκεν Ald.
5. νύκτα εἶναι R.Γ. εἶναι νύκτα Ald.
6. ἀντὶ τοῦ R. τουτέστιν Ald.
αἱ add. R.
7. λέγει δὲ R.
νῦν hic R.Γ, post λέγει Ald.
αὗται δὲ R.Γ. δὲ om. Ald.
12. ὡς τὸ Γ.
μέλαινα γενέσθαι R.Γ. μελανθῆναι Ald.
ἀνήρ R.Γ. ὁ ἀνήρ Ald.
13. Ξυρὸν ἔρριψα add. R.
αὐτὸ R.Γ. αὐτὸν Ald.
14. πρὸς ξυράν add. R. ὅλη Γ.
15. Οὗτος—κωμῳδεῖται om. R.
15, 16. ἦν—δημαγωγός in fine scholii ponit R.
17. Πλάτων] Vid. Meinek. Quæst. scen. 2. p. 23.
20. τις om. R.
ζῶν] Seqq. om. R.
21. εἶναί φησι Γ.
22. τὸν Λαμίαν Ald. τὸν om. Γ. Post Λαμίαν Meinek. Quæst. scen. 2. p. 38. addit λέγουσι δὲ καὶ θηλυκῶς Λάμιαν.
ὑπὲρ] περὶ Meinekius.
Κράτης Meinekius. Legebatur Φερεκράτης.
23. ἐπέρδετο] Conf. schol. Vesp. 1172.

78. ὧν πέρδεται: Ἀντὶ τοῦ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο. [τὸ σκύταλον τὸ ῥόπαλον. R.Γ.]

80. τὴν τοῦ πανόπτου: Τοῦ τὴν Ἰὼ φυλάττοντος. αἰνίττεται δὲ ὡς ὄντος αὐτοῦ δεσμοφύλακος. ἀναφέρει δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ Ἄργον.

[81. εἴπερ τις ἄλλος: Ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὸν δῆμον. βουκολεῖν δὲ ὡς τὴν Ἰὼ ὁ Ἄργος ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους. R.]

87. ὑπὸ τῷ λίθῳ: Ὑπὸ τῷ βήματι.

88. ταυτί γε τοι: Γυνὴ ἔρχεται φέρουσα καὶ ξαίνουσα ἔρια, πρὶν ἀπελθεῖν ἐκεῖσε.

89. πληρουμένης: Οἷον ἕως συνάγονται. φθάσαι γὰρ, φησὶ, δεῖ, καὶ μὴ μεῖναι ἕως πληρωθῇ.

94. παραφῆναι: Παραδεῖξαι ὡς πρὸς ἄνδρας.

96. ὑπερβαίνουσαν: Ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνουσαν.

97. Φορμίσιος: Καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

[100. ἀντὶ τοῦ ὅτε καθήμεθα. R.]

102. Ἀγύρριος: Ὁ Ἀγύρριος στρατηγὸς θηλυδριώδης, ἄρξας ἐν Λέσβῳ. καὶ τὸν μισθὸν δὲ τῶν ποιητῶν συνέτεμε, καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν δέδωκεν. ὁ δὲ Πρόνομος αὐλητὴς μέγαν ἔχων πώγωνα Ἀγύρριος δὲ εὐρύπρωκτος. οὗτος οὖν τὸν Προνόμου ἔχων πώγωνα, λανθάνει ὢν γυνή.

105. τούτου γέ τοι: Νὺξ γὰρ ὑπόκειται ἔτι. ὑπερβατόν· καὶ τὸ ἑξῆς· τούτου γέ τοι ἕνεκα τοσοῦτον τόλμημα τολμῶμεν, νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, ἥν πως παραλαβεῖν.

3–5. Τοῦ τὴν—Ἄργον om. R.
9. καὶ φέρουσα καὶ ξαίνουσα αὐτὰ Γ. καὶ ξαίνουσα ἔρια R. καὶ ἔρια ξαίνουσα αὐτὰ Ald.
11–13. om. Γ.
11. Οἷον—συνάγονται add. R.
13. παραδεῖξαι R. δεῖξαι Ald. ὡς πρὸς ἄνδρας add. R.
15. Καὶ om. R.Γ.
οὗτος] οὗ R. οὕτω Γ. Conf. schol. Ran. 996.
δασὺς] δασὺ Γ.
ἦν om. R.Γ.
αἰνίττεται δὲ] λέγει οὖν R. λέγει Γ.
γυναικεῖον om. R.Γ.
18. Ὁ Ἀγύρριος] οὗτος Γ.
18, 19. καὶ ἄρξας—συνέτεμε post γυνή ponit R.
19. Λέσβῳ Meursius Lect. Attic. 6, 4. Λήμνῳ Ald. et Suidas s. Ἀγύρριος. λήμῳ Γ. Conf. Xenoph. H. Gr. 4, 8, 31. Diodor. 14, 99.
19, 20. καὶ πρῶτος—δέδωκεν om. R.
20. τὸν πώγωνα Γ.
22. ὢν] ὡς R.
23. Νὺξ—ἔτι add. R. Tum pergit τὸ δὲ ἑξῆς ὑπέρβατον τούτου—.
καὶ τὸ] καὶ ἔστι τὸ Γ.
24. τοι R.Γ. μοι Ald.

109. *νῦν μὲν γάρ*: Παρὰ τὴν παροιμίαν

ὅκ' ἀργύριον ᾖ πάντα θεῖ κἀλαύνεται.

ὅ ἐστιν οὔτε ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλέομεν.

110. *καὶ πῶς γυναικῶν*: Ἐκ τραγῳδίας τοῦτο.

113. *σποδοῦνται*: Κινοῦνται.

114. *κατὰ τύχην*: Ἤγουν κατὰ συνουσίαν.

115. *ἡ 'μὴ 'μπειρία*: Ἀντὶ τοῦ ἡ ἀπειρία.

[116. *ἐπίτηδες*: Ἀντὶ τοῦ ἐκ σπουδῆς. R.Γ.]

[117. ἅτινα. R.]

118. *περιδουμένη*: Περιδεσμεύουσα τὴν τριχίνην γενειάδα. γένειον γὰρ ὁ τόπος.

121. *περίδου*: Περίθες.

122. *περιδήσομαι*: Ὅτι καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐστέφοντο.

124. *τάλαν*: Παρέλκει τὸ τάλαν.

125. *καταγέλαστον*: Τὸ ἡμᾶς πώγωνας ἔχειν.

126. *σηπίαις*: Σηπία εἶδος ἰχθύος. ἀπρόσλογος δὲ ἡ εἰκασία. [λευκαὶ γὰρ αἱ σηπίαι. R.] ἐσταθευμέναις δὲ, ἐξ ἐπιπολῆς ὀπτηθείσαις. σταθεύειν γὰρ τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι. ἢ χλιανθείσαις πυρί.

128. *περιστίαρχος*: Ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια.

[*τὴν γαλῆν*: Εἰς τὴν λεπτότητα τοῦ δελφακίου. R.Γ.]

129. *Ἀρίφραδες*: Ὡς ἀναμεμιγμένου αὐταῖς. λοιδορεῖται δὲ πρὸς γυναῖκας αἰσχρὸς ὢν κιθαρῳδός.

[131. στεφανοῦνται γὰρ οἱ δημηγοροῦντες. Γ.]

[132. πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν φίλοινον. R.Γ.]

ἕνεκα R. *ἕνεκεν* Γ. *οὕνεκα* Ald.

1. *παρὰ τὴν παροιμίαν* R.Γ. *ἐπὶ τῇ παροιμίᾳ* Ald.

2. *ὅκ' ἀργύριον* Bentleius. Legebatur *ὃ κ' ἀργύριον. ἀλλ' ὅταν ἀργύριον* Suidas s. *θεῖ*.

4. Scholia v. 110. 114. om. R, 110. om. Γ.

6. *παρὰ τὸ τὴν τύχην ἢ κατὰ συντυχίαν* Γ.

7. *ἀντὶ τοῦ ἡ* (*ἡ* om. R.) *ἀπειρία* R.Γ. *τὸ πλῆρες ἡ ἐμὴ ἐμπειρία* Ald.

13. *καὶ* add. R.Γ.

14. om. R.Γ.

15. *τοὺς π.* Γ.

16. *Σηπία—εἰκασία* hic om. R, sed post *ὀπτηθείσαις* addit *ἀπρόλογος δὲ ἡ εἰκασία*.

18, 19. *σταθεύειν—πυρί* om. R.

21. *ἐκκλησίαις*] *περιστίαρχος ἐκαλεῖτο* add. Ald. om. R.Γ. *περίστια δὲ λέγονται* Γ.

23. *αὐτοῦ* Γ. *δὲ*] *γὰρ* R.

[133. ἐστεφανωσάμην: Ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν τοῖς συμποσίοις ἐστεφανοῦντο. R.Γ.]

[136. οὐ μόνον ζωρὸν, ἀλλὰ καὶ εὔζωρον, ἄκρατον. R.]

[138. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμουμένων. R.Γ.]

139. μεθυόντων ἐστὶ: Μανικά. διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἀεὶ κακὰ βουλευομένους.

[145. μὴ ἔχειν τοῦτον τὸν πώγωνα. R.Γ.]

146. ἀφαυανθήσομαι: Ξηρανθήσομαι.

148. ἐργάζεται: Τὸ πρᾶγμα ἀνύεται. λέγει δὲ ὅτι λοιπὸν πρωΐας ἐγένετο.

150. διερεισαμένη: Οἷον διαπηξαμένη, ἀσφαλισαμένη.

151. τῶν ἠθάδων: Τῶν ἔθος ἐχόντων λέγειν.

[152. ἥσυχος: Ἀντὶ τοῦ ἥσυχα τάδε τοιαῦτα ἐστί. R.]

153. ἐμὴν μίαν: Λείπει γνώμην.

155. μὰ τὼ θεώ: Ἐπειδὴ γυναικῶν ὁ ὅρκος. παίζει. οὐ γὰρ δεῖ σε, φησὶν, ὑποκρινομένην ἄνδρα γυναικεῖον ὅρκον ὀμνύναι τὰς θεάς.

162. ἀκριβωθήσεται: Ἀκριβῶς μελετηθήσεται.

167. Ἐπίγονόν γ᾿ ἐκεῖνον: Οὗτος κωμῳδεῖται ὡς μαλακὸς καὶ ὡς μετὰ γυναικῶν ἀεὶ εὑρισκόμενος.

[169. ἀποφθείρου, πορεύου μετὰ φθορᾶς. R.Γ.]

[171. τὸν στέφανον. R.]

[172. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. R.]

175. τὰ τῆς πόλεως: Ἐντεῦθεν ἡ ὑπόκρισις τῆς δημηγορίας.

[185. οὗτος πονηρός ἐστι. R.]

188. τοὺς μισθοφορεῖν: Τοὺς μισθοὺς βουλομένους λαβεῖν. καὶ

1. οἱ ἐν] οἱ om. Γ.

5. Μανικά add. R. et præterea κατ᾿ ἐρώτησιν, quod referendum ad v. 141.

8. Ξηρανθήσομαι] Addit Ald. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχυς, τούτους ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαυεῖ. quæ om. R.Γ. Inserta ex Suida s. ἀφαυανθήσομαι.

9. Τὸ πρᾶγμα add. R.Γ.

9, 10. λέγει—ἐγένετο R.Γ. ὅπερ λοιπὸν οὐκ ἂν γένοιτο Ald.

11. διερεισαμένη] Correxi lemma διερεισμένη.

Οἷον add. Γ. διαπηξαμένη R.Γ. διαταξαμένη Ald.

12. om. R.

14. om. R.Γ. Ad v. 154. addit Ald. λάκκους ἐμποιεῖν: Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν. quæ om. R.Γ. Inserta ex Suida s. λάκκος, qui ex Photio descripsit.

15. Ἐπειδὴ—ὅρκος om. R.

16. τὰς θεάς R.Γ. τοῖς θεοῖς Ald.

γὰρ παρὰ τῶν δημαγωγῶν λαμβάνουσι, καὶ ὁ μὴ λαβὼν μισεῖ θέλων λαβεῖν.

193. τὸ συμμαχικόν: [Τὸ πρὸς τοὺς συμμάχους δίκαιον. R.Γ.] ἡ μὲν γνώμη τίς ἦν καὶ ὑπὸ τίνος ἄδηλον. περὶ δὲ τοῦ συμμαχικοῦ Φιλόχορος ἱστορεῖ ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ἐγένετο συμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν.

196. ὁ τοῦτ' ἀναπείσας: Κόνωνα λέγει.

198. γεωργοῖς: Ἐβαροῦντο γὰρ ταῖς τριηραρχίαις.

199. Κορινθίοις: Ἦσαν γὰρ διάφοροι. τὸ δὲ σοί ὡς πρὸς τὸν δῆμον.

201. Ἱερώνυμος σοφός: Κατ' εἰρωνείαν. ὁ γὰρ Ἀργεῖος σοφὸς, ὁ δ' Ἱερώνυμος ἀμαθής. ταῦτα δὲ εἰς τὸ κωμῳδῆσαί τινας. τὸ δὲ Ἀργεῖος ὄνομα κύριον.

203. Θρασύβουλος: Οὗτος αὐθάδης καὶ δωροδόκος, ὑπερόπτης ὢν τοῦ δήμου, ἠβούλετο δι' αὐτοῦ πάντα πράττεσθαι.

[205. διὰ τὸ ἀνήρ. R.]

206. τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες: Ὅπως μὲν αὐτοὶ κερδανεῖτε, σκοπεῖσθε· ὅπως δὲ φροντίσετε περὶ τῶν κοινῶν, ἐξ ὧν μισθοφορίαι, ἀμελεῖτε τοῦ κοινοῦ.

208. Αἴσιμος: Χωλὸς ἄτιμος καὶ ἀμαθής. [ἄτιμος οὗτος καὶ χωλός. τὸ δὲ κοινὸν ὅτι τὸ κοινὸν ἀμελεῖτε. σκοπεῖσθε δὲ, τί κερδανεῖτε. R.]

209. σωθήσεσθ' ἔτι: Παρέλκει τὸ ἔτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

212. ταμίαις: Ἐφόροις, φύλαξι, διοικητρίαις.

216. βάπτουσι: Πλύνουσι. [οὐδὲν καινοτομοῦσι, φησί. R.]

[217. ἁπαξάπασαι: Ἀντὶ τοῦ πᾶσαι. τὰ δὲ τοιαῦτα Ἀττικά. μεταπειρωμένας: Μεταβαινούσας, μεταβαλλομένας ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα. R.]

220. εἰ μή τι καινὸν ἄλλο: Ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ ἐπολυπραγμόνει καὶ

5. Λακεδαιμονίων] Immo Ἀθηναίων, ut monet Petitus.
8. ἐβάρουν R.Γ.
ταῖς om. R.
11, 12. Κατ'—ἀμαθής post κύριον ponit R.
11. ὁ γὰρ om. R.
12, 13. τὸ δὲ—κύριον om. Γ.
14. Scholia v. 203–476. om. Γ.
Οὗτος—δωροδόκος om. R.
ὢν om. R.
15. καὶ ἠβούλετο R.
17–19. om. R.
23, 24. om. R.

καινὰς ἔφερε πολιτείας. [ἀντὶ τοῦ, εἰ ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον. R.]

φρύγουσι: Λείπει τὸ κριθάς. ἐπιτρίβουσι, μοιχεύουσιν, ἢ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν.

226. παροψωνοῦσιν: Ἀντὶ τοῦ λάθρα ὀψωνοῦσιν.

227. εὔζωρον: Ἄκρατον.

230. μὴ περιλαλῶμεν: Μὴ φλυαρῶμεν.

232. σκεψάμενοι: Οἷον ἐκ τῶν ἐπαγομένων λογισάμενοι.

236. πορίζειν: Εὑρίσκειν, συνάγειν.

239. τὰ δ' ἄλλα: Μετὰ τὸ ἐάσω στικτέον. τὸ δὲ ταῦτα, οἷον ταῦτα συμβουλεύων.

243. ἐν πυκνί: Ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς ἀποκεκρυμμένων ἐκείνων τῶν μερῶν καὶ δυναμένων ἐκεῖ κρύπτεσθαι ἐπὶ τῆς φυγῆς τῶν τριάκοντα.

245. ὦ μέλ' ἦσθα: Παρέλκει τὸ μέλε.

246. [οὐ ματαίως καὶ ἐτωσίως. δεινὴ καὶ σοφή, ἱκανὴ ἐν τῷ λέγειν. R.] αὐτόθεν: Ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου.

248. Κέφαλός σοι: Δημαγωγὸς οὗτος ἕτερος, οὐχ ὃν λέγει Δημοσθένης, ἀλλὰ λοίδορος.

252. τρύβλια: Εἶδος ὀξυβάφου τὸ τρύβλιον.

253. κεραμεύειν: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κεραμεύειν, ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ κεραμέως πατρὸς ὁ Κέφαλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά.

254. Νεοκλείδης ὁ γλάμων: Ἐκωμῳδεῖτο ὡς συκοφάντης καὶ ξένος καὶ κλέπτης. ὁ λημῶν· ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας.

255. ἐς κυνὸς πυγήν: Παροιμία παιδικὴ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων, ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

1. καινὰς] τὰς καινὰς Suidas s. χρηστῶς.
3. κριθάς Dobræus. Legebatur τρίχας.
5. Ἀντὶ τοῦ om. R.
12. Ἀντὶ τοῦ om. R. In Ald. præcedit scholion ἐν ταῖς φυγαῖς: τόπος τοῦ δικαστηρίου ἀποκεκρυμμένος, quod om. R.
13. κρύπτεσθαι R. κηρύττεσθαι Ald.
15. om. R.
22. ἔλεγον R. ἐλέγετο Ald.
24–28. ἐκωμῳδεῖτο—ἀλωπέκων R. ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας, ὁ λημῶν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς συκοφάντης καὶ ξένος καὶ κλέπτης. ἐς κυνὸς πυγήν: παροιμία, ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ τριῶν ἀλωπέκων. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων Ald.

256. ὑποκρούσωσί σε: Ὑποβάλλωσί σε. λαμβάνωνταί σου.

257. πολλῶν κρουμάτων: Καὶ μετὰ τούτου ἔπαιξε πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τῆς συνουσίας.

259. ἐξαγκωνιῶ: Τοὺς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω. οὐδέποτε γὰρ οὕτω μέση ληφθήσομαι. Ἄλλως. παραδώσω, ἵνα τῶν χειρῶν ἕλῃ με, καὶ μὴ μέσην ἄρας με γνῷ ὅτι γυνή εἰμι ἐκ τῶν τιτθίων.

[261. ὡδὶ, οὕτως. R.]

[263. τίνι. ἔσκεπται. R.]

266. αἴρειν τὼ σκέλη: Ἐν τῇ συνουσίᾳ· λέγει τὰς χεῖρας αἴρειν, ὥσπερ οἱ ῥήτορες οἱ κρινόμενοι.

267. ἐξωμισάσαις: Ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

269. ὑποδεῖσθε: Ὑποδεσμεύσατε.

[275. ἀκριβῶς ποιήσετε. R.]

[277. ἐπαναβάλεσθε: Ἀντὶ τοῦ περιστολίσασθε. R.]

280. προΐωμεν αὐτῶν: Προηγησώμεθα τῶν λοιπῶν γυναικῶν.

[282. ἄντικρυς: Ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. R.]

284. ὑπαποτρέχειν: Ὀπίσω τρέχειν.

πάτταλον: Τὸ τυχόν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐλθόντες οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

[286. τὸ ἄνδρας. R.]

[287. ἐκπέσῃ. R.]

288. ἐνδούμεναι: Καταδυόμεναι εἰς τηλικαύτην τόλμαν λάθρα.

289. χωρῶμεν: Τοῦτ᾽ ἐστὶ τὸ μέλος ὃ εἶπεν ἔνδον αὐταῖς τὸ ἀγροικικόν.

290. πρῷ μονοσυλλάβως. ἀντὶ τοῦ ἔτι κνέφους ὄντος.

[κεκονιμένος: Οἷον σπουδάζων πάνυ καὶ σχεδὸν κόνεως πεπληρωμένος. R.]

2. Καὶ μετὰ τούτου add. R. πρὸς R. παρὰ Ald.

5–7. Ἄλλως—τιτθίων om. R.

10. Ἐν—αἴρειν add. R.

11. Alterum οἱ om. R.

12. γυμνωσάσαις R. γυμνωθείσαις Ald.

23–25. om. R.

25. Sequitur in Ald. θεσμοθέτης, ἀρχή τις Ἀθήνησιν, ἐξ ὄντων τὸν ἀριθμόν· καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων ἐννέα ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. quæ om. R. Illata ex Harpocrat. s. θεσμοθέται.

26. πρῷ R. πρῷ δὲ Ald. τοῦ R. τοῦ πρωῒ Ald. ἀντὶ τοῦ add. R.

291. ὑπότριμμα: Ἀντὶ τοῦ δριμύ. οἱ γὰρ δικάζοντες ὀφείλουσι δριμεῖς εἶναι.

292. στέργων: Ἡδόμενος σκορόδοις. καὶ τοῦτο ἀγροικικὸν ἐμφαίνει.

[294. ἀναπλάττει ὀνόματα. R.]

295. μηδὲν παραχορδιεῖς: Παρὰ ῥυθμὸν ποιήσεις, μηδὲν παραφθέγξῃ, ἀλλὰ δεῖ εἰπεῖν ὅπως. σύμβολον δέ τι δηλοῖ φανερὸν ἤδη.

[296. ἀντὶ τοῦ σεαυτόν. R.]

[297. πλησίον ἀλλήλων. R.]

[298. ὁπόσ᾽ ἂν: Ὁπόσ᾽ ἂν δέῃ χειροτονεῖν τὰς ἡμετέρας φίλας. R.]

300. ὅρα δ᾽ ὅπως: Ὁρᾷ ἄνδρας προσιόντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

[302. ἔνθα οἱ στέφανοι πλέκονται. ὡς διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ μισθοῦ δικάζειν θελόντων. R.]

303. Μυρωνίδης: Τῶν εὐδοκιμούντων οὗτος ὁ στρατηγός.

[305. παρεγίνετο. R.]

306. ἐν ἀσκιδίῳ: Πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημείωται.

310. πηλοφοροῦντες: Ὡς χειροτέχναι καὶ μισθωτοί.

317. ὁ Κοπρεαῖος: Βούλεται εἰπεῖν ὡς ὅτι ἠπειγόμην ἀποπατῆσαι.

318. ἡμιδιπλοΐδιον: Τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον, ἢ ἀναβόλαιον γυναικῶν.

319. περσικάς: Εἶδος ὑποδημάτων.

ὑφέλκομαι: Ἀντὶ τοῦ περιδεσμεύομαι, ὑποδέδεμαι.

320. ἐν καθαρῷ: Οἷον ἐν ἐρημίᾳ.

[330. Κινησίας: Οὗτος μαλακός. R.]

332. κροκώτιον: Ὑποκοριστικῶς. εἴρηται δ᾽ ἐν Βατράχοις, ὅτι ἔνδυμά ἐστι Διονυσιακὸν ὁ κροκωτός. ἐνταῦθα δὲ δῆλον ὡς γυναικεῖον. ἀμπισχόμενος δὲ περιβεβλημένος.

[337. ἐκτετρύπηκεν: Ἀντὶ τοῦ λάθρα ἐξῆλθεν. R.]

3. σκορόδοις] δριμέσι R. ἐμφαίνει add. R.
6. ποιήσεις R. ποιήσῃς Ald. παραφθέγξῃ] πρὶν φθέγξῃ R.
10. ὅπως R.
15. ὁ om. R.
21. ἢ τὸ R.
23. ὑποδημάτων R. ὑποδήματος Ald.
24. Ἀντὶ τοῦ et ὑποδέδεμαι om. R.
25. Οἷον add. R.
27–29. Nihil præter περιβεβλημένος habet R.
27. Βατράχοις] 46. Est scholion grammatici recentissimi.

338. *νεώτερον*: Καινὸν καὶ ἄτοπον.

346. *κοθόρνῳ*: Κόθορνος εἶδος ὑποδήματος, ἁρμόζον ἀμφοτέροις ποσί.

347. *τὴν σισύραν*: Τὸ μαλλωτὸν στρῶμα. φανὴ δὲ λαμπρὰ, καθαρά.

349. *γνώμην ἐμήν*: Οἷον κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ οἴησιν.

[350. *ὅσον ἐμὲ εἰδέναι*. R.]

351. *ἱμονιάν*: Ἱμονιὰ καλεῖται τὸ σχοινίον, ἐν ᾧ ἀρύονται τοῦ ὕδατος. ταῦτα δὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μακρὰ ἀποπατοῦντος καὶ χέζοντος.

355. *ἀχράς τις*: Στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει ὁ λεγόμενος παρ' ἡμῖν ἄπιος. οὕτω γὰρ καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις ἀπίους εἴρηκεν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀλέξιδι· καὶ ἐν Ἀγρίοις Φερεκράτει,

πρὶν ἀνακυκῆσαι τοὺς ἀπίους ἁρπαζέτω.

ἐπέχει δὲ τὴν γαστέρα ἡ ἀχράς.

356. *Θρασύβουλος*: Οὗτος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίων πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας, ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι, καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.

[357. *οἷον ἐπίκειται καὶ θλίβει*. R.]

359. *ἀλλ' ὅταν φάγω*: Ἀγωνιῶ δὲ, ἐὰν φάγω, οὕτω τὴν γαστέρα στενούμενος, εἰς ποῖον τόπον χωρήσει ἡ ἔνδον κόπρος.

361. *βεβαλάνωκεν*: Ἐκλείδωσεν. βάλανος γὰρ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. ταῦτα δ' εἴρηται καὶ ἐν ἄλλοις.

[362. *Ἀχραδούσιος*: Παρὰ τὴν Ἀχράδα. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς Ἀχερδούς. R.]

366. *Ἀμύνων*: Ῥήτωρ ἡταιρηκὼς, οὐκ ἰατρὸς ὁ Ἀμύνων.

[367. *Ἀντισθένην*: Ἰατρὸς θηλυδριώδης. καὶ οὗτος τῶν καταπρώκτων. R.]

[368. *σφιγμάτων*. R.]

1. *ἄτοπον* R. *ἄτοπον φανερῶς* Ald.
2–5. om. R.
6. Οἷον add. R.
9. δὲ] *οὖν* R.
10. *παρέχει*] Sequentia om. R. Habet iisdem fere verbis Suidas s. *ἄπια* et partim grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 425, 1.
13. *ἁρπάζετε* Suidas.
15. *λακεδαιμονίων* R. *Λακεδαιμονίοις* Ald. et Suidas s. *ἀχράς*.
19, 20. *Ἀγωνιῶ—στενούμενος* om. R.
21–23. om. R. Est recentioris grammatici scholion, ductum ex schol. Vesp. 155.
27. *καὶ ὁ Ἀντισθένης δὲ ἰατρὸς θηλυδριώδης* habet Ald.

369. Εἰλείθυια: Ἐπεὶ αἱ ὠδίνουσαι ἐπικαλοῦνται τὴν Εἰλείθυιαν. καὶ αὐτὸς οὖν στενοχωρούμενος ἐπικαλεῖται αὐτήν.

[370. κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. R.]

371. σκωραμίς: Ἀμὶς μὲν ἐν ᾧ οὐροῦσι, σκωραμὶς δὲ ἐν ᾧ ἀποπατοῦσιν.

372. οὗτος τί ποιεῖς: Ἀνήρ τις ἐπανιὼν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας Χρέμης.

378. ἡ μίλτος: Κατὰ γὰρ τὴν ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναίους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ. μίλτος δὲ χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ Ὅμηρος "νῆες μιλτοπάρῃοι." προσέρραινον δὲ προσέβαλον. θύλακον δὲ ἀρτοθήκην σημαίνειν καὶ ἐν Πλούτῳ ζητητέον. αἰσχύνομαι, φησὶν, ἐπεὶ κενὸς ἔσται.

[379. ἔβαλλον κύκλῳ. R.]

[382. τῶν ἀλφίτων, ἐπεὶ κενός ἐστι. R.]

385. σκυτοτόμοι: Ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται, τοῦτο ἔφη.

[386. οὐ γὰρ: Καὶ γάρ. R.]

390. τὸ δεύτερον: Ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν τρίτον κοκκύζει.

392. ἀποίμωξόν με: Παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων

> Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
> τὸν ζῶντα μᾶλλον.

393. τἀμὰ γὰρ διοίχεται: Ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα.

395. ἐν ὥρᾳ: Ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.

398. παρείρπυσεν: Ὡς ἐπὶ ὄφεως εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν.

[402. οὐκ ἐσώσατο: Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔσωσε. R.]

404. ὀπῷ: Πάνυ γὰρ δριμύτατος ὁ ὀπός. τιθύμαλλον δὲ εἶδος βοτάνης δριμυτάτης. ἴσως δὲ αὕτη παρὰ Λάκωσιν εὑρίσκεται.

1. εἰλήθυιαν R.
4. Ἀμὶς—οὐροῦσι om. R.
δὲ om. R.
6, 7. om. R.
9–12. μίλτος—ἔσται om. R.
10. Ὅμηρος] Il. B, 637.
15. ἐπειδὴ R. ἐπεὶ Ald.
οἱ σκυτοτόμοι add. R.
18. κοκκύζει R. φθέγγεται Ald.
19. τὸ R. τὰ Ald.
23. Ἀντὶ add. R.
ὄρθρου R. ὄρθρου δηλονότι Ald.
Sequitur in Ald. τοῖς πρυτάνεσι: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν' ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ δέκα φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι. quæ om. R. Inserta ex Harpocratione s. πρυτάνεις.

εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ πατρίδας ὑπ' ἀλαζονείας τῶν βοτανῶν ὀνομάζειν, οἷον Κυρηναϊκὸν ὀπὸν καὶ Σμυρναϊκόν. ἦν μέντοι διαβόητος καὶ ὁ Λακωνικὸς τιθύμαλλος.

[408. πένης οὗτος. R.]

416. ἥλιος τράπῃ: Εἰς χειμερινὴν δηλονότι τροπήν.

[417. πλευρῖτις: Εἶδος νοσήματος. R.]

[423. ἀντέλεγεν. R.]

[424. τοῖς πένησι. R.]

425. κλάειν μακρά: Τοῦτο λέγει γέλωτος χάριν.

426. Ναυσικύδους: Οἱ μὲν ὅτι ἀλφιταμοιβός. οἱ δὲ ὅτι πένης· οἱ δὲ ὅτι οἱ ἀλφιταμοιβοὶ τοῦ Ναυσικύδους τοῦτο ἀπέλαυσαν.

[428. γυναικώδης οὗτος. R.]

433. ἀνεβορβόρυξαν: Ἀνετάραττον.

νοῦν γὰρ εἶχον, νὴ Δία: Αἱ γυναῖκες εἰς ἄνδρας σκευασθεῖσαι.

[440. ἄλλως ἀντὶ τοῦ ματαίως. τοῦτο δὲ ὡς ἐν ἐρωτήσει. R.]

441. νουβυστικὸν: Νοῦ πεπληρωμένον.

[443. ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀθηναίους. R.]

446. συμβάλλειν: Μεταδιδόναι, κιχρᾶν.

[449. ἀποδιδόναι. R.]

[450. τὸ ἀποστερεῖν. R.]

[452. εἰς ἀγορὰν φέρειν. R.]

[453. βλάπτειν. R.]

457. φήμ' ἐγώ: Ὡς φιλούντων αὐτῶν τὰ μὴ γενόμενα καινοποιεῖν.

465. τοῖσιν ἡλίκοισι: Ἀντὶ τοῦ τοῖς γέρουσι.

[469. ἀηδές. R.]

471. λόγος τέ τοι τίς ἐστι: Λέγεται, ὅτε Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, νικῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν. καὶ φασὶν

1. δὲ] γὰρ R.
καὶ πατρίδας R. et Suidas s. γλάμων et τιθύμαλλος. ' καὶ ἐκ πατρίδος Ald.
ὑπὸ R.
τῶν βοτανῶν Suidas. τὴν βοτάνην R. τὰς βοτάνας Ald.
ὀνομάζειν] Seqq. om. R.
5. δηλονότι om. R.
9. χάριν] ἕνεκα R.
10. πένης· οἱ δὲ] πένης, ἵν' ᾖ R.
13. ἀνετάραττον R. ἀνέκραγον Ald.
14. σκευασθεῖσαι R. διασκευασθεῖσαι Ald.
18. κιχρᾶν R. et Suidas s. συμβάλλειν. καὶ χρᾶν Ald.
25. Ἀντὶ τοῦ add. R.
27. ὅτε π. καὶ ἀ. R. ὡς ὁ Π. καὶ ἡ Ἀ. Ald.

ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταρᾶσθαι τῇ πόλει, καὶ λέγειν αὐτὸν ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλεύεσθαι, ἀκούουσαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν προσθεῖναι ὅτι κακῶς βουλεύεσθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν.

476. ἔμβα, χώρει: Ἐξέρχεται ὁ χορὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

[480. τὸ ἀνδρεῖον. R.]

[481. ψόφον ποιῶν. R.]

494. παραβλέπουσα: Μὴ ἀτενίζουσα, φησίν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

[495. ἦπερ ἦσθα: Ἀντὶ τοῦ ὡς ἦσθα. R.]

498. σάκον λέγει τὸν πώγωνα.

[503. τὰ ὑποδήματα. R.]

504. συναπτούς: Τὰς συναπτούσας καὶ δεσμευούσας τὰ ὑποδήματα.

507. παρερπύσασα: Ἠρέμα εἰσελθοῦσα.

[515. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. R.]

[516. ἀνὴρ Πραξαγόρας. R.]

[519. ἐξερευνῆσαι. R.]

[527. ὠδινούσης. R.]

[529. μηδὲν κλέψας ἔνδοθεν. R.]

[530. ἥτις μετεκάλεσέ με. R.]

[532. τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. R.]

533. προκείμενον: Νεκρόν.

534. στεφανώσασα: Εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.

536. ἀλεαίνοιμι: Θερμανοίμην.

[540. ἵνα σε μιμησαμένη σώσαιμι τὸ ἱμάτιον. R.]

[544. πυρῶν ἑκτέα: Τριωβόλου ἴσως ἦν. λέγει οὖν ὅτι οἴκοι μένων τὸ τριώβολον ἀπολώλεκεν. R.]

[547. προσποιουμένη ἐρωτᾷ ἐπίτηδες εἰ γέγονεν ἡ ἐκκλησία ὡς ἀγνοοῦσα. R.]

3. ἀκούουσαν—βουλεύεσθαι addidi ex R.
ἀκούουσαν] ἀκούσασαν Suidas s. γεραίτερος et μῶρα.
Ἀθηνᾶν] τῆς κατάρας addit Suidas.
5. om. R.
8. μὴ add. R.Γ. et Suidas s. παραβλέπουσα.
11. λέγει (λέγουσι Γ.) hoc loco R.Γ, post πώγωνα Ald.
13. δεσμευούσας R.Γ. δεσμούσας Ald.
15. ἀντὶ τοῦ ἠρέμα Γ.
16. Scholia v. 515–623. om. Γ.
25. θερμανοίμην (fort. θερμαινοίμην) R. θερμαίνοιμι Ald.

[551. οἷον ἐντρυφῶσα διὰ τὴν ἐξουσίαν. R.]

[553. Ἀττικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ πάντων. R.]

[558. ἄλλος Βλέπυρος ἐλθών. R.]

559. μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον: Διοικοῦσα μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν.

563. μὴ 'νεχυραζόμενον: Τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς δικαζομένοις ἐνέχυρα διδόναι τὴν ἑαυτῶν οὐσίαν.

[570. πολίτην: Τὸν τῆς πόλεως. R.]

[583. ἄλλης ἀρχῆς: Ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν. R.]

[588. οἷον μηδὲ τὸ τυχόν. R.]

591. σπέλεθον: Κόπρον. καὶ ἀλλαχοῦ

> κατεάξαι βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
> τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον.

592. ἔφθης μ' ὑποκρούσας: Ὅτι ὑπεκρούσω καὶ ἠρώτησας πρότερόν μου.

[595. θρέψομεν. R.]

[598. δαρεικὸς εἶδος νομίσματος. R.]

[599. διὰ τὸ ἐπιορκεῖν. R.]

601. ἐν πενίᾳ δράσει: Ἀντὶ τοῦ, οὐδεὶς αἰσχρόν τι δράσει, ἢ ἐργάσεταί τι, παρακειμένων ἀφθόνως ἅπασιν.

607. σκαλαθῦραι: Συνουσιάσαι.

[608. τῶν κοινῶν χρημάτων. R.]

[612. συνουσιάζειν. R.]

[613. αἱ φαυλότεραι: Αἱ ἄμορφοι. R.]

6. Τὴν—οὐσίαν add. R.

7. διδόναι R. φέρειν καὶ διδόναι Ald.

9. καινοτομεῖν] τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν addit Suidas s. ἀντ' ἄλλης.

11–13. Scholion recens om. R.

11. ἀλλαχοῦ] Acharn. 1169.

14. καὶ] κἂν R.

ἠρώτησας πρότερόν μου R. ἐρωτᾷς πότερός μοι Ald.

17. Ad v. 598. Ald. καὶ Δαρεικούς: εἰσὶ μὲν χρυσοῖ στατῆρες οἱ Δαρεικοὶ, ἠδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσός. οὐκ ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς παλαιοτέρου βασιλέως ὠνομάσθησαν. λέγουσι δέ τινες δύνασθαι τὸν Δαρεικὸν δραχμὰς ἀργυρίου εἴκοσιν, ὡς τοὺς πέντε Δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου. quæ om. R. Inserta ex Harpocratione s. Δαρεικός.

21. συνουσιάσαι] Addit Ald. μείρακα δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἴρηται, καίτοι Ἀμμονίου λέγοντος μειράκιον καὶ μείρακα ταύτῃ διαφέρειν, ὅτι τὸ μὲν μειράκιον ἐπὶ ἀρσενικοῦ τὸ δὲ μεῖραξ ἐπὶ θηλυκοῦ. ἢ πρὸς τὸ γυναικῶδες τῶν κιναίδων. ἐρείδειν δὲ συνουσιάζειν. Scholion futile om. R.

[616. οὐκ ἐπιλείψει: Οὐκ ἀρκέσει. ἐκεῖσ᾽: Πρὸς τὰς εὐμόρφους. R.]

[618. τὸ περὶ τούτων μάχεσθαι. R.]

[621. τὸ τοὺς ἀμόρφους. R.]

[623. τόποις. R.]

[626. ἡ Λυσικράτους: Σιμὸς καὶ αἰσχρὸς ὁ Λυσικράτης. R.]

627. καταχήνη: Κατάγελως.

[628. τῶν πλουσίων. R.Γ.]

[629. γεροντικόν τι καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα. R.]

[636. ἀγνὼς ᾖ: Ὁ πατήρ. R.]

[639. λείπει ὁ καί σύνδεσμος. R.]

[640. οὗτοι αἰσχροί. R.]

[643. Ἀρίστυλλος: Αἰσχροποιὸς οὗτος. R.]

644. καλαμίνθης: Δυσώδης βοτάνη ἡ καλαμίνθη καὶ ὄφεις ἐλαύνει καιομένη.

[645. γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐγενήθη. R.]

648. δεκάπουν: Ἡ τοῦ ἡλίου σκιὰ, ὅταν ᾖ δέκα ποδῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτε γίνεται τὸ ὀψινόν.

[653. ὡς πρὸς φιλόδικον τοῦτο ὁ χορός. R.]

654. γνώμην ἐθέμην: Οἷον κἀμοὶ τοῦτο δοκεῖ σύμφορον εἶναι τὸ μὴ εἶναι δικαστήρια.

[659. τῆς αἰκίας: Τῆς ὕβρεως. R.]

661. ἀπὸ τῆς μάζης: Ἀπὸ τῆς τροφῆς, φησὶν, ἧς λαμβάνει ἀπὸ τοῦ δημοσίου, δίδωσι τὴν ζημίαν.

[663. οὐδ᾽ αὖ: Ἐρωτηματικῶς. μετὸν: Μέτεστι. R.]

14. ἡ καλαμίνθη om. R.

17. ποδῶν R.Γ. πηχῶν Ald.

18. ὅτε] ὅτι R.Γ.

τὸ add. R.Γ.

ὀψινόν Suidas s. δεκάπουν σκιάν. ὀψενόν R. ὀψέ Γ. Ald. Tum addit Ald. ἄλλως. τὸ παλαιὸν καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιὰν, καὶ οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις, οὐδ᾽ ὑπὸ τηρήσεως οὔσης αἰτίας, ἐφ᾽ ἧς οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει. quæ om. R. Inserta ex Suida s. δεκάπους σκιά.

20. οἷον R. ἀντὶ τοῦ Ald.

τοῦτο δοκεῖ σύμφορον R. δοκεῖ τοῦτο συμφέρον Ald.

22. In Ald. τῆς αἰκίας: αἰκία εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικὸν ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὡρισμένον, ἀλλ᾽ ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται, ὁπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ κρίνουσιν. quæ om. R. Inserta ex Harpocratione s. αἰκία.

23. Scholia v. 661–820. om. Γ.

666. *αὐτὸς δώσει*: Ὁ ἀποδυόμενος ἑκὼν, ἐξὸν αὐτῷ βέλτιον λαβεῖν.

[668. *ἕνεκα τίνος.* καὶ οἱ κυβευταὶ γὰρ δίκην παρεῖχον. R.]

[669. *τὴν καθ' ἑκάστην τροφήν.* R.]

[673. *βῆμα*: Ὁ λίθος ἐν τῷ δικαστηρίῳ. R.]

677. *κληρωτήρια*: Τὰς κληρωτὰς ἀρχάς.

679. *γράμματι δειπνεῖ*: Δέον εἰπεῖν δικάζειν, εἶπε δειπνεῖν.

[681. *βασίλειον*: Ἐπεὶ τὸ βασίλειον ἀπὸ τοῦ β' ἄρχεται. R.]

ἐς τὴν παρὰ ταύτην: Τοὺς θῆτας, τοὺς μισθωτοὺς εἰς τὸ Θησεῖον· ἐπεὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ θῆτα ἄρχεται.

683. *τὸ κάπτωσιν ἀπὸ τοῦ κ.* διὸ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ κ ἔφη.

[687. *σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ.* R.]

689. *διόδους*: Τὰς ὁδούς. ἀπὸ τοῦ διοδεύειν.

[690. *συναντῶσαι.* R.]

[698. *οἱ ἀμορφότεροι.* R.]

[701. *ἀντὶ τοῦ τοῖς ἀμόρφοις.* R.]

703. *διφόρου συκῆς*: Ἢ παρὰ τὴν δίκην τὸ διφόρου, ἢ ὅτι καὶ δίφοροί εἰσι. τοῦτο δὲ ἵνα κνησμὸν αὐτοῖς τὸ φύλλον ἐμποιῇ.

[708. *δυναμένην μεγάλα βοῆσαι.* ὡς κήρυκα. R.]

[709. *ᾑρημένην*: Κεχειροτονημένην. R.]

719. *κατωνάκη*: Ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι διφθέραν, περιερραμμένον. ἐνταῦθα δὲ δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών.

724. *προχειριοῦμαι*: Εὐτρεπίσω. [*κἀξετάσω*: Ἀναζητήσω, ἐρευνήσω. R.]

725. *κιναχύρα*: Ὄνομα δούλης.

[726. *τῶν χρημάτων*: Ἀντὶ τοῦ καλλίστην πάντων τῶν χρημάτων μου. R.]

727. *ἐντετριμμένη*: Ἀντὶ τοῦ σμηχθεῖσα, ἢ εἰδυῖα. στρέψασα δὲ κλέψασα. [*κανηφορῆς*: Τὰ κανίσκια ἔχουσα. R.]

[728. *κλέψασα.* R.]

6. κληρωτὰς R. κληρωτικὰς Ald.
10. θῆτα] θ R.
11. τὸ κάπτωσιν ἀπὸ R. ἵνα κάμπτωσιν: ἀπὸ Ald.
ἐκ τοῦ R. ἐκ τῶν Ald.
13. Τὰς add. R.
17. τὸ R. τοῦ Ald.
21, 22. Ἱμάτιον—ἐνταῦθα δὲ om. R.
22. κατωνάκης δουλικὸς R.
29. Ἀντὶ τοῦ add. R.

729. διφροφόρος: Ἡ τὸ σελλίον ἢ τὸ καθιστήριον βαστάζουσα. ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι: Ὡς ἐν κωμῳδίᾳ καὶ τὴν χύτραν ἔξω καλεῖ χάριν γέλωτος.

731. μελαίνεται: Ὡς τοῦ Λυσιστράτου φαρμάκῳ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιάς.

732. κομμώτρια: Ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. [ἣν καλοῦμεν νῦν κουρίδα. R.]

734. κιθαρῳδός: Ἡ ἀλετρίς.

[735. ἀναστήσασα: Ἀλήθουσα. R.]

736. [ἀωρὶ νύκτωρ: Ὄρθρου. R.] τὸν ὄρθριον νόμον: Οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικὸς ὁ ὄρθριος.

737. τὰ κηρία: Ἴσως τοὺς κηρῶνας λέγει.

738. καθίστη πλησίον: Τοὺς τῆς ἐλαίας κλάδους, ὡς ἐν πομπῇ.

[742. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. R.]

[743. ἐξερευνήσω. R.]

[745. τὰ χρήματα. R.]

746. πρὸς ἔπος: Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἕνεκα μηδενός.

[749. μετοικίσαι θέλων. R.]

[751. κατὰ τάξιν. R.]

752. πέμπεται: Κῆρυξ οὗτος ὅστις τὰ πιπρασκόμενα ἐκήρυττε. τὸ δὲ πομπὴν ὅτι ὡς ἐν πομπῇ αὐτὰ ἐξάγει.

763. ἀβέλτερον: Ἀνόητον, ἀσύνετον.

776. διδόναι τἀγαθά: Ἐπειδὴ ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ὑπτίας τὰς χεῖρας ἔχουσιν.

779. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν: Τοῦτό φησιν ἀνὴρ ὁ θέλων καταθεῖναι.

786. εἰ γένοιτο: Εἰ γένοιτό τι σύμβολον, οὐκ ἐπιτελοῦσι τὰ δόξαντα.

1. ἢ τὸ καθιστήριον om. R.
6. Ἐμπλέκτρια—γυναῖκας om. R: habet Suidas s. κομμώτρια.
ἣ Suidas. ἡ Ald.
8. ἀλετρίς R. ἀλεκτορίς Ald.
11. κιθαρῳδικὸς R. κιθαρῳδὸς Ald.
ὁ om. R.
13. τῆς add. R.
20. πιπρασκόμενα R. πρασσόμενα Ald.
21. τὸ] τῷ R.
πομπὴν ὅτι R. πομπὴν αὐτὰ Ald.
22. om. R.
23. ὡς add. R.
25. Τοῦτό φησιν om. R.
ἀνὴρ add. R.
27. γένοιτο R. et Suidas s. σύμβολα. γένηται Ald.
οὐκ ἐπιτελοῦσι] ἐπετέλουν Suidas.

789. εἰ μὴ ᾽χοιμ᾽ ὅποι: Ἐὰν ἐμβραδύνων, μηδὲ ὅπη καταθῶ αὐτὰ εὕρω.

[791. εἰς τρίτην. R.]

[793. παρ᾽ ὑπόνοιαν τοῦτο. R.]

[801. πένης οὗτος καὶ εὐρύπρωκτος. R.]

804. Καλλίμαχος: Καὶ οὗτος πένης καὶ χαμαιδιδάσκαλος. αὐτοῖσι δὲ σὺν αὐτοῖς.

805. Καλλίου: Καλλίας τις ἐγένετο πλούσιος, ὃς εἰς πόρνας τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν κατηνάλωσε, καὶ λοιπὸν πένης ἐγένετο.

808. ψηφίσματα: Ἐψηφίσαντο γὰρ αὐτοὺς εὐωνοτέρους εἶναι, καὶ τὸ ψήφισμα ἄκυρον γέγονε.

820. τῆς τεσσαρακοστῆς: Οὗτος ἔγραψε τεσσαρακοστὴν εἰσενεγκεῖν ἀπὸ τῆς οὐσίας εἰς τὸ κοινόν.

[823. ταυτολογία καὶ λῆροι. R.]

826. φυλάξομαι: Ὥστε ἐπιμέλειαν ἡμῶν ποιεῖσθαι.

828. ἀνάφορον: Ξύλον ἀμφίκοιλον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν.

[829. κοινῇ πάντες ἀστοὶ γεγενήμεθα. R.Γ.]

[830. ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτήν. Ἀττικὰ γάρ ἐστι τὰ τοιαῦτα. R.Γ.]

833. ἐπινενασμέναι: Πεπληρωμέναι.

835. σισυρῶν: Τῶν μαλλωτῶν στρωμάτων. δαπίδων δὲ τῶν ταπήτων.

837. ῥιπίζεται: Ἀντὶ τοῦ ὀπτᾶται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ἐρρίπιζον, ἵνα ὀπτήσωσιν.

839. τραγήματα δὲ τὰ τρωγάλια λέγει. ἔτνος δὲ εἶδος ἀθάρας ἀπὸ φασηλίων.

841. Σμοιός: Κύριον ὄνομα. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας, καὶ ἱππεύσας πρότερον, καὶ τοῖς ναύταις διανέμων τὰ τρύβλια.

843. κονίποδα: Στενὸν σανδάλιον.

6. χαμαιδιδάσκαλος R. χοροδιδάσκαλος Ald. Seqq. om. R.
9. τὴν add. R.
15. ἡμῶν π. R. π. ἡμῶν Γ. Ald.
18. κοινῇ] κοινοὶ Γ.
19. ἐστι τὰ τοιαῦτα] εἰσι ταῦτα Γ.
21. τῶν prius add. R. Totum scholion om. Γ. δαπίδων δὲ om. R.
23. Ἀντὶ τοῦ om. R. τὸ] τότε R.
25. τραγήματα δὲ om. R. ἔτνος δὲ om. R.
26. φασουλίων Γ.
28. ναύταις δὲ R.

[847. διοίγετε διχῶς. R.]

[848. ἀνὴρ ὁ μὴ καταθείς. παρέλκεται τὸ ἔχων. Ἀττικὸν γὰρ τὸ τοιοῦτον. R.]

857. ἢν δὲ κωλύσωσιν: Ἐξ ὧν πρώην αὐτὸς μὴ βουλόμενος τὴν οὐσίαν καταθεῖναι ἐπηρώτα.

[859. εἰς τὸ αὐτό. R.]

[860. εἰς δικαστήριον. R.]

[862. ὁ καταθείς. R.]

863. παμπησίαν: Τὴν πᾶσαν κτῆσιν.

[864. ξυμβαστάσω. ὁ μὴ καταθείς. R.]

866. προσποιῇ: Μὴ προσποιῇ διαφέρειν.

[868. σὺν τοῖσδε. R.]

869. τῶν ματτομένων: Τῶν προσοψημάτων.

875. μινυρομένη: Ἀντὶ τοῦ ἠρέμα ᾄδουσα.

878. τῶν Ἰωνικῶν: Τῶν τρυφηλῶν. Ἴωνες γὰρ τρυφηλοί.

[881. προσελκύσαι. R.]

[883. ἐπιβαρές. R.]

[885. ἡ γραῦς τῷ αἰδοίῳ λέγει. R.]

[888. ᾄδει ἡ γραῦς. R.]

[890. τὸ ἔμπειρον. R.]

[891. ταῖς γραΐσι. R.]

[895. ἀντᾴδει ἡ νέα τῇ γραΐ. R.]

[898. ταῖς παρειαῖς. R.]

899. γραῦ: Ἢ τὰς πολιάς σου παραλέλεξαι. ἢ ἐπλέξω τὰς τρίχας μίαν παρὰ μίαν.

[900. ἐσμήχθη ψιμυθίῳ. R.]

901. τρῆμα: Ἢ τὸ τοῦ κόσμου λέγει, ἢ αὐτὸ τὸ τρῆμα, τὸ αἰδοῖον. εἶδος κοσμίου τὸ ἐπίκλιντρον. ὄφιν ἢ τὸ ζῷον ἢ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου.

4. Scholia v. 857–875. om. Γ.
9. πᾶσαν τὴν R.
13. προσοψημάτων R. ἐψημάτων Ald.
14. Ἀντὶ τοῦ om. R.
15. γὰρ om. R.
οἱ τρυφηλοί Γ.
25. τρίχας] χεῖρας Γ.
παρὰ] κατὰ R.
27. Ἢ τὸ—τρῆμα, τὸ αἰδοῖον om. R.
28. εἶδος κοσμίου τὸ ἐπίκλιντρον R. Γ. ἐπίκλιντρον δὲ εἶδος κοσμίου Ald. κοσμίου etiam Suidas s. ἐπίκλιντρον. κλισμοῦ dici debuisse animadvertit Kusterus.
ὄφιν om. R.
ἢ τὸ ζῷον ἢ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου R. Γ. δὲ ἢ τὸ αἰδοῖον Ald.

910. ἀλλ' ὦ μαῖα: Πρὸς τὴν γραῦν. ὀρθαγόραν δὲ τὸ αἰδοῖον.

913. τὸν ἀπὸ 'Ιωνίας: Ὡς μαλακῶν ἐκείνων ὄντων.

915. λάβδα: Λαιχάζουσιν οἱ Λέσβιοι ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος στοιχείου.

917. τἀμὰ δὲ παίγνια: 'Αντὶ τοῦ τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς.

[918. τὴν ἡλικίαν. νικήσεις. R.]

921. ἐπ' ἐκφοράν γε: Ὅτι τῶν γραϊδίων ἐκφέρουσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι. [καινὸν, ὅτι οὐκ ἐπεκφόρουν. R.]

924. ἡ 'γχουσα: Ἡ ἄγχουσα βοτάνη δηλονότι, ᾗ ἐχρῶντο εἰς τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες.

927. Γέρης: Φαλακρὸς οὗτος καὶ πένης. οὐ γὰρ παρὰ τὸ γῆρας.

[928. ὁ 'Επιγένης. R.]

931. ἀπέρχομαι: Ἵνα αὐτὸν ἐρεθίσω. [ἡ νεωτέρα. R.]

[934. ἄμορφον. R.]

938. τὰ 'πὶ Χαριξένης: Εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη.

[952. πολὺς ἢ ὑπὲρ τὸ δέον. R.]

[954. ταῦτα εἰποῦσα εἰσέρχεται. R.]

[956. ὑπὸ τοῦ ἔρωτός φησι. R.]

[957. φίλον: 'Αντὶ τοῦ ὦ φίλη. R.]

[958. πληκτίζεσθαι: Διατύπτεσθαι. R.]

[965. μέλημα: 'Αντὶ τοῦ τίμιον. R.]

[966. καλλώπισμα. R.]

[968. ἡ γραῦς ἐξελθοῦσα. R.]

971. 'Αναφλύστιον: Παρὰ τὸ ἀναφλᾶν παίζει.

976. εἴκοσι γάρ: 'Απὸ τῶν δικῶν. ἔλεγον γὰρ ἀεὶ τὰ πρὸ τόσων ἐτῶν δικάζομεν.

979. Παιτοί: Ἔθνος μέν ἐστι Θρᾳκικόν. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ παισίν.

[980. τὸν πρωκτὸν λέγει. R.]

1, 2. om. Γ.

1. ὀρθαγόραν δὲ om. R.

τὸ αἰδοῖον] ὀρθὸν (immo τὸν ὀρθὸν) τὸ αἰδοῖον ἔχοντα Berglerus.

3. λειχάζουσιν Portus.

ἄρχοντος R.Γ. πρώτου Ald.

5. Scholia 917–988. om. Γ.

'Αντὶ add. R.

Addidi τοῦ.

9. βοτάνη δηλονότι] βοτάνη δηλοῖ R. μᾶλλον βοτάνη Ald.

τὰ πρόσωπα R. τὸ πρόσωπον Ald.

27. παρὰ τὸ παισίν R. παιτὸν παίειν Ald.

983. *κρησέραν*: Τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων. ἔστι δὲ δι' ἔρωτος. τοῦτο οὖν ὡς πρὸς γραῦν.

988. *ζωγραφεῖ*: Τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον.

990. *ἔγωγε νὴ Δία*: Βούλομαί σε ἀπιέναι ἐπὶ θάνατον. πρὸς γὰρ τοῦτο παίζει.

991. *μὰ τὴν Ἀφροδίτην*: Ὡς ἑταίρα οὖσα τοῦτό φησι.

994. *τί δῆτα κρεάγρας*: Τοῦτο ὅτι στερρῶς αὐτοῦ εἴχετο ὡς κρεάγρα.

999. *τὴν πεντακοσιοστήν*: Εἰ μὴ ὑπὲρ ἐμοῦ κατέλαβες τὴν πεντακοσιοστήν. νόμος γὰρ τοῦ μὴ φέροντος τὴν οὐσίαν δημοσίαν εἶναι.

1012. *ἀνατί*: Μὴ τιμωρουμένας ὑπὲρ τῆς βίας. [τοῦ πέους. R.]

1013. *προκρούστης*: Ἐπεὶ πολλάκις εἴρηται τὸ κρούειν.

[1015. *ἐὰν ἀπὸ σοῦ ἀφαιρῆταί με.* R.]

1017. *ὑπὲρ μέδιμνον*: Νόμος ἦν ταῖς γυναιξὶ μὴ ἐξεῖναι ὑπὲρ μέδιμνόν τι συναλλάσσειν. οὐκ ἔσονται οὖν, φησὶν, οἱ ἄνδρες οὐδενὸς ὑπὲρ μέδιμνον κύριοι, ἐπειδὴ ἀντέστραπται ἡ πολιτεία.

[1018. *ὀμόσαι ὡς οὐκ ἂν δυναίμην.* R.]

1019. *ἔμπορος*: Προφασίσομαι εἶναι ἔμπορος, ὡς ἐπὶ κινδυνευόντων, ἐπειδὴ οὐκ ἐστρατεύοντο οἱ ἔμποροι.

1021. *Διομήδεια*: Ὅτι Διομήδης ὁ Θρᾷξ, πόρνας ἔχων θυγατέρας, τοὺς παριόντας ξένους ἐβιάζετο αὐταῖς συνεῖναι, ἕως οὗ κόρον σχῶσι καὶ ἀναλωθῶσιν οἱ ἄνδρες· ἃς καὶ ὁ μῦθος ἵππους ἀνθρωποφάγους εἶπεν.

2. *οὖν ὡς* add. R.

4. *ἐπὶ*] *πρὸς* Γ. Reliqua scholia om. Γ.

6. *τοῦτο ὡς ἑταίρα οὖσα* R, omisso *φησι*.

10. *δημοσίαν* add. R.

12. *ὑπὲρ* R. *ὑπὸ* Ald.

13. *εἴρηκεν* R.

15. *μὴ ἐξεῖναι* add. R.

16. *τι* R. *τι μὴ* Ald.

οὐδενὸς add. R.

18. Sequitur in Ald. ad v. 1018. *ἐξωμοσία: ἔνορκος παραίτησις δι' εὔλογον αἰτίαν. ἐξωμοσία, ὅταν τις φάσκῃ ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσαγώγιμος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρῆσθαι, καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη. καὶ ἐξωμόσατο ἀπηγόρευσε. καὶ ἐξομόσασθαι τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινά.* quæ om. R. Inserta sunt ex duabus glossis Suidæ.

19. *προφασίσομαι* R. *προφασίζομαι* Ald.

20. *ἐπειδὴ* R. *ἐπεὶ* Ald.

23. *ἀνθρωποφάγους* R. *ἀνδροφόνους* Ald.

1024. ταινίωσαι: Στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί.

[1025. κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας: Πρὸ τῆς θύρας τὰ καλούμενα ἀρδάνια. R.]

1026. στεφάνην: Εἶδος κοσμίου. διαπεσεῖσθαι δὲ, τεθνήξεσθαι.

[1027. κηρίνων: Στεφάνων. R.]

[1028. διαπεσεῖσθαι: Τεθνήξεσθαι. διαρρυῆναι. R.]

1034. Οἰδιπόδων: Ἐπειδὴ ὁ Οἰδίπους τὴν μητέρα ἐγάμησε.

[1035. ὦ μισητή. R.]

1040. παχεῖαν τὴν χάριν: Κακεμφάτως.

[1042. τῶν νόμων. R.]

[1045. χεῖρον. R.]

[1046. ὁ νεώτερος. R.]

1048. ἔμπουσά τις: Ἣν καλοῦμεν νῦν ὀνοσκελίδα. θέλει οὖν εἰπεῖν δαίμονα.

1049. φλύκταιναν: Ἤτοι ὡς ἐχούσης τῆς γραὸς κροκωτὸν, ἢ ὡς ἕλκος ἐχούσης.

[1050. μαλακίων: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μαλακὲ εἶπε μαλακίων. ὑποκοριστικὰ δὲ τὰ τοιαῦτα. R.]

1055. μὴ πλέον: Τουτέστι, μὴ πλέον με ἀναγκάσῃς συνελθεῖν ἤπερ βούλομαι. τὸ δὲ κἀγὼ ἴσως διὰ τὴν ἀνωτέρω ἱστορίαν περὶ τῶν Διομήδους θυγατέρων εἰρημένην.

[1057. ἀξιόχρεως: Ἀξιολόγους. R.]

[μή μοι: Ἄλλη γραῦς τρίτη πρὸς τὸν νεώτερον. R.]

[1062. χεῖρον. R.]

[1063. διαβάλλει αὐτὴν ὡς ἄμορφον. μαστός. R.]

1065. παρὰ τῶν πλειόνων: Παρὰ τῶν νεκρῶν.

[1066. δύο γὰρ αὐτὸν κατεῖχον. R.]

1078. πορθμῆς: Ἐπειδὴ οἱ πορθμῆς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

4. κοσμίου R. κοσκίνου Ald.
7. ἐπειδὴ R. ἐπεὶ Ald.
ἐγάμησε R. ἔγημε Ald.
13. ὀνοσκελίδα] Conf. schol. Ran. 225.
14. δαίμονα R. δαίμονας Ald.
15. Ἤτοι add. R.
17. μαλακίων: μαλακὲς ὑποκοριστικῶς habet Ald.
21. εἰρημένην hic R, post διὰ τὴν Ald.
26. παρὰ τῶν νεκρῶν: παρὰ τῶν πλειόνων Ald. Nihil præter παρὰ τῶν νεκρῶν habet R.
28. οἱ om. R.
πορθμῆς R. πορθμεῖς Ald.

1079. ἀπεκναίετε: Διεφθείρετε.

1081. κατὰ τὸ Καννώνου: Ψήφισμα γεγράφει κατεχόμενον ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι τὸν κατ᾽ εἰσαγγελίαν κρινόμενον. Κρατῖνος δὲ καὶ πρὸς κλεψύδραν κελεῦσαι. Ξενοφῶν δὲ εἰς τὸ βάραθρον ἐμβληθέντα ἀποθανεῖν καὶ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαντα. τὸ ἄνθος. καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς ἰδίοις τὰς θείας μορφὰς ἐν ἀρχῇ φανείσας.

1082. διαλελειμμένον: Μέσον εἰλημμένον.

1084. βολβῶν χύτραν: Ἐπιτήδειοι γὰρ πρὸς συνουσίαν οἱ βολβοί.

1093. Φρύνην: Φρύνη ἀρχαία γυνή. οἱ δὲ ῥυτίς. λήκυθος δὲ, ᾠδηκυῖα.

1098. κασαλβάδοιν: Κασαλβὰς ἡ πόρνη, ἀφ᾽ οὗ ποιεῖ. αἱ γὰρ πόρναι καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς· σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν οὖν καὶ τὸ σοβεῖν. [τῶν πορνῶν, ὡς ἐπὶ κινδύνου καὶ θαλάττης. R.]

[1103. διὰ τὴν αἰτίαν καὶ πρόφασιν. R.]

[1111. ἀμφορείδια: Τὰ κεράμεια. R.]

1113. τὸ ἄνθος. καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς ἰδίοις τὰς θείας μορφὰς ἐν ἀρχῇ φανείσας. ὡς ἐπὶ τῶν ἀνθῶν εἶπε τὸ ἀπανθήσαντα. ἀντὶ τοῦ ξηρανθέντα.

[1115. εὐφρανεῖ τὰ ἀμφορείδια. R.]

[1116. ἐπιλεγομένας ἡμᾶς τὰς .... τερα. R.]

[1118. δεσποίνης. R.]

1125. οὐ δεδείπνηκας μόνος: Παρ᾽ ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ὅτι μόνος εὐτυχεῖς τῶν πολιτῶν.

1130. τασδὶ τὰς μείρακας: Τὰς τοῦ χοροῦ.

[1140. ἀληθῶς λέγει ὅτι οἴκοι γενόμενοι εὕροιεν τί δειπνήσειαν. R.]

[1143. διατρίβεις ἔχων: Τὸ ἔχων παρέλκεται. Ἀττικὸν γὰρ τὸ τοιοῦτο. R.]

3. κρινόμενον R. et Suidas s. εἰσαγγελία. ἀποκρινόμενον Ald. Vid. Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. 1, 7, 20. et Hudtwalcker. in libro de diætetis p. 95. Sequentia om. R. et Suidas.

Κρατῖνος] Fortasse Κρατερός.

4. Ξενοφῶν] l. c.

8. γὰρ add. R.

9. λήκυθος δὲ, τουτέστι διῳδηκυῖα τὸ πρόσωπον Suidas s. Φρύνη.

11–31. Κασαλβὰς—σοβεῖν om. R.

17, 18. τὸ ἄνθος—φανείσας] Hæc legebantur in scholio v. 1081. post ἀπολέσαντα. Omittit R.

17. ἰδίοις] Corrigendum videtur Ἰδαίοις: quæ fabula memoratur ab schol. Thesm. 222.

1150. *μὴ τὸν κλῆρον*: Ἐπεὶ τοῦ πρώτου εἰπόντος ὡσπερεὶ ἐμιαίνετο. τὰ ποιήματα δὲ τῶν ἑξῆς λεγόντων.

1151. *προείληχα*: Ὅτι πρῶτος, εἶπεν, ἐκληρώθην. τὸ χρῆμα δρᾶν. ἀντὶ τοῦ ἐξιέναι.

1157. *ῥυθμός ἐστι Κρητικός.*

1160. *γαλῆ* εἶδος ἰχθύος.

1166. ἀπὸ τῶν τραγανῶν καὶ τῶν πτερῶν.

σιραίῳ βαφέντα, ὅ ἐστιν ἑψήματι, ὃ ἡμεῖς γλυκιδίῳ.

1168. *κόνισαι*: Γυμνάσθητι.

1169. ἰσχυρῶς καὶ δεύτερον δειπνεῖν δυνηθείης.

2. ἑξῆς λεγόντων R. ἐκλεγόντων Ald.
3. Ὅτι add. R. εἶπεν R. εἰπεῖν Ald. ἐκληρώθην R. ἐκλήθην Ald. τὸ χρῆμα δρᾶν om. R.
4. ἀντὶ τοῦ add. R.
5. Scholia v. 1157–1166. et 1169. accesserunt ex R. Gl. γυμνάσθητι ad v. 1168. om. R. ῥυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος Suidas s. Κρητικός.

SCHOLIA IN THESMOPHORIAZUSAS.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ Μνησίλοχος κηδεστὴς Εὐριπίδου.

ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν.

καὶ τοῦτο τὸ δρᾶμα τῶν κατ᾽ Εὐριπίδου πεποιημένων. ἀπὸ δὲ τῶν θεσμοφορίων τὰς θεσμοφοριαζούσας γυναῖκας ἀπέγραψεν, ἀφ᾽ ὧν καὶ ὁ χορός.

Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίλη, μήτηρ δὲ Κλειτώ.

1. ἐπεὶ εἰώθασιν ἀπὸ χειμῶνος εὔχεσθαι ἔαρ, τῷ δὲ ἔαρι χελιδόνες φαίνονται, οὗτος δὲ ὥσπερ ἐχειμάσθη περιαγόμενος ὑπὸ Εὐριπίδου ἀλύοντος. τοῦτο ἔφη ἐν ἤθει οἷον ποτε ἀπαλλαγήσομαι τοῦ κακοῦ τούτου, ὥσπερ οἱ ἐκ χειμῶνος ἐπιθυμοῦντες ἔαρ ἀφικέσθαι.

2. ἀλοῶν: Ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς ἅλωσι. καὶ τὸ τύπτειν ἀλοᾶν λέγουσιν ἀπὸ τῶν κοπτόντων τοὺς στάχυας.

3. οἷόν τε: Δυνατὸν, ἐρωτηματικῶς.

5. ὁ μὲν τραγικώτερον καὶ ὑψηλότερον φράζει, ὁ δὲ ταπεινότερον ἢ δεῖ ἀκούει.

11. ταῦτα τῶν φυσικῶν λόγων. χωρὶς, τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν.

12. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν εἶπε τοῦ μήτ᾽ ἀκούειν μήθ᾽ ὁρᾶν.

15. ἐπεὶ ὁ αἰθὴρ δοκεῖ τρέφειν ἡμᾶς. κινούμενα: Οὐδὲν γὰρ δίχα κινήσεως γίνεται. ξυνετέκνου δὲ ἀντὶ τοῦ ἐτεκνοποίει.

6. Χοιρίλη] χοιρίνη R. Restitui scripturam in qua consentiunt vitæ Euripidis scriptores. Χοιρίνην Suidas s. Εὐριπίδης, ubi codex Bruxellensis χοιρίλλην, quemadmodum scribitur in vita Euripidis in codice Havniensi regio 3549.

9. ἀλύοντος] ἀλλύοντος R.

12. τύπτειν] τύπτειν καὶ R. Excerpsit hoc scholion Suidas s. ἀλοῶ verbis leviter mutatis.

15. ἢ δεῖ] ηδη vel ηδυ R. obscuris literarum ductibus.

16. λόγων μνῆσαι R. Delevi μνῆσαι, quod ex gl. v. 25. irrepsit.

χωρὶς] Initium lemmatis χωρὶς γὰρ αὐτοῖν. Nam ad αὐτοῖν refertur explicatio τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν.

17. ἀντίμιμον: Ὅμοιον. λείπει τὸ περιφερές.

18. λείπει ὡς.

21. διὰ τούτου ὑπονοεῖ Εὐριπίδου εἶναι ἐκεῖνο τὸ "σοφοὶ τύραννοι "τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ." ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἢ οὖν ἐπίτηδες, ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους ἐξαπατήσῃ, ἢ συνέμπτωσις Σοφοκλεῖ καὶ Εὐριπίδῃ ἐγένετο. οἷόν γε πού 'στιν αἱ σοφαί: Καὶ διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ "σοφοὶ τύραννοι τῶν "σοφῶν συνουσίᾳ." ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανημένος ἢ συνεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ ὑπονοοῦσί τινες συμπτώσεις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δρᾶμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται.

24. ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

25. πρόσεχε ἀντὶ τοῦ μνῆσαι.

27. λείπει ἡ διά, οἷον σιωπῶ διὰ τὸ θύριον.

31. οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Δίδυμόν φασιν εἶναι τοιοῦτον Ἀγάθωνα. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἐπειδὴ βούλεται κωμῳδεῖν τὸν Ἀγάθωνα ὡς μήτε καρτερὸν μήτε μέλανα, τοῦτο εἶπεν. ἢ ἄσημόν τινα.

32. ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν, ἀλλὰ τρισὶν πρὸ τούτων ἔτεσιν.

33. διαβάλλει τὸν Ἀγάθωνα πάλιν ὡς λεῖον καὶ ἀποτίλλοντα αὐτοῦ τὰς τρίχας τοῦ πώγωνος.

36. κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι.

38. ὅτε γὰρ δρᾶμα ποιῆσαι ἤθελον, πρότερον θυσίας ἐποίουν. λείπει τὸ ὡς, ὡς ἔοικε.

39. παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, πᾶς ἔστω λαός.

2. λείπει ὡς] Error grammatici vitiosa scriptura ἀκοὴν δὲ χοάνης decepti.

3. τὸ om. R. Addidi ex scholio inferiore.

6. Lemma οἷόν γε ποὖστιν αἱ σοφαί post scholion v. 41. legitur in R.

9. Ἥρωσιν] Fragm. 289.

10. Πλάτων] Rep. 8. p. 568 A. Theag. p. 125 D.

16. Scholion v. 25. a m. rec. habet R.

22. τρισὶν] Immo πέντε. Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. 2. p. XXXII.

41. ὁ ἱερὸς χορός.

43. ἐπεχέτω.

46. ἐπίρρημα ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον.

51. ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν.

57. προοίμια. κυρίως δὲ δρύοχοί εἰσιν οἱ ἐντιθέμενοι πάτταλοι ναυπηγουμένης νεώς.

58. ὡς ἀπὸ τῶν οἰκοδομούντων.

59. ὡς ἐπὶ τεκτόνων.

μέλη κολλᾷ.

60. ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος τίθησιν.

61. ὡς ἐπιπηγνύντος καὶ συντιθέντος.

μεταστρέφει.

62. χωνεύει.

64. τοῖς φραγμοῖς τῶν οἴκων.

66. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ.

67. συγκάμψας.

68. ὡς εἰς χόανον τὸν πρωκτὸν ἐμβαλεῖν.

74. ὡς ἀπὸ τῶν λυόντων τὸν κηρὸν ἐν τῷ ἡλίῳ.

ἐπειδὴ δύσκαμπτοι αἱ στροφαί. καὶ Ἀριστοφάνης τὰς δυσκολοκάμπτους αὐτάς φησιν. εἴρηται δὲ καὶ διὰ τὴν φωνὴν, ἐπεὶ λέγεταί τι κάμπτειν καὶ ἐν ταῖς ᾠδαῖς.

77. στενάζει φοβούμενος τὰς γυναῖκας.

80. τὸ σημεῖον· οὐ μόνον κηδεστὴς ὁ ἐκδιδοὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

86. τοῦτο τῶν ζητουμένων ἐστὶ, πῶς καὶ τρίτην καὶ μέσην εἶπεν. ια΄ γὰρ ἄνοδος, εἶτα ιβ΄ νηστεία, εἶτα τρισκαιδεκάτη καλλιγένεια, ὥστε μέση μὲν εἶναι δύναται τρίτη μὲν οὒ, ἀλλὰ δευτέρα. ἀλλ᾽ οὐδὲ ψυχρεύεσθαί τις δύναται λέγων ὅτι τρίτη ἡ τρισκαιδεκαταία, ὡς ἑκταία ἑκατηβόλος σελάνα, ἑκκαιδεκαταία· ἡ γὰρ μέση οὐκ ἔστιν ιγ΄, ἀλλὰ δωδεκάτη. ἡ λύσις οὖν ἥδε. δεκάτῃ ἐν Ἁλιμοῦντι Θεσμοφόρια ἄγεται, ὥστε τρίτην μὲν ἀπὸ δεκάτης ιβ΄ εἶναι, μέσην δὲ μὴ

5. προοίμια] καταχρηστικῶς δὲ προοίμια (post νεώς posita) Suidas s. δρύοχοι.

7. οἰκοδομούντων] οἰκούντων R.

16. συγκάμψας] συγκάψας R.

19. Ἀριστοφάνης] Nub. 971.

23. τὸ σημεῖον] Quod plerumque dicitur σημείωσαι vel σημειωτέον.

29. ἑκταία (codex ἑκαταῖα) ἑκατηβόλος σελάνα] Videntur poetæ alicujus verba esse.

31. ἀπὸ δεκάτης] ἀποδεκάτην R.

συναριθμουμένης τῆς δεκάτης. τοῦτο δὲ αἰνιγματῶδες κατὰ Καλλιμάχου ἄν τις φαίη, ἔνθα μὲν τρίτη λέγεται, συναριθμεῖν τὴν ι', ἔνθα δὲ μέση, μηκέτι συναριθμεῖν. καὶ ὅπου γε λιμώττουσιν, ἀστεϊζόμενοι τὴν μέσην τῶν Θεσμοφορίων ἄγειν φασὶν, ἐπεὶ αὕτη ἡ νηστεία. ἑνδεκάτη Πυανεψιῶνος ἄνοδος. δωδεκάτη νηστεία, ἐν ᾗ σχολὴν ἄγουσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες ἐκκλησιάζουσαι περὶ Εὐριπίδου. τρισκαιδεκάτη καλλιγένεια. γ' οὖν συναριθμουμένης ι', μέσην δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς καλλιγενείας.

κἀν θεσμοφόροιν: Ἀττικὴ σύνταξις καὶ δυϊκὴ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τῶν θεσμοφόρων ἱερῷ, Δήμητρος καὶ Περσεφόνης.

99. ἀεὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδην ὡς πανοῦργον διαβάλλει.

100. εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον, καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. νῦν οὖν ταύτῃ τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο ὡς νικῶντος αὐτοῦ τῇ πανουργίᾳ πάντας, ἤτοι τὰς γυναῖκας.

102. ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται.

104. Κυρήνην: Τὴν ἑταίραν, περὶ ἧς πολλάκις φησί. τοιοῦτον δὲ τὸν Ἀγάθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμῳδοῦσιν.

106. ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη τοῦ Ἀγάθωνος· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. μεταξὺ δὲ τῶν δυοῖν ἀξιοῦσί τινες γράφειν μινυρισμὸς, ὡς πολλὰ τοιαῦτα παρεπιγράφεται.

107. ὁ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη τέως ποιεῖ. ἀμφότερα δὲ αὐτὸς ὑποκρίνεται.

μονῳδεῖ ὁ Ἀγάθων ὡς πρὸς χορὸν, οὐχ ὡς ἐπὶ σκηνῆς, ἀλλ' ὡς ποιήματα συντιθείς. διὸ καὶ χορικὰ λέγει μέλη αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, ὡς χορικὰ δέ. χθονίαις δὲ τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ.

111. εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τοὺς θεοὺς ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

116. ὃς τὴν Ἴλιον ἐτείχισεν.

125. τὴν παρθένον.

2. τρίτη] τρίτην R.
9. τοῦ om. R.
10. θεσμοφορίων R.
12. οὗτος δὲ Suidas s. τεχνάζειν. οὕτως καὶ R.
22. τέως ποιεῖ] Scholiastæ sententiam pervertit Suidas s. μύρμηξ et χορικός posito imperfecto ἐποίει, nisi hic librarii error est.
23. ὑποκρίνεται] ὑπεκρίνετο Suidas s. χορικός: sed ὑποκρίνεται s. μύρμηξ.
24. ἐπὶ] ὑπὸ R.
27. εὐπίστως πρὸς τὸν θεὸν Suidas s. σεβίσαι. Addidi τό.

127. τῇ Φρυγίᾳ ἁρμονίᾳ ἡρμοσμένα.

καὶ τὰ κρούματα τοῦ Ἀπόλλωνος κιθάρας σέβομαι, ἐπειδὴ εἶπε κάτω "κιθάραν ματέρα ὕμνων." Ἀσιάδα δὲ τὴν κιθάραν λέγει.

128. ὀρχήματα.

129. τὸ σέβομαι κοινόν.

131. εὐτόνῳ. προεῖπε γὰρ ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός. ἢ ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ, ἐπεὶ Ἀπόλλων ἐστὶν ὁ κιθαρίζων. τῆς οὖν κιθάρας ἄρσενι βοᾷ δοκίμου οὔσης φῶς ἔσσυτο. ἐπάγει δὲ σημεῖον τοῦ παρὰ Ἀπόλλωνος λελέχθαι.

τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένῃ.

132. τῆς κιθάρας φῶς ἔσσυτο τοῖς σοφοῖς· ἀπὸ γὰρ τῆς κιθάρας ἐδιδάχθησαν οἱ παλαιοὶ ᾄδοντες καὶ γράφοντες ποιήματα. ἢ τῇ Λητοῖ λαμπρότατα ὄμματα λέγει.

πάλιν δὲ φῶς ἐγένετο αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας φωνῆς· ἄνευ γὰρ κιθάρας ἢ ἄνευ ἀνδρὸς τοῦ διδάσκοντος οὐ μαθήσεταί τις.

133. ἀντὶ τῆς ἐνθουσιαστικῆς.

136. ὀλολύζει. παρεπιγραφὴ τοῦτο· εἰπόντος γὰρ τοῦ Ἀγάθωνος ὁ κηδεστὴς τοῦ Εὐριπίδου ὀλολύζει εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ μόνον οὐχὶ γυναικὸς εὐχήν.

137. δαίμων ἡ Γενετυλλὶς περὶ τὴν Ἀφροδίτην. φασὶ δὲ παρὰ τὴν γέννησιν πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα. τινὲς δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν αὐτὰς τῶν τοκετῶν ἐφόρους, καὶ πάλιν παρὰ τὴν γέννησιν τὸ ὄνομα πεποιῆσθαι.

138. ποικίλον καὶ ἡδύ. ἔστι δὲ εἶδος φιλήματος. πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον. γλῶττα δέ ἐστι καὶ ἡ λέξις· κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἔγγλωττον φίλημα.

142. τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν, Ἠδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον "ποδαπὸς ὁ γύννις;"

144. ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν Εὔβουλος ἐποιήσατο τοῦ Διονυσίου, τὰ ἀνόμοια τῶν ἐν τῇ Διονυσίου οἰκίᾳ καταλέγων· ἐπὶ πλέον μέντοι. ἡ κιθάρα.

1. Φρυγίᾳ] φρυγίῳ R.

17. παρεπιγραφὴν R.

18. θηλύτητα αὐτοῦ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων Suidas s. ὀλολύζει.

20. φησὶ R.

21. πεποιεῖσθαι R. hic et infra.

24. ἀντὶ τοῦ πολλαῖς Suidas s. κατεγλωττισμένον.

146. ζωνάριον.

148. γρ. σύ τ' αὐτός.

ἀντὶ τοῦ τρέφῃ· τὸ γὰρ τρέφει Ἀττικόν.

149. ἀνδρεῖα ὑποδήματα.

151. στοχάζομαί γε ἐκ τῆς μελοποιίας οἷος ἂν τις εἴης.

154. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην.

159. ἀντὶ τοῦ τὴν σκέψιν.

161. γυναικεῖα δράματα λέγεται ἐν οἷς ὁ χορὸς ἐκ γυναικῶν ἐστὶν, ἀνδρεῖα δὲ ἐν οἷς ἐξ ἀνδρῶν.

165. ἐπεὶ ὡς ἐπίπαν ἐστυκότας τοὺς σατύρους εἰσάγουσιν.

167. ἀγροῖκον καὶ πώγωνα μέγαν ἔχοντα.

168. Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος καὶ Ἀνακρέων ὁ ἀπὸ Τέω (αὕτη δὲ πόλις τῆς Ἰωνίας) καὶ Ἀλκαῖος ὁ Λέσβιος μέλη ἔγραψαν πρὸς λύραν.

169. ἔγχυμον ἐποίησαν. ἐν ἐνίοις δὲ Ἀχαιὸς γέγραπται, καὶ τὰ παλαιότερα ἀντίγραφα οὕτως εἶχεν. Ἀριστοφάνης δέ ἐστιν ὁ μεταγράψας Ἀλκαῖος· περὶ γὰρ παλαιῶν ἐστὶν ὁ λόγος, ὁ δὲ Ἀχαιὸς νεώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον ὑπὸ Διδύμου πρὸς Ἀριστοφάνην, ὅτι οὐ δύναται Ἀλκαίου μνημονεύειν (οὐ γὰρ ἐπεπόλαζε, φησὶ, τὰ Ἀλκαίου διὰ τὴν διάλεκτον), λελήρηται ἄντικρυς. καὶ ἐν τῷ πρὸ τούτου δράματι, τοῖς Ὄρνισι, παρῴδηται τὸ "ὄρνιθες τίνες οἵδ' ὠκεανῶ γᾶς "ἀπὺ περράτων" οὕτως "ὄρνιθες τίνες οἵδ' οὐδὲν ἔχοντες" καὶ ἐν Σφηξὶν "ὤνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος." ἀλλαχοῦ δὲ ὁ Δίδυμός φησιν, ἡ μὲν γραφὴ δύναται μένειν, οὐκ ἂν δὲ τούτου τοῦ μελοποιοῦ μέμνηται, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγων ὅτι οὐκ ἐπεπόλαζε τὰ μέλη. Ἀλκαίου τοῦ κιθαρῳδοῦ, οὗ καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ Γένει μέμνηται "ὦ 'λκαῖε Σικελιῶτα Πελοποννήσιε." τί δὲ ἐνταῦθα κιθαρῳδοῦ, περὶ ποιητοῦ ὄντος τοῦ λόγου;

170. ἁβρῶς.

171. Φρύνιχος ὁ τραγικὸς, ἐπεὶ Ἀθηναῖος ἦν.

175. ἐκ τούτου .... καὶ ἐν τοῖς Ὄρνισιν οὐκ ἄλλοθεν κορυδὸν

7. τοῦ om. R.
19. δὲ ἄντικρυς R.
20. οἵδ' ὠκεανῶ γᾶς ἀπὺ περράτων] δὲ ὠκεανῶ τὰ σὰ πτερά R. Vid. ad schol. Av. 1410.
21. οὕτως] τουθ' ὡς R.
οἵδ' οὐδὲν ἔχοντες] οἱ οὐδὲν ἔχον R.
22. Σφηξὶν] Vid. schol. Vesp. 1227.
ὤνηρ] ὠνὴρ R.
23. μένειν Dobræus. μὲν εἶναι R.
26. πελοπονήσιε R.
30. ἐκ τούτου ....] Supplendum videtur δῆλον ὅτι vel φανερὸν ὅτι.

αὐτὸν ὠνόμασεν ἀλλ' ἢ ὅτι μικρὸς καὶ αἰσχρός. καὶ Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις "ἀλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα **** οὖν, εἰ δ' ἐστὶν "Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων."

τραγῳδίας ποιητὴς αἰσχρὸς τὸ πρόσωπον καὶ σιμὸς καὶ μικρὸς τὸ σῶμα.

180. κακὸς ἤμην.

184. σοφοὺς μᾶλλον ἔλεγον καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν καὶ ποιητικήν.

186. μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ.

197. γέρων γὰρ τότε Εὐριπίδης ἦν· ἕκτῳ γοῦν ἔτει ὕστερον τελευτᾷ.

201. ἐξ 'Αλκήστιδος Εὐριπίδου.

206. ἐκφεύγειν.

210. ἐὰν τοῦτο ποιήσωμεν.

221. ἀληθῶς.

222. τὰ γένεια. ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν 'Ιδαίων Κρατίνου.

227. παρὰ τὸ δουροδόκης ὡς πολλὰ αυ . . .

228. ἵνα ἀποτεταμένης αὐτῆς καλ . . . νεν.

231. ἀντὶ τοῦ εἰς τῶν 'Ερινύων. ἄσυλον γὰρ εἶχον οἱ καταλαμβάνοντες τὰ ἱερὰ τῶν 'Ερινύων.

234. τὴν μίαν κομῶν γνάθον, τὴν ἑτέραν ἐψιλωμένος.

238. ὅτι τὸ μύζειν παρῆκται ἀπὸ τοῦ μῦ πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτῆρσι ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν.

239. ψιλὴ τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥτις βάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου γυμνὴ οὖσα ὅπλων, καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ ἐψίλωται.

"Ορνισιν] 1295.

ἄλλοθεν] ἄλλον R.

1. αὐτὸν ὠνόμασεν] Tenuia tantum in codice supersunt literarum vestigia αντωνυσιου.

ἀλλ' ἢ] ἄλλη R.

2. Post φιλοκλέα indicavi lacunam. In R. literis prope obliteratis λελυθημαι ὅθεν, quæ tanto minus in integrum restitui possunt, quum plura excidisse manifestum sit. λελυθημαι simile est verbo λελύπημαι.

9. μεγάλῃ] ἀνθρωπίνῃ, μεγάλῃ Suidas s. κοινολογία.

12. 'Αλκήστιδος] 694.

16. 'Ιδαίων] Conf. ad schol. Eccles. 1113.

17. ὡς πολλὰ αυ . . (scr. αὐτοῦ)] Hæc fortasse de proximorum verborum γενναῖος εἶ explicatione supersunt.

20. ἱερὰ] ιε..α R.

'Ερινύων] ἱερείων R.

24. βάλλεται] προβάλλεται Suidas s. ψιλός.

26. λέγει, ἐπεὶ] εἴρηκε, διότι Suidas.

242. διαβάλλει τοῦτον ὡς ξυρούμενον.

243. μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια φλογίζονται, ἵνα ψιλωθῶσιν.

249. ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν.

252. ἄσβολος καλεῖται ἡ αἰθάλη τοῦ πυρός.

253. τράμις ὁ πρωκτός.

261. δέον εἰπεῖν μύρου εἶπε ποσθίου. πόσθιον δέ ἐστι τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς μετ' αὐτοῦ ἑταιρίζοντα.

265. ὅτι τὴν περίθετον οὕτως. καὶ τοῦτο δὲ εἰς μαλακίαν, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ. λέγουσι δὲ περίθετον πρόσωπον, ὡς Ἀριστομένης ἐν Γόησιν "παντευχίαν δὲ τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν "καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν ἕσταθι."

266. πάντα ἔχουσα τὰ τοιαῦτα ἐν ἑαυτῇ.

268. τῆς κλίνης. στρῶμα δίδωσιν αὐτῷ.

βάθριόν τι ἡ κλινὶς εἰστεταμένον. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ἔγκυκλον ἱμάτιον, ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα.

270. χαῦνα. διαβάλλει δὲ πάλιν τὸν Ἀγάθωνα ὡς χαῦνον.

275. ὡς γυνὴ λαλήσεις.

279. ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.

280. Ἱπποκράτης ἐγένετο Ἀθηναῖος, ὃς εἶχεν υἱοὺς * * διεβάλλετο δὲ σὺν αὐτοῖς ὡς ἀπαίδευτος.

281. ὅτι κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως, ἀντὶ τοῦ ἀθρόους πάντας. τὸ γὰρ ἄρδην ὅμοιόν ἐστι τῷ φοράδην ἐνέγκαι· ἡ γὰρ ἄρσις τοῦτο δηλοῖ. εἰ μὴ νῦν τοῦτο βούλεται, πάντας ὁμοῦ αἴρω.

283. ἐπειδὴ ἐν Ἱππολύτῳ τοῦτο εἶπεν Εὐριπίδης, νῦν εὐλαβούμενος λέγει ὅτι ἡ φρήν σου ὀμώμοκε καὶ οὐχ ἡ γλῶττα.

284. παρεπιγραφή. ἐκκυκλεῖται ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ θεσμοφόριον.

285. ὅτε ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐκκλησιάζειν σημεῖον τίθεται.

9. καὶ ὡς γυνὴ Suidas s. περίθετος. ὡς γυνὴ καὶ R.
10. δὲ] Fort. δεῖ.
11. ἕσταθι] ἔνσταθι R.
14. εἰστεταμένον] Sic Suidas quoque s. κλινίς, ubi Porsonus ἐκτεταμένον. Poterat probabilius τεταμένον.
19. Addidi ὃς.
Post υἱοὺς indicavi lacunam. Excidit epitheton aliquod filiorum vel numerus. Tres Hippocrati filios fuisse constat ex schol. Nub. 997.
21. τοῦ addidi ex Suida s. ἄρδην.
22. τοῦτο δηλοῖ addidi ex Suida.
23. εἰ μὴ νῦν τοῦτο βούλεται] ἀντὶ τοῦ Suidas.
24. Ἱππολύτῳ] 608.

286. μιμεῖται τὴν φωνὴν γυναικός.

289. δυϊκόν. τὸ ἐντελὲς περικαλλέε.

296. ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ κατ᾽ ἐπίκλησιν οὕτω καλουμένης. οἷον βοίδιον ἢ χρυσίον ἢ μύρτιον. ἴσως δὲ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον αἰνίττεται.

297. ἀναισθήτου καὶ μωροῦ, ἵνα κρατῇ αὐτοῦ.

298. τὸν παιδαρίσκον. ἴσως δὲ παρὰ τὴν πόσθην αὐτὸ συνέθηκεν. ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ τὸν νοῦν μου ποίησον.

302. γυνὴ μιμουμένη κήρυκα.

πεζῇ εὐφημίᾳ χρῶνται οἱ κωμικοί, ἐπειδὰν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγωσιν.

306. ὡς ἀνδρὶ τῆς Περσεφόνης.

δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν.

307. εἴτε τῇ γῇ εἴτε τῇ ἑστίᾳ, ὁμοίως πρὸ τοῦ Διὸς θύουσιν αὐτῇ.

317. ἀπὸ κοινοῦ εὔχεσθε.

319. ὁ χορὸς ἀπὸ γυναικῶν θεσμοφοριαζουσῶν.

331. τὸν ὑπὸ τῶν ἀνέμων κινούμενον. πᾶσαν δὲ κίνησιν καλοῦσιν οἶστρον.

334. ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος.

335. ἐπὶ τὸ τελεστικὰ τὰ πράγματα γενέσθαι.

εἰς τέλος ἄγοιμεν τὰ δόξαντα.

343. φιλίαν σπένδει.

346. ἐκ τῆς κατάρας τῆς ἐπὶ τοῖς Πεισιστρατίδαις γενομένης ταῦτα παρέμιξεν. ἔοικέ τινα παραμιγνύναι τῶν ἐφ᾽ Ἱππίᾳ ψηφισθέντων.

348. κατεῖπε πρὸς τὸν δεσπότην.

352. ἵνα αὐτῇ συγγένηται.

353. ἢ καὶ δέχεται δῶρα παρ᾽ ἑταίρας ἐπὶ τῷ προδιδόναι καὶ συγχωρῆσαι αὐτῇ τὸν φίλον. γράφεται ἔν τισιν ἑτέρα καὶ ἔστιν ἕτερος νοῦς. Ἄλλως. ἐὰν μὲν ἄνευ τοῦ ι γρ. ἑτέρα, οὕτως· ἢ δέχεται δῶρα ὑπὲρ τοῦ ἑταίρα οὖσα προδιδόναι τὸν φίλον. ἐὰν δὲ σὺν τῷ ι, προδιδοῦσάν τινα ἑταίραν τὸν ἑαυτῆς φίλον.

4. μύρτιον] μύρτον R. 8. κατοφερῆ R.
7. πεδαρίσκον R. 30. τῷ] τὸ R.

354. τοῦ διξέστου. χοῦς γὰρ δύο ξέσται, χοεὺς δὲ ἕξ.

357. καταρᾶσθε.

362. ὅσαις δὲ προσήκει τὰ ἄριστα λέγειν, ταύτας νικᾶν λεγούσας.

366. ὑφ' ἡμῶν.

370. δηλοῖ ἐνταῦθα ὅτι λέγουσι καὶ ὁμοίως ἡμῖν τὰ ἀπόρρητα, οὐ μόνον ἀπηγορευμένων.

372. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πολεμίους εἶπε Μήδους. κατ' ἐξοχὴν δὲ εἴρηται, ὥσπερ καὶ παρ' Ὁμήρῳ "Ζεὺς ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ "Ἕκτορα."

377. συμμαχεῖν.

380. ἐπιστάτις ἐστὶν ἡ Τιμόκλεια. ἀρχὴ δέ τίς ἐστιν ἐπιστάτις, ἥτις ἀνισταμένη συμβουλεύει περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης ἢ περὶ ἄλλου τινός.

383. ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις περὶ τὰς θυσίας γίνονται.

384. χρηματίζειν ἐστὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις.

387. ἀντὶ τοῦ στέφανον· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον. τὸ δὲ περίθου, ὅπερ ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγειν.

390. καλλιλεξία. γυνή.

393. ὑβριζομένας.

396. ἐπιχοίει, ἐπιξύει. σμῆξαι δέ ἐστι τὸ τὸν ῥύπον ἐπιξῦσαι. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμήχειν, οἷον ἐπιτρίβει· σφοδρὰν γάρ τινα τρίψιν καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι. τάχα δὲ καὶ τὴν σμώδιγγα εἰρῆσθαι ἀπὸ τούτου. Διόδωρος οὐ μεταφορικήν, ἀλλ' ἐξ ἔθους γλωσσηματικήν, καὶ μὴ εἶναι ἐπιτρίβειν ἀλλὰ τύπτειν ἢ σκώπτειν τὸ σμώχειν. Ἄλλως. ἐπισμῇ: Καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστὶν ἐν Κλεοβουλίναις τὸ ἐπισμῇ. ἔστι δὲ λοιδορία, ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

400. ὁ Σύμμαχός φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δὲ οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν, ὥσπερ παιδοπίπης λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπης. Ἄλλως. τὰ πλεῖστα οἰνοπίπους ἔχει ἀντὶ τοῦ τὰς μεθύσους ἀπὸ τοῦ πιπίζειν, ὅπερ ἐστὶν ἐκμύζειν.

8. Ὁμήρῳ] Il. N, 1.
12. ἢ εἰρήνης] ἢ om. R. Addidi ex Suida s. ἐπιστάτις.
περὶ om. Suidas.
16. τοῦ] τὸν R. Fort. τοῦ τόν.
23. Διόδωρος] Fort. Δίδυμος. οἱ δὲ Suidas s. ἐπισμῆ, qui supra quoque οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμήχειν, οἷον ἐπιτρίβειν.
30. οἰνοπίπους] οἰνοπίπας posuit Suidas s. h. v.
31. ἐκμύζειν] μύζειν ἢ μυζᾶν Suidas.

402. ὡς ἔτι ἰκρίων ὄντων ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ ξύλων καθημένων. πρὶν γὰρ γενέσθαι τὸ θέατρον, ξύλα ἐδέσμευον καὶ οὕτως ἐθεώρουν.

404. ἀντὶ τοῦ ἐν ὅλοις αὐτοῦ τοῖς δράμασι.

408. νεωτέρων καὶ ἐρωτικῶν τὸ στεφανοπλοκεῖν.

πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι ἐστεφανηπλόκουν αἱ παλαιαί. Σαπφὼ " αυταόρα " αιστεφανηπλόκουν."

409. περιερχομένη.

410. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα τὸν νοῦν ἐχούσης σου κατέαγεν ἡ χύτρα. ὡς διὰ τὸ ἐρᾶν μὴ προσεχουσῶν ἐπεφώνουν ταῦτα οἱ ἄνδρες, εἰ ἡ γυνή τι ἐκ τῶν χειρῶν ἀφίοι.

411. ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. διαβάλλει δὲ ὡς μοιχοὺς τοὺς Κορινθίους.

416. ὅτε τίκτουσιν αἱ γυναῖκες.

417. πρὸς τοὺς γέροντας διαβέβληκεν, οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας ἤγοντο.

419. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν ἴαμβον τοῦτον. πᾶν γὰρ μέτρον οἱ παλαιοὶ ἔπος ἐκάλουν.

423. ἠπειρωτικούς.

424. φόβον ἀπὸ τῶν προσωπείων.

426. ἐκ τοῦ ταμείου λαβεῖν.

427. ὅτι ἑνικῶς τὸ ἄλφιτον.

430. τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανά φασιν εἶναι. γομφίους δὲ, οὓς ἡμεῖς ὀδόντας. Μένανδρος Μισουμένῳ " Λακωνικὴ κλεῖς ἐστιν ὡς " ἔοικέ μοι περιοιστέα." καί φασιν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται μοχλοῦ παρατιθεμένου ἤ τινος τοιούτου, ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι.

περιβόητοί εἰσιν αἱ Λακωνικαὶ κλεῖδες.

432. σφραγίδιον παραπλήσιον ᾧ ἐσφράγιζεν ὁ ἀνήρ.

434. ξύλα ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφράγιζον. θρῖπες δὲ εἶδος σκωλήκων.

435. ἐξάψαντας ἑαυτῶν.

2. γενέσθαι] γένηται R. Correxi ex Suida s. ἰκρία, licet apud hunc quoque tres codices γένηται præbeant.

6. αυταόρα αιστεφανηπλόκουν] αὔτᾳ ὅρᾳ (i. q. ὥρᾳ) ἐστεφανηπλόκουν Seidlerus.

29. ὑπὸ] ἀπὸ Suidæ codices s. θριπηδέστατον.

436. ταράττειν καὶ κινεῖν.

447. διὰ τὸ εὐμήχανον ἐν τοῖς δράμασι λέγεσθαι τὸν Ξενοκλέα πρὸς τὰς τῆς γυναικὸς μηχανὰς παρελήφθη. χλευάζων δὲ λέγει οὐκ ἀπὸ σπουδῆς, ὡς ἐπὶ συμμέτρου. Ἄλλως. ὁ τραγῳδοποιός. ἤτοι δὲ διαβάλλει αὐτὸν ὡς ἀφυᾶ.

449. φανερῶς.

452. ὑπὸ Εὐριπίδου.

455. διὰ μυρρινῶν στεφάνους ποιοῦσα.

456. ἀντὶ τοῦ πρότερον.

465. οὓς ἡμεῖς ἐκδοτικοὺς λέγομεν.

466. φρόνημα.

476. ἐπίτηδες ὁ κηδεστὴς ὑπὲρ τὰς ἄλλας γυναῖκας γυναικίζεται, ἵνα διὰ τούτου λάθῃ.

479. ἀντὶ τοῦ μόναι.

οὐδεμία ἐκφέρουσα τοὺς λόγους πρὸς τοὺς ἄνδρας.

480. διὰ τί.

488. ἔξυεν ἠρέμα, παρὰ τὸ κνᾶν.

492. λείπει τὸ ἔφη.

493. ἐλελίσφακον. ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον.

494. ἵνα ὀλισθηρὸς γενόμενος μὴ ψοφῇ.

496. ἀγυιεὺς οὕτω καλούμενος Ἀπόλλων τετράγωνος.

498. τῶν νῦν καλουμένων σταβλίτων ἢ βουρδωναρίων, τῶν τοὺς οὐρῆας κομούντων.

502. διὰ γὰρ τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον ἐφύλαττον Ἀθηναῖοι τὰ τείχη.

506. στολῆς εἶδος.

507. ὅτι καὶ συστολαῖς βιαίοις χρῶνται καὶ ἐκτάσεσι. καὶ ἄνω "ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον ἀλλ' εἰπεῖν βούλομαι."

512. ὅτι ἐν χύτρᾳ τὰ παιδία ἐξετίθεσαν.

513. τὸ στόμα πεπληρωμένον. καὶ ἄλλως οὐ γάλα πρότερον τοῖς βρέφεσιν ἐδίδοσαν, ἀλλὰ μέλι ἀπολείχειν. Μένανδρος δὲ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ τὰ ἀρτίτοκα γάλακτος δεόμενα.

516. δέον εἰπεῖν "τὸ βρέφος τὸ ἦτρον τῆς μήτρας ἐλάκτισεν"

10. ἐκδοτικοὺς Suidas s. συνθηματιαίους. συνεκδοτικοὺς R.
21. ἀγυεὺς R.
23. κομούντων R.
27. ἄνω] 176. ubi v. quæ annotavi.

εἶπε τῆς χύτρας, ἐπειδὴ ἐν χύτρᾳ εἰσῆλθε τὸ παιδίον. τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας, ὃ καλοῦμεν ἔλυτρον.

523. Θεόφραστος τὴν προάνθησίν φησι τῆς πίτυος καὶ τῆς πεύκης. Ἐρατοσθένης ἀγγεῖον τοῦ σφηκὸς ἢ τῆς μελίσσης, ὅπου οἱ σκώληκες ἔπεισιν. ἀλλ' οὐδὲ οὕτως πάνυ σώζεται ἡ ἀκολουθία. δεῖ οὖν χωρίζειν ἑκάτερον οὕτως, καὶ ὡς στρεβλὸν καὶ ὥσπερ κύτταρον, προσόμοιον κυττάρῳ πλήρει καὶ ἔχοντι τὸν σκώληκα. Ἄλλως. κύτταρος καλεῖται τὰ κοιλώματα τῶν μελικηρίδων· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος, ὅπερ νῦν ἀκουστέον· περὶ γὰρ αἰδοίου λέγει.

526. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου "εἰ δὴ θυμούμεθα παθόντες "οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες."

536. ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων "ὑπὸ παντὶ λίθῳ "σκορπίον ὦ 'ταῖρε φυλάσσεο." καὶ ἑτέρα "πάντα λίθον κίνει."

538. τοῦτο ἰαμβικὸν τετράμετρον καταλῆγον.

539. εἰ μὴ ἄλλη γυνή.

540. κατὰ τῆς Ἀγραύλου ὤμνυον, κατὰ δὲ τῆς Πανδρόσου σπανιώτερον· κατὰ δὲ τῆς Ἕρσης οὐχ εὑρήκαμεν.

543. συντιμωρεῖσθαι αὐτὸν βουλόμεναι, ἐπειδὴ ἐπὶ σκηνῆς εἰσίν.

554. τοῦτο μόνον τὸ τετράμετρον ἰαμβεῖον ἀνάπαιστον ἔχει τὸν καταλήγοντα. ἄξιον οὖν αὐτὸν τηρῆσαι.

563. ξύστρας.

564. κατεχρήσατο εἰποῦσα σιφωνίζομεν σῖτον. κυρίως γὰρ σιφωνίζειν τὸ τὰ ὑγρὰ ἀποσπᾶν.

567. κατέκοψεν.

τοῦτο διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας.

568. οὐκ ἀπὸ ἱστορίας παλαιᾶς εἴληφεν, ἀλλ' ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ τούτου γενομένου.

569. ὡς καὶ τούτου πάλιν γενομένου.

571. ὡς καὶ τούτου πάλιν γενομένου.

2. καλοῦμεν] καλοῦσιν Suidas s. ἦτρον.

3. τὴν προάνθησιν] . . . απινων R. literis evanidis. Correxi ex schol. Pac. 198. Potest tamen etiam τὰ ἀποπίπτοντα scribi. τὸν προαποπίπτοντα κύτταρον dixit Theophrast. H. Pl. 3, 7, 3.

9. πῶμα Suidas s. κύτταρος et πόσθιον. σῶμα R.

17. κατὰ τῆς] ἐκ τῆς R.

572. ἐπιτετήδευκεν ὑφαρπάζουσαν τὴν ἑτέραν ποιῆσαι τὸν λόγον, ἐπεὶ ἔλειπε τὸ λαβεῖν.

573. ὡς τὼ χεῖρε. οὐκέτι δὲ μὰ τοῖν θεοῖν, ἀλλὰ μὰ ταῖν θεαῖν.

574. ὅτι ἐπὶ γυναικείων τριχῶν ὡς τὸ πολὺ, καὶ ὅτι παρετυμολογεῖ τὸν πόκον οὐ κακῶς. Λυκόφρων δὲ ἁπλῶς τὰς τρίχας. ἐμπλοκὴ δέ τις φαίνεται, καὶ πλοκαμῖδες σπανίως ποτὲ ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεται.

579. ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ Μένανδρος " ἔστιν " δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα."

581. τὰ αὐτά μοι πράττουσα.

582. ἐψίλωτο γὰρ ὁ Κλεισθένης τὰς γνάθους γυναικωδῶς.

583. προΐσταμαι.

585. πρὸ ὀλίγου.

592. ὅτι ἀναπέμψαι κυρίως. διὸ καὶ ἄνοδος ἡ πρώτη λέγεται, παρ' ἐνίοις καὶ κάθοδος, διὰ τὴν θέσιν τῶν θεσμοφορίων. ἐπεὶ καὶ ἄνοδον τὴν εἰς τὸ θεσμοφόριον ἄφιξιν λέγουσιν· ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ θεσμοφόριον.

607. ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχή τις κρύπται. ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος.

609. ὦ προστάτα.

610. Μνησίλοχος τοῦτο διὰ τὸ μέλλειν ἔρευναν γίνεσθαι.

619. ἀντὶ τοῦ οὔρει.

623. ἐπισχετικὰ γάρ ἐστιν οὔρου τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας αὐτοῖς χρῆσθαι. ὅτι μὲν γὰρ χρῶνται καὶ Ξενοφῶν φησι " φυλάττονται πολλὰ οὐρεῖν, ὥσπερ καὶ " πτύειν καὶ ἀπομύττεσθαι."

627. Κοθωκίδαι δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς.

5. ἐπὶ addidi ex Suida s. ἐκποκιῶ, qui ὅτι omittit.

καὶ ὅτι π.] π. δὲ Suidas.

7. ἀνδρὸς] ἀνδρῶν Suidas.

8. ἔστιν] ἔστι R. et Suidas s. ὁμοῦ.

19. Πλάτωνι] Leg. 1. p. 633 A. ubi numero singulari ἡ κρύπτεια.

20. κρύπται] κρύπτεται R.

25. οὔρων Suidas s. στραγγουριῶ.

26. χρῆσθαι αὐτοῖς. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι Suidas.

27. Ξενοφῶν] Cyrop. 1, 2, 16. ubi verba paullo alia sunt quam quibus scholiasta utitur.

629. οἱ μὴ δυνάμενοί τι λέγειν τοιαῦτα λέγουσιν.

630. καὶ τοῦτο πρὸς τὴν ἄνοδον, ἐπειδὴ ἄνοδος ἦν πρὸς τὸ ἱερόν.

631. φίλη συνδίαιτος. σκηνὰς γὰρ ἑαυταῖς ἐποίουν πρὸς τὸ ἱερόν.

637. διαβάλλει πάλιν τὰς γυναῖκας ὡς μεθύσους.

638. ἀλλήλας ἐδεξιούμεθα.

640. μὴ εὑρίσκων τί εἴπῃ ὁ κηδεστής φησιν ὅτι ἀντὶ ἀμίδος σκάφιον ᾔτησεν ἡ Ξένυλλα. ἀμὶς δέ ἐστιν οὐροδόχον ἀγγεῖον.

648. ἀντὶ τοῦ στεῖρα.

653. οὐκ ἐνταῦθα γάρ. παρατετήρηται καὶ πρότερον.

655. ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ εἷλκον Κορίνθιοι, ὥστε μὴ περιέρχεσθαι. τοῦτο δὲ διισθμονίσαι ἐκάλουν.

656. ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα.

663. τῶν ἐγκύκλων ἀποδυσαμένας.

664. ἐπεὶ μόνων γυναικῶν ἐστὶν ἡ ἐκκλησία.

περιδραμεῖν.

665. τὴν ἐκκλησίαν παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι τοὺς ὄχλους.

ἐπεποίητο γὰρ ἐκκλησίαν. τὰς δὲ σκηνὰς διὰ μέσου εἴρηκε. καὶ γὰρ πρὸς τῇ πυκνὶ σκηναὶ ἦσαν, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνης μεμνηται τούτου.

671. παρακαθεζόμενος.

687. ἀντὶ τοῦ διάπυρος ὢν ταῖς μανίαις.

690. γελοίως εἶπεν, ὡς Ἀλέξανδρος "ἦσαν ἄνθρωποι πέντε καὶ "γυναῖκες τρεῖς." πέπαικται οὖν τοῦτο ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

692. ἀποδίδωσιν.

696. . . . . ἁρπάζει παιδίον μιᾶς γυναικὸς, καὶ καταφεύγει ἐν τῷ ἱερῷ, λέγων ὅτι ἐάν με τύψητε, κατασφάξω τοῦτο τὸ παιδίον. ἀντὶ δὲ παιδίου ἀσκὸν οἴνου λαμβάνει, καὶ αὐτὸν ἐνδύει κροκωτὸν, καὶ ποιεῖ αὐτῷ χεῖρας καὶ πόδας, καί φησιν αὐτὸ παιδίον. διαβάλλει δὲ τὰς γυναῖκας ὡς ἐν ταῖς μάχαις αὐτῶν τοὺς ἀσκοὺς τῶν οἴνων κατέχουσιν.

9. γάρ] Immo γε.

11. διισθμονίσαι] διισμωνίσαι R. Correxi ex Suida s. h. v. et s. ἰσθμός. διισθμήσαντα ex Polybio affert Suidas, quod διισθμίσαντα scribendum esse vidit Portus.

13. ἐγκύκλων] ἐγκυκλίων R.

18. πυκνὶ σκηναὶ] σκηνῇ πυκναὶ R.

Ἀριστοφάνης] Videtur ad Pac. 731. respicere, ὡς εἰώθασι μάλιστα | περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.

22. Ἀλέξανδρος] ἀλεξανδ. R.

25. Ante ἁρπάζει aliquot literarum formæ in R. apparent α . . η βο̄.

700. τῶν βωμῶν, ἀπὸ τοῦ τὰ μηρία ἐπάνω ἀποκεῖσθαι. ἐκ δὲ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον εἶπεν.

704. τροπαῖον προπερισπωμένως ἀναγνωστέον παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τρόπαιον δὲ προπαροξυτόνως παρὰ τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς.

709. παροιμία.

717. ἐκ τῶν ἀνδρῶν φησὶν, ὅθεν οὐκ ἔξεστιν. ὁ Σύμμαχος· γελοίως φησὶν ὅθεν ἥκεις φαύλως ἥκεις. ἥκεις, φησὶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὅθεν οὐ φεύξῃ.

721. τοῦτο τὸ παθεῖν.

724. κάθηται ἐπὶ βωμοῦ ὡς ἱκετεύων, ἡρπακὼς τινος θυγάτριον· φαίνεται δὲ ἀσκὸν ἔχων.

733. πρὸς τὰς γυναῖκας.

735. ὄνομα κύριον δούλης τὸ Μανία. καὶ ἐκτεταμένον ἔχει τὸ α.

736. σπινθῆρα.

737. εἶδος ἱματίου. ἠμφίεσται δὲ ὡς παιδίον καὶ ὑποδήματα ἔχει ὁ ἀσκός.

741. ὁ ἀσκός. εἶδος δὲ ὑποδημάτων αἱ Περσικαί.

742. ὦ μέθυσοι.

745. ἅπαντα γὰρ ἕνεκα τοῦ πιεῖν ἐνέχυρα τίθεται καὶ πιπράσκεται.

748. ἀλλ' οὐ δέκα μῆνας κυοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἀλλ' ἐννέα. εἰώθασι δὲ οὕτω πλήρει ἀριθμῷ χρῆσθαι ἀντὶ τῶν ἐννέα μηνῶν.

750. τρεῖς κοτύλας οἴνου χωροῦν.

753. τοῦτο πάλιν ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἔτη εἶπε χοᾶς.

754. εἰώθασι λέγειν, ἐάν τις ἐν Διονυσίοις ἢ Διασίοις ἢ Σκίροις μικρόν τι προσεναγισμάτων φησὶν ευπ̄. ἅμα δὲ ὅτι καὶ περὶ οἴνου ἐστὶν ὁ λόγος. Ἄλλως. ουτο . . . λέγοντος ἃ δὲ ἔχει ἐκ Διονυσίων ἢ Ἀπατουρίων, τὸν ὑπερπίπτοντα τῶν μηνῶν ἀριθμὸν οὕτω δηλοῖ τις.

3, 4. ἀριστοφάνους—θουκυδίδου R.
7. Σύμμαχος] συμμαχῶν R.
16. παιδίον] Obscuri literarum ductus in R, qui σημαίνει potius significare videntur quam quod sensu postulante posui παιδίον.
17. ὁ ἀσκός] ἡ ἀσκο R.
25. τοῦ om. R.
27. Post Σκίροις vel in vicinia plura excidisse videntur: quo fit ut sequentia quoque in integrum restitui nequeant.

τοῦτο ἔθος ἦν Ἀττικοῖς, λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων.

761. τοῦτο αἱματοδεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἄμνιον.

763. τοῦτο ἅμα εἰπὼν ἐκχέει τὸν οἶνον ὁ κηδεστὴς ἐν τῷ βωμῷ.

765. ἀπὸ ἔθους. ἐκδερματώσαντες γὰρ τὰ ἱερεῖα διδόασι τὰ δέρματα ταῖς ἱερείαις. ἐκχέας οὖν τὸν οἶνον χαρίζεται αὐτῇ τὸν ἀσκόν.

767. ἐνταῦθα ἀπέδωκεν ὁ Ἀριστοφάνης τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς, ἧς ἥρπασε τὸ παιδίον ἤτοι τὸν ἀσκὸν ὁ κηδεστής.

773. ὁ Εὐριπίδης.

777. ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῷ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἴακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὗται ἔλθωσιν εἰς τὸν Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγείλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἴαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προσπεσεῖν.

780. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. πινάκια δὲ ἦσαν ἀνακείμενα. πίνακες γὰρ ἦσαν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἀπὸ τούτων λαβὼν γράφει, καὶ ῥίπτει αὐτὰς λέγων "ἀπέλθετε, σημάνατε Εὐριπίδῃ."

784. ἄνυσιν ἔχοντι καὶ ἐπίνοιαν.

786. σμίλης λέγει ἀντὶ τοῦ γραφείου.

ὁλκοὺς λέγει τὰ σημεῖα, ἐπειδὴ ἕλκομεν γράφοντες.

788. ὡς Εὐριπίδην γράφων, ἐν ᾧ τὸ ρ. ἐν τῷ γράφειν τὸ τοῦ Εὐριπίδου ὄνομα τοῦτό φησιν.

792. τῇ παραβάσει χρησάμεναι.

797. μήτε καταληφθῆναι παρακύπτουσαν.

811. πέπλασται τὰ ὀνόματα, ἐπεὶ εὐδοκίμουν οἱ Ἀθηναῖοι τότε τῷ ναυτικῷ. Χαρμῖνος δὲ περὶ Σάμον συνεστρατήγησε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τοῖς περὶ Φρύνιχον. Ναυσιμάχη δὲ πόρνη καὶ Σαλαβακχώ. Ἄλλως. συνεμάχησε γὰρ Φρυνίχῳ ἐν Θράκῃ ὁ Χαρμῖνος, καὶ ἴσως οὐδὲν ἀξιόλογον ἔπραξεν. διὸ λέγει "δῆλα τὰ ἔργα."

812. Κλεοφῶντα λέγει τὸν λυροποιόν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς κίναιδον.

12. αὗται] ἑαυταῖς R.

17. ἀγάλλεται] ἂν λέγηται R. Correctum ex Suida s. ἄγαλμα aliisque quos ibi indicavit Gaisfordius grammaticis.

813. πόρνης ὄνομα.

815. καὶ ἡ Εὐβούλη πέπλασται. τὸ δὲ ὅλον τί βούλεται, οὐκ ἔστι σαφές. ἀλλ' οὐδὲ παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Ὑπερβόλῳ· λέγει γάρ τι περὶ τοῦ ἐπιλαγχάνειν τοῖς βουλευταῖς "εὐτυχεῖς ὦ δέσποτα. τί δ' ἔστι; βουλεύειν ὀλίγου 'λαχες πάνυ. ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες, ἢν νοῦν ἔχῃς. πῶς ἢν ἔχω νοῦν; ὅτι πονηρῷ καὶ ξένῳ ἐπέλαχες ἀνδρί· * * * οὐδέπω γὰρ ἐλευθέρῳ." καὶ ἐν ταὐτῷ "ἄπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα δὴ φράσω. Ὑπερβόλῳ (βουλῆς γὰρ) ἄνδρες ἐπέλαχον."

τὸ βουλεῦσαι βουλείαν ἔλεγον.

818. λέγει ἀπὸ συμμάχων ἢ στρατείας. τὸ δὲ ζεύγει ἀντὶ τοῦ ἁμάξαις ἐκφέρειν δεῖ. διὸ καὶ οὐκ εἶπεν οὕτως πεντήκοντα, ἀλλὰ κατὰ πεντήκοντα, τὸ συνεχὲς ἐκφαίνων.

830. σκέπασμά τι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βαλλόμενον, ἢ μέρος τοῦ ἱστίου.

832. τὴν κάμακα τῆς λόγχης λέγει. οἱ μέν φασι κανόνα αὐτὸν λέγειν τὸ ξύλον τῆς λόγχης, οἱ δὲ τὸν κανόνα τῆς ἀσπίδος.

833. τῷ σιδήρῳ.

835. συνέχεεν καὶ οὗτος ὡς Εὔπολις πολλάκις· στρατιὰ μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στράτευσις.

836. τὴν ἀσπίδα λέγει· σκιάζει γὰρ τὸν ἄνδρα. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς Κλεώνυμον.

841. ἀμφότεραι ἑορταὶ γυναικῶν, τὰ μὲν Στήνια πρὸ δυεῖν τῶν Θεσμοφορίων Πυανεψιῶνος θ', τὰ δὲ Σκίρα λέγεσθαί φασί τινες τὰ γινόμενα ἱερὰ ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ Δήμητρι καὶ Κόρῃ. οἱ δὲ, ὅτι ἐπίσκυρα θύεται τῇ Ἀθηνᾷ.

845. εἶδος κουρᾶς δουλικῆς. τὸ ἑξῆς. ὑστέραν τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. ἀντὶ τοῦ μιᾶς γυναικὸς ὑστέραν. ἐὰν δὲ ὑστάτην, ἁπάντων ὑστάτην.

3. Πλάτωνι] Platonis locus explicandus ex Harpocratione s. ἐπιλαχών.

4. τί δ' ἔστι; et πῶς ἢν ἔχω νοῦν; heri sunt verba, reliqua famuli.

5. ἀτὰρ οὐ] ἄγαρου esse videtur in R.

6. πῶς ἢν] πῶς οὖν ἢν R.

7. Post ἀνδρί indicavi lacunam.

8. δὴ] μὴ R.

βουλῆς γὰρ] Id est βουλῆς γάρ ἐστι. De quo usu genitivi dixi in Thesauro Stephani vol. 2. p. 362 A.

25. Ineptum est ἐπισκυρα. Sensum quidem restituas τὰ σκίρα scribendo: sed vereor ne plura exciderint.

28. τοῦ om. R.

ὑστάτην] Quod in libris quibusdam lectum fuit pro ὑστέραν.

847. πολλάκις εἶπεν ὅτι προβάλλει ὁ Ὁμηρικὸς ἐν τῷ πρὸς Πολύβιον προτατικῷ τίς ἡ Ὑπερβόλου μήτηρ. οὐκ ἔχομεν δὲ εἰπεῖν. εἰ δὲ χρὴ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν, ζητείτωσαν καὶ τὴν ἑξῆς, τὴν Λαμάχου· τὸν γὰρ πατέρα μόνον οἶδα Λαμάχου, Ξενόφαντον.

848. ἐπαινεῖ τὸν Λάμαχον νῦν· ἤδη γὰρ ἐτεθνήκει ἐν Σικελίᾳ τετάρτῳ ἔτει πρότερον.

853. τυφλὸς, διεστραμμένος τὴν ὄψιν. Σώφρων "ἰλλοτέρα τᾶν "κορωνᾶν."

854. ἄνω γὰρ ἐκέχρητο τῇ ἐκ Παλαμήδους ἐπινοίᾳ.

857. ὑπόγυον δεδιδαγμένην.

859. τὸ κοικύλλειν, φασὶν, ἐπὶ τοῦ περιβλέπεσθαι δύναται καὶ ἐνθάδε. βέλτιον δὲ ἐπὶ τοῦ κακοτεχνεῖν. τὸ δὲ ἔχων παρέλκει Ἀττικῷ ἔθει.

862. ἐξ Ἑλένης Εὐριπίδου πολλὰ τούτων.

864. μέλανα καὶ συρμαϊζόμενον. ἡ δὲ συρμαία κρίθινόν ἐστι πότημα.

868. ἐπὶ πονηρίᾳ διαβάλλεται. τινὲς δὲ καὶ πατέρα αὐτῷ φασὶν ἀληθῶς εἶναι τοῦτον.

870. τῆς γυναικείας μιμήσεως.

875. ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, καὶ ὅτι μέχρι νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε.

876. σαίνει τὸ ᾆσμα.

877. σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος "οἶσθ' ὃ ποίησον." Σοφοκλῆς Πηλεῖ "μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ· μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός." "οἶσθ' "οὖν ὃ δρᾶσον" Εὐριπίδης Πολυΐδῳ.

878. ὁ Εὐριπίδης ἀναλαμβάνει τὸ πρόσωπον τοῦ Μενελάου καὶ ὑποκρίνεται.

883. Πρωτέας οὕτω καλούμενος Ἀθηναῖος, ὃς ἐτεθνήκει πρόπαλαι.

1. Ineptum est πολλάκις εἶπεν nihiloque melius erit si πολλάκις εἶπον scribas, quum non credibile videatur toties hanc observationem esse repetitam ut πολλάκις dici potuerit. Ex quo sequitur aut excidisse plura vel ante vel post hæc verba, aut πολλάκις corruptum esse ex nomine grammatici, quale est Καλλίστρατος.

προβάλλει ὁ Ὁμηρικὸς] προβάλλει ὁμηρικῶς R. ὁ Ὁμηρικὸς est Seleucus, cujus illud fuisse cognomen constat ex Suida s. Σέλευκος. Suo nomine appellatur in scholio v. 1186, hic vero cognomine solo, ut Apio in scholio Pac. 778.

4. Ξενόφαντον] Xenophanem appellant Thucydides 6, 8. et scholiasta Acharn. 269.

9. ἄνω] ἄκων R.

885. διαβάλλει τὴν Αἴγυπτον ὡς ἀλίμενον καὶ ὡς κίνδυνον ἐμποιοῦσαν ταῖς ναυσίν.

889. ἐκ τῆς θαλάσσης.

904. ἣν εἶπεν Ὅμηρος Εἰδοθέαν.

905. ἀπὸ δήμου τῆς Αἰγηίδος φυλῆς, ἔνθα τὸ Εὐρυσθέως ἀπόκειται σῶμα ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ. ἐπίρρημα δὲ τὸ Γαργηττόθεν.

909. τὰς κόρας σου ἀντιπροσώπους μοι στρέψον.

910. ἐπειδὴ ξυρηθεὶς ἦν.

917. δέον εἰπεῖν ἐκ τῶν ὄψεων, εἶπεν ἐκ τῶν ἰφύων. ἴφυον δέ ἐστιν εἶδος ἀγρίου λαχάνου, ὅτι Εὐριπίδης λαχανοπώλιδος Κλειτοῦς υἱὸς ἦν δηλονότι.

920. καὶ ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλένης, καὶ καθόλου τὰ πλεῖστα.

922. ταῦτα λέγει ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ βουλόμενος ἐκφυγεῖν.

924. τὸ χ παράκειται τῷ στίχῳ. καί φησι Καλλίστρατος, οὐ τῇ λαμπάδι εἶπεν, ἀλλὰ νὴ τῇ δᾳδὶ, ὡς δῆλον εἶναι ὅτι ἑκατέρως ἔλεγον. ἀνάξιος δὲ ἂν εἴη ὁ Καλλίστρατος πιστεύεσθαι ὡς ἂν περὶ διδασκάλου τοῦ Ἀριστοφάνους λέγων.

928. οὐ κυρίως, ἀλλ' οἷον κοινόβουλος.

929. ἐπανουργεῖτε, ὡς δὴ τῶν Αἰγυπτίων πανούργων ὄντων.

933. ἕως ζῶ.

935. ἡ σπάρτος. ἀντὶ τοῦ ἡ μηχανή. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων τι ποιεῖν καὶ ἀποτυγχανόντων.

942. ἐπεὶ ἄνω αἰγυπτιάζειν αὐτοὺς ἔφη, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι λινοποιοί εἰσιν. ὁ πανοῦργος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα ῥαπτόντων.

947. πρὸς σανίσιν ἐδεσμεύοντο πολλάκις, ὡς καὶ Κρατῖνος δηλοῖ. "ἐπίτρεψον οὖν τῷ τοξότῃ" φησὶ "γυμνόν με πρὸς τῇ σανίδι "δῆσαι."

948. μετὰ κροκωτοῦ τοῖς κόραξιν ἑστίασιν παρέχων. ‿ ἀντὶ τοῦ

4. Ὅμηρος] Od. Θ, 366.

5. Εὐρυσθέως ἀπόκειται σῶμα] Idem tradit Steph. Byz. s. Γαργηττός.

10. υἱὸς] οἰωνὸς R.

15. νὴ τῇ δᾳδί] Ineptum est νὴ, metrum autem non explet τῇ δᾳδί. Ex quo colligi potest corrigendum esse τῇ δᾳδινῇ, *face pinea:* quæ Aristophanis grammatici conjectura esse videtur, a Callistrato laudata. Similiter in scholiis Eurip. Orest. 1038. Aristophanis lectio ex Callistrato memoratur, γράφεται καὶ δόμον· οὕτω γὰρ καὶ Καλλίστρατός φησιν Ἀριστοφάνη γράφειν.

18. κοινόβουλος] κενόβουλος R.

26, 27. δῆσαι post γυμνόν με ponit R.

ἑστίασιν παρέχων. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις, ὅτι τὸ ἑστιᾶν καὶ δοτικῇ συντάσσουσιν, ὡς καὶ παρ' Εὐπόλιδί ἐστιν ἐν Αὐτολύκῳ θατέρῳ "ὥστ' οὔτ' ἐκεῖ οὔτ' ἐνθάδε δεῖ ξενίζεσθαι."

952. ὅτι ἐνδυσάμενος καὶ ἐλθὼν εἰς τὰς γυναῖκας κατάδηλος ἐγενόμην.

954. τὸ παίξωμεν οἱ Ἀττικοὶ παίσωμεν ἔλεγον, καὶ τὸ παίσωμεν πάλιν παίξωμεν. καὶ "πολυπαίγμονος ὀρχηθμοῖο."

956. ὅταν τὰ μυστήρια αὔξωμεν, φησὶν, τῶν θεῶν. λέγει δὲ Δημήτρας καὶ Περσεφόνης. Ἄλλως. ὅταν τὰς τελετὰς αὔξωμεν· τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαίρομεν αὐτάς. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀνέχωμεν.

958. Παύσων ὁ ζωγράφος εἰς πενίαν διαβάλλεται, καὶ διὰ τοῦτο εἶπε νηστεύει.

977. ὅτι ἐν θεάτρῳ ἦσαν.

ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ᾠδήν.

978. τὸν Ἀπόλλωνα.

980. τὴν παρθένον.

982. Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη.

986. ἔφορος γὰρ τῶν θρεμμάτων ὁ θεός.

995. τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.

1010. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν αἰθρίαν. βαρβαρίζει δὲ ὁ τοξότης.

1012. ἀντὶ τοῦ δρῶ. τοῦτο δὲ εἰπὼν πλέον αὐτὸν ἐπισφίγγει.

1016. πορμός ἀντὶ τοῦ φορμὸς, ψίαθος.

ἀντὶ τοῦ ἵνα φυλάξω σε.

1019. ὁρᾷ Εὐριπίδην προσιόντα.

1020. ἀντὶ τοῦ ὡς Περσεύς.

1021. Ἀνδρομέδαν: Πιθανῶς· συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ἑλένῃ.

1. ἑστιᾶν καὶ δοτικῇ συντάσσουσιν] Commentum ineptum, quod non apparet quomodo Eupolidis loco confirmari possit. Scholiastæ errorem repetit Suidas s. ἑστιᾶν, omisso tamen fragmento Eupolidis. Non minus mirabiliter Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 37, 24. ut ἑστιᾶν τῷδε dici ostendat, Homeri verbis utitur δαίνυ δαῖτα γέρουσιν.

2. παρ' Εὐπόλιδι] παρ' om. R.

3. ὥστ' οὔτ' ἐκεῖ οὔτ'] ὥστε οὐδὲ ἐκεῖ οὐδὲ R. Post ἐκεῖ aliqua excidisse videntur.

7. πολυπαίγμονος] Corrigendum φιλοπαίγμονος ex Hom. Od. Ψ, 134.

10. ἀνέχομεν R.

25. φυλάξῃ σοι R.

1024. παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου "φίλαι παρθένοι, "φίλαι μοι." τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον.

1027. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας.

πρὸς τὴν ἠχὼ Ἀνδρομέδα λέγει "προσαιδουσσαι τὰς ἐν ἄντροις "ἀπόπαυσον ἔασον ἀχοῖ με σὺν φίλαις γόου πόθου λαβεῖν."

διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον γίνεται.

1030. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1031. παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδᾳ "ἄνοικτος ὃς τεκών σε "τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ πατρὸς ὑπερθανεῖν."

1033. τὴν τηρήσασαν αὐτὸν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις.

1034. δέον εἰπεῖν ἐσώθην, ἀπωλόμην εἶπε χάριν γέλωτος.

1039. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. τὸ δὲ ἐπιφερόμενον σκώπτοντός ἐστι τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους.

1040. παρὰ τὴν ψηφοθήκην. οὐ δικάζω, φησὶν ὁ γέρων.

1042. ἐπεὶ ὀψοφάγος καὶ γαστρίμαργος ὁ Γλαυκέτης, ὡς ἐν Εἰρήνῃ δηλοῦται.

1043. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας.

1049. ἀπὸ κοινοῦ λάβωμεν πέπονθα ἄνομα πάθεα. καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.

δεομένη τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ "γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες." γρ. καὶ φῶτα ἀντομένα· καὶ τοῦτο ἔχει νοῦν πρὸς τὰ ἑξῆς, φῶτ' ἀντομέναν, ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον.

1050. ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου.

1053. ἀντὶ τοῦ κροκωτὸν ἀμφέδυσεν.

1059. ἴσως τὸν ἥλιον ἀστέρα ἐκάλεσεν, ἢ μᾶλλον τὸν κεραυνόν.

1060. διχῶς, τὸν ἄθλιον.

1063. λείπει ἔσχον, ἐκ τῶν δαιμόνων τὰ ἄχη ἔσχον.

σκοτεινήν.

1065. ὑποκρίνεται Εὐριπίδης τὸ πρόσωπον τῆς Ἠχοῦς. πατὴρ γὰρ τῆς Ἀνδρομέδας ὁ Κηφεύς.

1068. εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια. ἐπεὶ εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἠχὼ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ, εἰς τοῦτο παίζει. ἐζήλωσε

2. φίλαι μοι] φίλοι μοι R.
4. προσαιδουσσαι τὰς] πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν Seidlerus.
5. ἀπόπαυσον Seidlerus. ἀπόπασον R.
6. ἀποσπάσματα] ἀσπάσματα R.
14. ψηφοθήκην] ξιφοθήκην R.
16. Εἰρήνῃ] 1008.

δὲ αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ ἐν ᾗ πεποίηκε τραγῳδίᾳ Ἀδώνιδι, περὶ ἧς ὁ ἐρώμενος αὐτῷ Ἀγαθοκλῆς γέγραφεν, ὁ ἀδελφὸς τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ πάλιν Ἀγαθοκλείας.

1069. ἐπεὶ πέρυσιν ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα.

1073. ἠρέμα ὁ κηδεστὴς τοῦτο πρὸς τὸν Εὐριπίδην.

1074. ὁ Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδα.

τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή.

1075. πορείαν.

1078. τοῦτο ἡ ἠχὼ λέγει.

1079. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου.

1081. λείπει μέλλουσα τυχεῖν.

1082. φλυαροῦσα.

1086. τὸ πλῆρες ὠγαθή.

1094. χωρὶς τοῦ ε γράφεται· ὁ γὰρ Σκύθης βαρβαρίζει.

1096. ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν.

1097. πόθεν ἡ φωνή; θαυμάζει τὴν ἠχώ.

1100. καταγελᾷς μοι.

1103. τοῦτο ὁ χορὸς ἢ ὁ γέρων.

1105. ἀντὶ τοῦ οὐ χαιρήσεις.

1106. λαλεῖς.

1107. κάτεχε.

1108. τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα.

1109. εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα. καὶ λοιπὸν ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς.

1110. ἐλέγετο γὰρ ὁ Περσεὺς εἰς τοὺς πόδας ἔχειν τὰ πτερά.

1113. τί λέγει περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γόργου τοῦ γραπτέως, ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος "Γοργόνος κάρα κομίζων." ὁ δὲ Γόργος γραμματεὺς, ἀλλὰ καὶ βάρβαρος.

1116. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας "ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον "ἀφρῷ θαλάσσης, παρθένου τ' εἰκώ τινα."

1120. ἀποθανουμένη τολμᾷς λαλῆσαι.

1125. δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον.

1129. οὐ ζηλῶ σε, φησὶν, εἰ ἐρᾷς.

6. τοῦ προλόγου—εἰσβολή] Sic de primo fabulæ Æschyleæ versu Strabo 13. p. 616. Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι (memoriæ error: debebat Μυσοῖς) προλόγου. Solum εἰσβολή posuit schol. Ranar. 1.

1131. εἰ μὴ τὸν νῶτον ἦν, φησὶ, πρὸς τῇ σανίδι, ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἐτέτραπτο, οὐκ ἄν σοι ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν.

1138. ἔλεγε τὸ ξιφομάχαιρα ὡς δρεπανομάχαιρα.

1141. παρὰ τὰ ἐκ Μηδείας.

1164. ὅπου.

1179. λάθρα ποιεῖτε.

1181. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πεπείσμεθα.

1183. Εὐριπίδης ἐν σχήματι προαγωγοῦ γραός.

ἑταίρας ὄνομα Ἐλάφιον ὡς Χρυσίον, . . ον καὶ τὰ ὅμοια.

1185. σημειωτέον τοῦτο. σημαίνει δὲ τὸ ἁβρῶς βαδίζειν. ἡ αὐλητρίς.

1186. βαρβαρικὸν καὶ Περσικὸν ὄρχημα ὄκλασμα καλεῖται, περὶ οὗ Ἰόβας μακρὸν πεποίηται λόγον ἐν τοῖς περὶ τῆς θεατρικῆς ἱστορίας, ὥστε λελύσθαι τὴν Σελεύκου πρότασιν. προτείνει γὰρ ἐν τῷ πρὸς Ζήνωνα προτατικῷ τὸ Περσικὸν ὄρχημα.

1187. διχῶς, κωμοδρίαν.

1191. κατὰ δέρμα.

1196. ὡς στέριφα τὰ τιτθία.

1197. πρὸς τὴν αὐλητρίδα.

1198. πρὸς τὸ πέος λέγει ἐπιπλήττων ἐντεινομένῳ.

1202. οὐχὶ φιλήσειν.

1209. τὴν τοξοθήκην. συβήνη αὐλοθήκη. λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην.

1211. παρακελεύεται αὐτῷ τηρεῖν τὸν γέροντα, αὐτὸς δὲ εἰσέρχεται μετὰ τῆς ὀρχηστρίδος.

1214. ἐπειδὴ τῶν δόλων ἔφορος ὁ Ἑρμῆς.

1215. τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος.

1217. δραμῇ.

4. Μηδείας] 298.

12. βάρβαρον καὶ φυσικὸν ᾆσμα. καὶ Περσικὸν ὄρχημα Suidas s. Τερηδών, reliqua scholii parte omissa.

καὶ Περσικὸν ὄρχημα ὄκλασμα καλεῖται] καὶ περσικὸν τὸ κλάσμα καλεῖται καὶ περσικὸν ὄρχημα R. De voc. ὄκλασμα conf. Polluc. 4, 100. de quo loco dixi ad Aristoph. fragm. 321. p. 621.

13. θεατρικῆς] ἰατρικῆς R. Jubæ θεατρικὴ ἱστορία aliquoties citata ab Athenæo.

16. διχῶς] δι^χ R. hic et in scholio v. 1060.

1227. ἐξηπάτησε. παρὰ τοῖς Ἴωσιν. ὁ αὐτὸς ἐν Ὄρνισιν "διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος."

ἑαυτῷ παρακελεύεται.

1231. ὁ χορὸς ἐμπαίζει τῷ Σκύθῃ, ἵνα μὴ διώκων καταλάβῃ αὐτούς· συνέθετο γὰρ Εὐριπίδης ἐλθὼν φιλίαν πρὸς αὐτάς.

πηκτὶς ὄργανον κιθαρῳδικόν. ἔφερεν δὲ τοῦτο· ἦν γὰρ μετ' αὐτῆς ἡ αὐλητρίς.

1236. ποίαν ὁδὸν, φησὶ, περιπατήσω.

1238. ὡς αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐκείνην θέλοντος ἀπελθεῖν, οἵαν ἀπῆλθον οἱ περὶ τὸν Εὐριπίδην.

1241. ἐπιδραμών.

1242. πέπαικται.

1244. ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Περσεφόνη.

1. Ὄρνισιν] 1648.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτίδων καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὀμόσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφυίας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ᾽ ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται.

Argumenta primus edidit Kusterus, ex codice, ut videtur, Palatino. Codice Augustano usus est Brunckius.

4. *ὀμόσαι — μὴ* R. *ὁμοιῶσαι — μὲν* MS. Kust.

5. *ἀλλήλοις* Brunckius. *ἀλλήλων* R.K. (i. e. Kusteri editio).

6. *ἐμπριλὰς* ex R. Aug. accessit: lacunam posuit Kusterus. Fort. *ἐν πύλαις*. Sed desideratur etiam verbum finitum respondens proximo *αὐτὴ δὲ—ἀπαντᾷ*.

καταλειπουσα R.

9. *ὀλίγον* R. Aug. *ὀλίγων* K.

10. *τοξοτῶν* R. Aug. *τοξευτῶν* K.

12. *ἐπιτρέψουσι* Brunckius. *ἐπιτρέπουσι* R.K.

13. *ταμιεύσονται* R. Aug. *ταμιεύονται* K.

14. *καταπαύσωσιν* R.

15. *οὖν* add. R. Aug.

καταπληγεὶς R.

τοῦ θράσους R. Aug. *τὸ θράσος* K.

μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἄνδρας ἁλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν οἱ Ἀθηναῖοι πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα τῆς παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης εὐνοίας διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἑκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου.

II.

ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας,
ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
ὅπως γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο,
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἵ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταυτὸν διεβουλεύοντο. κῆρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων. τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης,
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξώρισαν.

2. ἐγκαρτεροῦσι R. Aug. ἐγκαρτεροῦσαι K.

4. χυτροτομοῦσα] κερτομοῦσα Brunckius.

7. οἱ Ἀθηναῖοι addidit Kusterus.

10. Post πρέσβεις in Aug. est lacuna, quam Brunckius quinque punctis designavit.

11. ἀναμνήσασα R. Aug. ἀναμνήσασθαι K. τῆς om. R. Aug.

12. εὐνοίας addidit Kusterus.

13. ἑκάστοις R. Aug. ἑκάστους K. ἐπὶ Καλλίου] Id est olymp. 92, 1. Conf. schol. v. 173.

14. Κλεόκριτον R. Aug. Λεώκριτον K.

17. Addidi Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ.

27. ἐξώρισαν Brunckius. Libri ἐξέρρησαν.

SCHOLIA IN LYSISTRATAM.

ἘΚΛΗΘΗ Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

1. ἀλλ' εἴ τις Βακχεῖον: Καὶ γὰρ πολλὰς ἑορτὰς αἱ γυναῖκες ἔξω τῶν δημοτελῶν ἦγον ἰδίᾳ συνερχόμεναι.

2. ἢ 'ς Πανός: Πανὶ ὠργίαζον αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ "σιωπῇ φασι τούτῳ τῷ θεῷ οὐ δεῖν προσ- "ιέναι."

ἢ 'πὶ Κωλιάδ': Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερόν ἐστιν ἐν τῇ Ἀττικῇ. ὁ δὲ τόπος καλεῖται Κωλιάς· (ἔστι γὰρ ἐγκείμενος ὁμοίως ἀνθρώπου κώλῳ.) καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Κώλιοι. ἔνθα ὄστρακα κάλλιστα. καὶ ἡ Γενετυλλὶς δὲ γυναικεία θεὸς περὶ τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὠνομασμένη.

5. κωμῆτις: Ἀντὶ τοῦ γείτων. κῶμαι δὲ τὰ ἄμφοδα. ὅθεν καὶ τὸ ἐπικωμάσαι.

8. τοξοποιεῖν: Ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακέναι. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὅμηρος

οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

καὶ Σοφοκλῆς "ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ."

13. εἰρημένον: Ἀντὶ τοῦ εἰρημένου. Ἀττικῶς.

1. Ἐκλήθη—στρατόν addidi ex L. et Barrocciano.
2. αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς om. R.
5. φασι Porsonus. φησι K.
δεῖν R. et Suidas s. πανικῷ δείματι. δεῖ K.
7. ἐστιν om. R.
8. ἔστι L. ὅτι K.
ὅμοιος R.
9. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες R. καὶ οἱ μὲν οἰκοῦντες L. καὶ μὲν οἱ ἐνοικοῦντες K.
12. δὲ] γὰρ R.
14. ἐσκυθρωπακέναι L. ἐσκυθρωπηκέναι K.
15. τοιοῦτον L. τοιοῦτο K.
Ὅμηρος] Il. O, 102.
16. κυανέῃσιν] κυανέοισιν K.
17. καὶ Σοφοκλῆς—χαρᾷ om. R.
Διὸς μέτωπον schol. Homeri et Suidas s. τοξοποιεῖν. μέτωπον Διὸς K.
ἐκταθῇ scholiasta Homeri. ἐκτανθῇ L. ἐν ταύτῃ K. ἰάνθη Suidas.
18. om. R.

14. *φαύλου*: Εὐτελοῦς.

17. *ἐκύπτασεν*: Ἀντὶ τοῦ ἐστράγγευσεν. κυπτάζειν ἐστὶ τὸ περί τι πονεῖν καὶ διατρίβειν. κομψῶς δὲ τῇ ἀμφιβολίᾳ καὶ χαριέντως ἐχρήσατο, καθὰ καὶ Σώφρων "ἐνθάδε κυπτάζουσι πλεῖσται γυ-"ναῖκες."

20. *ἀναγκαῖα.*

22. *συγκαλεῖς*: Συνήγαγες.

23. *μῶν καὶ παχύ*: Ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον.

25. *οὐχ οὗτος ὁ τρόπος*: Ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον λέγω τὸ πρᾶγμα εἶναι μέγα καὶ παχὺ, καθ' ὃν σὺ ὑπονοεῖς.

27. *ἐρριπτασμένον*: Γεγυμνασμένον καὶ ηὑρημένον. ὥστε μεριμνῶσάν με ῥιπτάζεσθαι καὶ στρέφεσθαι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μεριμνῶντες. βέλτιον δὲ ἀπὸ τῶν κύβων τὴν μεταφορὰν νοεῖν ἀνερριμμένων, ὅπως ἂν ἔλθοι. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν κύβων ἀναβάλλομεν, μέχρις ἂν ἔλθῃ τὸ προκείμενον βληθῆναι.

31. *ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴχετο*: Ἀντὶ τοῦ μικρὰν ἔχουσι τὴν ἀφορμὴν τῆς σωτηρίας.

33. *ἢ μηκέτ' εἶναι μηδὲ Πελοποννησίους*: Μὴ πεισθέντας ἡμῖν μήτε τοὺς Ἀθηναίους μήτε τοὺς Πελοποννησίους. ὡς φιλόπατρις δὲ ἀπεσιώπησε τοὺς Ἀθηναίους.

34. *μηκέτ' εἶναι νὴ Δία*: Πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπήντησε.

36. *ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις*: Ἐν γὰρ τῇ Κωπαΐδι λίμνῃ μέγισταί εἰσιν ἐγχέλεις, ᾤκουν τε τὴν Βοιωτίαν καὶ οἱ λεγόμενοι Ἐγχελεῖς, περὶ ὧν Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Βοιωτιακοῖς φησίν. Ἄλλως. ἐπειδὴ ἀπὸ Κωπαΐδος λίμνης Βοιωτίας φέρονται ἐγχέλεις Ἀθήναζε.

2. *ἐστράγγευσεν* Berglerus. *ἐστράγευσεν* R. *ἐστράτευσεν* K.
3. *χαριέντως* R. *χαρίτες* K.
4. Addidi *ἐχρήσατο.*
10. *εἶναι* add. R. Bar.
καθ' ὃν] *καθὼς* R. Bar.
11. *ηὑρημένον* R. et Suidas s. *ἐρριπτασμένον*. *ἠρρημένον* L, quod *ἐρριμμένον* esse posse animadvertit Gaisfordus ad Suidam. *εὑρημένον* Bar.
12. *στροφᾶσθαι* (quod *στρωφᾶσθαι* potius scribendum) L.
13. *νοεῖν*] *ποιεῖν* Bar.
13–15. *ἀνερριμμένων — βληθῆναι* om. R. Bar.
14. *ἔλθοι*] *εὖ ἔλθῃ* Suidas.
14. *μέχρις ἂν ἔλθῃ*] *ἄχρις ἂν εὑρεθῇ* Suidas.
18, 19. *ἡμῖν—ὡς*] *ἡμῖν τε τοὺς λακεδαιμονίους. ὡς* R.
23. *ᾤκουν—Ἐγχελεῖς* addidi ex R. De Enchelensibus, gente Illyrica, vid. Steph. Byz.
24. *ὧν*] *ὧν καὶ* L.
25. Post *Ἀθήναζε* addit Bar. *ὅθεν καὶ οἱ λεγόμενοι ἐγχέλεις, περὶ ὧν φησιν ἑλλάνικος ἐν τοῖς βοιωτικοῖς.*

37. οὐκ ἐπιγλωττήσομαι: Οὐ φλυαρήσω. οὐ βλασφημήσω.

38. ἀλλ᾽ ὑπονόησον: Ὅτι ἀπολοῦνται δηλονότι.

41. ἡμεῖς: Αἱ Ἀττικαί.

43. ἐξηνθισμέναι: Ἄνθη φοροῦσαι. τοῖς ἄνθεσι κεκοσμημέναι, οἷον ψιμυθίῳ καὶ φύκει καὶ τοῖς ὁμοίοις.

45. καὶ Κιμβερίκ᾽ ὀρθοστάδια: Κιμβερικὰ, ἢ Κιμβερινὰ, ὡς Ταραντῖνα. εἶδος ἐνδύματος, ἀπὸ τόπου. ὀρθοστάδια δὲ οἱ στατοὶ χιτῶνες, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί.

περιβαρίδας: Ὑποδήματος εἶδος αἱ περιβαρίδες, ὡς Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν "ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας."

46. χἤγχουσα: Τὸ πλῆρες καὶ ἡ ἄγχουσα. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρὰ, ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες.

διαφανῆ: Οὐ τὰ λαμπρὰ, ἀλλὰ τὰ ἰσχνὰ, δι᾽ ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν.

47. ταῦτ᾽ αὐτὰ γάρ τοι: Ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ ἐνδύματα, ἃ σώζειν ἡμᾶς προσδοκῶ.

51. κροκωτὸν ἄρα: Εἰ ἄρα οὕτως ἔχει, καλλωπισθήσομαι καὶ γραῦς οὖσα.

55. οὐ γὰρ μὰ Δί᾽ ἀλλὰ πετομένας: Οὐ μετὰ βραδυτῆτος ἥκειν ἔδει, ἀλλὰ πετομένας.

56. ὄψει τοι σφόδρ᾽ αὐτὰς Ἀττικάς: Ὡς τῶν Ἀθηναίων ἀεὶ μελλόντων. καὶ τὰς γυναῖκας γοῦν ὄψει Ἀττικὰς ἀκριβῶς, οἷον μελλούσας ἐν τῷ πράγματι.

58. ἀλλ᾽ οὐδὲ παράλων: Τῶν ἐν παράλῳ οἰκουσῶν. παραλία γὰρ μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. διῄρητο γὰρ εἰς δ′ μερίδας τὸ παλαιὸν ἡ Ἀττική. Πανδίων γὰρ διαδεξάμενος τὴν Κέκροπος βασιλείαν, προσκτη-

5. ψιμυθίῳ] Scribebatur ψιμμυθίῳ.
6. Κιμβερινὰ] κιμβερίνα R.
7. ταραντῖνα R. Ταραντινά K.
οἱ στατοὶ R. Bar. οἱ στατοὶ οἱ ὀρθοὶ K. οἱ στατοὶ superne adscriptum in L.
8. χιτῶνε; R. Bar. χιτῶνες ὀρθοστάδιοι καλοῦνται L.K.
9. ὑ. εἶδος R. εἶδος ὑ. K.
10. λαβὼν om. Bar.
11. εἶδος βοτάνης] βοτάνη R.
13. φαίνεται Bar.
15. τὰ ἐνδ.] τὰ om. R.
17, 18. Εἰ—οὖσα om. R.
19. οὐ μετὰ R. οὐ γὰρ (γὰρ om. L.) μὰ Δία μετὰ K.
βραδύτητος R.
22. γοῦν om. R.
ἀκριβῶς add. R. Bar.
οἷον] ἢ Bar.
24, 25. Τῶν—Ἀττικῆς om. R.
25. διῄρητο R. διηρεῖτο K.
γὰρ om. R.
δ′ R.L. τέσσαρας R. Conf. schol. Vesp. 1218.

σάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς δ΄ μοίρας· Αἰγεῖ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἄστυ μέχρι Πυθίου, Πάλλαντι δὲ τὴν Παραλίαν, Λύκῳ δὲ τὴν Διακρίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα.

59. οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος: Ἡ Σαλαμὶς μοῖρα τῆς Μεγαρίδος.

60. ἐπὶ τῶν κελήτων: Κέλης εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. καὶ ἵππος δὲ κέλης ὁ γυμνός. λέγει οὖν ὅτι ἐν πλοίῳ εἰσὶν ἐρχόμεναι. ἀφ' οὗ νῦν κακεμφάτως ἐπὶ τῶν Σαλαμινίων τὸ αἰδοῖον φησί. ναυτικοὶ δὲ οἱ Σαλαμίνιοι, ἐπεὶ καὶ νησιῶται.

62. τὰς Ἀχαρνέων: Εἰκότως, ἐπεὶ πολεμικοὶ οἱ Ἀχαρνεῖς. Ἄλλως. εἰκότως, ἐπεὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀχαρνέων ἐτετίμητο, διὰ τοῦτο τὰς ἐκεῖθεν προσδοκᾷ γυναῖκας. ὁ δὲ Θεογένης κομπαστὴς Ἀχαρνεύς. ἐπειδὴ δὲ κέλητα εἶπεν, ἐπήγαγεν ἀκάτιον.

[64. ἀκάτιον τὸ Ἑκάτης ξόανον. R.]

67. Ἀναγυρουντόθεν: Δῆμός τις Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἀναγύρου ἥρωος. παρὰ τὴν παροιμίαν, κινήσω τὸν ἀνάγυρον. ἔστι δὲ πόα δυσώδης.

[71. ἀντὶ τοῦ μεγάλου. R.]

73. δεῖ: Ἀντὶ τοῦ δέει.

74. ὀλίγου γ': Ἀντὶ τοῦ πρὸς βραχὺν χρόνον.

80. σφριγᾷ: Εὐσθενεῖ, εὐσωματεῖ.

[81. εἰς ἐκεῖνο τείνει ὅτι εὐημέρουν τότε οἱ Λάκωνες. R.]

ναὶ σιώ: Τοὺς Διοσκόρους λέγει. Λακωνικῶς δὲ φθέγγεται, ὡς αἱ Ἀττικαὶ νὴ τὼ θεώ, ἤτοι τὴν Κόρην καὶ τὴν Δήμητρα.

1. δὲ add. R.
2. τὸ ἄστυ] τῷ ἄστει Bar.
μέχρι πυθίου in margine habet L.
πάλλαντι R. Πάλαντι K.
4. Ἡ—Μεγαρίδος om. R.
5. μικροῦ om. Bar.
καὶ ἵππος κέλης ὁ γυμνός. διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἀκάτιον Bar.
6. λέγει] λέγεται R.
7. ναυτικὸς δὲ ὁ σαλαμίνιος R.
8. ἐπεὶ καὶ νησιῶται om. R.
νησιῶται] τὸ δὲ ὄρθριαι γράφεται καὶ ὄρθιαι add. Bar.
9. Scholia v. 62–126. om. L: ex Bar. sumpsit Kusterus.
οἱ om. R.
Ἄλλως] καὶ ἄλλως K, quod om. R.
10. εἰκότως add. R.
ἐπεὶ R. ἐπειδὴ K.
ἐτετίμητο om. K. posito lacunæ signo: habent R. Bar.
11. θεογένης R. Θεαγένης K.
κομπαστὴς] κοππάστης R.
13. ἀκάτιον τὸ] Scribendum Ἑκάτειον τὸ, ut interpretatio docet.
Ἑκάτης] ἐκ τῆς ἑκάτης R.
14. Ἀττικῆς add. R.
15. παρὰ R. καὶ παρὰ K.
κινήσω R. κινεῖς K.
18. Ἀντὶ τοῦ add. R.
19. εὐσωματεῖς R.
21, 22. Τοὺς—Δήμητρα] ὡς αἱ ἀττικαὶ νὴ τὼ θεώ. λέγει δὲ τοὺς διὸς κούρους. λακωνικῶς φθέγγεται R.

82. *γυμνάδδομαι*: Ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασι, καὶ οἱ πόδες ἅπτονται τῆς πυγῆς τοῦ πηδῶντος.

83. *ὥς δὲ καλόν*: Ὡς ἐκείνης ἁψαμένης αὐτῆς. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν ψηλαφῶσιν, εἰ λιπαρά ἐστι.

[84. ψηλαφᾶτε R.]

87. *πόθ' ὑμέ*: Ἀντὶ τοῦ πρὸς ὑμᾶς.

88. *καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον*: Λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτία εὐπεδιὰς εἶναι.

89. *κομψότατα*: Κομψῶς ἔχουσα τὸ αἰδοῖον. ἁπτομένη δὲ αὐτοῦ τοῦτό φησι.

βληχώ γε: Τὴν λεγομένην βλήχωνα. παίζει δὲ εἰς τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον αἰνιττομένη. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ β λέγουσι τὴν βληχώ.

91. *χαΐα*: Ἀντὶ τοῦ ἀγαθὴ μὲν, Κορινθία δέ. παίζει δὲ παρὰ τὸ κεχηνέναι. Κορινθία: Πόρνη, διὰ τὴν Λαΐδα. ἀγαθὴ μὲν, οὐ σώφρων δὲ, ἐπεὶ ἡ Κόρινθος πληθύει ταῖς πόρναις.

[92. *τἀντευθενί*: Ἁπτομένη τῶν δύο φύσεων ταῦτά φησι. R.]

93. *ξυναλίαζε*: Συνήθροισε.

94. *μυσιδδέτω*: Λεγέτω, τί θέλει ἡμᾶς.

100. *εὖ γὰρ οἶδ'*: Ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οὐδεὶς πάρεστι.

103. *φυλάττων Εὐκράτην*: Στρατηγὸς Ἀθηναίων ὁ Εὐκράτης, κωμῳδεῖται δὲ ὡς δωροδόκος καὶ προδότης καὶ ξένος.

105. *ἐκ τᾶς ταγᾶς*: Ἐκ τῆς τάξεως.

106. *πορπακισάμενος*: Οἷον περονησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν.

107. *ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ*: Σκώπτει δὲ συνεχῶς Μιλησίους καὶ κω-

4. *ἐστι* add. R. et Suidas s. *ψαλάσσετε*.
9. *δὲ* R. *γὰρ* K.
12. *βληχώ* R. *βλήχωνα* K.
13. *κορινθία δέ* add. R.
13, 14. *παίζει—κεχηνέναι* add. R. Bar.
14. *κορινθία. πόρνη* R. *Κορινθία δὲ ἡ πόρνη* K.
15. *δὲ* post *σώφρων* add. R.
16. *φύσεων*] Id est *αἰδοίων*: de qua significatione v. Ducangii Glossarium.
18. *ἡμᾶς* R. Bar. *ὑμᾶς* K.
19. *Ὅτι*] *ἀντὶ τοῦ* R.
20, 21. *εὐκρ. στρ. ἀθ. ὡς δωρ. δὲ καὶ πρ. καὶ ξένος κωμῳδεῖται* R.
23. *οἷον* add. R.
ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα om. R.
24. *τῷ*] *τὸ* R.
ἄπεισιν] *καὶ οὐκ ἂν ἀπέλθοι τῆς μάχης* addit Suidas s. *ἀλλ' ἐμός*.
25. *σκώπτει—μιλησίους καὶ* add. R.

μῳδεῖ ὡς μοιχοὺς, ἐπειδὴ ἀπέστησαν τῶν Ἀθηναίων, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν νησιωτῶν.

φεψάλυξ: Οἷον ζωπύρημα καὶ σπινθήρ.

109. ὄλισβον: Αἰδοῖον δερμάτινον. καὶ τοῦτο εἰς τὰς Μιλησίας. παίζει δὲ ὡς τοῖς ὀλίσβοις χρωμέναις.

110. σκυτίνη ἐπικουρία: Παρὰ τὴν παροιμίαν, συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν σκυτίνην μετέβαλε. σκύτινοι γὰρ οἱ ὄλισβοι. εἰσὶ δὲ δερμάτινα αἰδοῖα, οἷς χρῶνται αἱ χῆραι γυναῖκες.

113. τοὔγκυκλον: Τὸ περιβόλαιον, ἢ τὸ ζωνάριον.

114. ἐκπιεῖν: Παρ' ὑπόνοιαν. δέον εἰπεῖν μάχεσθαι, ἐκπιεῖν εἶπε.

115. ψῆττα: Ὀρνεόν ἐστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες. λέγει οὖν ὅτι κἂν συμβῇ τέμνεσθαι τὸ ἥμισύ μου, βούλομαι.

117. Ταΰγετον: Ὄρος Λακωνικῆς τὸ Ταΰγετον.

118. ἔλσοιμ': Τὸ σ ἀντὶ τοῦ θ· ἔλθοιμι. ὡς δυσχεροῦς ὄντος τόπου.

125. τί μοι μεταστρέφεσθε: Ὡς ἀηδισθεισῶν αὐτῶν καὶ μεταστραφεισῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ.

126. τί μοι μυᾶτε: Ὥσπερ μύες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύττετε, ἢ μύλλετε, ἢ μυκτηρίζετε. μυᾶν γὰρ τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν.

132. παρατεμεῖν θ' ἥμισυ: Πρὸς τὸ παρ' αὐτῆς εἰρημένον.

133. ἀλλ' ἄλλ' ὅτι βούλει: Ἄλλο κέλευε, μὴ μέντοι δίχα συνουσίας ἡμᾶς εἶναι.

1. μοιχοὺς R. μοιχοὺς τοὺς Μιλησίους K.
2. Ad v. 107. addit R. scholion ἀπέστησαν γὰρ τῶν Ἀθηναίων.
5. παίζει δὲ add. R.
χρωμέναις R. χρωμένας K.
8. οἷς] αἷς R.
9. τὸ π. R. τὸ om. K.
ἢ om. R.
10. παρ' ὑπόνοιαν. δέον εἰπεῖν μάχεσθαι R. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀμπέχεσθαι K. Præfixi lemma ἐκπιεῖν.
12. ἐστι add. R.
14. Sequitur in K. 116. παρταμοῦσα θ': γράφε, παρταμοῦσα δ' ἥμισυ, quod om. R.
15. ὄρος λ. τὸ ταΰγετον R. Ταΰγετος ὄρος Λ. K.
16. τὸ σ et θ add. R.
δυσχεροῦς Bar. δυσχερῶς K.
18. ὡς μεταστρ. αὐτῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ καὶ ἀηδ. K. Mutavi ex R.
21. ἢ μύλλετε add. R. et Suidas s. μυᾶτε.
μυᾶν R. Bar. μυῶν K.

135. *οὐδὲν γὰρ οἷον*: Ἀντὶ τοῦ κωλῦον. οὕτως Ἀττικοί.

138. *οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσίν*: Ἀντὶ τοῦ οὐ ματαίως, ἀλλὰ δικαίως. εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρὼ ταῦτα συντείνει ἐκθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφη.

139. *οὐδὲν γὰρ ἐσμὲν πλὴν Ποσειδῶν*: Ἀντὶ τοῦ πλὴν τῷ βουλομένῳ μίγνυσθαι. ὁ γὰρ Ποσειδῶν κατά τινας λαβὼν εἰς σκάφος Μελανίππην συνῆλθεν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κυλινδομένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. ὁ δὲ νοῦς· οὐδὲν ἐσμὲν, εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.

140. *σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ*: Τῇ Λαμπιτοῖ λέγει.

143. *γυναῖκας ὑπνῶν*: Κοιμᾶσθαι. Ἀττικὸν τὸ ὑπνῶν. τὸ γὰρ κοινὸν ὑπνοῦν.

145. *μόνη τούτων γυνή*: Μόνη γυνὴ δυναμένη μηχανὴν εὑρεῖν.

146. *εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθα*: Εἰ δ' ἀπεχοίμεθα τοῦ πέους, διὰ τοῦτο εἰρήνη γενήσεται. [τὸ ἀπέχεσθαι τῆς τῶν ἀνδρῶν συνουσίας. R. Bar.]

148. *νὴ τὼ θεώ*: Τὴν Κόρην καὶ Δήμητρα λέγει, ὡς Ἀττική.

149. *ἐντετριμμέναι*: Καλλωπισθεῖσαι, τὰς ὄψεις τριβεῖσαι.

150. *τοῖς ἀμοργίνοις*: Οἱ μὲν χρώματος εἶδος τὴν ἀμόργην, οἱ δὲ ἀπὸ νήσου Ἀμοργοῦ τοὺς Ἀμοργίνους χιτῶνας, ὡς τὰ Θηραῖα ἀπὸ Θήρας νήσου.

1. *τοῦ*] *τὸ* R.
Ἀττικοί om. L.
2. *Ἀντὶ τοῦ* om. R.
3. *ἐκθεῖσαν* R. Bar. *ἐκθείνει* K.
4. *σκάφη*] *σκάφην* Bar.
5. *Ἀντὶ τοῦ* om. R.
6. *κατά τινας* add. R.
εἰς σκάφος] *εἰς* om. Bar.
7. *μελανίππῃ συνεσῆλθεν* Bar.
Post *συνῆλθεν* add. L.K. *εἰς τὴν τυρὼ δὲ σοφοκλέους αἰνίττεται καθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφος*, quæ om. R. Bar.
ἔστι δὲ καὶ (*καὶ* om. Bar.) *παροιμία* R. Bar. *παροιμία καὶ* K.
κυλινδομένων R. *καλινδουμένων* K. *ἐγκυλινδουμένων* Suidas s. *οὐκ ἐτός*.
8. *ἀνεχομένων*] Sequentia om. R.
9. *ἐσμὲν* L. et Suidas. *ἴσμεν* K.
τῇ Τυροῖ Suidas. Aberat *τῇ*.
11. *Τῇ Λ. λέγει*] *πρὸς τὴν λαμπιτ* R.
12. *κοιμᾶσθαι* add. R.
Ἀττικόν] Immo *Λακωνικόν*: nisi scholiasta *ὑπνῶν* ab Atticis dictum voluit dicere ut *ῥιγῶν*.
14. *μόνη γυνὴ δυναμένη* R. *δυναμένη* Bar. *λέξις ἡ ἐκ τούτων δυναμένη* L.K.
16. *τὸ ἀπέχεσθαι* R. *δηλονότι* Bar.
18. *δήμητραν* R.
19. om. R.
21. *Ἀμοργοῦ*] Legebatur *Ἀμόργοῦντος*, consentiente Suida s. *Ἀμόργεια*.
Θηραῖα] Legebatur *Θήρια*. Correxit ex Etym. M. Piersonus ad Mœrin p. 44. *θηρία* L. *Θήρεια* Suidas.

151. δέλτα: Ἀντὶ τοῦ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον. τοιοῦτον γὰρ τὸ σχῆμα.

152. πλεκοῦν: Συνουσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

155. ὅγ᾽ ὧν Μενέλαος: Ἡ ἱστορία παρ᾽ Ἰβύκῳ. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Λέσχης ὁ Πυρραῖος ἐν τῇ μικρᾷ Ἰλιάδι. καὶ Εὐριπίδης "ἀλλ᾽ ὡς "ἐσεῖδες μαστὸν ἐκβαλὼν ξίφος, φίλημ᾽ ἐδέξω."

μᾶλα πᾶ: Τοὺς μαστοὺς μῆλα φησίν.

[157. ἢν ἀφίωσ᾽: Ἐὰν παρίδωσιν οἱ ἄνδρες. R.]

158. τὸ τοῦ Φερεκράτους: Ἐὰν ἡμᾶς παρίδωσιν οἱ ἄνδρες, τότε πάλιν ἐξέσται ὀλίσβοις χρήσασθαι, καὶ ἀποδέρειν τὰ ἀποδεδαρμένα σκύτη. Φερεκράτης ἐν δράματι εἶπε τοῦτο, ἔνθεν τάσσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὖθις ἐφ᾽ οἷς πεπόνθασιν.

κύνα δέρειν: Σχῆμά ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. ἐν δὲ τοῖς σῳζομένοις Φερεκράτους τοῦ κωμικοῦ τοῦτο οὐχ εὑρίσκεται.

159. τὰ μεμιμημένα: Ἐπεὶ τῷ ὀλίσβῳ χρῶνται ἀντὶ τοῦ αἰδοίου. φλυαρία φησὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων. λέγει δὲ τὰ εἰρημένα Φερεκράτους.

160. εἰς τὸ δωμάτιον: Εἰς τὸ κοιτώνιον.

162. παρέχειν χρή: Συνουσιάζειν δηλονότι. τουτέστιν οὐκ ἐκ προαιρέσεως, ἀλλ᾽ ἄνευ ἡδονῆς.

165. ἀπεροῦσιν: Ἀπαγορεύσουσιν καὶ παύσονται τοῦ πολέμου.

1. ἀντὶ τοῦ add. R.

τὸ αἰδοῖον τὸ R. τὸ αἰδοῖον. τὸ αἰδοῖον K. Solum αἰδοῖον idque post γυναικεῖον positum habet Bar.

τοιοῦτον L. τοιοῦτο R.

3. παρὰ τὸ R. ἤτοι K. ἤτοι πλέκεσθαι om. Bar.

4. Ἰβύκῳ] Conf. schol. Vesp. 712.

4, 5. τὰ δὲ—Ἰλιάδι om. R. Bar.

5. Πυρραῖος] πυραῖος L. Λέσβιος K.

καὶ R. Bar. τὸ τοῦ φερεκράτους καὶ L.K.

Εὐριπίδης] εὐριπίδη Bar. Est Andromach. 628.

ἀλλ᾽ add. R. Bar.

ὡς ἐσεῖδες] Legebatur ὡς εἶδε, consentiente R. ἐσεῖδε Bar.

6. εἰσβαλὼν Bar.

φίλημ᾽ ἐδέξω add. R. φίλη παρενιδὼν Bar.

7. Τοὺς μαστοὺς] καὶ μασθοὺς R, qui hoc scholion præcedenti anteponit.

μῆλα R. μᾶλα K.

9–12. Ἐὰν—πεπόνθασιν om. R.

10. ἀποδέρειν] ἀπολαβεῖν Bar.

12. ἄλλο Suidas s. κύνα δέρειν. Legebatur ἄλλως.

αὖθις addidi ex Suida.

13. σχῆμα—αἰδοῖον infra post εὑρίσκεται ponit R.

ἐν δὲ] ἐν γὰρ R, præmissis his verbis τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων λέγειν διὰ τὸ εἰρημένον φερεκράτους. Eadem Bar. post εὑρίσκεται habet sic scripta τὸ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων διὰ τὸ εἰρημένον φερε^κρ. Sunt hæc ex scholio v. 159. quod om. R.

14. Φερεκράτους om. R.

19. δῆλον ὅτι R. δηλόν ἐστιν K.

166. ξυμφέρῃ: Ἀντὶ τοῦ ἁρμόζηται.

170. Ἀσαναίων: Ἀθηναίων.

ῥυχάχετον: Τὸν θόρυβον καὶ συρφετόν.

171. μὴ πλαδδιῆν: Μὴ παραφρονεῖν. μὴ πολεμεῖν, μὴ πλησιάζειν.

173. οὐχ ἇς σποδᾶς: Οὐκ ἂν ἄγοιεν εἰρήνην οἱ Ἀθηναῖοι, ἕως ἂν θαλασσοκρατῶσιν καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον ᾖ παρὰ τῇ θεῷ ἐν τῇ ἀκροπόλει. καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀπέκειτο χίλια τάλαντα. ἤρξαντο οὖν κινεῖν αὐτὰ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ εἰσήχθη τὸ δρᾶμα, ὥς φησὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδι.

σποδᾶς: Ἀντὶ τοῦ σπουδῆς.

175. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον: Τὸ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς θεοῦ.

179. θύειν δοκούσαις: Προσποιουμέναις θύειν.

180. πάντα γ' ἔχοι: Πάντα δ' ἔχοι καλῶς. καὶ τάδε γὰρ ἃ λέγεις καλῶς ἔχει.

183. ὡς ὀμιώμεθα: Ἀντὶ τοῦ ὅπως ὀμόσωμεν.

184. Σκύθαινα: Τὴν ὑπηρέτιν λέγει. Σκύθας γὰρ καὶ τοξότας ἐκάλουν τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας ἀπὸ τῆς ἀρχαίας χρήσεως.

188. ὥσπερ φασὶν Αἰσχύλος ποτέ: Παρὰ τὰ ἐν Αἰσχύλῳ ἐν Ἕπτ' ἐπὶ Θήβαις

> ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται
> ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος.

189. μηλοσφαγούσας: Ἀντὶ τοῦ ταυροσφαγούσας μηλοσφαγούσας εἶπεν. εἰ μὴ ἄρα μῆλα πάντα τὰ τετράποδα.

191. εἰ λευκόν ποθεν ἵππον: Πρὸς τὸ αἰδοῖον παίζει τὸ λευκὸν ἵππον. λευκὸν μὲν, ὅτι φάλης τὸ αἰδοῖον λέγεται, φάλιον δὲ τὸ

1. ἁρμόζηται R. Bar. ἁρμόζει K.
3. τὸν add. R.
4. Μὴ παραφρονεῖν om. R. Bar.
6. ἄγοιεν R. Bar. ἄγοιμεν K.
7. θαλασσοκρατῶσιν R. θαλαττοκρατῶσιν K.
καὶ τὸ R. τὸ δὲ K.
ᾖ R. ἦν K.
8. ἀπέκειτο Suidas s. ἄβυσσον. Legebatur ἀπέκειντο.
8–10. ἤρξαντο—Ἀτθίδι om. R.
9. ἐπὶ] ἀπὸ L.
16. ἔχει] ἔχειν R.
17. Ἀντὶ τοῦ om. R.
20. Scholion v. 188. om. R. Æschyli locus est v. 42.
26. τὸ λευκὸν ἵππον add. R.
27–p. 346, 1. λευκὸν μὲν—ἵππον δὲ R. λευκὸς μὲν—ἵππος δὲ K.

λευκόν· ἵππον δὲ, ἐπεὶ καὶ κέλης λέγεται. ἢ παίζει κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἀμαζόνων. γυναῖκες γὰρ οὖσαι λευκοὺς ἵππους ἔθυον.

195. κύλικα μεγάλην ὑπτίαν: Παίζει. ἐπεὶ καὶ ἡ ἀσπὶς ὑπτία τίθεται.

196. Θάσιον οἴνου σταμνίον: Ἐπιεικῶς λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ Θάσια κεράμια σταμνία.

197. μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ: Δέον εἰπεῖν, μὴ λύειν τὴν εἰρήνην, εἶπε μὴ ἐπιχεῖν ὕδωρ, ἀλλ' ἄκρατον πιεῖν, εἰς μέθην κωμῳδῶν τὰς γυναῖκας.

200. κεραμέων ὅσος: Ὡς μεγάλης οὔσης τῆς κύλικος παίζει.

202. τοῦ κάπρου: Ἀντὶ τοῦ αἰδοίου. ἐπειδὴ οἱ ὀμνύοντες εἰώθασιν ἐφάπτεσθαι τοῦ ἱερείου.

205. κἀποπυττίζει: Ἀπορρεῖ. ταῦτα δὲ λέγει μιμουμένη τοὺς θυοσκόους. ταῦτα γὰρ ἐπέλεγον τοῖς θύμασιν εὐφημίας χάριν.

[206. ἡδὺ προσόζει. R.]

208. μὰ τὴν Ἀφροδίτην: Ἐπεὶ ἡ ὀμνύουσα πρώτη ἔμελλε καὶ πρώτη πιεῖν, τοῦτό φησιν, ὅτι κλήρῳ πᾶσαι ἔλαχον. ἐμπεδώσατε. ἀσφαλίσατε.

216. ὑπολύεταί μου τὰ γόνατα: Εἰρηκυῖα τὸν ἕνα στίχον . . . . . μνησθεῖσα ὅτι χωρίζεται τοῦ ἀνδρὸς, λέγει τὸ ὑπολύεταί μου τὰ γόνατα. ταῦτα φησὶν μία ὀμνύουσα, τῆς Λυσιστράτης προβαλλομένης τὸν ὅρκον.

217. ἀταυρώτη διάξω: Οἷον ἁγνὴ καὶ ἄμικτος. ταῦρον γὰρ τὸ αἰδοῖον λέγουσιν. ἄζευκτος γάμου καὶ ἀζυγής. καὶ βοῶπις ἡ Ἥρα καὶ Ζυγία καὶ Γαμηλία. ἐπεὶ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς.

221. ἐπιτυφῇ: Ἐπικαυθῇ ἐπ' ἐμοί.

1. κατὰ R. διὰ K.
τύπον R.L. ἵππον K.
4. τίθεται R. ἐτίθετο K.
10. Scholia v. 200–266. om. L.
12. ἱερείου R. Bar. ἱεροῦ K.
13. μιμουμένη] Legebatur μιμημένη. μιμημένος Bar.
16. καὶ πρώτη R. Bar. πρώτη καὶ K.
17. ἔλαχον Dobræus. Legebatur αἱ Λάκαιναι.
19. εἰρηκυῖα—στίχον addidi ex R. Post στίχον librarius versum ipsum repetere omisit.
20. τὰ γόνατα add. R.
24. ἄζευκτος] ἄγευστος Valckenar. Anim. ad Ammon. p. 41. conjectura probabili.
ἀζυγής R. ἄζυγος K.
26. ἐπιτανθῇ ἐν ἐμοί Bar. Scholion om. R.

227. κακῶς παρέξω: Συνουσιάσαι αὐτῷ δηλονότι, καὶ οὐ συντερφθήσομαι.

229. τὰ Περσικά: Εἶδος ὑποδήματος. ἐκ δὲ τούτου τοὺς πόδας οὐκ ἀνατενῶ, ἐν τῇ στέγῃ συνουσιάζουσα.

231. οὐ στήσομαι λέαινα: Ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλεφάντινοι λέοντες γλύφονται ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες γλύφοιντο. λέγει οὖν, οὐκ ἐπὶ ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

[233. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῆ φυλάττουσα. R. Bar.]

[236. ἐρωτηματικῶς λέγει. R.]

238. καθαγίσω: Οἷον καύσω, καθιερώσω.

τὸ μέρος, ὦ φίλη: Καταλείψομαι μέρος, ὅπως ἡ φιλία ἐντεῦθεν ἄρξηται.

τίς ἁ ὀλολυγά: Ὀλολυξασῶν τῶν ἐν ἀκροπόλει γυναικῶν τοῦτο λέγει.

244. τασδὶ δ' ὁμήρους: Τὰ ἐν συνθέσει διδόμενα ἐνέχυρα ὁμήρους ἐκάλουν.

τασδί: Τὰς θεραπαίνας φησί.

[245. τῇ ἀκροπόλει φησί. R.]

246. συνεμβάλωμεν: Συνέλθωμεν αὐταῖς, ὥστε τοὺς μοχλοὺς τοῦ ναοῦ βαλεῖν.

[247. ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν. R.]

250. ὡς ἀνοῖξαι τὰς πύλας: Ἐπὶ τῷ ποιῆσαι εἰρήνην.

[252. ἀντὶ τοῦ μάτην. R.]

253. ἄμαχοι: Ἀκαταμάχητοι καὶ δειναί.

χορὸς ἀνδρῶν γερόντων: Ἢ Στρυμόδωρος.

262. ἔχειν βρέτας: Κατέχειν τὸ ἅγιον βρέτας τῆς Ἀθηνᾶς.

263. λαβεῖν: Ἀντὶ τοῦ καταλαβεῖν.

1. καὶ οὐ σ. om. R.
5. δέ add. R.
6. ἡ om. R.
13. οἷον add. R.
14. καταλείψοιμι Bar.
15. ἄρξηται R. ἄρξεται K.
16. τοῦτο λέγει om. R.
18. ὅμηρον R.
20. φησί R. λέγει K.
25. τῷ R. τοῦ K.
28. Post Στρυμόδωρος K. add. χώρει Δράκης, quod om. R.
29. ἅγιον βρέτας add. R.
30. ἀντὶ τοῦ add. R.

265. *πακτοῦν*: Κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι.

266. *Φιλοῦργε*: Ἐὰν ᾖ Φιλοῦργε ὡς πανοῦργε, ὄνομα κύριον· ἐὰν δὲ ὀξυτόνως, ἐπίθετον.

ἐνεστήσαντο: Ἔκριναν ποιῆσαι.

[267. τὰ στελέχη τῶν ξύλων. R.]

[269. σωρεύσαντες. R. Bar.]

270. *ὑπὸ ψήφου μιᾶς*: Ἀπὸ μιᾶς γνώμης καὶ κρίσεως.

τὴν Λύκωνος: Τὴν Ῥοδίαν λέγει οὕτω καλουμένην, τὴν Αὐτολύκου μὲν μητέρα, γυναῖκα δὲ Λύκωνος, ἐπ' αἰσχροῖς κωμῳδουμένην. Εὔπολις Πόλεσιν "ὥσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος ἔρρει πᾶς ἀνήρ."

272. *ἐγχανοῦνται*: Ἐπεγγελάσουσι.

273. *Κλεομένης*: Λακεδαιμόνιος ὢν στρατηγὸς, ἐπιστρατεύσας τῇ Ἀττικῇ μετά τινων Ἀθηναίων ἐπὶ τυραννίδι, τὴν ἀκρόπολιν κατέσχε. πολιορκηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀφεθεὶς ὑπόσπονδος, ἀπιὼν οἴκαδε πάλιν Ἐλευσῖνα κατέσχε. τῶν δὲ μετὰ Κλεομένους Ἐλευσῖνα κατασχόντων Ἀθηναῖοι τὰς οἰκίας κατέσκαψαν καὶ τὰς οὐσίας ἐδήμευσαν, αὐτῶν δὲ θάνατον ἐψηφίσαντο. καὶ ἀναγράψαντες εἰς στήλην χαλκῆν ἔστησαν ἐν πόλει παρὰ τὸν ἀρχαῖον νεών.

275. *ἀψάλακτος*: Ἀπαθὴς, ἀτιμώρητος.

276. *Λακωνικὸν πνέων*: Ἰσχυρόν. ἢ τὰ Λακώνων φρονῶν.

277. *παραδοὺς ἐμοί*: Τῷ δήμῳ τὰ ὅπλα παραδούς.

279. *ἀπαράτιλτος*: Ἀντὶ τοῦ δασὺς καὶ ἄκοσμος τὰς τρίχας.

282. *ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδας*: Ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον, καὶ αὐτὸς πάλιν Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις

ἵστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.

---

2. *ἐὰν—κύριον* R. Nihil præter *ὄνομα* habet K.

3. Post *ἐπίθετον* Bar. addit *πανοῦργε.*

7. *ἀπὸ* R. *ὑπὸ* K.

10. *τὴν* om. Bar.

ἔρρει R. Bar. *συνέρρει* K. Ad locum Eupolidis respexit scholiasta Platonis p. 332. ed. Bekk.

12. *ὢν στρατηγὸς* om. Bar.

14. *ἀφεθεὶς*] *αἱρεθεὶς* Bar.

16. *κατασχόντων* R. Bar. *καταλαβόντων* K.

τὰς οἰ. κ. καὶ τὰς οὐ. ἐ. R. Bar. *τὰς οὐ. ἐ. καὶ τὰς οἰ. κ.* K.

17. *ἐψηφίσαντο* R.L. *κατεψηφίσαντο* K.

18. *εἰς στήλην χαλκῆν* R. *ἐν στήλῃ χαλκῇ* K.

22. *ἄκοσμος* R. et Suidas s. *ἀπαράτιλτος*. *ἀκόσμητος* K.

23. *Ὅτι*] *καὶ γὰρ* R, qui hæc *καὶ —ἔλεγον* infra post *κατέχειν ἀσπίδας* ponit.

24, 25. *καὶ αὐτὸς—τρεῖς ἀσπίδας* om. R.

24. *Βαβυλωνίοις*] Fragm. 47.

25. *ἵστασθ'*] *ἐπιστάσθ'* Bar.

ἐπὶ τάξεσιν ἑπτακαίδεκα καθεύδων, ὥστε τὸ βάθος τῆς φρουρᾶς ἑπτακαίδεκα κατέχειν ἀσπίδας.

283. τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ: Τὰς γυναῖκας. μισογύνης γὰρ ὁ Εὐριπίδης καὶ πολλὰ κατ' αὐτῶν λέγων.

284. τολμήματος: Ἐκείνου περιεγενόμην. τῶν δὲ γυναικῶν τοῦ τολμήματος οὐ περιγένωμαι;

285. μή νυν: Ἀντὶ τοῦ μὴ δή. τρόπαιον δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τὸ κατὰ Περσῶν. ἡ γὰρ Μαραθὼν τῆς Τετραπόλεως μέρος. τὰ δὲ λοιπὰ Οἰνόη, Προβάλινθος, Τρικόρυθος.

286. ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ: Ἀντὶ τοῦ πλησίον γεγόναμεν τῆς ἀκροπόλεως. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ μεταξὺ ὀλίγος τόπος ὁ λειπόμενος.

288. τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω: Τὸ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν. τὸ σιμὸν ὄνομα χωρίου περὶ τὴν ἀκρόπολιν. τὸ σιμόν. ἀντὶ τοῦ πρόσαντες. ἢ ὄνομα χωρίου. καὶ ἐν Βαβυλωνίοις "μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ "σιμόν." καὶ Πλάτων ἐν Νίκαις

τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν δεῖ.

289. ἐξαμπρεύσομεν: Τὸ τῷ ἕλκοντι ζεύγει βοηθεῖν ἀμπρεύειν λέγεται. καὶ ἄμπρον τὸ διῆκον σχοινίον.

ἐξαμπρεύσομεν: Ἕλξομεν τὸ ξύλον τοῦτο ἄνευ ὄνου.

291. ἐξιπώκατον: Θλίβουσιν, ἢ ἐθλίψατον. τῷ ξύλῳ δυϊκῶς.

293. φυσητέον: Ἐν χύτρᾳ πῦρ εἶχον δι' ἀνθράκων.

1. ὥστε R. ὡς K.
4. λέγων] λέγει Bar.
6. περιγίνομαι R. περιγεγένημαι Bar.
7. Ante ἀντὶ legebatur παροξυτόνως, quod om. R. Adscriptum fuit ad τρόπαιον.
8, 9. ἡ γὰρ—Τρικόρυθος om. R.
9. Προβάλινθος, Τρικόρυθος] Scribebatur Προβόλινθος, Τρικόρινθος.
10. Ἀντὶ τοῦ om. R.
11. ἐστιν add. R.
13. Τὸ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν om. R.
τὸ σιμὸν] τὸ om. R.
14. χωρίου περὶ R. χωρίου τοῦ πρὸς K. χωρίου τὸ πρὸς L.
περὶ τὴν ἀκρόπολιν] πλησίον τῆς ἀκροπόλεως Bar.
τὸ σιμόν om. R.
15. ἢ ὄνομα χωρίου add. R.
15–17. καὶ ἐν—δεῖ om. R.
15. Βαβυλωνίοις] Fragm. 55.
16. Πλάτων Elmsleius. Legebatur πλατύ, consentiente Suida s. σιμόν.
17. δεῖ Elmsleius. Legebatur ἀεί.
19. ἄμπρον R. et Suidas s. ἀμπρεύοντες. ἀμπρὸς K.
σχοινίον R. Bar. et Suidas. σχοινίου K.
21. ἢ ἐθλίψατον L. ἢ ἔθλιψαν K. om. R.
δυϊκῶς L. καὶ δυϊκῶς R. * ενι μέρος K. In Bar. totum scholion sic scriptum ἐξεπιώκατον. ἀντὶ τοῦ ἔθλιψαν. τῷ ξύλῳ. διΐκ. μέρος.

294. *μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ*: Μὴ μετὰ τὸ διελθεῖν τὴν ὁδὸν σβεσθῇ.

φῦ φῦ: Φυσᾷ τῷ στόματι. τοῦτο δὲ παρεπιγραφή.

298. *τὼ 'φθαλμὼ δάκνει*: Δάκνει μου τοὺς ὀφθαλμοὺς ὥσπερ κύων. παρὰ τὰς λήμας δὲ τὸ Λήμνιον πέπαιχεν. ἔστι δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν, Λήμνιον κακὸν παρὰ τὰς Λημνιάδας γυναῖκας.

299. *Λήμνιον τὸ πῦρ*: Ἀντὶ τοῦ πάνυ γενναῖον. ἢ ἀπὸ τῶν Λημνίων γυναικῶν, πορνῶν οὐσῶν. ἢ ἀπὸ τῶν καμίνων τοῦ Ἡφαίστου.

300. *πάσῃ μηχανῇ*: Ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον.

301. *ἔβρυκε τὰς λήμας*: Λήμας νῦν τοὺς ὀφθαλμούς. ἔστι δὲ κυρίως ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἀκαθαρσία.

302. *σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν*: Ὡς πρός τινα λέγει.

305. *φῦ φῦ*: Φυσᾷ πάλιν.

307. *εἰ τὼ μὲν ξύλω*: Δυϊκῶς πάλιν τὼ ξύλω. λέγει δὲ ἃ ἐβάσταζε ξύλα.

308. *τὸν φανὸν ἐγκαταθέντες*: Φανὸν μὲν πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον εἰς ἔξαψιν, ὡς καὶ ἐν Λημνίαις φησί.

309. *κριηδόν*: Δίκην κριοῦ. κριὸς γὰρ χαλκοῦν μηχάνημα, ὃ τοῖς τείχεσι προσφέρουσιν οἱ βάρβαροι.

312. *φεῦ τοῦ καπνοῦ*: Ὑπὸ τοῦ καπνοῦ ἀδικούμενος τοῦτό φησι.

313. *τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν*: Δίδυμος καὶ Κρατερός φασι ταῦτα αἰνίττεσθαι εἰς Φρύνιχον τὸν Στρατωνίδου. ἐκακοηθεύσατο γὰρ πρὸς τὸν δῆμον ἐν Σάμῳ στρατηγῶν· ὥστε ἐψηφίσατο κατ' αὐτοῦ ὁ δῆμος δημόσια εἶναι τὰ Φρυνίχου χρήματα καὶ τῆς θεοῦ τὸ δέκατον μέρος, καὶ τὴν οἰκίαν κατεσκάφθαι αὐτοῦ. καὶ ἄλλα πολλὰ κατ' αὐτοῦ ἔγραψεν ἐν στήλῃ χαλκῇ. καὶ ἐν Βατράχοις

κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν.

3. τοῦτο δὲ (δὲ om. Bar.) παρεπιγραφή om. R: ad v. 296. refert Bar.

4. μου R.L. με Bar. πρὸς K.

6. λήμνιον κ. R. κ. Λήμνιον K.

7, 8. om. R.

9. Ἀντὶ τοῦ om. R.

10, 11. om. R.

14. δὲ om. R.

16. φαῖνον R. Bar. φαινόμενον K.

18. Λημνίαις] Fragm. 341.

19. κριὸς] κριὸν R.

22. κρατερὸς Bar. Καρτερὸς K. φασι ταῦτα] φησὶ ταῦτα R. ταῦτά φασιν K.

25. τῆς θεοῦ R. τοῖς θεοῖς K.

26. κατεσκάφθαι] κατακεκόφθαι L. κατ' αὐτοῦ ἔγραψεν R. ἔγραψεν κατ' αὐτοῦ K. κατ' αὐτοῦ om. L.

27. Βατράχοις] 689.

"Αλλως. οἱ ἐν Σάμῳ στρατηγοῦντες ἐδυστύχησαν πάνυ. λέγει οὖν, τίς ἐκείνων συλλάβοιτο τοῦ ξύλου, ἵνα πλέον δυστυχήσῃ.

314. ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν: Ὡς ἀποθέμενος λέγει τὰ ξύλα.

317. ξυγγενοῦ: Σύνελθε.

ἐν πόλει: Ἐν τῇ ἀκροπόλει.

318. θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς: Κατὰ τῶν γυναικῶν.

319. ὥσπερ πυρὸς καομένου: Γυναῖκές τινες ὑδροφοροῦσαι παρακελεύονται ἀλλήλαις. αἱ δὲ λοιπαί εἰσιν ἐν τῇ ἀκροπόλει.

321. πέτου πέτου: Νῦν ἐστιν ἡμιχόριον τὸ λέγον ἐκ γυναικῶν εἰσερχομένων ἄνωθεν, ἵνα καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν καταχέωσιν ἄνωθεν. τὸ δὲ ἄλλο ἡμιχόριον ἐξ ἀνδρῶν κάτωθεν ἐπερχομένων ταῖς ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς πολιορκίαν.

πέτου, πέτου Νικοδίκη: Ὀνόματα γυναικῶν τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει.

[323. λείπει πυρί. R.]

326. μῶν ὑστερόπους: Μὴ ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι.

327. νῦν: Ἀρτίως.

κνεφαία: Ὀρθρία. ἢ ἀόρατος. ἢ ἑσπερία.

[328. ὑδρίαν. R.]

329. καὶ πατάγου χυτρείου: Ἀντὶ τοῦ κεραμέου. ἐκ μέρους τὸ πᾶν. οὐ γὰρ χύτραις βάπτουσι. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις.

330. ὠστιζομένη: Ὠθουμένη, στενοχωρουμένη. στιγματίαις δὲ δούλαις. ἀπὸ τοῦ στίζεσθαι.

332. ἀραμένη: Ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν.

335. τυφογέροντας: Τετυφωμένους γέροντας.

336. ἔρρειν: Ἐπέρχεσθαι.

στελέχη: Ξύλα.

337. ὥσπερ βαλανεύσοντας: Ὥσπερ βαλανεῖον ὑποκαύσοντας.

2. πλέον R. πλεῖον K.
7. τινες add. R. Bar.
8. ἀλλήλας R.
9. ἐστιν] ἔσται R.
13. ὄνομα R.
τῇ add. R.L.
16. ὕστερον R. et Suidas s. μῶν. ὕστερος K.
22. οὐ—βάπτουσι post κρήναις ponit Suidas.
28. ἐπέρχεσθαι R. σπέρχεσθαι K.
30. ὑποκαύσαντας R.

338. ἐς πόλιν: Εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

ἐς τριτάλαντον βάρος: Ὡς τριῶν ταλάντων βάρος.

341. ἅς ὦ θεά: Πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν εὔχεται.

343. Ἑλλάδα καὶ πολίτας: Κατὰ κοινοῦ τὸ ἴδοιμι.

345. πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἕδρας: Τὸν ναόν σου κατέλαβον.

349. φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν: Ἀντὶ τοῦ ἐπικουρεῖν ἡμῖν καὶ συσβεννύειν.

[350. μοχθηροί. R.]

[353. μάχεται. R.]

354. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς: Τί εὐτελίζετε. ἢ φοβεῖσθε καὶ τρέμετε.

[357. περικατάξαι αὐταῖς τὸ ξύλον. R. Bar.]

360. εἰ νὴ Δία τὰς γνάθους: Εἴ τις ἠπείλησε τύπτειν καθάπερ Ἱππῶναξ τὸν Βούπαλον.

364. ἐκκοκκιῶ: Οἷον αἱματώσω, ἐκβαλῶ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ῥοιῶν. [ὡς πρὸς τὰς γραίας ὁ τῶν γερόντων χορός. R.]

365. Στρατύλλιδος: Ἀντὶ ἐμοῦ.

367. βρύκουσα: Ἐσθίουσα, δάκνουσα. [ἐξαμήσω: Οἷον ἐξανύσω, ἐξοίσω. R.]

368. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου: Ὅτι κατὰ γυναικῶν εἶπε. φησὶ γὰρ

κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

370. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοὔδατος τὴν κάλπιν: Ἵνα σβέσωμεν τὸ πῦρ.

372. ὦ τύμβε: Ὡς πρὸς γέροντα εἶπεν. ἀντὶ τοῦ ὦ ταφῆναι ἄξιε.

376. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω: Οὐκ οἶδα ἐγὼ εἰ ταύτῃ σε τῇ λαμπάδι ὀπτήσω. κυρίως δὲ σταθεύειν τὸ μὴ λίαν κατοπτᾶν, ἀλλὰ τῷ πυρὶ ἡσύχως χλιαίνειν τὸ κρέας. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι "τὰς σηπίας "σταθεύσω." τὸ γὰρ μικρὸν οὖν καίειν σταθεύειν λέγεται.

377. ῥύμμα: Τὸ παρ' ἡμῖν σμῆγμα, ἢ νίτρον. ἢ ῥύμμα, ἀντὶ τοῦ ῥύπου.

2. Ὡς om. R.
7. συσβεννύειν R. ἐσβεννύειν L. σβεννύειν K.
12. Scholion v. 360. om. R.
14. Οἷον αἱματώσω om. R.
16. Ἀντὶ] ἀντ' L.
17. ἐξοίσω ἐξώσω habet L: solum ἐξανύσω Bar.
21. σβέσωμεν R. σκευάσωμεν K.
22. Scholion v. 372. addidi ex R.L. Bar. ὦ ante ταφῆναι om. R.
24. Scholia v. 376–405. om. R.
25. σταθεύειν] σταθμεύειν L. Bar. similiterque infra.
26. κρέας] κρεάδιον Bar. Ἀχαρνεῦσι] 1041, ubi στάθευε.
28. παρ' L. γὰρ K.

378. *καὶ ταῦτα νυμφικόν*: Περὶ γαμηλίων λουτρῶν Μένανδρος ἐν Κρητί φησι καὶ ἐν Ὑποβολιμαίῳ. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου εἰς γέροντα εἶπε νυμφικόν.

379. *ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους*: Πρὸς ἑταῖρον αὐτοῦ.

380. *ἡλιάξεις*: Δικάσεις. καὶ Ὅμηρος "νῦν ὕστατα λωβήσαιο." φονεύσω γάρ σε.

381. *σὸν ἔργον ὦ 'χελῶε*: Τὸ ὕδωρ ἅμα καταχέουσι. ταῖς κάλπισι δὲ παρακελεύονται.

383. *μῶν θερμὸν ἦν*: Ἡ ἐπιχέουσα αὐτοῦ τὸ ὕδωρ λέγει.

385. *ἄρδω σ' ὅπως*: Ποτίζω σε, ἵνα νεάσῃς, ἐπεὶ γέρων ἦν. τὸ γὰρ ὕδωρ αὔξει τὰ φυτά.

386. *ἀλλ' αὗός εἰμι*: Ἐπὶ τοῦ ὕδατος δηλονότι τρέμει ὁ γέρων.

387. *συγχλιανεῖς*: Θερμανεῖς.

388. *ἐξέλαμψεν*: Ἐφανερώθη ἡ ἀταξία καὶ ἡ κακία τῶν γυναικῶν. προβούλευμα δὲ τάγμα ἐν Ἀθήναις. εἷς οὖν αὐτῶν ἔρχεται.

389. *χὠ τυμπανισμός*: Ὃ βούλεται δηλῶσαι, τοῦτό ἐστιν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τυμπανισμὸς καὶ ὁ Ἀδωνισμὸς, οὗ ἤκουον, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τοῦτο δὲ ἔλεγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ Δημόστρατος, πλεῖν εἰς Σικελίαν. ἐν δὲ τῷ αὐτὸν λέγειν γυνή τις τὸν Ἄδωνιν ὀρχουμένη αἲ αἲ φησὶν ὑμνοῦσα. αὐτῆς δὲ ὀρχουμένης ὁ Δημόστρατος, ἔτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχων, ἔλεγε καταλέγειν Ζακυνθίων ὁπλίτας. πάλιν δὲ ἡ γυνὴ ἐν γειτόνων ἐπὶ τοῦ τέγους πεπτωκυῖα, ἔλεγε κόπτεσθαι τὸν Ἄδωνιν. ὁ δὲ Δημόστρατος ἐβιάζετο ἐξ αὐτῶν θρυλουσῶν καὶ μὴ ἐωσῶν αὐτὸν δημηγορεῖν.

Σαβάζιοι: Οἱ ὀργιασμοὶ τοῦ Σαβαζίου, ὃν οἱ μὲν τὸν αὐτὸν τῷ Διονύσῳ ὑπειλήφασι· τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης διὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν εὐασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν ἔλεγον. ὅτι δὲ εἷς ἐστιν ὁ θεὸς Σαβάζιος καὶ Διόνυσος πολλοὶ μαρτυροῦσι κωμικοί.

390. *ὅ τ' Ἀδωνιασμός*: Ἑορτὴν γὰρ ἐπετέλουν τῷ Ἀδώνιδι αἱ

2. Κρητί] Κρήτῃ K.
5. Δικάσεις] δινεύσεις Bar.
Ὅμηρος] Il. A, 232.
12. Ἐπὶ] ἀπὸ L. Bar.
16. βούλεται] Legebatur βουλεύεται.
20. ἔτι L. ὅτι K.
21. ὁπλίτας] Legebatur ἅπαντας. Correxi ex v. 395.
23. ὁ δὲ L. Aberat δέ. θρυλουσῶν L. θρυλλουσῶν K.
24. ἐωσῶν Kusterus. Legebatur ἐουσῶν.

γυναῖκες καὶ κήπους τινὰς εἰς τὰ δώματα ἀνέφερον. τινὲς δὲ ἐκ τούτου τὸ δρᾶμα Ἀδωνιαζούσας ἐπιγράφουσιν οὐ καλῶς. παρὰ πολλοῖς δὲ ὀργιάζονται αἱ γυναῖκες θεοὺς οὐ δημοτελεῖς οὐδὲ τεταγμένους.

393. πλεῖν εἰς Σικελίαν: Ὡς Σικελίας πολεμούσης αὐτοῖς.

[ἡ γυνή: Ἡ ἐν γειτόνων. L.]

395. Ζακυνθίων: Ἔθνος περὶ τὴν Κεφαληνίαν, σύμμαχον Ἀθηναίων.

396. ἡ δ' ὑποπεπτωκυῖα: Ὁ μὲν κατέλεγεν στρατιώτας εἰς πόλεμον, ὁ δὲ ἐπόρνευε.

397. ὁ δ' ἐβιάζετο: Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐξηνάγκαζε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ὥστε ἐξακουσθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τοσούτου ὄντος ψόφου τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς δώμασιν.

398. Χολοζύγης: Δημόστρατος Βουζύγης ἐλέγετο, ὃν Χολοζύγην εἶπε διὰ τὸ μελαγχολᾶν. καὶ Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις ὡς μανιώδη αὐτὸν λέγει

τί κέκραγας ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος;

καὶ ἄλλοι.

403. ὥσπερ ἐνεουρηκότας: Ἵνα ἀποβάλωνται τὸ ὕδωρ.

404. τὸν ἁλυκόν: Τὸν θαλάσσιον. τινὲς δὲ ὑπονοοῦσιν ἀπὸ πόλεως Πελοποννησίων Ἀλύκου, ἔνθα τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν.

405. ξυμπονηρευώμεθα: Ὁρῶντες αὐτὰς πονηρὰ πραττούσας ἀνεχόμεθα.

408. οἳ λέγομεν: Οἵτινες ἡμεῖς.

ἐν τῶν δημιουργῶν: Εἰς τὰ τῶν δημιουργῶν.

409. τὸν ὅρμον ὃν ἐπεσκεύασας: Ἀντὶ τοῦ ὅρμου Ἀττικῶς. ὡς πρός τινα ἀπό τινος.

411. βάλανος: Ἡ περόνη. ταῦτα δὲ πάντα εἰς τὸ κακέμφατον λαμβάνεται.

413. πάσῃ τέχνῃ: Παντὶ τρόπῳ.

2. ὑπογράφουσιν Bar.
10. ἐπόρνευσεν Bar.
14. δημόστρατος Bar. Φιλόστρατος K.
15. καὶ add. Bar. Δήμοις Kusterus. Legebatur Δήμῳ.
21. Ἀλύκου] Legebatur Ἀλυκοῦς. ἀλυκόν Bar. Conf. Steph. Byz. s. Ἄλυκος.
22. ἀνεχόμεθα Bar. αὐχόμεθα K.

[414. τὸν βάλανον: Δύο ἐννοίας ἔχει, τοῦ αἰδοίου καὶ τοῦ ψελίου. R. Bar.]

418. τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸν ζυγόν: Μέρος τοῦ σανδαλίου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ζυγοῦ ὁ δάκτυλος ἁπαλὸς ὢν πιέζεται θλιβόμενος. νῦν δὲ ἀμφιβόλως εἴρηκεν. ζυγὸς δὲ καλεῖται ὁ περικείμενος τοῖς γυναικείοις σανδαλίοις ἱμὰς κατὰ τοὺς δακτύλους πρὸς τὸ συνέχειν ἐζυγωμένον τὸν πόδα.

420. χάλασον: Πρὸς τὸ κακέμφατον.

421. εἰς τοιαυτὶ πράγματα: Εἰς τὰς νῦν ὕβρεις.

422. ἐκπορίσας: Συλλέξας. πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖσδε ἡρέθησαν ἄλλοι κʹ, εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα βέλτιστα τῇ πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ συμφοράν.

423. κωπῆς: Κωπηλάται. [δέοντος. R.]

427. τί κέχηνας ὦ δύστηνε: Πρός τινα λέγει τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν.

428. ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν: Ὡς μεθύσῳ λέγει.

433. δεῖ: Ἀντὶ τοῦ δῆσον.

438. οὐ ξυναρπάσῃ μέσην: Ὡς τοῦ δημοσίου φεύγοντος.

440. νὴ τὴν Πάνδροσον: Θυγατέρες Κέκροπος Πάνδροσος καὶ Ἀγραύλη. ἐκ τῆς Πανδρόσου δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Πάνδροσος καλεῖται.

ταύτῃ: Τῇ Λυσιστράτῃ.

444. νὴ τὴν Φωσφόρον: Τὴν Ἄρτεμιν οὕτως ἐκάλουν, ἐπεὶ δᾳδοῦχος. ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ Ἑκάτῃ. [ἢ ἐπεὶ καὶ τῇ σελήνῃ ἡ αὐτή. R.]

445. κύαθον αἰτήσεις: Ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις· οὕτως ὑπωπιασθήσῃ ὑφ' ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύεται.

1. ψελίου R. ψελλίου Bar.
3. μέρος τοῦ σανδαλίου proximo scholio postponit R.
4. ἀντὶ τοῦ om. R.
ὑπὸ] ἀπὸ R.
5. ζυγὸς δὲ R. ζυγὸς γὰρ K.
7. ἐζυγωμένον R. ἐξαγόμενον K.
8, 9. om. R.
10. ἡρέθησαν] διηρέθησαν R.
11. κʹ R.L. χʹ K.
βέλτιστα om. R.
μετὰ R. κατὰ K.
13. Scholia v. 423–438. om. R.
Κωπηλάται om. R.
14. λέγει om. R.
16. Ὡς] ἀντὶ τοῦ ὡς R.
20. Ἀγραύλη] Ἄγλαυρος Brunckius.
21. Τῇ Λυσιστράτῃ om. R.
23. γὰρ add. R.
24. προσθῇς ταῖς R. et Suidas s. κύαθος. προσθήσῃς τοῖς K.
24, 25. οὕτως—ἡμῶν add. R.
ὑπωπιασθήσῃ] καὶ τυφθήσῃ addit Suidas.

448. *νὴ τὴν Ταυροπόλον*: Οὕτω τὴν Ἄρτεμιν ἐκάλουν. τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐκτίθεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω καλοῦσιν· ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

449. *ἐκκοκκιῶ*: Ἀνατιλῶ, ἀνασπάσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν. στενοκωκύτους δὲ ἐφ' αἷς στενάξεις τιλλόμενος.

452. *ὦ Σκύθαι*: Ὦ ὑπηρέται.

454. *ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι*: Παρὰ ταῖς γυναιξὶν ὑπάρχουσι δ' λόχοι. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις τέσσαρες ὑπάρχουσι λόχοι, οἷς κέχρηται ὁ βασιλεύς.

τέτταρες λόχοι: Ἀργότερον τὰ Λακώνων ἔοικεν ἐξειργάσθαι ὁ ποιητής. λόχοι γὰρ οὐκ εἰσὶ τέτταρες ἐν Λακεδαιμονίᾳ, ἀλλὰ ε', Ἔδωλος, Σίνις, Ἀρίμας, Πλοὰς, Μεσσοάγης. ὁ δὲ Θουκυδίδης ζ' φησὶ, χωρὶς τῶν Σκιριτῶν.

458. *λεκιθολαχανοπώλιδες*: Ὠιὰ γὰρ πωλοῦσι καὶ λάχανα καὶ ὄσπρια.

[461. *ὡς ἤδη κειμένων αὐτῶν*. R.]

462. *παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε*: Τοῦτο ὡς τῶν ἀνδρῶν πεφευγότων.

463. *οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου*: Ἀντὶ τοῦ ἡττήθησαν καὶ ἠτύχησαν οἱ σύμμαχοί μου.

467. *ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ*: Ἔπαιξε διὰ τὸ φίλοινον, ὅτι πίνουσαι παροινοῦσιν.

471. *κονίας*: Νίτρου, ἢ ῥύπου. [*μὴ κεκονιμένοις ὥστε λοῦσαι*. R.]

1. Οὕτω om. R.
2. Ἀπολλόδωρος] Vide Heynium p. 402.
ἔστι καὶ ὅτε R.
3. ξενομήδης R.L. Bar. Ξηνομήδης K. Intelligendus est Xenomedes Chius historicus a Dionysio memoratus vol. 6. p. 818. Ejus nomen in Ξενομήδη corruptum in scholio Victor. ad Homer. Il. Π, 328. Ἐνομίδης ὁ τὰ θεῖα γράψας citatur ab Etym. M. p. 445, 8. ubi codex Paris. ἐνομήδης, id est Ξενομήδης.
4. Ἀνατιλῶ om. R.
5. στενοκωκύτους δὲ om. R.
στενάξεις R. στενάζεις K.
6. Ὦ ὑπηρέται om. R.
7. δ' λόχοι R. δ' om. K.
10–13. Ἀργότερον—Σκιριτῶν om. R.
11. ε' L. Bar. ς' K.
12. Πλοὰς] πλόας L.
μεσσοάγης L. μεσοάγης K. μεσοάτης O. Muellerus Dor. vol. 2. p. 238.
Θουκυδίδης] 5, 68.
13. Σκιριτῶν] νικηριτῶν K. νικηριστῶν Bar. Correxi ex Thucydide. Conf. Valcken. ad Herodot. 9, 53.
14. γὰρ add. R.
πωλοῦσι R. πωλοῦσαι K.
15. ὄσπρια] ὄσπρεα R.
17. Τοῦτο om. R.
22. Νίτρου ἢ ῥύπου om. R.

473. κυλοιδιᾶν ἀνάγκη: Τὰ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέρη κοῖλα οἰδεῖν. καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ "δηθὰ κυλοιδιόωντες." [τὴν ὄψιν οἰδεῖν. R.]

476. ὥσπερ σφηκιά: Ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετενήνοχε. βλίττειν γὰρ κυρίως τὸ ἐκπιέζειν μέλι.

βλήττῃ: Κινήσει, ἐρεθίσει.

478. τοῖσι κνωδάλοις: Τοῖς θηρίοις. κυρίως δὲ τοῖς θαλαττίοις. κνώδαλα γὰρ τὰ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενα. καταχρηστικῶς καὶ Ὅμηρος "κνώδαλον ὅττι δίοιτο."

484. ἀκρόπολιν ἱερὸν τέμενος: Ἀπὸ κοινοῦ κατέλαβον.

485. ἀλλ' ἀνερώτα: Ἀναπαιστικὸν τὸ μέτρον.

486. ἀκωδώνιστον: Ἀπείραστον, ἀβασάνιστον. κωδωνίσαι γὰρ τὸ διαπειραθῆναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπολούντων καὶ κώδωσι διαπειρωμένων εἰ ἐγρηγόρασιν οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπομνηματισταὶ ἀπὸ τῶν ὀρτύγων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν. τοὺς γὰρ ὑπομείναντας τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς μάχην. ἔνιοι δέ φασι καὶ τοὺς ἵππους κώδωσιν ἐξετάζειν.

488. τὴν πόλιν: Τὴν ἀκρόπολιν.

490. καὶ τἄλλα γε: Λείπει διὰ χρήματα.

491. ἵνα γὰρ Πείσανδρος: Ὁ γὰρ Πείσανδρος ποτὲ προειστήκει τῆς πολιτείας μετὰ Θηραμένους καὶ Φρυνίχου. κωμῳδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ὡς δωροδόκον, ὡς καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ καὶ δειλός. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Πείσανδρος, ὁ Ὀνοκίνδιος, ὡς Εὔπολις διακρίνει τὴν ὁμωνυμίαν ἐν Μαρικᾷ.

[493. διχῶς, ὑμῖν. R.]

1. Τὰ] ὅτι οἶδεν τὰ R.
τῶν ὀφθαλμῶν R.
οἰδεῖν om. R.
2. Θεοκρίτῳ] 1, 38.
κυλοιδιόωντες R. κυλοιδιόωντας K.
3. βλίττειν Kusterus. Legebatur βλήττειν.
5. om. R.
7. ἁλὶ] ἅλα R.
καταχρ. καὶ] καὶ καταχρ. R.
Ὅμηρος] Od. P, 317.
8. ὅττι δίοιτο addidi ex R. τὸ χερσαῖον λέγει (parenthesi inclusa) addiderat K, quæ om. R.L.
10. Ἀναπαιστικὸν τὸ μέτρον] Legebatur ἀναπαιστικός, pro quo gl. ἀντιπαιστικός habet L. In R. ἀντισπατικὸν γὰρ τὸ μέτρον.
11. ἀπείραστον R. et Suidas s. ἀκωδώνιστον. ἀπείρατον K.
12. περιπολούντων R. et Suidas. περὶ παραλούντων K.
κώδωνι Suidas.
18. om. R.
20. τῆς add. R.
21. ὡς καὶ R. ὡς K.
Βαβυλωνίοις] Fragm. 50.
22. Εὔπολις] Vid. schol. Av. 1555.

499. *ὡς σωθήσει κἂν μὴ βούλῃ*: Τὸ ὡς προσέλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ μήν. διὸ τὸ χ.

501. *κεἰ μὴ δέομαι*: Καὶ εἰ μὴ δέομαι σωθῆναι.

506. *σαυτῇ κρώξαις*: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσοιωνίστων.

509. *οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς*: Τὸ σχῆμα Ἀττικόν. [ὡς τὸ ἐνοχλῶ. R.]

511. *κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους*: Τὸ ἑξῆς, ἐγινώσκομεν ὑμᾶς κακῶς βουλευσαμένους.

512. *εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν*: Τὴν μὲν καρδίαν λυπούμεναι, γελῶσαι δέ.

513. *τί βεβούλευται*: Τὸ ἑξῆς, τί βεβούλευται ἐν τῷ δήμῳ.

514. *τί δέ σοι τοῦτ' ἦδ' ὃς ἀνήρ*: Ἔφη ἀνήρ τις. καὶ ἐπὶ πλήθους τούτῳ ἐχρῶντο καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ, ὡς τὸ ὦ τᾶν.

519. *εἰ μὴ τὸν στήμονα*: Εἰ μὴ εὑρεθείης, φησὶ, νήθουσα τὸν στήμονα. τὸ δὲ νήσω ἀντὶ τοῦ νήσεις.

520. *πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει*: Παρὰ τὸ Ὁμηρικόν.

524. *οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ*: Λείπει ἔφη. οὐκ ἔστι πολέμιος ἐν τῇ χώρᾳ. μὰ Δί' οὐ δῆθ' ἕτερός τις ἔφη. ἢ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀττικῇ λόγου ἄξιος ἡμῖν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἄλλος τις ἔφη, οὐ μὰ τὸν Δία οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει.

526. *ποῖ γάρ*: Ἀντὶ τοῦ πότε γάρ.

530. *καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ*: Καλύμματα φοροῦσιν, ἐπειδὴ παρρησίαν οὐκ ἔχουσι καὶ πόλιν φυλάττουσιν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τῆς τριχὸς κυριεύουσιν.

κάλυμμα: Κόσμιον περὶ τὴν κεφαλήν.

531. *ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι*: Εἰς τὸ σιωπῆσαι.

[536. *ἐζωσμένος ὡς γυνή*. R.]

1. Scholion v. 499. om. R.
6. Τὸ *σχῆμα*] Τὸ om. R.
8. *ὑμᾶς κ.*] *ἡμᾶς κ.* R.
9. *βουλευσαμένους* Bar. *βουλευομένους* K. om. R.
12. *ἐν* om. R.
13. *τις*] *τις ἐν τῇ στήλῃ* R.
14. *τούτῳ*] *τοῦτο* R.
16. *τὸ δὲ νήσω* om. R.
νήσεις] *ἀνήσεις* R.
17. *Ὁμηρικόν*] Il. Z, 492.
18. *Λείπει* om. R.
20. *ἡμῖν*] *ἡμῶν* R.
22. *Ἀντὶ τοῦ* om. R.
23. *καλύμματα* R. *κάλυμμα* K.
24. *ἐπειδὴ*] *ὅτι* R.
πόλιν] *πάλιν* R.
ἀντὶ τοῦ] *ὅτι* R.

537. *κυάμους τρώγων*: Ἢ δικάζων, ἵνα μὴ κοιμηθῇς. γέρων γὰρ εἶ.

539. *αἵρεσθ᾽, ὦ γυναῖκες*: Ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῶν καλπίδων. ταῦτα λέγουσι διὰ μέσου ἕως τοῦ προσώπου Λυσιστράτης. [εἰσάγει αὐτὰς ὀρχουμένας ἐν τῇ σκηνῇ. παρακελεύονται γὰρ ἀλλήλαις αἱ ὑδροφόροι τῶν καλπίδων ἀναχωρῆσαι, ὅπως ἐν τῷ μέρει ὀρχήσωνται. R.]

542. *οὔτε τὰ γόνατα κόπος*: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὰ γόνατά μου ἔλαβε καματηρὸς πόνος.

543. *ἐθέλω δ᾽ ἐπὶ πᾶν ἰέναι*: Πᾶν πρᾶγμα ποιῆσαι πανταχοῦ.

548. *ἀρετὴ φρόνιμος*: Ἀντὶ τοῦ φρονίμη.

549. *ἀλλ᾽ ὦ τηθῶν*: Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας, τηθίδας δὲ τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφάς. τήθας δὲ καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. καὶ Ὅμηρος "πολλοὺς ἂν κορέσειεν "ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν." ἀκαλήφας δὲ λέγουσι μὲν καὶ τὰς θαλασσίας, λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνίδη μὲν ὅσον ἁπαλή ἐστιν, ἐπὰν δὲ σχῇ τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. ἀκαλήφας οὖν τὰς γραίας ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ στερραὶ ἦσαν καὶ γενναῖαι. καὶ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων. μητριδίας δὲ λέγουσι τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης· δάκνουσι δὲ αὗται. τοιαῦται γὰρ ἦσαν καὶ αἱ γραῖαι δριμεῖαι.

μητριδίων ἀκαληφῶν: Δριμυτάτων. [λείπει παῖδες. R.]

550. *καὶ μὴ τέγγεσθε*: Ἀντὶ τοῦ βλάπτεσθε καὶ μεταβλήθητε. ἔτι γὰρ κρατοῦμεν τῶν ἀνδρῶν. ἀλλήλαις δὲ παρακελεύονται.

1. *ἵνα* R. *ἢ ἵνα* K.
2. *εἶ* R. *ἦν* K.
3, 4. *Ἀναχωρήσατε—Λυσιστράτης* om. R.
8. *Ἀντὶ τοῦ* om. R.
9. *καματηρὸς*] *καματηφόρος* R. *πόνος* R. *κόπος* K.
13. *ἀδελφάς* om. R.
14. *ὄστρεα* R. et Suidas s. *τήθη*. *ὄστρεια* K.
καὶ om. R. et Suidas.
Ὅμηρος] Il. Π, 747.
κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα R. et Suidas. *κορέσειε τήθεα* K.
15. *ἀκαλήφας δὲ*] *δὲ* om. R.
16. *ὅσον*] *ἐς ὅσον ἂν* Suidas.
17. *σχῇ* R. et Suidas. *ἔχῃ* K.
τὰς τοῦ σπέρματος R. et Suidas. *τὰ σπέρματα τὰς* K.
20. *λέγουσι*] *λέγει* R.
22. *τοιαῦται* addidi ex R.L. Bar. et Suida.
γὰρ om. R. *τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γραῖαι* Suidas omisso *δριμεῖαι*.
25. *ἔτι* R. *ὅτ᾽ ἂν* K.
γὰρ R.L. *μὲν* K.
κρατοῦμεν R. *κρατῶμεν* K.
ἀλλήλαις παρακελεύονται in prin-

553. κἄτ' ἐντέξῃ τέτανον: Παράσχῃ τὴν τάσιν τοῦ αἰδοίου. ὅταν γὰρ στῇ τὸ αἰδοῖον, ὡς ῥόπαλον γίνεται.

556. ἀγοράζοντας: Ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβοντας. τινὰ δὲ τὸ "νὴ "τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην" τοῦ προβούλου, ἵν' ᾖ κατ' εἰρωνείαν. τινὰ δὲ καὶ συνάπτουσιν αὐτὸ τοῖς ὀπίσω. χύτραις δὲ καὶ λαχάνοις ἀντὶ τοῦ χυτροπωλίοις καὶ λαχανοπωλίοις.

558. Κορύβαντες: Ἔνιοι τοὺς Κούρητας καὶ Κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ἦσαν δὲ Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες. τινὲς δὲ αὐτοὺς δέκα φασὶν, ἄλλοι δὲ ἐννέα. ἦσαν δὲ τῆς Ῥέας παῖδες.

562. εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον: Εἰς χαλκῆν περικεφαλαίαν. λέκιθος δὲ, ἐπεὶ ἔοικε λεκίθῳ ᾠοῦ.

563. πέλτην: Ἀσπίδα.

564. ἐδεδίσκετο: Ἐφόβει.

ἰσχαδόπωλιν: Ἰσχὺν μὴ ἔχουσαν.

δρυπέτεις: Τὰς ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθείσας ἐλαίας φασὶ δρυπέτεις. νῦν δὲ ἐπὶ τῶν ἰσχάδων.

566. φαύλως πάνυ: Εὐχερῶς.

567. κλωστήρ: Νῦν τὸ νῆμα κλωστήρ.

575. τὴν οἰσπωτήν: Τοῦ ἐρίου ὁ ῥύπος οἰσπωτὴ λέγεται. καὶ Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ "οὐκ, ἀλλὰ βόλιτα χλωρὰ κᾠσπώτην "πατεῖν."

576. τοὺς τριβόλους: Τοὺς μοχθηρούς. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτόν.

577. συνισταμένους: Συμπεπλεγμένους καὶ πιλοῦντας. ἀπὸ

cipio scholii ponit R. Idem ante ἀλλήλαις habet μὴ μελήσετε.
2. τὸ αἰδοῖον om. R.
3. τῇ om. R.
τινὰ δὲ τὸ R. τὸ δὲ K.
5. τινὰ R. τινὲς K.
αὐτὸ addidi ex L.
5, 6. χύτραις—ἀντὶ τοῦ om. R.
6. λαχανοπωλίοις χυτροπωλίοις R.
7. τοὺς R. et Suidas s. Κορύβαντες. τοῦ χοροῦ K.
Κούρητας Suidas. Scribebatur Κουρῆτας.
9. δέκα φασὶν R. et Suidas. φασὶ δέκα K.
δὲ ἐννέα] θεοὶ R.
10. παῖδες] ὀπαδοί schol. Vesp. 9.
12. λέκιθος—ᾠοῦ om. R.
13. πέλτη ἀσπίς R.
15. ἴτυν μὴ ἔχουσα R.
16. ἐλαίας R. ἐλάας K.
φασὶ δρυπέπεις R.
21. οὐκ ἀλλὰ R. οὐ καλὰ K.
βόλιτα—κᾠσπώτην Porsonus. βόλβιτα—καὶ οἰσπώτην K.
23. τοὺς μοχθηρούς add. R.
ἔστι δὲ ἀκανθῶδες R. ἔστιν ἀκανθῶν K.
24. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων addidi ex R. et Suida s. συνισταμένους.

μεταφορᾶς τῶν ἐρίων· ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως, φησὶν, ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν, καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα.

συνισταμένους: Συνηγόρους.

καὶ πιλοῦντας: Τοὺς θλίβοντας εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτούς.

578. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι: Ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ἄρχειν. τουτέστιν ἐνδύνοντας ἑαυτοὺς καὶ συναθροιζομένους, καὶ θλίβοντας εἰς τὴν πολιτείαν. τῶν γὰρ ἐρίων οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς κορυφὰς πεπιλημένας, καὶ ἐπὰν τιλθῶσι, διαλύεται ὁ μαλλός. πρὸς ἑκάτερον οὖν καὶ τὰς κορυφὰς πεπιλημένας τοῦ ἐρίου ἐν τῷ πόκῳ, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πονηρῶν καὶ συνισταμένων τοῖς πράγμασι διαλῦσαι χρή.

τὰς κεφαλάς: Ὡς τὰ ἄκρα τῶν ἐρίων.

581. καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι: Αἱ γὰρ γυναῖκες ἐργαζόμεναι ἀφ' ἑκάστου ἐρίου λαμβάνουσιν ἕν τι καὶ μιγνύουσιν ἄλλοις. [ἕκαστον γὰρ τῶν ἐρίων χωρίζεται καὶ ὕστερον πάντα μίγνυται. R.]

ἐγκαταμίξαι: Ἐπιτίμους ποιῆσαι.

[582. ἀντὶ τῆς πόλεως. R.]

583. κατάγματα: Τὰ τῶν ἐρίων κατασπάσματα οὕτω ἐκάλουν.

586. τολύπην: Συναγωγήν.

587. καὶ τολυπεύειν: Ὡς ἐπὶ τῶν ἐρίων ἐπέμεινε τῇ τροπῇ.

589. πλεῖν ἢ διπλοῦν: Τὸ ἐντελὲς πλέον. πλέον, φησὶν, ἢ διπλοῦν τὸν πόλεμον φέρομεν, γεννῶσαι τὰ παιδία.

590. μὴ μνησικακήσῃς: Ἀντὶ τοῦ μὴ μνησθῇς τῶν κακῶν λέγουσα ὅτι τοὺς παῖδας ἔτι νεωτέρους ὄντας ἐκπέμπουσιν εἰς πόλεμον.

592. καὶ θἠμέτερον: Ἀντὶ τοῦ τὸ καθ' ἡμᾶς.

593. περὶ τῶν δὲ κορῶν: Κορῶν περισπωμένως. οὐκ ἔστι γὰρ τριγενές.

2. φησὶν R. φασὶ καὶ K.
3. εὔνοιαν Suidas. εὔνους K.
12. διαλῦσαι χρή addidi ex Suida s. διαξῆναι.
14. γὰρ γ. R. γ. γὰρ K.
17. Ἐπιτίμους (nam sic scripturam vulgatam ἐπιτόμους correxit Dobræus) ποιῆσαι om. R.
19. οὕτω] οὕτως L.
21. τῶν add. R.
23. φέρομεν R. ἐπιφέρομεν K.
25. λέγουσα add. R.
27. Ἀντὶ τοῦ om. R.
ἡμᾶς R. ἡμῶν K.

597. ὀττευομένη: Ἀντὶ τοῦ κληδονιζομένη, περὶ γάμου χρησμῳδουμένη. αἱ γὰρ χῆραι συνεχῶς μαντεύονται πότε γαμηθήσονται.

599. ἀποθνήσκεις: Ὦ πρόβουλε.

600. χωρίον ἐστί: Εἰς τὸ ὑποδέξασθαί σου τὸ σῶμα· οἷον ἔστι τόπος οὗ τεθήσει.

601. μελιτοῦτταν: Ἡ μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν Κέρβερον, καὶ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ, καὶ στέφανος ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοις.

καὶ δημάξω: Γράφεται καὶ δὴ μάξω. δημάζω ἀντὶ τοῦ παίζω. παρ' ὃ καὶ τὸ δημοῦσθαι. κάλλιον δὲ οὕτως. ὅσον οὔπω μάξω μελιτοῦτταν.

603. καὶ ταυτασί: Τὰς ταινίας, ἃς τοῖς νεκροῖς ἔπεμπον οἱ φίλοι. ἐν ἄλλῳ δὲ εὗρον, τὰς δραχμὰς, εἰς μισθὸν τῷ πορθμεῖ.

[605. τίνος δέει. R.]

608. σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι: Τὸν Χάρωνα δηλονότι ἀναπλεῖν.

610. τοῖς προβούλοις: Τοῖς ἄλλοις δηλονότι τοῖς κ' τοῖς ἐκ τῆς συναρχίας. οὐ γάρ ἐστιν εἷς ὁ πρόβουλος.

611. ὡς ἔχω: Βεβρεγμένον.

612. ὅτ' οὐχὶ προὐθέμεσθά σε: Τοὺς νεκροὺς γὰρ οἱ ἀρχαῖοι προετίθεσαν πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἐκόπτοντο.

613. ἀλλ' ἐς τρίτην: Ἐπειδὴ τῇ τρίτῃ τὸ τῶν νεκρῶν ἄριστον ἐκφέρεται.

614. τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα: Ἀντὶ τοῦ τὰ τρίτα σου ποιούμενα.

616. ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ': Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν.

617. ὄζειν ταδὶ μειζόνων: Τὰ τῶν γυναικῶν πράγματα.

4. εἰς—σῶμα post τεθήσει ponit R.

5. τεθήσει R. τεθήσῃ K.

7. μισθὸς addidi ex L. Bar. καὶ στέφανος R. Aberat καὶ. στέφανον L.

8. διηγωνισμένος L.

9. Γράφεται καὶ δὴ μάξω. δημάζω ἀντὶ] διὰ τοῦ δήμου ἄξω ἀντὶ R.

10. δὲ οὕτως om. R.

13. δραχμὰς] δραγμὰς R.

16. δηλονότι] Legebatur δῆλον κωλύεις. κωλύεις om. R. ἐκ τῆς συναρχίας R. ἐν ταῖς συναρχίαις K.

17. ἐστιν εἷς R. εἷς ἐστιν K.

18. βεβρεγμένον R. βεβρεγμένος K.

21. τῆς τρίτης Bar. τὸ om. R.

22. ἐκφέρεται R. ἐφέρετο K.

23. ποιοῦμεν R.

25. ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν R. τουτέστιν ἐγχειρίσωμεν K.

619. τῆς Ἱππίου τυραννίδος: Τεσσάρων ὄντων τῶν Πεισιστρατιδῶν, εἰκότως τοῦ Ἱππίου μόνου ἐμνημόνευσεν. πρεσβύτατος γὰρ ἦν οὗτος τῶν ἄλλων καὶ τὴν τυραννίδα ὑπέθετο, καθάπερ Θουκυδίδης φησί. κατέσχε δὲ ἡ τυραννὶς ἐπὶ ἔτη γ΄, οἱ δὲ δ΄, Ἡρόδοτος δὲ ϛ΄. Ἄλλως. οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησε τοῖς Ἀθηναίοις κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι προενεγκεῖν τὰς χεῖρας. τοῦτον δὲ κατέλυσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

623. ἐς Κλεισθένους: Ἐπεὶ οὗτος γυναικώδης ὁ Κλεισθένης καὶ ὡς γυναικῶν συναθροιζομένων παρ᾽ αὐτῷ.

625. τὰ χρήμαθ᾽ ἡμῶν: Τὰ ἐν ἀκροπόλει.

630. λύκῳ κεχηνότι: Ὥσπερ οὐδεὶς δύναται πιστεῦσαι λύκῳ χαίνοντι. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην χαινόντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀλλότρια ἁρπαζόντων. ὃν γὰρ τρόπον λύκοις οὐκ ἔστι πίστις, οὐδὲ τούτοις.

631. ἀλλὰ ταῦθ᾽ ὕφηναν: Ἀλλ᾽, ὦ ἄνδρες, ταῦτα ἐποίησαν αἱ γυναῖκες ἵνα τυραννήσωσιν.

633. ἐν μύρτου κλαδί: Ἀντὶ τοῦ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμόν. Ἄλλως. πρὸς τὸ κομμάτιον, ὅτι ἐκ τοῦ σκολιοῦ ἐστιν ὅτι ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορέσομεν, ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες τὸν τύραννον κατέβαλον.

1–7. Scholiorum ordinem invertit R.

3. τυραννίδα] τυραννίαν R. et Suidas s. ὄζειν. τυραννίδι ἐπέθετο Portus ad Suidam.

Θουκυδίδης] 6, 54.

4. οἱ δὲ δ΄, Ἡρόδοτος δὲ ϛ΄] Quum Herodotum 5, 55. quattuor Hippiæ imperii annos numerare videret Wesselingius, in scholio verborum sedem mutari voluit. Recte, si de solo Hippia dixerit scholiastes. Sed scholion ad Vespar. v. 500. eisdem ferme verbis perscriptum comparanti vix dubium videbitur quin de Pisistratidarum cunctorum tyrannide egerit scholiastes: ut annorum numeros ad alterius loci exemplum corrigi oporteat, ἔτη ν΄, οἱ δὲ μ΄, Ἡρόδοτος δὲ λϛ΄.

6. προσενεγκεῖν R. περιενεγκεῖν Bar. κατέλυσαν Meursius Pisistr. c. 19. Legebatur κατέλευσαν. Conf. schol. v. 1155.

7. οἱ add. Bar. et Suidas.

8. καὶ add. R.

12. χαινόντων R. et Suidas s. διαλλάττειν. χαιρόντων K. et Suidæ ed. Mediol.

12, 13. ἢ—ἁρπαζόντων om. R.

13. λύκοις οὐκ ἔστι R. οὐκ ἔστι λύκοις K.

16, 17. Ἀντὶ—Ἄλλως om. R: habet ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ κρύπτω ξίφος.

17. πρὸς τὸ—σκολιοῦ ἐστιν addidi ex R.

18. φορέσομεν R. et Suidas s. ἀγοράσω. φορέσομαι K. φορήσω Suidas s. φορήσω.

20. κατέβαλον Suidas. κατέλαβον R. κατέβαλλον K.

634. ἀγοράσω τ᾽ ἐν τοῖς ὅπλοις: Ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίψω μετὰ Ἀριστογείτονος. [ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. R.]

[635. γίνεται: Λείπει βοηθός. R.L.]

[636. χλευάζει ὅτι καὶ αὐτοὶ γέροντες. R.]

[637. οὐ γὰρ εἰσιόντας: Ἀπὸ τῶν πληγῶν τῶν παρ᾽ ἡμῶν ἀλλοῖος γενήσῃ. R.L.]

643. ἠρρηφόρουν: Οἱ μὲν διὰ τοῦ α, ἀρρηφορία, ἐπειδὴ τὰ ἄρρητα ἐν κίσταις ἔφερον τῇ θεῷ αἱ παρθένοι. οἱ δὲ διὰ τοῦ ε ἐρσεφορία. τῇ γὰρ Ἕρσῃ πομπεύουσι, τῇ Κέκροπος θυγατρὶ, ὡς ἱστορεῖ Ἴστρος.

644. εἶτ᾽ ἀλετρὶς ἦ: Ἦ ἀντὶ τοῦ ἦν, ὑπῆρχον. γίνονται δέ τινες τῶν εὖ γεγονυιῶν ἀλετρίδες τῇ θεῷ παρθένοι, αἵτινες τὰ εἰς τὴν θυσίαν πόπανα ἀλοῦσι· καὶ ἔστιν ἔντιμον τοῦτο. ἦσαν δὲ καὶ ἱεροὶ μυλῶνες.

ἦ: Ἔα καὶ κατὰ συναίρεσιν ἦ.

645. οὖσά τ᾽ ἀρχηγέτι: Τῇ δεσποίνῃ Ἀρτέμιδι, ἢ Δήμητρι.

646. ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις: Ἄρκτον μιμούμεναι τὸ μυστήριον ἐξετέλουν. αἱ ἀρκτευόμεναι δὲ τῇ θεῷ κροκωτὸν ἠμφιέννυντο, καὶ συνετέλουν τὴν θυσίαν τῇ Βραυρωνίᾳ Ἀρτέμιδι καὶ τῇ Μουνυχίᾳ, ἐπιλεγόμεναι παρθένοι, οὔτε πρεσβύτεραι δέκα ἐτῶν οὔτ᾽ ἐλάττους πέντε. ἐπετέλουν δὲ τὴν θυσίαν αἱ κόραι ἐκμειλισσόμεναι τὴν θεὸν, ἐπειδὴ λιμῷ περιπεπτώκασιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἄρκτον ἡμέραν ἀνῃρηκότες τῇ θεᾷ. οἱ δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Βραυρῶνι φασὶν, οὐκ ἐν Αὐλίδι. Εὐφορίων

Ἀρχίαλον Βραυρῶνα κενήριον Ἰφιγενείας.

δοκεῖ δὲ Ἀγαμέμνων σφαγιάσαι τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Βραυρῶνι, οὐκ ἐν Αὐλίδι. καὶ ἄρκτον ἀντ᾽ αὐτῆς οὐκ ἔλαφον φονευθῆναι. ὅθεν

1, 2. Ἀντὶ—Ἀριστογείτονος om. R.

5. ἡμῶν L. ἡμῖν R.

6. γενήσῃ R. γενήσεται L.

7. οἱ μὲν R. οἶμαι K. εἰ μὲν—εἰ δὲ posuit Suidas s. ἀρρηφορία.

ἀρρηφορία Suidas. Scribebatur ἀρριφοριά.

8. τῇ θεῷ αἱ π. R. et Suidas. αἱ π. τῷ θεῷ K.

ἐρσεφορία R. et (spiritu aspero) Suidas. ἐρσιφορία K.

10. Ἦ ἀντὶ τοῦ ἦν] ῆ ἀντὶ τοῦ ηα R. (ubi ηα etiam ἔα esse potest.) ἀντὶ τοῦ ἦσαν K.

11. εὖ γεγονυιῶν] εὐγεγονυῶν R. εὐγενῶν K.

12. ἦσαν R. εἰσὶ K.

15. ἢ R. ὡς K.

16. Cum scholiis v. 646. comparandus Suidas s. ἄρκτος.

16–p. 365, 1. Ἄρκτον—Ἄλλως om. R.

16. Ἄρκτον μιμούμεναι] Legebatur ἀοκτωμιμούμεναι.

25. σφαγιάσαι] ἁγιάσαι Bar.

μυστήριον ἄγουσιν αὐτῇ. Ἄλλως. ἄρκτος τις δοθεῖσα εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἡμερώθη. ποτὲ οὖν μία τις παρθένος ἔπαιξε πρὸς αὐτῇ, καὶ ἐξύσθη ἡ ὄψις αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἄρκτου. καὶ λυπηθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἀνεῖλε τὴν ἄρκτον. ἡ δὲ Ἄρτεμις ὀργισθεῖσα ἐκέλευσε παρθένον πᾶσαν μιμήσασθαι τὴν ἄρκτον πρὸ τοῦ γάμου, καὶ περιέπειν τὸ ἱερὸν κροκωτὸν ἱμάτιον φοροῦσαν καὶ τοῦτο ἀρκτεύεσθαι ἐλέγετο. [οἱ δὲ καὶ λοιμώδη νόσον τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπεσεῖν. καὶ ὁ θεὸς εἶπεν λύσιν τῶν κακῶν ἔσεσθαι, ἐὰν τῆς τελευτησάσης ἄρκτου ποινὰς ἀρκτεύειν τὰς ἑαυτῶν παρθένους ἀναγκάσωσι. δηλωθέντος δὲ τοῦ χρησμοῦ τοῖς Ἀθηναίοις ἐψηφίσαντο μὴ πρότερον συνοικίζεσθαι ἀνδρὶ παρθένον, εἰ μὴ ἀρκτεύσειεν τῇ θεῷ. R.]

647. κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα: Ταῖς πομπαῖς ἐκανηφόρουν αἱ παρθένοι. ἐφόρουν δὲ καὶ λοπάδας τινὰς ὁλοχρύσους.

648. ἔχουσ' ἰσχάδων ὁρμαθόν: Οὕτως ἐπόμπευον καὶ ὁρμαθοὺς ἔχουσαι τῶν ἰσχάδων.

652. τοὐράνου γάρ μοι μέτεστιν: Τοῦ ἐράνου φησὶ μετέχω. ἄνδρας γὰρ εἰσφέρω εἰς τοῦτο, καθὸ τίκτουσιν ἄνδρας αἱ γυναῖκες. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα.

[τοὐράνου: Τοῦτό φησιν ὅτι τρέφομεν τοὺς πολεμοῦντας. R.L.]
εἰσφέρω: Ἀντὶ τοῦ γεννῶ.

654. τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν: Ὡς αὐτῶν τὰ Μηδικὰ χρήματα δαπανησάντων. [παρέταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις εἰ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους πολεμοῖεν. R.]

655. εἶτ' ἀναλώσαντες: Τὸ εἶτα παρέλκει.

657. ἆρα γρυκτόν ἐστιν: Ἆρα γρύξαι ὀφείλετε, ἢ παρρησίαν ἄγειν. ἀψήκτῳ δὲ ἀκαταμάκτῳ, ἢ σκληρῷ καὶ ἀμαλάκτῳ. κοθόρνῳ δὲ τῷ ὑποδήματι.

1, 2. δοθεῖσα—ἡμερώθη R. ἐδόθη—καὶ ἡμερώθη K.
5. πᾶσαν add. R.
6. ἱμάτιον add. R.
φοροῦσαν R.L. Bar. φοροῦσα K.
13. λοπάδας] ἀσπίδας R.
14. καὶ add. R.
18. ὥστε R. et Suidas s. Μηδική et παππῷον. ὅταν ὡς K.
19. συμβάλεσθαι R.
20. πολεμοῦντας R. πολίτας L.
21. Ἀντὶ τοῦ om. R.
23. παρέταξεν] ταῦτα δὲ ἔταξεν Suidas.
24. εἰ τοῖς βαρβάροις Suidas.
25. Τὸ εἶτα π. om. R.
27, 28. ἀψήκτῳ—ὑποδήματι] ὑποδήματι. ἀψήκτῳ σκληρῷ καὶ ἀμαλάκτῳ R. Excerpsit Suidas s. ἀψήκτῳ.

660. κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ: Ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.

663. τὴν ἐξωμίδα: Εὐτελὲς ἱμάτιον.

664. ἐντεθριῶσθαι: Ἐντετυλίχθαι, ἐσκευάσθαι. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ λεγομένου θρίου σκευάσματος, ὃ ἐν σύκου φύλλοις εἱλεῖται.

665. λυκόποδες: Λυκόποδας ἐκάλουν, ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους. τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι περικεκαλυμμένους, ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. τινὲς δὲ λυκόποδας, διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη τοὺς νῦν λεγομένους Ἀλμαιωνίδας. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας ἐτείχισαν τὸ Λειψύδριον.

666. Λειψύδριον: Χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν Πάρνηθον, εἰς ὃ συνῆλθόν τινες ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

667. ὅτ᾽ ἦμεν ἔτι: Λείπει νεώτεροι.

670. κἀναπτερῶσαι: Ἐλαφρύνασθαι καὶ ἀνθῆσαι.

674. λιπαρᾶς χειρουργίας: Ἀντὶ τοῦ τόλμης. λιπαρὲς ἔλεγον τὸ προσεχὲς, ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. φησὶν οὖν ὅτι οὐκ ἀφέξονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες.

676. Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος θυγάτηρ τὸ γένος Ἐφεσία, ἥτις συνεμάχησε Ξέρξῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἱκανῶς ἠνδραγάθησεν.

677. διαγράφω τοὺς ἱππέας: Περιαίρω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

1. Ἀντὶ τοῦ om. R.

4. σκευάσματος addidi ex R. L. Bar. συκοφύλλοις R.

5. τοὺς τῶν R. et Suidas s. Λυκόποδες. Aberat τούς.

9. ἐπικαίεσθαι R. et Suidas. καίεσθαι K.

10. ἐπίσημον add. R. et Suidas. λύκον] Seqq. om. R.

12. τὸν] αὐτῶν Bar. τὸ Λειψύδριον om. L.

13. περὶ τὴν πάρνηθον R. τὸ ὑπεράνω Πάρνηθος K. τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος Suidas, et ὑπὲρ Πάρνηθος dixit Hesychius. Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Παιονίης apud Herodot. 5, 62. ὑπὲρ τῆς Σπάρτης Eustath. ad Homer. p. 461, 20. De forma autem Πάρνηθος, ἡ, pro Πάρνης conf. schol. Nub. 322.

14. τινες addidi ex L. et Suida. Intelliguntur Alcmæonidæ. Ἀριστοτέλης] Conf. schol. v. 1155.

18. Ἀντὶ τοῦ om. R.

19. προσεχοῦς] προσεχῶς L. Bar.

21. Λυγδάμιδος—Ἐφεσία addidi ex R. Λυγδάμιδος] λυγδαμίδος R. Λυγδάμιος apud Herodotum 7, 99. ἥτις R. αὕτη K.

22. κατὰ τῆς R. καθ᾽ K. ἠνδραγάθησεν] ἦν δὲ τὸ γένος Ἐφεσία add. K, om. R.

23. διαγράφω] Correxi lemma διαγράψομαι, quod habet L. περιαίρω R. περιαρῶ K.

δικαζόντων, οἱ ἐχάρασσον τοὺς κατεγνωσμένους. ἐκ δὲ τούτου εὐτελεῖς ἡγήσομαι αὐτούς. νικηθήσονται γὰρ ὑπὸ τῶν γυναικῶν.

678. κἄποχον: Τουτέστι δυνάμενον ἐποχεῖσθαι. [παίζει δὲ πρὸς τὴν συνουσίαν. R.]

680. ἃς Μίκων ἔγραψε: Ποικίλη στοὰ Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη διὰ τὴν ἐνοῦσαν γραφήν. ἔνθα πεποίηκεν ὁ Μίκων τῶν Ἀμαζόνων τὴν μάχην. ἦν δὲ Φανόχου υἱὸς, Ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Μίκων εἰς πενίαν κωμῳδούμενος.

[681. τὸν κύφωνα. R.]

683. ζωπυρήσεις: Ἀντὶ τοῦ ἀνεγείρῃς.

684. λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν: Τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν.

685. καὶ ποιήσω τήμερον: Ποιήσω σε δερόμενον ἐπικαλεῖσθαι εἰς βοήθειαν τοὺς δημότας.

686. πεκτούμενον: Τιλλόμενον, ξεόμενον.

687. ἀλλὰ χἠμεῖς, ὦ γυναῖκες: Μιμοῦνται τοὺς τῶν ἀνδρῶν λόγους.

688. ὡς ἄν: Ὅπως ἄν.

αὐτοδὰξ ὠργισμένων: Πάνυ ὠργισμένων.

689. ἵνα μήποτε φάγῃ: Ἵνα μὴ εἰς ὥραν ἔλθῃ. παίζει δὲ ἀπὸ τῶν εὐτελῶν. ἵνα μὴ δικάσῃ μηδὲ πολεμήσῃ. εἰς γὰρ τὸν πόλεμον φέρουσι σκόροδα. οἱ δὲ δικασταὶ τρώγουσι κυάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσιν. ὅθεν "κυαμοτρὼξ, ἀκρόχολος."

ὑπερχολῶ γάρ: Διὰ μέσου τὸ ὑπερχολῶ γάρ.

695. αἰετὸν τίκτοντα: Λείπει τὸ ὡς. παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Εἰρήνῃ. τὰ γὰρ ᾠὰ τῶν ἀετῶν οἱ κάνθαροι κυλίοντες διαφθείρουσιν. [ἐπεὶ τοὺς κανθάρους οἱ ἀετοὶ ἀναλέγονται. R.L.]

1. ἐχάρασσον τοὺς κατεγνωσμένους R. ἐπάρασαν τοῖς κατεγνωσμένοις K.
1, 2. ἐκ—αὐτούς om. R.
3. τουτέστι add. R.
5. λεγομένην R.
6. μίκων hic et infra R. Scribebatur Μήκων.
7. φανόχου R.L. Φανίχου K. φανίλου Bar.
10. Ἀντὶ τοῦ om. R.
ἀνεγείρεις R.
12. δερόμενον] δαιβόμενον R. Id est δαιρόμενον.
14. ξεόμενον R. ξαινόμενον K.
17. ἄν om. R.
19, 20. ἵνα μὴ εἰς—εἰς γὰρ τὸν R. ἵνα μὴ δικάσῃ. ἢ ἵνα μὴ εἰς ὥραν ἔλθῃ, μηδὲ πολεμήσῃ. παίζει δὲ ἀπὸ τῶν εὐτελῶν, οἳ (οἳ om. L.) εἰς τὸν K.
22. κυαμοτρὼξ, ἀκράχολος est in Equit. 41.
23. Διὰ—γάρ om. R.
24. λείπει τὸ ὡς add. R.
25. Εἰρήνῃ] 133.
ἀετῶν R. αἰετῶν K.
26. ἐπεὶ R. ἐπὶ L.
ἀετοὶ R. αἰετοὶ L.
ἀναλέγονται R. ἀναλύονται L.

698. Ἰσμηνία: Ὄνομα γυναικός.

699. οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ: Οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο κελεύοντες τί πρακτέον καὶ τί μή.

701. παιγνίαν: Ἑορτήν.

702. [λείπει ταῖς ἐμαῖς. R.] τὴν ἑταίραν: Τὸ χ ἐνταῦθα· ὅτι τὴν γυναῖκα ἑταίραν εἶπεν ὡς ἑταῖρον τὸν συνήθη καὶ φίλον.

703. ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν: Παρὰ προσδοκίαν πέπαιχεν. ἐν γὰρ τῇ Κωπαΐδι λίμνῃ μέγισται ἐγχέλεις γίνονται.

704. διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα: Τὰ ψηφίσματα κωλύοντα.

707. ἄνασσα πράγους: Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

[708. γυνὴ πρὸς Λυσιστράτην. R.]

714. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν: Ἐξ Εὐριπίδου.

716. ᾗ βράχιστον τοῦ λόγου: Ἀντὶ τοῦ ἵνα συντόμως εἴπω.

[720. ἱκανή. R.]

721. διαλέγουσαν: Διορύττουσαν. κακεμφάτως.

722. ᾗ τοῦ Πανός ἐστι ταὔλιον: Ὅπου. ἐν τῇ ἀκροπόλει ἱερόν ἐστι τοῦ Πανός.

723. κατειλυσπωμένην: Εἰλυσπᾶσθαι κυρίως τὸ ἐπὶ γῆς ἕρπειν, ὥσπερ οἱ ὄφεις καὶ οἱ σκώληκες. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι. τροχιλία δέ ἐστιν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἱμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν Ὁλκάσι.

724. τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν: Παρ' ὅσον τὸ ὄρνεον θερμὸν εἰς συνουσίαν.

726. ἐς Ὀρσιλόχου χθές: Ὀρσίλοχος πορνοβοσκὸς καὶ μοιχὸς, καὶ ἐπὶ θηλύτητι κωμῳδεῖται.

730. ἔριά μοι Μιλήσια: Ὡς τῆς Μιλήτου καλὰ ἐχούσης ἔρια.

731. ὑπὸ τῶν σέων: Τῶν σητῶν. πρὸς τὴν κλίσιν δὲ τῶν σέων· ὅτι ἀπὸ τῆς σεὺς εὐθείας.

3. κελεύοντες Kusterus. Legebatur κωλύοντες.
καὶ R. ἢ K.
5. ταῖς ἐμαῖς] Legit scholiasta ταῖς παισί.
ἐνταῦθα om. R.
8. γίνονται om. R.
15. κακεμφάτως R. κακέμφατον K.
18. εἰλυσπᾶσθαι R. ἰλυσπᾶσθαι K. Diphthongum etiam lemmati restitui.
19. σκώληκες] Sequentia om. R.
εἰλεῖν] Legebatur εἰλεῖσθαι. Correxi ex Hesychio s. κατειλυσπωμένην.
τροχιλία] τροχιλίας Bar. τροχιλίων K.
21. Ὁλκάσι] Fragm. 373.
24. ὀρσίλοχος R. οὗτος K.
26. καλὰ] κακὰ R.
27. Τῶν σητῶν] Τῶν om. R.

733. ὅσον διαπετάσασα: Διαπετάσασα τὰ ἔρια. εἰς τὸ κακέμφατον δὲ αἰνίττεται.

735. ἢν τούτου δέῃ: Τοῦ ἀπολέσθαι. ἢ κἂν δέῃ ἀπελθεῖν, καὶ χρῄζεις μὴ ἀπέλθῃς.

736. τῆς ἀμόργιδος: Τῆς λινοκαλάμης. ἔστι δὲ ἡ ἄμοργις ὅμοιον ἀλεπίστῳ λίνῳ. περιλεπίζουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐργάζονται. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτὸν, ὑπὲρ τὴν βύσσον, ἢ τὴν κάρπασον. ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου αἰδοίου παίζει, ὅτι καὶ βάμμα γίνεται ἐξ αὐτῆς ἐρυθρόν.

737. αὖθ' ἡτέρα: Αὕτη ἄλλη τῆς ἄλλης κακίων.

738. τὴν ἄλοπον: Ἀλέπιστον καὶ ἀκάθαρτον. πρὸς τὴν ὑπόνοιαν.

739. χώρει πάλιν δεῦρο: Ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν.

740. ἐγὼ δ' ἀποδείρασα: Ἀποπλύνασα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ κακέμφατον.

744. ἕως ἂν εἰς ὅσιον: Ἀντὶ τοῦ εἰς βέβηλον καὶ μὴ ἱερὸν, ἀλλ' ὅσιον εἰς τοκετόν. ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦσαν. παρθένος δὲ ἡ θεός. περικεφαλαίαν εἶχεν ὥστε δοκεῖν κύειν.

747. ὡς τὴν μαῖαν: Ἀντὶ τοῦ ὡς πρός.

749. ἄρρεν παιδίον: Ἁπτομένη τῆς γαστρὸς αὐτῆς τοῦτο φησί.

756. εἰσβᾶσα ταύτην ὥσπερ: Ὅτι ἐν κοιλώμασι τίκτουσιν.

758. οὐδ' ἀμφιδρόμια: Δέον παιδίου, εἶπε κυνῆς. κυνῆν γὰρ εἶχε προσποιουμένη κύειν. ἀμφιδρόμια δὲ ἡ δεκάτη ἡμέρα τῶν τικτομένων παιδίων, ἐν ᾗ τὰ ὀνόματα αὐτοῖς τιθέασι περιδραμόντες κειμένοις.

759. οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει: Ἐν τῇ ἀκροπόλει. τοῦτο δὲ ἑτέρα γυνή φησιν.

760. ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον: Τὸν ἱερὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς, τὸν φύλακα τοῦ ναοῦ.

763. τῶν τερατευμάτων: Τῶν προφάσεων καὶ πλασμάτων.

764. ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει: Οὐ νομίζεις κἀκείνους ποθεῖν ἡμᾶς.

3. τοῦ ἀπολέσθαι R. τὸ ἀπολέσθαι K.
ἢ om. R.
δέῃ ἀπελθεῖν R.L. δὲ κἀπελθεῖν K.
6. ἀλεπύστῳ Bar.
7. ὑπὲρ] ὑπὸ R.L. et Suidas s. ἀμοργίς.
κάρπασον] κάρπαθον L. Bar.
ὅτι R. ὅτι τι K.
γίνεται add. R.
9. Αὕτη—κακίων om. R.
11. Ἐπὶ τὴν ἀ. om. R.
12. καὶ R. εἰς K.
15. ἐν] δὲ ἐν Bar.
17. ὡς add. R.
20. εἶχε R. εἶπε K.
22. κειμένους R.
24. φησιν add. R.
27. καὶ R. τῶν K.

771. χελιδόνες: Αἱ γυναῖκες δηλονότι.

772. φαλήτων: Τῶν μορίων.

773. τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα: Τὰ ἐπικρατέστερα εὐτελέστερα ποιήσει, τοὺς ἄνδρας δηλονότι.

774. ἐπάνω κατακεισόμεθα: Ἐρωτᾷ ἐπάνω τοῦ αἰδοίου. κακεμφάτως δὲ ἐδέξατο.

775. διαστῶσι: Διχῶς ἀποστῶσι.

777. καταπυγωνέστερον: Μαλακώτερον καὶ πορνικώτερον τῆς χελιδόνος, τουτέστι τῶν γυναικῶν.

786. ἦν νεανίσκος Μειλανίων: Μήποτε παρὰ τὴν ἱστορίαν εἴρηκεν. οὐ γὰρ Μειλανίων ἔφευγε μᾶλλον, ἀλλ' ἡ Ἀταλάντη. ἐπίτηδες δὲ τοῦτο ὁ τῶν ἀνδρῶν χορὸς ἱστορεῖ.

790. ἐλαγοθήρα: Ἐκυνηγέτει, λαγοὺς ἐθήρα.

791. πλεξάμενος ἄρκυς: Εἶδος δικτύου. λίνα κυνηγετικά.

796. κατὰ κοινοῦ τὸ μισοῦμεν τὰς γυναῖκας.

797. οἱ σώφρονες: Ἐσμὲν, βδελυττόμεθα.

799. κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει: Οἷον κλαύσει καὶ χωρὶς κρομμύων. ἢ κατὰ τὸ εἰρημένον ἄνω, ἵνα μήποτε φάγῃ σκόροδα καὶ κυάμους μέλανας. ἢ ὅτι δακρύεις καὶ χωρὶς τοῦ κρόμμυον ἐσθίειν. ἢ οὐ πολεμήσεις.

[800. τὸ σκέλος ἢ τὸ αἰδοῖον. R.]

[801. οἷον τιλθήσῃ. R.]

802. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν: Δύο Μυρωνίδαι ἦσαν, ὡς ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις δεδήλωται. ἐνθάδε τοίνυν μέμνηται τοῦ ἐν Οἰνοφύτοις νικήσαντος.

803. μελάμπυγός τε: Τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικώδεις ἐκωμῴδουν.

805. ὡς δὲ Φορμίων: Φορμίων, στρατηγὸς, σφόδρα εὐδόκιμος,

1. δηλονότι] Legebatur δῆλον, quod om. R.
4. ποιήσει R. θήσει. λέγει δὲ K.
5. ἐρωτᾷ add. R.
7. Διχῶς ἀπ. om. R.
8. καταπυγωνίστερον in lemmate L.
9. τῶν γυναικῶν R. τῆς γυναικός K.
10. Scholion v. 786. om. R: habet gl. παριστορεῖ.
15. τὸ R. τοῦ K. μισοῦμεν τὰς] μισουμένας τὰς R.
16. ἐσμὲν R. διὰ τὸ K.
17. οἷον add. R.L. κλαύσει R. κλαύσῃ K.
20. ἢ οὐ πολεμήσεις add. R.L. Bar. (πολεμήσειν Bar.)
24. Ἐκκλησιαζούσαις] 303.

Ἀσωπίου υἱός. ὡς τριχώδης δὲ καὶ αὐτὸς καὶ μελαίνας πυγὰς ἔχων ἐκωμῳδεῖτο.

808. τῷ Μελανίωνι: Σοὶ τῷ γέροντι.

809. Τίμων ἦν τις: Τίμων οὗτος ἦν ὁ λεγόμενος μισάνθρωπος, ὅν φησι Νεάνθης ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι, μὴ προσιέμενον δὲ ἰατροὺς ἀποθανεῖν σαπέντα. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τὸν τάφον ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιρραγέντα, ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Ζωστῆρα καὶ Σούνιον φερούσῃ.

810. [ἀντὶ τοῦ ἄβατος καὶ ἄστατος. R.] ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν: Οἷον ἀκάνθαις τετριχωμένος, σκληρός. Ἄλλως. σκόλοψι καὶ παττάλοις ἠσφαλισμένος.

812. τὸ πρόσωπον περιειργασμένος: Ἀντὶ τοῦ σκυθρωπός.

813. ἀπορρώξ: Διὰ τὴν μισανθρωπίαν.

816. πολλὰ καταρασάμενος: Ἐπιεικὴς ἦν καὶ ἔφευγε τοὺς πονηρούς.

818. ὡς εἰ ἡμεῖς ὑμᾶς.

821. κατ' ἐρώτησιν.

822. ἢ εἰρωνείᾳ φησὶν, ἢ ἀληθῶς ἐφοβήθη.

823. λακτίσω.

824. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

826. ὅτι ἀπεψιλωμένον φησί.

832. μαινόμενον τῷ ἔρωτι.

834. τουτέστι τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ διανοίας.

835. Χλόης Δήμητρος ἱερὸν ἐν ἀκροπόλει, ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι θύουσι μηνὸς Θαργηλιῶνος, ὡς Φιλόχορός φησιν ἐν ϛʹ.

1. Ἀσωπίου] Legebatur Ἀσώπου. Correxi ex schol. Pac. 347.
δὲ καὶ] καὶ om. R.
4. τίμων add. R.
5. ἀχράδος R. et Suidas s. ἀπορρῶγας et Τίμων.
χωλὸν] χλωρὸν R.
7. ἄβατον γενέσθαι R. et Suidas. αὐτοῦ γενέσθαι ἄβατον K.
8. πειραιῶς L. et Suidas. πειραῖος R. Πειραιοῦς K.
φερούσῃ Kusterus. Legebatur φυγούσῃ. ἀγούσῃ vulgo apud Suidam (s. ἀπορρῶγας): sed codices Gaisfordi φυγούσῃ, superscripto in Bruxellensi φερούσῃ.
10. τετριχωμένος R. et Suidas s. ἀπορρῶγας. Legebatur τετρυχωμένος. τεθριγγωμένος Suidas s. Τίμων.
ἄλλως R. ἢ K.
11. ἠσφαλισμένος Kusterus. Legebatur ἠφανισμένος consentiente Suida.
14. ἔφευγε R. ἔφυγε K.
16. Scholia versuum 818–889. primum edidi ex R.

838. κωμῳδεῖ Κινησίαν ὡς κατωφερῆ εἰς συνουσίαν. ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

839. πέπαιχεν παρὰ τὸ κινεῖν.

840. παραλογίζεσθαι καὶ τὰ ταύτην παρακολουθοῦντα πλὴν ὧν συνωμοσάμεθα μὴ ποιεῖν, τουτέστι συνουσιάζειν.

841. εἰς ἣν ὠμόσαμεν.

844. σύν σοι ὀπτήσω τῷ ἔρωτι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῶν.

847. λείπει τὸ ἐγγύς.

848. ὁ ἐντὸς τῶν φυλασσουσῶν γυναικῶν.

849. ἐν ἡμέρᾳ σκοποῦσα.

852. παίζει πρὸς τὸ πέος ὡς ἀπὸ δήμου τινός. ἢ ἵνα διαβάλῃ αὐτὸν ὡς ξένον καὶ Θρᾷκα.

854. διαπαίζει τὰς γυναῖκας ὡς ἐρώσας τοῦ κινεῖν.

855. διὰ στόματος.

857. ἀντὶ τοῦ φυλαττέσθω.

861. ἐν ἐρωτήσει.

862. τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν.

863. ἢ ἀργύριον ἢ μερίδα.

864. ἀπὸ τοῦ τείχους κατελθοῦσα ὅπου ἐφύλασσον αἱ ἡμεροσκόποι.

873. τὸ πλῆρες αὐτόσε οὐ καταβήσομαι ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως.

876. οὐδενὸς χρῄζων. ὑπὸ τοῦ ἔρωτος δηλονότι.

877. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπέλθῃς.

878. πρὸς τὸν παῖδα λέγει.

881. οἷον ἄτροφον ἀπὸ τῆς θηλῆς τοῦ μαστοῦ μὴ θηλασθέν.

883. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ παιδίον.

886. ποθεινότερον, πραότερον.

887. ἀλαζονικῶς θρύπτεται. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βρενθίου μύρου.

888. τὸ ἐντελὲς δῆτά ἐστιν.

889. διὰ τὸ ὡραῖον αὐτοῦ.

890. τῇ μαμμίᾳ: Ἀντὶ τοῦ ἐμοί.

893. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι: Ὡς αὐτοῦ ἁπτομένου αὐτῆς αἰσχρῶς.

896. ὀλίγον μέλει σοι: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον μέλει σοι.

34. μέλει σοι om. R.

τῆς κρόκης φορουμένης: Διαφορουμένης, διασπωμένης.

898. ἀνοργίαστά σοι: Ἀτέλεστά σοι. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργίασας τῇ Ἀφροδίτῃ.

[900. πρὸς Λάκωνας. R.]

902. νῦν δ' ἀπομώμοκα: Ἀντὶ τοῦ ὁρκωμοσίαν πρὸς τὰς γυναῖκας πεποίηκα.

[ἀπομώμοκα: Πρὸς σέ. L.]

904. καί τοι σ' οὐκ ἐρῶ: Οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.

906. ἐναντίον τοῦ παιδίου: Οὐκ ἀποτόμως παραιτεῖται, ἀλλὰ διὰ προφάσεως πλείονος ἐρεθίζει. [ἐκοιμήθης. R.]

907. ὦ Μανῆ: Οἰκέτης ὁ Μανῆς.

910. ὅπου τὸ Πανὸς καλόν: Ἐπεὶ ἐρωτικὸς ὁ Πάν. πλησίον δὲ τοῦ Πανείου ἡ Κλεψύδρα ἦν κρήνη.

912. λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ: Ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦν κρήνη ἡ Κλεψύδρα, πρότερον Ἐμπεδὼ λεγομένη. ὠνομάσθη δὲ Κλεψύδρα, διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν. ἔχει δὲ τὰς ῥύσεις ὑπὸ γῆν, φέρουσα εἰς τὸν Φλεγρεώδη λειμῶνα. [εἰς τὴν ἀκρόπολιν. R.]

916. μὰ τὸν Ἀπόλλω: Οὐκ ἔστιν ὅρκος γυναικῶν.

919. κἀγὼ 'κδύομαι: Λείπει τὸ ἱμάτιον.

922. αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐπιτόνου. λείπει γὰρ ἡ ἐπί. δηλοῖ δὲ ἐπὶ δέρματος. καὶ Ὅμηρος "ἐπίτονος βέ-"βλητο."

924. καὶ δὴ 'κδύομαι: Λείπει τὸ ἱμάτιον.

927. Ἡρακλῆς ξενίζεται: Παροιμία ἐπὶ τῶν βραδυνόντων. οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλέα βραδύνουσιν. ἀδηφάγος γὰρ ὁ ἥρως.

928. ἀνιστὰς ἀναπήδησον: Ἵνα προσκεφάλαιον αὐτῷ θῇ.

929. ἅπαντα δῆτα: Κατ' ἐρώτησιν.

2. ἀτέλεστά σοι R. ἀτελέστατα K. τῆς ἀφροδίτης Bar.

5. τοῦ addidi ex Bar. et Suida s. ἀπομώμοκα. 'Αντὶ τοῦ om. R.

10. πλείονος R. Bar. πλειόνως K.

11. ὁ R. ἦν ὁ K.

12. ἐρωτικῶς R.

13. πανίου R.

16. ὑπὸ τὴν φέρουσαν R.

17. τὸν R. τὴν K.

Φλεγρεώδη λειμῶνα] φλεγρεω δη δ' R.

20. ἐπιτόνου] τόνου R.

21. καὶ om. R.

Ὅμηρος] Od. M, 423.

25. ἡρακλέα R. Ἡρακλῆ K. ἡρακλῆν L.

26. αὐτῷ add. R.

θῇ R. θῷ K.

932. σισύραν οὐκ ἔχεις: Διφθέραν, ἱμάτιον πυκνόν. ἄκναπτον ἱμάτιον καὶ παχὺ ἡ σισύρα.

935. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με: Ἀντὶ τοῦ ἡ γυνὴ ἡ ἄνθρωπος εἶπε.

936. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε: Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἀπήντησε.

942. εἰ μὴ διατριπτικόν γε: Παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἷον διατριβῆς γέμον καὶ βραδυτῆτος· ἐπεὶ καὶ τριβόμενα ἔνια τῶν μύρων ἡδίω γίνεται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβὴν λέγει.

943. τάλαιν' ἐγώ: Τοῦτο φησὶν ἵνα πάλιν ἀπέλθῃ. οὐ τὸ Σύριον. Ῥόδιον δὲ μύρον τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου· ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ῥόδινον.

946. τὸν ἀλάβαστρον: Τὴν μυροθήκην.

ἀλλ' ἕτερον ἔχω: Τὸ αἰδοῖόν φησι.

947. μή μοι φέρε: Τοῦ μύρου.

950. σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ: Τοῦτο εἰρηκυῖα ἡ γυνὴ ἄπεισι.

951. ἀπολώλεκέ με: Ὁ ἀνὴρ ἀπελθούσης τῆς γυναικὸς ὀδύρεται.

952. κἀποδείρασ' οἴχεται: Εἰς τὸ αἰσχρόν.

954. ψευσθείς: Ἀντὶ τοῦ ἀπατηθείς.

955. πῶς ταύτην παιδοτροφήσω: Ὡς θυγατρὸς αὐτῷ ἑπομένης. κακεμφάτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου δύναται ἀκούεσθαι.

956. ποῦ κυναλώπηξ: Ὁ Φιλόστρατος. καὶ ἀλλαχοῦ "Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ." ὡς πορνοβοσκοῦ ὄντος τοῦ Φιλοστράτου. βούλεται δὲ τίτθην μισθώσασθαι, ἵνα θρέψῃ τὸ παιδίον.

961. ποῖος γὰρ ἢ νεφρὸς ἀντίσχοι: Πῶς δυνήσῃ σαυτὸν ἐπισχεῖν, οὕτως ἠρεθισμένος.

962. ποία ψυχή: Παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας "ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν;"

1. διφθέραν R. διεφθαρμένον K.
πυκνόν add. R.
ἄκναπτον] ἄκαμπτον R.
3. εἶπε om. R.
7. ἐπεὶ καὶ] καὶ om. Suidas s. μύρον διατριπτικόν.
8, 9. ἅμα—λέγει om. R.
10. οὐ τὸ Σύριον om. R.
13. φησι add. R.
18. ἀντὶ τοῦ add. R.
19. αὐτῷ] αὐτὴν Bar.
20. καὶ add. R.
ἀκούεσθαι R. νοεῖσθαι K.
21. Ὁ Φιλόστρατος om. R.
ἀλλαχοῦ] Equit. 1069.
24. δυνήσῃ] δύνῃ R.
26. τὰ R. τὸ K.
ποῖαι λιβάδες R. Legebatur ποία λιβάς.
ποία addidi ex R.L. Bar.

ποῖος ἂν ὄρρος: Ἀντὶ τοῦ πρωκτός.

965. *τοὺς ὄρθρους*: Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ὄρθροις.

972. *θωμούς*: Σωροὺς ξύλων. θωμοὶ δὲ λέγονται οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφὼς δὲ ἡ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συστροφὴ, πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα.

973. *μεγάλῳ τυφῷ*: Μεγάλῳ καύσωνι.

979. *πᾷ τᾶν Ἀσανᾶν*: Ἀντὶ τοῦ ποῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐστιν ἡ γερουσία, τουτέστιν ἡ ἐκκλησία, καὶ ἡ σύνοδος. διατεταμένος δὲ ἦλθεν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ποῦ εἰσὶ καὶ οἱ πρυτάνεις, οἷς θέλω τι νέον εἰπεῖν.

981. *Κονίσαλος*: Δαίμων πριαπώδης ὁ Κονίσαλος· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι.

982. *ὦ κυρσάνιε*: Ἀντὶ τοῦ ὦ νεανία, ὦ ἔφηβε. ἢ ἀντὶ τοῦ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς λάχανον.

984. *κἄπειτα δόρυ δῆτα*: Διὰ τὸ τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ μέγα εἶναι, ἐξέτεινε τὰ ἱμάτια τῇ χειρί. ὁ δὲ εἶπε δόρυ ἔχεις.

985. *οὐ τὸν Δία*: Οὐ μὰ τὸν Δία.

987. *παλεός γα νὴ τὸν Κάστορα*: Ὥσπερ τὸ πήγανον ἔνιοι ἀφαιρέσει τοῦ π ἤγανον λέγουσιν, οὕτως ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἐναντίον πλεονάζει τὸ π. ἠλεὸς, ἀλεὸς, παλεός. τουτέστι λῆρος καὶ μάταιος.

989. *μηδ᾽ αὖ πλαδδείη*: Μηδὲ πλησίον γένοιτό μοι τὸ στύειν.

990. *τί δ᾽ ἐστί σοι τοδί*: Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι.

σκυτάλα Λακωνικά: Ξύλον ἐστὶν εἰς δύο τεμνόμενον. καὶ τὸ μὲν ἓν δίδοται τῷ στρατηγῷ ἐξερχομένῳ, τὸ δὲ ἄλλο κεῖται ἐν τῇ πόλει.

991. *εἴπερ γε χ᾽ αὕτη ᾽στι*: Καὶ ὁ Ἀθηναῖος δείκνυσιν αὐτῷ τὸ ἑαυτοῦ αἰδοῖον.

994. *ὀρσά*: Ἀντὶ τοῦ ὀρθή.

πάα, πᾶσα, οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν.

3. ξύλων R. et Suidas s. θωμούς. ξύλου Bar. ξύλα K.
πυρῶν R. et Suidas. πυρσῶν K.
7. ἀθηνῶν R.
8. διατεταγμένος Bar.
9. δὲ ποῦ] ὅπου R.
11. μίγνυσθαι R. et Suidas s. Κονίσαλος. μίσγεσθαι K.
12. Ἀντὶ—ἢ om. R.
13. κυρσὸς Bar. et Suidas s. κυρσάνιε. κυσὸς R. κυρίως K.
γὰρ R. et Suidas. δὲ K.
14. Alterum τὸ om. R.
15. ἐξέτεινε R.L. συνέχει K.
χειρί R.L. χερί K.
16. Scholia v. 985. 987. om. R.
19. ἠλαιὸς ἀλαιὸς παλαιός Bar.
22. μὲν om. R.
23. τὸ δὲ] καὶ τὸ R.
24. αὐτῷ τὸ ἑαυτοῦ R. αὐτοῦ τὸ K.
26. Ἀντὶ τοῦ om. R.
27. πάα, πᾶσα R. Aberat πᾶσα.

995. Πελλάνας δὲ δεῖ: Ὄνομα γυναικὸς ἑταίρας. ἦν γὰρ παρ' αὐτοῖς πόρνη Πελλήνη τοὔνομα. ἐπιθυμοῦσιν οὖν τῆς πόρνης, ἤγουν τῆς πόλεως Πελλήνης. ἀντεποιοῦντο γὰρ αὐτῆς οἱ Λάκωνες.

996. ἀπὸ τοῦ: Ἀπὸ τίνος.

997. ἀπὸ Πανός: Κατ' ἐρώτησιν.

οὐκ. ἀλλ' ἀρχὰ μέν: Ὁ νοῦς· ἤρξατο τὸ κακὸν τοῦτο διδόναι ἡμῖν ἡ Λαμπιτώ. οἰῶ δὲ κατ' αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ οἴομαι.

999. ἅπερ: Ὥσπερ.

ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος: Ἀφέσεως. βαλβῖδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας, ἤγουν ἀπὸ ἑνὸς κανόνος καὶ καμπτῆρος.

1000. ἀπήλων: Ἀπήλασαν.

ὑσσάκων: Τῶν γυναικείων μορίων.

1001. ἂν γὰρ τὰν πόλιν: Τὸ τέλειον ἀνά.

1002. ἅπερ: Ὥσπερ.

ἅπερ λυχνοφορίοντες: Οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον.

1003. οὔτε τῶ μύρτω σίγειν: Οὐδὲ θίγειν τοῦ γυναικείου μορίου.

1006. τουτὶ τὸ πρᾶγμα: Οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν κήρυκα.

1012. ποτάομαι: Δραμοῦμαι. πετήσομαι.

1013. γυναικὸς ἀμαχώτερον: Ἐν ἄλλῳ Κινησίας ἦν ὁ λέγων.

1018. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ: Ἀπὸ κοινοῦ βεβαίαν φίλην ἔχειν με. καὶ ἔξωθεν ὑπακουστέον τὸ ἔχε.

1019. γυμνὸν ὄνθ' οὕτως: Γυμνὸς γὰρ ἦν.

1022. καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ: Ἀντὶ τοῦ ἀπεδύσαντο κατὰ τῶν γυναικῶν.

1023. εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ: Εἶτα οὐ καταγελασθήσῃ.

1024. τόδε τὸ θηρίον: Τὴν ἐμπίδα.

1025. ἐξεῖλον: Ἀντὶ τοῦ ἐξέλοιμι.

1026. τοῦτ' ἄρ' ἦν: Ἡ ἐμπὶς δηλονότι.

3. πελλήνης R. Πελλήνης ἐπιθυμοῦσιν K.
αὐτῆς R. αὐτοῖς K.
6. ὁ νοῦς add. R.
7. κατ' αὐτοὺς om. R.
9. Ἀφέσεως, βαλβῖδος om. R.
10. ἤγουν R. et Suidas s. ὑσπλάτιδος. ὥσπερ K.
18. τὸν om. R.
22. ἔχε R. ἔχειν K.
24. Ἀντὶ τοῦ] ὅτι R.
26. Εἶτα οὐ κ. om. R.
29. ἡ ἐμπὶς δῆλον ὅτι R.L. καὶ ἐμπὶς δή K.

δακτύλιος ουτοσί: Δίδωσιν αὐτῇ δακτύλιον, ἵνα ἐξενέγκῃ τὴν ἐμπίδα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

1027. ἐκσκάλευσον: Ἐξένεγκε.

1031. οὐκ ἐμπὶς ἥδ' ἐστὶ Τρικορυσία: Ἐμπὶς ζῷον κώνωπι παραπλήσιον. ὡς ἐν Τρικορύθῳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος. ἢ ἐπεὶ πονηροί εἰσιν οἱ Τρικορύσιοι.

[1032. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ φρέατα ὀρυττόντων εἰς βάθος ὡς φρέαρ ἀνώρυττέν φησι. R.]

[1036. κολακευτικαί. R.]

1037. κἄστ' ἐκεῖνο τοὖπος: Ἐν παροιμίᾳ τοῦτο ἔλεγον "κακὸν "γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται, οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ "κακοῦ." καὶ Ἡσίοδος "ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες."

1042. οὐ παρασκευαζόμεσθα: Λέγει ὅτι ὦ ἄνδρες οὐ παρασκευαζόμεσθα εἰπεῖν κακῶς τινὰ, ἀλλὰ μᾶλλον καλῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ δέ ἐστιν.

1046. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακά: Τὸν πόλεμον λέγουσιν. ἱκανῶς γὰρ ἐκακοπράγουν ἤδη μετὰ τὰ ἐν Σικελίᾳ.

1047. καὶ τὰ παρακείμενα: Τὴν τῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν στάσιν λέγει τὰ παρακείμενα.

[1048. λεγέτω τίνος δέεται. R.]

[1052. ἔσω ἡμῖν ἐστιν. R.]

1054. κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ: Δηλονότι οὐδὲν αὐτοῖς προήσονται.

[1056. ἀντὶ τοῦ κερδάνῃ. R.]

[1057. ἀντὶ τοῦ ἀποδῷ παρ' ὑπόνοιαν. R.]

1058. Καρυστίους: Κάρυστος πόλις Εὐβοίας. διαβάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ Καρύστιοι.

[1064. ἐν ἄλλῳ γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἔξεστι. R.]

5. Τρικορύθῳ] Legebatur Τρικορίνθῳ. Τρικορύσῳ Suidas s. ἐμπίς.

6. Τρικορύσιοι] Hic desinunt scholia codicis Leidensis.

10. ἔλεγον R. λέγουσι K.

10–12. κακὸν—κακοῦ] Susarionis, qui dicitur, versus, de quibus supra diximus ad Proleg. de comœdia c. 9. p. 31.

11. ὦ δημόται add. R. Bar. οἰκεῖν addidi ex R.

12. Ἡσίοδος] Ἔργ. 58. ἐὸν] τὸ ἐὸν R. ἀμφαγαπάζων R.

17. τὰ om. R.

18. τὴν add. R.

28. ἐν ἄλλῳ γενέσθαι] Corrigendum videtur ἐν ἄλλῳ γρ. ἔδεσθε. quam veram esse lectionem in annotatione diximus.

[1066. τὸ ἐλθεῖν. R.]

[1072. τοῦτο εἰς γέλωτα εἶπεν. R.]

[1073. παρ' ὑπόνοιαν, δέον ἀνεωχθήσεται. R.]

1074. ἔχοντες πώγῳνας.

1075. διὰ τὴν τοῦ αἰδοίου ἐξοχήν. τοῦτο δέ φασιν, ἐπεὶ καθελκόμενα εἶχον τὰ ἱμάτια, ὥστε δόξαι ἀγγεῖά τινα ἔχειν αὐτούς. τὸ δὲ χοιροκομεῖον ἔοικε πλεκτὸν ἀγγεῖον εἶναι, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. νῦν δὲ λέγει τὸν πάτταλον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους καὶ τρέφουσιν. ἐπεὶ οὖν ἐντεταμένοι ἦλθον, ᾔκασεν αὐτοὺς παττάλοις.

1080. νενευρωμένη δὲ συμφορά: Τὴν ἔντασιν τοῦ αἰδοίου λέγει. νεῦρον γὰρ τὸ αἰδοῖον.

1081. χεῖρον φαίνεται: Ἀντὶ τοῦ, χεῖρον τῆς τάσεως τοῦ Ἑρμοῦ φαίνεται. τουτέστι χεῖρον τέταται τοῦ Ἑρμοῦ. ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς πριαπῶδες ἔχει τὸ αἰδοῖον καὶ ἐντέταται μεγάλως.

1082. ὅπα, ὅπου. σέλει, θέλει. ἐλσὼν, ἐλθών. ἀντὶ τοῦ, πάντα πράττων τις ἀγέτω ἡμῖν εἰρήνην.

1085. ὥσπερ παλαιστάς: Οἱ γὰρ ἀσκοῦντες παῖδες συστέλλουσι τὰ ἱμάτια, ὅπως μὴ προστρίβωνται τὰ αἰδοῖα καὶ μιανθῇ τὰ ἱμάτια. τοὺς δὲ Ἀθηναίους λέγει τεταμένους. φαίνονται δὲ οἱ ἀσκοῦντες παῖδες, ὡς μὴ παρατρίβοιντο τὰ αἰδοῖα εἰς ὑπόμνησιν τῆς συνουσίας ἀφιστάναι τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν.

1087. ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος: Ἀντὶ τοῦ μέγα. διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰρήνης εἶπε τοῦ νοσήματος.

[1089. δείκνυσιν. R.]

5, 6. τοῦτο δέ—ἔχειν αὐτούς Bar. τοῦτο δὲ φασὶν, ἐπεὶ . . . . ἀγγεῖον K. Omittit hæc verba R.

6, 7. τὸ δὲ (δὲ om. R.) — ἀγγεῖον εἶναι addidi ex R. Bar.

8. νῦν δὲ addidi ex R. νῦν habet Bar.

τὸν add. R.

8, 9. δεσμεύουσι—καὶ τρέφουσι R. δεσμεύοντες—τρέφουσι K.

9. ἦλθον, ᾔκασεν R. ἧκον, εἴκασεν K.

11. ἔντασιν R. ἐπίτασιν K.

12. τὸ αἰδοῖον om. R.

15. τὸ om. R.

16. ὅπα—ἐλθων R. ἀλλ' ὅπα θέλει: ὅπου θέλεις K. et ad v. 1083. ἐλσών: ἀντὶ τοῦ ἐλθών.

17. ἀγέτω R. λεγέτω Bar. θέτω K.

18, 19. οἱ—μιανθῇ τὰ ἱμάτια infra post ἑαυτῶν habet R.

19. τὰ αἰδοῖα om. R.

20. τοὺς δὲ] δὲ om. R.

20, 21. οἱ et παῖδες add. R.

21. τῆς om. R.

22. ἀφιστάναι] ἀφίστανται R. ἀφιστᾶν K.

23. ἀντὶ τοῦ μέγα add. R.

[1090. ὁμοία. R.]

1091. σπασμός: Τέτανος. [οἱ γὰρ σπασμὸν ἔχοντες περὶ τὸν ὄρθρον αἴσθονται σφόδρα. R. Bar.]

[1092. συγκόπτοντες, τὰ ἱμάτια συστέλλοντες. R.]

1094. οὐ Κλεισθένη βινήσομεν: Οὗτος Σιβυρτίου παῖς ἐπὶ θηλύτητι κωμῳδούμενος.

1095. εἰ σωφρονεῖτε: Τοῦτο φησί· εἰ μὴ περιβαλεῖσθε, ἀλλὰ φανερὰ ἕξετε τὰ αἰδοῖα, ἀκρωτηριάσει τις ὑμᾶς τῶν Ἑρμοκοπιδῶν. ἐξ οὗ δῆλον ὅτι μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ἀπεγυμνώθησαν φορτικῶς πάνυ.

1096. Ἑρμοκοπιδῶν: Παρόσον οἱ Ἑρμοκοπίδαι ἠκρωτηρίασαν τοὺς Ἑρμᾶς, ὅτε ἐπὶ Σικελίας ἔμελλον πλεῖν πρὸ ἐτῶν τεσσάρων τῆς καθέσεως τούτου τοῦ δράματος. τὴν δὲ αἰτίαν ταύτην οἱ μὲν τοῖς περὶ Ἀλκιβιάδην προσέγραφον, ὡς Θουκυδίδης· οἱ δὲ Κορινθίοις, ὡς Φιλόχορος. μόνον δὲ φησὶν οὐ περικοπῆναι τὸν Ἀνδοκίδου Ἑρμῆν.

1101. ἄνδρες οἱ Ἑρμοκοπίδαι. ἐκδεδαρμένους, τὰ αἰδοῖα ἀνατεταμένους.

1102. οἱ Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς Λάκωνας.

1107. παίζει, μὴ μόνον Λυσιστράτην. παρὰ τὸ λύειν τὸν στρατόν. κἂν λῆτε, κἂν βούλησθε. διαβάλλει τινά.

1112. τῷ σῷ πόθῳ, τῇ σῇ θέλξει. ἴυγξ ὄρνεόν ἐστιν ἐπιτήδειον πρὸς τὰς τῶν φίλτρων κακίας.

1115. μὴ συνόντας ἀλλήλοις μήτε πεῖραν ἑαυτῶν δεχομένους· ὀργῶντας, πρὸς εἰρήνην.

1116. ὡς πρός τινα ἐξυπηρετουμένην ἣν καλεῖ Διαλλαγήν. καὶ ὅλως ἐκ τοῦ μέρους τούτου Λυσιστράτη ἢ διαλλαγαὶ κέκληται τὸ δρᾶμα.

1119. ὡς ὀχληρῶν ὄντων τῶν Ἀθηναίων ἐν μάχαις.

1121. σκώπτει αὐτοὺς ὡς μαινομένους ἐπὶ τῷ ἔρωτι τῆς σάθης τοῦ αἰδοίου.

1123. ἄν σοι δῴη ἢ τὴν χεῖρα ἢ ἄλλο τι.

2. οἱ γὰρ] οἱ δὲ Bar.
5. παῖς add. R. Bar.
9. εἰσελθεῖν R. προσελθεῖν K.
11. πλεῖν] Sequentia om. R.
12. καθέσεως Hemsterhusius. Legebatur καταθέσεως.
13. Θουκυδίδης] Vide Duker. ad 6, 61.
14. φησὶν οὐ π. Dukerus. φησὶ π. K.
15. Scholia v. 1101–1229. primum edidi ex R.
20. ἴυγξ] ἴυξ R.
22. ἀλλήλους R.

1125. ὦ Ἀθηναῖοι.

1127. ὁ στίχος ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.

1129. οὐ πεπαίδευμαι κακῶς.

1131. τοὺς αὐτοὺς θεοὺς τιμῶντες οὐχ ὁμονοοῦμεν ἀλλήλοις.

1133. τοὺς αὐτοὺς ἀγῶνας ἄγομεν, Ὀλύμπια καὶ Πύθια. Ἄλλως. ἐν Πύλαις ἀντὶ τοῦ ἐν Θερμοπύλαις. ἔπεμπον γὰρ εἰς τὴν Πυλαϊκὴν πανήγυριν τοὺς λεγομένους ἱερομνήμονας. ὅλος ὁ ἴαμβος λέλεκται ἐξ Ἐρεχθέως.

1134. εἰ δέον ἐστί μοι μακρολογεῖν.

1135. ὡς τῶν Λακώνων χρωμένων συμμάχοις βαρβάροις.

1139. εἰς σύμβασιν αὐτοὺς καὶ φιλίαν προτρεπομένη ἄρχεται τοῦ αὐτοὺς ὑπομιμνήσκειν ὧν ἦσαν ἐξ ἀλλήλων εὖ πεπονθότες. οἱ μὲν γὰρ Ἀθηναῖοι καταπονουμένους αὐτοὺς ὑπὸ Μεσσηνίων διέσωσαν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καθεῖλον τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα βοηθοῦντες Ἀθηναίοις.

1140. ταῦτα καὶ οἱ συντεταχότες τὰς Ἀτθίδας ἱστοροῦσιν περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ Φιλόχορός φησι καὶ τὴν ἡγεμονίαν τοὺς Ἀθηναίους λαβεῖν διὰ τὰς κατασχούσας τὴν Λακεδαίμονα συμφοράς. ὁ στρατηγὸς Λακεδαιμονίων.

1143. σημαίνει ὅτι πόλεμος ἦν αὐτοῖς πρὸς Μεσσηνίους.

1144. σείων μέγα, ὁ Ποσειδῶν. σεισμοὶ γὰρ συχνοὶ ἐγένοντο ὅτε ὁ πόλεμος συνειστήκει.

1146. Κίμων, μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ιβʹ ἔτει ὕστερον. ταῦτα ἦν ἐπὶ Θεαγενίδου. καὶ γὰρ τοῦ Ταϋγέτου τι παρερράγη καὶ τὸ ᾠδεῖον καὶ ἕτερα καὶ οἰκίαι πλεῖσται, καὶ Μεσσήνιοι ἀποστάντες ἐπολέμουν καὶ οἱ εἵλωτες ἐπέστησαν, ἕως Κίμων ἐλθὼν δία τὴν ἱκετηρίαν ἔσωσεν αὐτούς.

1150. ὡς πρὸς γυναῖκα. λέγει δὲ τὴν γῆν τῆς Ἀττικῆς λιπαρὰν εἶναι.

1151. ἀφήσειν τῆς μέμψεως οἴει.

7, 8. ὅλος—Ἐρεχθέως] Hæc annotatio dubitari potest an non sit referenda ad verba Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, præsertim quum scholiasta *totum versum* dicat. Tragicæ dictionis colorem habent et præcedens versus βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς et qui mox sequitur ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν.

9. εἰ—μοι] εἰς—μὴ R.

23. πλατεαῖς R.

24. Θεαγενίδου] Olymp. 78, 1.

25. ᾠδεῖον] ὤδιον R.

1154. *καὶ γὰρ τῶν Θετταλῶν οἱ πλεῖστοι ἐβοήθουν Ἱππίᾳ.*

1155. *Ἀριστοτέλης φησὶ μετὰ τὸν Ἱππάρχου θάνατον χρησμὸν γενέσθαι τοῖς Λάκωσιν καταλύειν τὴν τυραννίδα, τῆς Πυθίας, ὡς οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, συνεχῶς τουτο χρώσης αὐτοῖς μαντευομένοις, ἕως πρότερον μὲν Ἀγχιμόλιον ἔπεμψαν κατὰ θάλασσαν, ἀποκρουσθέντος δὲ αὐτοῦ ὀργισθέντες οἱ Λάκωνες Κλεομένη τὸν βασιλέα σὺν μείζονι ἐξέπεμψαν στόλῳ, καὶ νικήσας τοὺς Θετταλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν Ἱππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ Πελαργικὸν τεῖχος, ἕως οἱ παῖδες τῶν τυράννων ἐξιόντες ἑάλωσαν.*

1159. *ἀγαθωτέραν.*

1164. *ἡμεῖς θέλομεν, ἐάν τις ἡμῖν θελήσῃ ἀποδοῦναι τὸ ἔγκυκλον, τουτέστι τὴν Πύλον, διὰ τὴν τῶν τειχῶν περιβολήν.*

1166. *ἀντὶ τοῦ ψηλαφῶμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν.*

1168. *ἀντὶ τοῦ οἰκήσομεν.*

1171. *ταῦτα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐδόκουν οὐκ ἐπιτηδείως ἔχειν. ἔστι δὲ ὁ Ἐχινοῦς κόλπος. λιμήν ἐστιν ὄπισθεν τοῦ Ἐχινοῦντος.*

1172. *σκέλη τόπος οὕτω καλούμενος τῆς Μεγαρίδος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον. οἱ δὲ τὰ Μεγαρικὰ τείχη.*

1173. *ὦ μαινόμενε.*

1175. *ἀπαλλαγεὶς τοῦ πολέμου γυμνὸς βούλομαι γεωργεῖν, ἀντὶ τοῦ θέλω τὴν εἰρήνην.*

1176. *ἀντὶ τοῦ κόπρον ἄγειν πρῶτον, ὡς μὴ εὐπορούντων αὐτῶν ἀροσίμης γῆς.*

1178. *δρᾶν ταῦτα, τὰ τῆς γεωργίας.*

1182. *κατ᾽ ἐρώτησιν.*

1183. *τοῖς ἐμοῖς.*

τοὺς Καρυστίους ὡς μοιχοὺς κωμῳδοῦσιν. ἦσαν δὲ Ἀθηναίων σύμμαχοι.

1. *καὶ γὰρ*] *καὶ γὰρ καὶ* Suidas s. *κατωνάκη*.

2. *Ἀριστοτέλης*] *ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ*, ut liquet ex scholio v. 666. Rem totam uberius narrat Herodotus 5, 62–65.

5. *Ἀγχιμόλιον*] *ἀγχίμολον* R. Correxi ex Herodoto.

9. Πελαργικὸν] Πελασγικῷ *τείχεϊ* apud Herodotum c. 65. Corrigendum Πελαργικῷ.

13. *περιβολήν*] *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν, ἣν ἔχομεν καὶ περιβαλλόμεθα* addit Suidas s. *τοὔγκυκλον*.

1186. ἀντὶ τοῦ ὧν εἴχομεν ἐδεσμάτων ἐν τῇ κίστῃ.

1191. ἀποκοπή ἐστι τοῦ ἄλλου χοροῦ, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξι.

πορφυρῶν περιβολαίων.

1195. χρυσοφοροῦσι γὰρ αἱ κανηφόροι.

1201. εὖ ἐσφραγίσθαι ὅσα εὑρίσκει ἔνδον.

ῥύπους: Τὰς σφραγῖδας· ἐκ πηλοῦ γὰρ ὑπῆρχον.

1203. παίζουσα λέγει μηδὲν εἶναι ἔνδον. περιβλεπόμενος δὲ, φησὶν, οὐδὲν εὑρήσει.

1205. εἰ δέ τινι.

1208. ἀντὶ τοῦ πυροὺς ὑποκοριστικῶς.

1210. μέγας.

1213. θυλάκους. πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

1214. ὁ δοῦλος.

1215. γέλωτος χάριν.

1218. ἐπικωμάζει λαμπάδα ἔχων. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πρὸς τὴν θυρωρὸν λέγει.

1220—1222. τὸ πρᾶγμα, τὸ ὑμᾶς καῦσαι. ὑμῖν τοῖς θεαταῖς τελειώσομεν τὸ δρᾶμα. φορτικὸν μέν ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν μετὰ λαμπάδος καὶ καταφλέξαι τινά· εἰ δὲ βούλεσθε, ὦ θεαταὶ, καὶ τοῦτο ποιήσομεν προσχαριζόμενοι ὑμῖν.

1224. ἀντὶ τοῦ τὸν ἐγκέφαλον ἢ τὰς τρίχας καιομένας.

1227. ἐξέρχεταί τις τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ συμποσίου.

1229. σκώπτει τοὺς Ἀθηναίους ὅτι νήφοντες μὲν κακῶς βουλεύονται, μεθύοντες δὲ καλῶς διαπράττονται.

1239. Τελαμῶνος: Ἀρχή τινος σκολίου "παῖ Τελαμῶνος αἰ-"χμητά," περὶ οὗ δεδήλωται ἤδη. ὁ δὲ νοῦς ὅτι τὰ ἐναντία λέγομεν ἑαυτοῖς καὶ πράττομεν. ὅταν γάρ τις ᾄσῃ ἀπὸ τῶν σκολίων Πινδάρου, λέγομεν ὅτι δεῖ μᾶλλον ᾄδειν ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας· ἡ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνικὴ, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης.

26, 27. Ἀρχή—ἤδη om. R.
26. αἰχμητά] Αἶαν αἰχμητά apud Athen. 15. p. 695 C.
27. ὁ δὲ] δὲ om. R.
28. ᾄσῃ R. Bar. ᾄδῃ K.
ἀπὸ R. ἐκ K.
29. ὅτι δεῖ] ὅτι δὲ R. Legebatur δὲ ὅτι οὐ.
30. Δαναΐσιν] Fragm. 257.

1241. *αὖθις ἔρχονται πάλιν*: Τουτέστι *συνήχθησαν πάλιν. ἦν γὰρ θεράπων διασκορπίσας αὐτοὺς τῇ λαμπάδι.*

1243. *ὦ* Πολυχαρίδα: Πιθανώτερόν *ἐστι*, Βοιωτῶν *αὐτὸν εἶναι. ἀλλὰ γὰρ ἐν τοῖς πρέσβεσιν οὐδαμοῦ παρέδωκεν, ὅτι καὶ ἕτεροι παρῆσαν. γυναῖκες μὲν γὰρ ἐληλύθασι καὶ* Κορίνθιαι *καὶ* Βοιώτιαι *ἐπὶ τῆς πρεσβείας. οὐ λέγει δὲ* Λάκων, *ἀλλὰ* Λάκωνες. *ἀπίθανον δέ ἐστι μὴ παρεῖναι τοὺς παραληψομένους τὴν* Βοιωτίαν *καὶ τὴν* Κορινθίαν. *ἡ μὲν γὰρ* Λαμπιτὼ *εἰς* Λακεδαίμονα *ᾤχετο.*

1245. *ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γε*: Τοῖς *δύο ποσὶν χορεύσω. εἶδος δὲ ὀρχήσεως ἡ διποδία, ἧς μέμνηται καὶ* Κρατῖνος *ἐν* Πλούτοις "*ἄρξει* "*γὰρ αὐτοῖς διποδία καλῶς.*" [*τοὺς αὐλοὺς, ἀπὸ τοῦ φυσᾶν*. R.]

1249. *ὅρμαον*: Ἄρχεται *τῇ* Ἰάδι *διαλέκτῳ τοὺς αὐλοὺς φυσᾶν ὁ* Λάκων. *ὁ δὲ νοῦς· ὅρμησον, ὦ μνημοσύνη τῷ ἐφήβῳ τὴν σὴν μοῦσαν. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ* Λάκωνες *τὰ μειράκια, καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους παρ' αὐτοῖς. λείπει δὲ ἡ εἰς πρόθεσις, εἰς τοὺς κυρσανίους.* [*ἀντὶ τοῦ μέλλοντας ὀρχεῖσθαι*. R.]

[1251. *μοῦσαν*. R.]

[1252. *τοὺς* Ἀθηναίους. R.]

1253. *ἐπ'* Ἀρτεμισίῳ: Ἄκρα *ἐστὶν* Εὐβοίας *τὸ* Ἀρτεμίσιον, *ἔνθα ἐπολέμησαν τῷ* Ξέρξῃ *οἱ* Ἀθηναῖοι.

[1254. *τὸ πλῆρες θεοείκελοι ἐμάχοντο, θεοῖς ὅμοιοι προέκρουον καὶ ἐμάχοντο*. R.]

[1255. *πρὸς τὰ πλοῖα*. R.]

[1256. Λεωνίδας *στρατηγὸς* Λακεδαιμονίων. R.]

1257. *ἆπερ τὼς κάπρως*: Ὥσπερ *κάπρους· συνεβοήθουν γὰρ κατὰ* Περσῶν *τοῖς* Ἀθηναίοις *οἱ* Λακεδαιμόνιοι.

4. *καὶ* add. R.
6. *ἀπίθανον* R. Bar. *ἐκπίθανον* K. *δέ* R. *γάρ* K.
7. *καὶ τὴν κορινθίαν* R. *καὶ* Κορινθίας K.
8. *μὲν* add. R. Addidi *γάρ*. *εἰς λακεδαίμονα* add. R. Bar.
9. *δὲ* add. R.
10, 11. *ἄρξει—καλῶς* addidi ex R, deleto *ἡ* ante *διποδία*. In apographo scholiorum Cantabrigiensi, ex quo scholia edidit Kusterus, legi *ἄρξη γὰρ αὐτοὺς διποδία καλῶς* ex literis Dobræi cognovi.
12. *φυσᾶν* hic R, post *διαλέκτῳ* K.
13. *ὁ δὲ νοῦς*] *ἀντὶ τοῦ* R.
14. *δὲ* R. *δὴ* K.
15. *λείπει—κυρσανίους* om. R.
19. *ἐστὶν* hic R, post Ἀρτεμίσιον K.
20. *ξέρξῃ* R. Ξέρξει K. *οἱ* om. R.
25. *ὥσπερ κάπρους* add. R. *γὰρ* add. R. *κατὰ περσῶν* hic R, post Ἀθηναίοις K.

1259. πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας: Πρὸς τὸ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ "πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα." καὶ Σοφοκλῆς. Αἰσχύλος δὲ "ἀφρὸς βορᾶς βροτείας ἐρρύη κατὰ στόμα." [ἀντὶ τοῦ ἤνθει. R.]

1261. ἔπαιξεν. ἐπὶ δειλίᾳ δὲ αὐτοὺς κωμῳδεῖ ὡς ἐναφιέντας.

1262. ἦσαν γὰρ οἱ Πέρσαι οὐκ ἐλάσσονες τῶν ψάμμων.

1264. θηροκτόνε.

1265. παρθένε θεά.

1271. τῶν πανούργων ῥητόρων.

1278. ἐπ' εὐτυχίαις.

1279. παραδίδωσι λοιπὸν μετὰ ταῦτα τοῖς μὲν Λάκωσι τὰς Λακαίνας, τοῖς δὲ Ἀθηναίοις τὰς ὁμοφύλους.

1283. ἐπὶ δὲ Δίδυμον: Ἀπὸ Διδύμου τῆς Μιλήτου τόπου Διδυμαῖος Ἀπόλλων καλεῖται. ἢ ὅτι δύο εἰσὶ χοροὶ, ὁ τῶν Λακώνων καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων.

[1285. μετὰ τῶν βακχῶν βλέπει. R.]

[1287. ἀντὶ τοῦ φλέγοντα διὰ τῶν κεραυνῶν. R.]

[1288. ὑμνήσατε. Ἥραν. R.]

1289. δαίμονας: Ἄλλους. καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς κάλεσον.

[1291. τῆς εἰρήνης. R.]

1298. ἐπὶ νέα νέαν: Ἐπὶ νεώτερα πράγματα, νέαν μοῦσαν.

1299. ἐκλιποῦσα μοῦσα.

1301. κλείουσαι καὶ ὑμνοῦσαι.

1302. οὕτω χαλκιοίκου Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Λακεδαίμονι. ἢ Ἀθηνᾶς. διχῶς. ἄνασσαν Ἀθήνην. χαλκίοικος δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται ἐν Σπάρτῃ.

1303. ἀγαθούς.

1304. παίζουσιν.

1305. ἄγε. ἐπίφθεγμα παρακελευστικόν.

1308. ᾗτινι οἱ χοροὶ τῶν θεῶν μέλουσιν.

1. τὸ R. τοὺς K.
2. πολλὸς Porsonus. Legebatur πολύς.
περὶ R. περὶ τὸ K.
Σοφοκλῆς] Electr. 1219.
3. βορᾶς R. βορῆς K.
βροτείας ἐρρύη κατὰ addidi ex R. Bar. correcta scriptura codicum ἐρρυηκότα, quam Porsonus quoque emendavit.
4. Scholia v. 1261–1279. primum edidi ex R. Scholion v. 1279. habet etiam Bar.
12. τῆς R. τοῦ K.
μελίτου R.
17. Ἥραν] τὴν ἀριάδνην addit R.
21. Scholia v. 1299–1313. primum edidi ex R.

1310. *ᾗ τε, ὅπου. ᾗ ὡς εἴτε ὥσπερ.*

1312. *λείπει τὸ κτύπον.*

1313. *ἀνακινοῦσαι.*

1315. *θυρσαδδωᾶν*: *῞Ωσπερ αἱ τῶν βακχῶν. ἀντὶ τοῦ θυρσαζουσῶν καὶ παιζουσῶν, παρὰ τὸ δονεῖν τοὺς θύρσους.*

1319. *παραμπυκίδδετε*: Παραπλέκετε, *ποικίλλετε. ἀντὶ τοῦ σκέπασον τῇ ἄμπυκι.*

[1320. *οἷον πῆδα.* R.]

[1321. *ὡς ἔλαφος.* R.]

1323. *χορωφελέταν*: *᾿Αντὶ τοῦ, ποίει κρότον ὠφελοῦντα τὸν χορόν.*

1324. *καὶ τὰν σιὰν δ᾿ αὐτάν*: Καὶ *τὴν θεὰν ᾿Αθηνᾶν.*

4. *῞Ωσπερ αἱ τῶν βακχῶν* addidi ex R.

6. *ποικίλλετε* add. R.
ἀντὶ R. *ἢ ἀντὶ* K.

7. *σκέπασον* R. *σκεπάζετε* K. Legit scholiasta *παραμπύκιδδε*, et recte quidem.

8. *πῆδα*] *πηδᾶν* R.

10. *᾿Αντὶ τοῦ* om. R.

SUPPLEMENTA ANNOTATIONUM

AD SCHOLIA.

ANNOTATIONES ad scholia quum ante hos tres annos absolutæ sint, his supplementis complexus sum quæ vel ipse animadverti quum scholia typis impressa denuo pertractarem vel ex libris nuper editis petere licuit memoratu digna. Scribebam Lipsiæ ineunte anno 1839.

AD VOL. I.

P. iv. l. 1. et 21. Adde ὀγκίνοι in R.V. ad Pluti v. 431. κοντομετροῦσα in V. ad Pl. 436. καμηλαύκιον in V. ad Nub. 268. Addenda etiam vocabula Latina ἐκσκέπτορα (*excceptorem*) in scholio R.V. ad Nub. 768. δηλάτορας in scholio V. ad Pl. 287.

iv. l. 1. Post φακιόλιον 729. adde: κοῦσπος Pac. 478.

iv. l. 6. Similis est recentis scholiastæ annotatio ad Ran. 963. p. 112, 17—21.

iv. l. 21. κοῦσπος Pac. 475.] Hoc deleatur.

iv. l. 28. versus,] versus, ad Av. 559. 560. 802.

P. viii, ix. Locis ab Musuro ex Suida interpolatis addantur Ran. 295. Eq. 960. 980. 1007. 1083. de quibus v. addenda ad vol. 2. p. 45, 28. 292, 4. 294, 7. 295, 23. 302, 20. Locis ex Zenobio addatur Eq. 980. de quo v. addenda ad vol. 2. p. 294, 3.

P. xiii. l. 1. Excerpta hæc ex antiquiorum, Alexandrinorum potissimum et Pergamenorum, grammaticorum commentariis ab Symmacho esse facta ejusque commentarium Aristophaneum præcipuum scholiorum nostrorum fontem, veterum autem inter ea scholiorum unicum fuisse demonstrare conatus est Otto Schneiderus, qui commentationem de veterum in

Aristophanem scholiorum fontibus docte et diligenter scriptam Sundiæ edidit a. 1838. Symmachi nomen quum in undequadraginta scholiorum locis commemoretur, non improbabile est alia quoque non pauca, quibus Symmachi nomen non est appositum, ex commentario ejus esse derivata. Unicum vero scholiorum veterum fontem quominus esse credamus vel illud impedit quod in subscriptionibus codicis Veneti, in fine Nubium, scholia excerpta esse dicuntur *ἐκ τῶν Φαεινοῦ καὶ Συμμάχου καὶ ἄλλων τινῶν*, in fine Pacis *ἐκ Φαεινοῦ καὶ Συμμάχου*, in fine Avium *ἐκ τῶν Συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων*. Quam difficultatem quum bene sensisset Schneiderus, subscriptionum illarum auctoritatem ita elevavit (p. 119.) ut Phainum grammaticum fuisse conjiceret "*satis recentem cumque nec doctum probe nec ab antiquis in Aristophanem commentariis valde instructum, qui satis levi opera nonnullas Aristophanis fabulas interpretatus sit, ad modum fere Thomæ Magistri, i. e. codicibus Aristophaneis usus, quibus excerpta vetera e Symmacho apposita fuerint; quæ quum, ut fere mos fuit istorum grammaticorum, sæpe suffuraretur integra et pro suis venditaret, facile poterat evenire ut in scholiis Aldinis plerumque omitteretur Phaini nomen, in Etymologico autem Magno*[a] *ab aliquo recentiore magistro Symmachi memoriæ, quam solam propagaverat Orus, adderetur.*" Illos autem codicis Veneti *ἄλλους τινάς* ita removere studet (p. 122.) ut, nisi simulatæ scholio-

[a] Etymologici locus hic est p. 200, 46. *Βλιμάζειν τὸ τιτθολαβεῖν — — ὥς φησι Κρατῖνος — "Καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν"—εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φλίβω—ὅθεν καὶ φλιά· παράγωγον φλιμάζω, καὶ ὡς φλίβω θλίβω, οὕτω φλιμάζω βλιμάζω. Φαεινὸς δὲ καὶ Σύμμαχος, παρὰ τὸ βλιμάζειν τοῦ μαζοῦ ἐγκειμένου.* quæ, nisi ex scholiis in Cratinum sunt excerpta, in quo poeta explicando Symmachum certe operam posuisse infra ostendemus, ex scholio ad Aristoph. Av. 530. repetita credi possunt, licet illic nunc nullum supersit Phaini Symmachique nominum vestigium, sed Callistrati solum Didymique explicationes proponantur. Omninoque Phainus in scholiis nostris nusquam nominatur nisi ad quinque Equitum versus 959. 1126. 1147. 1217. 1253. Sed Phainum non hanc unam fabulam, sed easdem omnes quas Symmachum pertractasse ex subscriptionibus codicis Veneti satis tuto colligi potest. Quod igitur solis in scholiis Equitum nunc nominatum videmus Phainum casui non minus est imputandum quam quod in scholiis ad Aves veterum interpretum nomina frequentius quam in ulla ceterarum fabularum sunt servata. Sic de locis undequadraginta, ubi Symmachum nominari supra dicebam, viginti ad solam Avium fabulam pertinent, ad Pacem unus, ad Plutum Nubes Ranas Vespas et Thesmophoriazusas duo, ad Equites sex, ad Acharnenses tres. Eadem fere Didymi Euphroniique nominum ratio est. Didymus enim quum locis citetur duo de septuaginta, Euphronius autem viginti septem, de illis loci triginta quattuor, de his quattuordecim ad Aves pertinent. Contra Apollonius duodecies citatur in scholiis Ranarum, quinquies ad quattuor alias fabulas, Timachidas ad solam Ranarum fabulam locis decem, Demetrius Ixion ad sex locos Ranarum, semel ad Vespas et Aves.

rum copiæ ostentatio subsit, certe grammaticos intelligendos esse affirmet Symmacho recentiores, quos fortasse fore qui Thomam Magistrum, Joannem Tzetzam, Manuelem Moschopulum vel Demetrium Triclinium esse suspicentur, de quo vel propter ætatem qua scriptus codex Venetus est nemo nisi temporum rationis plane ignarus cogitare poterit, ne quid de ipsorum scholiorum Venetorum indole dicam ab illorum infimi ævi grammaticorum commentandi genere quam maxime aliena. Quæ omnia facile apparet quam sint infirma ad Schneideri sententiam defendendam argumenta. Ac primo quidem illa quæ de Phaino dicit Schneiderus plane pro arbitrio dicta sunt, nec quod Phainus *μολγόν* in Equitibus v. 959. per *τυφλόν* perverse est interpretatus, quo uno documento Schneideri de eo opinio nititur, satis caussæ est ut *ne dignus quidem Symmacho interprete docto cauto et accurato socius* judicetur Phainus, quum grammatici utroque illo longe et vetustiores et doctiores non raro similia et graviora adeo in interpretando peccata commiserint, quorum exempla in præfatione p. xiv et xv proposui, inter quæ illud quoque de Symmacho est, in Pluto v. 1012. Nitarium et Battum cinædos somniante: quod commentum, ab Schneidero p. 61. uteunque excusatum, interpretationis istius vocabuli *μολγὸν* a Phaino excogitatæ absurditatem aliquanto superat. Nihilo certioribus rationibus altera nititur opinio Schneideri *ἄλλους τινὰς* quos codex Venetus addit grammaticos esse intelligendos Symmacho recentiores, quod affirmari non magis quam negari potest. Nam quum nomina illorum ignoremus, pari jure et antiquiores et æquales et recentiores Symmacho haberi possunt. Denique ne illud quidem extra dubitationem positum est quod Schneiderus p. 57. et 23. contendit, quoties in scholiis *ὑπόμνημα* vel *τὸ ὑπόμνημα* memoretur, quod duobus tantum locis factum est[b], Symmachi significari commentarium, quoties autem numero plurali *τὰ ὑπομνήματα* vel *ἔνια τῶν ὑπομνημάτων* citentur[c], an-

[b] Ad Pluti v. 1038. *ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτως.* ad Pac. 757. *οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι.* Similiter Orion Etymol. p. 18. *οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι εἰς Ἀριστοφάνην. Ὁ κωμικὸς καὶ ὁ κατ' αὐτὸν ὑπομνηματισμὸς ἐν τῷ Πλούτῳ* (v. 322.) ab Eustathio citatur ad Homer. p. 746. et *ὁ ἐξηγησάμενος παρ' Ἀριστοφάνει τὸ* (Pl. v. 159.) *ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν* p. 722. quæ ipsa quoque ad Symmachi commentarium refert Schneiderus p. 29.

[c] *Ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω* (vel *ταυτὶ*) *γέγραπται* schol. ad Vesp. 542. 962. Av. 1075. *Λέγεται καταψεύδεσθαι τῶν ὑπομνημάτων* schol. ad Av. 284. *Ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων* ad Av. 557. *Ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν* ad Av. 282. *Ἐν*

tiquiores interpretes ab Symmacho excerptos intelligi. Quæ conjectura duplici premitur incommodo. Nam quum in scholiis modo Symmachus aliive interpretes nominentur, modo omisso grammatici nomine *τὸ ὑπόμνημα* vel *τὰ ὑπομνήματα*, nusquam autem *Συμμάχου ὑπόμνημα* citetur, nec scholiis in quibus *τὰ ὑπομνήματα* vel *ἔνια τῶν ὑπομνημάτων* citantur usquam Symmachi nomen præscriptum reperiatur, tantum abest ut *τὸ ὑπόμνημα* vel *τὰ ὑπομνήματα* ad Symmachum iis quibus Schneiderus voluit modis tuto referri possit, ut longe majore cum specie veri contendere liceat scholiorum quæ supersunt farraginem partim ex Phaini et Symmachi partim ex aliis quibusdam scholiorum collectionibus esse compositam, inter quas si nonnullæ fuerunt auctorum suorum nominibus non inscriptæ, profecto non mirandum est simplici *ὑπομνήματος* nomine, ubi una aliqua, vel *ὑπομνημάτων*, ubi plures designandæ erant, in scholiis nostris esse appellatas, quemadmodum in scholiis Sophocleis interdum Didymi aliorumve interpretum nomina apposita, aliquoties autem *τὸ ὑπόμνημα* (ad Antig. 1326. Electr. 451. 488.) vel *τοὺς ὑπομνηματισαμένους* (ad Œdip. Col. 388. 390. 681.) commemorari videmus. Hæc si vere disputavimus, in subscriptionibus codicis Veneti nihil esse intelligitur quod non sit rectissime verissimeque dictum.

De ætate qua vixit Symmachus tantum constat, non recentiorem fuisse Ælio Herodiano. Ab hoc enim in libro *περὶ μονήρους λέξεως* p. 39, 26. Symmachi de vocabulo *κνέφαλλον* apud Cratinum notatio memoratur: unde probabiliter conjicere licet scholiis in Cratinum colligendis excerpendis augendis eandem fere operam quam Aristophanicis ab Symmacho esse impensam. Præterea Symmachus citatur in lexico rhetorico in Bekkeri Anecd. p. 224, 12: *Βατήρ: τὸ ἄκρον τοῦ τῶν πενταέθλων σκάμματος, ἀφ' οὗ ἅλλονται τὸ πρῶτον. Σέλευκος. Σύμμαχος δὲ τὸ μέσον, ἀφ' οὗ ἁλόμενοι πάλιν ἐξάλλονται. ἄμεινον ὡς Σέλευκος.* De patria viri nihil compertum habemus. Nam

ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνημάτων ad Av. 1242. *Τὰ λίαν ἐπιτετηδευμένα ὑπομνήματα* ad Pl. 385. *Τὰ παλαιὰ* et *τὰ νεώτερα ἀντίγραφα* nominat schol. ad Nub. 508. codices intelligens scholia vel vetera vel recentia complexos. (Similiter ib. ad v. 1425. *παρὰ δέ τινι τῶν νεωτέρων κατὰ λέξιν οὕτως·*—quo scholio carent codices nostri.) Quocum comparandum quod in schol. Acharn. 1181. legitur *γράφεται δὲ οὕτως* non de scriptura, sed de interpretatione dictum. *Τὰ ἐπιγεγραμμένα Ἀπολλωνίου ὑπομνήματα* citat schol. Av. 1242. *Ἀντίπατρον καὶ Εὐφρόνιον ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν* ibid. v. 1403. *Τοὺς ὑπομνηματιστάς* schol. Lys. 486. *Τοὺς τοῦ κωμικοῦ σχολιαστάς* Eustathius ad Homer. p. 1483, 32. ad schol. Equit. 529. respiciens.

quod Atheniensem fuisse narrat Schneiderus p. 65. vitiosa deceptus est scholii ad Acharn. 145. scriptura, quam Valckenarius certissima emendatione persanavit. Non minus obscura Phaini memoria est, quem æqualem Symmachi fuisse non improbabiliter conjici posse videtur. Duobus autem his interpretibus tertius, ni fallor, accedere debet ejusdem haud dubie et ordinis et ætatis grammaticus Euphronius, qui ipse quoque excerptas ex antiquioribus grammaticis annotationes suis ipsius copiis auctas composuisse videtur easque non in undecim solis quæ hodie supersunt fabulis versatas; nam ex Euphronii commentario in Tagenistas manifeste excerpta sunt quæ Photius in lexico p. 383, 22. de proverbio *Πάρι ἐξόρουσον* tradidit. Ex alia fortasse Aristophanis fabula glossa sumpta est p. 165, 10. explicata, Κιλλεία: *πρὸς τῷ Ὑμηττῷ δασύ· οἱ δὲ κρήνην· Καλλίστρατος δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ· Εὐφρόνιος δὲ τὰ ἀκανθώδη τῶν ἐχίνων.* nisi ad Cratinum referre placeat, in quo explicando Callistratum pariter atque Euphronium operam posuisse ex Athenæo discimus 11. p. 495 A. et C[d]. Similiter autem, ut apud Photium, Callistrati et Euphronii sententiæ sibi oppositæ memorantur in schol. Aristoph. Vesp. 602, 603. Av. 934. 998. 1378. Symmachi et Callistrati Av. 439. ejusdem vero sententiæ auctores Callistratus et Euphronius perhibentur in schol. ad Pluti v. 385. Quibus in locis ambiguum videri potest utrum sententiam Callistrati, antiqui grammatici Alexandrini, qui centum et quinquaginta amplius ante æram nostram annis vixit, ex ipsius commentario cognoverint scholiastæ nostri, an ex Euphronii Symmachive excerptis repetiverint, quod mihi minus probabile videtur. Nam si Athenæo Callistrati scripta plura usurpare licuit, non est cur scholiastis Athenæo non multo recentioribus Callistrati scholiorum copiam fuisse negemus. Accedit ad hæc quod Didymi, qui vix uno seculo inferior Callistrato fuit, commentarios ab scholiastis nostris inspectos esse indiciis satis claris cognoscitur, velut in scholio ad Pluti v. 1011. *Σύμμαχός φησι—Δίδυμος δέ φησιν—*. ad Av. 877. *Σύμμαχος προείρηκεν—ὁ δὲ Δίδυμος—*. 1283. *οὕτω*

[d] Ex iisdem Euphronii in comicos commentariis excerpta sunt quæ in Etymol. M. p. 340, 3. Ἐνεργμός· *τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔνερξις· κροῦμα κιθαριστικόν. Εὐφρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῳ τῆς κιθάρας πασσαλίσκον, δι' οὗ ἡ χορδὴ διήρτηται. Φρύνιχος Κόννῳ* "*Τί δαὶ τὸν ἐνεργμόν;*" et fortasse illa apud schol. Dionys. Thr. in Bekkeri Anecdotis p. 782, 15. leguntur, *Εὐφρόνιος δὲ (φοινίκια τὰ γράμματα λεγεσθαί φησι) ὅτι μίλτῳ τὸ πρότερον ἐγράφετο, ἥ ἐστι χρῶμά τι φοινίκεον.*

Σύμμαχος· ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας. ad 1363. *Σύμμαχος· καθοπλίζει αὐτὸν—· Δίδυμος δέ—.* cujusmodi locos Schneiderus p. 61. sententiæ ab se propositæ caussa ita interpretari est coactus ut Didymi explicationes ab scholiastis non ex ipsius commentariis, sed ex Symmachi excerptis afferri crederet, licet scholiastarum verba contrariam potius sententiam commendare videantur.

Jam si omnis hujus disputationis summam repetimus, non sine idoneis rationibus contendere posse videmur, scholiorum nostrorum compositores antiquissimorum interpretum annotationes partim ex ipsis fontibus hausisse; partim ex Phaini, Symmachi, Euphronii aliorumque excerptis (*ἐκλογαῖς ὑπομνημάτων*) petivisse, quot autem et quos antiquiorum libros adhibuerint vel non adhibuerint in ea quæ hodie est horum scholiorum conditione non posse ad liquidum perduci. Tantum igitur vere dixisse videtur Schneiderus, Symmachi commentarium inter præcipuos scholiorum veterum fontes esse numerandum: unicum fuisse non putamus concedi posse.

P. xiii. l. 14. De Thoma Magistro Schneiderus p. 125. "Sunt quædam Thomæ in Aristophanem observationes aliunde notæ, quæ in Aldino exemplari non leguntur: cf. Ducangium in Glossario s. *ἀπόθερμον* (ex Pl. v. 1122.), *δεδολισμένος* (Ran. 733.), *κεφάλαιον* (Nub. 1155.), *κορυφαῖος* (Pl. 954.), *μαυλίστρια* (Nub. 976.), *προζύμι* (Nub. 975.), *τρίειον* (Nub. 59.) et scholion codicis Parisini 2827. ad Pl. v. 1. a Bastio editum.— Quanquam citantur etiam aliunde Thomæ in Aristophanem notæ, quæ in Aldino quoque exemplari leguntur; cf. Ducang. p. 1536. sub *ταυρίζειν.* (ubi corrigendum *σκοροδινᾶν*) coll. schol. Ran. 953; p. 1712. sub *φυσικεύειν* coll. schol. Nub. 167; p. 1769. sub *χρυσοκάνθαρον* coll. schol. Nub. 761. ubi Thomana vel tota vel maximam partem cum Aldinis scholiis conspirant; item Pricæus not. ad Apuleii Apologiam p. 9. *Thomas Magister* (quem in indice appellat manu scriptum), inquit, *ex bibliotheca eruditissimi Renati Moræi ad Aristoph. Nub.: ὠχριοῦντες καὶ ἀνυπόδητοί εἰσι (οἱ φιλόσοφοι), ἐπειδὴ μόνης ἀρετῆς φροντίζοντες, οὐ τροφῆς διώκουσι τὸ ἀπέριττον.* quæ reperiuntur in schol. Aldino ad Nub. 103." Et in annotatione ad locos supra ex Ducangio citatos "Usus est Ducangius codice Parisino (Colbert.) 4421. ut ipse indicat in indice auctorum Tom. 2. p. 33; is continebat Plutum, Nubes, Ranas

cum Thomæ scholiis, item glossas interlineares ad easdem fabulas, quas glossas et ipsas Thomam scripsisse Ducangius putat, vereor ne injuria; vide modo ipsum Ducangium sub *φυσικεύειν* p. 1712. Sed operæ pretium fecisse videbor, si, quod Ducangius omisit, indicem earum glossarum subjecero, quibus ditari scholia possunt; cf. igitur Ducangium p. 4. 550. 588. 596. 597. 605. 617. 622. 637. 640. 670. 738. 784. 819. 830. 843. 846. 928. 965. 977. 1094. 1124. 1320. 1353. 1358. 1413. 1522. 1571. 1624. 1657. 1673. 1712. 1723. Addend. p. 19. 50. 52. 69. 76. 77. 97. 100. 106. 112. 132. 145. 150. 153. 154. 165 (bis). 174. 178. 185. 186. Præterea Ducangius utebatur codice Parisino regio 3324. qui continebat Plutum et Nubes cum glossis interlinearibus et scholiis (vid. indic. auct. p. 35. et p. 38.) unde deprompta sunt e. g. quæ p. 1384. sub *σκατοπάμπουλον* posuit; item in Add. p. 83. et 172; reliquos locos non notavi." De opera ab Thoma Magistro ceterisque Græculis in tribus primis fabulis interpretandis posita qui accuratius dicere volet, codices seculi quarti quintique decimi, quales non pauci supersunt qui margines futilibus hujusmodi annotationibus oppletas habent, excutere debebit: qui labor nihil ad intelligendum Aristophanem scholiastasque veteres emendandos, nonnihil fortasse ad Ducangii Glossarium locupletandum conferet, quanquam hoc quoque exiguum erit, quum interpretamentorum istorum pars longe maxima jam ex codicibus Hemsterhusii, Brunckii, Dobræi meisque innotuerit.

P. xiii. in annotatione l. 2. et 3. *κεκόλλισται*] Leg. *κεκώλισται*.

P. xiv. l. 1. Excerpta ab docto quodam Italo seculi quinti decimi ex Tzetzæ Prolegomenis ad Plutum facta ex codice Plauti Romano integra nuperrime edidit Fridericus Ritschelius in libello de bibliothecis Alexandrinis (Vratislav. 1838.) p. 3.

" Alexander Ætolus et Lycophron Chalcidensis et Zenodotus Ephesius[e] impulsu regis Ptolemæi philadelphi cognomento, qui mirum in modum favebat ingeniis et famæ doctorum hominum, Grææ artis poeticos libros in unum collegerunt et in ordinem redegerunt; Alexander tragœdias, Lycophron comœ-

[e] Ephesius] *ephestius* codex.

dias, Zenodotus vero Homeri poemata et reliquorum illustrium poetarum. Nam rex ille philosophis affectissimus[f] et cæteris omnibus autoribus claris, disquisitis impensa regiæ munificentiæ ubique terrarum quantum valuit voluminibus opera Demetrii Phalerii et LXX[g] senum duas bibliothecas fecit, alteram extra Regiam, alteram autem in Regia. In exteriore autem fuerunt milia voluminum quadraginta duo et octingenta. In Regiæ autem bibliotheca voluminum quidem commixtorum volumina quadringenta milia, simplicium autem et digestorum milia nonaginta, sicuti refert Callimacus aulicus Regius bibliothecarius, qui etiam singulis voluminibus titulos inscripsit. Fuit præterea qui idem asseveret Eratosthenes non ita multo post ejusdem custos bibliothecæ. hæc autem fuerunt omnium gentium ac linguarum quæ habere potuit docta volumina, quæ summa diligentia Rex ille in suam linguam fecit ab optimis interpretibus converti. Ceterum Pisistratus sparsam prius Homeri poesim ante Ptolemæum philadelphum annis ducentis et eo etiam amplius sollerti cura in ea quæ nunc extant redegit volumina, usus ad hoc opus divinum industria celeberrimorum et eruditissimorum hominum, videlicet Concyli[h], Onomacriti Atheniensis, Zopyri Heracleotæ et Orphei Crotoniatæ. nam carptim prius Homerus et non nisi difficillime legebatur. Quin etiam post Pisistrati curam et Ptolemæi diligentiam Aristarchus adhuc exactius in Homeri elimandam collectionem vigilavit. Heliodorus[i] multa aliter[k] nugatur, quæ longo convitio Cecius reprehendit. Nam ab LXXII. doctis[l] viris a Pisistrato huic negotio præpositis dicit Homerum ita fuisse compositum, qui quidem Zenodoti et Aristarchi industriam omnibus prælatam comprobarint, quod constat fuisse falsissimum[m], quippe cum inter Pisistratum et Zenodotum fuerint anni supra ducen-

f affectissimus] Sic emendavi scripturam codicis *affertissimus*. In Græcis εὐνούστατος fuisse suspicor, quod Latine reddi per *affectissimus* non abhorret ab hujus scriptoris barbarie.

g et LXX] In codice obscuris literarum ductibus exaratum *p̄hzxa*. Emendavit G. Bernhardy in censura libri Ritscheliani in Annal. criticis Berolin. a. 1838. vol. 2. p. 828.

h Corruptum Concyli nomen. *Eucli* (de quo v. Lobeck. Aglaoph. p. 300.) Bernhardyus p. 835: de quo non videtur cogitari posse.

i Heliodorus] De hoc quoque nomine jure dubitat Bernhardyus p. 833.

k aliter] *alia* Bernhardyus p. 834.

l ab LXXII. doctis] *ol' LXXII. duobus doctis* codex. Correxit Bernhardyus p. 831.

m Quam opinionem graviter hoc loco reprehendit Tzetza, eam ipse sequitur in Exegesi in Iliadem, prius, ut videtur, scripta, p. 45. 46. et 125. quos locos indicavit Bernhardyus p. 833.

tos, Aristarchus autem CXL[n] annis minor fuerit ipso et Zenodoto atque Ptolemæo."

Multa in his sunt de quibus tum demum recte judicari poterit, si ipsa Tzetzæ Prolegomena reperiantur: de quo non desperandum videtur in tanta Pluti codicum copia.

P. xvi. l. 11. Heliodoro] Quod scholia metrica Heliodoro tribuenda esse dixi, idem conjecit Schneiderus p. 119. recteque monuit in subscriptione codicis Veneti in fine Nubium *κεκόλλισται ἐκ τῶν* Ἡλιοδώρου (adde schol. Pac. vol. 3. p. 97, 2.) *κεκώλισται* corrigendum esse, quod ipsum in subscriptione Pacis est servatum *κεκώλισται πρὸς τὰ* Ἡλιοδώρου: videri enim Heliodorum aliquam *κωλομετρίαν τῶν μελικῶν* Ἀριστοφάνους scripsisse, qualem postea Eugenium literis mandasse scimus hoc sub titulo: *κωλομετρία τῶν μελικῶν* Αἰσχύλου, Σοφοκλέους *καὶ* Εὐριπίδου *ἀπὸ δραμάτων ιε'*, de quo v. Suidas s. Εὐγένιος.

P. 19, 3. *in annot. post βιβλία adde:* qui idem haud dubie est quem Galenus inter præceptores suos memorat vol. 6. p. 532. *ἤκουον φιλοσόφων πολιτῶν, ἐπὶ πλεῖστον μὲν Στωικοῦ Φιλοπάτορος*[a] *μαθητοῦ, βραχὺν δέ τινα καὶ Πλατωνικοῦ μαθητοῦ Γαΐου.* Et sic fortasse *Πλατωνίου* quoque nomen, sive sic sive *Πλατωνικοῦ* scribendum, non nomen, sed cognomen est.

22, 13. *γυμνῇ τῇ κεφαλῇ*] Theophylact. Histor. 3, 15. *εἰς τὸν βασιλέα γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐβλασφήμουν.* Clemens Alex. p. 223. *οὐ δι' αἰνιγμάτων ἔτι ἀπηγόρευσε* Μωϋσῆς *γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.* MEINEK. Histor. comic. p. 534. Proverbium e loco Platonico fluxit Phædri p. 243 B. multorum imitatione celebrato: vid. L. Dindorf. in Thesauro Stephani vol. 2. p. 818.

22, 15. *ἐπιβολαῖς* (*the idea*) *καὶ διασκευαῖς*] I. e. apparatu scenico; chori constitutione, scenarum et ornamentorum inventione etc. DOBR.

22, 19. *φαντασίαν* intellige quam Cicero de orat. 3, 52. rerum quasi gerantur sub adspectum quasi subjectionem appellat. Cf. Longin. de sublim. 15. p. 58. Similiter Quintilianus Instit. orat. 6, 2, 29. *quas φαντασίας Græci vocant, nos sane visiones appellamus: per quas imagines rerum absentium ita*

n CXL.] Codex *quattuor.* Correxit Bernhardyus p. 832.

a Philopatorem Stoicum ejusque librum *περὶ εἱμαρμένης* memorat Nemesius de nat. hom. c. 35. ubi Menagio ad Diogen. L. 7, 54. loci Galenici immemori Antipatri nomen substituendum videbatur.

repræsentantur animo ut eas cernere oculis ac præsentes habere videamus. MEINEK. l. c. p. 107.

ἐκεῖνος] Intelligendum vel, quod probabilius judico, addendum κινεῖ.

22, 22. σκώμματα] De hac emendatione explicatius nunc dixit Meinekius l. c. p. 108.

23, 25. μετὰ τὴν πε' Ὀλυμπιάδα] Numerum Olympiadis corruptum esse recte animadvertit Meinekius loco in annotatione citato et Histor. comic. p. 45.: sed μετὰ corruptum ex κατὰ esse demonstrari nequit, quum hic scriptor infra p. 25, 10. 20. Antiphanis et Philemonis ætatem similiter designaverit.

24, 4. ἐπιβέβληκε] *Ætate contigit.* V. L. Dindorf. in Thesauro Stephani vol. 3. p. 1526 C.

24, 7. Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ θεάτρου γινόμενος (nam hæc vulgata scriptura est, non γενόμενος, ut in annotatione excusum) ὁ δὲ ὑποκριτὴς ἐζήλωκε Κράτητα, καὶ αὖ τοῦ μὲν λοιδορεῖν ἀπέστη] Dobræi conjectura νικᾷ ἐπὶ Θεοδώρου· γενόμενος δὲ ὑποκριτὴς ἐζήλωκε Κράτητα, καὶ αὐτοῦ μὲν τοῦ λοιδορεῖν ἀπέστη, ex parte tantum satisfacit. Recte positum videtur ἐπὶ Θεοδώρου, sed sequentia, quæ sententiam præbent minime probabilem, sic sunt ad sanam rationem revocanda, γενόμενος δὲ ὑπόπικρος ἐζήλωκε Κράτητα καὶ αὖ τοῦ μὲν λοιδορεῖν ἀπέστη—. i. e. *Pherecrates quum subamaro genere scribendi usus esset, ad Cratetis exemplum conversus ab conviciando destitit.* Crates autem cur tanquam mitioris scribendi generis exemplum proponatur ex Aristotele cognoscimus Poet. 5, 5. τῶν δὲ Ἀθήνησι Κράτης πρῶτος ἦρξεν, ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας, καθόλου λόγους ἢ μύθους ποιεῖν.

24, 10. Post Φρύνιχος lacunam indicare debebam: manifestum est enim excidisse quæ de utroque Phrynicho, comico et tragico, dicta erant. Postrema verba fortasse fuerunt, ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ τραγικὸς Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ.

24, 14. Emendationem meam μακρῷ λογιώτατος occupavit Bentleius.

24, 15. ζηλῶν δὲ Εὐριπίδην] Vide Aristophanis fragm. 397. p. 642.

25, 9. Στέφανος] Alexidis nomen Meinekius quoque substituit.

25, 10. *μετὰ*] *κατὰ* Meinekius Histor. com. p. 304. De quo dixi supra ad p. 23, 25.

25, 16. Si Alexidis nomen supra recte est restitutum, hoc loco exciderint necesse est quæ de Alexide dicta fuerant.

26, 2. Excidisse videntur quæ de Philippide Posidippo et Apollodoro dicenda erant. Monuit Meinekius.

27, 5. *τὸ δὲ μέσον*] Hæc delenda videntur. Apertum est ex sequentibus, qui hæc commentatus est ex eorum fuisse numero grammaticorum qui in duas ætates Atticæ comœdiæ historiam dispescerent. MEINEK. l. c. p. 539.

27, 11. Lacunam probabiliter explet Meinekius verbis *οὐκ ἀληθεῖς ἔχει τὰς ὑποθέσεις, ἡ δὲ παλαιὰ ἀληθεῖς.*

28, 9. *καλοῦμαι Μίδας*] *καλοῦμαι Μειδίας* Meinekius, recte, ut videtur.

38, 25. Post *σύ* ponatur signum interrogandi.

38, 30. *γέλωτι*] *Γέλωτι.*

41, 2. *ταυτασὶν*] Corr. *ταυτασί.*

47, 22. Non est probabile *ἀνδρί* pro spondeo posuisse grammaticum. Corrigendum *ἀνέρι*. *'Ανέρος* est in argumento Nubium p. 362, 16.

48, 5. *ὅμως*] Sensus *οὕτως* postulat.

56, 19. Post *αὐτὸν* comma ponatur.

62, 24. *πον*] Præstat *ποι.*

82, 11. Corruptum est *ἔτυχον*. Fort. *ἔφυγον.*

82, 23. Post *δὲ* excidit *διά.*

83, 14. *παραπετάσματος*] Recte Hemsterhusius *περιπετάσματος*, collato Eustathio p. 722, 32. *τὸ καταπέτασμα, ὅπερ ὁ κωμικὸς* (Ran. 938.) *παραπέτασμα λέγει, δυνάμενον, ὡς εἰκὸς, ῥηθῆναι καὶ περιπέτασμα, ὡς δηλοῖ ὁ ἐξηγησάμενος παρ' αὐτῷ τὸ, 'Ονόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.*

84, 17. 163.] Scrib. [163.

89, 6. *ὡς καὶ Πλάτων φησὶν 'Αμφιαράῳ*] Quum Platonis Amphiaraus nusquam alibi memoretur, *ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν*, quæ fabula complurium scriptorum testimoniis cognita est, conjecerunt Dobræus et Meinek. Histor. com. p. 167. mutatione violentiore quam quæ probari posse videatur. Verba ipsa poetæ recte habebunt sic descripta, ut a Bergkio factum est in Commentationibus de comœdiæ Atticæ reliquiis p. 381.

καὶ νὴ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης
κλέπτειν τὰ κοίν' ἅμα τε συκοφαντεῖν,

hac metri forma

⏑ –́ ⏑ – | ⏖́ ⏑ – ⏑ – ⏑

Quam rationem pridem ab me ipso inventam propterea deserui, quia tragicorum versus ex syllabis illis compositi hanc omnes mensuram admittunt

⏓ –́ ⏑ – – | ⏑ –́ ⏑ – –

cui prior quoque Platonis versus est accommodatus, sed adversatur alter. Verum quum Aristophanes aliique poetæ versibus usi sint ex dimetro iambico et ithyphallico compositis, qualis est Euripideus

ἑῷος ἡνίχ' ἱππότας ἐξέλαμψεν ἀστήρ,

nihil impedit quominus monometrum quoque iambicum cum ithyphallico compositum esse credamus, licet nulla dum alia hujus metri exempla innotuerint.

90, 19. ἔθαλε ex ἔθαλπε vel ἔθελγε corruptum videtur.

93, 7. κάμηλος] κάμηλον Bergk. Commentat. p. 400.

93, 13. ὄνος typothetæ error pro ὄνος.

ὀγκᾶθ'] ὠγκᾶθ' Bergkius.

93, 14. ὄνῳ] Recte Bergkius ὃς ὄνῳ, nisi hæc ex alio fabulæ loco sunt.

98. in annot. col. 1. l. 3. pro numeris 22, 23. ponatur 21.

106, 10. λειφθὲν] Scribendum λοιπασθὲν ex R.Θ. Quum λοιπάς et λοιπαδάριον, quod per *reliquarium* explicatur in Glossariis, recentiores Græci dixerint, verbum quoque λοιπάζω exstitisse videtur, quod Ducangii Glossario inseratur. Τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας dixit scholiasta vol. 2. p. 482, 7. Substantivum λοιπασμούς scriptori Philopatridis c. 20. vol. 3. p. 606, 91. pro vulgato ἐλειπασμούς restituit H. Valesius in annotationibus ineditis.

113, 7. ἀκμεῖ] Corrigendum videtur ἀκαματεί.

116, 13. in annotatione post προκόμιον excidit sigla codicis V.

118, 6. in annotat. l. antepenult. post ἐποίουν δικάζειν adde: repetitumque infra p. 291, 5. quod

125, 7. παρόντας error typothetæ pro παριόντας.

130, 16. ἐπιτετήδευται] Scribendum ἐπιτηδευτή ex V. Ἐπιτηδευτὴ κόμη est p. 116, 16.

135, 3. in annotatione καταχρηστικῶς calami lapsu scripsi pro παραχρηστικῶς.

157, 2. πωλῶσα] Scribendum πωλοῦσα.

157, 19. μήτηρ] Scribendum Δημήτηρ ex V.

158, 15. Καρτελούραις] Præstat καρτερούλαις, quod ex codice Parisino protulit Ducangius, licet καρτελοῦραν ex Nicephoro Blemmyda addiderit. Vide infra ad p. 241, 16.

161, 3. προπερισπῶσιν] περισπῶσιν Ald.

161, 16. καθαρμάτους] Corrigendum καθάρματα ex scholio Ald.

185, 2. Κολυττέως] Scribendum Κολλυτέως. Idem vitium apud Lucianum aliosque scriptores corrigendum restat.

185, 2—186, 1. Verba ἀδελφὸν—οἶδεν secludenda esse recte monuit Hemsterhusius, cui quod objicit Schneiderus proxima verba ἢ κατὰ Δίδυμον usui loquendi constanter in scholiis observato repugnare, quem ἄλλως· Δίδυμος, aut Δίδυμος δέ postulare, nullius momenti est. Sic supra p. 135, 2. pro usitato illo simplici ἄλλως in ed. Ald. ἢ καὶ ἄλλως scriptum est. Καὶ οὕτω in cod. Veneto p. 414, 7.

186, 9. ἄνους] Sensus postulat εὔνους.

189, 2. τοὐναντίον] Præstat τοὔναντίον.

207, 12. Πλοῦνον typothetæ error pro Πλοῦτον.

222, 20. Καλλίμαχος ὅδ' αὖθις παρὰ φθοίας] Corrigendum Καλλίμαχος δὲ "Αὖθι παρὰ φθοΐας." Quæ verba in fine pentametri posita fuerunt.

225, 17. Menandri verba ἐξάραντες ἐπικροτήσατε sic sunt haud dubie redintegranda τὰς χεῖρας ἐξάραντες ἐπικροτήσατε, i. e. *sublatis manibus clarum plausum date*, ut jam Hemsterhusius est interpretatus collatis, quibus Plauti Terentiique fabulæ finiri solent, verbis *Vos valete et plaudite*. Similiter comicus cujus verbis utitur Augustus moriens apud Sueton. c. 99.

χαίρετ'· εἰ δὲ πᾶν ἔχειν δοκεῖ καλῶς, τῷ παιγνίῳ
δότε κρότον καὶ πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε.

Nam sic hæc restituenda videntur.

226, 23. ἡ κάτα μυγαλὴ ἡ νύμφιος] Hæc emendabimus infra ad p. 407, 9.

237, 9. ἐπωμνύοντο] ἐπώμνυτο V. Ergo ἐπώμνυντο potius scribendum.

245, 18. ὅταν] Imo ὅτε.

263, 22. Scholion v. 851. om. R.V.Θ.

273, 10. φιλόπολις—φιλόπατρις] Hæc transponenda videntur.

291, 8. Post Ἄλλως excidit punctum.

294, 21. Μετεβλήθην] Corr. Μετεβλήθη.

295, 13. φλεψίαν] ἀβλεψίαν codex Paris. ap. Ducang. p. 4.

296, 4. Conf. schol. ad v. 1076.

302. in annot. ad 6, 7. lin. penult. ante Σύμμαχος numerus lineæ excidit 7. Ibid. in annot. col. 2. l. 8. πολυπραγμοσύνην pro ἀπραγμοσύνην scriptum est.

308, 25. ἀλφιτοποιοῦσιν] Corrigendum ἀλφιτοπωλοῦσιν vel, secundum alteram lectionem ἄλφιτα ποιοῦσιν, ἄλφιτα πωλοῦσιν, ut recte scriptum infra p. 309, 8.

316, 1. Δηοὶ] Corr. Δηοῖ.

326, 11. ἐπισχυρίζεται] Scribendum ἀπισχυρίζεται ex altero codice Brunckii. Verba ὅπερ ἐπειδὰν λάβηται πέτρας, ἀπισχυρίζεται ex Synesio afferuntur in lexicis veteribus et Thesauro Stephani.

332, 1. ἀπετίθεντο] πλακοῦς ἀπετίθετο videtur dicere voluisse, vel si ἀπέθεντο recte scriptum in R, πλακοῦντα ἀπέθεντο.

336, 7. τῶν ζώντων] Recte Dobræus τῶν ζεόντων, eodemque modo corrigendum quod in Θ. loco alieno illatum legitur τῶν ζώων.

361, 9. ἐκλυθείσης] ἐκκυκληθείσης anonymus. ἐκλυθείσης legit recentior grammaticus. qui pro eo διαλυθείσης posuit infra p. 366, 26.

370, 21—371, 6. φησὶν—αὐτομολήσωσι] Hæc habet cod. Taurin.

371, 1. ναυμαχήσειν μέλλοντες] ναυμαχήσοντες Taur.

371, 2. συμπαρατάξαντες τοῖς ναυμαχοῦσι—ἀπολαύσει—μέν τινες οὕτω φάσκουσι—οὖν οἱ Ἀθηναῖοι κολάζειν τοὺς δούλους ἐν τοῖς παίσμασι, δεδιότες— Taur.

372, 3. ταῖς νῦν καλουμέναις σισύραις] Sic Θ. Vulgo σύραις. Neutrum ferri potest. Scribendum videtur βαίταις, quo vocabulo Photius, scholiasta Vesp. 1133. aliique grammatici ad explicandum σισύρα utuntur.

377, 9, 21. Scholion codicis Taurinensis: πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμηστήρια, τὰ ἁμιλλητήρια ἅρματα ὤφειλεν εἰπεῖν, τουτέστι πόσοι δρόμοι εἰσὶ τῆς ἁμίλλης. ὁ δὲ ἐπειδὴ καθ' ὕπνους τοῦτ' ἔλεγε πολεμηστήρια εἶπεν. ὁ γὰρ νοῦς—φέρεται. In margine eadem manu: ὅτι τρεῖς δρόμοι μάλιστα ἦσαν πεζῶν ὁπλίτων, ὁ δίαυλος καὶ ὁ δόλιχος. καὶ οἱ μὲν τὸν ὁπλίτην τρέχοντες δρόμον, ὃς ἐκαλεῖτο καὶ σταδιαῖος, πανοπλίας ἐνδεδυμένοι ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας ἔτρεχον καὶ μεχρὶ μόνου καμπτῆρος. οἱ δὲ τὸν δίαυλον θέοντες οὐ πανοπλίας ἐνδεδυμένοι, μόνας δὲ ἀσπίδας καὶ περικεφα-

λαίας καὶ δόρυ κατέχοντες ἀπὸ βαλβίδος μεχρὶ καμπτῆρος ἀνήεσαν κἀκ τοῦ καμπτῆρος πάλιν εἰς τὴν ἀφετηρίαν κατέθεον. οἱ δολιχοδρομοῦντες δὲ ψιλῶς ἑπτάδρομον ἐποιοῦντο τὸν δρόμον, τρὶς μὲν ἀνιόντες, τρὶς δὲ κατιόντες καὶ πρὸς τὸν καμπτῆρα τὸν ἕβδομον δρόμον ἐκτερματοῦντες. οἱ δίφροι δὲ καὶ τὰ ἅρματα δωδεκάκις τὰς καμπτηρίας ἐποίουν.

380, 1. χωρίων etiam cod. Paris. 2712. qui prima tantum scholii verba habet οἱ δήμαρχοι—ἐπεδίδοσαν καὶ ἠνεχυρίαζον.

384, 24. Post περιεργότερον ex R. addenda erant verba τὸ καταγλώττισμα· ἢ κολακευμάτων. Tum sequitur recentioris grammatici annotatio Εἶδος αἰσχροῦ etc. Apud Suidam scriptum καταγλωττίσματα: περίεργα φιλήματα, καταπάσματα, παντοῖαι μυραλοιφίαι, ἢ περιλαλήματα· ἢ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα· ἢ κολάκευμα. In quibus verba καταπάσματα, παντοῖαι μυραλοιφίαι, quæ nihil commune habent cum καταγλωττίσμασιν, ex scholio verborum præcedentium ἡ δ' αὖ μύρου, κρόκου, illata videntur.

385, 1. καταγλώττισμα κυρίως ὅταν ἐν καιρῷ—στόματι. ὁ δὲ λαφυγμὸς κατὰ μέν τινας τὸ αὐτό ἐστι καταγλωττίσματι· κατὰ δέ—δαπάνη. κυρίως γὰρ λάπτω καὶ λαφύσσω τὸ φορῶ· ὅθεν παράγεται—γυναῖκες τοιαῦτα πράττουσιν ὑπὸ τῆς ἄγαν τρυφῆς. Κωλιὰς δὲ ἡ Ἀφροδίτη οὕτως εἴρηται. ἀνὴρ γάρ τις φθείρας κόρην ἐκ τῶν κώλων ἤτοι τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ἐκρεμάσθη καὶ λυθεὶς ἐκ τῆς θεοῦ ἱερὸν ἱδρύσατο κωλιάδος Ἀφροδίτης ἐπονομάσας. Γενετυλλὶς δὲ ἐκλήθη ὡς γενέσεως αἰτία. Cod. Taur.

385, 17. τῶν κώλων] τὰ κῶλα τῶν δεσμῶν Reizius.

386, 16. σπαθᾶν, ἀπὸ πάνυ σπουδαίων γυναικῶν εἴληπται ἀπὸ τοῦ συντόμως κινεῖν ὑφαντικὰς σπάθας. Cod. Taur.

387, 17. θρυαλλὶς κυρίως ἡ ἔξαψις τοῦ κατὰ τὸν λύχνον φωτός· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὸ κοινῶς λεγόμενον φιτύλλοον. Cod. Taur. Corrigendum φυτίλιον ex scholio Thomæ M. ap. Ducang. Glossar. p. 1673. Θρυαλλὶς τὸ κοινῶς λεγόμενον φυτίλιον· γίνεται γὰρ ἀπὸ (adde τοῦ) φύειν τρίειον.

387, 22. ἀναπαυστέον] Recipi debebat Wolfii emendatio ἀναγνωστέον. Similis de interpunctione notatio infra est p. 441, 16.

388, 2. Interpungendum post παρίστησι. Tum sequitur novi scholii ad versum proximum referendi initium, in quo στασιαζόμενος in ἐστασιάζομεν est mutandum ex Suida s. v. ἐλοιδορούμεθα.

ὥστε] ὡς Suidas.

388, 3. ἐκτραπῆναι] τραπῆναι Suidas.

390, 6. Ἴππερον: ἱππικὸν ἔρωτα. Ἔπαιξε τὴν λέξιν παρὰ τὸν ἴκτερον, ὡς κυρίως νόσημα, ξανθῆς χολῆς παρὰ τὴν τοῦ δέρματος ἐπιφάνειαν περιχεομένου (scrib. -ης)· διὸ καὶ τὸ κατέχεε κατὰ λόγον ἐπέφερε. Cod. Taurin.

393, 12. De Hippone vide Bergk. Comment. p. 165.

393, 18. in annot. l. 4. post κ. φθ. excidit sigla codicis V.

394. 2. οἱ] Corr. οἳ.

394, 4. De Diphilo iambographo vid. Meinek. Hist. com. p. 449.

Βοΐδαν] Nomen viri, sive illud Βοΐδας fuit sive Βοιδᾶς, Siculum vel Italum philosophum fuisse subindicat. MEINEK. Conf. quæ de hoc nomine in Thesauro Stephani attuli.

394, 8. Eupolidis verba ex tetrametris sunt. Post ἐπίδειξιν exciderunt syllabæ duæ.

396, 4. Φασιανοὺς ἵππους φησὶν, ἀλλ' οὐκ ὄρνις. ἐλέγοντο δὲ οἱ ἵπποι φασιανοὶ ἀπὸ τοῦ τὸν Φᾶσιν ποταμὸν, ἀφ' οὗ οἱ ἵπποι ἐπωνομάζοντο, παραρρέειν τὴν Κολχίδα. Cod. Taurin.

396, 14. in annot. post ἵπποι excidit Suidæ nomen.

400, 3. τῶν πλαγίων] τῶν ἄλλων πλαγίων cod. Taurin.

400, 8. Post σταλαγμός cod. Taurin. addit, καὶ κλίνεται στραγγός· ἀφ' οὗ κατὰ στράγγα οὐρεῖν καὶ στραγγεύω ῥῆμα τὸ ἐκθλίβω, ἤγουν τὸ κοινῶς στραγγεύω. Corrigendum τὸ κοινῶς στραγγίζω.

400, 19. Βοιωτοῖς ἀναστάτοις—καὶ ὑπὲρ ἀ. μαντευομένοις—ἐκεῖ κατοικῆσαι—τὸν παγαιτικὸν—περιιπταμένους τοὺς ἱεροὺς—ἀπὸ μέθης—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου φησὶ λέγεσθαι—τόποις ἐπὶ πλέον διατρίβει ταῦτα. Sic cod. Paris. 2712. cujus in marginibus nonnulla scholiorum excerpta leguntur.

401, 12. Ἀμβλοῦν λέγεται τὸ τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ γαστρὶ φθειρόμενον ἐξιὸν (scrib. ἐξωθεῖν vel ἐκβάλλειν ἐξιὸν) τῆς μήτρας μήπω τελεσιουργηθέν. ἀπὸ τούτου λέγεται καὶ τὸ ἀμφλωτρίδιον (scrib. ἀμβλωθρίδιον). ἐνταῦθα οὖν διὰ τῆς λέξεως ταύτης κωμῳδεῖ Σωκράτην λέγοντα τέχνην ἔχω μαιευτικὴν, καὶ διὰ ταύτης ποιῶ τοὺς νέους κύματα τῆς ψυχῆς εὐγενῆ. Cod. Taurin.

403, 11. δὲ πάντων] δ' ἁπάντων Pseudo-Lucian. vol. 2. p. 452.

405, 15. Ἐμπίδας τινὲς τοὺς κώνωπάς φασιν· οὐχ οὕτως δὲ ἔχει, ἀλλ' ἐμπίδες εἰσὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα κανάρια. γίνεται δὲ ἐμπὶς ἀπὸ τοῦ ἐμπεῖν (scr. ἐμπνεῖν) ἤτοι ᾄδειν. Cod. Taurin.

406, 2. Ὀρροπύγιον κυρίως τὸ ὀρθοπύγιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον κολουράδης. ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ πρωκτοῦ εἴρηται. Cod. Taurin.

407, 8. ἑκατέρως λέγεται, ἀσκαλαβώτης καὶ γαλεώτης. μυγαλῆ ἀπὸ τοῦ ἁλίσκειν τοὺς μύας, ἀσκαλαβώτης ἀπὸ τοῦ δίχα σκάλας βαίνειν. Cod. Paris. 2712.

407, 9. Ἀσκαλαβώτην καὶ γαλεώτην ἐνταῦθα τὸν αὐτόν φησιν, ἤγουν τὸν μῦν. ἄλλοι δὲ ἀσκαλαβώτην πᾶν ζῶόν φασι τὸ χωρὶς κλίμακος ἀναβαῖνον ἐπὶ τὰ μετέωρα τῶν οἰκιῶν. γαλεώτην δὲ οἱ μὲν τὸν μῦν φασιν, οἱ δὲ τὴν κάταν· ἄλλην δὲ τὴν νυμφίτζαν, ἣν καὶ μυγαλήν φασι. Cod. Taurin. Hinc corrigenda quæ supra leguntur p. 226, 23. γαλῆ. ἡ κάτα μυγαλὴ ἡ νύμφιος. Scribe, γαλῆ ἡ κάτα, μυγαλῆ ἡ νυμφίτζα. Vocabuli νυμφίτζα exempla v. apud Ducangium.

408, 1. Ἰσχνὴν δὲ—τοῖς ἀλφίτοις] Alius scholiastæ verba.

408, 5. ἀγκιστροειδῆ] Lectio Aldina ὀγκίνων εἴδει corrupta ex ὀγκινοειδῆ.

409, 8. κατέγραψεν] Scribendum κατέγραψέ τι ex R.

414, 7. In annot. παρατατέται] Corr. παρατέταται.

416, 13. Deleatur comma post Πινδάρῳ.

418, 22–26. Postrema scholii verba habet Taur. πάσχει δὲ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα: Τὴν γὰρ τῶν παρακειμένων——ἕλκοντα τὰ κάρδαμα—πάθος.

419, 3. ἐπισπώμενα ξηρὰ ταῦτα καθίστησιν Par. 2712.

419, 11. φθάσαντι] Inepte: nam Nubes editæ sunt olymp. 89, 1. Pax olymp. 89, 3. Addendum hoc peccatis chronologicis in præfatione memoratis p. xvi.

419, 14. Χρήστης καὶ δανειστὴς διαφέρει· δανειστὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ πρὸς τὸ λαβεῖν τόκους ἢ καὶ ἄνευ τόκων δανείζων χρήματα, χρήστης δὲ ὁ διδούς τινι ἱμάτια ἢ σκεύη ἀργυρᾶ ἢ τοιαῦτά τινα πρὸς χρῆσιν βραχεῖαν, ἵνα πάλιν ἀπολάβῃ ταῦτα συντόμως. Cod. Taurin.

424, 17. in annot. l. 1. Σωκράτους] Corr. Σωκράτης.

425, 8. ἔντριβος] Imo ἐντριβής.

431, 10. Videtur Κρότους, βοάς scripsisse.

433, 1, χαλχοῦς] Corr. χαλκοῦς.

441, 11. ἡ Πάρνηθος] In annotatione addatur Pselli exemplum p. 45. ed. Boiss.

443, 19. Κινησίαν καὶ Φιλόξενον] De Philoxeno propter temporum rationem cogitari non posse ostendit Meinek. Histor. com.

p. 89. qui de Cinesia quoque dubitat p. 228. Itaque illud quoque falsum est quod schol. p. 445, 5. vocabulum στρεπταίγλαν ab Aristophane ex Philoxeno afferri credit. Errores autem hi scholiastarum fortasse eo sunt orti quod, quum hujusmodi locutionum exempla ex Philoxeni dithyrambis cognossent, ad hæc respicere Aristophanem conjecerunt, quem antiquiorum poetarum dicta in mente habuisse temporum ratio docet. Nam Philoxenus quo tempore Nubes actæ sunt duodecim annorum puer fuit.

447, 14. διὸ] Corr. διὰ.

449, 12. ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων | ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ] Sic corruptissima Cratini ex Pytina verba emendavit Bentleius, in libris hoc fere modo scripta ληρεῖς ἔχων γράφ' αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων ἐν τῇ τοῦ κάλλους ἀκμῇ. Sed quæritur quid illis γράφ' αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ faciendum sit, de quibus operæ pretium est Bergkii commemorari conjecturam in Commentationibus de comœdia Attica expositam p. 206. "*Scripsisse videtur Cratinus:*

Α. ληρεῖς ἔχων. γράφ' αὐτὸν
ἐν ἐπεισίῳ. Β. Γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
ἐν τῇδε τοῦ κάλλους ἀκμῇ.

Ita enim tanquam homo effeminatus et profligatus irridetur. Ipse poeta explicans verba prægressa ἐν ἐπεισίῳ *dixit* ἐν τῇδε τοῦ κάλλους ἀκμῇ: *de illa voce vid. Pollux* 2, 170. 174. *et* 224. *Etymol. M. p.* 363, 56. ἐπείσιον *autem, non* ἐπίσειον *vel* ἐπίσιον *scribendum esse et optimi codices probant et Lycophronis versus arguit* 1385.

Ὅταν κόρη κασωρὶς εἰς ἐπείσιον
χλεύην ὑλακτήσασα κ. τ. λ.

Tale autem quid requiri, suadet vel similitudo alius versus ex hac ipsa fabula, ubi Hyperbolum, quoniam lucernas vendebat, pariter vexat: legitur autem hic versus apud schol. Aristoph. Pac. 691. Ὅτι λυχνοπώλης ὁ Ὑπέρβολος—καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Πυτίνῃ·

Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνοισι γράψον.

Hinc satis superque perspicitur supra quoque recte restitutum esse: γράφ' αὐτὸν ἐν ἐπεισίῳ. " Ingeniosa hæc; sed falsa tamen Bergkii conjectura. Miro enim et incredibili modo dictum γράφ' αὐτὸν ἐν ἐπεισίῳ, perversaque sententiarum consecutio

est, quum non appareat quomodo ei qui Clisthenem pudendo muliebri adscribi voluerat, responderi ab altero potuerit ineptum esse qui Clisthenem, florente ætate virum, tesserarum ludo vacare velit. Recte vero sententia procedet verbis γράφ' αὐτὸν ἐν * * * post ἀκμῇ transpositis: ex quo sequitur neque ἐπεισοδίῳ neque ἐπεισίῳ scripsisse Cratinum, sed reconditiore quodam usum vocabulo, qualia plurima in Cratini fabulis fuisse constat, et ad rem præsentem accommodatissime ficto dixisse,

Ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ· γράφ' αὐτὸν ἐν σποδείῳ.

Dixerat aliquis Clisthenem κυβείῳ adscribi oportere. Huic alter respondet, Ineptus es qui Clisthenem tesserarum ludo in flore ætatis oblectari vis; lupanari eum adscribe. Hoc enim convenit viro juveni, tesserarum ludus seni imbecillo, ad oblectamenta venerea inerti. Σποδείῳ quum σποδίῳ scriptum esset, facillime in ἐπεισοδίῳ corrumpi potuit. Verba autem ἐν σποδείῳ haud dubie ipsa terminationis similitudine ad ἐν κυβείῳ relata fuerunt, quibus alterius personæ sententia finita fuit, velut hoc modo, τὸν Κλεισθένη δ' ἐγὼ γράφω τὸν λεῖον ἐν κυβείῳ. Κυβεῖον nomen ex uno adhuc cognitum fuit loco Æschinis c. Timarchum p. 8, 22. unaque glossa Hesychii, Κυβεῖον: τόπος εἰς ὃν συνῆσαν κυβεύσοντες. Non minus rarum vocabulum ἑταιρεῖον est, quod lexicis addatur ex schol. Equitum v. 873. ἐν τοῖς ἑταιρείοις διέτριβεν. Πορνοβοσκεῖον est ap. schol. Vesp. 1344. Ceterum κυβεῖον et σποδεῖον apud Cratinum de Σκίρῳ vel σκιραφείῳ intelligenda videntur, de quo loco Steph. Byz. s. v. Σκίρος, Ὁ τόπος δὲ ἀπὸ Σκίρου ἥρωος· ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ αἱ πόρναι ἐκαθέζοντο· ἴσως καὶ τὸ σκιραφεῖον, ὅπερ δηλοῖ τὸν τόπον εἰς ὃν οἱ κυβευταὶ συνίασιν. quocum comparandi aliorum scriptorum loci ab Hemsterhusio collecti ad Polluc. 9, 96. et Gaisford. ad Suidam s. v. Σκιραφεῖον. Σκιραφία: τὰ κυβία ap. Photium p. 520, 22. scriptum pro Σκιραφεῖα: τὰ κυβεῖα.

456, 2. πρεσβύτεροι] Præstat πρεσβύτατοι, et infra p. 457, 10. ἀρχαιότατοι, ubi vulgo ἀρχαιότεροι.

456, 12. Comma non ante, sed post τροφῆς ponendum.

458, 12. Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνεύς] Suspectum est ὁ Ἀχαρνεύς, quod ex nomine simili corruptum videtur, qualia sunt ὁ Ἀταρνεύς vel ὁ Τυανεύς. Apollonii Tyanensis librum de sacrificiis Atheniensium (περὶ θυσιῶν) memorat Philostratus p. 156.

466, 13. in annot. col. 2. l. 23. post *exhibui* addatur: Eodem verbo scholiasta utitur vol. 2. p. 293, 13. (ubi de systemate versuum glyconeorum agitur, *συνῆπται δὲ τῇ λέξει καὶ μόνον διακέκριται τὸ φερεκράτειον.* quo indicatur ternis quibusque versibus in unum conjungendis pherecrateum subjici:) et vol. 3. p. 97, 1. 3. 244, 16. 248, 12.

478, 19. Scholion Brunckianum ad versum 542. referendum. Conf. p. 479, 12.

497, 5. *ἡμιακτέον*] Scribendum *ἡμιεκταῖον.*

497, 24. *Κατ' ἐνόπλιον ῥυθμὸς στίχος ἦν συγκείμενος ἐκ δύο δακτύλων καὶ σπονδείου, ὃ μέτρον καὶ πυρριχαϊκὸν ἐλέγετο ἀπὸ Πύρρου τινὸς οὕτω κληθέν. ἔλεγον δὲ τοῦτο σὺν ὅπλοις κινούμενοι.* Cod. Taurin.

499, 7. In annotatione adde schol. Pac. 1333.

500, 10. *μεταπλασμόν*] *κατὰ πλεονασμόν* Lobeck. Paralip. p. 175. Poterat etiam *μετὰ πλεονασμοῦ* corrigi.

501, 4. *ἔνδον*] *ὅδ' ἔνδον* Heinsius.

503, 12. *τήμερος*] Emendandum puto *τημερινός.*

508, 5. In initio versus excidit uncus.

514, 16. *ληρό . . .*] Scribendum *ληρότης.*

514, 23. *ἐπιλήσμοσι*] Libri *ἐπιλήσμονι.* Recte Bergkius Comment. p. 256. *ἐπιλησμονή* correxit, nisi quod paroxytonum potius scribere debebat *ἐπιλησμόνη.* Sic *δυσφρόνη* et *εὐφρόνη* pro *δυσφροσύνη* et *εὐφροσύνη* dicta novimus.

519, 3. *Μηλίων*] Recipienda erat Ernesti emendatio *μαθητῶν.*

524, 13. Deleatur comma post *τοσοῦδε.*

525, 12. *κορωνίς*] Scribendum *καὶ κορωνίς* ex V.

526, 9. *πάντα*] Malim *ταῦτα.*

532, 4. *ἐν γὰρ ἀποσπάσματι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὑρεῖν Ἀριστοφάνη*] Fragmentum codicis dicit in bibliotheca Alexandrina ab Aristophane grammatico repertum.

534, 20. Thomæ M. scholion ex cod. Paris. ap. Ducang. Gloss. p. 890. *Ἐκδιδοὺς ἑαυτὸν εἰς λαγνείαν, καὶ προαγωγὴν τὴν καὶ μαυλίστριαν, ποιῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ σχημάτων τινῶν.*

549, 25. *ἐνάτην φθίνοντος αὐτοί φασιν, εἶτα ὀγδόην*] Corrigendum ex scholio inferiore *δεκάτην φθίνοντος αὐτοί φασιν, εἶτα ἐνάτην—.*

550, 1. *τὴν δευτέραν καὶ εἰκάδα*] Scribendum *τὴν δευτέραν εἰκάδα καί.* Est hoc alius scholii initium. *δευτέραν εἰκάδα* autem idem significat quod *τὴν εἰκοστὴν δευτέραν.* Similiter et supra

et infra aliquoties: nisi his locis omnibus notæ numerales κα′ κβ′ sunt restituendæ.

550, 18. 19. Post φθίνοντος et post νέαν commata ponantur.

550, 20. Δημητριάδας error typothetæ pro Δημητριάδα.

551, 9. κϛ′] Imo ϛ′.

551, 17. θ′] Hoc ego in ι′ mutari volueram, collatis scholiis superioribus. Nunc mihi probabilius videtur, recte habere θ′, præcedentia autem verba τὴν δὲ εἰκάδα πρώτην ὑστέραν δεκάδα sic esse corrigenda, τὴν δὲ εἰκάδα πρώτην (eodem sensu dictum quo τὴν δὲ κα′ apud Suidam: conf. addenda ad 550, 1.) ὑστέραν εἰκάδα. Ὑστέραν εἰκάδα vicesimum primum mensis diem vocari dicit, oppositam cogitans τὴν μεγάλην εἰκάδα, quo nomine vicesimum diem esse appellatum traditur in scholio superiore p. 550, 17. et in Florentino quod in annotatione ad 550, 6. apposui.

554, 4. Scholion Victorianum Thomæ M. tribuitur apud Ducangium s. v. Κεφάλαιον.

557, 14. συνίδοιεν] Scribendum συνειδοῖεν.

564, 27. Scripturam vulgatam σφραγίδιον in σφαγίδιον mutavit Ernestius. Male. Scribendum σκαφίδιον. Vide p. 501, 11.

568, 16. ἐπιάλων ex ἐπὶ ἅλω corruptum esse recte monuit Dobræus. Sed grammaticus ἐπὶ ἅλων scripsisse videtur. Et terminatio ων in illo quoque grammatici invento est quod p. 569, 4. annotatur ἐπιβαλών.

VOL. II.

9, 5. ἐθισμένων typothetæ error pro ἐθίμων.

16, 7. Mire dictum προῆκται, quæ fortasse Musuri ipsius conjectura est. προσῆκται V.Θ. προσῆλθεν R. Scribendum igitur vel προεισῆκται vel προεισῆλθεν. Illius verbi exemplum est infra p. 140, 14. τοῖς ὑπὸ Φρυνίχου μέλεσι προεισηγμένοις.

17, 1. Διονύσος—ἀτταταὶ typothetæ peccata pro Διόνυσος—ἀτταταῖ.

17, 4. Punctum post Διονύσου deleatur.

17, 7. 8. In annotatione post παρέλκεται excidit sigla codicis R.

19, 1. Post V. excidit uncus.

20, 4. Annotationi adde schol. Av. 557. vol. 3. p. 196, 5. ἐσχεδίασται δὲ ὑπ' αὐτῶν.

21, 8. In annot. l. 4. post Ξέναρχος adde: totidemque, sed nominibus non additis, ab Pherecrate ap. schol. Vesp. 1500. p. 541, 24.

Ibid. l. 10. post Pac. 288. adde: Quæ inter se conciliare conatus est Meinekius Histor. com. p. 513—516.

21, 9. φαύλου] Φαΰλλου Meinekius l. c. p. 516.

21, 12. Πυθαγγέλου] Scribendum τῆς Πυθαγγέλου φωνῆς ex V.

22, 5. σταφύλων] Scribendum στεμφύλων.

29, 14. Θηβαῖος] 'Αθηναῖος Meinek. Hist. com. p. 229.

37, 15. in annot. γ. in p. mutetur.

42, 5. τὸ ὄρος] Φελλέα dicit, de quo v. Steph. Byz.

45, 28. Delenda verba καὶ φαινόμενον——ἀλλάσσειν, quæ ex Suida illata videntur. Pro δυστυχοῦσιν apud Harpocrationem legebatur στοιχοῦσιν, cui Bekkerus τοῖς δυστυχοῦσιν ex tribus codicibus substituit. στοιχοῦσιν, *iter facientibus*, defendit Valesius ad Sozom. Hist. eccles. 8, 6. a Kustero indicatus.

48, 8. πήποτε] Corr. μήποτε.

51, 3. μείζων γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι] Recte Bergkius in Comment. p. 321. correxit μείζων γὰρ ἢ νῦν δή 'στι, καὶ δοκεῖ γέ μοι—, *major est quam modo fuit.* Cetera sic ego emendanda esse censeo, ἐὰν τοσοῦτον ἐπιδιδῷ δι' ἡμέρας, μείζων ἔσεσθαι—.

51, 23. τριστοιχία] Scribendum τριστιχία.

53, 25. χοιροσφαγεῖν] Revocandum quod in libris legitur χοιροσπαθεῖν, ex usu recentioris Græcismi dictum.

57, 5. τὸ delendum. Lemma est μηδὲ Κρατίνου.

57, 17. Πρὸς τοὺς ποιήσαντας τοὺς Φερεκράτους Πέρσας] Quod plurali numero usus est, indicio esse videtur alios alium ejus fabulæ auctorem perhibuisse. Similiter incerti auctoris 'Ατθίδα his verbis significavit Strabo 5. p. 339. οἱ τὴν 'Ατθίδα συγγράψαντες. MEINEK. Hist. com. p. 70. Πρὸς τοὺς autem dictum ut supra p. 56, 14. πρὸς τοὺς περὶ 'Αρίσταρχον, et alibi non raro in his scholiis. Notat grammaticus ἀπόρρητα, quod *interdicta* apud Aristophanem significat, de *secretis* dictum in fabula Pherecratea. Ceterum comparetur schol. ad Thesmoph. 370.

62, 19. in annot. l. 4. adde; Referendum ad v. 511. κάλλιστ' ἐπαινῶ.

69, 23. Probabilior nunc mihi videtur Barnesii correctio αἱμοσταγεῖ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω.

70, 6. Suspectum ἐπὶ πλησίον.

74, 25. κύλικας] Scribendum κόλλικας.

78, 2. Ἀργεννούσῃ] Retineri potest numerus singularis, quo scholiastæ interdum utuntur. Vid. infra p. 91, 21. 92, 4. 132, 12.

80, 5. ἀνημιωβόλιον] Scribendum ἀν' ἡμιωβόλιον cum Salmasio.

81, 21. Καλλιστράτῳ] Scribendum videtur Καλλιστράτου.

83, 16. Post διπλαῖ ponatur comma.

91, 2. κωμικὸν] τὸν κωμικὸν Meinek. Hist. com. p. 147.

91, 4. στρατηγῶν] Scholiastæ hoc est commentum, quem frustra Meinekius l. c. p. 148. corrigit reponendo πολιτῶν. De vocabulis στρατηγός et τραγικός confusis conf. Annot. ad Sophoclem p. 72.

91, 13. Ἑλλάνικος] Vid. Clinton. Fast. Hellen. vol. 3. p. 608.

91, 21. Ἀργίνουσαν] Ἀργίννοσαν R. Malim Ἀργέννουσαν similiterque p. 92, 4. Conf. addenda ad p. 78, 2.

92, 14. Αἰσχύλου] Scribendum Αἰσχύλῳ ex V. nisi quis lectionem Aldinam præferat παρὰ τὸ Αἰσχύλου.

92, 19. βλαβησώμεθα] Imo βλαβησόμεθα.

100, 4. ἐκφερομένων] Scribendum εἰσφερομένων cum Meiero in libro de gentilitate Attica p. 16. Conf. p. 99, 18. Idem προαγαγὼν l. 3. in προσαγαγών mutat.

100, 10. μεῖον] Corrigendum μεῖζον. Κεκωλυμένον ἦν (μεῖζον recte addit Meierus) εἰσάγειν, inquit Pollux 3, 53.

101, 2. Ἀφθόνιος] In Walzii Rhet. vol. 1. p. 106, 16.

108, 6. ἴσον τῷ προσᾴσατε, ὡς ὑπογραμμός τις ὤν] Etymol. M. p. 782, 4. Ὑπογραμμὸς, προγραμμός τις ὤν. ἡ γὰρ ὑπὸ ἀντὶ τῆς πρό· ὡς καὶ ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνης·

Ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε.

Ἀντὶ τοῦ προᾴσατε. Egregie locus hic facit ad illustrandum et supplendum scholiasten nostrum, cujus verba deformata et truncata hodie circumferuntur. Sic enim procul dubio scripserat: Τὸ ὑπᾴσατε ἴσον τῷ προσᾴσατε· ὡς ὑπογραμμὸς, προγραμμός τις ὤν. Nam quin scholiastes noster cum Etymologo, ὑπᾴσατε

pro προᾳσατε in loci hujus textu olim legerit, nullus dubito. KUST. Recte Kusterus nisi quod in verbis scholiastæ προσᾳσατε calami lapsu scripsit pro προᾳσατε. Ceterum comparandum scholion ad Vesp. 55. ex codice Veneto editum.

111, 11. ἐπιδείξεως a Porto illatum. Scribendum ἐπὶ δείξεως ex Ald.

112, 3. ἀγνῶτα—ἀγνῶτος] Scribendum ἄγνωτα—ἄγνωτος ex Suida.

112, 4. Deleatur comma post ἀγνώς.

115, 18. Φορμίκον error typothetæ pro Φορμίσιον.

116, 13. Comma post δὲ deleatur.

116, 19. Ponatur comma post Κῖος.

117, 18. θάτέρου typothetæ errore legitur pro θάτερον ἀντὶ θατέρου.

121, 13. παραλύσεις] Hæ λύσεις potius dici solent. V. Lobeck. Aglaoph. p. 643.

124, 1. Σκώματα] Corr. Σκώμματα.

124, 14. θαλαμῖται] Quum paullo post θαλαμίτης in θαλάμιος sit mutatum ex V.Θ., hic quoque θαλάμιοι corrigendum videtur. Et sic infra quoque vocantur p. 347, 12.

130, 6. ἀποφάσει] Scribendum ἀποφάνσει.

132, 20. Ponatur punctum post προσδέχεσθαι.

Ibid. ὅτι—κωδάριον] μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον κωδάριον ληκύθιον θυλάκιον Suidas s. v. Ληκύθιον.

132, 21. Hoc dicit scholiasta, non θύλακον, quod metri lex postulabat, sed θυλάκιον dixisse poetam, quoniam exempla versuum Euripideorum infra proposita θυλάκιον ἀπώλεσεν postulent, non ferant autem θύλακον ἀπώλεσεν.

135, 15. σαρκώματα] Scribendum συκώματα ex scholio inferiore.

136, 22. Deleatur comma post δέ.

τῷ ψήφῳ] Scribendum τὼ ψήφω in textu et in lemmate annotationis.

Ibid. in annot. l. 4. legendum: velut Μεταλλεῦσι Pherecratis, exempla quædam masculini articuli τώ cum femininis nominibus, quale est ψῆφος, fuisse inventa. De orationis autem usu in fabula illa Pherecrati adscripta quæsivisse Eratosthenem ex Photii glossa Εὐθὺ Λυκείου p. 32, 12. colligimus.

137, 4. δράματα] Malim δραμάτων. Conf. p. 139, 9. 142, 19.

141, 1. in annot. ad παροίνια l. 4. pro *supra* lege *vol.* 1.

142, 3. εὔρυθμον] Scribendum ἔνρυθμον ex Athenæo.

142, 15. ἀλκυονίτιδες librarii errore scriptum videtur pro ἀλκυονίδες.

147, 19. τῷ] Corr. τὼ.

157, 8. καὶ error typothetæ pro ἐπί.

157, 22. Post Πορθάονος ponatur signum interrogandi.

164, 13. παρεπιγραφὴ δὲ τὰ τοιαῦτα λέγονται. ἔστι δὲ—M.

164, 16. Παφλαγόνα τὸν τῇ ἐκκλησίᾳ παφλάζοντα τὸν λαρυγγιστήν. τὸν Κλέωνα. νεώνητον δὲ λέγει τὸν τῆς ἀρχῆς νέον ἀξιωθέντα. ἐπεὶ μὴ ἐκ γένους ἦν Ἀθηναῖος, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πόλει. M.

165, 5. κτησώμεθα] ἐπικτησώμεθα M.

166, 1. ὁμαυλίαν gl. M.

169, 19. βρέτας, ἀλλὰ καί φησιν] βρέτας. βρέτας δὲ λέγεται τὸ ἀνθρωπόμορφον εἴδωλον ἀπὸ τοῦ βροτῷ ἐοικέναι. ἀλλά φησιν M.

170, 13. Franckii emendationem confirmat schol. vol. 3. p. 320, 17.

171, 3. Post πλέον Suidas reliquis omissis addit καὶ αὖθις, Κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κυαμοτρὼξ Ἀττικός· quem versum Aristophani non recte vindicare videtur Bergkius Comm. p. 428. Neque enim ex scholiis integrioribus hæc petivisse videtur Suidas, sed ipse addidisse ex poeta multis seculis inferiore, locum Aristophanis imitato.

171, 5. ἐκκλησίαζον] Scribendum ἠκκλησίαζον hic et p. 265, 6.

171, 22. Post ὀδωδέναι punctum ponatur et typothetæ error διαβάλλειν corrigatur reposito διαβάλλει.

179, 2. μή γε] μήτε Θ. Scribendum μή τι, collata annotatione mea ad Soph. Trach. 944.

184, 12. Deleatur annotatio ad Ἀθηναίων.

195, 28. 29. μυλωνάρην—μυλωνάρης] Nunc præfero μυλωνάρχην—μυλωνάρχης.

196, 21. δικαίου] Addendum videtur καὶ ἀδίκου. Conf. p. 275, 8.

197, 7. ἢ ὠμὰ] Scribendum εἰ ὠμὰ, quod legit Suidas.

200, 5. ἡ] Scribendum ὁ, nisi delere malis ἡ. Apud Suidam ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμης.

201, 4. καίτοι] Scribendum ἤτοι cum Bekkero.

201, 7. ἀφίειν] Scribendum ἀφιέναι, nisi quis ἀφιεῖν præferre et infra p. 225, 3. καθιεῖν, ab me in καθιέναι mutatum, servare recentiorisque linguæ vitium habere malit.

206, 5. Θούριος] Hesych. Ἱπποδάμου νέμησις· τὸν Πειραιᾶ Ἱππόδαμος Εὐρυφῶντος παῖς, ὁ καὶ μετεωρολόγος, διεῖλεν Ἀθηναίοις. οὗτος δὲ ἦν καὶ ὁ μετοικήσας εἰς Θουρίους, Μιλήσιος ὤν. Hinc Θούριος dicitur ab scholiasta. BERGK. Comm. p. 53.

212, 15. ἀπὸ τοῦ Διαγόρα λοιδορηθείην] Corrigendum fortasse ἀντὶ τοῦ δι' ἀγορᾶς λοιδορηθείην.

212, 16. Deleatur comma post ἑτέρου.

220, 16. Deleatur vocabulum (ἤλπισας), nescio unde illatum, et punctum post προελθεῖν.

225, 3. καθιέναι] Vide addenda ad p. 201, 7.

228, 1. Aliis fortasse placebit καὶ μὴ τηνάλλως.

228, 3. προβάλλεσθαι] Præstat προσβάλλεσθαι.

231, 10. συναρμονιῶντες] Videtur συναρμόζοντες vel saltem συναρμονίζοντες scripsisse.

232, 27. οὐκ ἀπατᾶται] Fort. οὐχ ἅπτεται.

235, 23. ποιούμενος] Imo ποιουμένου.

239, 17. Εὐμενίδων] Scribendum Εὐνειδῶν cum Fabricio, idemque vitium tollendum apud Joann. Alex. τονικ. παραγγ. p. 29, 31. ubi Κρατῖνος ἐν Εὐμενίσιν citatur. Monuit Meinekius Hist. com. p. 57.

241, 7. ἐπινοίας] ὑπονοίας Meinekius l. c. p. 61.

241, 10. φασὶ γὰρ αὐτὴν] Desideratur verbum aliquod, quale est βεβλαστηκέναι.

242, 4. μετηρύθμισται] Corr. μετερρύθμισται.

242, 16. ἐπαράτην corruptum.

244, 19. ὃ φιλεῖ Ἀριστοφάνης] Corrupta scriptura Ἀρίσταρχος, recte a Kustero emendata, non debebat uti Schneiderus p. 121. Kusteri emendationem planissime confirmat schol. vol. 3. p. 128, 6. ubi de eodem metri genere dictum est, ᾧ μάλιστα φιληδεῖ Ἀριστοφάνης.

249. in annot. col. 1. l. 7. Paris. 1095.] Corr. Pacis 1095.

252, 20. εἰς τρία] Conf. p. 162, 12. De equitibus autem videndus C. F. Hermannus in disputatione egregia de equitibus Atticis, quæ est pars secunda Progymnasmatum ad Aristophanis Equites, Marburgi editorum a. 1835.

255, 2. Recipi debebat conjectura mea παρείληφε. Sic p. 262, 20. γελοίου χάριν παρέλαβε τοῦτο. Προσείληφε dixit scholiasta p. 255, 5.

257, 2. βολίτου δίκην] Scribendum βολίτου δίκη.

257, 13. θρίσας] Recta scriptura θρίσσας est.

261, 10. *βαλαντίῳ*] Revocanda hic et alibi scriptura per duplex λ.

275, 9. *πιθανῶς δὲ τὰς ὑποσχέσεις*] Excidit verbum aliquod, velut *πλάττει*.

279, 19. *κλοπῆς συγκατηγορήσεως καταδίκης αἴτιός σοι γενήσομαι νικήσας σε*] In V. est *συγκατηγορήσας*. Scribendum *σε* (vel *σου*) *κατηγορήσας*.

287, 14. Scholion metricum codicis Veneti sic corrigendum, *Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς ἀμοιβαῖον μέλος τῶν ὑποκριτῶν κώλων τριάκοντα πάντων ἰαμβικῶν, ὧν τὰ πρῶτα δύο* (dicit duplex illud *ἐμοῦ μὲν οὖν*, quorum alterum Allantopolæ, alterum Paphlagonis est) *μονόμετρα, τὰ κς′ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ τελευταῖον* (i. e. verba *βουλόμενος ἐσθίων ἀποπνιγείης*) *τὸ κθ′ τρίμετρον καταληκτικόν*.

287, 18. *λειτουργία γὰρ*] Addendum videtur *τοῦτο*, vel *τὸ τριηραρχεῖν ἦν*.

287, 20. *εὐπρεπῆ*] Imo *εὐτρεπῆ*.

288, 7. *χαριέντως δὲ ὡς μαγείρῳ*] Intelligendum vel addendum *διαλέγεται*.

288, 8. *τὸ θ′ κῶλον*] Scribendum *τὸ κθ′ κῶλον*. Verba dicit *βουλόμενος ἐσθίων ἀποπνιγείης*.

288, 13. *δᾴδων*] Hoc ex *δετῶν* corruptum esse ostendi in Addendis ad Equit. 921.

289, 9. Quæ de metro hujus versus traduntur recentioris grammatici verba sunt: antiquior interpres illa tantum scripserat *ἐπίτηδες—σεσημειωμένα*, sic fortasse corrigenda, *ἐπίτηδες διαλελυμένα εἰς τὸν πεζὸν λόγον. ἔστι δὲ πολλὰ τοιαῦτα καὶ παρ' Εὐπόλιδι σεσημειωμένα.*

290, 15. *ἐξαίρεται*] Scribendum *ἐξαιρεῖται*.

291. in annot. col. 1. l. 6. *unita* typothetæ error pro *aucta*.

291, 17. in annot. non *Atticos*, sed *comicos* dicere debebam.

292, 4–7. *ψωλὸν—λάρυγγος*] Scholion hoc, quo carent codices nostri, deleatur. Neque enim ex veteribus in Aristophanem commentariis petitum, sed ex duabus Suidæ glossis, quas in annotatione indicavi, compositum est, verbis *ἐνταῦθα δ' ἰδίως* substitutis pro eo quod apud Suidam legitur *ἐλέχθη δέ*. Suidas autem sua non ex scholiasta Aristophanis, sed ex Photio sumpsit, quem v. p. 657, 7–11.

292, 7. Nomen *ἐναγίσμασι* litera minuscula excudit typo-

theta, quum majuscula deberet Ἐναγίσμασι. Ἐναγίζοντες hæc fabula dicitur apud Athenæum 4. p. 165 F.

292, 10. Ineptum est πεποικιλμένον, quod suo loco motum videtur. Est enim glossema adjectivi κατάπαστον v. 964.

293, 13. συνῆπται] Vide addenda ad vol. 1. p. 466, 13.

293, 15. ἁπλοῖ] Scribendum ἁπλαῖ.

293, 22. Recte habere videtur παρεῖται. Hoc enim dicit, interpretes locum hunc non attigisse. Sic supra p. 254, 20. οὐδεὶς δὲ αὐτῶν ἡρμήνευσε τὰ ὀνόματα. Hinc Symmachus, σκέψασθε, inquit, τί δή ποτέ ἐστι τὸ δεῖγμα τῶν δικῶν. Quocum comparentur similes annotationes scholiastarum, supra p. 99, 9. τοῦτο δὲ πόθεν, σκέψασθε, p. 138, 8. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί.

294, 3–6. Deleantur verba ἢ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων — καὶ στρογγύλος, quibus recte carent codices nostri. Intulit Musurus ex Zenobii Proverb. 3, 40. ubi recte legitur μὴ αὐξανομένων.

294, 7. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται, εἰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι "τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος." καὶ αὖθις "καὶ τὰν ἐπιοδόνον (corruptum ex ἐτνοδόνον) τορύναν."] Hæc quoque recte absunt ab codicibus nostris. Illata enim ab Musuro sunt ex Suida s. v. τορύνη, qui illa quidem πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι ex scholio ad Avium v. 78. sumpsit, de suo autem Leonidæ adjecit ex Anthologia exemplum καὶ αὖθις "καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν." Reliqua nunc sunt verba τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος, in quibus ad senarii formam revocandis Bentleius, Kusterus egoque ipse frustra laboravimus. Neque enim Eupolidis hæc verba sunt, sed scriptoris alicujus prosaici, quæ ante πανταχοῦ δέ translocanda sunt, τέως in τε ὡς mutato.

294, 10–13. καὶ ὑηνία—διαλύονται] Hæc quoque verba, quibus carent codices nostri, Musurus adjecit ex Suida s. v. ὑηνία, qui ex scholio ad Pacis v. 927. sumpsit. Itaque deleantur.

294, 14. κουτάλη] Est glossema Græcobarbarum vocabuli τορύνη.

295, 12. φησὶν ὡς καὶ ἔνδον δὲ ἄλλων] Sic V.Θ. δὲ temere deletum in G. Scribendum φησίν. ὡς δὲ ἔνδον καὶ ἄλλων—.

295, 23–27. Scholion hoc recte omittunt V.Θ. Intulit Musurus ex Suida s. v. πέος. qui quod σπηλαίου mentionem fecit, σπέος in mente habuit.

302, 16. κοιλαινούντων] Scribendum κοιλαινόντων.

302, 20–22. τουτέστι—σφόδρα] Hæc quoque quum a codicibus nostris absint, vereor ne ex Suida intulerit Musurus.

304, 2–5. ἐπιχωριάζον—ἵπταται] Recentissimi grammatici annotatio ex Suida s. v. γλαὺξ ἵπταται, ut videtur, composita.

305, 4. Post ἐφθημιμερῆ comma ponatur.

306, 16. σχοίνιον typothetæ error pro σχοίνινον.

307, 1. Idem neglexit intervallum post ἱππικῆς relinquendum. Nam alius scholii initium est πλέγμα τι—.

307, 6. πλεκταῖς] Recte Kusterus aliique πλεκτοῖς.

307, 10. μύσαι] Quum in V. scriptum sit κιμῶσαι καὶ μῦσαι, sublata dittographia corrigendum φιμῶσαι.

308. annot. col. 2. l. 1. integer.] integer. Verborum quæ exciderunt sensum supplere licet ex scholio inferiore.

Ibid. l. 7. μακαρίτες] Corr. μακαρίσαντες.

310, 16. Euripidis nomen si recte legitur, post ὧν εἷς καὶ nomen grammatici alicujus excidisse putandum, reliqua autem sic fere redintegranda erunt ex schol. ad Acharn. 245. εἰσὶ δὲ καὶ λαγαρώδεις παρὰ τὸ λαγαρόν· καὶ πέλανοι παρ' Εὐριπίδῃ. Utriusque loci scholia conjunxit Suidas hoc modo, εἰσὶ δὲ καὶ—παρ' Εὐριπίδῃ. καὶ ἐλατῆρος πέμματος. εἶδος ἀζύμου. Εὐριπίδης πεπτά.

313, 21. φιλόδημον] Recte Portus φιλόδικον.

314, 7. ἐξίασι] ἐξιᾶσι Ald. ut solet.

ὡς] Scribendum ἧς.

316, 21. ἐκφαντικῶς] Scribendum ἐμφαντικῶς. Conf. p. 338, 24. 391, 17. 411, 11. et annot. ad vol. 3. p. 18, 6. Eadem adverbia permutata ap. Plut. Mor. p. 104 B. ubi recte libri quidam ἐμφαντικῶς.

318, 17. Αἰσχύλος] In Διονύσου τροφοῖς, ut annotavit scriptor argumenti Medeæ Euripidis.

320. annot. col. 2. l. 6. pro (*Quod*) lege *ubi*.

325, 16. Εὐθυδήμου] Scribendum Εὐθύνου. Hoc enim archonti huic nomen fuisse constat ex inscriptione ab L. Rossio edita in Diariis Halensibus a. 1838. fol. 196. p. 358.: unde aliorum quoque scriptorum loci corrigendi sunt a Clintono indicati Fastor. vol. 2. p. 66. Recta scriptura ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος est apud scriptorem vitæ Thucydidis p. xx. ed. Bekk.

328, 15. Deleatur comma post εἰδέναι.

329, 3. Recto verborum ordine, ceterum vitiose codex Laur.

31, 15. *ἀνδρῶν κρατίστων μάρμαιρε* (hoc deletum superscripto *κάρκαιρε*) *πόλις*. In annot. *ἀριστῶν* error typothetæ est pro *ἀρίστων*.

330, 13. *τούτοις*] Imo *τούτων*.

330, 19. *Ἄσειστον*] Corrigendum *εὔσειστον* ex R. (qui *ἔνσειστον*) et Laur. 31, 15.

Ibid. *τῇ φύσει*] *τὴν φύσιν* Laur.

330, 23. *Εἰς τὸ αὐτό*] Pro his verbis in Laur. est *τινὲς οὕτως*.

331, 13. *σμᾶσθαι*] *σμήχεσθαι* (*γρ. καὶ σμᾶσθαι*) Laur.

333, 21. *πληθωρίας*] Forma suspecta. Scribendum *πληθώρας*.

333, 24. *αὐτοὺς*] Scribendum *αὔτούς*.

334, 11. Cum Ald. consentit Laur. nisi quod *καὶ* ante *ἵστασο* addit.

335, 9. *ἢ* pro *Ἄλλως* habet Laur.

335, 11. *πατρίους*] Addendum *εὐχάς* ex Laur. et ex Æschine. Tum Laur. *τότε δὴ καὶ δημηγορεῖν κελεύει*.

335, 13. *Αἰσχίνης*] *Καὶ παρὰ μὲν τοῖς κωμικοῖς κάθαρμα καλεῖται, αἰσχίνης* —. Laur.

336, 5. *εἰρήνης*: *Ἐπιθυμῶ* typothetæ errore pro *εἰρήνης ἐπιθυμῶ* excusum.

336, 12. *Πευσῖνος*] *πευσίνου* Laur.

336, 22. *δέ ἐστι*] *δὲ πολλή ἐστι* Laur.

336, 23. *ἐκ*] *ἐπὶ* Laur.

337, 2. *μὲν*] *μὲν γὰρ* Laur.

337, 3. *εἰσάγει*] *εἰσφέρει* Laur.

337, 4. *βασιλεῖς*] *βασιλέας* Laur.

337, 5. *περὶ τὸν Μόρυχον—τρυφῆς*] *περὶ μόρυχον—τῆς τρυφῆς* Laur.

337, 7. *φησι*] *ἔφη* Laur.

337, 18. *ψήφισμα*] Vid. Bergk. Comm. p. 142.

338, 20. Post *τραχείας* et *Ἀττική* cola ponantur.

342, 2. *Δωρικὸν*] *βαρβαρικὸν* Schneiderus p. 35.

344, 10. *καὶ ξενίζουσιν ἐν αὐτῷ*] Hæc sic redintegranda videntur *δέχονται εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ ξενίζουσιν ἐν αὐτῷ*.

345, 13. *φύλλοισι*] Cum lectione *φλοιοῖσι* ex Aristæneto memorata conf. Theocrit. 18, 47. Pseudo-Lucian. vol. 2, p. 416.

346, 16. *μελαναίγιδος*] Addendum *βωμὸν* ex Apostolio.

348, 19. *αἰσθήσεως*] Corrigendum videtur *ὀσφρήσεως*.

349, 10. *τῶν λίθων*] Scribendum *τοὺς λίθους*.

350, 7. *μονονουχὶ φωνὴν ἀφιᾶσιν*] Locutione utitur Demosthenica p. 9, 11. in scholis rhetorum celebrata.

350, 18. Deleatur comma post *τραγῳδός*. Ceterum non probabile mihi videtur *τραγῳδὸν ἀγῶνα* dixisse Menandrum. Quamobrem, nisi plura hic turbata sunt, *τραγῳδῶν ἦν* vel *τραγῳδίας γὰρ ἦν ἀγὼν, Διονύσια*, corrigendum suspicor.

351, 1. *τῆτε τοὶ*] Recto accentu *τῆτέ τοι* apud Suidam s. v. Τῇ.

352, 22. *τῆς χειρὸς*] Scribendum *τοῦ ἀντίχειρος* ex Suida s. v. *ἀπεπλίξατο*.

355, 25—356, 2. *καθάριον—ὀνόματα*] Hæc antiquioris grammatici annotatio est, et ejusdem quidem, ut opinor, qui scholion simillimum scripsit ad v. 206. p. 351, 20. Nec dissimile est p. 357, 14.

357, 1. Annotationem sic corrige 1—15. *Διπλῆ—εἰργάσατο* om. R.

361. annot. col. 2. l. 5. ad] Corr. ed.

362, 11. *θυμάλωψ*] Præmittendum videtur *εἶπε* vel *ἔφη*.

364. annot. col. 2. l. 3. *Παρνήσιοι*] Corr. *Παρνάσιοι*.

364, 22. *Παρνάσσιοι*] Alius scholii initium.

366, 20. Annotatio *εἶπε*] *ἦγε?* deleatur. Scripseram *καθῆκε*. Sed toleranda videtur scriptura vulgata.

369, 20. *ἐσσί*] Addendum *παλαιός* ex Homero.

371, 13. *οὐ*] Scribendum *οὔτε*.

371, 22. *ἃ 'γὼ*] Corr. *ἀγώ*.

375, 6. In lemmate *ἁλός* in *ἅλας* mutandum esse ostendit Elmsleius.

378, 14. *ἐπέκειτο*] Scribendum *ἀπέκειτο*.

378, 18. *δὲ*] Scribendum *δὴ* ex R.

381, 19. *τὸν Διομειᾶ τὸν δῆμον ὄντα*] Scribendum haud dubie *τῶν δήμων*. Conf. var. lect. ad p. 108, 25. et vol. 3. p. 231, 16.

390, 21. *λογιστάς*] Sic vocat schol. infra p. 403, 18.

398, 24. *χοροῦ, μονοστροφικὸν περίοδον ἑξάκωλον δ'*] Hæc sic redintegranda videntur, *χοροῦ μετάβασις εἰς σύστημα μονοστροφικὸν περιόδων ἑξακώλων δ'*.

398, 28. *ἔν τ' ἀγορᾷ*] Hoc est *ἐν τἀγορᾷ*.

400, 12. *πορφυρᾶς τῆς θαλάσσης*] Emendandum *πορφύρας τῆς θαλασσίας*.

402, 13. Ἀράτῳ] Vers. 1077.

403, 9. ἐγχέλυν] Accentus vitiosus pro ἔγχελυν hic et infra p. 407, 11.

409, 1. ὑφ'] Fort. μέλος χοροῦ, ὑφ'—.

414, 12. τοῖς γείτοσι] Excidisse videtur verbum aliquod.

415, 6. ἀστευόμενος] Scribendum ἀστειευόμενος cum Porto. ἀστειότητι ἐχρήσατο est vol. 3. p. 53, 14. ubi R. ἀστειεύεται.

418, 1. θυμῶν] Corr. θύμων.

424, 3. Excidit comma post ἰατρεῖον. Παιωνεῖον rectius scribitur apud Photium p. 370, 22.

434, 3. ὑπογραμμόν] Conf. addenda ad 108, 6.

441, 13. μαγειρίων] Scribendum μαγειρείων.

445, 19. λέπτῳ error typothetæ pro λεπτῷ. Significat autem *pauperi*. Conf. p. 454, 4. 468, 21.

447, 16. τὰ δὲ μέλη] Scribendum videtur τὸ δὲ μέλι.

453, 12. αὐτῶν vel delendum vel in αὐτοῖς mutandum.

457, 1. ἔφεσις] Corr. ἔφεξις, ut in annotatione dixi.

467, 15. Comparanda annotatio similis p. 57, 17. πρὸς τοὺς ποιήσαντας τοὺς Φερεκράτους Πέρσας· τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσαν ὡς νῦν ἡμῖν ἔθος. cujus exemplo hic corrigi possit, πρὸς τοὺς τοὺς Μεταλλεῖς (fabulam Pherecrati a multis adscriptam) ποιήσαντας ὅτι τὸν Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποιήκασι μετέχοντα πραγμάτων, ἀγνοήσαντες—. Articuli ejusdem bis deinceps positi, τοὺς τούς, exempla plura sunt. Restitui infra p. 520, 6.

470, 10. ἐξότου] Scribe divisim ἐξ ὅτου.

470, 12. Codicis scripturam εἶναι τοῦ Schneiderus p. 20. in εἶναι τοῦτ' ἔθος mutat.

470, 14. καταδόντα] Recte Valckenarius in annotatione MS. corrigere videtur καταδείξαντα.

477, 26. ἐρεικτὸν] ἐρεκτόν Ald. quod emendavit H. Stephanus in Thesauro.

477, 28. Βατράχοις] 508.

479, 16. κληρώτιδι] Scribendum κληρωτρίδι. Conf. annot. ad p. 486, 15.

480, 6. κατακοιμήσονται] Scribendum καταμήσονται cum Meinekio Histor. com. p. 86.

λαγυρίζομενοι] Corr. λαγαριζόμενοι.

483, 14. καὶ ἐμπιπλάμενοι] Scribendum κἀμπιπλάμενοι cum Porsono.

485, 20. ἀτενῆ] Novi scholii initium.

486, 4. ἄλικα] *Alicam* dicit.

487, 20. Deleatur uncus.

492, 21. 493, 2. κανωτόν] Scribendum καννωτόν.

493, 14. in annot. post διαδεξάμενον excidit *Ald.*

495, 16. ἐν—ὡς ἀγυιεύς] Hæc fortasse sic sunt corrigenda, ἐν δὲ τῷ ἰατρείῳ τούτῳ διαμένει ἔτι καὶ νῦν, ἕστηκε βωμὸς ἀγυιεὺς, —

Ibid. in annot. θεατρῷ excusum pro θεάτρῳ. Ceterum neutra Palmerii conjectura satis certa videtur.

495, 18. οὕτως] Scribendum οὗτος ex V.

497, 4. προδεσμεύειν] Scribendum προσδεσμεύειν.

497, 11. βαρέως] Fuerunt enim qui κλεπτόν scriberent ὀξυτόνως, ut est in libro Ravennate.

498, 9. 10. De hoc scholio dixi in annotatione ad verba poetæ 914. Pro Φιλοκλεῖ autem corrigendum Φιλοκλέωνι.

505, 14. ἕξ] πέντε Meinekius Histor. com. p. 194.

507, 5. μαστροποιοί] Scribendum μαστροποί.

508, 11—17. Hæc copiosius leguntur in schol. Pac. 757.

512, 17. παρὰ] Imo περί.

515, 25. Recte habet τό.

518, 15. ἐτύπησεν] Scribendum ἐτύπτησεν.

524, 1. 2. Post τοῦτο et post τοὔμπαλιν colon ponatur.

524, 6. τοῦτο] Scolion dicit versu præcedente memoratum.

527, 23. ἔσται] Malim ἐστι.

528, 21. Ἀριστοφάνη] Scribendum Ἀριστοτέλη.

535, 7. ὅθεν typotheta posuit pro οθεν.

535, 12. ἐν ἄλλοις] Ad Acharn. 550. Pac. 540.

535, 19. ἐν ἄλλοις] Ad Nub. 1242. Eq. 433.

538, 19. οἱ] Scribendum οἱ δὲ ex R.V. In annotatione l. 6. post θεοῦ ποτήριον excidit sigla codicis R.

539, 16. Scholion codicis Veneti μεταπείσεται—ἐπιμάλακον sic corrigendum, μεταπείσεται (vel potius μέγα πείσεται) ἐπὶ τὸ τρυφᾶν (vel τρυφῶν) καὶ μαλακόν.

540, 7. τὶ] Scribendum τύ ex Theocrito.

541, 8. μέσατον] Scribendum Μέσατον, quod pro nomine proprio habuit hic scholiasta. Hinc arripuit imperitus auctor epistolarum Euripidearum Epist. 5. ubi Ἀγάθων καὶ Μέσατος conjunguntur. Conf. Bentl. Phalar. p. 62. MEINEK. Hist. com. p. 514.

541, 22. εἰς] Id est σκώπτει vel κωμῳδεῖ εἰς—.

541, 23. Manifestum est scholiastæ et poetæ verba confusa esse. Ea hoc modo in ordinem redigere conatus est Meinekius l. c. p. 515. *καὶ Καρκίνος μὲν τραγῳδίας ποιητὴς ἦν Θωρυκίου υἱός· ἦσαν δὲ αὐτῷ παῖδες τέτταρες. δῆλον δὲ ἐκ τῶν Φερεκράτους Ἀγρίων·*

> *τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται καὶ φιλαρχικοὶ τότε*
> *παῖδες ὄντες· νῦν δέ γ' εἰσὶ καὶ φιλαρχικώτεροι.*
> B. *ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τρεῖς ἐκεῖνοί γ' εἰσὶν, ἀλλὰ τέτταρες.*

VOL. III.

5, 2. Verba *ἡνίκα ἔτ' ἦν ὑποκριτής* (ut *ἡνίκα ἔτι ἐπὶ σκηνῆς ἦν* apud Procop. Histor. arc. p. 50 c.), si recte sic correxi vitiosam codicis scripturam *ἡνίκα ἑρμῆν λοιοκρότης*, significant Apollodorum eum intelligendum esse qui tum temporis histrio, postmodum poeta fuerit: quæ multorum poetarum conditio fuit, velut Cratetis, de quo schol. Equit. 534. *πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου καὶ αὐτὸς ποιητὴς ὕστερον ἐγένετο.* Apollodorus autem ex obscurioribus ætatis illius poetis fuisse videtur, de quibus nihil præter nomen in grammaticorum notitiam pervenit.

7, 14. *φυρασθεῖσαν*] Scribendum *φυραθεῖσαν.*

7, 17. *ἀπίθανον*] Conf. p. 10, 22.

8, 4. *ἀναβιβάστεον δὲ τὸν τόνον· οὕτω γὰρ Ἀττικοί*] Annotatio hæc ad *νῦν δή* v. 5. referenda videtur, quas particulas fuerunt qui *νῦνδη* scriberent *ἐν ἑνὶ τόνῳ,* ut refert Eustathius ad Homer. p. 174, 5.

8, 10. In annotatione post R. excidit V.

10, 7. Nunc mihi vera videtur codicis Veneti lectio *ὡς πολλῶν καὶ ποιούντων* (addendum *τοιαῦτα* ex scholio Aldino) *παρ' αὐτοῖς καὶ πασχόντων.*

10, 19. *τὸ*] Scribendum *τοῦ.*

13, 24. annot. *παρακατεάσων, παρέλκων*] Hæc verba glossema esse videntur ad *παραβαλὼν τοὺς γομφίους* referendum. Corrigendum autem *παρακατάσσων.* Simile compositum est *περικατάσσω,* quod *περικατεάσσω* scriptum est in glossis vetustis.

14, 1. Delendum *ἐκάλεσε.*

14, 18. *τίθασον*] Corrigendus accentus *τιθασόν.*

16, 11. In annot. post *πᾶσαι* adde (*corrig. παῦσαι*). Hoc

ipsum autem παῦσαι scholio inserendum est, μὴ 'κκόρει δὲ ἀντὶ τοῦ παῦσαι ἔρημον — .

16, 12. ποιῶν] Sic etiam Suidas. Aldinum μὴ ποίει ab eo positum est qui non animadvertisset imperativum παῦσαι excidisse, quo Suidæ quoque codex caruit.

16, 13. πολλάκις, ortum fortasse ex præcedente που καί, recte omittit Suidas.

16, 14. σημαίνειν] Quum R. σημαίνει, V. autem συμβᾶναι præbeat, præferendus aoristus σημᾶναι.

18, 6. Exemplis in annotatione allatis adde schol. Eq. 601. ἐναργεῖ δὲ λέξει κέχρηται. schol. Nub. 1216. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει ἐχρήσατο. De adverbio ἐμφαντικῶς dixi in addendis ad vol. 2. p. 316, 21.

19, 3. In annotatione deleantur verba postrema "Fortasse —τρέφεσθαι."

19, 17. Deleatur comma post παραβάλλοντα.

21, 13. ἱδρῶτος περικαυστικόν] Emendandum puto ἱδρῶτος περιποιητικὸν, καυστικόν. Sic αἵματος περιποιητικόν dixit Eustath. ad Homer. p. 1170, 18. Καῦμα ἱδάλιμον (ex Hesiodi Op. 417.) grammatici per ἱδρωτοποιόν interpretari solent.

22, 12. ἀλλ' ex Ἄλλως corruptum videtur.

22,13.17. Deleantur commata post θεά et post παρακελεύεται.

23, 5. τῷ Μήδῳ aptius post ἀπαγγέλλοντας collocabitur.

23, 20. Διπλῇ—περίοδον om. R.V.

23, 20—24. ἔστι—συλλαβῶν] Hoc scholion infra poni debebat l. 28. post περιόδους.

23, 29—24, 1. καὶ εἰσὶ—παράγραφος om. V.

24, 4. Αἴολον] Quod in codice scriptum est Αἴολος ex Αἴολε σ' corruptum esse potest.

25, 12. στίχους] Scribendum εἰς στίχους.

25, 17. τραγικῷ] Malim τῷ τραγικῷ.

25, 19. βροτοστόνῳ] βαρυστόνῳ conjeci in Thesauro Stephani vol. 2. p. 433 A.

28, 1. κάνθαρος] Scribendum κάνθαρον.

28, 4. 9. κλειτούς] Scribendum κλειστούς.

28, 10. ἐξήκοντα] Desideratur verbum aliquod, ut ἐξήσκητο vel ἐξῳκοδόμητο.

29, 8. Quæ post ὑφ' ἓν in R. partim obliterata partim corrupta sunt sic restituenda arbitror, τὸ δὲ βουκολήσεται ἀντὶ τοῦ μεθήσεται, ἀποστραφήσεται.

30, 11. *ἐπιφορήσει*] Corr. *ἐπιφορήσεις*.

31, 12. 14. *νοεῖν—λίθοι*] Deleatur hoc scholion, quod recte legitur infra ad v. 233.

32, 6. Prius *οἱ δὲ* in *οἱ μὲν* mutandum videtur.

35, 15. *λέγω δὲ*] Malim *λέγω δή*.

40, 2—4. *καὶ δοῖδυξ—Καλλιμάχῳ*] Verba ex Suida illata om. V.

40, 12. *οἱ ν.* typothetæ culpa legitur pro *οἱ νεωστὶ*.

48, 5. *ἦν*] *τότ' ἦν* Meinekius Hist. com. p. 151.

49, 15. Deleatur annotatio. Scholiastæ verba sunt *μανθάνων* (nam sic corrigendum) *παρὰ τῷ Φορμίωνι τοὺς τῶν στρατηγῶν καὶ πολέμων νόμους*. Monuit Bergkius Comment. p. 361.

49, 17. *στιβάδος*] Corrigendum *στιβάδας* cum Bergkio.

49, 19. 22. *τὰς ῥάμνους* (*ῥάμνας* V.)—*τῶν ῥάμνων*] Corrigendum *τὰς ρ' μνᾶς* et *τῶν ρ' μνῶν* cum Bergkio.

51, 12. *οὐ*] Scribendum *ὁ*.

51, 14. *Θεόφραστος*] Corrigendum *Θεόπομπος* cum Prellero de Polemone p. 59.

52, 10. *Λάκων καὶ*] *καὶ Λάκων* Schneiderus p. 92.

68, 9. *καὶ τὸ ἀδιάφορον*] Scribendum videtur *κατὰ τὸ ἀδιάφορον* vel *τῷ ἀδιαφόρῳ*.

71, 13. Loci Sophoclei emendationem occupavit Bergkius in dissert. de Soph. fragm. p. 13.

76, 1. *τὸ μὲν τοῦ ὑποκριτοῦ δεκακώλῳ τροχαϊκῷ*] Τὸ *μὲν* dicit, respiciens ad *μέλος χοροῦ* v. 581. Ceterum, nisi plura exciderunt, corrigendum *δεκάκωλον τροχαϊκόν*. *Δεκάκωλον* dicit omisso versu catalectico. Sed vereor ne *ἕνδεκα κώλων τροχαϊκῶν* scripserit, post *παρατέλευτον* autem versus catalectici notatio exciderit.

78, 15. Post *Πυθοδώρου* comma ponatur.

86, 19. In annotatione deleantur verba *quod retinebunt—Dobræus*. Vid. addenda ad vol. 1. p. 449, 12.

96, 12. *Στησιχόρειον*] Scribendum *Στησιχόρειος* ex V. Refertur enim ad *πλοκή*. Conf. p. 100, 8.

96, 25. *ἐννεακαίδεκα κῶλα*] *Κῶλα* in *κώλων* mutandum, vel *ἐννεακαιδεκακώλους* scribendum.

96, 26. *δεκάσημος*] Scribendum *ἑνδεκάσημος*.

96, 27. *καὶ τὸ δ' ὅμοιον*] Aut scribendum *καὶ τὸ δ' δακτυλικὸν ὅμοιον*, aut verba *καὶ τὸ δ' ὅμοιον* transponenda post *δακτυλικὸν πενθημιμερές* l. 26.

96, 28. *ἰαμβέλεγον*] Verba dicit *ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων.*

97, 2. *κεκόλλισται*] Corrigendum *κεκώλισται.* Vid. addenda ad vol. 1. p. xvi, 11.

98, 15. *ἀναμέστη*] Fort. *ἀνάμεστοι.*

99, 7. *νόθον περὶ τὰ κλέμματα*] *νωθρὸν περὶ τὰ σκέμματα* Meinekius Hist. com. p. 108.

101, 14. *προϊᾶσι*] Corr. *προΐασι.*

102, 6. *οὗτοι*] Id est Attici. Nam Æolicum est *αὐήρ.*

103, 24. *ὅ*] Corr. *ὁ.*

105, 2. *μυραλιφίαις*] Corr. *μυραλοιφίαις.*

106, 20. *ταῖς σκηναῖς*] Corrige *τὰς σκηνάς.* Sic *σκηνὰς καταλαμβάνουσαι* inscripta fuit comœdia Aristophanis.

113, 14. *φέροντι*] Scribendum *φέρεται.* Monuit Schneiderus p. 121.

113, 15. Deleatur annotatio. Legit scholiasta *ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ τε χὴ τύχῃ κατορθοῖ.*

116, 23. *ὁ—τὸν ἐνδόσιμον*] Scribendum *ὅτι—τὸ ἐνδόσιμον.*

125, 20. *μετήνεγκαν*] Scribendum *μετήνεγκε.*

127, 6. *ἐπιδραμοῦντες*] Scribendum *ἐπιδραμόντες.*

128, 27. *ἄφαυσον*] *ἄφαυσε* V. Qui fortasse *ἄφαυσαι* voluit.

130, 9. *οὔτ' ἄλλο σπέρμα φῖτυ πρῷον*] *σπέρμα* recte delet Bergkius Comm. p. 345. ut Sophoclis verba sint *οὔτ' ἄλλο φῖτυ πρῷον.*

131, 14. *ἐκίνουν*] Imo *ἐβίνουν.*

131, 21. *κηρόθεν* in textu et in annotatione typothetæ culpa legitur. Ego *κηρο...θεν* ex codice scripseram indicata quæ in eo est trium circiter literarum lacuna.

133, 27. *καταστολὴν*] Hoc est *καταστροφήν.*

137, 2. *ἀχύροισι*] Corr. *ἀχυροῖσι.*

140, 22. *'Αρχίλοχος*] Præstat *'Αρχιλόχου.*

141. In annotatione col. 2. l. 5. deleatur parenthesis (scr. *κεκόλλισται*).

148, 9. *ὀρνέων*] *'Ορνεῶν* legisse videtur Didymus. Post *πεπονθέναι* comma ponatur.

148, 12. *'Ανδροτίμων* typotheta posuit pro *'Ανδροτίων.*

148, 22. *λέγει*] Imo *λέγειν.*

149, 2. *δεικτικῶς*] Corruptum videtur ex *δυϊκῶς.*

149, 12. *'Ασωπόδωρον*] *'Ασωπόδωρος* Suidas s. v. *Θαρρελείδης,*

additis nonnullis de Didymachia, Asopodori fratre: quod nomen ex *Διδυμίας* corruptum esse ostendi in Thesauro Stephani vol. 2. p. 1417 B.

149, 17. *εἶναι* recte omittit R.

154, 4. Conf. Draco Straton. p. 86, 22. *ἡ δὲ τορύνη Ἀττικῶς ἐκτέταται· Εὔπολις δὲ αὐτὴν συστέλλει πανταχοῦ.* ubi *πανταχοῦ* post *Ἀττικῶς* transponendum videtur.

154, 5. *ὡς εἴρηται* recte om. V. Addidit Musurus respiciens ad scholion Equit. 980. ab se interpolatum, de quo vide quæ dixi in Addendis ad vol. 2. p. 294, 7.

158, 10. *ἑξῆς*] Fort. *ἕξεις*.

161, 22. In annot. *ubi tamen ἐλεᾷ* lege, *ubi tamen τέτρακι* (*hic librarii culpa in τετράδι depravatum*) *καὶ ταῶνι καὶ ἐλεᾷ καὶ βάσκᾳ.*

172, 9. *τῶν*] Videtur *τῶνδε* scripsisse.

188, 14. *καταπαίσει*] Corr. *καταπαύσει*.

193, 22. Post *συντονίας* omisit typotheta quod ego addideram *Ἄλλως*.

194, 1. Post *ἅπτεσθαι* comma ponatur. De loco Etym. M. fortasse ex plenioribus ad hunc versum scholiis excerpto vide quæ supra in Addendis ad vol. 1. p. xiii, 1. diximus.

194, 19. *κενέβρεον* typothetæ error pro *κενέβρειον*.

199, 13. *καὶ τοῦτο* dicit scholiasta, respiciens ad schol. v. 576.

209, 1. *Πολλαχοῦ προείπομεν*] Delendum fortasse *πολλαχοῦ* ex verbis proximis *πολλαχοῦ δὲ καὶ*, ut videtur, illatum. Scholiasta si hoc dicere voluisset, *πολλάκις* potius dixisset, de quo confer exempla infra ad p. 328, 1. afferenda. *Προείπομεν* autem referendum ad schol. v. 11.

209, 7. Deleatur comma post *Καλλίμαχος*.

209, 20. *Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διιτρέφη*] Ingeniosa de his verbis sententia Bergkii est in Comment. p. 242. 248. his fere verbis exposita " Sunt hæc ipsius Cratini verba: versus est glyconeus præmisso cretico. Ejusdem metri cum tetrametro anapæstico consociati vestigia deprehendisse mihi videor ap. Plutarch. Mor. p. 27 C. *τὸν κωμῳδούμενον ὑπερβάλλει μαστροπείᾳ Πολίαγρον,*

εὐδαίμων Πολίαγρος
οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων.

ubi verba *εὐδαίμων Πολίαγρος* extremam partem tetrametri

anapæstici efficiunt. Sunt autem hæc, ut puto, ex Cratini Chironibus, et ex hoc ipso quidem loco, quem tractamus, petita. *Οὐρανίαν αἶγα* ex Cratini fabula illa memorat Photius p. 361, 5." Adde Zenobii Proverb. 1, 26.

210, 15. *τιθεῖσιν*] Scribendum *τιθέασιν*.

216, 6. et 7. Post *ὄνομα* et post *νεοττός* ponantur signa interrogandi. Ceterum locus non integer est. Nam post *πελαργόν* verbum aliquod desideratur velut *παρέλαβεν* vel *παρείληφεν*, in sequentibus autem vel *Περσικόν* in *Περσικός* vel *νεοττός* in *νεοττόν* mutandum.

217, 18. *πυθαυλῆς*] Rectus accentus *πυθαύλης* est.

217, 22. *κιθαρῳδός τις*] Error ex Ald. propagatus pro *κιθαρῳδὸς τίς*.

221, 2. *ὀρνιθόθειον*] Corrigendum *ὀρνίθειον* cum Porto.

221, 12. *Σύμμαχος προείρηκεν*] Fortasse præstat *προειρήκαμεν* vel *προείρηται*, colo post *Σύμμαχος* posito, ut hæc ipsius Symmachi verba sint.

222, 18. Post *ἄνδρας* typotheta omisit *θ'*, quod *τε* scriptum in Ald.

223, 15. *ἐρισάλπιγξ*] Hæc avis rectius *ἠρισάλπιγξ* dici videtur ab Hesychio.

223, 26. *αὐτουργῆσαι*] Corrigendum arbitror *αὐταρκῆσαι*.

224, 27. *περισσὰ τινὲς ταῦτα*] Hæc annotatio ad verba *κατὰ τὸν Ὅμηρον* referenda videtur, a metricis, ut videtur, ejecta.

227, 10. *αἴρουσιν*] Scribendum *ἀπαίρουσιν* ex Suida.

230, 22. Exciderunt lineolæ quibus ego versus distinxeram. Monometer est *διδόασ' ᾄδειν* medius inter dimetros.

237, 1. *γὰρ κωλύει*] *γὰρ κελεύει* vel *δὲ κωλύει* Bergkius Comm. p. 176. ut scholiasta dicat nihil obesse quominus Diagoram ante Meli expugnationem exterminatum esse statuamus.

237, 11. *ὥστε μηδ' ἐν * * **] Lacunam probabiliter explevit Schneiderus p. 21. *ὥστε μηδ' ἐν Ἅιδου σώζεσθαί τινα*.

πλαγιάζονται] *πλαγίζονται* adscripserat Victorius. Schol. Hom. Il. Δ, 59. ab Schneidero citatus, *πλαγιασθεὶς δὲ ἐντεῦθεν Ἡσίοδος νεώτερόν φησι τὸν Δία*.

237, 13. *συνωμοσίους* (*συνομοσίους* R.V.)] Vocabulum suspectum, fortasse ex *συνομόσαντας* corruptum.

246, 13. Hæc sic explet Schneiderus p. 86. *ὁ μὲν Καλλί-*

μαχος "'Αριστοφάνης γράφων οὕτως· Λ. β.," φησὶ, "ταύτης—οὐ μέμνηται." In annotatione mea l. 8. μέμνηται excusum pro μέμνηνται.

247, 3. ἐξέρριπται] Recte Hermannus ἐνέρραπται, nisi προσέρραπται malis, quod legitur infra p. 259, 1. προσέρριπται est p. 203, 26.

251, 19. Post Αἴγυπτον exciderunt syllabæ tres, velut ἄγοντα. φέροντα οἰκείας λέξεις scripsit Portus, sententiæ, non metro consulens.

252, 13. ψήφισμα] In annot. nunc adde Meinek. Hist. com. p. 40.

252, 15. ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον] Corruptela manifesta. Sensum probabilem restituere licet, ψώρα δ' ἔχοι Συρακόσιον. Sed plura hic excidisse videntur. Proximum ἐπιφανὴς in ἐπιφανὲς mutandum videtur et ὄνομα intelligendum.

252, 17. Ὁ μὲν Δίδυμος οὕτως] Ante hæc verba Didymi excidit explicatio.

252, 19. πυρῷ] Scribendum γύρῳ cum Leopardo. Suidas s. v. ὀρτυγοκόπος, παιδιά τις ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱστᾶσιν ἐν γύρῳ etc.

253, 1. χρηστὸν] χρηστόν γε Bergkius Comm. p. 425.

253, 3. κλοπῆς] Scribendum κλοπὴν cum Schneidero p. 77.

253, 4. συκοφαντίᾳ] Scribendum συκοφαντίαν.

255, 28. τοῖς typothetæ error pro ταῖς.

256, 11. 'Αριστοφάνης] 'Αριστοφάνους conjeci in annotatione ad verba poetæ.

261, 24. Theopompi versus sic corrigit Bergkius Comm. p. 407. Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος, ὡς Λεόντιος, | εὔχρως τεθνάναι τε καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός.

271, 4. in annot. l. ult. ante ὀλίγον excidit αὐτὸς.

272, 2. ῥυποφοροῦντες] Malim ῥυπαροφοροῦντες. Neutrum verbum aliunde cognitum.

274, 7. Δημήτριος] Δημήτριον scribi me voluisse ex annotatione intelligitur. Ceterum servato πάντες nunc corrigendum censeo Δημήτριον δὲ πάντες τὸν 'Ιξίονα λέγουσιν ἐν ταῖς —. Πάντες intelliguntur omnes interpretes, quorum excerptis usus est scholiasta. Sic vol. 2. p. 322, 24. 530, 15.

283, 25. In fine scholiorum in hanc fabulam subscriptum in V. est παραγέγραπται ἐκ τῶν Συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων. Eadem verba ex codice Leidensi protulit Dobræus.

288, 21. Comma post πώγωνα positum in finem præcedentis lineæ transponatur.

296, 26. τιθύμαλλον] Imo τιθύμαλλος.

297, 5. τράπῃ] Corr. τραπῇ.

303, 6. Annotatio sic corrigatur: χαμαιδιδάσκαλος R. Ald. χοροδιδάσκαλος temere Portus. Seqq. om. R.

305, 3. λαιχάζουσιν] Scribendum videtur λαικάζουσιν.

305, 8. ἐπεκφόρουν] Corrigendum ἐπ' ἐκφοράν.

306, 9. κατέλαβες] Scribendum κατέβαλες cum Porto.

308, 5. τὸ ἄνθος—φανείσας] Delenda hoc loco hæc verba quæ infra posui l. 17.

308, 17. Obscura et, ut videtur, defecta sunt quæ de Cratino traduntur. Ἰδαίοις nuper etiam Bergkius conjecit Comm. p. 111.

310, 4. ἀπέγραψεν] Imo ἐπέγραψεν.

310, 11. Suspectum est Ἔξωθεν, quod ex lemmate ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ ortum videtur. Eadem fere Schneideri sententia est p. 7.

311, 11. ἢ συνεξαπατῆσαι—ὥσπερ] συναξαπατῆσαι—ἢ ὥσπερ Schneiderus p. 4.

311, 12. συμπτώσεις] συμπτώσεις γενέσθαι Schneiderus. Recte, nisi quod σύμπτωσις (vel συνέμπτωσις) γενέσθαι scribere debebat, collato scholio superiore l. 5.

311, 17. Post θύριον exciderunt verba ἔπαιξε δέ.

311, 30. Ante πᾶς addendum videtur εὔφημος.

312, 19. τὰς abesse malim.

312, 25. τῶν ζητουμένων ἐστί] Eandem quæstionem proponit Hesychius, Τρίτη Θεσμοφορίων: ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τεττάρων οὐσῶν ἡμερῶν. Cum proximis scholiastæ verbis consentit Photius p. 87, 21. Θεσμοφορίων ἡμέραι δ'· δεκάτῃ (δεκάτην dicit Πυανεψιῶνος) Θεσμοφόρια (sic κατ' ἐξοχὴν dicta), ἑνδεκάτῃ κάθοδος, δωδεκάτῃ νηστεία, τρισκαιδεκάτῃ Καλλιγένεια. et omissa dierum mensis notatione Alciphron 3, 39. ἡ νῦν ἑστῶσα σεμνοτάτη θεσμοφορίων ἑορτή. ἡ μὲν γὰρ ἄνοδος κατὰ τὴν πρώτην γέγονεν ἡμέραν, ἡ νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι παρ' Ἀθηναίοις ἑορτάζεται, τὰ Καλλιγένεια δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν θύουσιν. Dissentit Plutarchus, qui νηστείαν diei decimo sexto Pyanepsionis adscribit suo potius, ut opinor, errore quam, quæ Prelleri sententia est, librariorum culpa, in vita Demosthenis c. 30. κατέστρεψε δ' ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανε-

ψιῶνος μηνὸς, ἐν ᾗ τὴν σκυθρωποτάτην τῶν θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Ceterum quam Photius κάθοδον dicit non diversam esse ab ea quam ἄνοδον vocat scholiasta, ex scholio v. 592. apparet. Ἀνόδου nomen Στηνίοις tribuit Photius p. 538, 9, die nono mensis Pyanepsionis celebratis: conf. schol. ad v. 841.

312, 28. τρίτη ἡ τρισκαιδεκαταία] Hujus usus poterat scholiasta celebriores testes citare Hesiodum Op. et D. 698. Goettl. πέμπτῳ ἔτει (i. e. πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ). Pindar. fr. Thren. 6. πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας, τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη. SCHNEID. p. 4.

313, 1. Καλλιμάχου] Recte Prellerus in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 787. Καλλίμαχον correxisse videtur.

313, 3. καὶ ὅπου γε λιμώττουσιν, ἀστεϊζόμενοι τὴν μέσην τῶν Θεσμοφορίων ἄγειν φασὶν, ἐπεὶ αὕτη ἡ νηστεία] Hæc verba neque Prellerus p. 787. neque Schneiderus p. 5. recte sunt interpretati. Hoc dicit scholiasta, esurientes quosvis dicere solere mediam se agere Thesmophoriorum diem, νηστείαν dictum. Cujusmodi exemplum ex Athenæo 7. p. 307 F. attuli in annotatione ad verba poetæ v. 80.

313, 24. ἐπὶ] Præstat fortasse ἀπὸ, quod conjecit Schneiderus p. 5.

314, 2. τοῦ] Malim τῆς vel τῆς τοῦ.

314, 16. τῆς] Scribendum τοῦ.

315, 25. μέλη. Ἀλκαίου] Emendandum μέλη, ἀλλ' Ἀλκαίου.

317, 14. in annot. post *probabilius* excidit ἐστι.

318, 30. παρ' ἑταίρας] Hanc explicationem qui posuit ἑταίρᾳ legit dativo casu.

318, 31. et 32. ἑτέρα] Scribendum ἑταίρα nominativo casu.

318, 34. ἑταίραν] Scribendum ἑταίρᾳ dativo casu.

319, 5. ὁμοίως ἡμῖν] Conf. vol. 2. p. 57, 18. cum annotatione nostra in Addendis.

319, 6. ἀπηγορευμένων] Scribendum videtur ἀπηγορευμένα vel ἐπὶ τῶν ἀπηγορευμένων. Eodem sensu μυστήρια dicit scholiasta Ravennas vol. 2. p. 58, 7.

319, 23. Διόδωρος] Intelligendus videtur lexicographus, cujus Ἰταλικὰς γλώσσας e Pamphilo citat Athenæus 11. p. 479. SCHNEID. p. 94. In annot. mea deleantur verba "Fort. Δίδυμος."

319, 24. τὸ σμώχειν] ὡς τὸ σμώχειν Schneiderus.

320, 24. κλεῖς ἐστὶν] Corr. κλείς ἐστιν.

322, 11. εἰ] Recte εἶτα Matthiæ p. 342.

322, 16. εἰ μή glossema est particularum πλὴν ἄρ' ἤ. ἄλλη γυνή autem proximi versus lemma est, pro quo γυνή τις scriptum in textu codicis.

323, 3. Delendum utrumque μὰ, ab librario illatum, qui non perspexisset mentem scholiastæ. Ad verba μὰ τὼ θεώ observat grammaticus nominativum et accusativum terminationem habere masculinam, sed genitivo et dativo casu non τοῖν θεοῖν, sed ταῖν θεαῖν dici. Ταῖν θεαῖν est in Vesp. 378. ubi Rav. male τῶν θεῶν.

323, 7. καὶ] καὶ ὡς recte Schneiderus p. 100.

324, 9. γάρ] Imo γε.

324, 17. ἐπεποίητο] Scribendum ἐπεποίηντο cum Schneidero p. 5.

324, 22. Alexandrum mediæ comœdiæ poetam intelligit Meinekius Hist. com. p. 488. verbaque hic apposita in tetrametrum redigit, ἦσαν ἄνθρωποι δὲ πέντε καὶ γυναῖκες τέτταρες.

324, 29. μάχαις—κατέχουσιν] μασχάλαις—κατεχουσῶν Schneiderus p. 8.

326, 1. καὶ] Scribendum κατὰ cum Schneidero p. 5.

326, 3. αἱματοδεκτικὸν] Malim αἵματος δεκτικόν. Πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων est p. 382, 13.

327, 7. ἀνδρὶ κοὐδαμῶς γ' ἐλευθέρῳ Bergkius Comm. p. 312.

327, 12. Ineptum est διό. Lacunam notavit Schneiderus p. 8.

οὕτως] ἁπλῶς Schneiderus.

327, 25. ἐπίσκυρα] Nihil excidit. Emendandum ἐπὶ Σκίρῳ ex Stephano Byz. s. v. Σκίρος. De quo dixit O. Muellerus in Erschii et Gruberi Encyclopædia sect. 3. vol. 10. p. 88.

328, 1. πολλάκις εἶπεν] Verum mihi nunc videtur quod in annotatione conjeci πολλάκις εἶπον, quod non tam ad verba Seleuci quam in universum ad dubitationem de matre Hyperboli, toties ab Aristophane et in superstitibus et in perditis fabulis exagitati, referendum. Similiter πολλάκις εἶπον dictum vol. 2. p. 527, 16. πολλάκις εἴπομεν 3. p. 24, 8. πολλάκις εἰρήκαμεν 3. p. 67, 18. 140, 8. πολλαχοῦ προείπομεν 3. p. 209, 1. πολλάκις εἴρηται vol. 2. p. 84, 23. 190, 6. 261, 21. vol. 3. p. 50, 4. 63, 23. πλεονάκις τοῦ δέοντος εἴρηται vol. 2. p. 287, 2.

329, 14. καί φησι Καλλίστρατος] Post hæc verba lacunam

indicare debebam. Excidit enim Aristophanis grammatici de vocabulorum *λαμπάς* et *δᾴς* discrimine observatio, cujus postrema tantum verba supersunt *οὐ τῇ λαμπάδι εἶπεν, ἀλλὰ τῇ δᾳδὶ* (nam sic deleto *νὴ* scribendum), *ὡς δῆλον εἶναι ὅτι ἑκατέρως ἔλεγον*, in quibus de alio quodam loco agi videtur (velut Vesp. 1390.) in quo *τῇ δαδί* dictum fuit eo sensu quo hic *τῇ λαμπάδι*. Excidisse autem nonnulla manifestum est ex verbis sequentibus *ἀνάξιος—λέγων*, quæ non habent quo referantur.

329, 15. Deleatur annotatio.

330, 6. *καὶ τὸ παίσωμεν πάλιν παῖξωμεν*] *καὶ τὸ παίσω πάλιν παιξοῦμαι* Schneiderus p. 61. recte, ut videtur.

331, 5. *πόθου*] Corr. *πόθον*.

339, 7. Ponatur comma post *Ταραντῖνα*.

339, 25. in annot. *τέσσαρας* R.] Corr. *τέσσαρας* K.

341, 6. *πόθ'*] Corr. *ποθ'*.

366, 23. *Περιαίρω*] Scribendum *Περιαιρῶ*.

383, 12. *'Ιάδι*] Scribendum *ἰδίᾳ* cum Giesio in libro de dialecto Æolica p. 316. cui totum scholion sic refingendum videbatur, *ἄρχεταί τις φυσᾶν τοὺς αὐλούς· ὁ δὲ Λάκων τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ φθέγγεται.*

INDEX SCRIPTORUM.

INDEX GRÆCUS.

Vocabula Græcobarbara asterisco notavimus.

INDEX RERUM[a].

[a] Hunc indicem repetii ex editione Kusteri, locis plurimis mutatum.

ERRATA.

Pro ζῷον, in primo volumine passim impressum est ζῶον.

Pro δημόσια adverbialiter adhibito, bis terve impressum est δημοσίᾳ.

Clarendon Press, Oxford.

A SELECTION OF

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AMEN CORNER, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

[*Every book is bound in cloth, unless otherwise described.*]

LEXICONS, GRAMMARS, ORIENTAL WORKS, &c.

ANGLO-SAXON.—*An Anglo-Saxon Dictionary*, based on the MS. Collections of the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Edited and enlarged by Prof. T. N. Toller, M.A. (To be completed in four parts.) Parts I–III. A—SAR. 4to. 15*s*. each.

ARABIC.—*A Practical Arabic Grammar*. Part I. Compiled by A. O. Green, Brigade Major, Royal Engineers, Author of 'Modern Arabic Stories.' Second Edition, Enlarged and Revised. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

CHINESE.—*A Handbook of the Chinese Language*. By James Summers. 1863. 8vo. half bound, 1*l*. 8*s*.

—— *A Record of Buddhistic Kingdoms*, by the Chinese Monk FÂ-HIEN. Translated and annotated by James Legge, M.A., LL.D. Crown 4to. cloth back, 10*s*. 6*d*.

ENGLISH.—*A New English Dictionary, on Historical Principles:* founded mainly on the materials collected by the Philological Society. Edited by James A. H. Murray, LL.D., with the assistance of many Scholars and men of Science. Vol. I. A and B. Imperial 4to. half Morocco, 2*l*. 12*s*. 6*d*.

Part IV, Section II, C—CASS. Beginning of Vol. II, 5*s*.

ENGLISH.—*An Etymological Dictionary of the English Language.* By W. W. Skeat, Litt.D. *Second Edition.* 1884. 4to. 2*l.* 4*s.*

——Supplement to the First Edition of the above. 4to. 2*s.* 6*d.*

—— *A Concise Etymological Dictionary of the English Language.* By W. W. Skeat, Litt.D. *Third Edition.* 1887. Crown 8vo. 5*s.* 6*d.*

GREEK.—*A Greek-English Lexicon*, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. Seventh Edition, Revised and Augmented throughout. 1883. 4to. 1*l.* 16*s.*

—— *A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1884. Square 12mo. 7*s.* 6*d.*

—— *A copious Greek-English Vocabulary*, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. 3*s.*

—— *A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 10*s.* 6*d.*

HEBREW.—*The Book of Hebrew Roots*, by Abu 'l-Walîd Marwân ibn Janâh, otherwise called Rabbî Yônâh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. 2*l.* 7*s.* 6*d.*

—— *A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew.* By S. R. Driver, D.D. Second Edition. 1881. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *Hebrew Accentuation of Psalms, Proverbs, and Job.* By William Wickes, D.D. 1881. Demy 8vo. 5*s.*

—— *A Treatise on the Accentuation of the twenty-one so-called Prose Books of the Old Testament.* By William Wickes, D.D. 1887. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

ICELANDIC.—*An Icelandic-English Dictionary*, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon, M.A. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. 3*l.* 7*s.*

—— *A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic.* Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, Litt.D. 1876. stitched, 2*s.*

—— *An Icelandic Primer*, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *An Icelandic Prose Reader*, with Notes, Grammar and Glossary, by Dr. Gudbrand Vigfússon and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 10*s.* 6*d.*

LATIN.—*A Latin Dictionary*, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 1879. 4to. 1*l.* 5*s.*

MELANESIAN.—*The Melanesian Languages.* By R. H. Codrington, D.D., of the Melanesian Mission. 8vo. 18*s.*

SANSKRIT.—*A Practical Grammar of the Sanskrit Language*, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Fourth Edition. 8vo. 15*s.*

—— *A Sanskrit-English Dictionary*, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Sir M. Monier-Williams, M.A. 1888. 4to. 4*l.* 14*s.* 6*d.*

—— *Nalopákhyánam.* Story of Nala, an Episode of the Mahá-Bhárata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, Revised and Improved. 1879. 8vo. 15*s.*

—— *Sakuntalā.* A Sanskrit Drama, in Seven Acts. Edited by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, 1876. 8vo. 21*s.*

SYRIAC.—*Thesaurus Syriacus:* collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorsbach, Arnoldi, Agrell, Field, Roediger: edidit R. Payne Smith, S.T.P. Fasc. I–VI. 1868–83. sm. fol. each, 1*l.* 1*s.* Fasc. VII. 1*l.* 11*s.* 6*d.*
Vol. I, containing Fasc. I–V, sm. fol. 5*l.* 5*s.*

—— *The Book of Kalīlah and Dimnah.* Translated from Arabic into Syriac. Edited by W. Wright, LL.D. 1884. 8vo. 21*s.*

GREEK CLASSICS, &c.

Aristophanes: A Complete Concordance to the Comedies and Fragments. By Henry Dunbar, M.D. 4to. 1*l.* 1*s.*

Aristotle: The Politics, with Introductions, Notes, etc., by W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford. Vols. I. and II. Medium 8vo. 28*s.*

Aristotle: The Politics, translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 2 vols. 21*s.*

Catalogus Codicum Graecorum Sinaiticorum. Scripsit V. Gardthausen Lipsiensis. With six pages of Facsimiles. 8vo. *linen*, 25*s.*

Heracliti Ephesii Reliquiae. Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. 6*s.*

Herculanensium Voluminum Partes II. 1824. 8vo. 10*s.*

Fragmenta Herculanensia. A Descriptive Catalogue of the Oxford copies of the Herculanean Rolls, together with the texts of several papyri, accompanied by facsimiles. Edited by Walter Scott, M.A., Fellow of Merton College, Oxford. Royal 8vo. *cloth*, 21*s*.

Homer: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D. 1880. 4to. 1*l*. 1*s*.

—— *Scholia Graeca in Iliadem.* Edited by Professor W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Provost of Oriel College. 4 vols. 8vo. 2*l*. 10*s*. Vols. V and VI. *In the Press.*

—— *Scholia Graeca in Odysseam.* Edidit Guil. Dindorfius. Tomi II. 1855. 8vo. 15*s*. 6*d*.

Plato: Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. 8*s*. 6*d*.

—— *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. 7*s*. 6*d*.

—— *Sophistes and Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1867. 8vo. 18*s*.

—— *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. Second Edition. 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A. A new Edition in 5 volumes, medium 8vo. 1875. 3*l*. 10*s*.

—— *The Republic*, translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 12*s*. 6*d*.

Thucydides: Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A. 2 vols. 1881. Medium 8vo. 1*l*. 12*s*.

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

STUDIA BIBLICA.—Essays in Biblical Archæology and Criticism, and kindred subjects. By Members of the University of Oxford. 8vo. 10*s*. 6*d*.

ENGLISH.—*The Holy Bible in the earliest English Versions*, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. Royal 4to. 3*l*. 3*s*.

[Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary by W. W. Skeat, Litt. D.

ENGLISH.—*The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon:* according to the Wycliffite Version made by Nicholas de Hereford, about A.D. 1381, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *The New Testament in English*, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 6*s*.]

—— *The Holy Bible:* an exact reprint, page for page, of the Authorised Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1*l*. 1*s*.

—— *The Psalter, or Psalms of David, and certain Canticles*, with a Translation and Exposition in English, by Richard Rolle of Hampole. Edited by H. R. Bramley, M.A., Fellow of S. M. Magdalen College, Oxford. With an Introduction and Glossary. Demy 8vo. 1*l*. 1*s*.

—— *Lectures on the Book of Job.* Delivered in Westminster Abbey by the Very Rev. George Granville Bradley, D.D., Dean of Westminster. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

—— *Lectures on Ecclesiastes.* By the same Author. Crown 8vo. 4*s*. 6*d*.

GOTHIC.—*The Gospel of St. Mark in Gothic*, according to the translation made by Wulfila in the Fourth Century. Edited with a Grammatical Introduction and Glossarial Index by W. W. Skeat, Litt. D. Extra fcap. 8vo. 4*s*.

GREEK.—*Vetus Testamentum* ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. Editio Altera. 18mo. 18*s*. The volumes may be had separately, price 6*s*. each.

—— *Origenis Hexaplorum* quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta. Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1875. 4to. 5*l*. 5*s*.

—— *The Book of Wisdom:* the Greek Text, the Latin Vulgate, and the Authorised English Version; with an Introduction, Critical Apparatus, and a Commentary. By William J. Deane, M.A. Small 4to. 12*s*. 6*d*.

—— *Novum Testamentum Graece.* Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici. Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. 24*s*.

—— *Novum Testamentum Graece.* Accedunt parallela S. Scripturae loca, etc. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R. 18mo. 3*s*.

On writing paper, with wide margin, 10*s*.

GREEK.—*Novum Testamentum Graece* juxta Exemplar Millianum. 18mo. 2*s*. 6*d*. On writing paper, with wide margin, 9*s*.

—— *Evangelia Sacra Graece.* Fcap. 8vo. limp, 1*s*. 6*d*.

—— *The Greek Testament*, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—

(1) Pica type, with Marginal References. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.
(2) Long Primer type. Fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.
(3) The same, on writing paper, with wide margin, 15*s*.

—— *The Parallel New Testament*, Greek and English; being the Authorised Version, 1611; the Revised Version, 1881; and the Greek Text followed in the Revised Version. 8vo. 12*s*. 6*d*.

The Revised Version is the joint property of the Universities of Oxford and Cambridge.

—— *Canon Muratorianus:* the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1867. 4to. 10*s*. 6*d*.

—— *Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.* By C. E. Hammond, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

HEBREW, etc.—*Notes on the Hebrew Text of the Book of Genesis.* With Two Appendices. By G. J. Spurrell, M.A. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *The Psalms in Hebrew without points.* 1879. Crown 8vo. Price reduced to 2*s*., in stiff cover.

—— *A Commentary on the Book of Proverbs.* Attributed to Abraham Ibn Ezra. Edited from a MS. in the Bodleian Library by S. R. Driver, M.A. Crown 8vo. paper covers, 3*s*. 6*d*.

—— *The Book of Tobit.* A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. 6*s*.

—— *Horae Hebraicae et Talmudicae*, a J. Lightfoot. A new Edition, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. 1*l*. 1*s*.

LATIN.—*Libri Psalmorum* Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *Old-Latin Biblical Texts: No. I.* The Gospel according to St. Matthew from the St. Germain MS. (g_1). Edited with Introduction and Appendices by John Wordsworth, D.D. Small 4to., stiff covers, 6*s*.

—— *Old-Latin Biblical Texts: No. II.* Portions of the Gospels according to St. Mark and St. Matthew, from the Bobbio MS. (k), &c. Edited by John Wordsworth, D.D., W. Sanday, M.A., D.D., and H. J. White, M.A. Small 4to., stiff covers, 21*s*.

LATIN.—*Old-Latin Biblical Texts: No. III.* The Four Gospels, from the Munich MS. (q), now numbered Lat. 6224 in the Royal Library at Munich. With a Fragment from St. John in the Hof-Bibliothek at Vienna (Cod. Lat. 502). Edited, with the aid of Tischendorf's transcript (under the direction of the Bishop of Salisbury), by H. J. White, M.A. Small 4to. stiff covers, 12*s.* 6*d.*

OLD-FRENCH.—*Libri Psalmorum* Versio antiqua Gallica e Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Michel, Phil. Doc. 1860. 8vo. 10*s.* 6*d.*

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

St. Athanasius: Historical Writings, according to the Benedictine Text. With an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *Orations against the Arians.* With an Account of his Life by William Bright, D.D. 1873. Crown 8vo. 9*s.*

St. Augustine: Select Anti-Pelagian Treatises, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. 9*s.*

Canons of the First Four General Councils of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon. 1877. Crown 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Notes on the Canons of the First Four General Councils.* By William Bright, D.D. 1882. Crown 8vo. 5*s.* 6*d.*

Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas. Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. cloth, 2*l.* 2*s.*

—— *in D. Joannis Evangelium.* Accedunt Fragmenta varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2*l.* 5*s.*

—— *Commentarii in Lucae Evangelium* quae supersunt Syriace. E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. 1*l.* 2*s.*

—— Translated by R. Payne Smith, M.A. 2 vols. 1859. 8vo. 14*s.*

Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. 1*l.* 1*s.*

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 8*s*. 6*d*.

Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus, Bishop of Lyons, against Heresies. With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D. 1874. Crown 8vo. 5*s*. 6*d*.

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. 1*l*. 1*s*.

Socrates' Ecclesiastical History, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

Ancient Liturgy of the Church of England, according to the uses of Sarum, York, Hereford, and Bangor, and the Roman Liturgy arranged in parallel columns, with preface and notes. By William Maskell, M.A. Third Edition. 1882. 8vo. 15*s*.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1881. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

Bright (W.). Chapters of Early English Church History. 1878. 8vo. 12*s*.

Burnet's History of the Reformation of the Church of England. A new Edition. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. *Price reduced to* 1*l*. 10*s*.

Councils and Ecclesiastical Documents relating to Great Britain and Ireland. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A. Vols. I. and III. 1869–71. Medium 8vo. each 1*l*. 1*s*.

Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. 10*s*. 6*d*.

Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. Stiff covers, 3*s*. 6*d*.

Hamilton (John, Archbishop of St. Andrews), The Catechism of. Edited, with Introduction and Glossary, by Thomas Graves Law. With a Preface by the Right Hon. W. E. Gladstone. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Hammond (C. E.). Liturgies, Eastern and Western. Edited, with Introduction, Notes, and Liturgical Glossary. 1878. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

An Appendix to the above. 1879. Crown 8vo. paper covers, 1*s*. 6*d*.

John, Bishop of Ephesus. The Third Part of his Ecclesiastical History. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. 1*l*. 12*s*.

—— Translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. 10*s*.

Leofric Missal, The, as used in the Cathedral of Exeter during the Episcopate of its first Bishop, A.D. 1050–1072; together with some Account of the Red Book of Derby, the Missal of Robert of Jumièges, and a few other early MS. Service Books of the English Church. Edited, with Introduction and Notes, by F. E. Warren, B.D. 4to. half morocco, 35*s*.

Monumenta Ritualia Ecclesiae Anglicanae. The occasional Offices of the Church of England according to the old use of Salisbury, the Prymer in English, and other prayers and forms, with dissertations and notes. By William Maskell, M.A. Second Edition. 1882. 3 vols. 8vo. 2*l*. 10*s*.

Records of the Reformation. The Divorce, 1527–1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. 1*l*. 16*s*.

Shirley (*W. W.*). *Some Account of the Church in the Apostolic Age.* Second Edition, 1874. Fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Stubbs (*W.*). *Registrum Sacrum Anglicanum.* An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. Small 4to. 8*s*. 6*d*.

Warren (*F. E.*). *Liturgy and Ritual of the Celtic Church.* 1881. 8vo. 14*s*.

ENGLISH THEOLOGY.

Bampton Lectures, 1886. *The Christian Platonists of Alexandria.* By Charles Bigg, D.D. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. 11*s*.

Also separately,

Sermons, 5*s*. 6*d*. *Analogy of Religion*, 5*s*. 6*d*.

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition. 8vo. 9*s*. 6*d*.

Heurtley's Harmonia Symbolica: Creeds of the Western Church. 1858. 8vo. 6*s*. 6*d*.

Homilies appointed to be read in Churches. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. 7*s*. 6*d*.

Hooker's Works, with his life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Seventh Edition. *Revised by R. W. Church, M.A., D.C.L., Dean of St. Paul's, and F. Paget, D.D.* 3 vols. medium 8vo. 36*s*.

Hooker's Works, the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. 11*s*.

Jewel's Works. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1848. 8vo. 1*l*. 10*s*.

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. Sixth Edition, 1877. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the late Bishop of London. Crown 8vo. 6*s.* 6*d.*

—— *Works*, with Life, by Bp. Van Mildert. A new Edition, with copious Indexes. 6 vols. 1856. 8vo. 2*l.* 11*s.*

Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer. A new Edition, 1846. 8vo. 5*s.*

Wyclif. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Select English Works.* By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1869–1871. 8vo. 1*l.* 1*s.*

—— *Trialogus.* With the Supplement now first edited. By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. 7*s.*

HISTORICAL AND DOCUMENTARY WORKS.

British Barrows, a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A. Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Prehistoric Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877. Medium 8vo. 25*s.*

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. Re-edited from a fresh Collation of the Original MS. in the Bodleian Library, with Marginal Dates, and Occasional Notes, by W. Dunn Macray, M.A., F.S.A. In six volumes, crown 8vo. *cloth*, 2*l.* 5*s.*

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. Also his Life, written by himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. 1*l.* 2*s.*

Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici. 1851. 8vo. 6*s.* 6*d.*

—— *Epitome of the Fasti Romani.* 1854. 8vo. 7*s.*

Corpvs Poeticvm Boreale. The Poetry of the Old Northern Tongue, from the Earliest Times to the Thirteenth Century. Edited, classified, and translated, with Introduction, Excursus, and Notes, by Gudbrand Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. 2 vols. 1883. 8vo. 42*s.*

Earle (*J.*, *M.A.*). *A Handbook to the Land-Charters, and other Saxonic Documents.* Crown 8vo. *cloth*, 16*s.*

Freeman (*E. A.*). *History of the Norman Conquest of England;* its Causes and Results. In Six Volumes. 8vo. 5*l.* 9*s.* 6*d.*

—— *The Reign of William Rufus and the Accession of* Henry the First. 2 vols. 8vo. 1*l.* 16*s.*

Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"): Selected Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403–1458. With an Introduction by James E. Thorold Rogers, M.A. Small 4to. 10*s.* 6*d.*

Johnson (*Samuel, LL.D.*), *Boswell's Life of;* including Boswell's Journal of a Tour to the Hebrides, and Johnson's Diary of a Journey into North Wales. Edited by G. Birkbeck Hill, D.C.L. In six volumes, medium 8vo. With Portraits and Facsimiles of Handwriting. Half bound, 3*l.* 3*s.* (See p. 21.)

Magna Carta, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, D.D. 1879. 4to. stitched, 1*s.*

Passio et Miracula Beati Olaui. Edited from a Twelfth-Century MS. in the Library of Corpus Christi College, Oxford, by Frederick Metcalfe, M.A. Small 4to. stiff covers, 6*s.*

Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 1875. 3 vols. 8vo. 2*l.* 2*s.*

Rogers (*J. E. T.*). *History of Agriculture and Prices in* England, A.D. 1259–1793.

Vols. I—VI (1259–1702). 8vo. 7*l.* 2*s.*

—— *The First Nine Years of the Bank of England.* 8vo. 8*s.* 6*d.*

Stubbs (*W., D.D.*). *Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History*, &c., delivered at Oxford 1867–1884. Crown 8vo. 8*s.* 6*d.*

Sturlunga Saga, including the Islendinga Saga of Lawman Sturla Thordsson and other works. Edited by Dr. Gudbrand Vigfússon. In 2 vols. 1878. 8vo. 2*l.* 2*s.*

York Plays. The Plays performed by the Crafts or Mysteries of York on the day of Corpus Christi in the 14th, 15th, and 16th centuries. Now first printed from the unique MS. in the Library of Lord Ashburnham. Edited with Introduction and Glossary by Lucy Toulmin Smith. 8vo. 21*s.*

Manuscript Materials relating to the History of Oxford. Arranged by F. Madan, M.A. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Statutes of the University of Oxford, codified in the year 1636 under the authority of Archbishop Laud. Edited by the late J. Griffiths, D.D., with an Introduction on the History of the Laudian Code, by C. L. Shadwell, M.A., B.C.L. 4to. 1*l.* 1*s.*

Statutes made for the University of Oxford, and for the Colleges and Halls therein, by the University of Oxford Commissioners. 1882. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Statutes supplementary to the above, approved by the Queen in Council, 1882–1888. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1888. 8vo. 5*s.*

The Oxford University Calendar for the year 1888. Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

The present Edition includes all Class Lists and other University distinctions for the eight years ending with 1887.

Also, supplementary to the above, price 5s. (pp. 606),

The Honours Register of the University of Oxford. A complete Record of University Honours, Officers, Distinctions, and Class Lists; of the Heads of Colleges, &c., &c., from the Thirteenth Century to 1883.

The Examination Statutes for the Degrees of B.A., B. Mus., B.C.L., and B.M. Revised to the end of Michaelmas Term, 1887. 8vo. sewed, 1*s.*

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Ninth Edition. Crown 8vo. 2*s.* 6*d.*

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Acland (H. W., M.D., F.R.S.). Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum. 1867. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Annals of Botany. Edited by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S., Sydney H. Vines, D.Sc., F.R.S., and William Gilson Farlow, M.D., Professor of Cryptogamic Botany in Harvard University, Cambridge, Mass., U.S.A., and other Botanists. Royal 8vo. Vol. I., half morocco, 1*l.* 16*s.*

Vol. II. No. 1. *Just Published.*

Burdon-Sanderson (J., M.D., F.R.SS. L. and E.). Translations of Foreign Biological Memoirs. I. Memoirs on the Physiology of Nerve, of Muscle, and of the Electrical Organ. Medium 8vo. 21*s.*

De Bary (Dr. A.). Comparative Anatomy of the Vegetative Organs of the Phanerogams and Ferns. Translated and Annotated by F. O. Bower, M.A., F.L.S., and D. H. Scott, M.A., Ph.D., F.L.S. With 241 woodcuts and an Index. Royal 8vo., half morocco, 1*l.* 2*s.* 6*d.*

De Bary (*Dr. A.*) *Comparative Morphology and Biology of the Fungi Mycetozoa and Bacteria.* Authorised English Translation by Henry E. F. Garnsey, M.A. Revised by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 198 Woodcuts. Royal 8vo., half morocco, 1*l.* 2*s.* 6*d.*

—— *Lectures on Bacteria.* Second improved edition. Authorised translation by H. E. F. Garnsey, M.A. Revised by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 20 Woodcuts. Crown 8vo. 6*s.*

Goebel (*Dr. K.*). *Outlines of Classification and Special Morphology of Plants.* A New Edition of Sachs' Text Book of Botany, Book II. English Translation by H. E. F. Garnsey, M.A. Revised by I. Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 407 Woodcuts. Royal 8vo. half morocco, 21*s.*

Müller (*J.*). *On certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice.* Translated by F. J. Bell, B.A., and edited, with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates. 1878. 4to. paper covers, 7*s.* 6*d.*

Price (*Bartholomew, M.A., F.R.S.*). *Treatise on Infinitesimal Calculus.*

Vol. I. Differential Calculus. Second Edition. 8vo. 14*s.* 6*d.*

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. Second Edition, 1865. 8vo. 18*s.*

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. Second Edition, 1868. 8vo. 16*s.*

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. 16*s.*

Pritchard (*C., D.D., F.R.S.*). *Uranometria Nova Oxoniensis.* A Photometric determination of the magnitudes of all Stars visible to the naked eye, from the Pole to ten degrees south of the Equator. 1885. Royal 8vo. *s.* 6*d.*

—— *Astronomical Observations* made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, D.D. No. 1. 1878. Royal 8vo. paper covers, 3*s.* 6*d.*

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A. 2 vols. 1841–1862. 8vo. 18*s.* 6*d.*

Rolleston (*George, M.D., F.R.S.*). *Forms of Animal Life.* A Manual of Comparative Anatomy, with descriptions of selected types. Second Edition. Revised and enlarged by W. Hatchett Jackson, M.A. Medium, 8vo. cloth extra, 1*l.* 16*s.*

—— *Scientific Papers and Addresses.* Arranged and Edited by William Turner, M.B., F.R.S. With a Biographical Sketch by Edward Tylor, F.R.S. With Portrait, Plates, and Woodcuts. 2 vols. 8vo. 1*l.* 4*s.*

Sachs (*Julius von*). *Lectures on the Physiology of Plants.* Translated by H. Marshall Ward, M.A. With 445 Woodcuts. Royal 8vo. half morocco, 1*l.* 11*s.* 6*d.*

Westwood (J. O., M.A., F.R.S.). Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. With 40 Plates. 1874. Small folio, half morocco, 7*l.* 10*s.*

The Sacred Books of the East.

TRANSLATED BY VARIOUS ORIENTAL SCHOLARS, AND EDITED BY F. MAX MÜLLER.

[Demy 8vo. cloth.]

Vol. I. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part I. The *Kh*ândogya-upanishad, The Talavakâra-upanishad, The Aitareya-âra*n*yaka, The Kaushîtaki-brâhma*n*a-upanishad, and The Vâ*g*asaneyi-sa*m*hitâ-upanishad. 10*s.* 6*d.*

Vol. II. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsish*th*a, and Baudhâyana. Translated by Prof. Georg Bühler. Part I. Âpastamba and Gautama. 10*s.* 6*d.*

Vol. III. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part I. The Shû King, The Religious portions of the Shih King, and The Hsiâo King. 12*s.* 6*d.*

Vol. IV. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part I. The Vendîdâd. 10*s.* 6*d.*

Vol. V. The Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part I. The Bundahi*s*, Bahman Ya*s*t, and Shâyast lâ-shâyast. 12*s.* 6*d.*

Vols. VI and IX. The Qur'ân. Parts I and II. Translated by E. H. Palmer. 21*s.*

Vol. VII. The Institutes of Vish*n*u. Translated by Julius Jolly. 10*s.* 6*d.*

Vol. VIII. The Bhagavadgîtâ, with The Sanatsu*g*âtîya, and The Anugîtâ. Translated by Kâshinâth Trimbak Telang. 10*s.* 6*d.*

Vol. X. The Dhammapada, translated from Pâli by F. Max Müller; and The Sutta-Nipâta, translated from Pâli by V. Fausböll; being Canonical Books of the Buddhists. 10*s.* 6*d.*

Vol. XI. Buddhist Suttas. Translated from Pâli by T. W. Rhys Davids. 1. The Mahâparinibbâna Suttanta; 2. The Dhamma-*k*akka-ppavattana Sutta; 3. The Tevigga Suttanta; 4. The Akañkheyya Sutta; 5. The *K*etokhila Sutta; 6. The Mahâ-sudassana Suttanta; 7. The Sabbâsava Sutta. 10*s*. 6*d*.

Vol. XII. The *S*atapatha-Brâhma*n*a, according to the Text of the Mâdhyandina School. Translated by Julius Eggeling. Part I. Books I and II. 12*s*. 6*d*.

Vol. XIII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part I. The Pâtimokkha. The Mahâvagga, I–IV. 10*s*. 6*d*.

Vol. XIV. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsish*th*a and Baudhâyana. Translated by Georg Bühler. Part II. Vâsish*th*a and Baudhâyana. 10*s*. 6*d*.

Vol. XV. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part II. The Ka*th*a-upanishad, The Mu*nd*aka-upanishad, The Taittirîyaka-upanishad, The B*ri*hadâra*n*yaka-upanishad, The *S*veta*s*vatara-upanishad, The Pra*s*ña-upanishad, and The Maitrâya*n*a-Brâhma*n*a-upanishad. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVI. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part II. The Yî King. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part II. The Mahâvagga, V–X. The *K*ullavagga, I–III. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVIII. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part II. The Dâ*d*istân-î Dînîk and The Epistles of Mânû*s*kîhar. 12*s*. 6*d*.

Vol. XIX. The Fo-sho-hing-tsan-king. A Life of Buddha by A*s*vaghosha Bodhisattva, translated from Sanskrit into Chinese by Dharmaraksha, A.D. 420, and from Chinese into English by Samuel Beal. 10*s*. 6*d*.

Vol. XX. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part III. The *K*ullavagga, IV–XII. 10*s*. 6*d*.

Vol. XXI. The Saddharma-pu*nd*arîka; or, the Lotus of the True Law. Translated by H. Kern. 12*s*. 6*d*.

Vol. XXII. *G*aina-Sûtras. Translated from Prâkrit by Hermann Jacobi. Part I. The Â*k*ârâñga-Sûtra. The Kalpa-Sûtra. 10*s*. 6*d*.

Vol. XXIII. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part II. The Sîrôzahs, Yasts, and Nyâyis. 10*s.* 6*d.*

Vol. XXIV. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part III. Dînâ-î Maînôg-î Khirad, *S*ikand-gûmânîk, and Sad-Dar. 10*s.* 6*d.*

Second Series.

Vol. XXV. Manu. Translated by Georg Bühler. 21*s.*

Vol. XXVI. The *S*atapatha-Brâhma*n*a. Translated by Julius Eggeling. Part II. 12*s.* 6*d.*

Vols. XXVII and XXVIII. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Parts III and IV. The Lî *K*î, or Collection of Treatises on the Rules of Propriety, or Ceremonial Usages. 25*s.*

Vols. XXIX and XXX. The G*ri*hya-Sûtras, Rules of Vedic Domestic Ceremonies. Translated by Hermann Oldenberg.

Part I (Vol. XXIX), 12*s.* 6*d.* *Just Published.*
Part II (Vol. XXX). *In the Press.*

Vol. XXXI. The Zend-Avesta. Part III. The Yasna, Visparad, Âfrînagân, and Gâhs. Translated by L. H. Mills. 12*s.* 6*d.*

The following Volumes are in the Press:—

Vol. XXXII. Vedic Hymns. Translated by F. Max Müller. Part I.

Vol. XXXIII. Nârada, and some Minor Law-books. Translated by Julius Jolly. [*Preparing.*]

Vol. XXXIV. The Vedânta-Sûtras, with *S*añkara's Commentary. Translated by G. Thibaut. [*Preparing.*]

*** *The Second Series will consist of Twenty-Four Volumes.*

Clarendon Press Series.

I. ENGLISH, &c.

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. Second Edition. In 2 vols. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* each.
Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay.

Shairp (J. C., LL.D.). Aspects of Poetry; being Lectures delivered at Oxford. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

A Book for the Beginner in Anglo-Saxon. By John Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

An Anglo-Saxon Reader. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Fourth Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

A Second Anglo-Saxon Reader. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By the same Author. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Old English Reading Primers; edited by Henry Sweet, M.A.

I. Selected Homilies of Ælfric. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1*s.* 6*d.*

II. Extracts from Alfred's Orosius. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1*s.* 6*d.*

First Middle English Primer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Second Middle English Primer. Extracts from Chaucer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

A Concise Dictionary of Middle English, from A.D. 1150 to 1580. By A. L. Mayhew, M.A., and W. W. Skeat, Litt.D. Crown 8vo. half roan, 7*s.* 6*d.*

A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform. By H. Sweet, M.A. Ext. fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Elementarbuch des Gesprochenen Englisch. Grammatik, Texte und Glossar. Von Henry Sweet. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo., stiff covers, 2*s.* 6*d.*

History of English Sounds from the earliest Period. With full Word-Lists. By Henry Sweet, M.A. Demy 8vo. 14*s.*

Principles of English Etymology. First Series. *The Native Element.* By W. W. Skeat, Litt.D. Crown 8vo. 9*s.*

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

An Icelandic Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

An Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary. By G. Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. Ext. fcap. 8vo. 10*s.* 6*d.*

The Ormulum; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. 21*s.*

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index.

Part I. By R. Morris, LL.D. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D 1300). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 9*s.*

Part II. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, Litt.D. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, Litt.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

The Vision of William concerning Piers the Plowman, in three Parallel Texts; together with *Richard the Redeless.* By William Langland (about 1362–1399 A.D.). Edited from numerous Manuscripts, with Preface, Notes, and a Glossary, by W. W. Skeat, Litt.D. 2 vols. 8vo. 31*s.* 6*d.*

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, Litt.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Chaucer. I. *The Prologue to the Canterbury Tales;* the Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris, LL.D. Sixty-sixth thousand. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— II. *The Prioresses Tale; Sir Thopas; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale,* &c. Edited by W. W. Skeat, Litt.D. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Chaucer. III. *The Tale of the Man of Lawe;* The Pardoneres Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. *New Edition, Revised.* Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— IV. *Minor Poems.* By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *Just ready.*

Gamelyn, The Tale of. Edited with Notes, Glossary, &c., by W. W. Skeat, Litt.D. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Minot (Laurence). Poems. Edited, with Introduction and Notes, by Joseph Hall, M.A., Head Master of the Hulme Grammar School, Manchester. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Spenser's Faery Queene. Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction and Notes by G. W. Kitchin, D.D., and Glossary by A. L. Mayhew, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.* each.

Hooker. Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

OLD ENGLISH DRAMA.

The Pilgrimage to Parnassus with *The Two Parts of the Return from Parnassus.* Three Comedies performed in St. John's College, Cambridge, A.D. MDXCVII–MDCI. Edited from MSS. by the Rev. W. D. Macray, M.A., F.S.A. Medium 8vo. Bevelled Boards, Gilt top, 8*s.* 6*d.*

Marlowe and Greene. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus, and *Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay.* Edited by A. W. Ward, M.A. *New and Enlarged Edition.* Extra fcap. 8vo. 6*s.* 6*d.*

Marlowe. Edward II. With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A. Extra fcap. 8vo. Paper covers, 2*s.*: Cloth 3*s.*

SHAKESPEARE.

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

The Merchant of Venice. 1*s.*	Macbeth. 1*s.* 6*d.*
Richard the Second. 1*s.* 6*d.*	Hamlet. 2*s.*

Edited by W. Aldis Wright, M.A.

The Tempest. 1*s.* 6*d.*	Midsummer Night's Dream. 1*s.* 6*d.*
As You Like It. 1*s.* 6*d.*	Coriolanus. 2*s.* 6*d.*
Julius Cæsar. 2*s.*	Henry the Fifth. 2*s.*
Richard the Third. 2*s.* 6*d.*	Twelfth Night. 1*s.* 6*d.*
King Lear. 1*s.* 6*d.*	King John. 1*s.* 6*d.*

Shakespeare as a Dramatic Artist; a popular Illustration of the Principles of Scientific Criticism. By R. G. Moulton, M.A. Crown 8vo. 5*s.*

Bacon. I. *Advancement of Learning.* Edited by W. Aldis Wright, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— II. *The Essays.* With Introduction and Notes. By S. H. Reynolds, M.A., late Fellow of Brasenose College. *In Preparation.*

Milton. I. *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By John W. Hales, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— II. *Poems.* Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s.* 6*d.* Sold separately, Vol. I. 4*s.*; Vol. II. 3*s.*

In paper covers:—

Lycidas, 3*d.* L'Allegro, 3*d.* Il Penseroso, 4*d.* Comus, 6*d.*

—— III. *Paradise Lost.* Book I. Edited by H. C. Beeching. Extra fcap. 8vo. stiff cover, 1*s.* 6*d.*; in white Parchment, 3*s.* 6*d.*

—— IV. *Samson Agonistes.* Edited with Introduction and Notes by John Churton Collins. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1*s.*

Bunyan. I. *The Pilgrim's Progress*, *Grace Abounding*, *Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan.* Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 5*s.* In ornamental Parchment, 6*s.*

—— II. *Holy War, &c.* Edited by E. Venables, M.A. In the Press.

Clarendon. History of the Rebellion. Book VI. Edited by T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Dryden. Select Poems. Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Locke's Conduct of the Understanding. Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, D.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Addison. Selections from Papers in the Spectator. With Notes. By T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* In ornamental Parchment, 6*s.*

Steele. Selections from the Tatler, Spectator, and Guardian. Edited by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* In white Parchment, 7*s.* 6*d.*

Pope. With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D.

—— I. *Essay on Man.* Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

—— II. *Satires and Epistles.* Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Parnell. The Hermit. Paper covers, 2*d.*

Gray. Selected Poems. Edited by Edmund Gosse. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1*s.* 6*d.* In white Parchment, 3*s.*

—— *Elegy and Ode on Eton College.* Paper covers, 2*d.*

Goldsmith. Selected Poems. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* In white Parchment, 4*s.* 6*d.*

—— *The Traveller.* With Notes by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Extra fcap. 8vo. Paper covers, 1*s.*

—— *The Deserted Village.* Paper covers, 2*d.*

Johnson. I. *Rasselas.* Edited, with Introduction and Notes, by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Extra fcap. 8vo. Bevelled boards, 3*s.* 6*d.* In white Parchment, 4*s.* 6*d.*

—— II. *Rasselas; Lives of Dryden and Pope.* Edited by Alfred Milnes, M.A. (London). Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Lives of Dryden and Pope. Stiff covers, 2*s.* 6*d.*

—— III. *Life of Milton.* Edited, with Notes, etc., by C. H. Firth, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s.* 6*d.* *Stiff cover*, 1*s.* 6*d.*

—— IV. *Vanity of Human Wishes.* With Notes, by E. J. Payne, M.A. Paper covers, 4*d.*

—— V. *Wit and Wisdom of Samuel Johnson.* Edited by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— VI. *Boswell's Life of Johnson. With the Journal of a Tour to the Hebrides.* Edited, with copious Notes, Appendices, and Index, by G. Birkbeck Hill, D.C.L., Pembroke College. With Portraits and Facsimiles. 6 vols. Medium 8vo. *Half bound*, 3*l.* 3*s.*

Cowper. Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A.

—— I. *The Didactic Poems of* 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779–1783. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— II. *The Task, with Tirocinium*, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784–1799. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Burke. Select Works. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A.

—— I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— II. *Reflections on the French Revolution.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

—— III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the* Regicide Directory of France. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Keats. Hyperion, Book I. With Notes by W. T. Arnold, B.A. Paper covers, 4*d.*

Byron. Childe Harold. Edited, with Introduction and Notes, by H. F. Tozer, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* In white Parchment, 5*s.*

Scott. Lay of the Last Minstrel. Edited with Preface and Notes by W. Minto, M.A. With Map. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 2*s.* Ornamental Parchment, 3*s.* 6*d.*

—— *Lay of the Last Minstrel.* Introduction and Canto I, with Preface and Notes, by the same Editor. 6*d.*

II. LATIN.

Rudimenta Latina. Comprising Accidence, and Exercises of a very Elementary Character, for the use of Beginners. By John Barrow Allen, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

An Elementary Latin Grammar. By the same Author. Fifty-Seventh Thousand. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A First Latin Exercise Book. By the same Author. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A Second Latin Exercise Book. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

A Key to First and Second Latin Exercise Books, in one volume, price 5*s.* Supplied to *Teachers only* on application to the Secretary of the Clarendon Press.

Reddenda Minora, or Easy Passages, Latin and Greek, for Unseen Translation. For the use of Lower Forms. Composed and selected by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Anglice Reddenda, or Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Third Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Anglice Reddenda. Second Series. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Exercises in Latin Prose Composition; with Introduction, Notes, and Passages of Graduated Difficulty for Translation into Latin. By G. G. Ramsay, M.A., LL.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Hints and Helps for Latin Elegiacs. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.

The Gallic War. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*
The Gallic War. Books I, II. Extra fcap. 8vo. 2*s.*
The Civil War. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*
The Civil War. Book I. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Cicero. Speeches against Catilina. By E. A. Upcott, M.A., Assistant Master in Wellington College. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Selection of interesting and descriptive passages.* With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Each Part separately, limp, 1*s.* 6*d.*

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. Third Edition.
Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. Third Edition.
Part III. Rome's Rule of her Provinces. Third Edition.

—— *De Senectute.* Edited, with Introduction and Notes, by L. Huxley, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

—— *Selected Letters* (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— *Select Orations* (for Schools). In Verrem I. De Imperio Gn. Pompeii. Pro Archia. Philippica IX. With Introduction and Notes by J. R. King, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *In Q. Caecilium Divinatio*, and *In C. Verrem Actio Prima.* With Introduction and Notes, by J. R. King, M.A. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

—— *Speeches against Catilina.* With Introduction and Notes, by E. A. Upcott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Cornelius Nepos. With English Notes. By Oscar Browning, M.A. Third Edition. Revised by W. R. Inge, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Horace. Selected Odes. With Notes for the use of a Fifth Form. By E. C. Wickham, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s.*

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. In Parts, limp, each 1*s.* 6*d.*

Part I. The Caudine Disaster. Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Part III. The Macedonian War.

—— Books V–VII. With Introduction and Notes. By A. R. Cluer, B.A. Second Edition. Revised by P. E. Matheson, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 5*s.*

—— Books XXI, XXII, and XXIII. With Introduction and Notes. By M. T. Tatham, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— Book XXII. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.* 6*d.*

Ovid. Tristia. Book I. The Text revised, with an Introduction and Notes. By S. G. Owen, B.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Plautus. Captivi. Edited by W. M. Lindsay, M.A. Extra fcap. 8vo. (In one or two Parts.) 2*s*. 6*d*.

—— *The Trinummus.* With Notes and Introductions. (Intended for the Higher Forms of Public Schools.) By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Pliny. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Sallust. With Introduction and Notes. By W. W. Capes, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Tacitus. The Annals. Books I–IV. Edited, with Introduction and Notes (for the use of Schools and Junior Students), by H. Furneaux, M.A. Extra fcap. 8vo. 5*s*.

—— *The Annals.* Book I. With Introduction and Notes, by the same Editor. Extra fcap. 8vo. limp, 2*s*.

Terence. Andria. With Notes and Introductions. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Adelphi.* With Notes and Introductions. (Intended for the Higher Forms of Public Schools.) By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Phormio.* With Notes and Introductions. By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Tibullus and Propertius. Selections. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Extra fcap. 8vo. (In one or two vols.) 6*s*.

Virgil. With Introduction and Notes. By T. L. Papillon, M.A. Two vols. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*. The Text separately, 4*s*. 6*d*.

—— *Bucolics.* Edited by C. S. Jerram, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Aeneid* I. With Introduction and Notes, by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s*. 6*d*.

—— *Aeneid* IX. Edited, with Introduction and Notes, by A. E. Haigh, M.A., late Fellow of Hertford College, Oxford. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s*. 6*d*. In two Parts, 2*s*.

Avianus, The Fables of. Edited, with Prolegomena, Critical Apparatus, Commentary, etc. By Robinson Ellis, M.A., LL.D. Demy 8vo. 8*s*. 6*d*.

Catulli Veronensis Liber. Iterum recognovit, apparatum criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. 16*s*.

—— *A Commentary on Catullus.* By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. 16*s*.

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, Litt. D.
Book I. Second Edition. 1888. 8vo. 7*s*. 6*d*. Book II. 1881. 8vo. 5*s*.

—— *Philippic Orations.* With Notes. By J. R. King, M.A. Second Edition. 1879. 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *Select Letters.* With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. Third Edition. Demy 8vo. 18*s*.

—— *Select Letters.* Text. By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s*.

—— *pro Cluentio.* With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. 2nd Ed. Ext. fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Horace. With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A. Second Edition. 1877. Demy 8vo. 12*s*.

—— A reprint of the above, in a size suitable for the use of Schools. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 6*s*.

Livy, Book I. With Introduction, Historical Examination, and Notes. By J. R. Seeley, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 6*s*.

Ovid. P. Ovidii Nasonis Ibis. Ex Novis Codicibus edidit, Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit, R. Ellis, A.M. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. Second Edition. 1874. 8vo. 7*s*. 6*d*.

Juvenal. XIII Satires. Edited, with Introduction and Notes, by C. H. Pearson, M.A., and Herbert A. Strong, M.A., LL.D., Professor of Latin in Liverpool University College, Victoria University. In two Parts. Crown 8vo. Complete, 6*s*.

Also separately, Part I. Introduction, Text, etc., 3*s*. Part II. Notes, 3*s*. 6*d*.

Tacitus. The Annals. Books I–VI. Edited, with Introduction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 8vo. 18*s*.

King (J. E., M.A.) and C. Cookson, M.A. The Principles of Sound and Inflexion, as illustrated in the Greek and Latin Languages. 1888. 8vo. 18*s*.

Nettleship (H., M.A.). Lectures and Essays on Subjects connected with Latin Scholarship and Literature. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

—— *The Roman Satura.* 8vo. sewed, 1*s*.

—— *Ancient Lives of Vergil.* 8vo. sewed, 2*s*.

Papillon (T. L., M.A.). A Manual of Comparative Philology. Third Edition, Revised and Corrected. 1882. Crown 8vo. 6*s*.

Pinder (North, M.A.). Selections from the less known Latin Poets. 1869. 8vo. 15*s*.

Sellar (W. Y., M.A.). Roman Poets of the Augustan Age. VIRGIL. New Edition. 1883. Crown 8vo. 9*s*.

—— *Roman Poets of the Republic.* New Edition, Revised and Enlarged. 1881. 8vo. 14*s*.

Wordsworth (J., M.A.). Fragments and Specimens of Early Latin. With Introductions and Notes. 1874. 8vo. 18*s*.

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language. By Charles Wordsworth, D.C.L. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*.

A Greek Testament Primer. An Easy Grammar and Reading Book for the use of Students beginning Greek. By the Rev. E. Miller, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Easy Greek Reader. By Evelyn Abbott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. Nineteenth Edition, 1882. 12mo. 4*s*.

A Greek-English Lexicon, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1886. Square 12mo. 7*s*. 6*d*.

Greek Verbs, Irregular and Defective. By W. Veitch. Fourth Edition. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

A SERIES OF GRADUATED GREEK READERS:—

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Second Greek Reader. By A. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects. With Introductions, etc. By W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Fifth Greek Reader. Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry: being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. 8*s*. 6*d*.

A Golden Treasury of Greek Prose, being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Agamemnon*. With Introduction and Notes, by Arthur Sidgwick, M.A. Third Edition. In one or two parts. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Choephoroi*. With Introduction and Notes by the same Editor. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Eumenides*. With Introduction and Notes, by the same Editor. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Aristophanes. In Single Plays. Edited, with English Notes, Introductions, &c., by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo.

I. The Clouds, Second Edition, 2*s*.

II. The Acharnians, Third Edition. In one or two parts, 3*s*.

III. The Frogs, Second Edition. In one or two parts, 3*s*.

IV. The Knights. In one or two parts, 3*s*.

Cebes. Tabula. With Introduction and Notes. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Demosthenes. Orations against Philip. With Introduction and Notes, by Evelyn Abbott, M.A., and P. E. Matheson, M.A. Vol. I. Philippic I. Olynthiacs I–III. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Euripides. Alcestis (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Hecuba*. With Notes by C. H. Russell. *In the Press.*

—— *Helena*. Edited, with Introduction, Notes, etc., for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Heracleidae*. Edited with Introduction and Notes by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Iphigenia in Tauris*. Edited, with Introduction, Notes, etc., for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3*s*.

—— *Medea*. By C. B. Heberden, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Herodotus, Book IX. Edited, with Notes, by Evelyn Abbott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Herodotus, *Selections from*. Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Homer. Odyssey, Books I–XII (for Schools). By W. W. Merry, D.D. Fortieth Thousand. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 5*s*.

Books I, and II, *separately*, each 1*s*. 6*d*.

—— *Odyssey*, Books XIII–XXIV (for Schools). By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s*.

—— *Iliad*, Book I (for Schools). By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Iliad*, Books I–XII (for Schools). With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s*.

—— *Iliad*, Books VI and XXI. With Introduction and Notes. By Herbert Hailstone, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*. each.

Lucian. Vera Historia (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*.

Lysias. Epitaphios. Edited, with Introduction and Notes, by F. J. Snell, B.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Plato. Meno. With Introduction and Notes. By St. George Stock, M.A., Pembroke College. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Plato. The Apology. With Introduction and Notes. By St. George Stock, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Sophocles. For the use of Schools. Edited with Introductions and English Notes. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. *New and Revised Edition.* 2 Vols. Extra fcap. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Sold separately, Vol. I, Text, 4*s*. 6*d*.; Vol. II, Explanatory Notes, 6*s*.

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. limp.

Oedipus Tyrannus, Philoctetes. New and Revised Edition, 2*s*. each.
Oedipus Coloneus, Antigone, 1*s*. 9*d*. each.
Ajax, Electra, Trachiniae, 2*s*. each.

—— *Oedipus Rex:* Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s*. 6*d*.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, D.D. (late Snow). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Xenophon. Easy Selections (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *Anabasis*, Book I. Edited for the use of Junior Classes and Private Students. With Introduction, Notes, etc. By J. Marshall, M.A., Rector of the Royal High School, Edinburgh. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Xenophon. Anabasis, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

—— *Anabasis*, Book III. Edited with Introduction, Analysis, Notes, etc., by J. Marshall, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Cyropaedia*, Book I. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

—— *Cyropaedia*, Books IV and V. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Hellenica*, Books I, II. With Introductions and Notes by G. E. Underhill, M.A., Fellow and Tutor of Magdalen College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3*s.*

Aristotle's Politics. With an Introduction, Essays, and Notes. By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College. Vols. I and II. Medium 8vo. 28*s.*

Aristotle. On the History of the Process by which the Aristotelian Writings arrived at their present form. An Essay by Richard Shute, M.A., late Student of Christ Church; with a Brief Memoir of the Author. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Aristotelian Studies. I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics. By J. C. Wilson, M.A. 8vo. stiff, 5*s.*

Aristotelis Ethica Nicomachea, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Crown 8vo. 5*s.*

Demosthenes and Aeschines. The Orations of Demosthenes and Æschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. 12*s.*

Head (*Barclay V.*). *Historia Numorum: A Manual of Greek Numismatics.* Royal 8vo. half-bound. 2*l.* 2*s.*

Hicks (*E. L., M.A.*). *A Manual of Greek Historical Inscriptions.* Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Homer. Odyssey, Books I–XII. Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, D.D., and the late James Riddell, M.A. 1886. Second Edition. Demy 8vo. 16*s.*

Homer. A Grammar of the Homeric Dialect. By D. B. Monro, M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Polybius. Selections from Polybius. Edited by J. L. Strachan-Davidson, M.A., Fellow and Tutor of Balliol College. With three Maps. Medium 8vo. buckram, 21*s.*

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A. 2 vols.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. 8vo. 16*s.*
Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 8vo. 16*s.*

IV. FRENCH AND ITALIAN.

Brachet's Etymological Dictionary of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, D.D. Third Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

—— *Historical Grammar of the French Language.* Translated by G. W. Kitchin, D.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Works by GEORGE SAINTSBURY, M.A.

Primer of French Literature. Extra fcap. 8vo. 2s.

Short History of French Literature. Crown 8vo. 10s. 6d.

Specimens of French Literature, from Villon to Hugo. Crown 8vo. 9s.

MASTERPIECES OF THE FRENCH DRAMA.

Corneille's Horace. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Molière's Les Précieuses Ridicules. Edited, with Introduction and Notes, by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

Racine's Esther. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Beaumarchais' Le Barbier de Séville. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Voltaire's Mérope. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Musset's On ne badine pas avec l'Amour, and *Fantasio.* Edited, with Prolegomena, Notes, etc., by Walter Herries Pollock. Extra fcap. 8vo. 2s.

The above six Plays may be had in ornamental case, and bound in Imitation Parchment, price 12s. 6d.

Perrault's Popular Tales. Edited from the Original Editions, with Introduction, etc., by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo., paper boards, 5s. 6d.

Sainte-Beuve. Selections from the Causeries du Lundi. Edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Quinet's Lettres à sa Mère. Selected and edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Gautier, Théophile. Scenes of Travel. Selected and Edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises. Edited by Paul Blouët, B.A. Vol. I. Sacred Oratory. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Edited by **GUSTAVE MASSON, B.A.**

Corneille's Cinna. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s.* Stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Maistre, Xavier de. Voyage autour de ma Chambre. Ourika, by *Madame de Duras;* Le Vieux Tailleur, by *MM. Erckmann-Chatrian;* La Veillée de Vincennes, by *Alfred de Vigny;* Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille, by *Edmond About;* Mésaventures d'un Écolier, by *Rodolphe Töpffer.* Third Edition, Revised and Corrected. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Voyage autour de ma Chambre.* Limp, 1*s.* 6*d.*

Molière's Les Fourberies de Scapin, and *Racine's Athalie.* With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Molière's Les Fourberies de Scapin. With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Molière's Les Femmes Savantes. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s.* Stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Racine's Andromaque, and *Corneille's Le Menteur.* With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Regnard's Le Joueur, and *Brueys and Palaprat's Le Grondeur.* Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Sévigné, Madame de, and her chief Contemporaries. Selections from the Correspondence of. Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Dante. Selections from the Inferno. With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

V. GERMAN.

Scherer (W.). A History of German Literature. Translated from the Third German Edition by Mrs. F. Conybeare. Edited by F. Max Müller. 2 vols. 8vo. 21*s.*

Max Müller. The German Classics, from the Fourth to the Nineteenth Century. With Biographical Notices, Translations into Modern German, and Notes. By F. Max Müller, M.A. A New Edition, Revised, Enlarged, and Adapted to Wilhelm Scherer's 'History of German Literature,' by F. Lichtenstein. 2 vols. crown 8vo. 21*s.*

GERMAN COURSE. By **HERMANN LANGE.**

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. Third Edition. 8vo. 2*s.* 6*d.*

The German Manual; a German Grammar, Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Grammar of the German Language. 8vo. 3*s.* 6*d.*

German Composition; A Theoretical and Practical Guide to the Art of Translating English Prose into German. Ed. 2. 8vo. 4*s.* 6*d.*

German Spelling; A Synopsis of the Changes which it has undergone through the Government Regulations of 1880. Paper covers, 6*d.*

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Schiller's Wilhelm Tell. Translated into English Verse by E. Massie, M.A. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

GERMAN CLASSICS.

With Biographical, Historical, and Critical Introductions, Arguments (to the Dramas), and Complete Commentaries.

Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Professor in King's College, London.

Lessing:
- (*a*) *Nathan der Weise.* A Dramatic Poem. 4*s.* 6*d.*
- (*b*) *Minna von Barnhelm.* A Comedy. 3*s.* 6*d.*

Goethe:
- (*a*) *Egmont.* A Tragedy. 3*s.*
- (*b*) *Iphigenie auf Tauris.* A Drama. 3*s.*

Schiller:
- (*a*) *Wilhelm Tell.* A Drama. Large Edition. With a Map. 3*s.* 6*d.*
- (*b*) *Wilhelm Tell.* School Edition. With a Map. 2*s.*
- (*c*) *Historische Skizzen.* With a Map. 2*s.* 6*d.*

Heine:
- (*a*) *Prosa:* being Selections from his Prose Writings. 4*s.* 6*d.*
- (*b*) *Harzreise.* Cloth, 2*s.* 6*d.*; paper covers, 1*s.* 6*d.*

Modern German Reader. A Graduated Collection of Extracts from Modern German Authors:—

Part I. Prose Extracts. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a Complete Vocabulary. Fourth Edition. 2*s.* 6*d.*

Part II. Extracts in Prose and Poetry. With English Notes and an Index. Second Edition. 2*s.* 6*d.*

Becker (the Historian):
Friedrich der Grosse. Edited, with Notes, an Historical Introduction, and a Map. 3*s.* 6*d.*

Niebuhr:
Griechische Heroen-Geschichten (Tales of Greek Heroes). Edited, with English Notes and a Vocabulary, by Emma S. Buchheim. Second, Revised Edition. *cloth*, 2*s.*

An Old High German Primer. With Grammar, Notes, and Glossary. By Joseph Wright, Ph.D. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

A Middle High German Primer. With Grammar, Notes, and Glossary. By Joseph Wright, Ph.D. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

VI. MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

By LEWIS HENSLEY, M.A.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. Crown 8vo. 6*d.*

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples, with Answers. Crown 8vo. 1*s.*

The Scholar's Arithmetic. Crown 8vo. 2*s.* 6*d.*

Answers to the Examples in the Scholar's Arithmetic. 1*s.* 6*d.*

The Scholar's Algebra. Crown 8vo. 2*s.* 6*d.*

Aldis (*W. S., M.A.*). *A Text-Book of Algebra: with Answers to the Examples.* Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Baynes (*R. E., M.A.*). *Lessons on Thermodynamics.* 1878. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Chambers (*G. F., F.R.A.S.*). *A Handbook of Descriptive Astronomy.* Third Edition. 1877. Demy 8vo. 28*s.*

Clarke (*Col. A. R., C.B., R.E.*). *Geodesy.* 1880. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Cremona (*Luigi*). *Elements of Projective Geometry.* Translated by C. Leudesdorf, M.A. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Donkin. Acoustics. Second Edition. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Etheridge (*R.*). *Fossils of the British Islands, Stratigraphically arranged.* Part I. PALAEOZOIC. 4to. 1*l.* 10*s.* *Just ready.*

Euclid Revised. Containing the Essentials of the Elements of Plane Geometry as given by Euclid in his first Six Books. Edited by R. C. J. Nixon, M.A. Crown 8vo.

Sold separately as follows,

Book I. 1*s.*	Books I, II. 1*s.* 6*d.*
Books I–IV. 3*s.* 6*d.*	Books V, VI. 3*s.*

Euclid.—Geometry in Space. Containing parts of Euclid's Eleventh and Twelfth Books. By the same Editor. Crown 8vo. 3*s.* 6*d.*

Galton (Douglas, C.B., F.R.S.). The Construction of Healthy Dwellings. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Hamilton (Sir R. G. C.), and J. Ball. Book-keeping. New and enlarged Edition. Extra fcap. 8vo. limp cloth, 2*s.*

Ruled Exercise books adapted to the above may be had, price 2*s.*

Harcourt (A. G. Vernon, M.A.), and *H. G. Madan, M.A. Exercises in Practical Chemistry.* Vol. I. Elementary Exercises. Fourth Edition. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Maclaren (Archibald). A System of Physical Education: Theoretical and Practical. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Madan (H. G., M.A.). Tables of Qualitative Analysis. Large 4to. paper, 4*s.* 6*d.*

Maxwell (J. Clerk, M.A., F.R.S.). A Treatise on Electricity and Magnetism. Second Edition. 2 vols. Demy 8vo. 1*l.* 11*s.* 6*d.*

—— *An Elementary Treatise on Electricity.* Edited by William Garnett, M.A. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

Minchin (G. M., M.A.). A Treatise on Statics with Applications to Physics. Third Edition, Corrected and Enlarged. Vol. I. *Equilibrium of Coplanar Forces.* 8vo. 9*s.* Vol. II. *Statics.* 8vo. 16*s.*

—— *Uniplanar Kinematics of Solids and Fluids.* Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Phillips (John, M.A., F.R.S.). Geology of Oxford and the Valley of the Thames. 1871. 8vo. 21*s.*

—— *Vesuvius.* 1869. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Prestwich (Joseph, M.A., F.R.S.). Geology, Chemical, Physical, and Stratigraphical. In two Volumes.

Vol. I. Chemical and Physical. Royal 8vo. 25*s.*

Vol. II. Stratigraphical and Physical. With a new Geographical Map of Europe. Royal 8vo. 36*s.*

Rolleston (George, M.D., F.R.S.). Forms of Animal Life. A Manual of Comparative Anatomy, with descriptions of selected types. Second Edition. Revised and enlarged by W. Hatchett Jackson, M.A. Medium, 8vo. cloth extra, 1*l.* 16*s.*

Smyth. A Cycle of Celestial Objects. Observed, Reduced, and Discussed by Admiral W. H. Smyth, R.N. Revised, condensed, and greatly enlarged by G. F. Chambers, F.R.A.S. 1881. 8vo. 12*s.*

Stewart (Balfour, LL.D., F.R.S.). An Elementary Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Vernon-Harcourt (*L. F., M.A.*). *A Treatise on Rivers and Canals,* relating to the Control and Improvement of Rivers, and the Design, Construction, and Development of Canals. 2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) 8vo. 21*s.*

—— *Harbours and Docks;* their Physical Features. History, Construction, Equipment, and Maintenance; with Statistics as to their Commercial Development. 2 vols. 8vo. 25*s.*

Walker (*James, M.A.*). *The Theory of a Physical Balance.* 8vo. stiff cover, 3*s.* 6*d.*

Watson (*H. W., M.A.*). *A Treatise on the Kinetic Theory of Gases.* 1876. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Watson (*H. W., D. Sc., F.R.S.*), *and S. H. Burbury, M.A.*

I. *A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System.* 1879. 8vo. 6*s.*

II. *The Mathematical Theory of Electricity and Magnetism.* Vol. I. Electrostatics. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Williamson (*A. W., Phil. Doc., F.R.S.*). *Chemistry for Students.* A new Edition, with Solutions. 1873. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

VII. HISTORY.

Bluntschli (*J. K.*). *The Theory of the State.* By J. K. Bluntschli, late Professor of Political Sciences in the University of Heidelberg. Authorised English Translation from the Sixth German Edition. Demy 8vo. half bound, 12*s.* 6*d.*

Finlay (*George, LL.D.*). *A History of Greece* from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and edited by H. F. Tozer, M.A. 7 vols. 8vo. 3*l.* 10*s.*

Fortescue (*Sir John, Kt.*). *The Governance of England:* otherwise called The Difference between an Absolute and a Limited Monarchy. A Revised Text. Edited, with Introduction, Notes, and Appendices, by Charles Plummer, M.A. 8vo. half bound, 12*s.* 6*d.*

Freeman (*E.A., D.C.L.*). *A Short History of the Norman Conquest of England.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

George (*H. B., M.A.*). *Genealogical Tables illustrative of Modern History.* Third Edition, Revised and Enlarged. Small 4to. 12*s.*

Hodgkin (*T.*). *Italy and her Invaders.* Illustrated with Plates and Maps. Vols. I—IV, A.D. 376–553. 8vo. 3*l.* 8*s.*

Hughes (Alfred). Geography for Schools. With Diagrams. Part I. Practical Geography. Crown 8vo. 2s. 6d.

Part II. General Geography. *In preparation.*

Kitchin (G. W., D.D.). A History of France. With numerous Maps, Plans, and Tables. In Three Volumes. *Second Edition.* Crown 8vo. each 10s. 6d.

Vol. I. Down to the Year 1453.

Vol. II. From 1453–1624. Vol. III. From 1624–1793.

Lucas (C. P.). Introduction to a Historical Geography of the British Colonies. With Eight Maps. Crown 8vo. 4s. 6d.

Payne (E. J., M.A.). A History of the United States of America. In the Press.

Ranke (L. von). A History of England. principally in the Seventeenth Century. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, D.D., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. 3*l.* 3*s.*

Rawlinson (George, M.A.). A Manual of Ancient History. Second Edition. Demy 8vo. 14*s.*

Ricardo. Letters of David Ricardo to Thomas Robert Malthus (1810–1823). Edited by James Bonar, M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Rogers (J. E. Thorold, M.A.). The First Nine Years of the Bank of England. 8vo. 8*s.* 6*d.*

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. Stubbs, D.D. Fifth Edition. 1883. Crown 8vo. 8*s.* 6*d.*

Stubbs (W., D.D.). The Constitutional History of England, in its Origin and Development. Library Edition. 3 vols. demy 8vo. 2*l.* 8*s.*

Also in 3 vols. crown 8vo. price 12*s.* each.

—— *Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History,* &c., delivered at Oxford 1867–1884. Crown 8vo. 8*s.* 6*d.*

Wellesley. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India. Edited by S. J. Owen, M.A. 1877. 8vo. 1*l.* 4*s.*

Wellington. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers relating to India of Field-Marshal the Duke of Wellington, K.G. Edited by S. J. Owen, M.A. 1880. 8vo. 24*s.*

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford. In preparation.

VIII. LAW.

Alberici Gentilis, I.C.D., I.C., De Iure Belli Libri Tres. Edidit T. E. Holland, I.C.D. 1877. Small 4to. half morocco, 21*s.*

Anson (Sir William R., Bart., D.C.L.). Principles of the English Law of Contract, and of Agency in its Relation to Contract. Fifth Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *Law and Custom of the Constitution.* Part I. Parliament. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Bentham (Jeremy). An Introduction to the Principles of Morals and Legislation. Crown 8vo. 6*s.* 6*d.*

Digby (Kenelm E., M.A.). An Introduction to the History of the Law of Real Property. Third Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quattuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A. Second Edition. 1875. 8vo. 18*s.*

Hall (W. E., M.A.). International Law. Second Ed. 8vo. 21*s.*

Holland (T. E., D.C.L.). The Elements of Jurisprudence. Fourth Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *The European Concert in the Eastern Question*, a Collection of Treaties and other Public Acts. Edited, with Introductions and Notes, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Imperatoris Iustiniani Institutionum Libri Quattuor; with Introductions, Commentary, Excursus and Translation. By J. B. Moyle, B.C.L., M.A. 2 vols. Demy 8vo. 21*s.*

Justinian, The Institutes of, edited as a recension of the Institutes of Gaius, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. Second Edition, 1881. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Justinian, Select Titles from the Digest of. By T. E. Holland, D.C.L., and C. L. Shadwell, B.C.L. 8vo. 14*s.*

Also sold in Parts, in paper covers, as follows:—

Part I. Introductory Titles. 2*s.* 6*d.* Part II. Family Law. 1*s.*
Part III. Property Law. 2*s.* 6*d.* Part IV. Law of Obligations (No. 1). 3*s.* 6*d.*
Part IV. Law of Obligations (No. 2). 4*s.* 6*d.*

Lex Aquilia. The Roman Law of Damage to Property: being a Commentary on the Title of the Digest 'Ad Legem Aquiliam' (ix. 2). With an Introduction to the Study of the Corpus Iuris Civilis. By Erwin Grueber, Dr. Jur., M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Markby (*W., D.C.L.*). *Elements of Law* considered with reference to Principles of General Jurisprudence. Third Edition. Demy 8vo. 12*s*. 6*d*.

Stokes (*Whitley, D.C.L.*). The Anglo-Indian Codes.
Vol. I. *Substantive Law.* 8vo. 30*s*.
Vol. II. *Adjective Law.* In the Press.

Twiss (*Sir Travers, D.C.L.*). The Law of Nations considered as Independent Political Communities.

Part I. On the Rights and Duties of Nations in time of Peace. A new Edition, Revised and Enlarged. 1884. Demy 8vo. 15*s*.

Part II. On the Rights and Duties of Nations in Time of War. Second Edition, Revised. 1875. Demy 8vo. 21*s*.

IX. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY, &c.

Bacon's Novum Organum. Edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9*s*. 6*d*.

—— Translated by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9*s*. 6*d*.

Berkeley. The Works of George Berkeley, D.D., formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. 2*l*. 18*s*.
The Life, Letters, &c. 1 vol. 16*s*.

—— *Selections from.* With an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. Third Edition. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

Fowler (*T., D.D.*). *The Elements of Deductive Logic*, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. Ninth Edition, with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *The Elements of Inductive Logic*, designed mainly for the use of Students in the Universities. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s*.

—— *and Wilson* (*J. M., B.D.*). *The Principles of Morals* (Introductory Chapters). 8vo. *boards*, 3*s*. 6*d*.

—— *The Principles of Morals.* Part II. (Being the Body of the Work.) 8vo. 10*s*. 6*d*.

Edited by T. FOWLER, D.D.

Bacon. Novum Organum. With Introduction, Notes, &c. 1878. 8vo. 14*s*.

Locke's Conduct of the Understanding. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

Danson (J. T.). The Wealth of Households. Crown 8vo. 5*s.*

Green (T. H., M.A.). Prolegomena to Ethics. Edited by A. C. Bradley, M.A. Demy 8vo. 12*s.* 6*d.*

Hegel. The Logic of Hegel; translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. 14*s.*

Hume's Treatise of Human Nature; reprinted from the Original Edition, and edited by L. A. Selby-Bigge, M.A., Fellow and Lecturer of University College. Crown 8vo. 9*s.*

Lotze's Logic, in Three Books; of Thought, of Investigation, and of Knowledge. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A., Fellow of University College, Oxford. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 12*s.*

—— *Metaphysic,* in Three Books; Ontology, Cosmology, and Psychology. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 12*s.*

Martineau (James, D.D.). Types of Ethical Theory. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 15*s.*

—— *A Study of Religion: its Sources and Contents.* 2 vols. 8vo. 24*s.*

Rogers (J. E. Thorold, M.A.). A Manual of Political Economy, for the use of Schools. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. 1880. 21*s.*

X. FINE ART.

Butler (A. J., M.A., F.S.A.) The Ancient Coptic Churches of Egypt. 2 vols. 8vo. 30*s.*

Head (Barclay V.). Historia Numorum. A Manual of Greek Numismatics. Royal 8vo. *half morocco*, 42*s.*

Hullah (John). The Cultivation of the Speaking Voice. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Jackson (T. G., M.A.). Dalmatia, the Quarnero and Istria; with Cettigne in Montenegro and the Island of Grado. By T. G. Jackson, M.A., Author of 'Modern Gothic Architecture.' In 3 vols. 8vo. With many Plates and Illustrations. *Half bound*, 42*s.*

Ouseley (*Sir F. A. Gore, Bart.*). *A Treatise on Harmony.* Third Edition. 4to. 10*s.*

—— *A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue*, based upon that of Cherubini. Second Edition. 4to. 16*s.*

—— *A Treatise on Musical Form and General Composition.* Second Edition. 4to. 10*s.*

Robinson (*J. C., F.S.A.*). *A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford.* 1870. Crown 8vo. 4*s.*

Troutbeck (*J., M.A.*) *and R. F. Dale, M.A.* *A Music Primer* (for Schools). Second Edition. Crown 8vo. 1*s.* 6*d.*

Tyrwhitt (*R. St. J., M.A.*). *A Handbook of Pictorial Art.* With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. Second Edition. 1875. 8vo. half morocco, 18*s.*

Upcott (*L. E., M.A.*). *An Introduction to Greek Sculpture.* Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

Vaux (*W. S. W., M.A.*). *Catalogue of the Castellani Collection of Antiquities in the University Galleries, Oxford.* Crown 8vo. 1*s.*

The Oxford Bible for Teachers, containing Supplementary HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE, including Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Prices in various sizes and bindings from 3*s.* to 2*l.* 5*s.*

Helps to the Study of the Bible, taken from the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, comprising Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Crown 8vo. *cloth*, 3*s.* 6*d.*; 16mo. *cloth*, 1*s.*

LONDON: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER,

OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,
116 HIGH STREET.

☞ *The* DELEGATES OF THE PRESS *invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the* SECRETARY TO THE DELEGATES, *Clarendon Press, Oxford.*